

A a

ο **αβαθής**, η **αβαθής**, το **αβαθές** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι αβαθές, δεν έχει μεγάλο βάθος (= ρηχός, ἄβαθος ≠ βαθύς): *Τα παιδιά μαθαίνουν κολύμπι στα αβαθή νερά.*

ο **άβαθος**, η **άβαθη**, το **άβαθο** ΕΠΙΘ.: είναι ό,τι και ο αβαθής: *Σερβίρισε τα φρούτα μέσα σε ένα άβαθο πιάτο.*

ο **αβάπτιστος**, η **αβάπτιστη**, το **αβάπτιστο** ΕΠΙΘ. (ΕΠΙΣ.): ο αβάπτιστος

ο **αβάσταχτος**, η **αβάσταχτη**, το **αβάσταχτο** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι αβάσταχτο, δεν μπορούμε να το αντέξουμε (= αφόρητος, ανυπόφορος): *Ο πόνος του για το χαμό του παιδιού του ήταν αβάσταχτος.*

ο **άβαφος**, η **άβαφη**, το **άβαφο** ΕΠΙΘ.:
1. όταν κάτι είναι άβαφο, δεν το έχουμε βάψει, δεν έχει πάνω του μπογιά ή χρώμα (≠ βαμμένος): *Το σπίτι φαίνεται βρόμικο, γιατί είναι άβαφο. (= αμπογιάτιστος) / Έχει άβαφα μαλλιά/νύχια.*
2. λέμε για μια γυναίκα ότι είναι άβαφη όταν δεν έχειβάλει μακιγιάζ στο πρόσωπό της (= αμακιγιάριστος ≠ βαμμένος): *Φοράει τζίν, αθλητικά παπούτσια και είναι τελείως άβαφη.*

ο **αβάφτιστος**, η **αβάφτιστη**, το **αβάφτιστο** ΕΠΙΘ.: στη χριστιανική θρησκεία, αβάφτιστος είναι αυτός που δεν έχει βαφτιστεί χριστιανός: *Το αγοράκι είναι δύο μηνών, αβάφτιστο ακόμη.*

ο **άβαφος**, η **άβαφη**, το **άβαφο** ΕΠΙΘ.: είναι ό,τι και ο άβαφος

ο **άβγαλτος**, η **άβγαλη**, το **άβγαλτο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι άβγαλτος, δε γνωρίζει πολλά πράγματα από τη ζωή (= αθώς): *Εύκολα τον ξεγέλασαν γιατί ήταν μικρός και άβγαλτος.*

αβγαταίνω (αβγάτυνα, αβγατισμένος) ΡΗΜ. (ΑΝΕΠΙΣ.): έτσι λέμε αλλιώς το αβγατίζω

αβγατίζω (αβγάτιστα, αβγατισμένος) ΡΗΜ. (ΑΝΕΠΙΣ.):

1. αβγατίζουμε κάτι όταν το κάνουμε περισσότερο (= αυξάνω, πολλαπλασιάζω ≠ ελαττώνω): *Είναι λίγοι αυτοί που αβγάτισαν την περιουσία τους.*

2. **αβγατίζει** 3^ο ΠΡ.: όταν κάτι αβγατίζει, γίνεται περισσότερο (= αυξάνει, αυξάνεται, πολλαπλασιάζεται ≠ ελαττώνεται): *Όσο περνούσε ο καιρός αβγάτιζαν τα πλούτη και η δύναμή του.*

ο **αβέβαιος**, η **αβέβαιη**, το **αβέβαιο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι αβέβαιο, δεν είναι σίγουρο ότι είναι αλήθεια ή ότι θα συμβεί (= αμφίβο-

λος): *Η ακριβής καταγωγή του Ομήρου παραμένει αβέβαιη. / Είναι αβέβαιο αν θα έρθει μαζί μας στην εκδρομή.*

2. όταν κάποιος είναι αβέβαιος για κάτι, έχει πολλές αμφιβολίες για αυτό (≠ βέβαιος): *Ήταν όλοι αβέβαιοι για το αποτέλεσμα των εκλογών.*

η **αβεβαιότητα** (της αβεβαιότητας) ΟΥΣ.: όταν υπάρχει αβεβαιότητα ή όταν νιώθουμε αβεβαιότητα, δεν είμαστε σίγουροι για κάτι (≠ βεβαιότητα, σιγουριά): *Απολύθηκε από τη δουλειά και νιώθει αβεβαιότητα για το μέλλον. / Επικρατεί αβεβαιότητα για την πορεία της οικονομίας.*

⚠ Η λέξη αβεβαιότητα δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

αβέρτα ΕΠΙΡΡ. (ΑΝΕΠΙΣ.): όταν κάνουμε κάτι αβέρτα, το κάνουμε πολύ και χωρίς σκέψη: *Αν συνεχίσει να σκορπάει αβέρτα τα λεφτά του, στο τέλος θα μείνει άφραγκος.*

ο **αβλαβής**, η **αβλαβής**, το **αβλαβές** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι αβλαβές, δεν μπορεί να κάνει κακό στην υγεία μας (= ακίνδυνος ≠ βλαβερός, επιβλαβής): *Δεν υπάρχουν αβλαβή εντομοκτόνα.*

2. όταν κάποιος είναι αβλαβής μετά από κάποιο ατύχημα, δεν έχει πάθει κάτι κακό (= σώος, ανέπαφος): *Τον παρέσυρε το κύμα, κατάφερε όμως να βγει στην ακτή αβλαβής.*

ο **αβοήθητος**, η **αβοήθητη**, το **αβοήθητο** ΕΠΙΘ.: κάποιος μένει αβοήθητος όταν κανείς δεν τον βοηθάει και δεν τον φροντίζει: *Ο οδηγός παρέσυρε μια γυναίκα και την εγκατέλειψε αβοήθητη στην άσφαλτο.*

άβολα ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν καθόμαστε ή ξαπλώνουμε κάπου άβολα, δε νιώθουμε άνετα (≠ βολικά, αναπαυτικά): *Καθόμουν άβολα για πολλή ώρα και πιάστηκα.*

2. όταν νιώθουμε άβολα σε ένα μέρος ή με κάποιον, δεν μπορούμε να πούμε ή να κάνουμε αυτά που θα θέλαμε (≠ άνετα): *Αισθανόταν άβολα ανάμεσα σε τόσους αγνώστους.*

ο **άβολος**, η **άβολη**, το **άβολο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι άβολο, μας κάνει να νιώθουμε δυσάρεστα γιατί μας δυσκολεύει ή μας κουράζει (≠ αναπαυτικός, άνετος): *Ο καναπές είναι σκληρός και άβολος, και πιάστηκε η πλάτη μου.*

2. όταν κάτι είναι άβολο, δε μας βολεύει, δε μας εξυπηρετεί (≠ βολικός, εξυπηρετικός): *Το νέο ωράριο είναι πολύ άβολο για τους εργαζόμενους.*

3. όταν κάποιος είναι άβολος, είναι δύσκολος άνθρωπος και δεν ευχαρισιέται με τίποτα (≠ βολικός, καλόβολος): *Αυτό το παιδί είναι πολύ άβολο στο φαγητό, τίποτα δεν του αρέσει!*

ο **άβραστος**, η **άβραστη**, το **άβραστο** ΕΠΙΘ.: άβραστο είναι το φαγητό που δεν έχει βράσει καθόλου ή που δεν έχει βράσει αρκετά: *Το κρέας είναι σκληρό γιατί είναι άβραστο.*

η **άβυσσος** (της αβύσσου, των αβύσσων) ΟΥΣ.: η άβυσσος είναι ένα πολύ βαθύ και απότομο άνοιγμα στο έδαφος ή στη θάλασσα (= χάσμα, βάραθρο): *Ο Κουστό ταξίδευε με το σκάφος του και μελετούσε τα μυστικά των θαλάσσιων αβύσσων.*

το **αγαθό** (του αγαθού, των αγαθών) ΟΥΣ.:

1. αγαθό λέμε καθετί που μας κάνει καλό, μας ωφελεί ή μας ευχαριστεί: *Η υγεία είναι το πιο πολύτιμο αγαθό.*

2. λέμε αγαθό καθετί που φτιάχνει ο άνθρωπος για να καλύψει τις ανάγκες του, και το αγοράζει ή το πουλάει: *Στις σύγχρονες δυτικές κοινωνίες υπάρχει αφθονία υλικών αγαθών.*

3. **αγαθά** ΠΛΗΘ.: τα αγαθά είναι τα καλά πράγματα, δηλαδή οι καλές συνέπειες που έχει κάτι (= πλεονεκτήματα): *Συζητήσαμε για τα αγαθά της δημοκρατίας στη ζωή των ανθρώπων.*

4. **αγαθά** ΠΛΗΘ.: τα αγαθά ενός ανθρώπου είναι όλα τα πράγματα που είναι δικά του, η περιουσία του (= υπάρχοντα): *Έχασαν όλα τα αγαθά τους στον πόλεμο.*

η **αγαθοεργία** (της αγαθοεργίας, των αγαθοεργιών) ΟΥΣ.: κάνουμε μια αγαθοεργία όταν δίνουμε χρήματα σε ανθρώπους που τα έχουν ανάγκη (= φιλανθρωπία, ευεργεσία): *Διέθεσε μεγάλο μέρος της περιουσίας του σε αγαθοεργίες.*

ο **αγαθός**, η **αγαθή**, το **αγαθό** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι αγαθός, δεν έχει μέσα του κακία ή πονηριά (= καλός ≠ κακός, πονηρός): *Σαν καλός και αγαθός άνθρωπος που είναι, δε μου κράτησε κακία.*

2. κάτι που σκεφτόμαστε ή κάνουμε είναι αγαθό όταν δείχνει καλοσύνη ή έχει καλό σκοπό: *Με πλήγωσε πολύ, παρ' όλο που ξέρω ότι οι προθέσεις του ήταν αγαθές.*

3. (ΜΕΙΩΤ.) αγαθό λέμε έναν άνθρωπο που δε σκέφτεται πονηρά και οι άλλοι μπορούν να τον ξεγελάσουν εύκολα (= αφελής, ευκολόπιστος): *Ήταν πολύ αγαθός και έπεσε στην παγίδα τους.*

αγαλλιάζω (αγαλλίασα) ΡΗΜ.: αγαλλιάζουμε όταν νιώθουμε αγαλλίαση: *Εκατομμύρια άνθρωποι αγαλλίασαν μετά τη λήξη του πολέμου.*

η **αγαλλίαση** (της αγαλλίασης) ΟΥΣ.:

1. κάποιος νιώθει ή γεμίζει με αγαλλίαση όταν νιώθει πολύ μεγάλη χαρά (= ευφορία, ευχαρίστηση): *Ο περίπατος στα καταπράσινα λιβάδια γέμισε την ψυχή της αγαλλίαση.*

2. η αγαλλίαση είναι η ηρεμία που νιώθουμε μετά από μεγάλη αγωνία (= ανακούφιση): *Ένιωσα μεγάλη αγαλλίαση όταν έμαθε ότι πέρασε στο πανεπιστήμιο.*

⚠ Η λέξη αγαλλίαση δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

το **άγαλμα** (του αγάλματος, των αγαλμάτων) ΟΥΣ.:

1. το άγαλμα είναι το έργο τέχνης που φτιάχνει ένας γλύπτης όταν σκαλίζει τη μορφή ενός ανθρώπου, ζώου ή θεού πάνω σε μάρμαρο, μέ-

ταλλο ή άλλο υλικό: *Ο γλύπτης Φειδίας έφτιαξε το χρυσελεφάντινο άγαλμα της Αθηνάς.*

2. άγαλμα λέμε κάποιον όταν δε μιλάει και δεν κουνιέται καθόλου: *Όταν την αντίκρισε, σάσπισε και έμεινε ακίνητος σαν άγαλμα.*

3. άγαλμα λέμε κάποιον που είναι πολύ όμορφος: *Μαρία την έλεγαν και ήταν ωραία σαν άγαλμα.*

η **αγανάκτηση** (της αγανάκτησης) ΟΥΣ.: αγανάκτηση νιώθουμε όταν γίνεται κάτι που θεωρούμε κακό ή άδικο (= θυμός, οργή): *Αγανάκτηση προκάλεσε στους εργαζόμενους η μείωση των μισθών.*

⚠ Η λέξη αγανάκτηση δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

αγανακτώ (αγανακτῶ, αγανακτισμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν αγανακτώ με κάτι, θυμώνω πολύ με αυτό, γιατί το θεωρώ κακό ή άδικο (= οργίζομαι, εξοργίζομαι): *Αγανάκτησε με την τεμπελιά του και τον απέλυσε.*

2. όταν αγανακτούμε κάποιον, τον κάνουμε να θυμώσει πολύ (= εξοργίζω): *Τον έχει αγανακτήσει ο γιος του με το πείσμα του να μη διαβάσει.*

3. αγανακτώ όταν ταλαιπωρούμαι πολύ να κάνω κάτι (= είδα κι έπαθα, δεινοπαθώ): *Αγανάκτησε να βρει ταξί για το σπίτι.*

η **αγανάχτηση** (της αγανάχτησης) ΟΥΣ. (ΑΝΕΠΙΣ.): έτσι λέγεται αλλιώς η αγανάκτηση

⚠ Η λέξη αγανάχτηση δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

αγανακτώ (αγανακτῶ, αγανακτισμένος) ΡΗΜ. (ΑΝΕΠΙΣ.): έτσι λέμε αλλιώς το αγανακτώ

αγαπάω/αγαπώ (αγάπησα), **αγαπιέμαι** (αγαπήθηκα) ΡΗΜ.:

1. όταν αγαπάμε κάποιον, νιώθουμε στοργή ή μεγάλη συμπάθεια για αυτόν (≠ μισώ): *Πάντα αγαπούσε τα παιδιά. / Περισσότερο από όλους αγαπάει τη γιαγιά της.*

2. όταν αγαπάμε κάποιον, νιώθουμε έρωτα για αυτόν (= ερωτεύομαι): *Τον αγάπησε από την πρώτη στιγμή που τον είδε.*

3. μπορούμε να πούμε ότι αγαπάμε κάτι όταν μας αρέσει ή το θεωρούμε σημαντικό (≠ αντιπαθώ, μισώ): *Αγαπάει πολύ τη μουσική. / Ποιος δεν αγαπάει την ελευθερία του;*

4. **αγαπιέμαι** ΠΑΘ.: όταν αγαπιόμαστε με κάποιον, νιώθουμε αγάπη ή έρωτα ο ένας για τον άλλο: *Αγαπιούνται πολύ τα δύο ξαδερφάκια και είναι αχώριστα.*

η **αγάπη** (της αγάπης) ΟΥΣ.:

1. όταν νιώθουμε αγάπη για κάποιον, νιώθουμε στοργή ή μεγάλη συμπάθεια για αυτόν (≠ μίσος): *Νιώθει μεγάλη αγάπη για τα εγγόνια του.*

2. η αγάπη είναι ο έρωτας που νιώθουμε για κάποιον (= έρωτας): *Διαβάζει μόνο ιστορίες αγάπης.*

3. αγάπη είναι το μεγάλο ενδιαφέρον που δείχνουμε για κάτι με το οποίο μας αρέσει να ασχολούμαστε: *Η αγάπη του για τον κινηματογράφο τον οδήγησε να σπουδάσει σκηνοθεσία.*

4. η αγάπη μας είναι το πρόσωπο ή το πράγμα που συμπαθούμε ή μας αρέσει πάρα πολύ (= αδυναμία): *Η μεγάλη του αγάπη είναι το μπάσκετ.*

⚠ Η λέξη αγάπη δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

αγαπημένα ΕΠΙΡΡ.: όταν δύο άνθρωποι κάνουν κάτι αγαπημένα, το κάνουν με αγάπη και ομόνοια: *Δεν τσακώνονται ποτέ, ζουν ήρεμα και αγαπημένα.*

ο αγαπημένος (του αγαπημένου, των αγαπημένων), **η αγαπημένη** (της αγαπημένης) ΟΥΣ.: ο αγαπημένος μιας γυναίκας είναι το πρόσωπο με το οποίο έχει ερωτική σχέση: *Έλαβε γράμμα από τον αγαπημένο της.*

ο αγαπημένος, η αγαπημένη, το αγαπημένο ΕΠΙΘ.:

1. έτσι λέμε κάποιον ή κάτι που αγαπάμε πολύ: *Έκοψε λουλούδια για την αγαπημένη του μαρούλα.*

2. το αγαπημένο μας χρώμα, φαγητό ή κάτι άλλο είναι αυτό που μας αρέσει περισσότερο: *Ο Καβάφης είναι ο αγαπημένος μου ποιητής.*

ο αγαπητός, η αγαπητή, το αγαπητό ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι αγαπητός, είναι καλός και οι άλλοι τον αγαπούν (≠ μισητός): *Είναι ιδιαίτερα αγαπητός στους συναδέλφους του. / Αγαπητή Μαρία, σου στέλνω πολλές ευχές για τη γιορτή σου.*

άγαρμπα ΕΠΙΡΡ.:

1. κάτι γίνεται άγαρμπα όταν γίνεται χωρίς χάρη (= άχαρα, αδέξια): *Χορεύει άγαρμπα και χωρίς ρυθμό.*

2. κάποιος φέρεται άγαρμπα όταν φέρεται άσχημα, χωρίς λεπτότητα ή ευγένεια (= άξεστα): *Της μίλησε άγαρμπα και την πλήγωσε.*

ο άγαρμπος, η άγαρμπη, το άγαρμπο ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι άγαρμπος, κινείται χωρίς χάρη (= άχαρος, αστούμπαλος): *Είναι τόσο άγαρμπη, που περπατάει σαν πάπια!*

2. όταν κάτι είναι άγαρμπα, δε γίνεται με χάρη (= αδέξιος, άτσαλος): *Μάζεψε τα κομμάτια με άγαρμπες, βιαστικές και νευρικές κινήσεις.*

3. άγαρμπο λέμε κάποιον ή κάτι που δε δείχνει λεπτότητα ή ευγένεια (= άξεστος, αγενής): *Τον φοβάμαι γιατί είναι άγαρμπος και μου μιλάει απότομα.*

η αγγαρεία (της αγγαρείας, των αγγαρειών) ΟΥΣ.:

1. αγγαρεία λέμε κάθε δυσάρεστη εργασία, καθετί που το κάνουμε από υποχρέωση (= καταναγκασμός, χαμαλίκι ≠ ευχαρίστηση): *Προσπαθεί να τον πείσει ότι η γυμναστική είναι υγεία και όχι αγγαρεία.*

2. (ΣΤΡΑΤ.) στο στρατό, οι στρατιώτες λένε αγγαρεία κάθε κουραστική και δύσκολη εργασία που τους επιβάλλουν οι ανώτεροι: *Ο διοικητής τον έβαλε αγγαρεία στα μαγειρεία.*

αγγαρεύω (αγγάρεψα), **αγγαρεύομαι** (αγγαρεύτηκα, αγγαρευμένος) ΡΗΜ.: αγγαρεύουμε κάποιον όταν τον αναγκάζουμε ή του ζητάμε

να κάνει μια αγγαρεία: *Τον αγγάρεψε να της πλύνει το αυτοκίνητο μέρα μεσημέρι.*

το αγγείο (του αγγείου, των αγγείων) ΟΥΣ.:

1. το αγγείο είναι ένα δοχείο από πηλό ή από άλλο υλικό, που το χρησιμοποιούσαν οι άνθρωποι στα πολύ παλιά χρόνια για να φυλάνε ή να μεταφέρουν υγρά: *Χάλκινα αγγεία με λαβές βρέθηκαν σε αρχαίους τάφους.*

2. (ΙΑΤΡ.) το αγγείο είναι ένας λεπτός σωλήνας που αφήνει το αίμα ή άλλο υγρό να κινείται σε διάφορα σημεία του σώματος των ανθρώπων και των ζώων: *Ο διαβήτης μπορεί να φράξει τα λεπτά αιμοφόρα αγγεία στα μάτια.*

ο αγγειοπλάστης (του αγγειοπλάστη, των αγγειοπλαστών), **η αγγειοπλάστρια** (της αγγειοπλάστριας, των αγγειοπλαστριών) ΟΥΣ.: ο αγγειοπλάστης είναι αυτός που φτιάχνει αγγεία ή άλλα αντικείμενα από πηλό: *Ο αγγειοπλάστης παίρνει τον πηλό, τον τοποθετεί πάνω στον τροχό και αρχίζει το πλάσιμο.*

η αγγειοπλαστική (της αγγειοπλαστικής) ΟΥΣ.: η αγγειοπλαστική είναι η τέχνη του αγγειοπλάστη: *Η αγγειοπλαστική τέχνη παρουσιάστηκε από τη νεολιθική εποχή.*

⚠ Η λέξη αγγειοπλαστική δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

η αγγελία (της αγγελίας, των αγγελιών) ΟΥΣ.: αγγελία είναι το μικρό κείμενο σε εφημερίδα ή κάπου αλλού που μας ενημερώνει για κάτι: *Νοικιάζει το σπίτι του και έβαλε αγγελία στην εφημερίδα.*

ο αγγελιαφόρος ΟΥΣ. ⇒ **αγγελιοφόρος**

ο αγγελικός, η αγγελική, το αγγελικό ΕΠΙΘ.:

1. αγγελικό είναι κάτι που είναι πάρα πολύ όμορφο και θυμίζει άγγελο (= υπέροχος, εξαιρετικός): *Η κοπέλα με την αγγελική μορφή με πλησίασε χαμογελώντας. / Τραγουδούσε με γλυκιά, αγγελική φωνή.*

2. αγγελική είναι η ψυχή ή η συμπεριφορά κάποιου που είναι γεμάτος καλοσύνη και αγνότητα (= αγνός, άδολος ≠ διαβολικός, σατανικός): *Έχει αγγελική ψυχή και σκέφτεται πάντα το καλό των άλλων.*

ο αγγελιοφόρος (του αγγελιοφόρου, των αγγελιοφόρων) και **ο αγγελιαφόρος** ΟΥΣ.: αγγελιοφόρο έλεγαν παλιά αυτόν που έφερνε κάποια είδηση ή κάποιο μήνυμα: *Ο Ερμής ήταν ο αγγελιοφόρος των θεών του Ολύμπου.*

ο άγγελος (του αγγέλου, των αγγέλων) ΟΥΣ.:

1. (ΘΡΗΣΚ.) σε κάποιες θρησκείες, ο άγγελος είναι ένα πλάσμα που ζει κοντά στο Θεό: *Στις εικόνες οι χριστιανοί ζωγραφίζουν τους αγγέλους σαν ανθρώπους με φτερά.*

2. άγγελο λέμε έναν άνθρωπο όταν είναι πάρα πολύ όμορφος ή πάρα πολύ καλός: *Ήταν ένα ξανθό κοριτσάκι, σωστός άγγελος! / Άγγελος είναι αυτό το παιδί, ήσυχο και ευγενικό.*

3. στην αρχαία τραγωδία, άγγελος ήταν ο αγγελιοφόρος: *Ο άγγελος ανακοινώνει στους θεατές το θάνατο του Οιδίποδα.*

το **αγγελοῦδι** (του αγγελουδίου, των αγγελουδιών) ΟΥΣ.:

1. αγγελοῦδι λέμε το μικρό παιδί που είναι πολύ όμορφο ή πολύ φρόνιμο: *Τι ἡσυχά που κοιμάται, το αγγελοῦδι μου!*

2. (ΜΕΙΩΤ.) αγγελοῦδι λέμε ειρωνικά κάποιον που είναι κακός ή κάνει κακές πράξεις: *Ξέρεις τι παρανομίες έχουν κάνει αυτά τα αγγελοῦδια;*

το **άγγιγμα** (του αγγίγματος, των αγγιγμάτων) ΟΥΣ.: άγγιγμα είναι αυτό που κάνουμε όταν αγγίζουμε κάποιον ή κάτι (= ακουμπισμα): *Ένωσα το άγγιγμά του στον ώμο μου. / Η συσκευή αρχίζει να λειτουργεί με ένα απλό άγγιγμα των κουμπιών.*

αγγίζω (άγγιξα), **αγγίζομαι** (αγγίχτηκα, αγγιγμένος) ΡΗΜ.:

1. αγγίζουμε κάτι όταν βάζουμε το χέρι μας πάνω του (= ακουμπάω, πιάνω): *Άπλωσε το χέρι του και με άγγιξε στον ώμο. / Οι πρίζες δεν πρέπει να αγγίζονται με βρεγμένα χέρια.*

2. λέμε ότι κάτι μας αγγίζει όταν μας κάνει να νιώσουμε συγκίνηση (= συγκινώ): *Τα τραγούδια της άγγιξαν βαθιά την καρδιά των θεατών.*

3. λέμε ότι δεν αγγίζουμε ένα φαγητό ή ένα ποτό όταν δεν τρώμε καθόλου από αυτό (= δοκιμάζω, ακουμπάω): *Δεν άγγιξε καθόλου το κρέας, γιατί είναι χορτοφάγος.*

4. **αγγίζει** ΕΝΕΡΓ. 3^ο ΠΡ.: κάτι αγγίζει ένα ορισμένο επίπεδο, ποσό κτλ. όταν βρίσκεται κοντά σε αυτό (= φτάνει): *Το καλοκαίρι η θερμοκρασία αγγίζει τους 40 βαθμούς Κελσίου.*

τα **αγγλικά** (των αγγλικών) ΟΥΣ.:

1. τα αγγλικά είναι η αγγλική γλώσσα: *Τα αγγλικά είναι η πιο διαδεδομένη γλώσσα στον κόσμο.*

2. αγγλικά λέμε το μάθημα στο οποίο διδασκόμαστε την αγγλική γλώσσα: *Πόσες ώρες έχετε αγγλικά την εβδομάδα;*

ο **αγγλικός**, η **αγγλική**, το **αγγλικό** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι αγγλικό, έχει σχέση με την Αγγλία ή με τους Άγγλους: *Σπουδάζει σε αγγλικό πανεπιστήμιο.*

ο **Άγγλος** (του Άγγλου, των Άγγλων), η **Αγγλίδα** (της Αγγλίδας, των Αγγλίδων) ΟΥΣ.+ΕΠΙΘ.: Άγγλος είναι αυτός που ανήκει στο έθνος της Αγγλίας ή είναι πολίτης του κράτους της Αγγλίας: *Είναι Άγγλος και έχει γεννηθεί στο Λονδίνο. / Στο φροντιστήριο διδάσκουν και Αγγλίδες καθηγήτριες.*

το **αγγούρι** (του αγγουριού, των αγγουριών) ΟΥΣ.:

1. το αγγούρι είναι ο στενός και μακρύς πράσινος καρπός, που συνήθως τον τρώμε ωμό στις σαλάτες ως λαχανικό: *Φάγαμε μια σαλάτα με ντομάτα και αγγούρι. / Φύτεψε αγγούρια και άλλα λαχανικά στον κήπο του.*

2. (ΑΝΕΠΙΣ.) αγγούρι λέμε κάτι που μας φαίνεται πολύ δύσκολο (= παλούκι): *Τα θέματα στις εξετάσεις ήταν αγγούρια, κανένας δεν έγραψε καλά.*

3. (ΜΕΙΩΤ.) λέμε ότι κάποιος είναι σαν αγγούρι όταν δεν έχει χάρη στις κινήσεις του ή όταν μένει ακίνητος και αμίλητος: *Όλο το βράδυ καθόταν σαν αγγούρι και δε μίλησε σε κανέναν.*

η **αγελάδα** (της αγελάδας, των αγελάδων) ΟΥΣ.:

1. η αγελάδα είναι ένα μεγάλο ζώο, το θηλυκό του βοδιού, που το μεγαλώνουμε για το γάλα και το κρέας του: *Αρμέγει την αγελάδα του κάθε πρωί και έχει φρέσκο γάλα.*

2. (ΜΕΙΩΤ.) αγελάδα λέμε την πολύ παχιά γυναίκα: *Με πάτησε αυτή η αγελάδα που στεκόταν δίπλα μου.*

ο **αγελαδινός**, η **αγελαδινή**, το **αγελαδινό** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι αγελαδινό, το παίρνουμε από την αγελάδα: *Το τυρί από αγελαδινό γάλα έχει πιο γλυκιά γεύση από το πρόβειο τυρί.*

ο **αγελαδοτρόφος**, η **αγελαδοτρόφος** (του/της αγελαδοτρόφου, των αγελαδοτρόφων) ΟΥΣ.: ο αγελαδοτρόφος είναι ο κτηνοτρόφος που εκτρέφει αγελάδες: *Οι αγελαδοτρόφοι διαμαρτύρονται για τη μείωση των τιμών του αγελαδινού γάλακτος.*

ο **αγέλαστος**, η **αγέλαστη**, το **αγέλαστο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι αγέλαστος, δε γελάει ή δεν του αρέσει να γελάει (= σκυθρωπός ≠ γελαστός): *Μας υποδέχθηκαν οι φύλακες, σιωπηλοί και αγέλαστοι.*

η **αγέλη** (της αγέλης, των αγελών) ΟΥΣ.:

1. η αγέλη είναι μια μεγάλη ομάδα ίδιων ζώων, συνήθως άγριων, που ζουν ή βόσκουν μαζί: *Όλο το βράδυ ακούγαμε τις φωνές μιας αγέλης λύκων από το βουνό. (= κοπάδι)*

2. (ΜΕΙΩΤ.) αγέλη λέμε πολλούς ανθρώπους μαζί, που κάνουν αυτό που θέλει η ομάδα και όχι αυτό που θέλει ο καθένας τους χωριστά, όπως κάνουν και τα ζώα: *Πολλές φορές οι ψηφοφόροι των κομμάτων σκέφτονται σαν αγέλη και ψηφίζουν αυτά που λέει το κόμμα.*

η **αγένεια** (της αγένειας, των αγενειών) ΟΥΣ.: η αγένεια είναι το να μη συμπεριφέρεται κάποιος με καλούς τρόπους (≠ ευγένεια): *Είναι αγένεια να μη λες «ευχαριστώ» όταν σου κάνουν ένα δώρο.*

ο **αγενής**, η **αγενής**, το **αγενές** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι αγενής, δεν έχει καλούς τρόπους και φέρεται με αγένεια (= άξεστος ≠ ευγενικός, ευγενής): *Ένας αγενής υπάλληλος αρνήθηκε να μας εξυπηρετήσει.*

2. όταν κάτι, συνήθως η συμπεριφορά μας ή το ύφος μας, είναι αγενές, δείχνει αγένεια (≠ ευγενικός): *Μιλάει με πολύ αγενές ύφος, δε σέβεται ούτε τους καθηγητές του.*

ο **αγέννητος**, η **αγέννητη**, το **αγέννητο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι αγέννητος, δεν έχει γεννηθεί ακόμη: *Ήμουν αγέννητη στο Β' Παγκόσμιο πόλεμο.*

ο **αγέρας** (του αγέρα, των αγερήδων) ΟΥΣ. (ΑΝΕΠΙΣ.): έτσι λέγεται αλλιώς ο αέρας: *Λυσσομανούσε ο αγέρας πριν ξεσπάσει η καταιγίδα.*

ο **αγέραστος**, η **αγέραστη**, το **αγέραστο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι αγέραστος, δε γερνάει ποτέ, φαίνεται πάντα νέος: *Μετά από τόσα χρόνια, παραμένει πάντα αγέραστος, με λίγες μόνον άσπρες τρίχες.*

2. λέμε ότι κάτι είναι αγέραστο όταν φαίνεται σαν να μην παλιώνει: *Τα κλασικά έργα της λογοτεχνίας παραμένουν αγέραστα όσα χρόνια κι αν περάσουν.*

το **αγέρι** (του αγεριού) ΟΥΣ. (ΑΝΕΠΙΣ.): στη λογοτεχνία κυρίως, το αγέρι είναι ο ελαφρύς και απαλός αέρας: *Φύσα θάλασσα πλατιά, φύσα αγέρι, φύσα αγέρι...*

⚠ Η λέξη αγέρι δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

αγέρωχα ΕΠΙΡΡ.: όταν στεκόμαστε ή περπατάμε αγέρωχα, το κάνουμε με τρόπο που δείχνει ότι είμαστε πολύ σπουδαίοι (= υπεροπτικά): *Στην παρέλαση οι στρατιώτες βάδιζαν αγέρωχα.*

ο **αγέρωχος**, η **αγέρωχη**, το **αγέρωχο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι αγέρωχος, δείχνει με το περπάτημά του ή με το ύφος του ότι είναι πολύ σπουδαίος (= υπεροπτικός): *Επιβάλλεται σε όλους με το αγέρωχο ύφος του.*

ο **άγευστος**, η **άγευστη**, το **άγευστο** ΕΠΙΘ.: όταν ένα φαγητό ή ένα ποτό είναι άγευστο, δεν έχει καθόλου γεύση ή δεν έχει καλή γεύση: *Το νερό είναι άχρωμο και άγευστο. / Το κέικ ήταν άγευστο, γιατί ξέχασε να βάλει ζάχαρη. (= άνοστος ≠ γευστικός, νόστιμος)*

η **Αγία Γραφή** ΟΥΣ. (ΘΡΗΣΚ.): η Αγία Γραφή είναι το ιερό βιβλίο των χριστιανών (= Βίβλος): *Η Αγία Γραφή περιλαμβάνει δύο βιβλία: την Παλαιά Διαθήκη και την Καινή Διαθήκη.*

⚠ Η Αγία Γραφή δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

η **Αγία Τριάδα** ΟΥΣ. (ΘΡΗΣΚ.): στην ορθόδοξη χριστιανική θρησκεία, η Αγία Τριάδα είναι τα τρία πρόσωπα που έχει ο Θεός: *Η Αγία Τριάδα είναι ο Πατέρας, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα.*

⚠ Η Αγία Τριάδα δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

το **αγιάζι** ΟΥΣ.: αγιάζι λέμε το πολύ δυνατό κρύο με υγρασία που κάνει συνήθως το πρωί ή αργά το βράδυ: *Έτρεμε από το κρύο μέσα στο πρωινό αγιάζι.*

⚠ Η λέξη αγιάζι δεν έχει πληθυντικό αριθμό και γενική στον ενικό αριθμό.

αγιάζω (αγιάσα, αγιασμένος) ΡΗΜ. (ΘΡΗΣΚ.):

1. στη χριστιανική θρησκεία, όταν αγιάζουν κάτι, το κάνουν να γίνει άγιος: *Ο παπάς αγιάσε το νερό.*

2. στη χριστιανική θρησκεία, όταν ένας παπάς αγιάζει κάτι, ρίχνει πάνω του αγιασμένο νερό για να το ευλογήσει (= κάνω αγιασμό): *Κάλεσαν τον παπά για να αγιάσει το καινούριο σπίτι.*

3. στη χριστιανική θρησκεία, αγιάζει αυτός που γίνεται άγιος μετά το θάνατό του: *Ο Άγιος Σάββας ήταν μοναχός που αγιάσε. / Υπέφερε τόσα πολλά στη ζωή του, που στο τέλος θα αγιάσει.*

το **αγίασμα** (του αγιάσματος, των αγιασμάτων) ΟΥΣ. (ΘΡΗΣΚ.): στη χριστιανική θρησκεία, το αγίασμα είναι το αγιασμένο νερό (= αγιασμός): *Πήρε λίγο αγίασμα από την εκκλησία.*

ο **αγιασμός** (του αγιασμού, των αγιασμών) ΟΥΣ. (ΘΡΗΣΚ.):

1. στη χριστιανική θρησκεία, ο αγιασμός είναι η τελετή κατά την οποία ο παπάς ευλογεί κάτι ρίχνοντας αγιασμένο νερό, συνήθως όταν αυτό λειτουργεί για πρώτη φορά ή για πρώτη μέρα: *Στα εγκαίνια του νέου σχολείου έγινε αγιασμός.*

2. στη χριστιανική θρησκεία, αγιασμό λέμε το αγιασμένο νερό (= αγίασμα): *Στη γιορτή των Θεοφανίων οι πιστοί πίνουν αγιασμό.*

ο **αγιάτρευτος**, η **αγιάτρευτη**, το **αγιάτρευτο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν μια πληγή ή μια αρρώστια είναι αγιάτρευτη, δεν μπορούμε να τη γιατρέψουμε (= αθεράπευτος): *Το τραύμα του έμενε αγιάτρευτο για πολλές μέρες.*

2. λέμε ότι ένα συναίσθημα που νιώθουμε είναι αγιάτρευτο όταν το νιώθουμε έντονα και δε μας περνάει: *Ένωθε πάντα μια αγιάτρευτη νοσταλγία για την πατρίδα του.*

ο **αγίνωτος**, η **αγίνωτη**, το **αγίνωτο** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι αγίνωτο, δεν έχει ωριμάσει αρκετά (= άγουρος ≠ γινωμένος, ώριμος): *Τα φρούτα είναι λίγο ξινά όταν είναι αγίνωτα.*

η **αγιογράφηση** (της αγιογράφησης, των αγιογραφήσεων) ΟΥΣ.: αγιογράφηση είναι το να ζωγραφίζουν αγιογραφίες στους τοίχους των χριστιανικών εκκλησιών: *Έκαναν έρανο για την αγιογράφηση της εκκλησίας.*

η **αγιογραφία** (της αγιογραφίας, των αγιογραφιών) ΟΥΣ.:

1. αγιογραφία είναι η τέχνη της ζωγραφικής θρησκευτικών εικόνων: *Η αγιογραφία γνώρισε μεγάλη ανάπτυξη στη Δύση την περίοδο της Αναγέννησης.*

2. αγιογραφία είναι η ζωγραφισμένη εικόνα που παρουσιάζει άγια πρόσωπα ή θρησκευτικές σκηνές: *Η εκκλησία του χωριού μας έχει μερικές πολύ σπάνιες αγιογραφίες.*

ο **αγιογράφος**, η **αγιογράφος** (του/της αγιογράφου, των αγιογράφων) ΟΥΣ.: ο αγιογράφος ζωγραφίζει θρησκευτικές εικόνες: *Είναι αγιογράφος βυζαντινών εικόνων.*

το **αγιοδημητριάτικο** (του αγιοδημητριάτικου, των αγιοδημητριάτικων) ΟΥΣ. (ΑΝΕΠΙΣ.): αγιοδημητριάτικο λέμε αλλιώς το λουλούδι χρυσάνθεμο: *Τα αγιοδημητριάτικα ανθίζουν το φθινόπωρο.*

το **αγιόκλημα** (του αγιοκλήματος, των αγιοκλήματων) ΟΥΣ.: αγιόκλημα λέμε ένα αναρριχητικό φυτό με κιτρινωπά λουλούδια: *Κάθε άνοιξη άνθιζε και μοσχοβολούσε το αγιόκλημα στην αυλή μας.*

ο **άγιος** (του αγίου, των αγίων), η **αγία** (της αγίας) ΟΥΣ. (ΘΡΗΣΚ.): στη χριστιανική θρησκεία,

άγιος θεωρείται το πρόσωπο που έζησε σύμφωνα με τις εντολές του Θεού και για αυτό η εκκλησία γιορτάζει το όνομά του: Προσκύνησε τις εικόνες των αγίων. / Ο Άγιος Νικόλαος γιορτάζει στις 6 Δεκεμβρίου. / Παντρεύτηκαν στον ιερό ναό της Αγίας Ειρήνης.

ο **άγιος**, η **άγια**, το **άγιο** ΕΠΙΘ.:

1. (ΘΡΗΣΚ.) στη χριστιανική θρησκεία, άγιο είναι καθετί που έχει σχέση με τη λατρεία του Θεού και των αγίων: Πλησιάζουν οι άγιες μέρες των Χριστουγέννων.

2. λέμε για κάποιον ότι είναι άγιος άνθρωπος όταν είναι πολύ καλός και αγνός (= ενάρετος): Όλους τους βοηθάει αυτός ο άγιος άνθρωπος!

3. λέμε ότι κάτι είναι άγιο όταν είναι πολύ σημαντικό και πρέπει να του δείχνουμε μεγάλο σεβασμό (= ιερός): Έσκυψε και φίλησε τα άγια χώματα της πατρίδας του.

το **αγκάθι** (του αγκαθιού, των αγκαθιών) ΟΥΣ.:

1. αγκάθι είναι η σκληρή και μυτερή άκρη που εξέρχεται από τα φύλλα, τα κλαδιά ή τον κορμό μερικών φυτών και μοιάζει με βελόνα: Πρόσεχε μην τρυπηθείς από τα αγκάθια της τριανταφυλλιάς.

2. αγκάθι λέμε καθετί που είναι μυτερό και προεξέρχεται από κάποιο: Οι αχινόι έχουν αγκάθια. / Το συρματοπλέγμα έχει αγκάθια και θα τρυπηθείς.

3. αγκάθι λέμε καθετί που δυσκολεύει ή δημιουργεί πρόβλημα σε μία κατάσταση (= εμπόδιο, κώλυμα): Δεν έχει εμπιστοσύνη ο ένας στον άλλο και αυτό θα αποτελέσει αγκάθι στη συνεργασία τους.

4. αγκάθια ΠΛΗΘ.: αγκάθια λέμε τα διάφορα φυτά που έχουν αγκάθια: Το μονοπάτι που πήραμε για την κορφή του βουνού είχε πολλά αγκάθια.

ΕΚΦΡ. πάω ξυπόλυτος στ' αγκάθια

ο **αγκάθινος**, η **αγκάθινη**, το **αγκάθινο** ΕΠΙΘ.:

όταν κάτι είναι αγκάθινο, είναι φτιαγμένο από αγκάθια: Τα παιδιά έφτιαξαν ένα αγκάθινο στεφάνι για να αναπαραστήσουν τη σταύρωση του Χριστού.

ο **αγκαθωτός**, η **αγκαθωτή**, το **αγκαθωτό** ΕΠΙΘ.:

όταν κάτι είναι αγκαθωτό, έχει πάνω του αγκάθια: Τα τριαντάφυλλα είναι αγκαθωτά φυτά.

η **αγκαλιά** (της αγκαλιάς, των αγκαλιών) ΟΥΣ.:

1. αγκαλιά είναι ο χώρος ανάμεσα στο στήθος μας και στα μηράκια μας όταν τα λυγίζουμε (= κόρφος, στήθος): Τον έσφιξε στην αγκαλιά της. / Το γατάκι κρύβεται στην αγκαλιά μου όταν φοβάται.

2. αγκαλιά λέμε την ποσότητα κάποιου πράγματος που μπορεί να χωρέσει σε μια ανθρώπινη αγκαλιά: Ήρθε σπίτι με μια αγκαλιά λουλούδια και μου τα πρόσφερε.

3. αγκαλιά λέμε το αγκάλιασμα: Τον πήρε αγκαλιά για να τον παρηγορήσει.

ΕΚΦΡ. παραδίνονται στην αγκαλιά του Μορφέα

αγκαλιά ΕΠΙΡΡ.: όταν δύο ή περισσότεροι άνθρωποι κάνουν κάτι αγκαλιά, σφίγγει ο ένας τον άλλο στην αγκαλιά του (= αγκαλιαστά): Τα παιδιά ξάπλωσαν αγκαλιά και αποκοιμήθηκαν κουρασμένα.

αγκαλιάζω (αγκάλιασα), **αγκαλιάζομαι** (αγκαλιάστηκα, αγκαλιασμένος) ΡΗΜ.:

1. αγκαλιάζουμε κάποιον ή κάτι όταν το σφίγουμε στην αγκαλιά μας: Αγκάλιασε τα παιδιά του γεμάτος χαρά.

2. λέμε ότι αγκαλιάζουμε κάποιον ή κάτι όταν το δεχόμαστε με προθυμία (= αποδέχομαι, υποστηρίζω): Οι τοπικές κοινωνίες αγκάλιασαν τους πρόσφυγες.

3. αγκαλιάζομαι ΠΑΘ.: αγκαλιάζομαι με κάποιον όταν τον σφίγγω στην αγκαλιά μου και αυτός στη δική του: Αγκαλιάστηκαν σφιχτά και οι τρεις τους και άρχισαν να χορεύουν.

το **αγκάλιασμα** (του αγκαλιάσματος, των αγκαλιασμάτων) ΟΥΣ.: αγκάλιασμα είναι το να σφίγουμε κάποιον ή κάτι στην αγκαλιά μας (= αγκαλιά): Έτρεξαν να υποδεχτούν τους συγγενείς με αγκαλιάσματα και φιλιά.

η **αγκίδα** (της αγκίδας, των αγκίδων) ΟΥΣ.: αγκίδα λέμε το πολύ μικρό, λεπτό και μυτερό κομμάτι που εξέρχεται από το ξύλο και τσιμπάει σαν καρφίτσα: Τρυπήθηκε στο δάχτυλο από μια αγκίδα.

η **αγκινάρα** (της αγκινάρας, των αγκιναρών) ΟΥΣ.:

1. η αγκινάρα είναι ένα πράσινο φυτό σε σχήμα θάμνου, που έχει μακρύ βλαστό και λουλούδι με πολλά μυτερά φύλλα: Φυτέψαμε αγκινάρες στον κήπο μας.

2. αγκινάρα είναι ο καρπός αυτού του φυτού, που τον μαγειρεύουμε και τον τρώμε: Φάγαμε αγκινάρες με αρακά για μεσημεριανό.

το **αγκίστρι** (του αγκιστριού, των αγκιστριών) ΟΥΣ.: το αγκίστρι είναι ένα μεταλλικό εργαλείο, που μοιάζει με μικρό γάντζο και το χρησιμοποιούμε στο ψάρεμα: Έβαλε λίγη τροφή στο αγκίστρι και έριξε στη θάλασσα την πετονιά.

αγκιστρώνω (αγκιστρώσα), **αγκιστρώνομαι** (αγκιστρώθηκα, αγκιστρωμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν αγκιστρώνουμε ένα ψάρι, το ψαρεύουμε με αγκίστρι (= γαντζώνω): Ένα μπαρμπούνι αγκιστρώθηκε στην πετονιά!

2. αγκιστρώνομαι ΠΑΘ.: όταν αγκιστρωνόμαστε σε κάποιον, εξαρτιόμαστε από αυτόν (≠ ξεκολλάω): Έχει αγκιστρωθεί πάνω στον άντρα της.

αγκομαχάω/αγκομαχώ ΡΗΜ.:

1. όταν αγκομαχάμε, ανασαίνουμε με δυσκολία (= λαχανιάζω): Ανέβηκε τη σκάλα αγκομαχώντας.

2. όταν αγκομαχάμε για να κάνουμε κάτι, το κάνουμε με μεγάλη δυσκολία (= υποφέρω, ιδρώνω): Αγκομαχούσε να προλάβει όλες τις δουλειές.

3. όταν λέμε ότι ένα μηχανήμα αγκομαχάει, εννοούμε ότι κάνει πολύ θόρυβο (= μουγκρίζω): *Αγκομαχούσε το αυτοκίνητο στην ανηφόρα.*

⚠ Η λέξη αγκομαχάω έχει μόνο ενεστώτα και παρατατικό.

το **αγκομαχητό** (του αγκομαχητού, των αγκομαχητών) ουσ.: αγκομαχητό λέμε την αναπνοή που γίνεται με δυσκολία, από κούραση, πόνο κτλ. (= λαχάνιασμα): *Μετά από αρκετά αγκομαχητά και πολύ ιδρώτα φτάσαμε στην κορυφή του βουνού.*

η **αγκράφα** (της αγκράφας) ουσ.: αγκράφα λέμε την καρφίτσα από μέταλλο στην άκρη της ζώνης, σε παπούτσι κτλ., που τη χρησιμοποιούμε για να κουμπώσουμε κάτι: *Αγόρασε την κλασική μαύρη ζώνη με τη λεπτή ασημένια αγκράφα.*

⚠ Η λέξη αγκράφα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

η **αγκύλη** (της αγκύλης, των αγκυλών) ουσ. (ΓΡΑΜΜ.): αγκύλη λέμε καθένα από τα σημάδια [], που τα χρησιμοποιούμε σε γραπτό κείμενο για να κλείσουμε μέσα τους μια λέξη ή μια φράση, όπως κάνουμε και με την παρένθεση: *Το σχόλιο του συγγραφέα έχει τοποθετηθεί μέσα σε αγκύλες.*

ο **αγκυλωτός**, η **αγκυλωτή**, το **αγκυλωτό** επιθ.: όταν κάτι είναι αγκυλωτό, το σχήμα του μοιάζει με αγκύλη: *Ο αγκυλωτός σταυρός ήταν το σήμα των ναζί.*

η **άγκυρα** (της άγκυρας, των άγκυρών) ουσ.: η άγκυρα είναι ένα βαρύ αντικείμενο από μέταλλο, που το ρίχνουν στο βυθό της θάλασσας για να κρατάει το πλοίο ακίνητο: *Έριξαν την άγκυρα λίγα μέτρα μακριά από την παραλία.*

αγκυροβολάω/αγκυροβολώ (αγκυροβόλησα, αγκυροβόλημένος) ρημ.: αγκυροβολούμε ένα πλοίο ή ένα πλοίο αγκυροβολεί όταν το κρατάμε ακίνητο, ρίχνοντας την άγκυρά του μέσα στο νερό (= αράζω ≠ σαλπάρω): *Αγκυροβολήσαμε στα ανοιχτά της θάλασσας. / Το πλοίο αγκυροβόλησαν στο λιμάνι λόγω της κακοκαιρίας.*

ο **αγκώνας** (του αγκώνα, των αγκώνων) ουσ.: **1.** αγκώνα λέμε την εξωτερική γωνία που σχηματίζεται κάτω από το μπράτσο όταν λυγίζουμε το χέρι μας: *Όταν σκέφτεται, ακουμπάει τους αγκώνες στο τραπέζι.*

2. αγκώνα λέμε το μέρος του μανικιού που σκεπάζει τον αγκώνα: *Τρύπησε το πουλόβερ στους αγκώνες.*

η **αγκωνιά** (της αγκωνιάς, των αγκωνιών) ουσ.: δίνουμε μια αγκωνιά σε κάποιον όταν τον χτυπάμε με τον αγκώνα: *Με σπρωξιάς και αγκωνιές πέρασε πρώτος στο λεωφορείο.*

αγναντεύω (αγνάντεψα) ρημ. (ΑΝΕΠΙΣ.): αγναντεύουμε όταν κοιτάζουμε κάτι από μακριά ή από ψηλά (= ατενίζω): *Στεκόταν στην κορυφή του λόφου και αγνάντευε τη θάλασσα.*

η **άγνοια** (της άγνοιας) ουσ.: άγνοια είναι το να αγνοούμε, το να μην ξέρουμε κάτι (≠ γνώση): *Δήλωσε ότι έχει πλήρη άγνοια πάνω στο θέμα που συζητάμε. / Ήθελαν να μορφωθούν για να απελευθερωθούν από την άγνοια.*

⚠ Η λέξη άγνοια δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **αγνοούμενος** (του αγνοούμενου, των αγνοούμενων), η **αγνοούμενη** (της αγνοούμενης) ουσ.: αγνοούμενο λέμε αυτόν που δεν ξέρουμε πού βρίσκεται ή αν ζει, μετά από πόλεμο ή άλλη καταστροφή: *Αναζητούν τους αγνοούμενους και άλλα θύματα από το σεισμό.*

ο **αγνός**, η **αγνή**, το **αγνό** επιθ.:

1. όταν κάποιος είναι αγνός, δεν κρύβει μέσα του κακία ή πονηριά (= αθώς ≠ πονηρός): *Είναι αγνό και τίμιο παιδί.*

2. όταν ένα συναίσθημα ή κάτι άλλο είναι αγνό, είναι αληθινό και ειλικρινές: *Στην παιδική ηλικία, οι φιλίες είναι αγνές.*

3. αγνό λέμε κάτι που τρώγεται, όπως γάλα, λάδι, μέλι κτλ., όταν δεν έχει μέσα του ξένα στοιχεία (= ανόθευτος): *Στο χωριό φτιάχνουν παραδοσιακά γλυκά με αγνά υλικά.*

η **αγνότητα** (της αγνότητας) ουσ.: όταν κάποιος έχει αγνότητα, δεν κρύβει μέσα του κακία ή πονηριά (= αθωότητα ≠ πονηριά): *Τα παιδικά μάτια τον κοιτούσαν γεμάτα αφέλεια και αγνότητα.*

⚠ Η λέξη αγνότητα δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

αγνοώ (αγνόησα), **αγνοούμαι** (αγνοήθηκα, αγνοημένος) ρημ.:

1. όταν αγνοούμε κάτι, δεν έχουμε κάποια γνώση ή πληροφορία για αυτό (≠ γνωρίζω, ξέρω): *Αγνοώ πώς έγινε το ατύχημα. / Αγνοεί σημαντικά στοιχεία για την υπόθεση.*

2. λέμε ότι αγνοούμε κάποιον ή κάτι όταν δεν του δίνουμε σημασία (≠ ενδιαφερόμαι): *Ό,τι κι αν πω με αγνοεί. (= περιφρονώ) / Είναι σοβαρό θέμα και δεν μπορούμε να το αγνοήσουμε. (= αδιαφορώ)*

3. **αγνοούμαι** παθ.: όταν κάποιος ή κάτι αγνοείται, δεν ξέρε κανείς πού βρίσκεται: *Αγνοούνται πολλοί άνθρωποι μετά τον τυφώνα.*

ο **αγνώμονας**, η **αγνώμονας** επιθ. (ΑΝΕΠΙΣ.): έτσι λέγεται αλλιώς ο αγνώμων

⚠ Το ουδέτερο γένος του επιθέτου αγνώμονας δε χρησιμοποιείται.

η **αγνωμοσύνη** (της αγνωμοσύνης) ουσ.: αγνωμοσύνη δείχνει κάποιος όταν δεν αναγνωρίζει το καλό που του έκαναν (= αχαριστία ≠ ευγνωμοσύνη): *Με τη διαθήκη που άφησε έδειξε μεγάλη αγνωμοσύνη στη γυναίκα και στα παιδιά του.*

⚠ Η λέξη αγγνωμοσύνη δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **αγνώμων**, η **αγνώμων** επιθ.: όταν κάποιος είναι αγνώμων, δεν αναγνωρίζει το καλό που του έκαναν (= αχάριστος ≠ ευγνώμων): *Μετά από όσα έκανα γι' αυτόν, δεν περίμενα να είναι τόσο αγνώμων.*

⚠ Το ουδέτερο γένος του επιθέτου αγνώμων δε χρησιμοποιείται.

ο **αγνώριστος**, η **αγνώριστη**, το **αγνώριστο** ΕΠΙΘ.: λέμε για κάποιον ότι είναι αγνώριστος όταν έχει αλλάξει τόσο πολύ, που δεν μπορούμε να τον αναγνωρίσουμε: *Έγινε αγνώριστη από τότε που αδυνάτισε και έκοψε τα μαλλιά της.*

ο **άγνωστος** (του άγνωστου, των αγνώστων), η **άγνωστη** (της άγνωστης) ΟΥΣ.: ο άγνωστος είναι κάποιος που δεν τον γνωρίζουμε καθόλου (= ξένος ≠ γνωστός): *Ποτέ μη μιλάτε σε αγνώστους.*

ο **άγνωστος**, η **άγνωστη**, το **άγνωστο** ΕΠΙΘ.:
1. κάποιος είναι άγνωστος όταν δεν τον γνωρίζουμε καθόλου (≠ γνωστός): *Άγνωστοι ληστές έσπασαν την πόρτα και μπήκαν στο σπίτι. / Δεν αισθάνομαι άνετα ανάμεσα σε άγνωστα πρόσωπα. (≠ γνώριμος)*

2. κάτι είναι άγνωστο όταν δεν ξέρουμε τίποτα γι' αυτό (≠ γνωστός): *Στο λεξικό ψάχνω τις άγνωστες λέξεις. / Άγνωστα παραμένουν τα αίτια του ατυχήματος.*

3. άγνωστος είναι ένας ηθοποιός, ένας συγγραφέας κτλ. όταν δεν είναι γνωστός στον πολύ κόσμο (= άσημος ≠ διάσημος): *Πρωταγωνιστής της ταινίας είναι ένας νέος, άγνωστος ακόμη, ηθοποιός.*

η **άγονη γραμμή** ΟΥΣ.: άγονη γραμμή είναι η διαδρομή που ακολουθούν τα πλοία για νησιά, συνήθως μικρά και απομακρυσμένα, στα οποία δεν ταξιδεύουν πολλοί άνθρωποι: *Το ταξίδι για τα νησιά της άγονης γραμμής διαρκεί πολλές ώρες.*

⚠ Η άγονη γραμμή δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **άγονος**, η **άγονη**, το **άγονο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν το έδαφος είναι άγονο, δεν μπορεί να δώσει καρπούς (≠ γόνιμος, εύφορος): *Το μεγαλύτερο μέρος του βουνού είναι άγονο και δεν καλλιεργείται.*

2. λέμε ότι μια ενέργεια ή μια προσπάθεια είναι άγονη όταν δε φέρνει κανένα αποτέλεσμα (= άκαρπος ≠ αποδοτικός): *Η συζήτηση αποδείχτηκε άγονη, αφού δεν καταλήξαμε σε κανένα συμπέρασμα.*

η **αγορά** (της αγοράς, των αγορών) ΟΥΣ.:

1. η αγορά ενός πράγματος είναι όταν δίνουμε χρήματα για να το αποκτήσουμε (≠ πώληση): *Η αγορά του σπιτιού τους κόστισε μια περιουσία.*

2. η αγορά μιας πόλης είναι ο χώρος όπου βρίσκονται συγκεντρωμένα πολλά καταστήματα: *Βγήκε για ψώνια στην αγορά.*

αγοράζω (αγόρασα), **αγοράζομαι** (αγοράστηκα, αγορασμένος) ΡΗΜ.: όταν αγοράζουμε κάτι, δίνουμε χρήματα για να το πάρουμε (≠ πουλάω): *Αγόρασε ένα πολύ ακριβό αυτοκίνητο. / Βγήκε στα μαγαζιά για να αγοράσει ρούχα. (= ψωνίζω)*

ΕΚΦΡ. σε πουλάει και σε αγοράζει

η **αγοραπωλησία** (της αγοραπωλησίας, των αγοραπωλησιών) ΟΥΣ.: αγοραπωλησία είναι αυτό που γίνεται όταν αγοράζουμε και πουλάμε αγαθά: *Η επιχείρησή του αναλαμβάνει αγοραπωλησίες μεταχειρισμένων αυτοκινήτων.*

ο **αγοραστής** (του αγοραστή, των αγοραστών), η **αγοράστρια** (της αγοράστριας, των αγοραστριών) ΟΥΣ.: αγοραστής είναι αυτός που αγοράζει κάτι ή που ενδιαφέρεται να αγοράσει κάτι: *Δε βρήκαμε αγοραστή για το σπίτι. (≠ πωλητής) / Οι εταιρείες ενημερώνουν τους αγοραστές για τα νέα προϊόντα τους. (= καταναλωτής, πελάτης)*

το **αγόρι** (του αγοριού, των αγοριών) ΟΥΣ.:

1. αγόρι λέμε το αρσενικό παιδί: *Τα περισσότερα αγόρια ενδιαφέρονται από μικρά για το ποδόσφαιρο.*

2. το αγόρι μιας κοπέλας είναι ο νεαρός άντρας με τον οποίο έχει ερωτική σχέση: *Στο πάρτι θα έρθει σίγουρα με το αγόρι της.*

αγορίστικα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάποιος φέρεται αγορίστικα, φέρεται με τρόπο που ταιριάζει σε αγόρι: *Όταν ήταν μικρή, ντυνόταν αγορίστικα και έπαιζε μόνο μπάλα.*

ο **αγορίστικος**, η **αγορίστικη**, το **αγορίστικο** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι αγορίστικο, έχει σχέση με τα αγόρια ή ταιριάζει σε αγόρια: *Έκοψε τα μαλλιά της πολύ κοντά, αγορίστικα.*

το **αγοροκόριτσο** (του αγοροκόριτσου, των αγοροκόριτσων) ΟΥΣ.: αγοροκόριτσο είναι το κορίτσι που μοιάζει με αγόρι ή φέρεται σαν αγόρι: *Μικρή ήταν κανονικό αγοροκόριτσο και έπαιζε με όπλα.*

η **αγουρίδα** (της αγουρίδας, των αγουριδών) ΟΥΣ.: αγουρίδα λέμε το άγουρο σταφύλι αλλά και κάθε καρπό που είναι ακόμη άγουρος: *Με τις αγουρίδες των σταφυλιών φτιάχνουν ξίδι.*

ο **αγουροξυπνημένος**, η **αγουροξυπνημένη**, το **αγουροξυπνημένο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι αγουροξυπνημένος, έχει ξυπνήσει πριν από λίγο ή δεν έχει κοιμηθεί αρκετά: *Ήρθε αγουροξυπνημένος στο γραφείο και δεν είχε όρεξη για δουλειά.*

ο **άγουρος**, η **άγουρη**, το **άγουρο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν ένας καρπός είναι άγουρος, δεν έχει ωριμάσει ακόμη (= αγίνωτος ≠ ώριμος, γινωμένος): *Για το γλυκό του κουταλιού χρειάζεσαι άγουρα σύκα.*

2. λέμε ότι κάποιος είναι άγουρος όταν είναι πολύ νέος σε ηλικία: *Αγάπησα τη μουσική όταν ήμουν άγουρος έφηβος ακόμη.*

ο **αγουρωπός**, η **αγουρωπή**, το **αγουρωπό** ΕΠΙΘ.: όταν ένας καρπός είναι αγουρωπός, είναι κήπως άγουρος: *Για να φτιάξετε μαρμελάδα δαμάσκηνο, θα χρειαστείτε τρία κιλά αγουρωπά δαμάσκηνα.*

ο **αγράμματος**, η **αγράμματη**, το **αγράμματο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι αγράμματος, δεν ξέρει να γράφει και να διαβάζει (= αναλφάβητος):

Ήταν αγραμμάτη και μου έδινε να της διαβάσω εγώ τα γράμματα που έστελνε ο γιος της.

2. αγραμμάτο λέμε κάποιον που δεν έχει γνώσεις ή μόρφωση (= αμόρφωτος, αμαθής ≠ μορφωμένος): Ήταν φτωχοί και αγραμμάτοι άνθρωποι που δεν είχαν φύγει ποτέ από το χωριό τους.

η **αγραμματοσύνη** (της αγραμματοσύνης) ουσ.: αγραμματοσύνη έχει ο άνθρωπος που είναι αγραμμάτος (= αμορφωσιά, αμάθεια ≠ μόρφωση): Τα λάθη του δεν οφείλονται μόνο σε αγραμματοσύνη αλλά και σε απροσεξία.

⚠ Η λέξη αγραμματοσύνη δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **άγραφος**, η **άγραφη**, το **άγραφο** επιθ.:

1. όταν κάτι είναι άγραφο, δεν έχει γραφτεί κάπου (≠ έγγραφος, γραπτός): Υπήρχε μια άγραφη συμφωνία μεταξύ τους ότι θα μοιράζονται όλες τις δουλειές.

2. όταν ένα χαρτί ή κάτι άλλο είναι άγραφο, δεν έχει γραφτεί τίποτα πάνω σε αυτό (= κενός, άδειος ≠ γραμμένος): Οι τελευταίες σελίδες του τετραδίου είναι άγραφες.

ο **άγραφτος**, η **άγραφτη**, το **άγραφο** επιθ. (ΑΝΕΠΙΣ.):

1. ο άγραφος

2. όταν ένας μαθητής είναι άγραφτος, δεν έχει γράψει τα μαθήματά του: Είναι καλός μαθητής, ποτέ δεν έχει πάει άγραφτος στο σχολείο.

άγρια επιρρ.: όταν κάνουμε κάτι άγρια, το κάνουμε με αγριότητα, με επιθετικότητα: Ήταν πολύ νευρισμένος και με κοιτούσε άγρια. / Τους βασάνισαν άγρια και μετά τους σκότωσαν.

άγρια μεσάνυχτα εκφρ.: το λέμε όταν είναι πολύ αργά το βράδυ: Χτύπησε το τηλέφωνο μέσα στα άγρια μεσάνυχτα και τρόμαξα.

άγρια χαράματα εκφρ.: το λέμε όταν είναι πολύ νωρίς το πρωί: Φεύγει για τη δουλειά μέσα στα άγρια χαράματα.

η **αγριάδα** (της αγριάδας, των αγριάδων) ουσ.:

1. η αγριάδα είναι το να είναι κάτι άγριο και τρομακτικό στην όψη (= αγριότητα): Ξαφνικά το βλέμμα του είχε μια αγριάδα, που δεν είχα ξαναδεί. / Τον εντυπωσιάζει η αγριάδα των κατακόρυφων βράχων.

2. όταν κάποιος φέρεται με αγριάδα, είναι απότομος και επιθετικός στη συμπεριφορά του: Μην αρχίζεις τις αγριάδες και κάτσε να μιλήσουμε ήρεμα.

3. αγριάδες λέμε τα άγρια χόρτα: Μάζεψε αγριάδες για να τις βράσει και να πει το ζουμί τους.

η **αγριελιά** (της αγριελιάς, των αγριελιών) ουσ.:

1. η αγριελιά είναι είδος άγριας ελιάς: Η πλαγιά του βουνού ήταν γεμάτη με αγριελιές και θάμνους.

2. αγριελιά λέμε τον καρπό αυτού του δέντρου: Οι αγριελιές είναι μικρές και πικρές.

το **αγρίεμα** (του αγριέματος, των αγριεμάτων) ουσ.:

1. αγρίεμα λέμε το να μιλάμε άγρια σε κάποιον για να τον φοβερίσουμε (= αγριάδα, φοβέρα): Αν ο σκύλος είναι φύλακας, χρειάζεται αγρίεμα από το αφεντικό του.

2. το αγρίεμα είναι το να γίνεται χειρότερος ο καιρός (≠ χειροτέρευση, επιδεινώση): Είδαν το ξαφνικό αγρίεμα του καιρού και δε βγήκαν για ψάρεμα.

αγριεύω (αγρίεψα), **αγριεύομαι** (αγριεύτηκα, αγριεμένος) ρημ.:

1. αγριεύουμε κάποιον όταν τον κάνουμε να νιώσει θυμό (= εξοργίζω, εξαγριώνω): Μην τον αγριεύεις, γιατί θα σε δείρει.

2. όταν αγριεύουμε, νιώθουμε θυμό (= εξαγριώνομαι): Το λιοντάρι αγρίεψε. / Αγρίεψε και έβαλε τις φωνές.

3. αγριεύουμε σε κάποιον όταν του μιλάμε αυστηρά για να φοβηθεί (= φοβερίζω): "Τι έκανες εκεί!" τον αγρίεψε η μάνα του.

4. **αγριεύει** ενεργ. 3^ο πρ.: λέμε ότι κάτι αγριεύει όταν γίνεται πιο δυνατό (= δυναμώνει): Αγρίεψε ο αέρας.

5. **αγριεύει** ενεργ. 3^ο πρ.: λέμε ότι κάτι αγριεύει όταν γίνεται χειρότερο (= χειροτερεύει, χαλάει ≠ φτιάχνει): Μπήκε ο χειμώνας και αγρίεψε ο καιρός.

6. **αγριεύομαι** παθ.: αγριεύομαστε ή αγριεύουμε όταν νιώθουμε μεγάλο φόβο (= φοβάμαι, τρομάζω): Αγριεύτηκε μέσα στη σκοτεινή σπηλιά.

το **αγρίμι** (του αγριμιού, των αγριμιών) ουσ.:

1. αγρίμι λέμε το άγριο ζώο, αυτό που ζει σε άγρια κατάσταση: Τα αγρίμια του δάσους κατασπάραξαν το ελάφι.

2. αγρίμι λέμε τον άνθρωπο που ζει και φέρεται σαν άγριο ζώο: Είναι σκέτο αγρίμι, δεν μπορεί να ζήσει ούτε να συνεννοηθεί με άλλους ανθρώπους.

η **αγριόγατα** (της αγριόγατας, των αγριόγατων), ο **αγριόγατος** (του αγριόγατου) ουσ.:

1. αγριόγατα λέμε το μικρόσωμο ζώο που μοιάζει με τη γάτα, αλλά είναι πιο άγριο: Στα απειλούμενα θηλαστικά περιλαμβάνονται τα ζαρκαδία, οι αγριόγατες και οι λύκοι.

2. αγριόγατα λέμε τη γάτα, που είναι άγρια και δε ζει στα σπίτια των ανθρώπων: Μας όρμησε μια αγριόγατα του δρόμου.

το **αγριογούρουνο** (του αγριογούρουνου, των αγριογούρουνων) ουσ.:

1. αγριογούρουνο λέμε το άγριο γουρούνι, που ζει μακριά από τους ανθρώπους (= αγριόχοιρος): Πολλές ευρωπαϊκές χώρες έχουν παράδοση στο κυνήγι του αγριογούρουνου.

2. αγριογούρουνο λέμε το κρέας αυτού του ζώου, που το μαγειρεύουμε και το τρώμε: Αγριογούρουνο ψητό στο φούρνο.

το **αγριοκάτσικο** (του αγριοκάτσικου, των αγριοκάτσικων) ουσ.:

1. αγριοκάτσικο είναι το άγριο κατσίκι, που ζει στους βράχους και στα ψηλά βουνά: *Τα αγριοκάτσικα σκαρφάλωσαν στην πλαγιά.*

2. αγριοκάτσικο λέμε έναν νέο άνθρωπο όταν είναι πολύ ζωηρός: *Όλο τρέχει αυτό το παιδί, σωστό αγριοκάτσικο!*

αγριοκοιτάζω και **αγριοκοιτάω/αγριοκοιτώ** (αγριοκοιτάξα), **αγριοκοιτάζομαι** και **αγριοκοιτιέμαι** (αγριοκοιτάχτηκα) ρημ.:

1. αγριοκοιτάζουμε κάποιον όταν τον κοιτάζουμε με άγριο ύφος και θυμό: *Μη με αγριοκοιτάξεις δεν το έσπασα εγώ.*

2. **αγριοκοιτάζομαι** παθ.: αγριοκοιτάζομαι με κάποιον όταν κοιτάζουμε ο ένας τον άλλο με άγριο ύφος και θυμό: *Αγριοκοιτάζονταν ο Ζαν με τον Αντουάν από τότε που τσακώθηκαν.*

το **αγριολούλουδο** (του αγριολούλουδου, των αγριολούλουδων) ουσ.: αγριολούλουδο λέμε κάθε λουλουδι που φυτρώνει μόνο του στους αγρούς: *Την άνοιξη τα λιβάδια είναι γεμάτα παπαρούνες και άλλα αγριολούλουδα.*

ο **άγριος**, το **άγριο** επιθ.:

1. όταν ένα ζώο ή ένα φυτό είναι άγριο, ζει και μεγαλώνει ελεύθερα στη φύση, χωρίς ανθρώπινη φροντίδα (≠ ήμερος): *Τα άγρια άλογα ζουν σε αγέλες πάνω στο βουνό. / Πήγαμε στο δάσος για να μαζέψουμε άγρια μανιτάρια.*

2. όταν κάποιος είναι άγριος, ζει στη φύση μακριά από τον πολιτισμό (= πρωτόγονος): *Στην Αφρική ζουν άγριες φυλές ιθαγενών.*

3. όταν ένας τόπος είναι άγριος, είναι δύσκολο ή επικίνδυνο να τον πλησιάσουμε: *Η επιβίωση είναι δύσκολη στην άγρια φύση.*

4. όταν κάτι είναι άγριο, γίνεται με μεγάλη σκληρότητα ή βία: *Οι πειρατές έκαναν συχνά άγριες επιθέσεις στα νησιά. (= σκληρός, βάνουσος) / Τα άγρια καιρικά φαινόμενα προκάλεσαν μεγάλες καταστροφές. (= βίαιος)*

5. όταν κάτι είναι άγριο, φαίνεται τρομακτικό (= αγριωπός): *Ένας τρομερός πολέμιστής με άγριο βλέμμα ύψωσε το σπαθί του.*

6. άγριο λέμε κάτι που δεν είναι ευχάριστο όταν το ακουμπάμε (= τραχύς ≠ λείος, μαλακός): *Έγδαρε τον αγκώνα του πάνω στον άγριο τοίχο.*

ΕΚΦΡ. άγρια μεσάνυχτα, άγρια χαράματα, ιστορίες για αγρίους

η **αγριότητα** (της αγριότητας, των αγριοτήτων) ουσ.:

1. κάτι έχει αγριότητα όταν είναι σκληρό, βίαιο ή τρομακτικό (= αγριόδα, σκληρότητα): *Έσπασαν τα πάντα στο πέρασμά τους με απίστευτη αγριότητα.*

2. **αγριότητες** πληθ.: αγριότητες λέμε τις άγριες, βάνουσες πράξεις (= βιαιότητες, βαρβαρότητες): *Η χώρα προσπαθεί να ξεχάσει τις αγριότητες του πολέμου.*

η **αγριοφωνάρα** (της αγριοφωνάρας) ουσ.: αγριοφωνάρα λέμε τη δυνατή και άγρια φωνή: *Μας ξύπνησε με τις αγριοφωνάρες του.*

Δ Η λέξη αγριοφωνάρα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

ο **αγριόχοιρος** (του αγριόχοιρου, των αγριόχοιρων) ουσ. (ΕΠΙΣ.): το αγριογούρουνο: *Στο πάρκο δημιουργήθηκε καταφύγιο άγριων ζώων, όπως ελαφιών και αγριόχοιρων.*

ο **αγριωπός**, η **αγριωπή**, το **αγριωπό** επιθ.: όταν κάτι είναι αγριωπό, φαίνεται άγριο (= βλοσυρός): *Ο φύλακας τους έκανε παρατήρηση με αγριωπό ύφος.*

το **αγρόκτημα** (του αγροκτήματος, των αγροκτημάτων) ουσ.: αγρόκτημα λέμε μια μεγάλη έκταση γης στην εξοχή μαζί με τα κτίρια που βρίσκονται εκεί, όπου οι άνθρωποι καλλιεργούν τη γη και εκτρέφουν ζώα (= φάρμα): *Στο αγρόκτημά τους έχουν κόττες, περιστέρια και δύο σκυλιά.*

ο **αγρός** (του αγρού, των αγρών) ουσ.:

1. αγρό λέμε κάθε κομμάτι γης στο οποίο καλλιεργούμε φυτά (= χωράφι, κτήμα): *Έξω από το χωριό υπάρχουν αγροί που καλλιεργούνται από τους κατοίκους με σιτηρά.*

2. **αγροί** πληθ.: αγρούς ονομάζουμε την περιοχή που έχει πολλά χωράφια: *Οι παπαρούνες είναι λουλούδια που φυτρώνουν στους αγρούς.*

ο **αγρότης** (του αγρότη, των αγροτών), η **αγρότισσα** (της αγρότισσας) ουσ.: ο αγρότης ζει στην ύπαιθρο και ασχολείται με τη γεωργία ή την κτηνοτροφία: *Προβλήματα με τις καλλιέργειες έχουν οι αγρότες λόγω της κακοκαιρίας.*

το **αγροτικό** (του αγροτικού, των αγροτικών) ουσ.:

1. αγροτικό λέμε το μικρό φορτηγό που χρησιμοποιούν οι αγρότες για διάφορες εργασίες: *Γυρνάει όλη μέρα με το αγροτικό και κουβαλάει τροφή για τα ζώα.*

2. αγροτικό λέμε το διάστημα κατά το οποίο ένας νέος γιατρός δουλεύει υποχρεωτικά σε δημόσιο ιατρείο μικρών πόλεων ή χωριών: *Τελείωσε πέρυσι την ιατρική σχολή και κάνει το αγροτικό της σε ένα χωριό κοντά στην Πάτρα.*

ο **αγροτικός**, η **αγροτική**, το **αγροτικό** επιθ.: όταν κάτι είναι αγροτικό, έχει σχέση με τους αγρούς ή με τους αγρότες: *Ο αγροτικός πληθυσμός της χώρας μας μειώνεται συνεχώς. (≠ αστικός) / Το τρακτέρ έστριψε σ' έναν αγροτικό δρόμο.*

ο **αγροφύλακας** (του αγροφύλακα, των αγροφυλάκων) ουσ.: αγροφύλακας είναι αυτός που το επάγγελμά του είναι να φυλάει τους αγρούς: *Ο αγροφύλακας κυνηγούσε τα παιδιά που είχαν κλέψει ένα καλάθι κεράσια από το περιβόλι.*

άγρυπνα επιρρ.: όταν κάνουμε κάτι άγρυπνα, το κάνουμε συνεχώς, χωρίς να σταματάμε: *Τον παρακολουθεί άγρυπνα, νύχτα μέρα, για να ανακαλύψει πού πηγαίνει.*

αγρυπνάω/αγρυπνώ (αγρύπνησα) ΡΗΜ.:

1. αγρυπνάμε όταν μένουμε ξύπνιοι όλο το βράδυ (= ξαγρυπνάω, ξενυχτάω ≠ κοιμάμαι): *Αγρύπνησε δίπλα στο μωρό που έκλαιγε.*

2. αγρυπνάμε όταν φροντίζουμε για να μη γίνει κάτι κακό (= επαγρυπνώ ≠ αδιαφορώ): *Οι πολιτικοί πρέπει να αγρυπνούν για τους πολίτες.*

ο **άγρυπνος**, η **άγρυπνη**, το **άγρυπνο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι άγρυπνος, δεν κοιμάται ή δεν έχει κοιμηθεί τη νύχτα (= ξάγρυπνος): *Έμεινε άγρυπνη όλη νύχτα στο προσκέφαλο του αρρώστου.*

2. λέμε ότι κάποιος είναι άγρυπνος όταν αγρυπνά: *Οι άγρυπνοι φρουροί προστάτευσαν τα σύνορα της χώρας.*

ο **αγύμναστος**, η **αγύμναστη**, το **αγύμναστο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι αγύμναστος, δε γυμνάζει το σώμα του (≠ γυμνασμένος): *Είναι τόσο αγύμναστος, που πιάστηκαν τα πόδια του από το τρέξιμο.*

το **άγχος** (του άγχους) ΟΥΣ.: όταν νιώθουμε άγχος, φοβόμαστε ή ανησυχούμε πολύ για κάτι που θα γίνει (= αγωνία): *Όλοι οι ηθοποιοί έχουν άγχος πριν από την πρεμιέρα.*

⚠ Η λέξη άγχος δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

το **αγώγι** (του αγωγιού, των αγωγιών) ΟΥΣ.:

1. αγώγι είναι το φορτίο που μεταφέρει με ζώα ή με άμαξα ο αγωγιάτης: *Το αγώγι ήταν βαρύ και το γαϊδούρι γλίστρησε.*

2. αγώγι είναι τα χρήματα που παίρνει ο αγωγιάτης για να μεταφέρει πράγματα ή ανθρώπους (= αγωγιάτικα): *Δεν είχαμε λεφτά να πληρώσουμε το αγώγι μέχρι το λιμάνι.*

ο **αγωγιάτης** (του αγωγιάτη, των αγωγιατών), η **αγωγιάτισσα** (της αγωγιατίσσης) ΟΥΣ.: ο αγωγιάτης είναι αυτός που πληρώνεται για να μεταφέρει ανθρώπους ή πράγματα με το ζώο του ή με άμαξα: *Ο αγωγιάτης φόρτωσε τα τσουβάλια με το χόμα στα μουλάρια.*

ο **αγωγός** (του αγωγού, των αγωγών) ΟΥΣ.:

1. αγωγό λέμε το σωλήνα μέσα από τον οποίο μεταφέρεται υγρό ή αέριο από ένα σημείο σε ένα άλλο: *Έσπασαν οι αγωγοί του νερού από την παγωνιά.*

2. (ΦΥΣ.) στη φυσική, αγωγό λέμε το σώμα που αφήνει να περάσει μέσα από αυτό ηλεκτρική ή άλλη ενέργεια: *Το ξύλο είναι καλός αγωγός του ηλεκτρισμού.*

ο **αγώνας** (του αγώνα, των αγώνων) ΟΥΣ.:

1. ο αγώνας είναι η προσπάθεια που κάνουμε για να καταφέρουμε κάτι δύσκολο ή σημαντικό: *Έκανε μεγάλο αγώνα για να κερδίσει τελικά την αποζημίωση.*

2. ο αγώνας είναι η προσπάθεια που κάνουμε για να εμποδίσουμε κάτι άδικο ή δυσάρεστο (= μάχη): *Έγιναν σημαντικά βήματα για την ενίσχυση του αγώνα κατά της τρομοκρατίας.*

3. αγώνα λέμε τον πόλεμο ή τη μάχη: *Ο αγώνας για την απελευθέρωση της Ελλάδας από τους Γερμανούς.*

4. σε έναν αγώνα παίρνουν μέρος αθλητές ή αθλητικές ομάδες με στόχο τη νίκη: *Παρακολουθεί όλους τους αγώνες μπάσκετ στην τηλεόραση. / Οι Ολυμπιακοί αγώνες έγιναν το 2004 στην Ελλάδα.*

ο **αγώνας δρόμου** ΟΥΣ.:

1. ο αγώνας δρόμου είναι το άθλημα στο οποίο οι αθλητές αγωνίζονται στο τρέξιμο: *Βγήκε πρωταθλητής στον αγώνα δρόμου των 200 μέτρων.*

2. αγώνα δρόμου λέμε τη μεγάλη προσπάθεια που κάνουμε για να προλάβουμε κάτι: *Έκανε αγώνα δρόμου για να προλάβει να συγκεντρώσει όλα τα έγγραφα.*

η **αγωνία** (της αγωνίας, των αγωνιών) ΟΥΣ.:

1. νιώθουμε αγωνία όταν περιμένουμε κάτι να γίνει (= λαχτάρα, ανυπομονησία): *Είναι έγκυρος και έχει αγωνία να μάθει αν θα κάνει αγόρι ή κορίτσι.*

2. νιώθουμε αγωνία όταν ανησυχούμε πολύ για κάτι, όταν φοβόμαστε ότι θα γίνει κάτι κακό (= άγχος): *Πέρασε μεγάλη αγωνία όσο ο γιος της έλειπε σε ταξίδι και δεν είχε νέα του.*

αγωνίζομαι (αγωνίστηκα) ΡΗΜ.:

1. όταν αγωνίζομαι για κάτι, προσπαθώ να το πετύχω (= κοπιάζω, πασχίζω): *Αγωνίστηκε να σπουδάσει τα παιδιά του.*

2. όταν κάποιος αγωνίζεται, προσπαθεί να αντιμετωπίσει κάποιον (= μάχομαι): *Οι στρατιώτες αγωνίστηκαν για την ελευθερία τους.*

3. όταν κάποιος αγωνίζεται, παίρνει μέρος σε αθλητικό αγώνα: *Θα αγωνιστεί στο άλμα εις ύψος. / Η ομάδα θα αγωνιστεί στο γήπεδό της. (= παίζω)*

το **αγώνισμα** (του αγωνίσματος, των αγωνισμάτων) ΟΥΣ.: αγώνισμα λέμε το άθλημα στο οποίο αγωνίζονται οι αθλητές για να νικήσουν: *Ήρθε δεύτερος στο αγώνισμα της πάλης.*

ο **αγωνιστής** (του αγωνιστή, των αγωνιστών), η **αγωνίστρια** (της αγωνίστριας, των αγωνιστριών) ΟΥΣ.:

1. ο αγωνιστής είναι αυτός που παλεύει για κάποιο σημαντικό σκοπό ή ιδανικό: *Τίμησαν τους αγωνιστές της δημοκρατίας.*

2. αγωνιστή λέμε τον άνθρωπο που δεν τα παρτάει εύκολα μπροστά στους κινδύνους ή στις δυσκολίες: *Πάντα αγωνίστρια, πάλεψε με την αρρώστιά της μέχρι το τέλος.*

αγωνιστικά ΕΠΙΡΡ.: όταν κάνουμε κάτι αγωνιστικά, το κάνουμε με έντονο και αποφασιστικό τρόπο (= μαχητικά): *Οι εργαζόμενοι διεκδίκησαν αγωνιστικά τα δικαιώματά τους.*

ο **αγωνιστικός**, η **αγωνιστική**, το **αγωνιστικό** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι αγωνιστικό, έχει σχέση με τον αγωνιστή ή με τον αγώνα (= μαχητικός):

Συμμετέχει στο φοιτητικό κίνημα με πάθος και αγωνιστική διάθεση.

2. όταν κάτι είναι αγωνιστικό, έχει σχέση με αθλητικούς αγώνες ή χρησιμοποιείται σε αυτούς: *Οι αθλητές μπήκαν στον αγωνιστικό χώρο για το μεγάλο τελικό. / Τρέχει με αγωνιστικά αυτοκίνητα.*

αγωνιών ΡΗΜ.:

1. όταν αγωνιούμε, νιώθουμε φόβο και ανησυχία μήπως συμβεί κάτι άσχημο (= ανησυχώ): *Τα παιδιά καθυστέρησαν να γυρίσουν και η μάνα τους αγωνιούσε.*

2. αγωνιούμε για κάτι όταν θέλουμε να γίνει όσο το δυνατόν πιο γρήγορα (= ανυπομονώ): *Αγωνιούσε να δει τους φίλους της από το εξωτερικό.*

⚠ Η λέξη αγωνιών έχει μόνο ενεστώτα και παρατατικό.

η άδεια (της άδειας, των αδειών) ΟΥΣ.:

1. άδεια είναι το δικαίωμα που μας δίνει κάποιος να κάνουμε κάτι ή να μιλήσουμε: *Δεν αισθανόταν καλά και ζήτησε την άδεια από τον καθηγητή για να βγει έξω.*

2. άδεια είναι το επίσημο χαρτί που βεβαιώνει ότι μπορούμε να κάνουμε, να χρησιμοποιήσουμε ή να έχουμε κάτι για δικό μας: *Τον έπιασαν γιατί οδηγούσε το αυτοκίνητο χωρίς άδεια οδήγησης.*

3. άδεια είναι το δικαίωμα που έχουν οι υπάλληλοι να λείψουν από την εργασία τους για κάποιες μέρες το χρόνο: *Πότε θα πάρεις άδεια φέτος το καλοκαίρι;*

⚠ Η λέξη άδεια προφέρεται σε τρεις συλλαβές: ά-δει-α.

αδειάζω (άδειασα) ΡΗΜ.:

1. όταν αδειάζουμε ένα κουτί ή κάτι άλλο, βγάζουμε ό,τι περιέχει (≠ γεμίζω): *Άδειασε το συρτάρι για να βρει τα κλειδιά της.*

2. όταν αδειάζουμε το περιεχόμενο ενός μπουκαλιού, ενός κουτιού κτλ. σε άλλο μέρος, το μεταφέρουμε κάπου αλλού: *Άδειασα τα αποφάγια στα σκουπίδια. (= ρίχνω) / Άδειασε ένα μπουκάλι λάδι στο φαγητό. (= χύνω)*

3. (ΑΝΕΠΙΣ.) όταν κάποιος αδειάζει, έχει ελεύθερο χρόνο για κάτι (= ευκαιρώ): *Όποτε αδειάζεις, πάρε με τηλέφωνο.*

4. (ΑΝΕΠΙΣ.) όταν αδειάζουμε κάποιον, δεν τον υποστηρίζουμε: *Ο πρωθυπουργός άδειασε τους βουλευτές που διαφώνησαν.*

5. αδειάζει 3^ο ΠΡ.: όταν ένα μπουκάλι, ένα κουτί κτλ. αδειάζει, δεν περιέχει τίποτα πια (≠ γεμίζει): *Φάτε και το τελευταίο γλυκό για να αδειάσει το κουτί!*

6. αδειάζει 3^ο ΠΡ.: όταν αδειάζει ένα μέρος, φεύγουν όλοι οι άνθρωποι από εκεί (= ερημώνει ≠ γεμίζει): *Το καλοκαίρι αδειάζει η πρωτεύουσα.*
ΕΚΦΡ. αδειάζω τη γωνιά

αδειάζω τη γωνιά (ΑΝΕΠΙΣ.): κάποιος μας λέει να του αδειάσουμε τη γωνιά όταν μας διώχνει: *Άντε, άδειασέ μας τη γωνιά γιατί έχουμε και δουλειές!*

ο αδειανός, η αδειανή, το αδειανό ΕΠΙΘ. (ΑΝΕΠΙΣ.): ο άδειος: *Έμεινε ολομόναχη μέσα στην αδειανή αίθουσα.*

το άδειασμα (του αδειάσματος, των αδειασμάτων) ΟΥΣ.: το άδειασμα είναι το να βγάζουμε κάτι μέσα από κάτι άλλο (≠ γεμισμό): *Το άδειασμα του λαδιού από τον τενεκέ γίνεται με ειδικό χωνί.*

ο άδειος, η άδεια, το άδειο ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι άδειο, δεν υπάρχει τίποτα μέσα ή πάνω σε αυτό (= κενός, αδειανός ≠ γεμάτος): *Μάζεψε όλα του τα πράγματα και τα ντουλάπια έμειναν άδεια.*

2. λέμε ότι κάτι είναι άδειο όταν δε μας προσφέρει καμία ικανοποίηση (= κενός, ανούσιος): *Μετά το θάνατο της γυναίκας του, η ζωή του ήταν άδεια.*

⚠ Το θηλυκό άδεια προφέρεται σε δύο συλλαβές: ά-δεια.

ΕΚΦΡ. με άδεια χέρια, ρίχνω άδεια για να πιάσω γεμάτα

ο αδειούχος, η αδειούχος (του/της αδειούχου, των αδειούχων) και **η αδειούχα** ΟΥΣ.: αδειούχος είναι αυτός που έχει πάρει άδεια από τη δουλειά του ή από άλλη απασχόληση: *Οι αδειούχοι επιστρέφουν τον Αύγουστο από τις διακοπές τους.*

ο αδέκαρος, η αδέκαρη, το αδέκαρο ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι αδέκαρος, δεν έχει καθόλου χρήματα (= απένταρος, άφραγκος): *Πολλοί ζωγράφοι πέθαναν αδέκαροι, μέσα σε άθλια φτώχεια.*

ΤΟ ΑΔΕΛΦΙ ΟΥΣ. ⇒ **αδέρφι**

αδελφικά ΕΠΙΡΡ. ⇒ **αδερφικά**

ο αδελφικός, η αδελφική, το αδελφικό ΕΠΙΘ. ⇒ **αδερφικός**

ο αδελφός (του αδελφού, των αδελφών), **η αδελφή** (της αδελφής) ΟΥΣ.:

1. έτσι λέγεται αλλιώς ο αδερφός

2. (ΘΡΗΣΚ.) στη χριστιανική θρησκεία, αδελφό ή αδελφή ονομάζουν τον άντρα ή τη γυναίκα που ζει σε μοναστήρι (= μοναχός, καλόγερος): *Η αδελφή Μαρία είναι η υπεύθυνη του μοναστηριού.*

3. **αδελφή** ΘΗΛ.: αδελφή λέμε αλλιώς τη νοσοκόμα που εργάζεται σε νοσοκομείο: *Κάλεσα την αδελφή για να μας φέρει το θερμόμετρο.*

αδελφώνω (αδελφώσα), **αδελφώνομαι** (αδελφώθηκα, αδελφωμένος) και **αδερφώνω, αδερφώνομαι** ΡΗΜ.:

1. αδελφώνουμε ανθρώπους ή λαούς όταν τους κάνουμε να έχουν πάλι καλές σχέσεις (= συμφιλιώνω): *Μόνο η ειρήνη μπορεί να αδελφώσει όλους τους λαούς.*

2. **αδελφώνομαι** ΠΑΘ.: δύο άνθρωποι ή δύο λαοί αδελφώνονται όταν έχουν πάλι καλές σχέσεις (= συμφιλιώνομαι, μονοιάζω): *Γάλλοι και Ρώσοι στρατιώτες αδελφώθηκαν με φιλιά και αγκαλιές.*

ο αδένας (του αδένα, των αδένων) ΟΥΣ. (ΙΑΤΡ.): αδένα λέμε το όργανο στο σώμα των αν-

θρώπων και των ζώων που παράγει διάφορες ουσίες απαραίτητες για τη λειτουργία του οργανισμού: *Ο ιδρώτας παράγεται από τους ιδρωτοποιούς αδένες.*

ο **ἀδενδρος**, η **ἀδενδρη**, το **ἀδενδρο** ΕΠΙΘ. ⇒ **ἀδεντρος**

ο **ἀδεντρος**, η **ἀδεντρη**, το **ἀδεντρο** και ο **ἀδενδρος**, η **ἀδενδρη**, το **ἀδενδρο** ΕΠΙΘ.: όταν ένα μέρος είναι ἀδεντρο, δεν έχει καθόλου δέντρα: *Ανηφορίσαμε τις ἀδεντρες πλαγιές του βουνού.*

αδέξια ΕΠΙΡΡ.: όταν κάνουμε κάτι αδέξια, το κάνουμε με αδέξιο και απρόσεκτο τρόπο (= άγαρμπα ≠ επιδέξια): *Δεν έχει ταλέντο και ζωγραφίζει πολύ αδέξια. / Η συμφωνία απέτυχε, γιατί φερθήκαμε αδέξια.*

ο **αδέξιος**, η **αδέξια**, το **αδέξιο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι αδέξιος, κάνει πράγματα με λάθος τρόπο ή δεν τα κάνει με επιτυχία (= άτσαλος, άγαρμπος ≠ επιδέξιος): *Τι αδέξια που είσαι, τα έσπασες όλα! / Είναι ακόμη άπειρος και αδέξιος οδηγός.*

2. όταν κάτι είναι αδέξιο, γίνεται με απρόσεκτο ή λανθασμένο τρόπο και δεν έχει καλό αποτέλεσμα: *Έκανε μια αδέξια κίνηση και έριξε το βάζο. / Κάνει τα πρώτα αδέξια καλλιτεχνικά του βήματα.*

η **αδεξιότητα** (της αδεξιότητας, των αδεξιότητων) ΟΥΣ.: όταν κάνουμε κάτι με αδεξιότητα, το κάνουμε με λάθος τρόπο ή χωρίς επιτυχία (= ατσαλιά ≠ επιδεξιότητα): *Η αδεξιότητά του στο χορό προκαλεί γέλιο. / Ο σερβιτόρος είναι καινούριος και κρατάει το δίσκο με αδεξιότητα.*

το **αδέρφι** και το **αδελφι** ΟΥΣ.: το αδέρφι μας είναι ο αδερφός ή η αδερφή μας: *Τα παιδιά με ένα ή περισσότερα αδέρφια προσαρμόζονται ευκολότερα στο νηπιαγωγείο σε σχέση με τα μοναχοπαίδια.*

⚠ Η λέξη χρησιμοποιείται συνήθως στον πληθυντικό αριθμό.

αδερφικά και **αδελφικά** ΕΠΙΡΡ.: όταν δύο άνθρωποι κάνουν κάτι αδερφικά, το κάνουν σαν αδέρφια, με αγνή αγάπη και ειρήνη: *Στο νησί ζούσαν αδερφικά διάφορες φυλές.*

ο **αδερφικός**, η **αδερφική**, το **αδερφικό** και ο **αδελφικός**, η **αδελφική**, το **αδελφικό** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι αδερφικό, έχει σχέση με τα αδέρφια και τις σχέσεις μεταξύ τους: *Οι δυο κοπέλες αγκαλιάστηκαν με αγνή αδερφική αγάπη.*

2. λέμε για κάτι ότι είναι αδερφικό όταν μοιάζει με τη σχέση που υπάρχει ανάμεσα στα αδέρφια: *Γνωρίζονται χρόνια και είναι αδερφικοί φίλοι.*

ο **αδερφός** (του αδερφού, των αδερφών), η **αδερφή** (της αδερφής) ΟΥΣ.:

1. ο αδερφός μας είναι αυτός που έχει τους ίδιους γονείς με μας ή μόνο τον ίδιο πατέρα ή την ίδια μητέρα: *Οι τρεις αδερφές είναι πολύ δεμένες και αγαπημένες μεταξύ τους.*

2. αδερφό μας λέμε τον άνθρωπο με τον οποίο έχουμε πολύ στενή φιλική σχέση: *Την εμπιστεύομαι απόλυτα, γιατί είναι η καλύτερή μου φίλη, σχεδόν αδερφή μου.*

αδερφώνω ΡΗΜ. ⇒ **αδελφώνω**

ο **αδέσποτος**, η **αδέσποτη**, το **αδέσποτο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν ένα ζώο είναι αδέσποτο, δεν ανήκει σε κάποιον και κυκλοφορεί ελεύθερο: *Στη γειτονιά μας υπάρχουν πολλά αδέσποτα σκυλιά.*

2. λέμε ότι κάτι είναι αδέσποτο όταν δεν ξέρουμε από πού προέρχεται ή όταν δεν έχει συγκεκριμένο στόχο: *Περνούσε έξω από το γήπεδο και έφαγε μια αδέσποτη μπαλιά στο κεφάλι.*

ο **άδετος**, η **άδετη**, το **άδετο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν ένα σκονινί, ένα κορδόνι ή κάτι άλλο είναι άδετο, δεν το έχουν δέσει (= λυτός ≠ δεμένος): *Πάτησε τα άδετα κορδόνια των παπουτσιών του και έπσε.*

2. όταν ένα βιβλίο είναι άδετο, δεν έχει σκληρό εξώφυλλο (≠ δεμένος): *Τα δύο τελευταία τεύχη του περιοδικού είναι άδετα.*

ο **αδιάβαστος**, η **αδιάβαστη**, το **αδιάβαστο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι αδιάβαστο, δεν το έχουν διαβάσει ή δεν το έχουν μελετήσει (≠ διαβασμένος): *Τα βιβλία αυτά φαίνονται αδιάβαστα, τώρα τα αγόρασες; / Έχω ακόμα αδιάβαστη την ιστορία για αύριο.*

2. όταν κάποιος είναι αδιάβαστος, δεν έχει διαβάσει τα μαθήματά του (= απροετοίμαστος ≠ διαβασμένος, προετοιμασμένος): *Δεν τα πήγε καλά στις εξετάσεις γιατί πήγε τελείως αδιάβαστος.*

ο **αδιάβατος**, η **αδιάβατη**, το **αδιάβατο** ΕΠΙΘ.: όταν ένας τόπος είναι αδιάβατος, δεν μπορούμε να περάσουμε εύκολα μέσα από αυτόν (≠ βατός): *Το δάσος έχει γίνει αδιάβατο από την πυκνή βλάστηση.*

το **αδιάβροχο** (του αδιάβροχου, των αδιάβροχων) ΟΥΣ.: το αδιάβροχο είναι το παλτό που είναι φτιαγμένο από αδιάβροχο υλικό και το φοράμε όταν βρέχει: *Φορέστε τα αδιάβροχα γιατί άρχισε να βρέχει.*

ο **αδιάβροχος**, η **αδιάβροχη**, το **αδιάβροχο** ΕΠΙΘ.: αδιάβροχο είναι κάτι που δεν αφήνει να περάσει νερό ή άλλο υγρό μέσα σε αυτό: *Η αδιάβροχη θήκη προστατεύει τη φωτογραφική μηχανή από το νερό.*

η **αδιαθεσία** (της αδιαθεσίας, των αδιαθεσιών) ΟΥΣ.: όταν νιώθουμε αδιαθεσία, δε νιώθουμε πολύ καλά, γιατί είμαστε ελαφρά άρρωστοι: *Αισθάνθηκε μια ξαφνική αδιαθεσία και ξάπλωσε.*

ο **αδιάθετος**, η **αδιάθετη**, το **αδιάθετο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι αδιάθετος, δε νιώθει πολύ καλά, γιατί είναι κάπως άρρωστος: *Ήταν αδιάθετος χτες και δεν ήρθε στο μάθημα.*

2. όταν κάτι είναι αδιάθετο, δεν έχει πουληθεί: *Τα καταστήματα πρέπει να επιστρέφουν πίσω*

τα αδιάθετα προϊόντα τους στο τέλος κάθε εποχής. (= απούλητος)

αδιαθετώ (αδιαθέτησα) ΡΗΜ.: όταν αδιαθετούμε, δε νιώθουμε καλά και είμαστε κάπως άρρωστοι: *Αδιαθετεί πολύ συχνά και λείπει από το σχολείο.*

αδιάκοπα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάτι γίνεται αδιάκοπα, συνεχίζεται για μεγάλο διάστημα χωρίς διακοπή (= ασταμάτητα): *Βρέχει αδιάκοπα από χτες το πρωί και έχουν πλημμυρίσει τα πάντα.*

ο αδιάκοπος, η αδιάκοπη, το αδιάκοπο ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι αδιάκοπο, συνεχίζεται για μεγάλο διάστημα χωρίς διακοπή (= ασταμάτητος, συνεχής): *Η ιστορία της Ασσυρίας είναι γεμάτη από αδιάκοπους πολέμους.*

η αδιακρισία (της αδιακρισίας) ΟΥΣ.:

1. αδιακρισία δείχνουμε όταν ρωτάμε να μάθουμε πράγματα που δε μας αφορούν, με τρόπο που ενοχλεί τους άλλους (≠ διακριτικότητα): *Κοίταξε μέσα από την ανοιχτή πόρτα με αδιακρισία.*

2. αδιακρισία είναι κάθε πράξη και συμπεριφορά που δείχνει αδικαιολόγητη περιέργεια για τις υποθέσεις άλλων: *Ήταν μεγάλη αδιακρισία σου να ανοίξεις το συρτάρι του χωρίς να τον ρωτήσεις.*

⚠ Η λέξη αδιακρισία δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

αδιάκριτα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάνουμε κάτι αδιάκριτα, το κάνουμε με αδιακρισία (≠ διακριτικά): *Από την ανοιχτή πόρτα κοίταξε αδιάκριτα μέσα στο ξένο σπίτι.*

ο αδιάκριτος, η αδιάκριτη, το αδιάκριτο ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι αδιάκριτος, φέρεται με αδιακρισία (≠ διακριτικός): *Δε θέλω να φανώ αδιάκριτη, αλλά πόσο χρονών είστε;*

2. όταν κάτι είναι αδιάκριτο, δείχνει αδιακρισία (≠ διακριτικός): *Είναι αγένεια να κάνεις αδιάκριτες ερωτήσεις.*

ο αδιάλυτος, η αδιάλυτη, το αδιάλυτο ΕΠΙΘ.: όταν μια ουσία είναι αδιάλυτη, δεν έχει διαλυθεί ή δεν μπορεί να διαλυθεί σε ένα υγρό: *Το μείγμα του γλυκού δεν ανακατεύτηκε καλά, και η ζάχαρη έμεινε αδιάλυτη. (≠ διαλυμένος) / Το διοξείδιο του άνθρακα είναι αδιάλυτο στο νερό. (≠ διαλυτός)*

αδιαμαρτύρητα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάνουμε κάτι αδιαμαρτύρητα, το κάνουμε χωρίς να διαμαρτυρόμαστε: *Περίμενε στην ουρά αδιαμαρτύρητα μέχρι να έρθει η σειρά του. (= υπομονετικά)*

αδιάντροπα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάνουμε κάτι αδιάντροπα, το κάνουμε χωρίς να ντρεπόμαστε και χωρίς να σεβόμαστε κανέναν (= ξεδιάντροπα): *Εκμεταλλεύεται αδιάντροπα πρόσωπα και καταστάσεις.*

ο αδιάντροπος, η αδιάντροπη, το αδιάντροπο ΕΠΙΘ.:

1. κάποιος είναι αδιάντροπος όταν φέρεται άσχημα και δε νιώθει καμιά ντροπή για αυτό

(= ξεδιάντροπος): *Τι αδιάντροπος άνθρωπος είσαι να κοροϊδεύεις έτσι τον κόσμο!*

2. μια πράξη ή η συμπεριφορά κάποιου είναι αδιάντροπη όταν δε δείχνει καμιά ντροπή: *Πώς τολμάς να λες τέτοια αδιάντροπα ψέματα!*

ο αδιαφανής, η αδιαφανής, το αδιαφανές ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι αδιαφανές, δεν μπορούμε να δούμε μέσα από αυτό (≠ διάφανος): *Τα τζάμια του σπιτιού είναι αδιαφανή, για να μη μας βλέπουν οι γείτονες.*

2. αδιαφανές λέμε κάτι που κρύβει πράγματα και δε μας αφήνει να καταλάβουμε την αλήθεια (≠ διαφανής, αξιόπιστος): *Οι εξετάσεις πρόσληψης των υπαλλήλων ήταν αδιαφανείς και ακυρώθηκαν.*

αδιάφορα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάνουμε κάτι αδιάφορα, το κάνουμε χωρίς να δείχνουμε ενδιαφέρον: *Το κοινό παρακολουθούσε αδιάφορα την ομιλία του.*

η αδιαφορία (της αδιαφορίας) ΟΥΣ.: αδιαφορία δείχνει όποιος δεν ενδιαφέρεται για κάτι ή για κάποιον (= αμέλεια ≠ ενδιαφέρον): *Δείχνει πλήρη αδιαφορία για τα μαθήματά του. / Το περιβάλλον καταστρέφεται από την αδιαφορία όλων μας.*

⚠ Η λέξη αδιαφορία δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο αδιάφορος, η αδιάφορη, το αδιάφορο ΕΠΙΘ.:

1. κάποιος είναι αδιάφορος για κάτι όταν δεν τον ενδιαφέρει, δεν τον νοιάζει: *Ελπίζω να αντιλαμβάνεστε ότι η άποψή σας για μένα με αφήνει παντελώς αδιάφορο.*

2. κάτι είναι αδιάφορο για κάποιον όταν δεν παρουσιάζει κανένα ενδιαφέρον για αυτόν ή όταν δεν του αρέσει (≠ ενδιαφέρων): *Όσοι είδαν την ταινία τούς φάνηκε αδιάφορη και βαρετή.*

αδιαφορώ (αδιαφόρησα) ΡΗΜ.:

1. αδιαφορούμε όταν δε δείχνουμε ενδιαφέρον για κάποιον ή για κάτι (≠ ενδιαφερόμαι, νοιάζομαι): *Η κυβέρνηση αδιαφορεί για τους αγρότες. / Αδιαφορεί για τα αισθήματά μου.*

2. αδιαφορώ για κάτι σημαίνει ότι δε νιώθω ανησυχία ή φόβο για αυτό (= αψηφάω): *Οδηγεί μεθυσμένος και αδιαφορεί για τους κινδύνους.*

το αδιέξοδο (του αδιεξόδου, των αδιεξόδων) ΟΥΣ.:

1. το αδιέξοδο είναι ένας μικρός δρόμος που στη μια του άκρη είναι κλειστός, που δεν οδηγεί δηλαδή σε άλλο δρόμο: *Μη στρίψεις σ' αυτό το στενό γιατί είναι αδιέξοδο.*

2. αδιέξοδο λέμε την πολύ άσχημη κατάσταση από την οποία δεν μπορούμε να βγούμε: *Η εταιρεία μας βρίσκεται σε οικονομικό αδιέξοδο.*

άδικα ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν κάνουμε κάτι άδικα, δεν ακολουθούμε το δίκαιο και το σωστό ($\neq$ δίκαιο): *Τον κατηγορήσαν άδικα, δεν έφταιγε εκείνος.*

2. λέμε ότι κάτι γίνεται άδικα κάτι όταν γίνεται χωρίς λόγο ή χωρίς αποτέλεσμα (= άσκοπα, μάταια): *Άδικα τον περιμένεις, δεν πρόκειται να έρθει.*

αδικαιολόγητα ΕΠΙΡΡ.: κάτι γίνεται αδικαιολόγητα όταν δεν υπάρχει δικαιολογία ή εξήγηση γιατί γίνεται ($\neq$ δικαιολογημένα): *Ο προπονητής δεν τον δέχτηκε στην προπόνηση, γιατί είχε αργήσει αδικαιολόγητα.*

ο **αδικαιολόγητος**, η **αδικαιολόγητη**, το **αδικαιολόγητο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι αδικαιολόγητο, δεν μπορούμε να το καταλάβουμε ή να το εξηγήσουμε ($\neq$ δικαιολογημένος): *Ο φόβος σου για το αεροπλάνο είναι αδικαιολόγητος.*

2. λέμε ότι μία πράξη είναι αδικαιολόγητη όταν είναι πολύ άσχημη και θεωρούμε ότι δε θα έπρεπε να είχε γίνει (= ανεπιτρεπτος, απαράδεκτος): *Το ξέσπασμά του μπροστά στους καλεσμένους ήταν αδικαιολόγητο.*

3. όταν κάνουμε αδικαιολόγητες απουσίες από το σχολείο ή από τη δουλειά, δεν υπάρχει κάποιο επίσημο χαρτί που να δικαιολογεί γιατί τις κάναμε ($\neq$ δικαιολογημένος): *Έμεινε στην ίδια τάξη από αδικαιολόγητες απουσίες.*

το **αδίκημα** (του αδικήματος, των αδικημάτων) ΟΥΣ.: το αδίκημα είναι κάθε παράνομη πράξη που τιμωρείται από το νόμο: *Η ληστεία θεωρείται σοβαρό ποινικό αδίκημα.*

η **αδικία** (της αδικίας, των αδικιών) ΟΥΣ.:

1. η αδικία είναι μια κατάσταση κατά την οποία δε γίνεται αυτό που είναι δίκαιο και σωστό ($\neq$ δίκαιο): *Είναι αδικία να πεθαίνουν νέοι άνθρωποι.*

2. η αδικία είναι κάθε πράξη που δε συμφωνεί με τους νόμους ή που γενικά δεν είναι σωστή: *Δεν ανέχομαι τις αδικίες που γίνονται σε βάρος των μεταναστών.*

το **άδικο** (του άδικου) ΟΥΣ.:

1. το άδικο είναι ό,τι και η αδικία ($\neq$ δίκαιο): *Θα πληρώσεις για το άδικο που μας έκανες.*

2. λέμε ότι κάποιος έχει άδικο όταν δε συμφωνούμε μαζί του, όταν πιστεύουμε ότι κάνει λάθος ($\neq$ δίκιο): *Δεν έχεις άδικο σε αυτό που λες, υπάρχει όμως και η άλλη άποψη.*

⚠ Η λέξη άδικο δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **άδικος**, η **άδικη**, το **άδικο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι άδικος, δε συμπεριφέρεται στους άλλους με δίκαιο τρόπο ($\neq$ δίκαιος): *Ποιος δικαστής θα ήταν τόσο άδικος, ώστε να καταδικάσει έναν αθώο;*

2. όταν κάτι είναι άδικο, δεν είναι δίκαιο και σωστό ($\neq$ δίκαιος): *Είναι άδικο να γίνονται φυλετικές διακρίσεις. / Το παιχνίδι είναι άδικο, αφού εσύ είσαι πιο δυνατός από μένα! (= άνισος)*

ΕΚΦΡ. άδικος κόπος, γυρίζω σαν την άδικη κατάρτα

άδικος κόπος ΕΚΦΡ.: το λέμε για κάτι που γίνεται χωρίς λόγο ή χωρίς αποτέλεσμα: *Μη χτυπάς το κουδούνι, άδικος κόπος, λείπουν όλοι.*

αδικώ (αδίκησα), **αδικούμαι** (αδικήθηκα, αδικημένος) ΡΗΜ.:

1. όταν αδικούμε κάποιον, κάνουμε κάποια αδικία σε βάρος του (= ζημιώνω): *Τα αδίκησε τα παιδιά του με τη διαθήκη που τους άφησε.*

2. όταν αδικούμε κάποιον, δεν τον κρίνουμε δίκαια: *Έχασαν γιατί τους αδίκησε ο διαιτητής.*

3. όταν κάτι με αδικεί, με δείχνει χειρότερο ή κατώτερο απ' ό,τι είμαι: *Το φόρεμα την αδικεί, γιατί την παχαίνει.*

4. **αδικούμαι** ΠΑΘ.: λέμε ότι κάποιος αδικείται όταν αξίζει κάτι καλύτερο από αυτό που έχει ή που είναι: *Έχει υπέροχη φωνή, γι' αυτό πιστεύουν ότι αδικήθηκε που δεν έγινε τραγουδιστής.*

αδιόρθωτα ΕΠΙΡΡ.: λέμε ότι κάποιος είναι αδιόρθωτα αφελής ή κάτι άλλο όταν είναι πολύ αφελής και δεν αλλάζει με τίποτα: *Είναι αδιόρθωτα ρομαντικός και δε θέλει να παραδεχτεί ότι ο κόσμος είναι κακός.*

ο **αδιόρθωτος**, η **αδιόρθωτη**, το **αδιόρθωτο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι αδιόρθωτο, δεν το έχουν διορθώσει και έχει ακόμη λάθη ($\neq$ διορθωμένος): *Δε μας έφερε τα διαγωνίσματα, γιατί είναι ακόμα αδιόρθωτα.*

2. αδιόρθωτο λέμε κάποιον όταν δε διορθώνει τα λάθη του ή τα ελαττώματά του (= αμετανόητος, αθεράπευτος): *Το ξέρει ότι δεν πρέπει να βρίζει, αλλά αυτός είναι αδιόρθωτος!*

ο **αδιόριστος**, η **αδιόριστη**, το **αδιόριστο** ΕΠΙΘ.:

όταν κάποιος είναι αδιόριστος, δεν έχει διοριστεί, ενώ έχει ζητήσει να διοριστεί ($\neq$ διορισμένος): *Αυξάνονται συνεχώς οι αδιόριστοι καθηγητές.*

αδίστακτα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάνουμε κάποιο κακό αδίστακτα, το κάνουμε χωρίς να διστάσουμε καθόλου: *Παίρνει πάντα αδίστακτα αυτό που θέλει και δεν υπολογίζει κανέναν.*

ο **αδίστακτος**, η **αδίστακτη**, το **αδίστακτο** ΕΠΙΘ.:

όταν κάποιος είναι αδίστακτος, δε διστάζει να κάνει οποιοδήποτε κακό: *Πίσω από την απαγωγή κρύβονται αδίστακτοι κακοποιοί.*

αδίσταχτα ΕΠΙΡΡ. (ΑΝΕΠΙΣ.): ό,τι και το αδίστακτα

ο **αδίσταχτος**, η **αδίσταχτη**, το **αδίσταχτο** ΕΠΙΘ. (ΑΝΕΠΙΣ.): ό,τι και ο αδίστακτος

άδοξα ΕΠΙΡΡ.: λέμε ότι κάτι τελειώνει άδοξα όταν δεν τελειώνει με τον τρόπο που θα του άξιζε ($\neq$ ένδοξα): *Η πρώτη του πτήση με ανεμόπτερο έληξε άδοξα όταν προσγειώθηκε πάνω σε φράχτη.*

ο **άδοξος**, η **άδοξη**, το **άδοξο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι άδοξος, δεν έχει δόξα ή φήμη ($\neq$ δοξασμένος): *Πολλοί σημαντικοί ποιητές πέθαναν άδοξοι.*

2. όταν κάτι είναι άδοξο, είναι χειρότερο ή κατώτερο από ό,τι αξίζει σε κάποιον ή σε κάτι ($\neq$ ένδοξος): *Ο μεγάλος τους έρωτας είχε άδοξο τέλος.*

το **αδράχτι** (του αδραχτιού, των αδραχτιών) ΟΥΣ.: το αδράχτι είναι ένα μακρόστενο αντικείμενο από ξύλο, που το χρησιμοποιούμε για να τυλίγουμε το νήμα όταν γνέθουμε το μαλλί: *Η γιαγιά τύλιγε το μαλλί στο αδράχτι και μετά ύφαινε το νήμα στον αργαλειό.*

η **αδυναμία** (της αδυναμίας, των αδυναμιών) ΟΥΣ.:

1. αδυναμία νιώθει αυτός που έχει χάσει τις δυνάμεις του από κούραση, αρρώστια κτλ. (= εξάντληση, ατονία): *Ένωθε μεγάλη αδυναμία μετά από το χθεσινό ξενύχτι.*

2. όταν είμαστε σε αδυναμία να κάνουμε κάτι, δεν έχουμε τη δύναμη ή την ικανότητα να το κάνουμε (= ανικανότητα $\neq$ ικανότητα): *Δείχνει αδυναμία να προσαρμοστεί στο καινούριο σχολείο.*

3. αδυναμία λέμε την πολύ μεγάλη συμπάθεια ή προτίμηση που έχουμε σε κάποιον ή σε κάτι (= προτίμηση): *Έχει αδυναμία στα ακριβά αυτοκίνητα.*

4. η αδυναμία μας είναι το πρόσωπο ή το πράγμα που συμπαθούμε ή μας αρέσει περισσότερο: *Από όλα του τα ανίψια ο Γιώργος είναι η αδυναμία του.*

ο **αδύναμος**, η **αδύναμη**, το **αδύναμο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι αδύναμος, δεν έχει καλή υγεία ούτε μεγάλη δύναμη ($\neq$ δυνατός, γερός): *Νιώθει ακόμη αδύναμος μετά την εγχείριση.*

2. όταν κάτι είναι αδύναμο, δεν έχει μεγάλη δύναμη, ένταση ή ζωντάνια (= άτονος, υποτονικός $\neq$ δυνατός, έντονος): *Μιλούσε με αδύναμη φωνή, ίσα που ακουγόταν.*

3. λέμε ότι κάποιος έχει αδύναμο χαρακτήρα ή αδύναμη θέληση, όταν δεν είναι σταθερός στις απόψεις του και επηρεάζεται εύκολα ($\neq$ ισχυρός): *Είναι αδύναμος χαρακτήρας και παρাসύρεται από κακές παρέες.*

ο **αδυνατίζω** (αδυνατίσσω, αδυνατισμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν αδυνατίζουμε, χάνουμε βάρος, γινόμαστε πιο αδύνατοι (= λεπταίνω $\neq$ παχαίνω): *Αρχισε δίαιτα για να αδυνατίσει. / Αδυνάτισε πέντε κιλά.*

2. **αδυνατίζει** 3^ο ΠΡ.: κάτι με αδυνατίζει όταν με κάνει χάσω βάρος ή να φαίνομαι πιο αδύνατος (= λεπταίνει $\neq$ παχαίνει): *Το παντελόνι που φοράς σε αδυνατίζει.*

3. **αδυνατίζει** 3^ο ΠΡ.: κάτι αδυνατίζει όταν χάνει την ένταση ή τη δύναμή του ($\neq$ δυναμώνει): *Η φωνή του αδυνατίσει από την αρρώστια.*

το **αδυνάτισμα** (του αδυνάτισματος, των αδυνάτισμάτων) ΟΥΣ.: το αδυνάτισμα είναι το να αδυνατίσει κάποιος, το να χάσει κιλά: *Το*

γρήγορο αδυνάτισμα είναι επικίνδυνο για την υγεία. / Για να χάσει κιλά, πηγαίνει σε ένα ινστιτούτο αδυνατίσματος.

ο **αδύνατος**, η **αδύνατη**, το **αδύνατο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι αδύνατος, ζυγίζει λίγα κιλά (= λεπτός $\neq$ παχύς, χοντρός): *Με τα ρούχα φαίνεται πιο αδύνατη απ' όσο είναι.*

2. όταν κάποιος είναι αδύνατος σε ένα μάθημα ή κάτι άλλο, δεν είναι καθόλου καλός σε αυτό ($\neq$ δυνατός, γερός): *Είναι πολύ αδύνατος στα μαθηματικά και χρειάζεται βοήθεια.*

3. λέμε ότι κάτι είναι αδύνατο όταν δεν μπορεί να γίνει (= ακατόρθωτος, ανέφικτος $\neq$ δυνατός): *Η κυκλοφορία στο διάδρομο ήταν αδύνατη, λόγω του πλήθους. / Είναι αδύνατο να έρθω αύριο.*

ο **αισθαλής**, η **αισθαλής**, το **αισθαλές** ΕΠΙΘ.:

1. αισθαλές είναι το φυτό που διατηρεί τα φύλλα του όλο το χρόνο ($\neq$ φυλλοβόλος): *Το έλατο είναι όμορφο και αισθαλές δέντρο.*

2. λέμε για κάποιον ότι είναι αισθαλής όταν διατηρείται ζωντανός και νέος: *Παρά τα εξήντα του χρόνια, παραμένει αισθαλής και ακούραστος.*

ο **αικίνητος**, η **αικίνητη**, το **αικίνητο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι αικίνητος, δε σταματά να κινείται: *Η αικίνητη φιγούρα του πρωταγωνιστή περιφερόταν ασταμάτητα πάνω στη σκηνή.*

2. λέμε για κάποιον ότι είναι αικίνητος όταν ασχολείται με πολλά πράγματα (= δραστήριος): *Οι ενδιαφέρουσες εκδηλώσεις του πολιτιστικού συλλόγου οφείλονται στον αικίνητο πρόεδρό του.*

ο **αέρας** (του αέρα, των αερήδων) ΟΥΣ.:

1. αέρα λέμε την ατμόσφαιρα που βρίσκεται γύρω από τη Γη: *Στις πόλεις αναπνέουμε μολυσμένο αέρα.*

2. αέρας είναι ο άνεμος: *Ο δυνατός αέρας ξεριζώσε τα δέντρα.*

3. αέρα λέμε το χώρο που υπάρχει γύρω ή πάνω από κάθε πράγμα: *Οι ακροβάτες έμοιαζαν να κρέμονται στον αέρα.*

4. όταν κάποιος έχει αέρα, μιλάει ή κινείται με μεγάλη άνεση: *Κοίτα την με τι αέρα κινείται ανάμεσα σε όλους αυτούς τους καλλιτέχνες!*

ΕΚΦΡ. δίνω αέρα, κόβω τον αέρα, παίρνουν τα μυαλά μου αέρα, παίρνω αέρα, παίρνω τον αέρα, πιάνω πουλιά στον αέρα, τινάζω στον αέρα, τινάζω τα μυαλά μου στον αέρα

αερίζω (αέρισσα), **αερίζομαι** (αερίσθηκα, αερισμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν αερίζω κάτι, το βγάζω έξω στον αέρα ή αφήνω τον αέρα να μπει σε έναν κλειστό χώρο: *Έβγαλε στη βεράντα τις κουβέρτες για να τις αερίσει. / Άνοιξε τα παράθυρα για να αερίσει το δωμάτιο.*

2. **αερίζομαι** ΠΑΘ.: αερίζομαι όταν βγαίνω κάπου έξω για να πάρω καθαρό αέρα ή όταν κάνω αέρα στον εαυτό μου: *Ένωσε ζαλάδα και βγή-*

κε στο μπαλκόνι για να αεριστεί. / Η κυρία αερίζονταν με τη βεντάλια της.

το **αερικό** (του αερικού, των αερικών) ουσ.: στα παραμύθια, αερικό λέμε το πλάσμα που κάνει κακό στους ανθρώπους: *Το παραμύθι λέει πως ένα αερικό τού είχε κλέψει τη φωνή.*

ο **αέρινος**, η **αέρινη**, το **αέρινο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι αέρινο, είναι τόσο λεπτό ή ελαφρύ, που μοιάζει με αέρα (= ανάλαφρος, αιθέριος): *Οι χορεύτριες φορούσαν αέρινες φορεσιές.*

2. ανάλαφρη λέμε μια κίνηση που μοιάζει σαν μην έχει βάρος ή δύναμη: *Παρατηρούσε την ψηλόλιγνη σιλουέτα της και την αέρινη κίνησή της.*

το **αέριο** (του αερίου, των αερίων) ουσ. (ΦΥΣ.): στη φυσική, αέριο λέμε κάθε ουσία που δεν είναι ούτε υγρή ούτε στερεή, όπως για παράδειγμα το οξυγόνο και το υδρογόνο: *Το ήλιο είναι το πιο ελαφρύ αέριο. / Σκόνη και αέρια έβγαιναν από τον κρατήρα του ηφαιστίου.*

το **αεροβόλο** (του αεροβόλου, των αεροβόλων) ουσ.: το αεροβόλο είναι ένα όπλο, που ρίχνει σφαίρες όταν πιέσουμε τον αέρα που έχει μέσα του: *Κυνηγάει πουλιά με αεροβόλο.*

το **αεροδρόμιο** (του αεροδρομίου, των αεροδρομίων) ουσ.: το αεροδρόμιο είναι ένας χώρος ειδικά διαμορφωμένος για να απογειώνονται και να προσγειώνονται τα αεροπλάνα, για να περιμένουν οι επιβάτες κτλ.: *Έφτασε στο αεροδρόμιο δύο ώρες νωρίτερα για να προλάβει το αεροπλάνο.*

το **αεροζόλ** ουσ.: το αεροζόλ είναι ένα είδος αερίου σε ειδικό μπουκάλι, που το χρησιμοποιούμε για να σκοτώνουμε ενοχλητικά ή βλαβερά έντομα: *Ψέκασε με αεροζόλ η ντουλάπια για να εξαφανιστούν οι κατσαρίδες.*

⚠ Η λέξη αεροζόλ δεν κλίνεται.

το **αερόθερμο** (του αερόθερμου, των αερόθερων) ουσ.: το αερόθερμο είναι μια φορητή ηλεκτρική συσκευή, που ζεσταίνει ένα χώρο βγάζοντας ζεστό αέρα: *Κρύωνε και άναψε το αερόθερμο.*

ο **αερολιμένας** (του αερολιμένα, των αερολιμένων) ουσ. (ΕΠΙΣ.): ο αερολιμένας είναι το μεγάλο αεροδρόμιο: *Μόλις προσγειωθήκαμε στο διεθνή αερολιμένα Αθηνών.*

οι **αερολογίες** (των αερολογιών) ουσ.: οι αερολογίες είναι τα λόγια που δεν έχουν νόημα, που τα λέμε χωρίς να υπάρχει λόγος (= λόγια του αέρα): *Μιλάει ασταμάτητα και λέει αερολογίες.*

αερολογώ (αερολόγησα) ΡΗΜ.: αερολογούμε όταν μιλάμε για πράγματα που δεν είναι σοβαρά ή λογικά: *Πρόκειται για σοβαρό θέμα και αυτός πάλι αερολογεί.*

η **αερομαχία** (της αερομαχίας, των αερομαχιών) ουσ.: αερομαχία είναι η μάχη που κάνουν τα πολεμικά αεροπλάνα στον αέρα: *Υστερα*

από μια σύντομη αερομαχία, το βρετανικό αεροπλάνο έπεσε στη θάλασσα.

το **αερόμπικ** ουσ.: το αερόμπικ είναι ένα είδος γυμναστικής με μουσική, που συνδυάζει τρέξιμο, γρήγορες ασκήσεις και χορό (= αεροβίωση, αεροβική): *Το αερόμπικ είναι κατάλληλο για αδυνάτισμα.*

⚠ Η λέξη αερόμπικ δεν κλίνεται.

ο **αεροπειρατής** (του αεροπειρατή, των αεροπειρατών), η **αεροπειρατίνα** (της αεροπειρατίνας) ουσ.: ο αεροπειρατής είναι αυτός που κάνει αεροπειρατία: *Η αστυνομία συνέλαβε τους αεροπειρατές που κρατούσαν ομήρους τους εκατό επιβάτες.*

η **αεροπειρατία** (της αεροπειρατίας, των αεροπειρατιών) ουσ.: αεροπειρατία γίνεται όταν ένας ή περισσότεροι άνθρωποι καταλαμβάνουν με τη βία ένα αεροπλάνο την ώρα που πετάει, για να ζητήσουν κάτι: *Η αεροπειρατία εκδηλώθηκε σε αεροσκάφος αμερικανικής εταιρείας.*

το **αεροπλάνο** (του αεροπλάνου, των αεροπλάνων) ουσ.: το αεροπλάνο είναι ένα μέσο συγκοινωνίας με μεγάλα φτερά και μηχανή που κινείται στον αέρα (= αεροσκάφος): *Στην παρέλαση πήραν μέρος και πολεμικά αεροπλάνα.*

το **αεροπλανοφόρο** (του αεροπλανοφόρου, των αεροπλανοφόρων) ουσ.: το αεροπλανοφόρο είναι ένα πολεμικό πλοίο με μακρύ και πλατύ διάδρομο, πάνω στον οποίο μπορούν να προσγειώνονται και να απογειώνονται τα πολεμικά αεροπλάνα: *Δύο αεροσκάφη έτοιμα για επίθεση απογειώθηκαν από το αεροπλανοφόρο.*

η **αεροπορία** (της αεροπορίας, των αεροποριών) ουσ.: η αεροπορία μιας χώρας είναι όλα τα αεροπλάνα της και οι άνθρωποι που εργάζονται σε αυτά: *Είναι πιλότος στην Ολυμπιακή αεροπορία. / Στο στρατό υπηρέτησε στην πολεμική αεροπορία.*

ο **αεροπορικός**, η **αεροπορική**, το **αεροπορικό** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι αεροπορικό, έχει σχέση με την αεροπορία: *Αγοράσαμε αεροπορικά εισιτήρια για την Ιταλία. / Οι δύο πιλότοι σκοτώθηκαν σε αεροπορικό δυστύχημα.*

αεροπορικώς ΕΠΙΡΡ.: όταν πηγαίνουμε κάπου αεροπορικώς, πηγαίνουμε με αεροπλάνο: *Θα πάμε με το αυτοκίνητο μέχρι την Αλεξανδρούπολη αλλά θα γυρίσουμε αεροπορικώς.*

ο **αεροπόρος**, η **αεροπόρος** (του/της αεροπόρου, των αεροπόρων) ουσ.:

1. αεροπόρο λέμε αλλιώς τον πιλότο: *Το 1930, γυναίκα αεροπόρος πραγματοποίησε μόνη της την πτήση Αγγλία-Αυστραλία.*

2. αεροπόρος είναι ο αξιωματικός ή ο στρατιώτης που υπηρετεί στην πολεμική αεροπορία: *Ο έμπειρος αεροπόρος έχασε τον έλεγχο του μαχητικού αεροσκάφους.*

ο **αερόσακος** (του αερόσακου, των αερόσακων) ουσ.: αερόσακο λέμε το εξάρτημα του αυτοκινήτου που ανοίγει σαν μπαλόνι όταν τρακάρει

το αυτοκίνητο, για να προφυλάσσει τους επιβάτες: *Το αυτοκίνητό του έχει δύο αερόσακους στα μπροστινά καθίσματα.*

το αεροσκάφος (του αεροσκάφους, των αεροσκαφών) ουσ.: το αεροσκάφος είναι κάθε μέσο συγκοινωνίας που μπορεί να πετάξει στον αέρα, για παράδειγμα το αεροπλάνο ή το ελικόπτερο: *Δύο αεροσκάφη της πολεμικής αεροπορίας έρχονταν βόμβες.* (= αεροπλάνο)

το αερόστατο (του αερόστατου, των αερόστατων) ουσ.: το αερόστατο είναι μια κατασκευή που μπορεί να ταξιδεύει στον αέρα· αποτελείται από ένα πολύ μεγάλο και δυνατό μπαλόνι, που το έχουν γεμίσει με κάποιο αέριο, από το οποίο κρέμεται ένα μεγάλο καλάθι μέσα στο οποίο μπορούν να ταξιδέψουν άνθρωποι: *Πριν κατασκευαστούν τα αεροπλάνα, τα αερόστατα ήταν τα μοναδικά μέσα συγκοινωνίας του αέρα.*

ο αεροστεγής, η αεροστεγής, το αεροστεγές επιθ.: όταν ένα δοχείο, βάζο κτλ. είναι αεροστεγές, το καπάκι του κλείνει πολύ καλά, για να μη μπορεί να μπει ή να βγει καθόλου αέρας: *Οι χυμοί στις αεροστεγείς συσκευασίες διατηρούνται φρέσκοι.*

αεροστεγώς επιρρ.: ένα δοχείο, ένα βάζο κτλ. κλείνει αεροστεγώς όταν δεν μπορεί να μπει ή να βγει καθόλου αέρας: *Η πόρτα του ψυγείου κλείνει αεροστεγώς χάρη στο ειδικό λάστιχο.*

η αεροσυνοδός (της αεροσυνοδού, των αεροσυνοδών) ουσ.: αεροσυνοδός είναι η γυναίκα που το επάγγελμά της είναι να περιποιείται τους επιβάτες σε ένα αεροπλάνο: *Η αεροσυνοδός ηγγαίνονερχόταν στο διάδρομο και σέρβιρε φαγητό στους επιβάτες.*

η αεροφωτογραφία (της αεροφωτογραφίας, των αεροφωτογραφιών) ουσ.: αεροφωτογραφία είναι η φωτογραφία μιας περιοχής που τραβάμε από αεροπλάνο ή ελικόπτερο: *Στις αεροφωτογραφίες οι δρόμοι και τα σπίτια φαίνονται πολύ μικρά.*

ο αετίσιος, η αετίσια, το αετίσιο επιθ.:

1. όταν κάτι είναι αετίσιο, έχει σχέση με τον αετό: *Λιοντάρια με αετίσια φτερά υπάρχουν μόνο στα παραμύθια.*

2. όταν κάτι είναι αετίσιο, μας θυμίζει τον αετό: *Τίποτε δεν ξεφεύγει από την αετίσια ματιά του.*

ο αετονύχης (του αετονύχη, των αετονύχων) ουσ.: αετονύχη λέμε τον άνθρωπο που με έξυπνο τρόπο ξεγελάει τους άλλους, συνήθως για να κερδίσει χρήματα: *Η αστυνομία συνέλαβε τους αετονύχες που είχαν εξαπατήσει γνωστό επιχειρηματία.*

ο αετός (του αετού, των αετών) ουσ.:

1. ο αετός είναι ένα μεγάλο αρπακτικό πουλί με μυτερά νύχια, που βλέπει πολύ καλά και ζει στις κορυφές των βουνών: *Ένας περήφανος αετός πετούσε ψηλά.*

2. ο αετός είναι ό,τι και ο χαρταετός: *Την Καθαρή Δευτέρα πήμε στην εξοχή και πετάμε τους αετούς μας.*

3. αετό λέμε τον άνθρωπο που είναι πολύ έξυπνος και ικανός σε αυτό που κάνει (= σαΐνι, ξεφτέρι): *Τι αετός που είναι αυτό το παιδί, του εξηγώ κάτι μία φορά και το καταλαβαίνει αμέσως.*

η αετοφωλιά (της αετοφωλιάς, των αετοφωλιών) ουσ.: η αετοφωλιά είναι η φωλιά του αετού: *Οι αετοί χτίζουν τις αετοφωλιές στις κορυφές των βουνών.*

η αηδία (της αηδίας, των αηδιών) ουσ.:

1. η αηδία είναι το δυσάρεστο αίσθημα που νιώθουμε με κάτι που δε μας αρέσει καθόλου (= σιχασιά, σιχαμάρα, αναούλα): *Έφαγα χαλασμένο τυρί και μου ήρθε αηδία.*

2. αηδία λέμε καθετί που δε μας αρέσει καθόλου (= αίσχος, χάλια): *Το φαγητό που έφτιαξε είναι αηδία!*

3. αηδίες πληθ.: αηδίες λέμε τα ανόητα πράγματα που λέει ή κάνει κάποιος, συνήθως για να μας κάνει να γελάσουμε (= ανοησία, βλακεία): *Όταν άρχισε να κάνει τις γνωστές αηδίες του, σηκωθήκαμε και φύγαμε.*

αηδιάζω (αηδιάσα, αηδιασμένος) ρημ.:

1. όταν αηδιάζουμε, νιώθουμε αηδία για κάτι (= αναγουλιάζω): *Αηδιάζει όταν βλέπει αίματα. / Αηδίασα με την ταινία.*

2. όταν κάποιος ή κάτι μας αηδιάζει, μας προκαλεί αηδία: *Δεν τρώει φέτα, γιατί τον αηδιάζει. / Με αηδιάζει η συμπεριφορά της.* (= ανατριχιάζω)

ο αηδιαστικός, η αηδιαστική, το αηδιαστικό επιθ.: όταν κάτι είναι αηδιαστικό, μας προκαλεί αηδία: *Το χαλασμένο φαγητό έχει αηδιαστική γεύση.* (= σιχαμερός) / *Η ταινία έχει πολλές αηδιαστικές σκηνές τρόμου.* (= αποκρουστικός)

το αηδόνι (του αηδονιού, των αηδονιών) ουσ.:

1. το αηδόνι είναι ένα μικρό πουλί που κελαηδάει πολύ όμορφα: *Λένε ότι τα αηδόνια δεν κελαηδούν όταν είναι κλεισμένα σε κλουβιά.*

2. λέμε ότι κάποιος τραγουδάει σαν αηδόνι όταν έχει πολύ ωραία και μελωδική φωνή: *Έχει φωνή αηδονιού και μας μάγεψε με το τραγούδι της.*

ΕΚΦΡ. ο κούκος αηδόνι

ο αήττητος, η αήττητη, το αήττητο επιθ.: όταν κάποιος είναι αήττητος, δεν τον έχουν νικήσει ποτέ ή δεν μπορεί να τον νικήσει κανένας (= ανίκητος): *Κοντά στον Έβρο κατοικούσαν οι Κίκονες, αήττητοι έφιπποι πολεμιστές.*

η αθανασία (της αθανασίας) ουσ.:

1. αθανασία έχει αυτός που δεν πεθαίνει, ο θάνατος: *Η αθανασία ήταν προτέρημα των θεών του Ολύμπου στην αρχαία Ελλάδα.*

2. αθανασία έχει ο άνθρωπος που δεν τον ξεχνάμε ποτέ, ακόμη και μετά το θάνατό του: *Οι*

σπουδαίοι καλλιτέχνες, που γίνονται γνωστοί σε πολύ κόσμο, κερδίζουν την αθανασία τους.

Δ Η λέξη αθανασία δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο αθάνατος, η αθάνατη, το αθάνατο ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι αθάνατος, δεν πεθαίνει ποτέ, μένει για πάντα ζωντανός (≠ θνητός): *Οι άνθρωποι πεθαίνουν, αλλά οι θεοί είναι αθάνατοι.*

2. όταν κάτι είναι αθάνατο, το θυμόμαστε για πάντα (= αξέχαστος, αλησμόνητος): *Χιλιάδες γενιές έχουν διδαχθεί από τα αθάνατα έπη του Ομήρου.*

3. λέμε ότι κάτι είναι αθάνατο όταν έχει μεγάλη αντοχή και δε χαλάει εύκολα (= ανθεκτικός, γερός, άφθαρτος): *Έχει ακόμη την παλιά, αθάνατη φωτογραφική μηχανή του πατέρα του.*

ο άθαφτος, η άθαφτη, το άθαφτο ΕΠΙΘ.: όταν ένας νεκρός είναι άθαφτος, δεν τον έχουν θάψει (= άταφος ≠ θαμμένος): *Η Αντιγόνη εναντιώθηκε στον Κρέοντα γιατί δεν άντεχε να αφήσει άθαφτο τον αδερφό της.*

ο αθέατος, η αθέατη, το αθέατο ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι αθέατο, δεν το βλέπουμε (= αόρατος ≠ ορατός): *Στάθηκε αθέατος πίσω από το δέντρο να την παρακολουθεί.*

2. λέμε ότι κάτι είναι αθέατο όταν αγνοούμε ότι υπάρχει, συνήθως επειδή δε φαίνεται (= άγνωστος): *Ερευνά την αθέατη πλευρά των γεγονότων.*

άθελά μου ΕΠΙΡΡ.: όταν κάνουμε κάτι άθελά μας, το κάνουμε χωρίς να το θέλουμε (= κατά λάθος ≠ ηελημένος, επιτήδες): *Πήγα να περάσω και άθελά μου τον έσπρωξα.*

ο αθέλητος, η αθέλητη, το αθέλητο ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι αθέλητο, γίνεται χωρίς να το θέλουμε ή χωρίς να το έχουμε σχεδιάσει (≠ ηελημένος): *Ζήτησε συγγνώμη για το αθέλητο λάθος του.*

ο άθεος, η άθεη, το άθεο ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι άθεος, δεν πιστεύει σε κάποιο θεό: *Ο Σωκράτης κατηγορήθηκε ότι ήταν άθεος και ότι διέφθειρε τους νέους.*

αθεράπευτα ΕΠΙΡΡ.: λέμε ότι κάποιος είναι αθεράπευτα κακός ή κάτι άλλο όταν δεν αλλάζει, δε γίνεται καλύτερος: *Υπόσχεται ότι θα διαβάσει, αλλά είναι αθεράπευτα τεμπέλης.*

ο αθεράπευτος, η αθεράπευτη, το αθεράπευτο ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι αθεράπευτο, δεν μπορούμε να το θεραπεύσουμε, να το γιατρέψουμε (= αγιάτρευτος, ανίατος): *Πληροφορήθηκε ότι πάσχει από αθεράπευτο καρκίνο.*

2. λέμε ότι κάποιος έχει ένα αθεράπευτο ελάττωμα όταν δεν μπορεί να το κόψει: *Έχει ένα αθεράπευτο πάθος με τα τυχερά παιχνίδια.*

3. λέμε ότι κάποιος είναι αθεράπευτος ψεύτης ή κάτι άλλο όταν λέει συνέχεια ψέματα και δεν αλλάζει προς το καλύτερο (= αδιόρθωτος, αμετανόητος): *Είναι μια αθεράπευτη ψεύτρα και κανείς δεν την πιστεύει πια.*

η **αθερίνα** (της αθερίνας, των αθερινών) ουσ.:

1. η αθερίνα είναι ένα πολύ μικρό ψάρι, που ζει στον αφρό της θάλασσας και κολυμπάει σε μεγάλα κοπάδια: *Οι ψαράδες πιάνουν την αθερίνα και άλλα αφρόψαρα με ειδικά δίχτυα.*

2. η αθερίνα είναι το κρέας αυτού του μικρού ψαριού, που το τρώμε συνήθως τηγανητό: *Παραγγείλαμε μία μερίδα αθερίνες για μεζέ.*

ο άθικτος, η άθικτη, το άθικτο ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι άθικτο, δεν το έχει αγγίξει ή δεν το έχει χρησιμοποιήσει κανείς (= ανέπαφος, ανέγγιχτος): *Δεν πεινούσε κι άφησε το φαγητό της άθικτο.*

2. λέμε ότι κάτι είναι άθικτο όταν δεν έχει πάθει κάποια ζημιά (= ακέραιος): *Η κλειδαριά του χρηματοκιβωτίου βρέθηκε άθικτη.*

το **άθλημα** (του αθλήματος, των αθλημάτων) ουσ.: το άθλημα είναι κάθε παιχνίδι, όπως το ποδόσφαιρο ή το μπάσκετ, που το κάνουμε για να γυμνάσουμε το σώμα μας, για να περάσουμε ευχάριστα ή για να νικήσουμε κάποιον σε αγώνα (= σπορ, αγώνισμα): *Το σκι είναι χειμερινό άθλημα. / Πολλά παιδιά ενδιαφέρονται να ασχοληθούν με το άθλημα του τένις.*

η **άθληση** (της άθλησης) ουσ.: άθληση είναι το να γυμνάζει κάποιος το σώμα του κάνοντας ασκήσεις γυμναστικής ή κάποιο άθλημα (= άσκηση): *Οι γιατροί λένε ότι η άθληση είναι σωτήρια για την καρδιά.*

Δ Η λέξη άθληση δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο αθλητής (του αθλητή, των αθλητών), η **αθλήτρια** (της αθλήτριας, των αθλητριών) ουσ.: ο αθλητής είναι αυτός που ασχολείται με τον αθλητισμό: *Είναι αθλητής του στίβου. / Οι αθλητές προπονούνται σκληρά για να γίνουν πρωταθλητές.*

τα **αθλητικά** (των αθλητικών) ουσ.:

1. τα αθλητικά είναι οι ειδήσεις στις εφημερίδες, την τηλεόραση και το ραδιόφωνο, που έχουν σχέση με τον αθλητισμό, τους αθλητές και τους αγώνες: *Μετά τις βραδινές ειδήσεις ακολουθούν τα αθλητικά.*

2. τα αθλητικά είναι τα αθλητικά παπούτσια: *Τρύπησαν τα αθλητικά μου και αγόρασα καινούρια.*

ο αθλητικός, η αθλητική, το αθλητικό ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι αθλητικό, έχει σχέση με τον αθλητισμό ή τους αθλητές: *Στο γυμναστήριο φοράμε τις αθλητικές μας φόρμες. / Στο στάδιο κάνει προπόνηση ο αθλητικός σύλλογος νέων.*

2. όταν κάποιος είναι αθλητικός ή έχει αθλητικό σώμα, είναι γυμνασμένος και γεροδεμένος: *Είναι ψηλός με όμορφο αθλητικό κορμί. / Του αρέσουν όλα τα σπορ γιατί είναι πολύ αθλητικός τύπος.*

ο **αθλητισμός** (του αθλητισμού, των αθλητισμών) ουσ.:

1. ο αθλητισμός είναι όλα τα αθλήματα: *Μαθαίνουμε στα παιδιά να αγαπούν τον αθλητισμό.*

2. αθλητισμό λέμε καθετί που αφορά τα διάφορα αθλήματα: *Κάνει αθλητισμό από μικρό παιδί. / Ο κλασικός αθλητισμός είναι τα αγωνίσματα του στίβου.*

άθλια ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν νιώθουμε ή περνάμε άθλια, νιώθουμε ή περνάμε πολύ άσχημα, πολύ δυσάρεστα (= απαίσια ≠ υπέροχα): *Πήγαμε στο πάρτι, αλλά φύγαμε αμέσως γιατί ήταν άθλια.*

2. όταν ζούμε άθλια, ζούμε μέσα στην αθλιότητα και τη δυστυχία: *Ζει άθλια σε ένα μικρό σπιτάκι.*

ο άθλιος, η άθλια, το άθλιο ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι άθλιο, βρίσκεται σε πολύ άσχημη κατάσταση ή έχει πολύ κακή ποιότητα (= απαίσιος, απαράδεκτος): *Οι συνθήκες στις φυλακές είναι άθλιες.*

2. άθλιο λέμε κάποιον ή κάτι που μας προκαλεί λύπη για την άσχημη κατάστασή του ή τη δυστυχία του (= ταλαιπωρωμένος, αξιολύπητος): *Θυμάται την άθλια ζωή που έζησε στον πόλεμο. / Τι χρωστάει αυτή η άθλια μάνα σας και την ταλαιπωρείτε;*

3. όταν κάποιος είναι άθλιος, είναι κακός και φέρεται με απαίσιο και ανήθικο τρόπο (= αχρείος, ελεεινός): *Τους ξεγέλασε ένας άθλιος παλιάνθρωπος.*

η αθλιότητα (της αθλιότητας, των αθλιότητων) ΟΥΣ.:

1. αθλιότητα λέμε την πολύ κακή ή δυσάρεστη κατάσταση στην οποία βρίσκεται κάποιος ή κάτι: *Από τότε που έχασε τη δουλειά του ζει με την οικογένειά του σε συνθήκες αθλιότητας.*

2. λέμε ότι κάτι είναι αθλιότητα όταν δεν μας αρέσει καθόλου, όταν είναι πολύ άσχημο: *Τι αθλιότητα είναι αυτό το κτίριο!*

ο άθλος (του άθλου, των άθλων) ΟΥΣ.: άθλο λέμε κάτι πολύ σημαντικό και δύσκολο που πετυχαίνει κάποιος (= κατόρθωμα): *Ο ηρωικότερος άθλος του Ηρακλή έγινε στο όρος του Ελικώνα. / Οι νίκες του σε τρεις συνεχόμενους αγώνες ήταν πραγματικός άθλος.*

αθλούμαι (αθλήθηκα) ΡΗΜ.: αθλούμαστε όταν γυμνάζουμε το σώμα μας κάνοντας γυμναστική ή κάποιο άθλημα (= γυμνάζομαι, ασκώμαι): *Πηγαίνει στο γυμναστήριο για να αθληθεί. / Ο γιατρός τού είπε να περπατάει και να αθλείται καθημερινά.*

αθόρυβα ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν κάνουμε κάτι αθόρυβα, το κάνουμε χωρίς θόρυβο, με αθόρυβο τρόπο: *Μπήκε στο σπίτι όσο πιο αθόρυβα μπορούσε για να μην τους ξυπνήσει.*

2. όταν κάτι γίνεται αθόρυβα, γίνεται χωρίς να το μαθαίνει πολύς κόσμος: *Χρόνια ολόκληρα δούλευε σκληρά και αθόρυβα, και κανείς δεν τον υποψιάζοταν.*

ο αθόρυβος, η αθόρυβη, το αθόρυβο ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι αθόρυβο, δε βγάζει δυνατό ήχο ή δεν κάνει θόρυβο (≠ θορυβώδης): *Για*

να μην ξυπνάει το μωρό, έχουμε μια αθόρυβη ηλεκτρική σκούπα.

2. λέμε ότι κάτι είναι αθόρυβο όταν γίνεται χωρίς να προκαλεί την προσοχή των ανθρώπων: *Έζησε μια αθόρυβη ζωή μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας.*

αθροίζω (άθροισα), **αθροίζομαι** (αθροίστηκα, αθροισμένος) ΡΗΜ.: αθροίζουμε αριθμούς, ποσά κτλ. όταν προσθέτουμε το ένα στο άλλο και βρίσκουμε κάποιο αποτέλεσμα (= προσθέτω, σουμάρω): *Αν αθροίσουμε τις νομούς της Ελλάδας, θα βρούμε ότι είναι πενήντα ένας.*

το άθροισμα (του αθροίσματος, των αθροισμάτων) ΟΥΣ. (ΜΑΘΗΜ.): το άθροισμα είναι το αποτέλεσμα της πρόσθεσης δύο ή περισσότερων αριθμών, ποσών κτλ. (= σούμα): *Το 11 είναι το άθροισμα του 5 και του 6.*

αθώα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάνουμε κάτι αθώα, το κάνουμε με αθωότητα: *Τη φίλησε αθώα στο μάγουλο.*

ο αθώος, η αθώα, το αθώο ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι αθώος, δεν έχει κάνει κάποιο έγκλημα ή άλλο κακό (≠ ένοχος): *Το δικαστήριο θα κρίνει αν είναι αθώος ή ένοχος.*

2. όταν η συμπεριφορά κάποιου είναι αθώα, δεν έχει κακία ή πονηριά (= άκακος): *Είπαμε ένα αθώο ψέμα θέλοντας να βοηθήσουμε το φίλο μας.*

3. όταν κάτι είναι αθώο, δε βλάπτει, δεν κάνει κακό (= ακίνδυνος ≠ βλαβερός): *Να ξέρεις ότι κανένα φάρμακο δεν είναι εντελώς αθώο.*

4. λέμε για κάποιον ότι είναι αθώος όταν δε γνωρίζει πολλά πράγματα από τη ζωή (= άβγαλτος, απονήρευτος): *Πλησίαζε αθώες κοπέλες για να τους πάρει χρήματα.*

η αθωότητα (της αθωότητας) ΟΥΣ.:

1. όταν κάποιος αποδεικνύει την αθωότητά του, δείχνει ότι δεν έκανε το έγκλημα ή άλλο κακό για το οποίο τον κατηγορούν (≠ ενοχή): *Ισχυρίζεται ότι έχει στοιχεία που θα αποδείξουν την αθωότητά του.*

2. όταν κάτι έχει αθωότητα, είναι αγνό και δεν κρύβει κάτι κακό ή πονηρό (= αγνότητα ≠ πονηριά): *Τα παιδικά μας χρόνια είχαν αθωότητα και ξεγνοιασιά.*

⚠ Η λέξη αθωότητα δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

αθωώνω (αθώωσα), **αθωώνομαι** (αθωώθηκα, αθωωμένος) ΡΗΜ.: όταν ένα δικαστήριο αθωώνει κάποιον, αποφασίζει ότι είναι αθώος (= απαλλάσσω ≠ καταδικάζω): *Το δικαστήριο αθώωσε τον κατηγορούμενο. / Δικάστηκαν και αθωώθηκαν στο εφετείο.*

αί στο διάολο ΕΚΦΡ.: το λέμε σε κάποιον για να τον βρίσουμε και να τον διώξουμε: *Αι στο διάολο, βαρέθηκα τις βλακειές σου!*

αί στον κόρακα ΕΚΦΡ.: είναι πιο ευγενικό από το "αί στο διάολο": *Αι στον κόρακα, παιδάκι μου! Φύγε και άσε με ήσυχο.*

τα αιγοπρόβατα (των αιγοπροβάτων) ΟΥΣ. (ΕΠΙΣ.): αιγοπρόβατα λέμε τα πρόβατα και τα

κατσίκια μαζί (= γιδοπρόβατα): *Είναι κτηνοτρόφος και εκτρέφει αιγοπρόβατα.*

τα **αιγυπτιακά** (των αιγυπτιακών) ουσ.: τα αιγυπτιακά είναι η αιγυπτιακή γλώσσα: *Βρέθηκαν αρχαία θρησκευτικά κείμενα γραμμένα στα αιγυπτιακά.*

ο **αιγυπτιακός**, η **αιγυπτιακή**, το **αιγυπτιακό** επιθ.: όταν κάτι είναι αιγυπτιακό, έχει σχέση με την Αίγυπτο ή με τους Αιγύπτιους: *Ο αιγυπτιακός πολιτισμός άνθισε κυρίως κατά μήκος του Νείλου.*

ο **Αιγύπτιος** (του Αιγύπτιου, των Αιγύπτιων), η **Αιγύπτια** (της Αιγύπτιας) ουσ.+επιθ.: Αιγύπτιος είναι αυτός που ανήκει στο έθνος της Αιγύπτου ή είναι πολίτης του κράτους της Αιγύπτου: *Είναι Αιγύπτιος και έχει γεννηθεί στο Κάιρο. / Ένας Αιγύπτιος αρχαιολόγος μάς ξενάγησε στις πυραμίδες.*

ο **αιθέριος**, η **αιθέρια**, το **αιθέριο** επιθ.:

1. όταν κάτι είναι αιθέριο, είναι πολύ λεπτό και ανάλαφρο (= αέρινος): *Της αρέσουν τα αιθέρια υφάσματα από μετάξι και μουσελίνα.*

2. όταν κάτι είναι αιθέριο, είναι πολύ όμορφο (= πανέμορφος): *Η αιθέρια φωνή της μάγεψε το κοινό.*

η **αίθουσα** (της αίθουσας, των αιθουσών) ουσ.:

1. αίθουσα λέμε το μεγάλο κλειστό χώρο όπου μαζεύονται πολλοί άνθρωποι για έναν ορισμένο σκοπό: *Δεν επιτρέπεται να τρώτε μέσα στην αίθουσα του σινεμά. / Το καινούριο μας σχολείο έχει μεγάλες και φωτεινές αίθουσες. (= τάξη)*

2. αίθουσα λέμε το σύνολο των ανθρώπων που βρίσκονται μέσα σε μια αίθουσα: *Όταν τελείωσε την ομιλία του, όλη η αίθουσα τον χειροκρότησε.*

η **αίθουσα αναμονής** ουσ.: η αίθουσα αναμονής είναι ο χώρος σε νοσοκομείο, αεροδρόμιο, σιδηροδρομικό σταθμό ή ιατρείο, στον οποίο οι άνθρωποι μπορούν να κάθονται ενώ περιμένουν: *Περίμενε το γιατρό στην αίθουσα αναμονής.*

ο **αίθριος**, η **αίθρια**, το **αίθριο** επιθ.: όταν ο καιρός ή ο ουρανός είναι αίθριος, δεν υπάρχουν σύννεφα (≠ συννεφιασμένος): *Στη Βόρεια Ελλάδα ο καιρός θα είναι αίθριος όλο το Σαββατοκύριακο.*

το **αιλουροειδές** (του αιλουροειδούς, των αιλουροειδών) ουσ.: αιλουροειδή λέμε τα άγρια ζώα που μπορούν να κινούνται εύκολα και γρήγορα: *Στο ζωολογικό κήπο είδαν πολλά αιλουροειδή, όπως λιοντάρια, τίγρεις και πάνθηρες.*

⚠ Η λέξη αιλουροειδές χρησιμοποιείται συνήθως στον πληθυντικό αριθμό.

το **αίμα** (του αίματος, των αιμάτων) ουσ.:

1. αίμα είναι το κόκκινο υγρό που κυλάει μέσα στο σώμα των ανθρώπων και των ζώων: *Τρέχει αίμα από την πληγή. / Είναι εξασθενημένος γιατί έχασε πολύ αίμα στην εγχείριση.*

2. λέμε για κάποιον ότι είναι αίμα μας όταν είναι συγγενής μας: *Είναι αδερφή μου, αίμα μου, και δεν της κρατάω κακία.*

3. αίμα λέμε τη γενιά, τη φυλή ή το έθνος στο οποίο ανήκει κάποιος: *Θα παίζει καλό ποδόσφαιρο, αφού έχει βραζιλιάνικο αίμα μέσα του.*

ΕΚΦΡ. ανάβουν τα αίματα, βάφω τα χέρια μου με αίμα, βράζει το αίμα μου, λερώνω τα χέρια μου με αίμα, με αίμα, μου ανεβαίνει το αίμα στο κεφάλι, παγώνει το αίμα μου, παίρνω το αίμα μου πίσω, πίνω το αίμα, το έχω στο αίμα μου, φτύνω αίμα

ο **αιματηρός**, η **αιματηρή**, το **αιματηρό** επιθ.: μια μάχη, επίθεση, σύγκρουση κτλ. είναι αιματηρή όταν τραυματίζονται ή σκοτώνονται πολλοί άνθρωποι σε αυτή (≠ αναίμακτος): *Οι τραυματίες ξεπέρασαν τους εκατό στα χθεσινά αιματηρά επεισόδια.*

ο **αιμοβόρος**, η **αιμοβόρα**, το **αιμοβόρο** επιθ.:

1. όταν ένα ζώο είναι αιμοβόρο, σκοτώνει άλλα ζώα και τρέφεται με το αίμα τους: *Οι ύαινες είναι αιμοβόρα ζώα.*

2. όταν κάποιος είναι αιμοβόρος, του αρέσει να χύνεται αίμα και να σκοτώνονται άνθρωποι ή ζώα (= αιμοχαρής): *Στην ελληνική μυθολογία, ο Άρης ήταν ο αιμοβόρος θεός του πολέμου.*

η **αιμοδοσία** (της αιμοδοσίας, των αιμοδοσιών) ουσ.: αιμοδοσία είναι το να δίνουμε με τη θέλησή μας αίμα, για να βοηθήσουμε κάποιον άρρωστο ή τραυματία που το χρειάζεται: *Η αιμοδοσία είναι μια ευγενική πράξη που σώζει ζωές. / Δίνει αίμα στο τμήμα αιμοδοσίας του νοσοκομείου.*

ο **αιμοδότης** (του αιμοδότη, των αιμοδοτών), η **αιμοδότρια** (της αιμοδότριας, των αιμοδοτριών) ουσ.: ο αιμοδότης δίνει με τη θέλησή του αίμα για να βοηθήσει κάποιον άρρωστο ή τραυματία που το χρειάζεται: *Γίνε κι εσύ εθελοντής αιμοδότης.*

η **αιμορραγία** (της αιμορραγίας, των αιμορραγιών) ουσ.: η αιμορραγία είναι το να βγάζει αίμα κάποια πληγή ή κάποιο τραύμα στο σώμα μας: *Έδεσε σφιχτά την πληγή, για να σταματήσει η αιμορραγία.*

αιμορραγώ (αιμορράγησα) ρημ.: κάποιος αιμορραγεί όταν έχει αιμορραγία (= ματώνω): *Ο τραυματίας αιμορραγούσε από το δάγκωμα του σκύλου.*

το **αίνιγμα** (του αινίγματος, των αινιγμάτων) ουσ.:

1. το αίνιγμα είναι μια ερώτηση που δεν την καταλαβαίνουμε αμέσως μόλις την ακούμε, που τη λέμε σε κάποιον για να παίξουμε και που για να την απαντήσουμε πρέπει να τη σκεφτούμε πολύ προσεκτικά (= γρίφος): *– Θα σου πω ένα αίνιγμα: ψηλός, λιγνός και κόκαλα δεν έχει, τι είναι; – Ο καπνός.*

2. αίνιγμα λέμε καθετί που δεν μπορούμε να το καταλάβουμε ή να το εξηγήσουμε εύκολα (=

μυστήριο): Η αστυνομία έλυσε το αίνιγμα της εξαφάνισης των πέντε μικρών παιδιών.

αινιγματικά ΕΠΙΡΡ.: όταν κάνουμε κάτι αινιγματικά, το κάνουμε με τρόπο που μοιάζει με αίνιγμα και οι άλλοι δεν καταλαβαίνουν τι εννοούμε: *Τους κοίταξε αινιγματικά και έφυγε χωρίς να τους μιλήσει.*

ο αινιγματικός, η αινιγματική, το αινιγματικό ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι αινιγματικό, μοιάζει με αίνιγμα που δεν μπορούμε να το εξηγήσουμε εύκολα: *Η Τζοκόντα του Ντα Βίντσι είναι διάσημη για το αινιγματικό της χαμόγελο.*

άιντε! ΕΠΙΦ. ⇒ **άντε**

αισθάνομαι (αισθάνθηκα) ΡΗΜ.:

1. όταν αισθάνομαι κάτι, το καταλαβαίνω με τις αισθήσεις μου: *Όταν αισθανθείς κρύο, να φορέσεις το πουλόβερ. (= καταλαβαίνω) / Αισθάνθηκε ένα δυνατό πόνο στη μέση. (= νιώθω)*

2. μπορούμε να πούμε ότι αισθάνομαι όταν βρίσκομαι σε ορισμένη κατάσταση ή όταν έχω ορισμένη διάθεση (= νιώθω): *Σήμερα αισθάνεται καλύτερα. / Αισθάνομαι πολύ κουρασμένος.*

3. αισθάνομαι ότι συμβαίνει κάτι όταν έχω την εντύπωση ότι συμβαίνει (= νομίζω): *Αισθάνομαι ότι με κοροϊδεύει.*

το αίσθημα (του αισθήματος, των αισθημάτων) ΟΥΣ.:

1. το αίσθημα είναι κάτι που καταλαβαίνουμε με τις αισθήσεις μας, όπως πείνα, δίψα ή κούραση: *Αυτό το φάρμακο προκαλεί έντονο αίσθημα δίψας.*

2. το αίσθημα είναι κάτι που νιώθουμε στην ψυχή μας (= συναίσθημα): *Το παιχνίδι δημιούργησε στα παιδιά αισθήματα χαράς και ικανοποίησης. / Έχει φιλικά αισθήματα για σένα.*

3. όταν έχουμε αίσθημα ευθύνης, αποτυχίας κτλ., νιώθουμε υπεύθυνοι, αποτυχημένοι κτλ.: *Κάνει τη δουλειά του με υψηλό αίσθημα ευθύνης.*

η αίσθηση (της αίσθησης, των αισθήσεων) ΟΥΣ.:

1. με τις πέντε αισθήσεις, δηλαδή με την όραση, την ακοή, την όσφρηση, την αφή και τη γεύση, οι άνθρωποι και τα ζώα καταλαβαίνουν τον κόσμο γύρω τους: *Οι τυφλοί έχουν πιο έντονες τις άλλες τέσσερις αισθήσεις.*

2. όταν έχουμε αίσθηση κάποιου πράγματος, μπορούμε να καταλάβουμε γιατί γίνεται, πώς γίνεται ή τι συνέπειες έχει: *Τα παιδιά δεν έχουν την αίσθηση του σωστού και του λάθους.*

3. όταν έχουμε την αίσθηση ότι κάτι γίνεται ή ότι υπάρχει, πιστεύουμε ότι γίνεται ή ότι υπάρχει (= εντύπωση): *Έχω την αίσθηση ότι με κοροϊδεύει.*

ΕΚΦΡ. χάνω τις αισθήσεις μου

αισιόδοξα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάνουμε κάτι αισιόδοξα, το κάνουμε με αισιοδοξία (≠ απαισιόδοξα): *Ο*

γνωστός σκηνοθέτης βλέπει αισιόδοξα το μέλλον του κινηματογράφου.

η αισιοδοξία (της αισιοδοξίας) ΟΥΣ.: αισιοδοξία είναι η καλή διάθεση του ανθρώπου που βλέπει τη ζωή από την ευχάριστη πλευρά της και ελπίζει ότι όλα θα έχουν καλό τέλος (≠ απαισιόδοξια): *Επικρατεί ενθουσιασμός και αισιοδοξία ότι η ομάδα θα περάσει στον τελικό. / Αντιμετώπισε την κατάσταση με αισιοδοξία.*

⚠ Η λέξη αισιοδοξία δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο αισιόδοξος, η αισιόδοξη, το αισιόδοξο ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι αισιόδοξος για κάτι, είναι σίγουρος ότι αυτό που θέλει να γίνει θα γίνει (≠ απαισιόδοξος): *Οι γιατροί είναι αισιόδοξοι για τη βελτίωση της υγείας του.*

2. όταν κάποιος είναι αισιόδοξος, βλέπει τη θετική πλευρά των πραγμάτων: *Οι αισιόδοξοι άνθρωποι αντιμετωπίζουν πιο εύκολα τα προβλήματα της ζωής.*

3. όταν κάτι είναι αισιόδοξο, μας κάνει να νιώθουμε ή να ελπίζουμε ότι αυτό που θέλουμε να γίνει θα γίνει (= ευνοϊκός ≠ δυσοίωνος): *Τα νέα για την αντιμετώπιση του καρκίνου είναι αισιόδοξα.*

αισιόδοξω ΡΗΜ.: αισιόδοξουμε όταν είμαστε αισιόδοξοι ότι κάτι θα έχει καλό αποτέλεσμα: *Η ομάδα αισιόδοξωσε για τη νίκη. / Αισιοδοξεί ότι θα την προσλάβουν στη νέα δουλειά. (= ελπίζω, ευελπιστώ)*

⚠ Η λέξη αισιόδοξω έχει μόνο ενεστώτα και παρατατικό.

το αίσχος (του αίσχους, των αίσχων) ΟΥΣ.:

1. αίσχος λέμε καθετί που δεν είναι σωστό και δίκαιο και μας κάνει να ντρεπόμαστε: *Για μένα είναι αίσχος να περιμένεις τρεις ώρες στην τράπεζα για να πληρώσεις ένα λογαριασμό.*

2. αίσχη ΠΛΗΘ.: αίσχη λέμε τις πολύ κακές και ανήθικες πράξεις (= αισχρότητες): *Αποκαλύφθηκαν τα αίσχη των μεγάλων επιχειρήσεων που πουλούν μολυσμένο κρέας.*

3. λέμε ότι κάτι είναι αίσχος όταν είναι πολύ κακό ή πολύ άσχημο (= χάλια, απαίσιος): *Η καινούρια ταινία του ήταν ένα αίσχος!*

αισchrά ΕΠΙΡΡ.: όταν κάποιος φέρεται αισchrά, φέρεται τόσο άσχημα ή ανήθικα που μας κάνει να ντρεπόμαστε: *Του επιτέθηκε και τον έβρισε αισchrά.*

το αισchrόλογο (του αισchrόλογου, των αισchrόλογων) ΟΥΣ.: αισchrόλογα είναι τα άσχημα λόγια που λέει κάποιος όταν βρίζει (= βρομόλογο): *Στους τοίχους ήταν γραμμένα συνθήματα και αισchrόλογα.*

ο αισchrός, η αισchrή, το αισchrό ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι αισchrό, δεν είναι σωστό και δίκαιο και μας κάνει να ντρεπόμαστε (= χυδαίος): *Δεν ανέχομαι πια τα αισchrά ψέματά του.*

2. όταν κάποιος είναι αισchrός, κάνει ανήθικες πράξεις (= ανήθικος): *Κάποιοι έμποροι είναι τόσο αισchrοί που βγάζουν λεφτά σε βάρος του φτωχού κοσμάκη.*

3. λέμε ότι κάτι είναι αισχρό όταν είναι πολύ κακής ποιότητας (= απαίσιος): *Το φαγητό ήταν αισχρό, δεν τρωγόταν με τίποτα.*

το **αίτημα** (του αιτήματος, των αιτημάτων) ΟΥΣ.:

1. αίτημα είναι αυτό που ζητάμε προφορικά ή γραπτά, συνήθως με επίσημο τρόπο (= απαίτηση, διεκδίκηση): *Ο υπουργός δέχτηκε να εξετάσει τα αιτήματα των απεργών.*

2. αίτημα λέμε καθετί που πρέπει να γίνει, που είναι ανάγκη να γίνει: *Ένα από τα σημαντικότερα αιτήματα της εποχής μας είναι η ειρήνη.*

η **αίτηση** (της αίτησης, των αιτήσεων) ΟΥΣ.:

1. όταν κάνουμε μια αίτηση, ζητάμε γραπτά να γίνει κάτι, συνήθως από μια δημόσια ή άλλη υπηρεσία: *Έκανε αίτηση για να πάρει μέρος στο διαγωνισμό.*

2. αίτηση είναι το επίσημο χαρτί στο οποίο γράφουμε αυτό που ζητάμε: *Συμπληρώστε την αίτηση και δώστε τη στο διευθυντή.*

η **αιτία** (της αιτίας, των αιτιών) ΟΥΣ.:

1. η αιτία ενός γεγονότος είναι αυτό που το κάνει να συμβεί (= αίτιο, λόγος ≠ αποτέλεσμα): *Ψάχνουν να βρουν την αιτία της πυρκαγιάς. / Ποια είναι η πιο σημαντική αιτία που προκαλεί το κρυολόγημα;*

2. αιτία λέμε το πρόσωπο που φταίει για κάτι κακό ή δυσάρεστο που έγινε (= αίτιος, υπαίτιος): *Θεωρεί ότι έγινε η αιτία για να χάσει τη δουλειά του.*

η **αιτιατική** (της αιτιατικής, των αιτιατικών) ΟΥΣ. (ΓΡΑΜΜ.): στη γραμματική, η αιτιατική είναι μία από τις τέσσερις πτώσεις, αυτή που χρησιμοποιούμε όταν ένα ουσιαστικό είναι το αντικείμενο ενός ρήματος: *Στην πρόταση «Φίλησα τον πατέρα μου» η λέξη «τον πατέρα» είναι αιτιατική.*

ο **αίτιος** (του αιτίου, των αιτίων) ΟΥΣ.: ο αίτιος είναι αυτός που είναι η αιτία για να γίνει κάτι δυσάρεστο (= φταίχτης): *Ο οδηγός του λεωφορείου θεωρείται ο αίτιος του δυστυχήματος.*

ο **αϊτός** (του αϊτού, των αϊτών) ΟΥΣ. (ΑΝΕΠΙΣ.): ο αετός

η **αίτοφωλιά** (της αίτοφωλιάς, των αίτοφωλιών) ΟΥΣ. (ΑΝΕΠΙΣ.): η αετοφωλιά

αιφνιδιάζω (αιφνιδιάσα), **αιφνιδιάζομαι** (αιφνιδιάστηκα, αιφνιδιασμένος) ΡΗΜ.: όταν κάποιος μας αιφνιδιάζει, κάνει κάτι χωρίς να το περιμένουμε και δεν ξέρουμε πώς να το αντιμετωπίσουμε (= ξαφνιάζω): *Αιφνιδίασε το ληστή με μια γροθιά και του πήρε το όπλο. / Αιφνιδίασε τους αντιπάλους και έβαλε γκολ.*

ο **αιφνιδισμός** (του αιφνιδισμού, των αιφνιδισμών) ΟΥΣ.: κάνουμε αιφνιδισμό σε κάποιον όταν κάνουμε κάτι που δεν το περιμένει και δεν ξέρει πώς να το αντιμετωπίσει: *Κυρίεψαν την πόλη με αιφνιδισμό.*

αιφνιδιστικά ΕΠΙΡΡ.: όταν κάποιος κάνει κάτι αιφνιδιστικά, το κάνει χωρίς προειδοποίηση, με σκοπό να αιφνιδιάσει κάποιον άλλο (=

αναπάντεχα, απροειδοποίητα): *Οι Καρχηδόνιοι αιφνιδιάστικα οδήγησαν τα στρατεύματά τους σε μία μεγάλη επίθεση.*

ο **αιφνιδιστικός**, η **αιφνιδιστική**, το **αιφνιδιστικό** ΕΠΙΘ.: όταν ένα γεγονός είναι αιφνιδιστικό, γίνεται χωρίς να το περιμένουμε και μας αιφνιδιάζει (= αναπάντεχος, απροειδοποίητος): *Η αιφνιδιστική παραίτηση του υπουργού προκάλεσε αναστάτωση στην κυβέρνηση.*

η **αιχμαλωσία** (της αιχμαλωσίας, των αιχμαλωσιών) ΟΥΣ.:

1. αιχμαλωσία είναι το να πιάνουμε κάποιον και να τον κρατάμε αιχμάλωτο: *Μετά τη σκληρή μάχη ακολούθησε η αιχμαλωσία χιλιάδων στρατιωτών.*

2. αιχμαλωσία είναι η κατάσταση στην οποία κάποιος είναι αιχμάλωτος (≠ ελευθερία): *Η ζωή των ζώων μέσα σε κλουβιά είναι αιχμαλωσία.*

αιχμαλωτίζω (αιχμαλώτισα), **αιχμαλωτίζομαι** (αιχμαλωτίστηκα, αιχμαλωτισμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν αιχμαλωτίζουν ένα ζώο ή έναν άνθρωπο, τον κρατούν αιχμάλωτο (≠ ελευθερώνω): *Κατάφεραν να αιχμαλωτίσουν την τίγρη σε κλουβί. / Πολλοί άνθρωποι αιχμαλωτίστηκαν στον πόλεμο.*

2. λέμε ότι κάποιος ή κάτι με αιχμαλωτίζει όταν με κάνει να νιώσω μεγάλο θαυμασμό ή εκτίμηση για αυτό (= γοητεύω, μαγεύω): *Αιχμαλωτίστηκε από την ομορφιά της.*

ο **αιχμάλωτος**, η **αιχμάλωτη**, το **αιχμάλωτο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν ένα πρόσωπο ή ένα ζώο είναι αιχμάλωτο, το κρατάνε κλεισμένο κάπου και δεν μπορεί να φύγει (≠ ελεύθερος): *Πολλά άγρια ζώα γεννιούνται και μεγαλώνουν αιχμάλωτα μέσα σε ζωολογικούς κήπους.*

2. στον πόλεμο, αιχμάλωτο λέμε κάποιον, συνήθως στρατιωτικό, που τον πιάνουν οι εχθροί και τον κρατάνε φυλακισμένο: *Δύο από τους αιχμάλωτους αξιωματικούς αφέθηκαν ελεύθεροι μετά από είκοσι μέρες.*

3. λέμε ότι κάποιος είναι αιχμάλωτος κάποιου πράγματος όταν αυτό το πράγμα τον επηρεάζει πάρα πολύ (= δούλος, δέσμιος): *Είναι αιχμάλωτος του πάθους του για το ποτό.*

η **αιχμή** (της αιχμής, των αιχμών) ΟΥΣ.:

1. η αιχμή είναι η λεπτή και μυτερή άκρη ενός αντικειμένου (= μύτη, άκρο): *Τρυπήθηκε από την αιχμή του μαχαιριού.*

2. η αιχμή είναι η χρονική στιγμή κατά την οποία κάτι βρίσκεται στην πιο μεγάλη του ένταση: *Το καλοκαίρι είναι περίοδος αιχμής για την τουριστική κίνηση στη χώρα μας.*

3. λέμε ότι αφήνουμε αιχμές για κάποιον όταν τον κατηγορούμε, αλλά όχι με ξεκάθαρο τρόπο: *Το άρθρο άφηνε αιχμές εναντίον του δημάρχου.*

ο **αιχημηρός**, η **αιχημηρή**, το **αιχημηρό** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι αιχημηρό, έχει λεπτή και μυτερή άκρη και μπορεί να μας τρυπήσει (=

μυτερός, κοφτερός): *Το αιχμηρό ξίφος τον τραυμάτισε στον ώμο.*

2. αιχμηρό λέμε κάτι, όπως ένα σχόλιο ή ένα άρθρο, που εκφράζει με έντονο και δυσάρεστο τρόπο μία αρνητική στάση απέναντι σε κάποιον ή απέναντι σε κάτι (= καυστικός, δηκτικός): *Η παράσταση δεν άρεσε στο κοινό και δέχτηκε αιχμηρές κριτικές.*

ο αιώνας (του αιώνα, των αιώνων) ΟΥΣ.:

1. ο αιώνας είναι το χρονικό διάστημα των εκατό χρόνων (= εκατονταετία): *Γιορτάζουμε έναν αιώνα από τη γέννηση του Γιάννη Ρίτσου. / Ζούμε στον 21ο αιώνα.*

2. αιώνα λέμε μια χρονική περίοδο κατά την οποία έγινε ένα σημαντικό ιστορικό γεγονός: *Ο χρυσός αιώνας του Περικλή.*

3. αιώνα λέμε οποιοδήποτε χρονικό διάστημα που μας φαίνεται πολύ μεγάλο: *Χάρηκα πολύ που σε είδα, έναν αιώνα είχαμε να βρεθούμε!*
ΕΚΦΡ. στον αιώνα τον άπαντα

αιώνια ΕΠΙΡΡ.: όταν κάτι θα γίνεται αιώνια, θα γίνεται για πάντα: *Θα σου είμαι αιώνια ευγνώμων για το καλό που μου έκανες.*

ο αιώνιος, η αιώνια, το αιώνιο ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι αιώνιο, διαρκεί πολύ ή για πάντα (= παντοτινός): *Θα του χρωστάει αιώνια ευγνωμοσύνη που της έσωσε τη ζωή.*

2. λέμε ότι κάτι είναι αιώνιο όταν συνεχίζει να υπάρχει για πολύ καιρό ή όταν επαναλαμβάνεται συχνά: *Το παραμύθι διηγείται την αιώνια διαμάχη ανάμεσα στη γάτα και το ποντίκι.*

3. λέμε κάποιον αιώνιο φοιτητή ή κάτι άλλο, όταν παραμένει σε αυτή την κατάσταση για πολλά χρόνια: *Δέκα χρόνια στέλνουν λεφτά στον ανεπρόκοπο το γιο τους που είναι αιώνιος φοιτητής.*

η αιωνιότητα (της αιωνιότητας) ΟΥΣ.:

1. η αιωνιότητα είναι το χρονικό διάστημα που δεν έχει αρχή και τέλος: *Η αιωνιότητα του σύμπαντος.*

2. λέμε αιωνιότητα ένα πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα: *Πιστεύουν ότι ο έρωτά τους θα διαρκέσει ως την αιωνιότητα. / Είχε τόσο αγωνία, που η μισή ώρα τής φάνηκε αιωνιότητα. (= αιώνας)*

⚠ Η λέξη αιωνιότητα δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

αιωνίως ΕΠΙΡΡ.: κάτι γίνεται αιωνίως όταν γίνεται συνέχεια ή επαναλαμβάνεται συχνά (= συνεχώς): *Έρχεται αιωνίως καθυστερημένη στο μάθημα.*

ο αιωνόβιος, η αιωνόβια, το αιωνόβιο ΕΠΙΘ.:

1. όταν ένα φυτό ή ένα ζώο είναι αιωνόβιο, ζει πάρα πολλά χρόνια: *Ελάχιστα αιωνόβια δάση σώζονται στην περιοχή της Δαδιάς. / Το ξέρεις ότι οι χελώνες είναι αιωνόβια ζώα;*

2. αιωνόβιο λέμε τον άνθρωπο που είναι περίπου εκατό ετών: *Κάποιοι έλεγαν ότι στο χωριό εκείνο ζούσαν μόνο αιωνόβιοι γέροντες.*

η ακαθαρσία (της ακαθαρσίας, των ακαθαρσιών) ΟΥΣ.:

1. ακαθαρσία λέμε αλλιώς τη βρομιά: *Τα τζάμια ήταν θολά από την ακαθαρσία και το καυσαέριο.*

2. ακαθαρσίες ΠΛΗΘ.: ακαθαρσίες λέμε τα σκουπίδια: *Οι βάλτοι είναι γεμάτοι μικρόβια, παράσιτα και ακαθαρσίες.*

3. ακαθαρσίες ΠΛΗΘ.: ακαθαρσίες λέμε τις άχρηστες ουσίες που βγάζουν οι άνθρωποι από το σώμα τους όταν πάνε στην τουαλέτα (= κακά): *Πάτησε πάνω σε ακαθαρσίες σκύλων και λέρωσε τα παπούτσια του.*

ο ακάθαρτος, η ακάθαρτη, το ακάθαρτο ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι ακάθαρτο, έχει πάνω του βρομιές, λεκέδες, σκουπίδια κτλ. (= βρόμικος ≠ καθαρός): *Υπάρχει κίνδυνος μόλυνσης από ακάθαρτα σκεύη και εργαλεία.*

2. ακάθαρτο λέμε ένα υγρό, όπως το πετρέλαιο ή το οινόπνευμα, όταν έχει μέσα του ξένες ή άχρηστες ουσίες (≠ καθαρός): *Μερικές θερμάστρες λειτουργούν με ακάθαρτο πετρέλαιο.*

άκακα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάνουμε κάτι άκακα, το κάνουμε χωρίς κακία και πονηριά: *Γελούσαμε άκακα, δε θέλαμε να σε προσβάλουμε.*

η ακακία (της ακακίας, των ακακιών) ΟΥΣ.: ακακία λέμε το δέντρο που έχει αγκαθωτά κλαδιά, πολλά φύλλα και κίτρινα ή λευκά λουλούδια, που συνήθως μυρίζουν όμορφα: *Διασχίσαμε ένα απέραντο δάσος με πεύκα και ακακίες.*

ο άκακος, η άκακη, το άκακο ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι άκακος, δεν έχει μέσα του κακία, δεν μπορεί να κάνει κακό σε κανέναν (= καλός ≠ κακός): *Ήταν μεγαλόσωμος και τρομακτικός, αλλά στο βάθος ήταν άκακος σαν αρνί.*

2. όταν κάτι είναι άκακο, δεν κάνει κακό, δε βλάπτει κανέναν (= αθώς): *Είπα ένα άκακο ψέμα για να βγω από τη δύσκολη θέση.*

ο ακάλεστος, η ακάλεστη, το ακάλεστο ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι ακάλεστος σε μια γιορτή, σε ένα πάρτι ή σε άλλη εκδήλωση, δεν τον έχουν καλέσει (= απρόσκλητος): *Πήγε ακάλεστος στη γιορτή παριστάνοντας το φίλο, μόνο και μόνο για να φάει και να πιει.*

ο ακαλλιέργητος, η ακαλλιέργητη, το ακαλλιέργητο ΕΠΙΘ.:

1. όταν ένα χωράφι είναι ακαλλιέργητο, δεν το έχουν καλλιεργήσει, δεν έχουν φυτέψει σε αυτό (= χέρσος ≠ καλλιεργημένος, φυτεμένος): *Πολλά χωράφια έμειναν ακαλλιέργητα και ρήμαξαν.*

2. όταν κάποιος είναι ακαλλιέργητος, δεν έχει μόρφωση, καλούς τρόπους και ωραίο γούστο (= αμόρφωτος ≠ καλλιεργημένος, μορφωμένος): *Είναι άξεστος και ακαλλιέργητος και δεν ξέρει να εκτιμήσει την κλασική μουσική.*

3. λέμε ότι κάτι, όπως το ταλέντο μας ή οι ικανότητές μας, είναι ακαλλιέργητο όταν δεν έχουμε προσπαθήσει να το βελτιώσουμε με

ειδικές ασκήσεις: *Η φωνή της είναι όμορφη, αλλά ακαλλιέργητη.*

ο **ακάλυπτος** (του ακάλυπτου, των ακάλυπτων) ογσ.: ακάλυπτο λέμε το χώρο που μένει ελεύθερος ανάμεσα σε δύο πολυκατοικίες, στην πίσω πλευρά τους: *Το σαλόνι βλέπει στο δρόμο και τα υπνοδωμάτια στον ακάλυπτο.*

ο **ακάλυπτος**, η **ακάλυπτη**, το **ακάλυπτο** ΕΠΙΘ.:
 1. όταν κάτι είναι ακάλυπτο, δεν είναι σκεπασμένο με κάποιο κάλυμμα ($\neq$ καλυμμένος): *Ο λάκκος που σκάψαμε έμεινε ακάλυπτος και γέμισε νερά από τη βροχή. (= ξεσκεπαστος) / Μην αφήνετε ακάλυπτα τα χέρια και τα πόδια σας για να μη σας κάψει ο ήλιος. (= γυμνός)*
 2. λέμε ότι αφήνουμε ακάλυπτο κάποιον σε μια δύσκολη στιγμή όταν δεν τον υποστηρίζουμε (= εκτεθειμένος): *Με άφησε ακάλυπτο μπροστά στο διευθυντή όταν με κατηγορήσαν για τη ζημιά.*

ο **ακαμάτης**, η **ακαμάτισσα/ακαμάτρα** ΕΠΙΘ.: ακαμάτης είναι αυτός που δεν του αρέσει να δουλεύει και να κουράζεται (= τεμπέλης): *Τα κορίτσια δεν τους κοίταζαν ποτέ, επειδή ήταν βορομάρηδες και ακαμάτηδες.*

⚠ Το ουδέτερο γένος δε χρησιμοποιείται.

ο **άκαρδα** ΕΠΙΡΡ.: όταν κάποιος φέρεται άκαρδα, φέρεται χωρίς λύπη και συμπόνια για κάποιον που υποφέρει (= άπονα): *Δεν μπορείς να τον εγκαταλείψεις τόσο άκαρδα τώρα που σε χρειάζεται.*

ο **άκαρδος**, η **άκαρδη**, το **άκαρδο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι άκαρδος, δε νιώθει λύπη και συμπόνια για όσους υποφέρουν (= άπονος $\neq$ πονόψυχος): *Οι άκαρδοι άνθρωποι αυτής της πόλης θέλουν να σκοτώσουν τα αδέσποτα ζώα.*

ο **άκαρπος**, η **άκαρπη**, το **άκαρπο** ΕΠΙΘ.:
 1. όταν ένα δέντρο ή το έδαφος που καλλιεργούμε είναι άκαρπο, δε βγάζει καρπούς (= άγονος $\neq$ γόνιμος): *Μετά την καταστροφή η γη έμεινε έρημη και άκαρπη.*
 2. λέμε ότι μια ενέργεια ή μια προσπάθεια είναι άκαρπη όταν δε φέρνει κανένα αποτέλεσμα: *Ακαρπες παραμένουν οι έρευνες της αστυνομίας για τον αγνοούμενο ψαρά.*

ο **ακατάδεκτα** και **ακατάδεχτα** ΕΠΙΡΡ.: όταν φερόμαστε ακατάδεχτα σε κάποιον, του δείχνουμε ότι τον θεωρούμε κατώτερό μας: *Μας προσέπεσε ακατάδεκτα χωρίς να μας ρίξει ούτε ένα βλέμμα.*

ο **ακατάδεκτος**, η **ακατάδεκτη**, το **ακατάδεκτο** και ο **ακατάδεχτος**, η **ακατάδεχτη**, το **ακατάδεχτο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι ακατάδεκτος, δε φέρεται με φιλικό τρόπο στους άλλους, γιατί πιστεύει ότι είναι πιο σπουδαίος από αυτούς (= ψηλομύτης, περήφανος): *Πολύ ακατάδεκτη είσαι! Ποτέ δεν παίζεις μαζί μας.*

ο **ακαταλαβίστικα** ΕΠΙΡΡ. (ΑΝΕΠΙΣ.): όταν κάποιος μιλάει ακαταλαβίστικα, δεν μπορούμε να κατα-

λάβουμε τι λέει: *Σταμάτα να μιλάς ακαταλαβίστικα και πες το μου απλά.*

ο **ακαταλαβίστικός**, η **ακαταλαβίστικη**, το **ακαταλαβίστικο** ΕΠΙΘ. (ΑΝΕΠΙΣ.): όταν κάτι είναι ακαταλαβίστικο, δεν μπορούμε να το καταλάβουμε (= ακατανόητος): *Μέθυσσε κι έλεγε κάτι ακαταλαβίστικα πράγματα.*

ο **ακατάλληλα** ΕΠΙΡΡ.: κάτι γίνεται ακατάλληλα όταν δε γίνεται με τον τρόπο που ταιριάζει σε μια ορισμένη περίπτωση ($\neq$ κατάλληλα): *Πήγε στα χιόνια ακατάλληλα ντυμένος και κρύωσε.*

ο **ακατάλληλος**, η **ακατάλληλη**, το **ακατάλληλο** ΕΠΙΘ.:
 1. όταν κάποιος είναι ακατάλληλος για μια δουλειά, δεν είναι αρκετά ικανός για να την κάνει (= ανίκανος, ανεπαρκής): *Αυτός ο άνθρωπος είναι ακατάλληλος για γιατρός.*
 2. όταν κάτι είναι ακατάλληλο για μια ορισμένη περίπτωση, δεν ταιριάζει σε αυτή την περίπτωση ($\neq$ κατάλληλος): *Τα παπούτσια αυτά είναι τελείως ακατάλληλα για γυμναστική.*

ο **ακαταμάχητος**, η **ακαταμάχητη**, το **ακαταμάχητο** ΕΠΙΘ.:
 1. ακαταμάχητος είναι κάποιος όταν δεν μπορεί να τον νικήσει κανείς στον πόλεμο, στη μάχη (= ανίκητος, αήττητος): *Οι εχθροί υποχώρησαν μπροστά στον ακαταμάχητο στρατό μας.*
 2. ακαταμάχητο λέμε κάποιον ή κάτι όταν δεν μπορούμε να του αντισταθούμε (= ακατανίκητος): *Είναι όμορφη γυναίκα με ακαταμάχητη γοητεία.*

ο **ακατανίκητος**, η **ακατανίκητη**, το **ακατανίκητο** ΕΠΙΘ.:
 1. ακατανίκητος είναι κάποιος όταν δεν μπορεί να τον νικήσει κανείς (= ανίκητος, αήττητος): *Τα στρατεύματα ήταν ακατανίκητα χάρη στα σύγχρονα όπλα τους.*
 2. ακατανίκητο λέμε κάτι που είναι πιο δυνατό από τη θέλησή μας (= ακαταμάχητος): *Ένιωσα μια ακατανίκητη επιθυμία να πέσει στη θάλασσα.*

ο **ακατανίκητος**, η **ακατανίκητη**, το **ακατανίκητο** ΕΠΙΘ.:
 1. ακατανίκητος είναι κάποιος όταν δεν μπορεί να τον νικήσει κανείς (= ανίκητος, αήττητος): *Τα στρατεύματα ήταν ακατανίκητα χάρη στα σύγχρονα όπλα τους.*
 2. ακατανίκητο λέμε κάτι που είναι πιο δυνατό από τη θέλησή μας (= ακαταμάχητος): *Ένιωσα μια ακατανίκητη επιθυμία να πέσει στη θάλασσα.*

ο **ακατανίκητος**, η **ακατανίκητη**, το **ακατανίκητο** ΕΠΙΘ.:
 1. ακατανίκητος είναι κάποιος όταν δεν μπορεί να τον νικήσει κανείς (= ανίκητος, αήττητος): *Τα στρατεύματα ήταν ακατανίκητα χάρη στα σύγχρονα όπλα τους.*
 2. ακατανίκητο λέμε κάτι που είναι πιο δυνατό από τη θέλησή μας (= ακαταμάχητος): *Ένιωσα μια ακατανίκητη επιθυμία να πέσει στη θάλασσα.*

ο **ακατανόητα** ΕΠΙΡΡ.: όταν κάποιος μιλάει ή συμπεριφέρεται ακατανόητα, δεν μπορούμε να τον καταλάβουμε: *Πολλοί έφηβοι δεν ξέρουν τι θέλουν και φέρονται ακατανόητα.*

ο **ακατανόητος**, η **ακατανόητη**, το **ακατανόητο** ΕΠΙΘ.:
 1. όταν κάτι είναι ακατανόητο, είναι πολύ δύσκολο ή αδύνατο να το καταλάβουμε: *Οι περισσότεροι βρήκαν το βιβλίο του δύσκολο και ακατανόητο.*
 2. λέμε ότι κάτι είναι ακατανόητο όταν δεν έχει λογική και γι' αυτό δεν μπορούμε να το εξηγήσουμε (= ανεξήγητος): *Η ακατανόητη συμπεριφορά του δημιουργεί πολλά προβλήματα στη συνεργασία μας.*

η **ακαταστασία** (της ακαταστασίας, των ακαταστασιών) ογσ.: ακαταστασία υπάρχει σε ένα χώρο όταν τα πράγματα που υπάρχουν σε αυτόν δεν είναι στη θέση τους (= αταξία $\neq$ τάξη,

νοικοκυροσύνη): Στο υπόγειο επικρατούσε ακαταστασία και έλλειψη καθαριότητας.

ακατάστατα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάτι γίνεται ακατάστατα, γίνεται χωρίς πρόγραμμα ή τάξη (= άστατα ≠ τακτικά): Δεν έχει πρόγραμμα στη ζωή του, τρώει και κοιμάται ακατάστατα.

ο ακατάστατος, η ακατάστατη, το ακατάστατο ΕΠΙΘ.:

1. ένας χώρος είναι ακατάστατος όταν τα πράγματα που υπάρχουν σε αυτόν δεν είναι στη θέση τους (= ανάστατος, ανάκατος): Το γραφείο του είναι ακατάστατο, γεμάτο ανακατεμένα χαρτιά.

2. ένας άνθρωπος είναι ακατάστατος όταν δεν τακτοποιεί το χώρο όπου ζει ή εργάζεται (= ανοικοκύρευτος ≠ τακτικός): Είναι τόσο ακατάστατος που δεν ξέρει ούτε πού είναι οι κάλτσες του!

3. κάτι είναι ακατάστατο όταν γίνεται χωρίς πρόγραμμα ή χωρίς κανονικό ρυθμό (= ακανόνιστος, άτακτος): Τρώει και κοιμάται σε ακατάστατες ώρες.

4. λέμε ότι ο καιρός είναι ακατάστατος όταν αλλάζει διαρκώς (= άστατος): Ο ακατάστατος καιρός δε μας επιτρέπει να επιλέξουμε τα σωστά ρούχα.

ο ακατοίκητος, η ακατοίκητη, το ακατοίκητο ΕΠΙΘ.: όταν ένα μέρος ή ένα κτίριο είναι ακατοίκητο, δεν κατοικείται ή δεν μπορεί να κατοικηθεί (≠ κατοικημένος): Παλιά, το νησί ήταν ακατοίκητο και καλυμμένο από πυκνό δάσος.

ο ακατόρθωτος, η ακατόρθωτη, το ακατόρθωτο ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι ακατόρθωτο, είναι πάρα πολύ δύσκολο για να το πετύχουμε ή να το καταφέρουμε (= αδύνατος, ανέφικτος): Στα παραμύθια οι ήρωες αντιμετωπίζουν τις ακατόρθωτες δοκιμασίες με την εξυπνάδα τους.

ο ακέραιος, η ακέραια/ακέрайη, το ακέραιο ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι ακέραιο, δεν του λείπει κανένα κομμάτι (= ολόκληρος): Επέστρεψε ακέραιο το ποσό που του χρωστούσε.

2. λέμε ότι κάτι είναι ακέραιο όταν παραμένει όπως ήταν στην αρχή, χωρίς να έχει πάθει κάποια ζημιά (= άθικτος, ανέπαφος): Κάποια αρχαία μνημεία έχουν διατηρηθεί ακέραια για αιώνες.

3. όταν κάποιος είναι ακέραιος, είναι πάρα πολύ τίμιος: Ήταν ηθικός και ακέραιος άνθρωπος, με έντονη την αίσθηση του καθήκοντος.

ο ακέραιος αριθμός ΟΥΣ. (ΜΑΘΗΜ.): στα μαθηματικά, ο ακέραιος αριθμός είναι κάθε αριθμός που δεν είναι κλάσμα: Ο πρώτος θετικός ακέραιος αριθμός μετά το μηδέν είναι το 1.

άκεφα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάνουμε κάτι άκεφα, το κάνουμε χωρίς κέφι, χωρίς διάθεση (= ανόρεχτα, κακόκεφα ≠ κεφάλια): Έριχνε τα ζάρια άκεφα, με τα μάτια της κατεβασμένα.

ο ακέφαλος, η ακέφαλη, το ακέφαλο ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι ακέφαλο, δεν έχει κεφάλι: Το άγαλμα που βρήκαν οι αρχαιολόγοι είναι ακέφαλο.

2. όταν μία ομάδα ανθρώπων, μία εταιρεία, μία υπηρεσία κτλ. είναι ακέφαλη, δεν έχει κάποιον να τη διοικεί: Πέθανε ο στρατηγός, και το στράτευμα έμεινε ακέφαλο.

η ακεφιά (της ακεφιάς, των ακεφιών) ΟΥΣ.: όταν έχουμε ακεφιά, δεν έχουμε χαρούμενη διάθεση (= κακοκεφιά ≠ κέφι): Ο κακός καιρός μου φέρνει ακεφιά. / Είχε ακεφίες και δε βγήκε από το σπίτι.

ο άκεφος, η άκεφη, το άκεφο ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι άκεφος, δεν έχει κέφι, δεν έχει καλή διάθεση (= ανόρεχτος, κακόκεφος ≠ κεφάτος): Μ' όλα τα πλούτη του και τα καλά του, απόμεινε πάντα άκεφος και μελαγχολικός.

ακίνδυνα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάνουμε κάτι ακίνδυνα, το κάνουμε με τρόπο που δε δημιουργεί κινδύνους για μας: Τα παιδιά μπορούν να παίζουν ακίνδυνα μέσα στην παιδική χαρά.

ο ακίνδυνος, η ακίνδυνη, το ακίνδυνο ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι ακίνδυνο, δεν μπορεί να μας κάνει κακό (≠ επικίνδυνος): Τα περισσότερα φίδια που συναντάμε στην Ελλάδα είναι ακίνδυνα.

η ακινησία (της ακινησίας) ΟΥΣ.: σε ακινησία βρίσκεται κάποιος ή κάτι όταν δεν μπορεί να κινηθεί (≠ κίνηση): Ο γύψος κρατάει το πόδι σε ακινησία.

⚠ Η λέξη ακινησία δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

η ακίνητη περιουσία ΟΥΣ.: η ακίνητη περιουσία κάποιου είναι τα οικοπέδα, τα σπίτια και τα κτήματα που του ανήκουν: Κληρονόμησε μεγάλη ακίνητη περιουσία από τον πατέρα του.

⚠ Η ακίνητη περιουσία δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

το ακίνητο (του ακινήτου, των ακινήτων) ΟΥΣ.: ακίνητο λέμε το κτίριο, το διαμέρισμα ή το οικοπέδο που ανήκει σε κάποιον: Το μοναδικό του ακίνητο είναι ένα μικρό διαμέρισμα.

ακινητοποιώ (ακινητοποίησα), **ακινητοποιούμαι** (ακινητοποιήθηκα, ακινητοποιημένος) ΡΗΜ.:

1. όταν ακινητοποιώ κάποιον ή κάτι, το κάνω ή τον κάνω να μην κινείται (≠ κινητοποιώ): Η αρρώστια τον ακινητοποίησε στο κρεβάτι. (= καθελώνω) / Ο γιατρός του ακινητοποίησε το πόδι με γύψο.

2. λέμε ότι ακινητοποιούμε το αυτοκίνητο ή άλλο μέσο όταν το αφήνουμε ακίνητο ή όταν σταματάμε να το κινούμε: Τα πλοία ακινητοποιήθηκαν στα λιμάνια λόγω της κακοκαιρίας.

ο ακίνητος, η ακίνητη, το ακίνητο ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι ακίνητος, δεν κινείται ή δεν μπορεί να κινηθεί (= ακούνητος): Κάθε φορά που η μουσική σταματά, όλοι στο δωμάτιο πρέπει να μένουν ακίνητοι σαν αγάλματα.

ο άκλιτος, η άκλιτη, το άκλιτο ΕΠΙΘ. (ΓΡΑΜΜ.): στη γραμματική, μια λέξη είναι άκλιτη όταν

δεν κλίνεται, όταν δηλαδή έχει πάντα την ίδια μορφή ($\neq$ κλιτός): *Οι προθέσεις ανήκουν στα άκλιτα μέρη του λόγου.*

ακλόνητα ΕΠΙΡΡ.: όταν πιστεύουμε κάτι ακλόνητα, είμαστε πολύ σίγουροι για αυτό και κανείς δεν μπορεί να μας αλλάξει γνώμη: *Πιστεύει ακλόνητα ότι έχει δίκιο.*

ο **ακλόνητος**, η **ακλόνητη**, το **ακλόνητο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι ακλόνητος, κανείς δεν μπορεί να του αλλάξει γνώμη (= σταθερός, αμετακίνητος): *Έμεινε ακλόνητος στην αρχική του απόφαση.*

2. όταν κάτι είναι ακλόνητο, κανείς δεν μπορεί να το αμφισβητήσει (= ατράνταχτος): *Υπάρχουν ακλόνητα στοιχεία για την αθωότητά του.*

ακμάζω (άκμασα) ΡΗΜ.:

1. λέμε για γνωστούς και σημαντικούς ανθρώπους ότι άκμασαν και εννοούμε ότι έζησαν μια ορισμένη περίοδο: *Πολλοί λογοτέχνες άκμασαν στην αρχαία Ρώμη.*

2. **ακμάζει** 3^ο ΠΡ.: λέμε ότι κάτι ακμάζει όταν βρίσκεται στο ψηλότερο σημείο ανάπτυξης (= ανθεί): *Οι φυσικές επιστήμες άκμασαν τον 18ο αιώνα στην Ευρώπη.*

η **ακμή** (της ακμής, των ακμών) ΟΥΣ.:

1. λέμε ότι κάτι βρίσκεται στην ακμή του όταν βρίσκεται στο ψηλότερο σημείο ανάπτυξής του (= άνθηση): *Η πόλη χρωστά τον πλούτο και την ακμή της στην ανάπτυξη της βιοτεχνίας.*

2. (ΜΑΘΗΜ.) ακμή είναι το σημείο όπου συναντιούνται δύο πλευρές ενός σχήματος ή ενός στερεού: *Ο κύβος έχει δώδεκα ακμές.*

3. (ΙΑΤΡ.) η ακμή είναι τα σπυράκια που βγάζουν συνήθως οι έφηβοι στο πρόσωπο: *Βάζω στο πρόσωπο μια ειδική αλοιφή για την ακμή.*

η **ακοή** (της ακοής) ΟΥΣ.: ακοή είναι η μία από τις πέντε αισθήσεις, με την οποία καταλαβαίνουμε τους ήχους: *Το αυτί είναι το όργανο της ακοής. / Στα γεράματα έχασε την ακοή του.*

⚠ Η λέξη ακοή δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ακολουθώ (ακολουθήσα), **ακολουθούμαι** (ακολουθήθηκα) ΡΗΜ.:

1. λέμε ότι ακολουθούμε κάποιον ή κάτι όταν πηγαίνουμε πίσω του ή προς το ίδιο μέρος: *Αυτός πήγαινε μπροστά και εμείς τον ακολουθούσαμε. / Ακολουθήσε το δρόμο και θα φτάσεις στο χωριό.*

2. λέμε ότι ακολουθούμε κάποιον όταν πηγαίνουμε κάπου μαζί με αυτόν (= συνοδεύω): *Θα σε ακολουθήσω στο ταξίδι σου.*

3. λέμε ότι ακολουθούμε κάτι όταν αποφασίζουμε να ασχοληθούμε με αυτό: *Ακολουθήσε το επάγγελμα του γιατρού.*

4. όταν ακολουθούμε κάτι, κάνουμε αυτό που μας λένε (= τηρώ, εφαρμόζω): *Ακολουθήσε πιστά τη διαίτα κι έχασε πέντε κιλά. / Η διαδικασία που ακολουθήθηκε για το διαγωνισμό είναι έγκυρη.*

5. ακολουθεί ΕΝΕΡΓ. 3^ο ΠΡ.: κάτι ακολουθεί κάτι άλλο όταν γίνεται μετά από αυτό ($\neq$ προηγείται): *Το φθινόπωρο ακολουθεί το καλοκαίρι. (= διαδέχεται) / Μετά το γάμο θα ακολουθήσει δεξίωση.*

ακόμη και **ακόμα** ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν κάτι υπάρχει ή γίνεται ακόμη, συνεχίζει να υπάρχει ή να γίνεται μέχρι αυτή τη στιγμή: *Μένουν ακόμη στο ίδιο σπίτι.*

2. το χρησιμοποιούμε όταν θέλουμε να προσθέσουμε κάτι περισσότερο σε αυτό που υπάρχει ή γίνεται (= επιπλέον): *Θέλω λίγη ζάχαρη ακόμη στον καφέ μου.*

το **ακόνι** (του ακονιού, των ακονιών) ΟΥΣ.: ακόνι είναι το εργαλείο που χρησιμοποιούμε για να κάνουμε πιο κοφτερό ένα μαχαίρι, ένα ξυράφι κτλ.: *Τρόχισε το μαχαίρι με το ακόνι.*

ακονίζω (ακόνισα), **ακονίζομαι** (ακονίστηκα, ακονισμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν ακονίζουμε το μαχαίρι, το ξυράφι κτλ., το κάνουμε πιο κοφτερό με ειδικό εργαλείο (= τροχίζω): *Οι δύο μονομάχοι ακόνισαν τα ξίφη τους.*

2. όταν ακονίζουμε το μυαλό μας, το γυμνάζουμε για να γίνει καλύτερο: *Τα αινίγματα ακονίζουν το μυαλό μας.*

το **ακόνισμα** (του ακονίσματος, των ακονισμάτων) ΟΥΣ.:

1. ακόνισμα είναι το να ακονίζουμε κάποιο εργαλείο που κόβει, όπως μαχαίρι, ψαλίδι κτλ. (= τρώξιμο): *Αυτό το μαχαίρι χρειάζεται ακόνισμα, γιατί δεν κόβει καθόλου.*

2. ακόνισμα είναι το να εξασκούμε το μυαλό μας ή κάποια ικανότητα του μυαλού μας: *Τα σταυρόλεξα βοηθάνε στο ακόνισμα της μνήμης.*

το **ακόντιο** (του ακοντίου, των ακοντιών) ΟΥΣ.:

1. ακόντιο είναι το ξύλινο ή μεταλλικό κοντάρι με σιδερένια μύτη, που χρησιμοποιείται στο αγώνισμα του ακοντισμού: *Ο αθλητής που έριξε το ακόντιο πιο μακριά από όλους κέρδισε το χρυσό μετάλλιο.*

2. ακόντιο λέμε το αγώνισμα του ακοντισμού: *Πήρε το χρυσό μετάλλιο στο ακόντιο.*

3. το ακόντιο είναι ένα μακρύ και λεπτό ξύλινο κοντάρι με σιδερένια μύτη, που παλιότερα το χρησιμοποιούσαν σαν όπλο (= δόρυ): *Ο πολεμιστής έριξε το ακόντιό του σηματοδύνοντας το στήθος του αντιπάλου του.*

ο **ακοντισμός** (του ακοντισμού) ΟΥΣ.: ακοντισμός είναι το αγώνισμα κατά το οποίο ο αθλητής ρίχνει το ακόντιο όσο πιο μακριά μπορεί, ώστε αυτό να καρφωθεί στη γη με τη μύτη: *Είναι παγκόσμια πρωταθλήτρια στον ακοντισμό.*

ο **ακοντιστής** (του ακοντιστή, των ακοντιστών), η **ακοντιστρια** (της ακοντιστριάς, των ακοντιστριών) ΟΥΣ.:

1. ακοντιστής λέμε τον αθλητή του ακοντισμού: *Ο ακοντιστής πήρε φάρα για να ρίξει το ακόντιο.*

2. ακοντιστής ΑΡΣ.: στην αρχαιότητα, ακοντιστής ήταν ο στρατιώτης που πολεμούσε με ακόντιο: *Οι ακοντιστές πήγαιναν στον πόλεμο κρατώντας τα ακόντιά τους.*

άκοπα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάνουμε κάτι άκοπα, το κάνουμε χωρίς κόπο και κούραση (= ξεκούραστα ≠ κοπιαστικά): *Τα λεφτά δεν κερδίζονται άκοπα.*

ο άκοπος, η άκοπη, το άκοπο ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι άκοπο, γίνεται ή αποκτάται χωρίς κόπο ή δυσκολίες (= ξεκούραστος ≠ κοπιαστικός): *Εύκολες και άκοπες λύσεις δεν υπάρχουν.*

2. όταν κάτι είναι άκοπο, δεν έχει κοπεί (= άκοφτος ≠ κομμένος): *Χιλιάδες τόνοι τομάτας παραμένουν άκοπες στους τόπους παραγωγής τους.*

το ακορντεόν ΟΥΣ.: το ακορντεόν είναι ένα μουσικό όργανο, που αποτελείται από μια κατασκευή που στηρίζεται σε ένα μεταλλικό σκελετό που ανοιγοκλείνει· από τη μια μεριά έχει πλήκτρα όπως το πιάνο και από την άλλη κουμπιά: *Στους γονείς μας το ακορντεόν προκαλεί νοσταλγία, τους θυμίζει τα τραγούδια της εποχής τους.*

⚠ Η λέξη ακορντεόν δεν κλίνεται.

άκου να δεις ΕΚΦΡ.:

1. το λέμε σε κάποιον όταν θέλουμε να δώσει προσοχή σε αυτό που του λέμε: *Άκου να δεις τι έγινε χτες.*

2. το λέμε για να δείξουμε μεγάλη έκπληξη για κάτι: *Πέρασε πρώτος στο πανεπιστήμιο! Άκου να δεις!*

η ακουαρέλα (της ακουαρέλας) ΟΥΣ.: η ακουαρέλα είναι πίνακας ζωγραφικής που έχει φτιαχτεί με χρώματα που διαλύονται στο νερό: *Ζωγραφίζει ακουαρέλες.*

⚠ Η λέξη ακουαρέλα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

ακουμπάω/ακουμπώ (ακουμπήσα, ακουμπισμένος) ΡΗΜ.:

1. ακουμπάμε κάτι ή κάποιον όταν βάζουμε το χέρι ή άλλο μέρος του σώματός μας πάνω του (= αγγίζω, πιάνω): *Απλώσε το χέρι του και ακούμπησε το ασημένιο δαχτυλίδι. / Μην ακουμπάτε το σίδερο όταν είναι αναμμένο.*

2. ακουμπάμε κάτι όταν το βάζουμε σε κάποιο μέρος (= αφήνω, τοποθετώ): *Έβγαλε το μπουκάλι από το ψυγείο και το ακούμπησε στο τραπέζι.*

3. λέμε ότι ακουμπάμε κάτι σε κάτι άλλο όταν το στηρίζουμε σε αυτό (= γέρνω): *Ακούμπησε απαλά το κεφάλι της στον ώμο του και αποκοιμήθηκε. / Ακούμπησε στον τοίχο για να ξεκουραστεί.*

4. ακουμπάμε σε κάποιον ή σε κάτι όταν χρειαζόμαστε τη βοήθειά του (= βασίζομαι): *Ακούμπησα πάνω μου και μη φοβάσαι τίποτα.*

5. λέμε "ακουμπάω" όταν τρώμε ή πίνουμε κάτι (= δοκιμάζω, αγγίζω): *Ούτε καν ακούμπησε το γλυκό που του πρόσφερε.*

6. ακουμπάει 3^ο ΠΡ.: όταν κάτι ακουμπάει κάτι άλλο, είναι πολύ κοντά το ένα στο άλλο: *Το φόρεμά της ήταν τόσο μακρύ, που ακουμπούσε στο πάτωμα.*

ο ακούνητος, η ακούνητη, το ακούνητο ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι ακούνητος, δεν έχει κουνηθεί ή δεν μπορεί να κουνηθεί (= ακίνητος): *Τον βρήκαν πεσμένο μπρούμυτα στο δάπεδο και ακούνητο.*

ο ακούραστος, η ακούραστη, το ακούραστο ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι ακούραστος, δεν κουράζεται εύκολα (= ακαταπόνητος, ακάματος): *Γεροδεμένος και ακούραστος, δούλεψε ασταμάτητα από το πρωί ως το βράδυ.*

ο ακούρδιστος, η ακούρδιστη, το ακούρδιστο ΕΠΙΘ.: όταν ένα ρολόι, ένα μουσικό όργανο ή ένα παιχνίδι με μηχανισμό είναι ακούρδιστο, δεν το έχουμε κουρδίσει (≠ κουρδισμένος): *Το παλιό πιάνο είχε μείνει ακούρδιστο για πολλά χρόνια.*

το ακουστικό (του ακουστικού, των ακουστικών) ΟΥΣ.:

1. το ακουστικό είναι ένα αντικείμενο που το στερεώνουμε στα αυτιά μας όταν έχουμε πρόβλημα ακοής, για να ακούμε καλύτερα: *Η γιαγιά φοράει ακουστικό στο δεξί της αυτί γιατί δεν ακούει καλά.*

2. ακουστικό είναι το μέρος της συσκευής του τηλεφώνου που έχει δύο άκρα και το ένα του άκρο το ακουμπάμε στο αυτί μας για να ακούμε, ενώ το άλλο άκρο το βάζουμε κοντά στο στόμα μας για να μιλάμε: *Το τηλέφωνο σταμάτησε να χτυπάει πριν προλάβω να σηκώσω το ακουστικό.*

3. ακουστικά ΠΛΗΘ.: ακουστικά λέμε μία κατασκευή από δύο ακουστικά που τα στερεώνουμε στα αυτιά μας για να ακούμε μουσική ή άλλους ήχους χωρίς να τους ακούν οι άλλοι: *Στο τρένο άκουσα μουσική με ακουστικά για να μην ξυπνήσω το διπλανό μου.*

ακούω (άκουσα), **ακούγομαι** (ακούστηκα, ακουσμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν ακούμε έναν ήχο, τον καταλαβαίνουμε με τα αυτιά μας: *Άκουσε ένα δυνατό θόρυβο και τρόμαξε. / Δεν ακούς το τηλέφωνο που χτυπάει;*

2. όταν κάποιος ακούει, έχει καλή ακοή: *Γέρασε και δεν ακούει καλά.*

3. ακούω κάτι όταν το παρακολουθώ με προσοχή: *Άκουγε με ενδιαφέρον την ομιλία του. / Ακούει μόνο ξένη μουσική.*

4. όταν ακούμε ένα νέο, μια είδηση κτλ., τα μαθαίνουμε από κάπου (= πληροφορούμαι): *Άκουσα ότι παραιτήθηκε. / Είναι αλήθεια, το άκουσα στις ειδήσεις.*

5. λέμε ότι ακούμε κάποιον όταν ακολουθούμε αυτά που μας λέει ή μας ζητάει: *Δεν άκουσε τις συμβουλές του γιατρού και το έχει μετανιώσει. (= υπακούω, πειθαρχώ) / Μην τον ακούς, λέει ψέματα.*

6. ακούγομαι ΠΑΘ.: όταν ένας ήχος ακούγεται, φτάνει στα αυτιά μας και μπορούμε να τον καταλάβουμε: *Ακούγομαι ή πρέπει να μιλάω πιο δυνατά; / Ακούστηκαν κραυγές από το διπλανό διαμέρισμα.*

7. ακούγομαι ΠΑΘ.: λέμε ότι κάτι ακούγεται καλό, κακό κτλ. όταν μας φαίνεται καλό, κακό κτλ. (= μοιάζω): *Ακούγεται ωραία η ιδέα σου. / Ακουγόταν λυπημένος από το τηλέφωνο.*

8. ακούγεται ΠΑΘ. 3^ο ΠΡ.: όταν ακούγεται ότι θα γίνει κάτι, υπάρχουν φήμες ότι θα γίνει (= λέγεται, διαδίδεται): *Ακούγεται ότι θα γίνουν εκλογές.*

ΕΚΦΡ. άκου να δεις, ακούω βερεσέ

ακούω βερεσέ ΕΚΦΡ. (ΑΝΕΠΙΣ.): λέμε ότι ακούμε κάτι βερεσέ όταν δεν το παίρνουμε σοβαρά υπόψη μας: *Δεν τον πιστεύω, και τις δικαιολογίες του τις ακούω βερεσέ.*

ο άκοφτος, η άκοφτη, το άκοφτο ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι άκοφτο, δεν έχει κοπεί (= άκοπος ≠ κομμένος): *Οι περισσότερες σελίδες του καινούριου βιβλίου είναι ακόμη άκοφτες.*

ο ακραίος, η ακραία, το ακραίο ΕΠΙΘ.:

1. το ακραίο σημείο μιας περιοχής βρίσκεται στην πιο απομακρυσμένη άκρη της (= ακρινός): *Η Γαύδος είναι το ακραίο σημείο της Ευρώπης.*

2. ακραίο λέμε κάποιον ή κάτι που ξεπερνά τα συνηθισμένα όρια και φτάνει στην υπερβολή: *Οι προκλητικές δηλώσεις της προκάλεσαν ακραίες αντιδράσεις. / Προσπάθησε να μην είσαι τόσο ακραίος στις απόψεις σου.*

η άκρη (της άκρης, των ακρών) ΟΥΣ.:

1. η άκρη είναι το πρώτο ή το τελευταίο σημείο ενός πράγματος ή μιας περιοχής (= άκρο): *Οι σελίδες του βιβλίου είναι φθαρμένες στις άκρες. / Περπατούσε στην άκρη του δρόμου. (≠ μέση)*

2. άκρη λέμε το σημείο που βρίσκεται μακριά από το κέντρο, που είναι απομακρυσμένο και συνηθώς ήσυχο: *Καθόταν μόνη της σε μια άκρη, ενώ οι άλλοι χόρευαν. (= γωνιά) / Η Αλάσκα βρίσκεται στην άλλη άκρη της γης.*

ΕΚΦΡ. αφήνω στην άκρη, βάζω στην άκρη, βγάζω άκρη, βρίσκω άκρη, κάνω στην άκρη, μέσες άκρες

ο ακριανός, η ακριανή, το ακριανό ΕΠΙΘ.: κάτι είναι ακριανό όταν βρίσκεται στην άκρη κάποιου πράγματος ή ενός χώρου (≠ κεντρικός, μεσαίος): *Τα ακριανά σπίτια του χωριού βρίσκονται δίπλα στο δάσος.*

ακριβά ΕΠΙΡΡ.: όταν αγοράζουμε κάτι ακριβά, το αγοράζουμε με υψηλή τιμή (≠ φτηνά): *Τα έργα των διάσημων ζωγράφων κοστίζουν ακριβά.*

ΕΚΦΡ. πληρώνω ακριβά

ακριβαίνω (ακριβυνα) ΡΗΜ.:

1. ακριβαίνει 3^ο ΠΡ.: όταν κάτι ακριβαίνει, πουλιέται πιο ακριβά (= ανεβαίνει ≠ φτηναίνει): *Ακριβυνε το πετρέλαιο θέρμανσης.*

2. όταν ένας έμπορος ακριβαίνει τα προϊόντα του, τα πουλάει πιο ακριβά: *Πάλι το ακριβυναν το ψωμί;*

η ακρίβεια¹ (της ακρίβειας) ΟΥΣ.:

1. ακρίβεια είναι το εκφράζει κάποιος τις σκέψεις του με τρόπο που να βοηθάει τους άλλους να το καταλάβουν σωστά (= σαφήνεια ≠ ασάφεια): *Εκφράζει με ακρίβεια τις απόψεις του.*

2. λέμε ακρίβεια και εννοούμε το πόσο σωστό ή πόσο κοντά στην πραγματικότητα είναι κάτι: *Το ηλεκτρονικό ρολόι μετράει με ακρίβεια την ώρα. / Μας περιέγραψε με ακρίβεια το ατύχημα.*

⚠ 1. Η λέξη ακρίβεια προφέρεται σε τέσσερις συλλαβές: α-κρί-βει-α. 2. Δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ΕΚΦΡ. για την ακρίβεια

η ακρίβεια² (της ακρίβειας) ΟΥΣ.: όταν υπάρχει ακρίβεια, τα προϊόντα πουλιούνται σε ακριβή τιμή: *Η ακρίβεια διώχνει τους πελάτες από τα μαγαζιά.*

⚠ 1. Η λέξη ακρίβεια προφέρεται σε τρεις συλλαβές: α-κρί-βεια. 2. Δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο ακριβής, η ακριβής, το ακριβές ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι ακριβές, είναι σωστό και γίνεται με ακρίβεια: *Πρόσφατα έγινε η πρώτη ακριβής μέτρηση του Σινικού Τείχους. (≠ ανακριβής) / Χρειάζεται ένα ακριβές αντίγραφο του διαβατηρίου. (= πιστός)*

2. όταν είμαστε ακριβείς σε κάτι, το κάνουμε την ώρα που πρέπει, ούτε πιο νωρίς ούτε πιο αργά (= συνεπής, τακτικός): *Είναι πάντα ακριβής στα ραντεβού του.*

ο ακριβός, η ακριβή, το ακριβό ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι ακριβό, κοστίζει πολλά χρήματα (≠ φτηνός): *Το σπίτι ήταν ντυμένο με ακριβά χαλιά και σπάνια αντικείμενα.*

2. όταν ένα κατάστημα είναι ακριβό, πουλάει τα προϊόντα του ή τις υπηρεσίες του σε υψηλές τιμές (≠ φτηνός): *Τους έκανε τραπέζι σε ένα από τα ακριβότερα εστιατόρια της πόλης.*

3. ακριβό λέμε ένα συγγενή ή ένα φίλο μας όταν τον αγαπάμε πολύ (= αγαπημένος): *Ακριβέ μου φίλε, σου στέλνω τις ευχές και την αγάπη μου.*

ακριβώς ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν περιγράφουμε κάτι ακριβώς, το περιγράφουμε με ακρίβεια, χωρίς να ξεχάσουμε ή να αλλάξουμε τίποτα: *Όλα έγιναν ακριβώς όπως σου τα είπα. / Πρέπει να κάνει ακριβώς ό,τι του είπε ο γιατρός.*

2. όταν φτάνουμε κάπου ακριβώς, φτάνουμε εκεί την ώρα που πρέπει, ούτε νωρίτερα ούτε αργότερα: *Θα σε συναντήσω αύριο στις έξι ακριβώς.*

3. το λέμε σε κάποιον για να δείξουμε ότι συμφωνούμε απόλυτα με αυτό που λέει: – *Θέλεις να πεις ότι δε σε αναγνώρισε;* – *Ακριβώς!*

η ακρίδα (της ακρίδας, των ακρίδων) ΟΥΣ.:

1. η ακρίδα είναι ένα έντομο με κεραίες και μακριά πιασινά πόδια, που πηδάει ψηλά στον αέρα: *Οι ακρίδες είναι βλαβερές για τις καλλιέργειες.*

2. (ΜΕΙΩΤ.) ακρίδα λέμε κάποιον που είναι πολύ αδύνατος: *Σαν ακρίδα είναι, τον βλέπεις και τον λυπάσαι!*

ο **ακρινός**, η **ακρινή**, το **ακρινό** ΕΠΙΘ.: είναι ό,τι και ο ακριανός

ο **ακρίτας** (του ακρίτα, των ακριτών) ΟΥΣ.:

1. (ΙΣΤΟΡ.) οι ακρίτες ήταν οι στρατιώτες που φυλούσαν τα σύνορα της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας

2. ο ακρίτας είναι αυτός που φυλάει τα σύνορα ενός κράτους ή μένει κοντά σε αυτά: *Λίγοι ακρίτες μένουν το χειμώνα στα βόρεια σύνορα της χώρας.*

ο **ακριτικός**, η **ακριτική**, το **ακριτικό** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι ακριτικό, έχει σχέση με τα σύνορα μιας χώρας ή βρίσκεται κοντά σε αυτά: *Λίγοι άνθρωποι κατοικούν στις ακριτικές περιοχές της χώρας μας.*

2. όταν κάτι είναι ακριτικό, έχει σχέση με τους ακρίτες του Βυζαντίου: *Τα ακριτικά τραγούδια μιλούν για τα κατορθώματα των ακριτών.*

το **άκρο** (του άκρου, των άκρων) ΟΥΣ.:

1. άκρο λέμε το τελευταίο σημείο ή τμήμα ενός πράγματος ή μιας περιοχής (= άκρη): *Μια προκυμαία βρίσκεται στο δυτικό άκρο του χωριού. / Σχηματίζουμε δυο θηλιές στα άκρα του σκοινιού.*

2. **άκρα** ΠΛΗΘ.: άκρα είναι τα χέρια και τα πόδια του ανθρώπου: *Μετά το ατύχημα, υποφέρει από έντονους πόνους στα κάτω άκρα.*

ΕΚΦΡ. φτάνω στα άκρα

η **ακροαματικότητα** (της ακροαματικότητας)

ΟΥΣ.: όταν μια εκπομπή στο ραδιόφωνο έχει ακροαματικότητα, την ακούν πολλοί άνθρωποι: *Άλλαξε ο εκφωνητής και έπεσε η ακροαματικότητα του δελτίου ειδήσεων.*

⚠ Η λέξη ακροαματικότητα δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

η **ακρόαση** (της ακρόασης, των ακρόσεων) ΟΥΣ.:

1. ακρόαση λέμε αυτό που κάνουμε όταν ακούμε και παρακολουθούμε μια ομιλία, μια εκπομπή στο ραδιόφωνο κτλ.: *Όσοι κάνουν ακρόαση αυτή τη στιγμή μπορούν να καλέσουν στα τηλέφωνα του σταθμού μας.*

2. (ΕΠΙΣ.) η ακρόαση είναι αυτό που κάνει κάποιος με μεγάλο αξίωμα όταν δέχεται κάποιον άλλο για να ακούσει τα παράπονα ή τα αιτήματά του: *Οι εκπρόσωποι των γιατρών ζήτησαν ακρόαση από τον υπουργό.*

3. (ΙΑΤΡ.) η ακρόαση είναι αυτό που κάνει ο γιατρός όταν εξετάζει το θώρακά μας με το αυτί ή με ειδικό όργανο: *Μετά την ακρόαση, ο γιατρός βεβαίωσε τον άρρωστο ότι δεν έχει κάτι σοβαρό.*

τα **ακροαστικά** (των ακροαστικών) ΟΥΣ.: τα ακροαστικά είναι οι ήχοι που ακούει ο γιατρός στους πνευμονές μας, όταν έχουμε κρυολόγημα: *Έβηχε και ο γιατρός τού βρήκε ακροαστικά.*

το **ακροατήριο** (του ακροατηρίου, των ακροατηρίων) ΟΥΣ.: ακροατήριο λέμε το σύνολο των ανθρώπων που βρίσκονται στον ίδιο χώρο και παρακολουθούν μια ομιλία, μια δίκη κτλ.: *Μετά το τέλος της ομιλίας του το ακροατήριο ξέσπασε σε χειροκροτήματα.*

ο **ακροατής** (του ακροατή, των ακροατών), η **ακροάτρια** (της ακροάτριας, των ακροατριών) ΟΥΣ.: ο ακροατής ακούει και παρακολουθεί μια ομιλία, μια συναυλία ή μια εκπομπή στο ραδιόφωνο: *Οι ακροατές της εκπομπής μπορούν να αφιερώσουν ένα τραγούδι στα αγαπημένα τους πρόσωπα.*

ο **ακροβάτης** (του ακροβάτη, των ακροβατών), η **ακροβάτισσα** (της ακροβάτισσας) ΟΥΣ.: ο ακροβάτης κάνει δύσκολες και επικίνδυνες ασκήσεις ισορροπίας στο τσίρκο ή σε αγώνες γυμναστικής: *Οι ακροβάτες του τσίρκου εκτελούν δύσκολα νούμερα πάνω σε σχοινί.*

το **ακροβατικό** (του ακροβατικού, των ακροβατικών) ΟΥΣ.: το ακροβατικό είναι κάθε άσκηση ισορροπίας που κάνει ο ακροβάτης: *Ο καλλιτέχνης έκανε δύσκολα ακροβατικά πάνω σε ένα τεντωμένο σκοινί.*

ο **ακροβατικός**, η **ακροβατική**, το **ακροβατικό** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι ακροβατικό, έχει σχέση με τον ακροβάτη ή με την τέχνη του: *Πάμε στο τσίρκο να δούμε τα ακροβατικά νούμερα.*

ακροβατώ ΡΗΜ.:

1. όταν κάποιος ακροβατεί, κάνει ακροβατικά: *Όση ώρα ακροβατούσε, οι θεατές έτρεμαν από αγωνία.*

2. ακροβατούμε όταν προσπαθούμε να κρατάμε ισορροπία ανάμεσα σε πράγματα αντίθετα: *Όλο το βράδυ η ορχήστρα ακροβατούσε ανάμεσα σε ροκ και παραδοσιακούς ρυθμούς.*

⚠ Η λέξη ακροβατώ έχει μόνο ενεστώτα και παρτατικό.

η **ακρογιαλιά** (της ακρογιαλιάς, των ακρογιαλιών) ΟΥΣ.: ακρογιαλιά λέμε την άκρη της ξηράς που βρίσκεται δίπλα στη θάλασσα και έχει άμμο ή χαλίκια (= ακροθαλασσιά, γιαλός): *Τα κύματα έσκαγαν στην ακρογιαλιά.*

η **ακροθαλασσιά** (της ακροθαλασσιάς) ΟΥΣ.: ακροθαλασσιά λέμε το κομμάτι της ξηράς που βρέχεται από τη θάλασσα (= ακρογιαλιά, γιαλός): *Κατασκηνώσαμε στην ακροθαλασσιά δίπλα στο κύμα.*

⚠ Η λέξη ακροθαλασσιά δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

η **ακρόπολη** (της ακρόπολης, των ακροπόλεων) ΟΥΣ.: στις αρχαίες πόλεις, η ακρόπολη ήταν το ψηλότερο σημείο τους, που είχε γύρω γύρω τείχη για προστασία από τους εχθρούς: *Ο λαός ζούσε έξω από τις ακροπόλεις, χωρίς προστασία.*

η **Ακρόπολη** (της Ακρόπολης) ΟΥΣ.: η Ακρόπολη είναι η ακρόπολη της αρχαίας Αθήνας, όπου σώζονται διάφορα σημαντικά μνημεία, όπως ο Παρθενώνας, το Ερεχθείο, τα Προπύλαια κτλ.:

Συνεχίζονται οι εργασίες αναστήλωσης της Ακρόπολης των Αθηνών.

η **ακροποταμιά** (της ακροποταμιάς) ΟΥΣ. (ΑΝΕΠΙΣ.): η ακροποταμιά είναι η όχθη του ποταμού: *Κάθισαν στην ακροποταμιά για να ψαρέψουν.*

⚠ Η λέξη ακροποταμιά δεν έχει γενική πληθυντικού.

η **ακροστιχίδα** (της ακροστιχίδας, των ακροστιχίδων) ΟΥΣ.: η ακροστιχίδα είναι ένα παιχνίδι στο οποίο οι λέξεις μπαίνουν η μία κάτω από την άλλη, ώστε τα αρχικά ή τα τελικά τους γράμματα να σχηματίζουν άλλη λέξη: *Του αρέσει να λύνει σταυρόλεξα και ακροστιχίδες.*

το **ακρωτήρι** (του ακρωτηριού, των ακρωτηρίων) ΟΥΣ. (ΑΝΕΠΙΣ.): το ακρωτήριο

το **ακρωτήριο** (του ακρωτηρίου, των ακρωτηρίων) ΟΥΣ.: το ακρωτήριο είναι ένα μεγάλο και στενό κομμάτι ξηράς, που προχωράει βαθιά μέσα στη θάλασσα: *Το ακρωτήριο του Σουνίου είναι το νοτιότερο άκρο της Αττικής.*

η **ακτή** (της ακτής, των ακτών) ΟΥΣ.: η ακτή είναι το κομμάτι της ξηράς που βρέχεται από τη θάλασσα (= παραλία, ακρογιαλιά): *Μην πετάτε σκουπίδια στη θάλασσα και στην ακτή. / Τα πλοία δένουν στις νότιες ακτές του νησιού.*

η **ακτίνα** (της ακτίνας, των ακτίνων) ΟΥΣ.:

1. ακτίνα είναι η λεπτή γραμμή από φως που βγαίνει από σώματα όπως ο ήλιος ή τα αστέρια, ή από τις λάμπες: *Ήταν στο κέντρο της σκηνής και τον φώτιζε μια ακτίνα μπλε φωτός. / Τα γυαλιά ηλίου προστατεύουν τα μάτια μας από τις ακτίνες του ήλιου.*

2. ακτίνα λέμε καθένα από τα στενά και μακριά κομμάτια από μέταλλο που ενώνουν το κέντρο της ρόδας ενός ποδηλάτου με τις άκρες της: *Στράβωσε μια ακτίνα στο ποδηλάτο μου.*

3. η ακτίνα είναι μια ορισμένη απόσταση από ένα συγκεκριμένο σημείο: *Ήταν τόσο ερημικό το μέρος, που δεν υπήρχε ούτε ένα σπίτι σε ακτίνα πέντε χιλιομέτρων.*

το **ακτινίδιο** (του ακτινιδίου, των ακτινιδίων) ΟΥΣ.:

1. το ακτινίδιο είναι ένα φυτό που ο καρπός του είναι το ακτινίδιο: *Παλιά τα ακτινίδια τα καλλιεργούσαν μόνο οι Κινέζοι.*

2. ακτινίδιο λέμε τον καρπό αυτού του φυτού, ο οποίος έχει καφέ χνουδωτή φλούδα, πράσινη σάρκα και πολλά μαύρα κουκούτσια, που είναι το ένα δίπλα στο άλλο και μοιάζουν με ακτίνες: *Τρώει πολλά ακτινίδια γιατί έχουν βιταμίνες.*

η **ακτινοβολία** (της ακτινοβολίας, των ακτινοβολιών) ΟΥΣ.:

1. η ακτινοβολία είναι το φως που εκπέμπεται από ένα σώμα αλλά δεν μπορούμε να το δούμε: *Η υπεριώδης ακτινοβολία του ήλιου είναι επικίνδυνη για την υγεία του ανθρώπου.*

2. λέμε ότι κάποιος ή κάτι έχει ακτινοβολία όταν προκαλεί το θαυμασμό και την προσοχή των άλλων (= αίγλη, δόξα): *Η λαμπρότητα και η ακτινοβολία του καλλιτέχνη ξεπέρασαν τα στενά όρια της χώρας του.*

ακτινοβολώ (ακτινοβόλησα) ΡΗΜ.:

1. **ακτινοβολεί** 3^ο ΠΡ.: όταν ένα σώμα ακτινοβολεί, εκπέμπει φως ή ακτινοβολία: *Ο Ήλιος ακτινοβολεί φως και θερμότητα.*

2. λέμε ότι κάποιος ακτινοβολεί όταν το πρόσωπό του δείχνει χαρά ή ευτυχία (= λάμπω, αστράφτω): *Το χαμογελαστό του πρόσωπο ακτινοβολούσε από ευτυχία.*

η **ακτινογραφία** (της ακτινογραφίας, των ακτινογραφιών) ΟΥΣ.:

1. όταν ο γιατρός μάς βγάζει ακτινογραφία, φωτογραφίζει με ακτίνες Χ τα κόκαλα μας ή άλλα όργανα του σώματός μας: *Έβγαλε ακτινογραφία για να δει αν έσπασε το πόδι του.*

2. η ακτινογραφία είναι η φωτογραφία στην οποία φαίνονται τα κόκαλα ή τα εσωτερικά μέρη του σώματός μας: *Η ακτινογραφία δείχνει ότι έχει σπάσει ένα κόκαλο στο δεξί του δάχτυλο.*

ο **ακτινολόγος**, η **ακτινολόγος** (του/της ακτινολόγου, των ακτινολόγων) ΟΥΣ.: ακτινολόγος είναι ο γιατρός που ασχολείται με τη μελέτη και τη χρήση των ακτίνων σε αρρώστους: *συνήθως μας βγάζει ακτινογραφίες και τις εξετάζει για να δει αν έχουμε κάποιο πρόβλημα: Ο ακτινολόγος βλέποντας την ακτινογραφία έκανε τη διάγνωση ότι είχα κάταγμα στο χέρι.*

ο **άκτιστος**, η **άκτιστη**, το **άκτιστο** ΕΠΙΘ. (ΕΠΙΣ.): ο άχτιστος

η **ακτοφυλακή** (της ακτοφυλακής, των ακτοφυλακών) ΟΥΣ.: η ακτοφυλακή είναι η ειδική υπηρεσία της αστυνομίας που φυλάει τις ακτές μιας χώρας: *Τους συνέλαβε η ακτοφυλακή γιατί ψάρευαν με δυναμίτες.*

ο **ακυβέρνητος**, η **ακυβέρνητη**, το **ακυβέρνητο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν ένα πλοίο, ένα αεροπλάνο ή άλλο όχημα μένει ακυβέρνητο, δεν έχει κυβερνήτη: *Όταν ο πιλότος λιποθύμησε, το αεροσκάφος έμεινε ακυβέρνητο και έπεσε στη θάλασσα.*

2. όταν ένα κράτος μένει ακυβέρνητο, δεν έχει κυβέρνηση ή αρχηγό: *Μετά την παραίτηση του πρωθυπουργού, η χώρα έμεινε ακυβέρνητη.*

ο **άκυρος**, η **άκυρη**, το **άκυρο** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι άκυρο, δεν έγινε σύμφωνα με κάποιους νόμους ή κανόνες και γι' αυτό θεωρείται σαν να μην έγινε ποτέ (≠ έγκυρος): *Ο διορισμός του κρίθηκε άκυρος για νομικούς λόγους.*

ακυρώνω (ακύρωσα), **ακυρώνομαι** (ακυρώθηκα, ακυρωμένος) ΡΗΜ.:

1. ακυρώνουμε κάτι όταν το κάνουμε να γίνει άκυρο, να μην ισχύει (= καταργώ, αναιρώ): *Το δικαστήριο ακύρωσε το νομοσχέδιο της κυβέρνησης. / Ο διαιτητής ακύρωσε το γκολ.*

2. χρησιμοποιούμε το "ακυρώνω" για να πούμε ότι κάτι που έχουμε κανονίσει δε θα γίνει (= ματαιώνω): *Ακύρωσε όλα τα ραντεβού του. / Ακυρώθηκε η πτήση λόγω της κακοκαιρίας.*

3. λέμε ότι ακυρώνουμε ένα εισιτήριο ή κάτι άλλο όταν το σημαδεύουμε για να μην μπο-

ρεί να χρησιμοποιηθεί άλλη φορά: *Του έβαλαν πρόστιμο είκοσι ευρώ, γιατί δεν ακύρωσε το εισιτηριό του.*

4. ακυρώνει 3^ο πρ.: όταν κάτι ακυρώνει κάτι άλλο, τα δύο πράγματα είναι αντίθετα και δεν μπορούν να υπάρχουν ή να γίνονται μαζί: *Το γκάζι και το φρένο δεν μπορούν να τοποθετηθούν μαζί, γιατί το ένα θα ακύρωνε το άλλο.*

η ακύρωση (της ακύρωσης, των ακυρώσεων) ουσ.:

1. η ακύρωση είναι η απόφαση ότι κάτι είναι άκυρο: *Δεν είναι δυνατή η ακύρωση της παραγγελίας σας αν έχετε πληρώσει με πιστωτική κάρτα.*

2. η ακύρωση είναι η απόφαση να μη γίνει κάτι που είχαμε κανονίσει (= ματαιώση): *Ανακοινώθηκε η ακύρωση όλων πτήσεων της εταιρείας λόγω απεργίας των πιλότων.*

3. ακύρωση γίνεται όταν σημαδεύουμε κάτι για να μην μπορεί να χρησιμοποιηθεί ξανά: *Η ακύρωση των εισιτηρίων γίνεται σε ειδικό μηχανήμα.*

το αλάβαστρο (του αλάβαστρου, των αλάβαστρων) ουσ.: το αλάβαστρο είναι η άσπρη διαφανής πέτρα, που τη χρησιμοποιούμε για να φτιάχνουμε κοσμήματα, βάζα κτλ.: *Στο σαλόνι της τα βάζα είναι από αλάβαστρο και πορσελάνη.*

ο αλάβαστρος (του αλάβαστρου, των αλάβαστρων) ουσ.: είναι ό,τι και το αλάβαστρο

ο αλαζόνας (του αλαζόνα, των αλαζόνων) ουσ.: ο αλαζόνας δε συμπεριφέρεται φιλικά στους άλλους, γιατί πιστεύει ότι είναι πιο σπουδαίος από αυτούς (= υπερόπτης ≠ σεμνός, μετριοφρων): *Έγινε μεγάλος αλαζόνας από τότε που τον έκαναν διευθυντή.*

η αλαζονεία (της αλαζονείας) ουσ.: όταν κάποιος έχει αλαζονεία, δε συμπεριφέρεται φιλικά στους άλλους, γιατί πιστεύει ότι είναι πιο σπουδαίος από αυτούς (= υπεροψία, υπερηφάνεια): *Φέρεται με αλαζονεία στους υπαλλήλους του. / Η αλαζονεία του τον κάνει αντιπαθητικό.*

⚠ Η λέξη αλαζονεία δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

αλαζονικά επιρρ.: όταν κάποιος φέρεται αλαζονικά, φέρεται με αλαζονικό τρόπο (= υπεροπτικά): *Αρνείται αλαζονικά να κάνει την παραμικρή υποχώρηση.*

ο αλαζονικός, η αλαζονική, το αλαζονικό επιρρ.: όταν η συμπεριφορά κάποιου είναι αλαζονική, είναι ενοχλητική γιατί είναι γεμάτη αλαζονεία (= υπεροπτικός): *Με το γνωστό αλαζονικό του ύφος με ρώτησε αν θα τα καταφέρω.*

ο αλάθτος, η αλάθητη, το αλάθητο επιρρ.:

1. όταν κάποιος είναι αλάθτος, δεν κάνει ποτέ λάθη (= αλάθευτος, αλάνθαστος): *Παραδέχεται ότι δεν είναι αλάθτος.*

2. όταν κάτι είναι αλάθητο, πρέπει να το ακολουθούμε, γιατί μας οδηγεί στο σωστό συμπέ-

ρσμα ή αποτέλεσμα: *Το ένστικτό του είναι αλάθητο.*

ο αλαλαγμός (του αλαλαγμού, των αλαλαγμών) ουσ.: ο αλαλαγμός είναι ο θόρυβος από δυνατές φωνές ανθρώπων που δείχνουν χαρά ή ενθουσιασμό (= κραυγή): *Υποδέχτηκαν τους ολυμπιονίκες με αλαλαγμούς και χειροκροτήματα.*

αλαλάζω (αλάλαξα) ρημ.: όταν κάποιος αλαλάζει, βγάζει αλαλαγμούς για να δείξει τη χαρά ή τον ενθουσιασμό του: *Οι φίλαθλοι αλάλαζαν στις κερκίδες όταν μπήκε το γκολ.*

ο άλαλος, η άλαλη, το άλαλο επιρρ.:

1. όταν κάποιος είναι άλαλος, δεν μπορεί να μιλήσει, δεν έχει φωνή (= μουγγός): *Είναι άλαλος και κουφός από τότε που γεννήθηκε.*

2. λέμε ότι κάποιος μένει άλαλος όταν δεν μπορεί να μιλήσει, συνήθως από έκπληξη, φόβο κτλ. (= άφωνος): *Βλέποντάς την έμεινε άλαλος από την απρόσμενη χαρά.*

το αλαλούμ ουσ.: όταν σε ένα χώρο υπάρχει αλαλούμ, υπάρχει μεγάλη φασαρία και αναστάτωση: *Μετά την έκρηξη της βόμβας επικράτησε αλαλούμ στο κέντρο της πόλης.*

⚠ Η λέξη αλαλούμ δεν κλίνεται.

τα αλαμπουρνέζικα (των αλαμπουρνέζικων) ουσ.: λέμε ότι κάποιος μιλάει αλαμπουρνέζικα όταν μιλάει τόσο μπρεδεμένα, που δεν καταλαβαίνουμε τίποτα: *Όσα έλεγε μου ακούγονταν σαν αλαμπουρνέζικα.*

η αλάνα (της αλάνας) ουσ.: η αλάνα είναι ένας μεγάλος ανοιχτός χώρος, χωρίς δέντρα ή κτίρια, όπου συνήθως παίζουν τα παιδιά στην πόλη ή στο χωριό: *Τα παιδιά της γειτονιάς μαζεύονται κάθε απόγευμα στην αλάνα και παίζουν ποδόσφαιρο.*

⚠ Η λέξη αλάνα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

αλάνθαστα επιρρ.: όταν κάτι γίνεται αλάνθαστα, γίνεται με αλάνθαστο τρόπο, χωρίς κανένα λάθος (= αλάθευτα, αλάθητα): *Τον θεωρούσαν μάντη γιατί προέβλεπε αλάνθαστα το μέλλον.*

ο αλάνθαστος, η αλάνθαστη, το αλάνθαστο επιρρ.:

1. όταν κάποιος είναι αλάνθαστος, δεν κάνει κανένα λάθος (= αλάθτος): *Κανένας άνθρωπος δεν είναι αλάνθαστος, όλοι κάνουν λάθη.*

2. όταν κάτι είναι αλάνθαστο, δεν έχει καθόλου λάθη (= ολόσωστος): *Πήρε άριστα στο διαγώνισμα, γιατί το γραπτό της ήταν αλάνθαστο.*

το αλάνι (του αλανιού, των αλανιών) ουσ. (ΑΝΕΠΙΣ.): το αλάνι είναι το φτωχό παιδί που τριγυρίζει στους δρόμους, χωρίς να έχει σπίτι ή κάποια δουλειά (= χαμίνι): *Τα αλάνια του δρόμου πέταγαν πέτρες στους περαστικούς.*

ο αλανιάρης, η αλανιέρα/αλανιάρισσα επιρρ. (ΑΝΕΠΙΣ.): αλανιάρης είναι αυτός που τριγυρίζει στους δρόμους και δεν τον ενδιαφέρουν η δουλειά και η ήσυχη ζωή (= αλήτης): *Από αλανιάρης που ήταν μεταμορφώθηκε σε έναν καθωσπρέπει κύριο.*

⚠ Το ουδέτερο γένος δε χρησιμοποιείται.

αλάργα ΕΠΙΡΡ. (ΑΝΕΠΙΣ.): είναι ό,τι και το μακριά: *Αλάργα φεύγουν τα πουλιά και χάσαν τη λαλιά τους.*

ο **αλαργινός**, η **αλαργινή**, το **αλαργινό** ΕΠΙΘ. (ΑΝΕΠΙΣ.): ένας τόπος είναι αλαργινός όταν βρίσκεται πολύ μακριά, σε άλλες χώρες ή σε άλλες ηπείρους (= μακρινός): *Όσο ήταν ναυτικός, ταξίδεψε σε μέρη αλαργινά.*

το **αλάτι** (του αλατιού, των αλατιών) ΟΥΣ.:

1. το αλάτι είναι η άσπρη ουσία που έχει αλμυρή γεύση, τη βρίσκουμε στο νερό της θάλασσας ή μέσα στη γη και τη χρησιμοποιούμε στο φαγητό για να νοστιμίσει, ή σε τροφές για να διατηρηθούν: *Βάλε αλάτι στη σαλάτα. / Άφησε το κρέας στον ήλιο μέσα σε αλάτι, για να γίνει παστό.*

2. αλάτι λέμε καθετί που δίνει ενδιαφέρον ή ευχαρίστηση στη ζωή μας: *Το γέλιο είναι το αλάτι της ζωής.*

ΕΚΦΡ. φάγαμε μαζί ψωμί κι αλάτι

η **αλατιέρα** (της αλατιέρας) ΟΥΣ.: η αλατιέρα είναι ένα μικρό αντικείμενο με τρύπες στο πάνω μέρος, μέσα στο οποίο βάζουμε το αλάτι: *Φέρε μου την αλατιέρα για να ρίξω αλάτι στη σαλάτα. / Γέμισε την αλατιέρα με αλάτι.*

⚠ Η λέξη αλατιέρα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

αλατιζώ (αλάτισα), **αλατιζομαι** (αλατίστηκα, αλατισμένος) ΡΗΜ.: αλατιζουμε ένα φαγητό όταν του ρίχνουμε αλάτι: *Δεν τα αλάτισες τα μακαρόνια, γι' αυτό είναι άνοστα.*

το **αλάτισμα** (του αλατίσματος) ΟΥΣ.: το αλάτισμα είναι αυτό που κάνουμε όταν ρίχνουμε αλάτι σε τροφές: *Το κοτόπουλο δεν είναι νόστιμο, χρειάζεται και άλλο αλάτισμα.*

⚠ Η λέξη αλάτισμα δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

το **αλατοπίπερο** (του αλατοπιπέρου) ΟΥΣ.: αλατοπίπερο είναι το αλάτι και το πιπέρι μαζί: *Βάλε αλατοπίπερο στο φαγητό για να νοστιμίσει.*

⚠ Η λέξη αλατοπίπερο δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

αλαφιασμένα ΕΠΙΡΡ. (ΑΝΕΠΙΣ.): όταν κάνουμε κάτι αλαφιασμένα, το κάνουμε με τρόπο που δείχνει ότι είμαστε πολύ παραγμένοι (= παραγμένα, αναστατωμένα): *Έτρεχε αλαφιασμένα από σπίτι σε σπίτι και έψαχνε την κόρη της.*

ο **αλαφιασμένος**, η **αλαφιασμένη**, το **αλαφιασμένο** ΕΠΙΘ. (ΑΝΕΠΙΣ.): όταν κάποιος είναι αλαφιασμένος, έχει τρομάξει πολύ και είναι αναστατωμένος (= ταραγμένος, αναστατωμένος): *Όλοι έτρεχαν αλαφιασμένοι να σωθούν από τις φλόγες.*

τα **αλβανικά** (των αλβανικών) ΟΥΣ.: τα αλβανικά είναι η αλβανική γλώσσα: *Μιλάει πολύ καλά αλβανικά.*

ο **αλβανικός**, η **αλβανική**, το **αλβανικό** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι αλβανικό, έχει σχέση με την Αλ-

βανία ή με τους Αλβανούς: *Στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο έγιναν μάχες στα αλβανικά σύνορα.*

ο **Αλβανός** (του Αλβανού, των Αλβανών), η **Αλβανή** (της Αλβανής) και η **Αλβανίδα** (της Αλβανίδας) ΟΥΣ.+ΕΠΙΘ.: Αλβανός είναι αυτός που ανήκει στο έθνος της Αλβανίας ή είναι πολίτης του κράτους της Αλβανίας: *Είναι Αλβανός και έχει γεννηθεί στα Τίρανα. / Τα ελληνικά σχολεία έχουν πολλούς Αλβανούς μαθητές.*

η **άλγεβρα** (της άλγεβρας) ΟΥΣ.:

1. η άλγεβρα είναι ο κλάδος των μαθηματικών που εξετάζει τις γενικές σχέσεις μεταξύ των μεγεθών και στον οποίο χρησιμοποιούμε γράμματα αντί για αριθμούς: *Η θεωρία των συνόλων εξετάζεται στην άλγεβρα.*

2. άλγεβρα λέμε το μάθημα του σχολείου με το ίδιο θέμα: *Δεν πήρα καλό βαθμό στην άλγεβρα.*

⚠ Η λέξη άλγεβρα δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

αλέθω (άλεσα), **αλέθομαι** (αλέστηκα, αλεσμένος) ΡΗΜ.:

1. αλέθουμε σημαίνει ότι τρίβουμε το σιτάρι ή το καλαμπόκι με ειδικό μηχάνημα, ώστε να γίνει αλεύρι: *Φτιάχνουν ψωμί από καλαμπόκι που αλέστηκε σε πετρόμυλο.*

2. αλέθουμε σπόρους καφέ, πιπεριού ή άλλες τροφές όταν τους τρίβουμε με ειδικό μηχάνημα, ώστε να γίνουν σκόνη: *Αλέθει το κρέας πριν το δώσει στο μωρό.*

αλείβω ΡΗΜ. ⇒ **αλείφω**

το **άλειμμα** (του αλείμματος, των αλείμμάτων) ΟΥΣ.: άλειμμα είναι αυτό που κάνουμε όταν αλείφουμε κάτι: *Το ταψί θέλει άλειμμα με βούτυρο για να μην κολλήσει το φαγητό.*

αλείφω και **αλείβω** (άλειψα), **αλείφομαι** και **αλείβομαι** (αλείφτηκα, αλειμμένος) ΡΗΜ.:

1. αλείφουμε μια επιφάνεια με υγρό, βούτυρο κτλ. όταν το απλώνουμε πάνω της: *Αλείψε μια φέτα ψωμί με βούτυρο και μαρμελάδα.*

2. **αλείφομαι** ΠΑΘ.: αλείφομαι όταν απλώνω στο σώμα μου υγρό ή κρέμα: *Αλείφου καλά με το αντιηλιακό.*

⚠ Η λέξη αλείφω γράφεται "ει" ενώ η λέξη αλοιφή με "οι".

το **αλεξικέραυνο** (του αλεξικέρανου, των αλεξικέραυνων) ΟΥΣ.: το αλεξικέραυνο είναι ένα πολύ λεπτό και μακρύ κομμάτι από μέταλλο στη στέγη των κτιρίων ή σε άλλα ψηλά σημεία μιας περιοχής, που τραβάει τους κεραυνούς και τους στέλνει στο έδαφος, για να μην προκαλούνται ζημιές: *Το σπίτι τους στο βουνό δεν είχε αλεξικέραυνο και κήκε από κεραυνό.*

ο **αλεξιπτωτιστής** (του αλεξιπτωτιστή, των αλεξιπτωτιστών), η **αλεξιπτωτιστρια** (της αλεξιπτωτιστριάς, των αλεξιπτωτιστριών) ΟΥΣ.:

1. ο αλεξιπτωτιστής είναι αυτός που πηδάει από το αεροπλάνο με αλεξίπτωτο: *Είναι πολύ έμπειρος αλεξιπτωτιστής, με 150 πτώσεις από αεροπλάνο.*

2. (ΜΕΙΩΤ.) λέμε αλεξίπτωτιστή κάποιον που εμφανίζεται ξαφνικά σε κάποιο χώρο ή τομέα και γίνεται γνωστός χωρίς να το αξίζει: *Ήρθε σαν αλεξίπτωτιστής και έγινε διευθυντής της εταιρείας.*

το **αλεξίπτωτο** (του αλεξίπτωτου, των αλεξίπτωτων) ουσ.: το αλεξίπτωτο είναι ένα αντικείμενο σαν ομπρέλα, που αποτελείται από κομμάτια λεπτού υφάσματος που δένονται πάνω στο σώμα μας με σχοινιά· το χρησιμοποιούμε για να πέφτουμε στη γη από μεγάλο ύψος χωρίς να χτυπάμε: *Οι στρατιώτες που έπεσαν με αλεξίπτωτο από το αεροπλάνο σώθηκαν.*

ο **αλεξίσφαιρος**, η **αλεξίσφαιρη**, το **αλεξίσφαιρο** επιθ.: όταν κάτι είναι αλεξίσφαιρο, είναι φτιαγμένο από ειδικό υλικό που δεν αφήνει τις σφαίρες να περάσουν μέσα από αυτό: *Μπήκε σε μια πολυτελή λιμουζίνα με αλεξίσφαιρα τζάμια.*

η **αλεπού** (της αλεπούς, των αλεπούδων) ουσ.: **1.** η αλεπού είναι το μικρό ζώο που έχει κοκκινωπό τρίχωμα, μυτερή μουσούδα, φουντωτή ουρά και λοξά μάτια και είναι γνωστό για την πονηριά του: *Αλεπούδες μπήκαν στο κοτέτσι και έφαγαν τρεις κότες.*

2. αλεπού είναι το τρίχωμα της αλεπούς, που το χρησιμοποιούμε για να φτιάχνουμε γούνες και παλτά: *Φορούσε μια γούνα από αλεπού.*

3. αλεπού λέμε τον πολύ πονηρό άνθρωπο: *Είναι αυτός μια αλεπού! Το μόνο που σκέφτεται είναι πώς να βρει τρόπο να σε ξεγελάσει.*

ο **αλεπουδίσκος**, η **αλεπουδίσια**, το **αλεπουδίσιο** επιθ.: όταν κάτι είναι αλεπουδίσιο, μας θυμίζει την αλεπού: *Ο έμπορος κοίταξε με το πονηρό, αλεπουδίσιο βλέμμα του.*

το **άλεσμα** (του αλέσματος, των αλεσμάτων) ουσ.: άλεσμα είναι το να αλέθουμε κάτι: *Με το άλεσμα το σιτάρι γίνεται αλεύρι. / Αγόρασα ειδικό μηχάνημα για το άλεσμα του καφέ.*

το **αλέτρι** (του αλετριού, των αλετριών) ουσ.: το αλέτρι είναι ένα μεγάλο εργαλείο με μυτερή άκρη, που το χρησιμοποιούσαν παλιότερα οι γεωργοί για να οργώνουν τη γη (= άροτρο): *Τα τρακτέρ αντικατέστησαν τα ξύλινα αλέτρια, που τα έσερναν ζώα.*

το **αλεύρι** (του αλετριού) ουσ.: αλεύρι είναι η άσπρη ή η καφέ σκόνη που βγαίνει από τα αλεσμένα δημητριακά, συνήθως από το σιτάρι, και η οποία χρησιμεύει για να φτιάχνουμε ψωμί, κέικ και άλλα γλυκά: *Για να φτιάξετε ζυμάρι, ανακατεύετε πρώτα το νερό με το αλεύρι.*

⚠ Η λέξη αλεύρι δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

ο **αλευρόμυλος** (του αλευρόμυλου, των αλευρόμυλων) ουσ.:

1. ο αλευρόμυλος είναι ένα μηχάνημα ή πολλά μηχανήματα, που αλέθουν το σιτάρι και το καλαμπόκι για να τα κάνουν αλεύρι: *Παλιά οι αλευρόμυλοι λειτουργούσαν με τη δύναμη του αέρα.*

2. ο αλευρόμυλος είναι το κτίριο όπου βρίσκονται τα μηχανήματα αυτά: *Δίπλα από το ελαιολατρείο του χωριού υπήρχε ο αλευρόμυλος, και πιο κάτω το βυρσοδεψείο.*

αλευρώνω (αλεύρωσα), **αλευρώνομαι** (αλευρώθηκα, αλευρωμένος) ρημ.:

1. όταν αλευρώνουμε κάτι, το σκεπάζουμε με ένα λεπτό στρώμα από αλεύρι: *Αλευρώνετε πρώτα τα ψάρια πριν τα τηγανίσετε.*

2. όταν αλευρώνουμε κάτι, το λερώνουμε με αλεύρι: *Τηγάνισε κεφτέδες και αλεύρωσε όλο το πάτωμα.*

η **αλήθεια** (της αλήθειας, των αληθειών) ουσ.:

1. η αλήθεια είναι τα πραγματικά γεγονότα και όχι ό,τι έχουμε σκεφτεί ή έχουμε φανταστεί εμείς (≠ ψέμα): *Πες μου την αλήθεια, τα έκλεψες ή όχι τα χρήματα; / Δε θα μάθουμε ποτέ την αλήθεια για ό,τι έχει συμβεί.*

2. η αλήθεια είναι κάτι που είναι αληθινό ή που οι περισσότεροι δέχονται ότι είναι αληθινό: *Υπάρχουν κάποιες αλήθειες στην ιστορία του. / Είναι μεγάλη αλήθεια ότι η γυμναστική είναι ευεργετική για την υγεία μας.*

αλήθεια επιρρ.:

1. όταν λέμε ότι κάτι έγινε αλήθεια, εννοούμε ότι έγινε πραγματικά (= στ' αλήθεια, πράγματι): *Είναι, αλήθεια, το πιο ωραίο ποίημα που έχω διαβάσει ποτέ!*

2. το χρησιμοποιούμε σε ερώτηση για να δείξουμε την έκπληξη μας: *Τι κάνεις, αλήθεια, τέτοια ώρα έξω;*

3. το χρησιμοποιούμε στην αρχή μιας πρότασης για να πούμε κάτι που δεν έχει σχέση με τα προηγούμενα: *Αλήθεια, πώς σου φαίνεται το καινούριο μου παλτό;*

ΕΚΦΡ. στ' αλήθεια

αληθεύει ρημ.: κάτι αληθεύει όταν είναι αλήθεια: *Αληθεύει ότι ανέβηκε στο Έβερεστ με αναπηρικό καροτσάκι; / Αληθεύουν τα στοιχεία που παρουσίασε η εφημερίδα.*

⚠ Η λέξη αληθεύει έχει μόνο ενεστώτα και παρατατικό.

αληθινά επιρρ.: όταν κάτι γίνεται αληθινά, γίνεται με αληθινό τρόπο (= στ' αλήθεια, πραγματικά): *Την αγαπάει αληθινά.*

ο **αληθινός**, η **αληθινή**, το **αληθινό** επιθ.:

1. όταν κάτι είναι αληθινό, συμφωνεί με την πραγματικότητα και όχι με αυτό που έχουμε σκεφτεί ή φανταστεί εμείς (= πραγματικός): *Μου διηγήθηκε μια αληθινή ιστορία με κλέφτες και αστυνόμους. (≠ φανταστικός) / Στο δικαστήριο αποδείχτηκε ότι οι κατηγορίες εναντίον του ήταν αληθινές. (≠ ψεύτικες)*

2. όταν κάτι είναι αληθινό, δεν το έχει κατασκευάσει ο άνθρωπος (= φυσικός ≠ τεχνητός): *Τα λουλούδια στο σαλόνι είναι αληθινά ή πλαστικά;*

3. όταν ένα αντικείμενο είναι αληθινό, είναι πραγματικά αυτό που φαίνεται και δεν αντιγράφει κάτι άλλο (= γνήσιος, αυθεντικός ≠ πλαστός): *Αυτό που βλέπεις είναι αληθινός πίνακας του Πικάσο.*

4. όταν ένα συναίσθημα είναι αληθινό, το νιώθουμε πραγματικά και δεν προσποιούμαστε (= ειλικρινής): *Έδειξε αληθινή χαρά όταν έμαθε ότι με πήραν στη δουλειά.*

αλησμόνητα ΕΠΙΡΡ.: όταν περνάμε αλησμόνητα, περνάμε τόσο ωραία, που θα το θυμόμαστε για πολύ καιρό (= αξέχαστα): *Περάσαμε αλησμόνητα στην πενθήμερη εκδρομή με το σχολείο.*

ο αλησμόνητος, η αλησμόνητη, το αλησμόνητο ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι αλησμόνητο, το θυμόμαστε για πολύ καιρό, γιατί είναι ωραίο, ευχάριστο ή ασυνήθιστο (= αξέχαστος): *Τα ωραία φοιτητικά χρόνια μένουν αλησμόνητα.*

η αλητεία (της αλητείας, των αλητειών) ΟΥΣ.:

1. αλητεία είναι η ζωή που κάνουν οι αλήτες: *Η αστυνομία τον συνέλαβε για αλητεία.*

2. η αλητεία είναι μια ομάδα από αλήτες: *Μαζεύτηκε όλη η αλητεία στη γειτονιά και φοβόμαστε για τα παιδιά μας.*

αλητεύω (αλήτευα) ΡΗΜ.: όταν κάποιος αλητεύει, τριγυρίζει στους δρόμους, χωρίς σπίτι ή δουλειά: *Το έσκασε από το σπίτι και αλήτευε στην πόλη.*

ο αλήτης (του αλήτη, των αλητών), **η αλήτισσα** (της αλήτισσας) ΟΥΣ.:

1. αλήτης είναι αυτός που τριγυρίζει στους δρόμους και αλητεύει: *Μεθυσμένοι αλήτες έκαναν φασαρίες στη γειτονιά.*

2. (ΜΕΙΩΤ.) αλήτη λέμε κάποιον που φέρεται πολύ άσχημα και δημιουργεί προβλήματα: *Μας κορόιδεψε ο αλήτης!*

η αλιεία (της αλιείας) ΟΥΣ. (ΕΠΙΣ.): αλιεία λέμε αλλιώς το ψάρεμα: *Στα νησιά οι περισσότεροι κάτοικοι ασχολούνται με την αλιεία.*

Δ Η λέξη αλιεία δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο αλιευτικός, η αλιευτική, το αλιευτικό ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι αλιευτικό, έχει σχέση με την αλιεία, με το ψάρεμα: *Οι ερασιτέχνες ψαράδες διοργανώνουν αλιευτικούς αγώνες.*

το αλκοόλ ΟΥΣ.:

1. αλκοόλ είναι το οινόπνευμα που υπάρχει σε ορισμένα ποτά: *Το ουίσκι είναι δυνατό ποτό γιατί περιέχει πολύ αλκοόλ.*

2. αλκοόλ λέμε όλα τα αλκοολούχα ποτά, όπως το κρασί, την μπίρα κ.ά.: *Μέθυσε γιατί ήπια πολύ αλκοόλ.*

Δ Η λέξη αλκοόλ δεν κλίνεται και δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο αλκοολικός (του αλκοολικού, των αλκοολικών), **η αλκοολική** (της αλκοολικής) ΟΥΣ.: αλκοολικό λέμε αυτόν που πίνει καθημερινά μεγάλη ποσότητα αλκοόλ: *Έγινε αλκοολικός όταν έχασε όλη την περιουσία του.*

ο αλκοολισμός (του αλκοολισμού) ΟΥΣ.: οι άνθρωποι που υποφέρουν από αλκοολισμό δεν μπορούν να ζήσουν χωρίς να πίνουν καθημερινά μεγάλη ποσότητα αλκοόλ: *Όσοι πάσχουν από αλκοολισμό χρειάζονται θεραπεία.*

Δ Η λέξη αλκοολισμός δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

το αλκοολούχο ποτό ΟΥΣ.: αλκοολούχο ποτό είναι κάθε ποτό που έχει μέσα αλκοόλ (= οινόπνευματώδες ποτό): *Οι κάβες πουλάνε αλκοολούχα ποτά.*

το αλκοτέστ ΟΥΣ.: αλκοτέστ είναι η εξέταση που κάνουν οι αστυνομικοί σε αυτούς που οδηγούν για να δουν αν έχουν πει ποτό με αλκοόλ: *Σύμφωνα με το αλκοτέστ ο οδηγός ήταν μεθυσμένος.*

Δ Η λέξη αλκοτέστ δεν κλίνεται.

η αλκυόνα (της αλκυόνας, των αλκυόνων) ΟΥΣ.: η αλκυόνα είναι ένα πουλί με πολύχρωμα φτερά και μυτερό ράμφος, που ζει κοντά στη θάλασσα και τρώει κυρίως ψάρια: *Η αλκυόνα κλωσάει τα αυγά της τον Ιανουάριο.*

οι αλκυονίδες ημέρες ΟΥΣ.: οι αλκυονίδες ημέρες είναι οι ηλιόλουστες ημέρες του χειμώνα, που είναι συνήθως οι δύο τελευταίες εβδομάδες του Ιανουαρίου: *Θυμάμαι στο σχολείο που στις αλκυονίδες μέρες πηγαίναμε εκδρομή.*

αλλά ΣΥΝΔ.:

1. λέξη που χρησιμοποιούμε για να δείξουμε μια αντίθεση: *Είναι έξυπνος αλλά τεμπέλης. / Θα έρθω αλλά θα φύγω νωρίς.*

2. το χρησιμοποιούμε όταν θέλουμε να προσθέσουμε κάτι το οποίο έρχεται σε αντίθεση με αυτό που περιγράψαμε πιο πριν: *Στο Ίντερνετ είναι πολλές οι ευκαιρίες αλλά και οι κίνδυνοι.*

η αλλαγή (της αλλαγής, των αλλαγών) ΟΥΣ.:

1. η αλλαγή είναι όταν αλλάζουμε κάτι ή όταν κάτι αλλάζει: *Κάνει συχνά αλλαγές στο κούρεμά της. (= μεταμόρφωση) / Μας εντυπωσίασαν οι θεαματικές αλλαγές στο χαρακτήρα του. (= μεταβολή) / Η αλλαγή του καιρού με βροχές και καταιγίδες θα δημιουργήσει προβλήματα στους αγρότες. (= μεταβολή)*

2. η αλλαγή είναι όταν αλλάζουμε κάτι με κάτι άλλο (= αντικατάσταση): *Στα καταστήματα δε γίνονται αλλαγές το Σάββατο. / Είναι η τρίτη αλλαγή παίκτη που γίνεται στον αγώνα.*

το άλλαγμα (του αλλαγματος, των αλλαγμάτων) ΟΥΣ.:

1. το άλλαγμα είναι όταν αλλάζουμε κάτι με κάτι άλλο: *Τα σεντόνια είναι βρόμικα και θέλουν άλλαγμα. / Η κλειδαριά χάλασε και θέλει άλλαγμα.*

2. το άλλαγμα είναι αυτό που κάνουμε όταν αλλάζουμε σε κάποιον ρούχα: *Το μωρό λερώθηκε και θέλει άλλαγμα.*

αλλάζει χέρια ΕΚΦΡ.: όταν κάτι αλλάζει χέρια, παύει να είναι δικό μας και το αποκτά κάποιος άλλος: *Η ταβέρνα έχει νέο όνομα γιατί άλλαξε χέρια.*

αλλάζω (άλλαξα), **αλλάζομαι** (αλλάχτηκα, αλλαγμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν αλλάζουμε κάτι, το κάνουμε να γίνει διαφορετικό: *Άλλαξε χτένισμα και ομόρφυνε. / Πρέπει να αλλάξεις συμπεριφορά και να γίνεις πιο ευγενική. / Η τεχνολογία έχει αλλάξει τη ζωή μας.*

2. όταν κάποιος ή κάτι αλλάζει, γίνεται διαφορετικό(ς): *Ο καιρός άλλαξε. / Άλλαξε πολύ και παραλίγο να μην τη γνωρίσω.*

3. όταν αλλάζουμε ή όταν αλλάζουμε ρούχα, βγάζουμε αυτά που φοράμε και φοράμε άλλα: *Θα αλλάξω παντελόνι για να βγω έξω.*

4. όταν αλλάζουμε κάτι με κάποιον άλλο, αυτός μας δίνει το δικό του και εμείς το δικό μας (= ανταλλάσσω): *Άλλαξαν τα ποδήλατά τους για το Σαββατοκύριακο. / Αλλάξαμε θέσεις για να βλέπει καλύτερα.*

5. όταν αλλάζουμε μέρος, πηγαίνουμε κάπου αλλού: *Άλλαξε σπίτι.*

6. όταν αλλάζουμε κάτι με κάτι άλλο, το χρησιμοποιούμε στη θέση του (= αντικαθιστώ): *Σκέφτεται να αλλάξει αυτοκίνητο. / Άλλαξε τη λάμπα, γιατί κάηκε. / Η μπλούζα αυτή μπορεί να αλλαχτεί μόνο στο κεντρικό κατάστημα.*

ΕΚΦΡ. αλλάζει χέρια, αλλάζω βιολί, αλλάζω γνώμη, αλλάζω κουβέντα, αλλάζω μυαλά, αλλάζω σαν τα πουκάμισα, αλλάζω τα φώτα

αλλάζω βιολί ΕΚΦΡ. (ΑΝΕΠΙΣ.): το λέμε όταν αρχίζουμε να συμπεριφερόμαστε διαφορετικά από πριν: *Είδε ότι δεν τον παίρναμε στα σοβαρά και αποφάσισε να αλλάξει βιολί.*

αλλάζω γνώμη ΕΚΦΡ.:

1. όταν αλλάζουμε γνώμη, δεν έχουμε την ίδια γνώμη που είχαμε πριν: *Άλλαξε γνώμη και δε θα έρθει μαζί μας.*

2. όταν αλλάζουμε γνώμη σε κάποιον, τον καταφέρνουμε να μην έχει τη γνώμη που είχε: *Μάταια προσπαθείς να του αλλάξεις γνώμη!*

αλλάζω κουβέντα ΕΚΦΡ.: όταν αλλάζουμε κουβέντα, αρχίζουμε να συζητάμε για κάτι άλλο (= αλλάζω συζήτηση): *Κάθε φορά που του μιλάει για τις εξετάσεις, αυτός αλλάζει κουβέντα.*

αλλάζω μυαλά ΕΚΦΡ.: όταν αλλάζουμε μυαλά, αρχίζουμε να σκεφτόμαστε ή να φερόμαστε διαφορετικά: *Μεγαλώνοντας άλλαξε μυαλά και σοβάρεψε.*

αλλάζω σαν τα πουκάμισα ΕΚΦΡ.: λέμε ότι κάποιος αλλάζει κάτι σαν τα πουκάμισα όταν το αλλάζει συχνά και με μεγάλη ευκολία: *Έχει τόσα λεφτά, που αλλάζει τα αυτοκίνητα σαν τα πουκάμισα.*

αλλάζω τα φώτα ΕΚΦΡ. (ΑΝΕΠΙΣ.):

1. λέμε ότι κάποιος μας αλλάζει τα φώτα όταν μας ταλαιπωρεί πολύ (= βγάζω το λάδι): *Έχω έναν πονόδοντο που μου έχει αλλάξει τα φώτα!*

2. όταν καταστρέφουμε ή διαλύουμε κάτι, λέμε ότι του αλλάζουμε τα φώτα: *Έπαιξε όλη μέρα με το καινούριο τρενάκι μέχρι που του άλλαξε τα φώτα!*

το **αλλαντικό** (του αλλαντικού, των αλλαντικών) ΟΥΣ.: τα αλλαντικά είναι τρόφιμα, όπως το λουκάνικο, το ζαμπόν, σαλάμι κ.ά., που φτιάχνονται από κρέας κομμένο σε μικρά κομματάκια ή λιωμένο, με πολύ αλάτι, μπαχαρικά και

άλλα υλικά: *Δεν τρώει αλλαντικά, γιατί είναι χορτοφάγος.*

⚠ Η λέξη χρησιμοποιείται συνήθως στον πληθυντικό αριθμό.

η **αλλαξιά** (της αλλαξιάς) ΟΥΣ.: αλλαξιά λέμε τα καθαρά εσώρουχα ή ρούχα, που τα χρησιμοποιούμε όταν λερώνονται αυτά που φοράμε: *Πήρε μαζί του δυο αλλαξιές για το ταξίδι.*

⚠ Η λέξη αλλαξιά δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

η **αλλεργία** (της αλλεργίας, των αλλεργιών) ΟΥΣ.:

1. αλλεργία είναι η κακή αντίδραση του οργανισμού μας σε μια ουσία που μπορεί να φάμε, να μυρίσουμε ή να αγγίξουμε: *Κάθε άνοιξη με πιάνει αλλεργία από τη γύρη των λουλουδιών.*

2. (ΑΝΕΠΙΣ.) λέμε ότι παθαίνουμε αλλεργία με κάτι όταν μας είναι πολύ δυσάρεστο ή ενοχλητικό: *Είναι φανατικός ροκάς και παθαίνει αλλεργία όταν ακούει κλασική μουσική.*

ο **αλλεργικός**, η **αλλεργική**, το **αλλεργικό** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι αλλεργικό, έχει σχέση με την αλλεργία ή προκαλείται από αλλεργία: *Τον πιάνει αλλεργικό φτέρνισμα από τη γύρη των λουλουδιών.*

ο **αλλεργικός** (του αλλεργικού, των αλλεργικών), η **αλλεργική** (της αλλεργικής) ΟΥΣ.:

1. ο αλλεργικός έχει αλλεργία σε κάτι: *Είναι αλλεργική στα θαλασσινά.*

2. (ΑΝΕΠΙΣ.) λέμε ότι κάποιος είναι αλλεργικός σε κάτι όταν αυτό δεν του αρέσει καθόλου: *Είναι αλλεργικός στην πολλή δουλειά.*

αλληθωρίζω (αλληθώρισα) ΡΗΜ.:

1. κάποιος αλληθωρίζει όταν είναι αλλήθωρος: *Όταν ένα παιδί αλληθωρίζει, πρέπει να το εξετάσει ο οφθαλμίατρος.*

2. λέμε ότι κάποιος αλληθωρίζει όταν αφήνει να γίνει κάτι παράνομο, κάνοντας ότι δεν το βλέπει: *Η τροχαία αρκετές φορές αλληθωρίζει μπροστά στις παρανομίες των οδηγών.*

3. λέμε ότι κάποιος αλληθωρίζει όταν δείχνει κρυφή συμπάθεια σε κάποιον: *Αλληθωρίζει προς τα κόμματα της αριστεράς.*

το **αλληθώρισμα** (του αλληθωρίσματος, των αλληθωρισμάτων) ΟΥΣ.: αλληθώρισμα έχει ο αλλήθωρος: *Έχει ένα αλληθώρισμα στο δεξί του μάτι και χρειάζεται εγχείριση.*

ο **αλλήθωρος**, η **αλλήθωρη**, το **αλλήθωρο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι αλλήθωρος, τα μάτια του φαίνονται να κοιτούν σε διαφορετικές κατευθύνσεις: *Είναι αλλήθωρος και δεν μπορεί να σε κοιτάξει στα μάτια όταν σου μιλάει.*

η **αλληλεγγύη** (της αλληλεγγύης) ΟΥΣ.: όταν οι άνθρωποι δείχνουν αλληλεγγύη, δείχνουν την υποστήριξή τους ο ένας στον άλλο ή σε άλλη ομάδα (= αλληλουποστήριξη): *Απεργούν για να δείξουν την αλληλεγγύη τους στο συνάδελφό τους, που απολύθηκε.*

⚠ Η λέξη αλληλεγγύη δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

η **αλληλοβοήθεια** (της αλληλοβοήθειας) ουσ.: αλληλοβοήθεια είναι η βοήθεια που δίνουν οι άνθρωποι ο ένας στον άλλο (= αλληλεγγύη): *Ο δάσκαλος θα πρέπει να ενισχύει τη συνεργασία μεταξύ των παιδιών και την αλληλοβοήθεια.*

Δ Η λέξη αλληλοβοήθεια δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

η **αλληλογραφία** (της αλληλογραφίας, των αλληλογραφιών) ουσ.:

1. όταν έχουμε αλληλογραφία με κάποιον, του στέλνουμε και μας στέλνει γράμματα ή μηνύματα με το ταχυδρομείο, με τον υπολογιστή ή με άλλο τρόπο: *Η αλληλογραφία είναι πιο εύκολη στις μέρες μας με το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο.*

2. η αλληλογραφία μας είναι τα γράμματα ή τα μηνύματα που έχουν σχέση με τη δουλειά μας: *Η γραμματέας τού έφερε την αλληλογραφία του.*

αλληλογραφώ (αλληλογράφησα) ρημ.: όταν αλληλογραφούμε με κάποιον, έχουμε αλληλογραφία μαζί του: *Αλληλογραφούν καθημερινά μέσω του Ίντερνετ.*

ο **αλληλοσεβασμός** (του αλληλοσεβασμού) ουσ.: αλληλοσεβασμός είναι ο σεβασμός που νιώθουν ή δείχνουν οι άνθρωποι ο ένας για τον άλλο: *Πρέπει να υπάρχει αλληλοσεβασμός ανάμεσα στους καθηγητές και στους μαθητές.*

Δ Η λέξη αλληλοσεβασμός δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **αλληλοσκοτωμός** (του αλληλοσκοτωμού, των αλληλοσκοτωμών) ουσ.: όταν σε μια ομάδα ή σε μια χώρα γίνεται αλληλοσκοτωμός, οι άνθρωποι σκοτώνουν ο ένας τον άλλο (= αλληλοσπαραγμός): *Στον εμφύλιο πόλεμο γίνεται αλληλοσκοτωμός ακόμα και μεταξύ συγγενών.*

ο **αλληλοσπαραγμός** (του αλληλοσπαραγμού, των αλληλοσπαραγμών) ουσ.: ο αλληλοσπαραγμός είναι ο αλληλοσκοτωμός: *Το χειρότερο πράγμα σε έναν πόλεμο είναι ο αλληλοσπαραγμός.*

αλληλούια! ΕΠΙΦ. (ΘΡΗΣΚ.): το χρησιμοποιούν οι χριστιανοί και οι Εβραίοι για να δοξάσουν το Θεό: *Τα Χριστούγεννα ψέλνουν αλληλούια.*

ΕΚΦΡ. κοντός ψαλμός αλληλούια

η **αλληλοϋποστήριξη** (της αλληλοϋποστήριξης) ουσ.: αλληλοϋποστήριξη είναι η αλληλεγγύη: *Χρειάζεται αλληλοϋποστήριξη ανάμεσα στους συναδέλφους.*

Δ Η λέξη αλληλοϋποστήριξη δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

αλλιώς ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν κάτι είναι ή γίνεται αλλιώς, είναι ή γίνεται με άλλο τρόπο (= αλλιώς, διαφορετικά ≠ έτσι): *Μου φαινόταν πως περίεργα όλα αυτά γιατί εγώ είχα συνηθίσει αλλιώς.*

2. το χρησιμοποιούμε για να δηλώσουμε τι θα συμβεί στην περίπτωση που δε γίνει αυτό που λέμε ότι θα γίνει (= ειδάλλως): *Σταμάτα αμέσως, αλλιώς θα φύγω.*

ο **αλλιιώτικος**, η **αλλιιώτικη**, το **αλλιιώτικο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι αλλιιώτικο από κάτι άλλο, δεν είναι ίδιο με αυτό (= διαφορετικός ≠ ίδιος): *Ήταν ένα παιδί αλλιιώτικο από τα άλλα.*

2. αλλιιώτικο λέμε κάποιον ή κάτι που έχει αλλιάξει σε κάτι, που δεν είναι πια όπως ήταν: *Παλιότερα ο τόπος εδώ ήταν αλλιιώτικος.*

άλλο ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν δεν μπορούμε να κάνουμε κάτι άλλο, δεν μπορούμε να το κάνουμε πια: *Δεν περιμένω άλλο, θα φύγω.*

2. το χρησιμοποιούμε όταν θέλουμε να προσθέσουμε κάτι σε αυτό που υπάρχει ή γίνεται (= ακόμη): *Μη φεύγεις από τώρα, μείνε άλλο λίγο.*

άλλο που δε θέλω ΕΚΦΡ. (ΑΝΕΠΙΣ.): το λέμε για να δείξουμε ότι θέλουμε πάρα πολύ αυτό που μας προτείνουν: *Της πρότειναν να πάει μαζί τους εκδρομή, κι αυτή, άλλο που δεν ήθελε!*

ο **αλλοδαπός** (του αλλοδαπού, των αλλοδαπών), η **αλλοδαπή** (της αλλοδαπής) ουσ.: ο αλλοδαπός κατάγεται από ξένη χώρα (= ξένος): *Είναι αλλοδαπός και δε μιλάει πολύ καλά ελληνικά. / Αυξήθηκε ο αριθμός των αλλοδαπών.*

το **άλλοθι** ουσ.:

1. όταν κάποιος έχει άλλοθι, μπορεί να αποδείξει ότι βρισκόταν κάπου αλλού όταν έγινε ένα έγκλημα και ότι δεν το έκανε αυτός: *Ο κατηγορούμενος είχε άλλοθι και αθωώθηκε για το φόνο.*

2. άλλοθι λέμε τη δικαιολογία που χρησιμοποιεί κάποιος για να κάνει να φαίνεται λιγότερο σοβαρή μια κατηγορία εναντίον του: *Η κακή συμπεριφορά των συμμαθητών σου δεν είναι άλλοθι για τη δική σου κακή συμπεριφορά.*

Δ Η λέξη άλλοθι δεν κλίνεται.

αλλοιώνω (αλλοίωσα), **αλλοιώνομαι** (αλλοιώθηκα, αλλοιωμένος) ρημ.:

1. αλλοιώνουμε κάτι όταν το κάνουμε να γίνει χειρότερο ή να καταστραφεί: *Η ζέστη αλλοιώνει τους χυμούς και το γάλα. (= αποσυνθέτω) / Τα ψηλά κτίρια αλλοίωσαν το τοπίο. (= παραμορφώνω)*

2. αλλοιώνουμε κάτι όταν το παρουσιάζουμε με λάθος τρόπο και όχι ακριβώς όπως είναι ή όπως έγινε (= παραποιώ): *Κατηγορεί το δημοσιογράφο ότι αλλοίωσε τα λόγια του. / Αλλοίωσαν τα αποτελέσματα των εκλογών.*

3. **αλλοιώνεται** ΠΑΘ. 3^ο ΠΡ.: αλλοιώνεται κάτι όταν γίνεται χειρότερο ή καταστρέφεται σιγά σιγά (= χαλάει): *Αλλοιώνονται τα τρόφιμα εκτός ψυγείου. / Τα χρώματα του πίνακα αλλοιώθηκαν από το χρόνο.*

η **αλλοίωση** (της αλλοίωσης, των αλλοιώσεων) ουσ.:

1. η αλλοίωση των τροφίμων ή των φαρμάκων είναι το να χαλάνε και να γίνονται επικίνδυνα για την υγεία μας (= αποσύνθεση): *Η μεγάλη*

ζέστη προκαλεί αλλοίωση στα κρέατα και τα αλλαντικά.

2. η αλλοίωση κάποιου πράγματος είναι το να αλλάζει χρώμα, σχήμα ή μορφή και να φαίνεται χειρότερο: *Ο πίνακας είναι πολύ παλιός και υπάρχει κάποια αλλοίωση στα χρώματά του.*

3. αλλοίωση είναι αυτό κάνει κάποιος όταν δεν παρουσιάζει κάτι όπως ακριβώς έγινε (= παραποίηση, διαστρέβλωση): *Η αλλοίωση της αλήθειας στο δικαστήριο θεωρείται αδίκημα και τιμωρείται.*

αλλόκοτα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάποιος συμπεριφέρεται αλλόκοτα, συμπεριφέρεται με αλλόκοτο τρόπο (= παράξενα, περίεργα): *Τι έχεις πάθει και συμπεριφέρεσαι έτσι αλλόκοτα;*

ο αλλόκοτος, η αλλόκοτη, το αλλόκοτο ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι αλλόκοτο, δεν ταιριάζει με αυτό που είναι το συνηθισμένο ή το λογικό (= παράξενος, περίεργος): *Τελευταία έχει αλλόκοτη συμπεριφορά και δε μιλάει σε κανένα.*

ο άλλος, η άλλη, το άλλο ΑΝΤΩΝ.:

1. το χρησιμοποιούμε για να αναφερθούμε σε κάτι διαφορετικό από αυτό που έχουμε πει πιο πριν: *Θα ήθελα την μπλούζα της βιτρίνας σε άλλο χρώμα.*

2. το χρησιμοποιούμε όταν θέλουμε να προσθέσουμε κάτι ακόμη σε αυτό που υπάρχει ή γίνεται: *Παραγγείλαμε άλλη μια μερίδα παιδάκια.*

3. το χρησιμοποιούμε για να αναφερθούμε σε κάτι που θα ακολουθήσει: *Θα συναντηθούμε την άλλη εβδομάδα. (= επόμενος)*

4. οι άλλοι, οι άλλες, τα άλλα ΠΛΗΘ.: οι άλλοι είναι όσοι λείπουν για να συμπληρωθεί ένα σύνολο προσώπων ή πραγμάτων: *Οι μισοί έφυγαν το πρωί και οι άλλοι το βράδυ.*

ΕΚΦΡ. άλλο που δε θέλω, γίνομαι άλλος άνθρωπος, η άλλη όψη του νομίσματος

άλλοτε ΕΠΙΡΡ.:

1. το χρησιμοποιούμε όταν μιλάμε για κάτι που γινόταν τα πιο παλιά χρόνια (= στο παρελθόν, παλιότερα): *Στην Αλεξάνδρεια άλλοτε ζούσαν πολλοί Έλληνες.*

2. λέμε ότι κάτι γίνεται άλλοτε έτσι και άλλοτε αλλιώς όταν κάποιες φορές γίνεται έτσι και άλλες φορές γίνεται αλλιώς: *Χόρευαν πολλή ώρα άλλοτε πιο αργά και άλλοτε πιο γρήγορα.*

ο αλλοτινός, η αλλοτινή, το αλλοτινό ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι αλλοτινό, έχει γίνει παλιά, ανήκει στο παρελθόν (= παλιός, περασμένος): *Τούτο το μυθιστόρημα μας μεταφέρει σε αλλοτινές εποχές.*

αλλού ΕΠΙΡΡ.: όταν κάτι βρίσκεται αλλού, βρίσκεται σε άλλο μέρος (≠ εδώ): *Δεν προσέχει στο μάθημα, έχει αλλού το μυαλό του.*

ΕΚΦΡ. αλλού πατάω κι αλλού βρίσκομαι

αλλού πατάω κι αλλού βρίσκομαι ΕΚΦΡ.: το λέμε όταν κάποιος είναι πολύ μεπερδεμένος και δεν ξέρει τι του γίνεται: *Τον τελευταίο καιρό*

από την πολλή δουλειά αλλού πατάει κι αλλού βρίσκεται.

άλλωστε ΕΠΙΡΡ.: το χρησιμοποιούμε όταν θέλουμε να δικαιολογήσουμε κάτι που έχουμε πει αμέσως πριν (= εξάλλου): *Καλύτερα να μη βγούμε, άλλωστε είναι αργά και κάνει κρύο.*

το άλμα (του άλματος, των αλμάτων) ΟΥΣ.:

1. άλμα λέμε το πήδημα: *Έκανε ένα μεγάλο άλμα και πήδηξε το ποταμάκι για να περάσει απέναντι.*

2. άλμα λέμε το πολύ γρήγορο και απότομο πέρασμα από ένα σημείο σε κάποιο άλλο ή από μια κατάσταση σε κάποια άλλη: *Η ανακάλυψη του ηλεκτρισμού ήταν ένα άλμα για την ανθρωπότητα.*

το άλμα εις μήκος ΟΥΣ.: το άλμα εις μήκος είναι το άθλημα στο οποίο ο αθλητής πηδάει όσο πιο μακριά μπορεί από ένα ορισμένο σημείο: *Το άλμα εις μήκος ανήκει στα αγωνίσματα του στίβου.*

το άλμα εις ύψος ΟΥΣ.: το άλμα εις ύψος είναι το άθλημα στο οποίο ο αθλητής πηδάει όσο μπορεί πιο ψηλά πάνω από ένα συγκεκριμένο σημείο: *Με ένα πολύ καλό άλμα εις ύψος κέρδισε το χρυσό μετάλλιο.*

το άλμα επί κοντώ ΟΥΣ.: το άλμα επί κοντώ είναι το άθλημα στο οποίο ο αθλητής πηδάει όσο μπορεί πιο ψηλά με τη βοήθεια ενός ειδικού κονταριού: *Είναι πρωταθλητής στο άλμα επί κοντώ.*

το άλμπουμ ΟΥΣ.:

1. το άλμπουμ είναι ένα βιβλίο που έχει χοντρό εξώφυλλο και θήκες για να βάζουμε μέσα φωτογραφίες ή γραμματόσημα (= λεύκωμα): *Έλα, να σου δείξω το άλμπουμ με τις φωτογραφίες των διακοπών.*

2. το άλμπουμ είναι μια συλλογή από τραγούδια σε δίσκο, σε κασέτα ή σε σιντί: *Τα τραγούδια από το καινούριο του άλμπουμ έγιναν αμέσως επιτυχίες.*

⚠ Η λέξη άλμπουμ δεν κλίνεται.

η αλμύρα (της αλμύρας) και **η αρμύρα** ΟΥΣ.:

1. αλμύρα είναι η αλμυρή γεύση, το να είναι κάτι αλμυρό: *Το φαγητό δεν τρωγόταν από την αλμύρα.*

2. αλμύρα είναι το αλάτι που μένει πάνω στο σώμα ή στα μαλλιά μας μετά από το κολύμπι στη θάλασσα: *Μετά το θαλασσινό μπάνιο ξεπλύθηκε για να φύγει η αλμύρα από τα μαλλιά της.*

⚠ Η λέξη αλμύρα δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο αλμυρός, η αλμυρή, το αλμυρό και **ο αρμυρός, η αρμυρή, το αρμυρό** ΕΠΙΘ.:

1. όταν μια τροφή είναι αλμυρή, έχει τη γεύση του αλατιού: *Έφτιαξα μία αλμυρή τάρτα με τυριά. (≠ γλυκός)*

2. όταν ένα φαγητό είναι αλμυρό, έχει πολύ αλάτι (≠ ανάλατος): *Ο γιατρός τού απαγόρευσε να τρώει τα φαγητά αλμυρά.*

3. λέμε ότι κάτι είναι αλμυρό όταν είναι πολύ ακριβό: *Δεν πήγα στη συναυλία γιατί η τιμή του εισιτηρίου ήταν αλμυρή.*

το **αλογάκι** ουσ.:

1. το αλογάκι είναι το μικρό άλογο: *Η φοράδα γέννησε ένα πολύ όμορφο αλογάκι.*

2. το αλογάκι είναι ένα ξύλινο παιχνίδι που μοιάζει με άλογο και τα μικρά παιδιά το χρησιμοποιούν για να ανεβαίνουν πάνω του και να κουνιούνται: *Αγόρασε ένα ξύλινο αλογάκι για το ανιψάκι του.*

⚠ Η λέξη αλογάκι δεν έχει γενική στον ενικό και στον πληθυντικό αριθμό.

το **άλογο** (του αλόγου, των αλόγων) ουσ.:

1. το άλογο είναι ένα μεγάλο ζώο με πλούσιο τρίχωμα, δυνατά πόδια και μακριά ουρά, που μπορεί να τρέξει πολύ γρήγορα· το χρησιμοποιούν οι άνθρωποι για να τραβάει το αλέτρι ή για μεταφορές ή, και στον αθλητισμό, για να κάνουν ιππασία: *Ο καβαλάρης στεκόταν αγέρωχος πάνω στο άλόγο του.*

2. λέμε άλογο το πιόνι στο σκάκι που το κεφάλι του μοιάζει με το κεφάλι του αλόγου: *Εγώ του έφαγα το άλογο κι αμέσως μετά αυτός μου έφαγε τον πύργο.*

3. άλογα ΠΛΗΘ. (ΑΝΕΠΙΣ.): με τα άλογα μετράμε τη δύναμη μιας μηχανής, και κυρίως του αυτοκινήτου: *Η μηχανή του δικού σου αυτοκινήτου πόσα άλογα είναι;*

ΕΚΦΡ. πράσινα άλογα

η **αλογόμυγα** (της αλογόμυγας, των αλογόμυγων) ουσ.: η αλογόμυγα είναι μια μεγάλη μύγα, που ενοχλεί τα άλογα και άλλα ζώα με τα τιμυρήματά της: *Μία αλογόμυγα τσίμπησε το άλογο μέσα στο στάβλο.*

η **αλογοουρά** (της αλογοουράς, των αλογοουρών) ουσ.:

1. η αλογοουρά είναι η ουρά του αλόγου: *Η βούρτσά ήταν φτιαγμένη από τρίχες αλογοουράς.*

2. όταν μαζεύουμε τα μαλλιά μας αλογοουρά, τα πιάνουμε στο πίσω μέρος του κεφαλιού μας, έτσι ώστε να κρέμονται όπως η ουρά του αλόγου: *Έπιασε τα μαλλιά της αλογοουρά με ένα λαστιχάκι.*

η **αλοιφή** (της αλοιφής, των αλοιφών) ουσ.:

1. αλοιφή είναι η κρέμα που απλώνουμε πάνω σε μια πληγή ως φάρμακο: *Βάλε αλοιφή πάνω στο κάψιμο για να σου περάσει ο πόνος.*

2. αλοιφή λέμε τη λιπαρή ουσία που μοιάζει με κερύ και τη χρησιμοποιούμε για να γυαλίσουμε μια επιφάνεια: *Περνάτε τα ασημικά με αλοιφή και την τρίβετε με ειδικό πανάκι για να γυαλίσουν.*

⚠ Η λέξη αλοιφή γράφεται με "οι" ενώ η λέξη αλείφω με "ει".

ο **αλουμινένιος**, η **αλουμινένια**, το **αλουμινένιο** επιθ.: όταν κάτι είναι αλουμινένιο, έχει φτιαχτεί από αλουμίνιο: *Όλα τα κουτιά μπίρας και αναψυκτικών είναι αλουμινένια.*

το **αλουμίνιο** (του αλουμινίου, των αλουμινίων) ουσ.:

1. το αλουμίνιο είναι ένα ελαφρύ και στερεό μέταλλο με ασημί χρώμα, που δε σκουριάζει εύκολα και το χρησιμοποιούμε για να φτιάχνουμε διάφορα αντικείμενα, κυρίως πόρτες και παράθυρα: *Η εταιρεία αναλαμβάνει κατασκευές αλουμινίου και σιδήρου.*

2. αλουμίνια λέμε τις πόρτες ή τα παράθυρα που έχουν φτιαχτεί από αλουμίνιο: *Ήρθε ο μάστορας για την τοποθέτηση των αλουμινίων.*

το **αλουμινόχαρτο** (του αλουμινόχαρτου, των αλουμινόχαρτων) ουσ.: αλουμινόχαρτο λέμε το πολύ λεπτό φύλλο από αλουμίνιο, που το χρησιμοποιούμε για να τυλίγουμε τα τρόφιμα: *Να σκεπάσεις το ταψί με αλουμινόχαρτο για να μην καεί το φαγητό.*

ο **άλουστος**, η **άλουστη**, το **άλουστο** επιθ.: όταν κάποιος είναι άλουστος, δεν έχει λουστεί (≠ λουσμένος): *Εφαρμόστε τη βαφή σε στεγνά και άλουστα μαλλιά.*

το **άλος** (του άλσους, των άλσων) ουσ.: άλοςος λέμε το μικρό δάσος, που βρίσκεται συνήθως μέσα στην πόλη και στο οποίο πηγαίνουν οι άνθρωποι για να περπατήσουν ή να ξεκουραστούν: *Κάθε Κυριακή πάνε με τα παιδιά βόλτα στο άλος. (= πάρκο)*

το **αλούλλιο** (του αλουλλίου, των αλουλλιών) ουσ.: το μικρό άλοςος το λέμε αλούλλιο: *Στο κέντρο της πόλης υπάρχει ένα αλούλλιο, όπου παίζουν τα παιδιά.*

αλτ! επιθ.: αλτ είναι η διαταγή για να σταματήσει κάποιος να προχωράει και να μείνει ακίνητος: *Ο φρουρός φώναξε "αλτ!" και τους σημάδεψε με το όπλο.*

ο **άλτης** (του άλτη, των αλτών), η **άλτρια** (της άλτριας, των αλτριών) ουσ.: άλτης είναι ο αθλητής που αγωνίζεται στο άλμα εις μήκος, στο άλμα εις ύψος και στο άλμα επί κοντώ: *Ανακηρύχθηκε ο καλύτερος άλτης του μήκους όλων των εποχών.*

ο **αλύγιστος**, η **αλύγιστη**, το **αλύγιστο** επιθ.:

1. όταν κάτι είναι αλύγιστο, δεν έχει λυγίσει ή δε λυγίζει εύκολα: *Στεκόταν με το σώμα του τεντωμένο και αλύγιστο. (≠ λυγισμένος) / Ο σωλήνας είναι αλύγιστος γιατί είναι από ατσάλι. (= άκαμπτος ≠ εύκαμπτος, ευλύγιστος)*

2. λέμε ότι κάποιος είναι αλύγιστος όταν μένει σταθερός και τίποτα δεν μπορεί να τον επηρεάσει ή να τον κάνει να αλλάξει γνώμη (= ανένδοτος, ανυποχώρητος): *Παρά τις δυσκολίες που συνάντησε, παρέμεινε αλύγιστος στην απόφασή του.*

η **αλυκή** (της αλυκής, των αλυκών) ουσ.: η αλυκή είναι μια επίπεδη περιοχή δίπλα στη θάλασσα, από την οποία παίρνουμε το αλάτι όταν εξατμίζεται το νερό που έχει συγκεντρωθεί εκεί: *Οι πιο γνωστές αλυκές της Ελλάδας είναι αυτές του Μεσολογίου.*

η **αλυσίδα** (της αλυσίδας, των αλυσίδων) ουσ.:

1. η αλυσίδα είναι μια σειρά από μεταλλικούς κρίκους, που τη χρησιμοποιούμε για να δένουμε ή να τραβάμε κάτι: *Ο σκύλος ήταν δεμένος με αλυσίδα. / Η πύλη του κάστρου ήταν ασφαλισμένη με χοντρές αλυσίδες.*

2. η αλυσίδα είναι ένα κόσμημα, που το φοράμε συνήθως γύρω από το λαιμό ή από το χέρι: *Της πήρε δώρο μια χρυσή αλυσίδα για το λαιμό.*

3. αλυσίδα λέμε ένα σύνολο καταστημάτων, ξενοδοχείων κτλ. που ανήκουν σε ένα πρόσωπο ή σε μία εταιρεία: *Ψωνίζουμε από γνωστή αλυσίδα σουπερμάρκετ.*

αλυσοδένω (αλυσόδεσα), **αλυσοδένομαι** (αλυσοδέθηκα, αλυσοδεμένος) ρημ.: αλυσοδένουμε κάποιον όταν δένουμε τα χέρια του ή τα πόδια του με αλυσίδες, για να μην μπορεί να φύγει: *Δεν του έβαλαν απλώς χειροπέδες αλλά τον αλυσόδεσαν.*

ο **άλυτος**, η **άλυτη**, το **άλυτο** επιθ.:

1. όταν κάτι είναι άλυτο, δεν το έχουν λύσει, είναι δεμένο (= δεμένος ≠ λυτός): *Έβγαλε τα παπούτσια του άλυτα, χωρίς να λύσει τα κορδόνια.*

2. όταν ένα πρόβλημα, ένα αίνιγμα ή κάτι άλλο είναι άλυτο, δεν έχει λύση ή δεν μπορούμε να βρούμε τη λύση του (≠ λυμένος): *Ο τάφος του Μεγάλου Αλεξάνδρου παραμένει άλυτο μυστήριο. / Άφησε άλυτες τις περισσότερες ασκήσεις στο διαγώνισμα.*

αλυχτάει (αλύχτησε) ρημ. (ΑΝΕΠΙΣ.): όταν ένας σκύλος αλυχτάει, γαβγίζει δυνατά (= ουρλιάζω): *Τα σκυλιά αλυχτούσαν όλο το βράδυ και ξύπνησαν τη γειτονιά.*

η **αλφαβήτα** (της αλφαβήτας) ουσ.: έτσι λέμε αλλιώς το αλφάβητο: *Έμαθε την αλφαβήτα στα αγγλικά.*

⚠ Η λέξη αλφαβήτα δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

το **αλφαβητάρι** ουσ. (ΑΝΕΠΙΣ.): το αλφαβητάριο

το **αλφαβητάριο** (του αλφαβητάριου, των αλφαβητάριων) ουσ.: αλφαβητάριο είναι το βιβλίο με το οποίο μαθαίνουν τα παιδιά τα γράμματα του αλφαβήτου και ανάγνωση: *Το αλφαβητάριο έχει πολύχρωμες εικόνες και μεγάλα γράμματα.*

ο **αλφαβητικός**, η **αλφαβητική**, το **αλφαβητικό** επιθ.: όταν κάτι είναι αλφαβητικό, έχει μπει με τη σειρά που έχουν τα γράμματα στο αλφάβητο: *Ο καθηγητής φωνάζει τα ονόματα των μαθητών με αλφαβητική σειρά.*

το **αλφάβητο** (του αλφαβήτου, των αλφαβητών) ουσ.: αλφάβητο λέμε τα γράμματα μιας γλώσσας που παρουσιάζονται με ορισμένη σειρά και χρησιμεύουν για να γράφουμε και να διαβάζουμε (= αλφαβήτα): *Το ελληνικό αλφάβητο έχει είκοσι τέσσερα γράμματα.*

το **αλώνι** (του αλωνιού, των αλωνιών) ουσ.: παλιότερα, το αλώνι ήταν ένας ανοιχτός χώρος σε σχήμα κύκλου, στον οποίο οι άνθρωποι με

τη βοήθεια ζώων αλώνιζαν τα δημητριακά: *Τα βόδια ήταν δεμένα στο αλώνι.*

αλωνίζω (αλώνισα), **αλωνίζομαι** (αλωνίστηκα, αλωνισμένος) ρημ.:

1. όταν αλωνίζουμε τον καρπό του σιταριού ή του κριθαριού, χωρίζουμε τους σπόρους από τη φλούδα του: *Τον Ιούλιο οι γεωργοί αλωνίζουν τα στάχυα. / Το σιτάρι αλωνίζεται πριν γίνει αλεύρι.*

2. όταν λέμε ότι κάποιος αλωνίζει, γυρίζει ένα μέρος σε όλη του την έκταση: *Αλώνισε όλη τη Μακεδονία για να διαφημίσει το νέο προϊόν της εταιρείας.*

3. λέμε ότι κάποιος αλωνίζει σε έναν τομέα όταν εκεί κάνει ό,τι θέλει αυτός: *Οι συμμορίες αλωνίζουν στην περιοχή.*

το **αλώνισμα** (του αλωνίσματος, των αλωνισμάτων) ουσ.: αλώνισμα είναι όταν αλωνίζει κανείς τα δημητριακά: *Σήμερα οι γεωργοί χρησιμοποιούν μηχανές για το αλώνισμα των δημητριακών.*

η **άλωση** (της άλωσης, των αλώσεων) ουσ.: η άλωση ενός τόπου, συνήθως μιας πόλης ή ενός κάστρου, είναι το να το κατακτή ο στρατός: *Η άλωση της Τροίας από τους Έλληνες έγινε χάρη στο δούρειο ίππο του Οδυσσέα.*

άμα ΣΥΝΔ.:

1. δηλώνει το πότε έγινε ή θα γίνει κάτι: *Άμα τον είδα μέσα στα αίματα, τρόμαξα. (= μόλις)*

2. δηλώνει σε ποια περίπτωση θα συμβεί αυτό που λέμε (= αν): *Άμα ξαναπείς ψέματα, θα σε τιμωρήσω.*

η **αμαζόνα** (της αμαζόνας, των αμαζόνων) ουσ.:

1. **Αμαζόνα:** στην ελληνική μυθολογία, οι Αμαζόνες ήταν μια φυλή γυναικών που αγαπούσαν τον πόλεμο και πολεμούσαν πάνω σε άλογα: *Η μονομαχία του Αχιλλέα με την Αμαζόνα Πενθεσίλεια.*

2. λέμε αμαζόνα τη γυναίκα που ασχολείται με την ιππασία: *Στις Απόκριες ντύθηκε αμαζόνα.*

3. έτσι λέμε την ψηλή και δυναμική γυναίκα: *Οι δημοσιογράφοι χαρακτήρισαν αμαζόνα τη γνωστή μαύρη τραγουδίστρια.*

η **αμάθεια** (της αμάθειας) ουσ.: αμάθεια έχει ο άνθρωπος που δεν έχει γνώσεις ή μόρφωση (= αγραμματοσύνη, αμορφωσιά): *Αμάθεια επικρατούσε στη χώρα λόγω των πολέμων και των οικονομικών προβλημάτων.*

⚠ Η λέξη αμάθεια δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **αμαθής**, η **αμαθής**, το **αμαθές** επιθ.: όταν κάποιος είναι αμαθής, δεν έχει γνώσεις ή μόρφωση (= αμόρφωτος, αγράμματος ≠ μορφωμένος): *Είναι εντελώς αμαθής και δεν έχει ιδέα από ιστορία.*

ο **αμανές** (του αμανέ, των αμανέδων) ουσ.: ο αμανές είναι ανατολίτικο τραγούδι με αργό ρυθμό: *Τραγουδούσε τούρκικους αμανέδες και τσιφτετέλια.*

ΕΚΦΡ. παίρνω ψηλά τον αμανέ

η **άμαξα** (της άμαξας, των αμαξών) ουσ.: η άμαξα είναι μέσο συγκοινωνίας που το σέρνουν άλογα (= αμάξι): *Όταν δεν υπήρχαν αυτοκίνητα, οι άνθρωποι ταξίδευαν με άμαξες.*

το **αμαξάκι** ουσ.:

1. το αμαξάκι είναι η μικρή άμαξα ή το μικρό αυτοκίνητο: *Πέρασε η φίλη μου με το αμαξάκι της για να πάμε για μπάνιο.*

2. αμαξάκι είναι το παιδικό καρότσι, με το οποίο βγάζουμε τα μωρά βόλτα: *Αγοράσαμε εμείς το κρεβατάκι του μωρού και οι παππούδες αγόρασαν το αμαξάκι.*

⚠ Η λέξη αμαξάκι δεν έχει γενική στον ενικό και στον πληθυντικό αριθμό.

ο **αμαξάς** (του αμαξά, των αμαξαδών) ουσ.: αμαξάς είναι αυτός που το επάγγελμά του είναι να οδηγεί άμαξα: *Ο αμαξάς ήταν παλιά κάτι σαν το σημερινό ταξιτζή.*

το **αμάξι** (του αμαξιού, των αμαξιών) ουσ.:

1. αμάξι λέμε αλλιώς το αυτοκίνητο: *Θα μας πας βόλτα με το καινούριο σου αμάξι;*

2. αμάξι λέμε αλλιώς την άμαξα: *Στην Κέρκυρα νοικιάζουν αμάξια με άλογα στους τουρίστες.*

το **αμαξοστάσιο** (του αμαξοστασίου, των αμαξοστασίων) ουσ.: το αμαξοστάσιο είναι ο χώρος όπου φυλάγονται τα μεγάλα μέσα συγκοινωνίας, όπως τα λεωφορεία, τα τρένα κτλ., όταν δεν κινούνται: *Μετά το τελευταίο δρομολόγιο το τρέλι θα σταθμεύσει στο αμαξοστάσιο.*

η **αμαξοστοιχία** (της αμαξοστοιχίας, των αμαξοστοιχιών) ουσ.: χρησιμοποιούμε τη λέξη αμαξοστοιχία όταν αναφερόμαστε σε όλο το τρένο, στη μηχανή και στα βαγόνια του μαζί: *Η αμαξοστοιχία θα αναχωρήσει σε δέκα λεπτά.*

αμαρτάνω (αμαρτήσα) ρημ.: αμαρτάνω σημαίνει ότι κάνω κάποιο σφάλμα σύμφωνα με τους κανόνες της θρησκείας: *Αμαρτήσε και ζήτησε συγχώρεση από το Θεό.*

η **αμαρτία** (της αμαρτίας, των αμαρτιών) ουσ.:

1. (ΘΡΗΣΚ.) σε διάφορες θρησκείες, αμαρτία είναι η πράξη ή η συμπεριφορά που οι άνθρωποι πιστεύουν ότι δεν ακολουθεί τα λόγια και τους κανόνες του Θεού: *Είναι μεγάλη αμαρτία να αφαιρέσεις ανθρώπινη ζωή.*

2. αμαρτία λέμε κάθε κακή ή άδικη πράξη (= κρίμα): *Πλήρωσε ακριβά τις παλιές του αμαρτίες.*

ΕΚΦΡ. είναι αμαρτία

ο **αμαρτωλός**, η **αμαρτωλή**, το **αμαρτωλό** επιθ.:

1. (ΘΡΗΣΚ.) σύμφωνα με διάφορες θρησκείες, όποιος κάνει αμαρτίες είναι αμαρτωλός: *Οι αμαρτωλοί άνθρωποι καίγονται στην κόλαση.*

2. όταν κάτι είναι αμαρτωλό, δεν είναι καλό, σωστό και ηθικό (= ανήθικος): *Είναι αμαρτωλή η σκέψη να βλάψεις το συνάνθρωπό σου.*

ο **αμάσητος**, η **αμάσητη**, το **αμάσητο** επιθ.:

οταν τρώμε μια τροφή αμάσητη, την καταπίνουμε χωρίς να την έχουμε μασήσει (≠ μαση-

μένος): *Τρώει τόσο βιαστικά που καταπίνει το ψωμί αμάσητο!*

ο **άμαχος**, η **άμαχη**, το **άμαχο** επιθ.: άμαχοι είναι οι άνθρωποι, συνήθως οι γέροντες, οι γυναίκες και τα παιδιά, που δεν πολεμάνε όταν γίνεται πόλεμος: *Ο εχθρός σεβάστηκε τον άμαχο πληθυσμό και δε βομβάρδισε το χωριό.*

η **αμβλεία γωνία** ουσ. (ΜΑΘΗΜ.): στα μαθηματικά, αμβλεία γωνία είναι η γωνία που είναι μεγαλύτερη από την ορθή γωνία, δηλαδή μεγαλύτερη από 90 μοίρες: *Ένα τρίγωνο μπορεί να έχει μόνο μία αμβλεία γωνία.*

η **αμβροσία** (της αμβροσίας) ουσ.:

1. στην ελληνική μυθολογία, η αμβροσία ήταν το φαγητό που έτρωγαν οι θεοί του Ολύμπου και χάρη σε αυτό γίνονταν αθάνατοι: *Νέκταρ και αμβροσία έτρωγαν οι Ολύμπιοι θεοί.*

2. λέμε ότι ένα φαγητό είναι αμβροσία όταν είναι πολύ νόστιμο: *Αμβροσία ήταν ο μουσακάς που έφτιαξες. Μπράβο!*

⚠ Η λέξη αμβροσία δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **άμβωνας** (του άμβωνα, των αμβώνων) ουσ. (ΘΡΗΣΚ.): στις χριστιανικές εκκλησίες, ο άμβωνας είναι η ψηλή εξέδρα, από όπου ο παπάς διαβάζει το ευαγγέλιο και μιλάει στους πιστούς: *Ο επίσκοπος ανέβηκε στον άμβωνα για να διαβάσει το ευαγγέλιο.*

αμείβω (άμειψα), **αμείβομαι** (αμείφτηκα και αμείφθηκα) ρημ.:

1. όταν αμείβουμε κάποιον, του δίνουμε χρήματα για τη δουλειά που κάνει (= πληρώνω): *Δουλεύει πολύ αλλά δεν αμείβεται καλά.*

2. όταν αμείβουμε κάποιον, του δίνουμε κάποιο βραβείο ή έπαινο (= βραβεύω, ανταμείβω): *Θα αμείψουν τους γενναίους στρατιώτες με παράσημα.*

⚠ Η λέξη αμείβω γράφεται με "ει" ενώ η λέξη αμοιβή με "οι".

ο **αμείωτος**, η **αμείωτη**, το **αμείωτο** επιθ.: όταν κάτι είναι αμείωτο, συνεχίζει να είναι όπως πριν, χωρίς να ελαττώνεται καθόλου (= σταθερός ≠ μειωμένος): *Συνεχίζεται με αμείωτη ένταση η επιδημία γρίπης των πτηνών.*

η **αμέλεια** (της αμέλειας, των αμελειών) ουσ.: όταν κάποιος δείχνει αμέλεια για κάτι, δεν ενδιαφέρεται ή δεν προσπαθεί να το κάνει σωστά: *Προκάλεσε πυρκαγιά στο δάσος από αμέλεια. (= αδιαφορία, απροσεξία) / Ήταν αμέλεια να μη μας ενημερώσει για την αναβολή της συνάντησης. (= παράλειψη)*

ο **αμελής**, η **αμελής**, το **αμελές** επιθ.: όταν κάποιος είναι αμελής σε κάτι, δεν ενδιαφέρεται ή δεν προσπαθεί να το κάνει σωστά (≠ επιμελής): *Πάρνει κακούς βαθμούς γιατί είναι αμελής στα μαθήματά του.*

αμελώ (αμέλησα), **αμελούμαι** (αμελήθηκα) ρημ.:

1. όταν αμελούμε κάτι, δε του δείχνουμε το ενδιαφέρον ή τη φροντίδα που πρέπει (= πα-

ραμελώ, αδιαφορώ ≠ φροντίζω, ενδιαφέρομαι): *Αμελεί τα μαθήματά του.*

2. όταν αμελούμε να κάνουμε κάτι, δεν το κάνουμε, επειδή το ξεχάσαμε ή επειδή δε θέλαμε (= ξεχνάω, παραλείπω, λησμονάω): *Συγγνώμη, αμέλησα να σου τηλεφωνήσω.*

τα **αμερικανικά** (των αμερικανικών) ουσ.: τα αμερικανικά είναι η αγγλική γλώσσα, όπως τη μιλούν στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής: *Τα αμερικανικά έχουν αρκετές διαφορές από τα αγγλικά που μιλάνε οι Άγγλοι.*

τα **αμερικάνικα** (των αμερικάνικων) ουσ. (ΑΝΕΠΙΣ.): έτσι λέμε αλλιώς τα αμερικανικά: *Δεν έμαθε να μιλάει αμερικάνικα πολύ καλά, κι ας ζει τόσα χρόνια στην Αμερική.*

ο **αμερικανικός**, η **αμερικανική**, το **αμερικανικό** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι αμερικανικό, έχει σχέση με τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής (ΗΠΑ) ή με τους Αμερικανούς: *Το αμερικανικό νόμισμα είναι το δολάριο.*

ο **αμερικάνικος**, η **αμερικάνικη**, το **αμερικάνικο** ΕΠΙΘ. (ΑΝΕΠΙΣ.): έτσι λέγεται αλλιώς ο αμερικανικός

ο **Αμερικανός** (του Αμερικανού, των Αμερικανών), η **Αμερικανίδα** (της Αμερικανίδας, των Αμερικανίδων) ουσ.+ΕΠΙΘ.: Αμερικανός είναι αυτός που ανήκει στο έθνος των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής (ΗΠΑ) ή είναι πολίτης του κράτους των ΗΠΑ: *Πολλοί Αμερικανοί επισκέπτονται την Ευρώπη. / Η Αμερικανίδα αθλήτρια κέρδισε στο αγώνισμα της κατάδυσης.*

ο **Αμερικάνος** (του Αμερικάνου, των Αμερικάνων), η **Αμερικάνη** (της Αμερικάνης, των Αμερικάνων) ουσ.+ΕΠΙΘ. (ΑΝΕΠΙΣ.): έτσι λέγεται αλλιώς ο Αμερικανός

αμέριμνα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάνουμε κάτι αμέριμνα, το κάνουμε με τρόπο που δείχνει ότι δεν έχουμε βάσανα, προβλήματα ή ευθύνες (= ξένοιαστα): *Το παιδί έπαιζε αμέριμνα στο πάρκο.*

ο **αμέριμνος**, η **αμέριμνη**, το **αμέριμνο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι αμέριμνος, δεν έχει βάσανα, προβλήματα ή ευθύνες (= ξένοιαστος, ανέμελος): *Περπατούσε αμέριμνη στο δρόμο όταν ξαφνικά νιώθει ένα χτύπημα στον ώμο.*

άμεσα ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν κάτι γίνεται άμεσα, γίνεται από εμάς τους ίδιους ή γίνεται με άμεσο τρόπο (≠ έμμεσα): *Στην αρχαία Αθήνα οι αποφάσεις παίρνονταν άμεσα από το λαό. / Η αρρώστια του συνδέεται άμεσα με τον τρόπο ζωής του.*

2. λέμε ότι κάτι γίνεται άμεσα όταν δε χρειάζεται να γίνει κάτι άλλο πριν από αυτό (= αμέσως): *Τα έργα για την κατασκευή του δρόμου θα ξεκινήσουν άμεσα.*

η **Άμεση Δράση** ουσ.: η Άμεση Δράση είναι η ειδική υπηρεσία της αστυνομίας που αναλαμβάνει τα επείγοντα περιστατικά: *Στον τόπο της ληστείας έφτασε αμέσως η Άμεση Δράση.*

⚠ Η Άμεση Δράση δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **άμεσος**, η **άμεση**, το **άμεσο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι άμεσο, είναι πολύ κοντά σε κάτι άλλο, χωρίς να υπάρχει τίποτα άλλο ανάμεσά τους (≠ έμμεσος): *Ο καρκίνος έχει άμεση σχέση με το κάπνισμα.*

2. όταν κάτι είναι άμεσο, γίνεται αμέσως, χωρίς καθυστέρηση: *Ο τραυματίας σώθηκε χάρη στην άμεση μεταφορά του στο νοσοκομείο.*

αμέσως ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν κάτι γίνεται αμέσως, γίνεται την ίδια στιγμή, χωρίς να περάσει καθόλου χρόνος (= ευθύς): *Πρέπει να επιστρέψεις στο σπίτι τώρα αμέσως. / Αμέσως μετά το ατύχημα μεταφεραν τους τραυματίες στο νοσοκομείο.*

2. όταν κάτι βρίσκεται αμέσως πριν ή μετά από κάτι άλλο, βρίσκεται ακριβώς δίπλα του: *Στρίψε δεξιά, αμέσως μετά το φανάρι.*

ο **αμετάβλητος**, η **αμετάβλητη**, το **αμετάβλητο** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι αμετάβλητο, δεν αλλάζει ή δεν μπορεί να αλλάξει: *Το χρώμα των τοίχων παρέμεινε αμετάβλητο. (= αναλλοίωτος, अपαραλλάχτος) / Οι φυσικοί νόμοι είναι αμετάβλητοι. (= σταθερός ≠ μεταβλητός)*

ο **αμετακίνητος**, η **αμετακίνητη**, το **αμετακίνητο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν ένα αντικείμενο είναι αμετακίνητο, κανείς δεν μπορεί να το μετακινήσει, συνήθως γιατί είναι πολύ βαρύ: *Το αυτοκίνητο έπεσε πάνω σε ένα αμετακίνητο εμπόδιο και διαλύθηκε.*

2. όταν κάποιος είναι αμετακίνητος, δεν αλλάζει γνώμη (= σταθερός, ακλόνητος): *Παρά τις πιέσεις των γονιών του, ήταν αμετακίνητος στην απόφασή του να φύγει.*

3. λέμε ότι μια γνώμη, μια απόφαση κτλ. είναι αμετακίνητη όταν κανείς δεν μπορεί να την αλλάξει: *Ο στόχος μας είναι αμετακίνητος και δεν πρόκειται να υποχωρήσουμε.*

ο **αμετανόητος**, η **αμετανόητη**, το **αμετανόητο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι αμετανόητος, δε μετανιώνει για κάποιο κακό που έκανε (= αμεταμέλητος ≠ μετανοημένος): *Ο δολοφόνος έδειχνε αμετανόητος για το φόνο που έκανε.*

2. αμετανόητο λέμε κάποιον που δεν προσπαθεί να αλλάξει τα ελαττώματά του (= αδιόρθωτος, αθεράπευτος): *Παρ' όλο που παντρεύτηκε, παραμένει αμετανόητος κυνηγός γυναικών.*

ο **αμεταχειρίστος**, η **αμεταχειρίστη**, το **αμεταχειρίστο** ΕΠΙΘ.: όταν ένα αντικείμενο είναι αμεταχειρίστο, δεν το έχουν χρησιμοποιήσει καθόλου (= αχρησιμοποίητος ≠ μεταχειρισμένος): *Αυτό το ψυγείο είναι σχεδόν αμεταχειρίστο.*

ο **αμέτοχος**, η **αμέτοχη**, το **αμέτοχο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι αμέτοχος σε κάτι, δεν παίρνει μέρος σε αυτό (= ουδέτερος ≠ συμμετοχός): *Παρακολουθούσε αμέτοχος τη συζήτηση.*

ο **αμέτρητος**, η **αμέτρητη**, το **αμέτρητο** ΕΠΙΘ.: όταν ένα σύνολο πραγμάτων ή ανθρώπων είναι

αμέτρητο, δεν μπορούμε να το μετρήσουμε, γιατί είναι πολύ μεγάλο σε αριθμό (= αναρίθμητος, άπειρος): *Αμέτρητα αστέρια λάμπουν στον ουρανό.*

αμήχανα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάνουμε κάτι αμήχανα, το κάνουμε με τρόπο που φανερώνει την αμηχανία μας: *Ο ηθοποιός ξέχασε τα λόγια του και κοίταζε το κοινό αμήχανα.*

η **αμηχανία** (της αμηχανίας) ΟΥΣ.: αμηχανία νιώθουμε όταν δεν ξέρουμε τι να κάνουμε ή πώς να φερθούμε σε μια δύσκολη κατάσταση: *Έτρωγε τα νύχια του από αμηχανία. / Αμηχανία και ντροπή αισθάνθηκε όταν βρήκε για πρώτη φορά στην τηλεόραση.*

Δ Η λέξη αμηχανία δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **αμήχανος**, η **αμήχανη**, το **αμήχανο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι αμήχανος, νιώθει αμηχανία: *Οι θεατές παρακολουθούσαν αμήχανοι αυτά που γίνονταν στη σκηνή.*

2. όταν κάτι είναι αμήχανο, φανερώνει την αμηχανία μας: *Όταν τελείωσε την ομιλία του, επικράτησε αμήχανη σιωπή.*

ο **αμίλητος**, η **αμίλητη**, το **αμίλητο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι αμίλητος, δε μιλάει, δε βγάζει μιλιὰ από το στόμα του (= σιωπηλός, βουβός): *Καθόταν αμίλητος και άκουγε τους άλλους που συζητούσαν.*

η **άμιλλα** (της άμιλλας) ΟΥΣ.: άμιλλα ανάμεσα σε δύο ή περισσότερα άτομα υπάρχει όταν αγωνίζονται για να νικήσει ο καλύτερος, χωρίς όμως να υπάρχει ανταγωνισμός μεταξύ τους (= συναγωνισμός): *Στόχος των αθλητών δεν πρέπει να είναι η νίκη αλλά η άμιλλα μεταξύ τους.*

Δ Η λέξη άμιλλα δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **αμίμητος**, η **αμίμητη**, το **αμίμητο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι αμίμητος σε κάτι, το κάνει τόσο καλά, που δεν μπορεί κανείς να τον φτάσει (= αζεπέραστος): *Αυτός ο ηθοποιός είναι αμίμητος στους κωμικούς ρόλους.*

2. όταν κάτι είναι αμίμητο, δεν μπορεί κανείς να το μιμηθεί: *Έχει ένα αμίμητο τρόπο να λέει τα ανέκδοτα.*

η **αμμοθύελλα** (της αμμοθύελλας, των αμμοθύελλών) ΟΥΣ.: αμμοθύελλα είναι ο δυνατός άνεμος που σηκώνει μεγάλες ποσότητες άμμου και σκόνης, συνήθως στην έρημο: *Η αμμοθύελλα που ξέσπασε σκέπασε με άμμο ολόκληρα χωριά.*

ο **αμμόλοφος** (του αμμόλοφου, των αμμόλοφων) ΟΥΣ.: ο αμμόλοφος είναι ένας λόφος από άμμο: *Η άμμος στον Άρη σχηματίζει τους μεγαλύτερους αμμόλοφους στο ηλιακό σύστημα.*

η **άμμος** (της άμμου, των άμμων) ΟΥΣ.:

1. η άμμος είναι η απαλή, καφετιά ουσία που βρίσκουμε στην παραλία και στην έρημο και έχει σχηματιστεί από πολύ μικρά κομματάκια πέτρας: *Τα παιδιά πέρασαν όλο το πρωί στην παραλία παίζοντας με την άμμο.*

2. η άμμος είναι η αμμουδιά: *Βγήκε από τη θάλασσα και κάθισε στην άμμο για να στεγνώσει.*

η **αμμουδιά** (της αμμουδιάς, των αμμουδιών) ΟΥΣ.: η αμμουδιά είναι μια παραλία με άμμο: *Το νησί έχει πεντακάθαρες αμμουδιές με καταγάλανα νερά και βραχώδεις παραλίες.*

η **αμμωνία** (της αμμωνίας) ΟΥΣ.: η αμμωνία είναι μια ουσία σε αέρια ή υγρή μορφή με πολύ δυνατή μυρωδιά, που χρησιμοποιείται σε φάρμακα ή σε απορρυπαντικά: *Έβαλε αμμωνία στο τσίμπημα της μέλισσας για να ανακουφιστεί από τον πόνο.*

Δ Η λέξη αμμωνία δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

η **αμνησία** (της αμνησίας) ΟΥΣ.: όταν κάποιος έχει πάθει αμνησία, έχει χάσει τη μνήμη του και δεν μπορεί να θυμηθεί τίποτα: *Έπαθε αμνησία μετά τον τραυματισμό του στο κεφάλι.*

Δ Η λέξη αμνησία δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

η **αμοιβή** (της αμοιβής, των αμοιβών) ΟΥΣ.:

1. η αμοιβή είναι τα χρήματα που παίρνει κάποιος για μια δουλειά που κάνει: *Θα απασχοληθεί στην εταιρεία δώδεκα μήνες και η αμοιβή του θα φτάσει τα χίλια ευρώ το μήνα. (= μισθός) / Στα έξοδα πρέπει να συμπεριληφθεί και η αμοιβή των φωτογράφων. (= πληρωμή)*

2. η αμοιβή είναι η ανταμοιβή που παίρνει κάποιος για κάτι που πέτυχε: *Κέρδισαν το ασημένιο μετάλλιο, όμως η μεγαλύτερη αμοιβή ήταν η αγάπη του κόσμου.*

Δ Η λέξη αμοιβή γράφεται με "οι" ενώ η λέξη αμείβω με "ει".

ο **άμοιρος**, η **άμοιρη**, το **άμοιρο** ΕΠΙΘ.: άμοιρο λέμε κάποιον που τον λυπόμαστε, επειδή του έχει συμβεί κάποιο κακό (= κακόμοιρος, δύστυχος): *Τι φταίει κι αυτό το άμοιρο παιδί!*

αμολάω/αμολώ (αμόλησα), **αμολιέμαι** (αμολήθηκα, αμολημένος) ΡΗΜ. (ΑΝΕΠΙΣ.):

1. όταν αμολάμε κάτι, χαλαρώνουμε ή λύνουμε τα σχοινιά που το κρατούν δεμένο (≠ μαζεύω): *Αμόλησε τα σκοινιά της βάρκας και ανοίχτηκε στο πέλαγος.*

2. όταν αμολάμε κάποιον, τον αφήνουμε ελεύθερο (= λύνω, ελευθερώνω): *Αμόλησε το σκύλο στο πάρκο για να τρέξει.*

3. **αμολιέμαι** ΠΑΘ.: όταν κάποιος αμολιέται, φεύγει βιαστικά για κάποιο λόγο: *Αμολήθηκε για να βρει δουλειά.*

το **αμόνι** (του αμονιού, των αμονιών) ΟΥΣ.: το αμόνι είναι μια πολύ βαριά σιδερένια βάση, πάνω στην οποία διάφοροι τεχνίτες χτυπούν αντικείμενα από καυτό μέταλλο για να τους δώσουν σχήμα: *Ο σιδεράς έβγαζε το σίδερο από τη φωτιά και το χτυπούσε με το σφυρί πάνω στο αμόνι.*

η **αμορφωσιά** (της αμορφωσιάς) ΟΥΣ.: αμορφωσιά είναι το να μην έχει κάποιος μόρφωση ή γνώσεις (= αγραματοσύνη, αμάθεια ≠ μόρφωση): *Οι κυβερνήσεις εκμεταλλεύονται την αμορφωσιά του λαού.*

△ Η λέξη αμορφωσιά δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **αμόρφωτος**, η **αμόρφωτη**, το **αμόρφωτο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι αμόρφωτος, δεν έχει μόρφωση ή γνώσεις (= αγράμματος ≠ μορφωμένος): *Αν δεν τελειώσεις το σχολείο, θα μείνεις αμόρφωτος.*

το **αμπαζούρ** ΟΥΣ.:

1. αμπαζούρ λέμε το κάλυμμα φορητής λάμπας, που χρησιμεύει για διακόσμηση (= καπέλο): *Έντυσε τη λάμπα του σαλονιού με υφασμάτινο αμπαζούρ.*

2. αμπαζούρ λέμε τη φορητή λάμπα: *Ένα μικρό κίτρινο αμπαζούρ φώτιζε στο γραφείο.*

△ Η λέξη αμπαζούρ δεν κλίνεται.

το **αμπάρι** (του αμπαριού, των αμπαριών) ΟΥΣ.: το αμπάρι είναι ο ειδικός χώρος που βρίσκεται συνήθως στο κάτω μέρος ενός πλοίου και χρησιμεύει για αποθήκη τροφίμων: *Τέλειωσαν τα τρόφιμα που είχαν στο αμπάρι και άρχισαν να τρέφονται με ψάρια. / Οι λαθρεπιβάτες κρύφτηκαν στα αμπάρια.*

η **αμπάριζα** (της αμπάριζας) ΟΥΣ.: η αμπάριζα είναι ένα παιδικό παιχνίδι, κατά το οποίο δύο ομάδες κυνηγιούνται μεταξύ τους και προσπαθούν να πιάσουν η μία την άλλη: *Τα παιδιά έπαιζαν αμπάριζα στην πλατεία του χωριού.*

△ Η λέξη αμπάριζα δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

το **αμπέλι** (του αμπελιού, των αμπελιών) ΟΥΣ.:

1. το αμπέλι είναι το φυτό από το οποίο βγαίνει το σταφύλι (= κλήμα): *Φύτεψε πολλά αμπέλια και βγάζει πολύ κρασί.*

2. αμπέλι είναι η έκταση της γης στην οποία φυτεύουμε το φυτό αυτό (= αμπελώνας): *Έχει περίπου 200 στρέμματα αμπέλια στο νησί.*

ο **αμπελουργός**, η **αμπελουργός** (του/της αμπελουργού, των αμπελουργών) ΟΥΣ.: ο αμπελουργός είναι αυτός που καλλιεργεί αμπέλια: *Την εποχή του τρύγου οι αμπελουργοί μαζεύουν τα σταφύλια.*

το **αμπελόφυλλο** (του αμπελόφυλλου, των αμπελόφυλλων) ΟΥΣ.: το αμπελόφυλλο είναι το φύλλο του αμπελιού, που το χρησιμοποιούμε συχνά στη μαγειρική (= κληματόφυλλο): *Μάζεψε αμπελόφυλλα για να φτιάξει ντολμαδάκια.*

ο **αμπελώνας** (του αμπελώνα, των αμπελώνων) ΟΥΣ.: αμπελώνα λέμε μια μεγάλη έκταση γης στην οποία έχουν φυτέψει αμπέλια (= αμπέλι): *Οι αμπελώνες της περιοχής βγάζουν πολύ καλό κρασί.*

η **αμυαλιά** (της αμυαλιάς, των αμυαλιών) ΟΥΣ.:

1. αμυαλιά είναι αυτό που χαρακτηρίζει τον άμυαλο άνθρωπο (= επιπολαιότητα, απερίσκεψια): *Εξαιτίας της αμυαλιάς του μπαίνει συνέχεια σε μελάδες.*

2. αμυαλιά είναι κάθε πράξη που γίνεται χωρίς σκέψη (= απερίσκεψια, ανοησία): *Τι αμυαλιά ήταν αυτή, να ξεκινήσεις για ταξίδι χωρίς να βάλεις βενζίνη στο αυτοκίνητο!*

ο **άμυαλος**, η **άμυαλη**, το **άμυαλο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι άμυαλος, κάνει ή λέει πράγματα χωρίς να τα σκεφτεί (= απερίσκεπτος ≠ μυαλωμένος): *Ο άμυαλος Ίκαρος παράκουσε τις συμβουλές του Δαίδαλου και πέταξε κοντά στον ήλιο.*

η **αμυγδαλή** (της αμυγδαλής, των αμυγδαλών) ΟΥΣ.: οι αμυγδαλές είναι δύο μικροί αδένες, που έχουν το σχήμα του αμύγδαλου και βρίσκονται βαθιά στο λαιμό μας: *Πρήστηκαν οι αμυγδαλές του και έχει πυρετό. / Έκανε εγχείριση αμυγδαλών.*

△ Η λέξη αμυγδαλή χρησιμοποιείται συνήθως στον πληθυντικό αριθμό.

η **αμυγδαλιά** (της αμυγδαλιάς, των αμυγδαλιών) ΟΥΣ.: η αμυγδαλιά είναι ένα δέντρο, που ανθίζει στο τέλος του χειμώνα και καρπός του είναι το αμύγδαλο: *Δε θα ξεχάσω ποτέ το όμορφο τοπίο του Φεβρουαρίου με τις ανθισμένες αμυγδαλιές.*

το **αμύγδαλο** (του αμύγδαλου, των αμύγδαλων) ΟΥΣ.: το αμύγδαλο είναι ο καρπός της αμυγδαλιάς, που τον τρώμε σκέτο ως ξηρό καρπό ή τον βάζουμε στα γλυκά και στα φαγητά: *Το ουίσκι δεν πίνεται χωρίς ξηρούς καρπούς. Φέρε ένα πιατάκι με αμύγδαλα και φουντούκια.*

το **αμυγδαλωτό** (του αμυγδαλωτού, των αμυγδαλωτών) ΟΥΣ.: το αμυγδαλωτό είναι ένα μικρό γλυκό που φτιάχνεται με τριμμένα αμύγδαλα, ζάχαρη και άλλα υλικά: *Αγόρασε από το ζαχαροπλαστείο ένα κιλό αμυγδαλωτά και μισό κιλό λουκούμια.*

ο **αμυγδαλωτός**, η **αμυγδαλωτή**, το **αμυγδαλωτό** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι αμυγδαλωτό, έχει το σχήμα του αμύγδαλου: *Είχε μεγάλα αμυγδαλωτά μάτια.*

ο **αμύθητος**, η **αμύθητη**, το **αμύθητο** ΕΠΙΘ.: αμύθητα λέμε τα πλούτη ή τα υλικά αγαθά όταν θέλουμε να τονίσουμε ότι έχουν πολύ μεγάλη αξία (= ανυπολόγιστος, αμέτρητος): *Ο Ερρίκος Σλίμαν ανακάλυψε τους αμύθητους θησαυρούς της Τροίας.*

το **άμυλο** (του αμύλου, των αμύλων) ΟΥΣ.: το άμυλο είναι μια ουσία χωρίς γεύση και μυρωδιά, που βρίσκεται στις πατάτες ή στα δημητριακά και είναι πολύ χρήσιμη στον οργανισμό μας: *Πρέπει να τρως λιγότερο άμυλο και περισσότερα λαχανικά για να μην παχαίνεις.*

η **άμυνα** (της άμυνας) ΟΥΣ.:

1. άμυνα είναι αυτό που κάνουμε για να προστατέψουμε κάποιον ή κάτι που δέχεται επίθεση (≠ επίθεση): *Στα μεσαιωνικά χρόνια έχτιζαν κάστρα για την καλύτερη άμυνα των πόλεων. / Έχει πάντα ένα πιστόλι μαζί του για άμυνα.*

2. άμυνα λέμε το σύνολο των στρατιωτών και των όπλων που χρησιμοποιούνται για την προστασία μιας χώρας: *Πολλά χρήματα δίνονται από τις κυβερνήσεις για την άμυνα των κρατών τους.*

3. άμυνα είναι η ικανότητα του οργανισμού μας να προστατεύεται από μικρόβια, ιούς κτλ.: *Οι βιταμίνες βοηθούν στην άμυνα και στην καλή υγεία του οργανισμού μας.*

4. (ΑΘΛΗΤ.) σε ομαδικά αθλήματα, άμυνα λέμε τους παίκτες μιας ομάδας που προσπαθούν να εμποδίσουν την αντίπαλη ομάδα να πάρει βαθμούς ($\neq$ επίθεση): *Η ομάδα τους έχει πολύ ισχυρή άμυνα.*

⚠ Η λέξη άμυνα δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

αμύνομαι (αμύνθηκα) ΡΗΜ.:

1. κάποιος αμύνεται όταν προστατεύει κάποιον ή κάτι από επίθεση των εχθρών (= αντιστέκομαι): *Οι στρατιώτες ήταν πρόθυμοι να αμυνθούν για την ελευθερία τους.*

2. αμύνεται κάποιος όταν προσπαθεί να αποδείξει ότι δεν είναι αληθινά αυτά που τον κατηγορούν: *Αμύνθηκε με επιτυχία στις κατηγορίες καθωώθηκε.*

3. (ΑΘΛΗΤ.) μια αθλητική ομάδα αμύνεται όταν προσπαθεί να μη δεχτεί γκολ από τον αντίπαλο: *Οι παίκτες αμύνθηκαν με επιτυχία στο δεύτερο ημίχρονο.*

αμυντικά ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν κάποιος φέρεται αμυντικά, προσπαθεί να αμυνθεί όταν τον κατηγορούν ή του επιτίθενται ($\neq$ επιθετικά): *Ο στρατός κινήθηκε αμυντικά για να εμποδίσει την επίθεση των εχθρών.*

2. (ΑΘΛΗΤ.) στα ομαδικά αθλήματα, όταν μια ομάδα παίζει αμυντικά, προσπαθεί να εμποδίσει την αντίπαλη ομάδα να κερδίσει βαθμούς ($\neq$ επιθετικά): *Η ομάδα έπαιξε αμυντικά και απέτρεψε όλα τα γκολ των αντιπάλων.*

ο αμυντικός, η αμυντική, το αμυντικό ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι αμυντικό, το χρησιμοποιούμε για να αμυνθούμε ή έχει σχέση με την άμυνα ($\neq$ επιθετικός): *Τα αμυντικά όπλα χρησιμεύουν στην απόκρουση των βομβαρδισμών από τους εχθρούς.*

2. όταν κάποιος έχει αμυντική συμπεριφορά, προσπαθεί να προστατέψει τον εαυτό του ή τα συμφέροντά του όταν τον κατηγορούν ή του επιτίθενται: *Κράτησε αμυντική στάση στις κατηγορίες του εισαγγελέα.*

ο αμυντικός, η αμυντικός (του/της αμυντικού, των αμυντικών) ΟΥΣ. (ΑΘΛΗΤ.): στα ομαδικά αθλήματα, αμυντικός είναι ο παίκτης που παίζει στην άμυνα της ομάδας και προσπαθεί να εμποδίσει τους αντιπάλους να κερδίσουν βαθμούς ($\neq$ επιθετικός): *Η αντίπαλη ομάδα δεν έβαλε γκολ, γιατί ο αμυντικός έδιωξε την μπάλα.*

αμφιβάλλω (αμφέβαλα) ΡΗΜ.: αμφιβάλλουμε όταν δεν είμαστε σίγουροι ότι κάτι είναι αληθινό ή ότι συμβαίνει: *Αμφιβάλλω για την εξυπηνάδα σου. / Δεν αμφέβαλα ότι θα τα κατάφερνε.*

το αμφίβιο (του αμφιβίου, των αμφιβίων) ΟΥΣ.: αμφίβια είναι τα ζώα που μπορούν να ζουν και στην ξηρά και στο νερό: *Ο βάτραχος και η σαλαμάνδρα ανήκουν στα αμφίβια.*

⚠ Η λέξη αμφίβιο χρησιμοποιείται συνήθως στον πληθυντικό αριθμό.

η αμφιβολία (της αμφιβολίας, των αμφιβολιών) ΟΥΣ.: όταν έχουμε αμφιβολία για κάτι, δεν είμαστε σίγουροι αν είναι αληθινό ή ότι συμβαίνει ($\neq$ βεβαιότητα): *Έχω πολλές αμφιβολίες αν τα πράγματα έγιναν όπως μας τα είπε. / Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι είναι αθώς.*

το αμφιθέατρο (του αμφιθεάτρου, των αμφιθεάτρων) ΟΥΣ.:

1. το αμφιθέατρο είναι μια αίθουσα σε σχήμα μισού κύκλου, με καθίσματα τοποθετημένα σε σειρές που ανεβαίνουν ψηλά, για να βλέπουν όλοι οι θεατές καλά τη σκηνή: *Οι φοιτητές παρακολούθησαν το μάθημα στο αμφιθέατρο της Νομικής. / Η συναυλία θα δοθεί σε ένα μεγάλο αμφιθέατρο.*

2. αμφιθέατρο λέμε τους ανθρώπους που βρίσκονται μέσα σε ένα αμφιθέατρο: *Όλο σχεδόν το αμφιθέατρο ψήφισε να συνεχιστούν οι καταλήψεις.*

το άμφιο (του αμφίου, των αμφίων) ΟΥΣ. (ΘΡΗΣΚ.): στη χριστιανική ορθόδοξη θρησκεία, τα άμφια είναι τα ειδικά ρούχα που φορούν οι ιερείς σε διάφορες τελετές, όπως βαφτίσια, γάμους κτλ.: *Ο ιερέας ευλογεί τα άμφια πριν τα φορέσει.*

⚠ Η λέξη άμφιο χρησιμοποιείται συνήθως στον πληθυντικό αριθμό.

αμφισβητώ (αμφισβήτησα), **αμφισβητούμαι** (αμφισβητήθηκα, αμφισβητημένος) ΡΗΜ.:

1. όταν αμφισβητούμε κάτι, πιστεύουμε ότι δεν είναι σωστό ή αληθινό: *Πολύ συχνά τα παιδιά αμφισβητούν τα λόγια των γονιών τους. / Η αθωότητά του αμφισβητήθηκε από το δικαστήριο.*

2. όταν αμφισβητούμε κάποιον ή κάτι, του κάνουμε κριτική, γιατί δε συμφωνούμε μαζί του: *Ο κόσμος τον αμφισβήτησε έντονα γιατί δήλωσε ότι ήταν υπέρ του πολέμου.*

ο αμφορέας (του αμφορέα, των αμφορέων) ΟΥΣ.: στην αρχαιολογία, ο αμφορέας είναι ένα μεγάλο πήλινο αγγείο με χαμηλό λαιμό και δύο λαβές, στο οποίο παλιά οι άνθρωποι φύλαγαν λάδι, κρασί, μέλι κτλ.: *Οι αρχαιολόγοι εντόπισαν εκατοντάδες αμφορείς στο μπάρι του βυθισμένου πλοίου.*

αν και εάν ΣΥΝΔ.:

1. δηλώνει σε ποια περίπτωση θα συμβεί αυτό που λέμε: *Αν είχα χρόνο, θα πήγαινα ένα ταξίδι. / Αν τηλεφωνήσει, πες του να περάσει από το σπίτι.*

2. το χρησιμοποιούμε όταν δεν ξέρουμε κάτι ή όταν αναρωτιόμαστε για κάτι: *Αναρωτιέμαι αν έχουν επιστρέψει από τις διακοπές τους. / Δεν ξέρουν αν αξίζει να πάρουν δάνειο για να αγοράσουν το σπίτι.*

αν έχεις την καλοσύνη ΕΚΦΡ.: το λέμε όταν θέλουμε να ζητήσουμε κάτι ευγενικά (= παρακαλώ): *Αν έχετε την καλοσύνη, ανοίγετε το παράθυρο;*

αν και ΣΥΝΔ.: φανερώνει ότι κάτι έρχεται σε αντίθεση με κάτι άλλο (= μολοντό, παρ' όλο που): *Αν και δεν έχει ωραία φωνή, θέλει να γίνει τραγουδίστρια.*

αν σου βαστάει ΕΚΦΡ.: το λέμε σε κάποιον για να τον προκαλέσουμε να κάνει κάτι: *Αν σου βαστάει, έλα να με χτυπήσεις!*

αναβάλλω (ανέβαλα), **αναβάλλομαι** (αναβλήθηκα) ΡΗΜ.: όταν αναβάλλουμε κάτι, δεν το κάνουμε τη στιγμή που πρέπει, το αφήνουμε για αργότερα (= μεταθέτω): *Ανέβαλαν το ταξίδι τους για την επόμενη εβδομάδα. / Το μάθημα αναβλήθηκε επειδή ο καθηγητής ήταν άρρωστος.*

η **ανάβαση** (της ανάβασης, των αναβάσεων) ΟΥΣ.: η ανάβαση είναι το ανέβασμα σε βουνό (≠ κατάβαση): *Για την ανάβαση στην κορυφή του βουνού ακολούθησαν το μονοπάτι.*

αναβλύζει (ανάβλυσε) και **αναβρύζει** ΡΗΜ.: το νερό ή κάποιο άλλο υγρό αναβλύζει όταν βγαίνει με δύναμη από κάπου και πηδάει προς τα πάνω: *Κάτω από τα σπίτια υπήρχε μια υπόγειη πηγή που ανάβλυζε αλμυρό νερό. / Αίμα ανάβλυζε από την πληγή του.*

η **αναβολή** (της αναβολής, των αναβολών) ΟΥΣ.:

1. αναβολή είναι το να αναβάλλει κάποιος κάτι (= μεταθέσει): *Ζήτησαν και δεύτερη αναβολή της δίκης.*

2. (ΣΤΡΑΤ.) όταν κάποιος παίρνει αναβολή, του αναγνωρίζεται το δικαίωμα να μην υπηρετήσει στο στρατό για ορισμένο χρονικό διάστημα: *Τον άλλο μήνα λήγει η αναβολή του και θα πάει φαντάρος.*

αναβοσβήνω (αναβόσβησα) ΡΗΜ.:

1. όταν αναβοσβήνουμε κάτι, το ανάβουμε και το σβήνουμε πολλές φορές: *Μου έκανε σινιάλο αναβοσβήνοντας τα φώτα του αυτοκινήτου.*

2. **αναβοσβήνει** 3^ο ΠΡ.: λέμε ότι κάτι αναβοσβήνει όταν ανάβει και σβήνει πολλές φορές: *Το φως του φάρου αναβόσβηνε.*

ανάβουν τα αίματα ΕΚΦΡ.: το λέμε όταν υπάρχει ένταση η οποία μπορεί να οδηγήσει σε καβγά: *Μόλις άνοιξε η κουβέντα για πολιτική, αμέσως άναψαν τα αίματα!*

αναβρύζει ΡΗΜ. ⇒ **αναβλύζει**

ανάβω (άναψα, αναμμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν ανάβουμε φωτιά, κερί ή κάτι άλλο ή όταν μια φωτιά ανάβει, αρχίζει να καίγεται (≠ σβήνω): *Βρήκαν ξύλα και άναψαν φωτιές στην παραλία. / Άναψε ένα κερί για να βλέπει. / Φύσα τα κάρβουνα για να ανάψουν.*

2. ανάβουμε το φως, μια συσκευή κτλ. ή μια συσκευή ανάβει όταν αρχίζει να λειτουργεί (= ανοίγω ≠ σβήνω, κλείνω): *Άναψα το φούρνο για να μαγειρέψω. / Άναψαν τα φώτα στο λούνα παρκ. / Πώς ανάβει ο θερμοσίφωνας;*

3. μπορούμε να πούμε ότι ένας άνθρωπος ανάβει από μεγάλη ζέστη (= σκάω ≠ παγώνω, πουντιάζω): *Άνοιξε το παράθυρο, άναψαμε!*

4. λέμε ότι ανάβουμε όταν νιώθουμε μεγάλο θυμό (= φουρντώνω): *Άναψε και δεν μπορούσε να συγκρατήσει το θυμό του.*

5. **ανάβει** 3^ο ΠΡ.: λέμε ότι ένα γεγονός ανάβει για να τονίσουμε ότι γίνεται πολύ δυνατό ή έντονο (= φουρντώνει): *Το γλέντι άναψε και κράτησε μέχρι το πρωί.*

ΕΚΦΡ. ανάβουν τα αίματα, ανάβω φωτιές, κάθονται σε αναμμένα κάρβουνα, μου ανάβουν τα λαμπάκια

ανάβω φωτιές ΕΚΦΡ.: λέμε ότι ανάβουμε φωτιές όταν δημιουργούμε αναστάτωση ή προβλήματα: *Η ξαφνική παραίτησή του άναψε φωτιές στην εταιρεία.*

η **αναγγελία** (της αναγγελίας, των αναγγελιών) ΟΥΣ.: η αναγγελία είναι η επίσημη ανακοίνωση κάποιας ειδήσης ή πληροφορίας: *Η αναγγελία του γάμου γίνεται σε μία τουλάχιστον ημερήσια εφημερίδα.*

αναγγέλλω (αναγγείλα και ανήγγειλα), **αναγγέλλομαι** (αναγγέλθηκα, αναγγελμένος) ΡΗΜ.: όταν αναγγέλλουμε κάτι, κάνουμε επίσημα γνωστή μια είδηση ή μια πληροφορία (= ανακοινώνω): *Ανήγγειλε την ίδρυση νέου κόμματος. / Πότε αναγγέλθηκε η παραίτηση του υπουργού;*

η **αναγέννηση** (της αναγέννησης, των αναγεννήσεων) ΟΥΣ.:

1. αναγέννηση είναι όταν κάποιος ή κάτι βρίσκει πάλι τη ζωτάνια που είχε χάσει: *Η αναγέννηση της φύσης γίνεται την άνοιξη.*

2. η αναγέννηση είναι η περίοδος που μια κοινωνία παρουσιάζει πάλι πρόοδο σε διάφορους τομείς, όπως στην τέχνη, στην επιστήμη, στην οικονομία, συνήθως μετά από μία περίοδο παρακμής: *Ο ελληνικός κινηματογράφος γνωρίζει μια περίοδο αναγέννησης.*

αναγκάζω (ανάγκασα), **αναγκάζομαι** (αναγκάστηκα, αναγκασμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν αναγκάζουμε κάποιον να κάνει κάτι που δε θέλει, χρησιμοποιούμε βία ή απειλές (= υποχρεώνω, πιέζω, εξαναγκάζω): *Τον βασάνισαν και τον ανάγκασαν να ομολογήσει. / Τους ανάγκασε να φεράνε κοστούμι στο γραφείο.*

2. **αναγκάζομαι** ΠΑΘ.: όταν κάποιος αναγκάζεται να κάνει κάτι, πρέπει να το κάνει και ας μην το θέλει: *Αν δε διαβάζεις, θα αναγκαστώ να σου βάλω χαμηλό βαθμό.*

τα **αναγκαία** (των αναγκαιών) ΟΥΣ.: τα αναγκαία είναι αυτά που χρειάζεται ένας άνθρωπος για να ζήσει, όπως τροφή, νερό ή ρούχα: *Ο μισθός του δεν του φτάνει ούτε για τα αναγκαία.*

ο **αναγκαιός**, η **αναγκαία**, το **αναγκαίο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι αναγκαίο, πρέπει να γίνει ή να υπάρχει οπωσδήποτε για να μπορεί να γίνει κάτι άλλο (= απαραίτητος, αναγκαστικός): *Όσο πιο θερμό είναι το κλίμα, τόσο πιο αναγκαίο είναι να πίνουμε νερό. / Πήραμε όλα τα αναγκαία μέτρα για να προετοιμάσουμε τη χώρα για τους Ολυμπιακούς αγώνες.*

2. όταν κάτι είναι αναγκαίο, το έχουμε ανάγκη: *Στα θύματα του πολέμου θα σταλούν τα αναγκαία τρόφιμα και φάρμακα.*

αναγκαστικά ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν κάνουμε κάτι αναγκαστικά, το κάνουμε γιατί πρέπει και όχι γιατί το θέλουμε (= υποχρεωτικά, κατ' ανάγκη): *Η πτήση είχε καθυστέρηση, και έτσι αναγκαστικά περιμέναμε στο αεροδρόμιο.*

2. όταν κάτι συμβαίνει αναγκαστικά, είναι λογικό που συμβαίνει αυτό και όχι κάτι άλλο (= αναπόφευκτα): *Αν είστε εκνευρισμένοι, τότε η συζήτηση οδηγείται αναγκαστικά σε αδιέξοδο.*

ο **αναγκαστικός**, η **αναγκαστική**, το **αναγκαστικό** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι αναγκαστικό, πρέπει να γίνει οπωσδήποτε γιατί υπάρχει ανάγκη ή γιατί το λέει ο νόμος: *Ο πιλότος έκανε αναγκαστική προσγείωση γιατί το αεροπλάνο παρουσίασε βλάβη.*

η **ανάγκη** (της ανάγκης, των αναγκών) ΟΥΣ.:

1. λέμε ότι είναι ανάγκη να γίνει κάτι όταν πρέπει να γίνει: *Πρέπει να καλέσουμε ένα γιατρό, είναι μεγάλη ανάγκη.*

2. λέμε ότι έχουμε ανάγκη από κάτι όταν μας είναι απαραίτητο: *Έχω ανάγκη τη βοήθειά σου. / Το παιδί είναι μικρό και έχει ανάγκη από τους γονείς του.*

ΕΚΦΡ. για ώρα ανάγκης, κατ' ανάγκη

ανάγλυφα ΕΠΙΡΡ.: όταν περιγράφουμε ένα γεγονός ανάγλυφα, το περιγράφουμε με ανάγλυφο τρόπο (= παραστατικά): *Το βιβλίο περιγράφει ανάγλυφα την καθημερινή ζωή στην αρχαία Αθήνα.*

ο **ανάγλυφος**, η **ανάγλυφη**, το **ανάγλυφο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι ανάγλυφο, εξέχει από την επιφάνεια πάνω στην οποία το έχουν σκαλίσει: *Τα αρχαία κτίσματα της Αιγύπτου έχουν ανάγλυφα σχέδια, βαμμένα με έντονα χρώματα.*

2. λέμε ότι παρουσιάζουμε ένα γεγονός με ανάγλυφο τρόπο όταν κάνουμε αυτούς που το ακούνε ή το διαβάζουν να νιώθουν σαν να το ζουν πραγματικά (= παραστατικός): *Μας έδωσε μια ανάγλυφη περιγραφή της κατάστασης που ζει η χώρα μετά τον πόλεμο.*

αναγνωρίζω (αναγνώρισα), **αναγνωρίζομαι** (αναγνωρίστηκα, αναγνωρισμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν αναγνωρίζουμε κάποιον ή κάτι, καταλαβαίνουμε ποιος είναι ή ποιο είναι (= γνωρίζω): *Σε αναγνώρισα από τη φωνή σου. / Άλλαξε τόσο, που παλιό να μην τον αναγνωρίσω.*

2. αναγνωρίζουμε κάτι όταν δεχόμαστε ότι είναι αληθινό ή σωστό (= παραδέχομαι, ομολογώ ≠ αρνούμαι): *Αναγνώρισε ότι έχει κάνει λάθη. / Αναγνωρίζει ότι έχει άδικο και ζητάει συγνώμη.*

3. λέμε ότι αναγνωρίζουμε κάποιον όταν δεχόμαστε την αξία του: *Τον αναγνωρίζουν όλοι στη δουλειά του για τις γνώσεις του.*

η **αναγνώριση** (της αναγνώρισης, των αναγνώρισεων) ΟΥΣ.:

1. η αναγνώριση είναι το να αναγνωρίζουμε κάποιον ή κάτι, το να καταλαβαίνουμε ποιος είναι ή ποιο είναι: *Η αστυνομία κάλεσε τους συγγενείς για την αναγνώριση των πτωμάτων.*

2. η αναγνώριση είναι το να δέχεται κάποιος ότι κάτι είναι αληθινό ή σωστό (= παραδοχή, ομολογία): *Η αναγνώριση των λαθών του τον έκανε στα μάτια μου πιο συμπαθή.*

3. όταν κάποιος κερδίζει αναγνώριση, οι άλλοι δέχονται την αξία του: *Η αναγνώριση του έργου του μεγάλου ζωγράφου ήρθε πολλά χρόνια μετά το θάνατό του.*

η **ανάγνωση** (της ανάγνωσης, των αναγνώσεων) ΟΥΣ.:

1. όταν κάποιος ξέρει ανάγνωση, ξέρει να διαβάξει τα γράμματα και να καταλαβαίνει τις λέξεις σε ένα κείμενο: *Όταν τα παιδιά είναι δύο χρονών, δεν ξέρουν γραφή και ανάγνωση.*

2. όταν κάποιος κάνει την ανάγνωση ενός κειμένου, το διαβάξει για να καταλάβει τι λέει: *Δεν μπορώ να μάθω το μάθημα της ιστορίας με μία ανάγνωση.*

3. η ανάγνωση είναι το μάθημα κατά το οποίο οι μαθητές του δημοτικού σχολείου μαθαίνουν να διαβάζουν: *Την πρώτη ώρα έχουμε ανάγνωση και τη δεύτερη αριθμητική.*

ο **αναγνώστης** (του αναγνώστη, των αναγνώστων), η **αναγνώστρια** (της αναγνώστριας, των αναγνώστριών) ΟΥΣ.: οι αναγνώστες είναι οι άνθρωποι που διαβάζουν εφημερίδες, περιοδικά ή βιβλία: *Οι αναγνώστες των εφημερίδων μειώνονται συνεχώς.*

το **αναγνωστικό** (του αναγνωστικού, των αναγνωστικών) ΟΥΣ.: αναγνωστικό είναι το βιβλίο που χρησιμοποιείται στο δημοτικό σχολείο στο μάθημα της ανάγνωσης: *Το αναγνωστικό της πρώτης δημοτικού έχει μικρά κείμενα και πολλές εικόνες.*

η **αναούλα** (της αναούλας) ΟΥΣ. (ΑΝΕΠΙΣ.):

1. όταν νιώθουμε αναούλα, νιώθουμε κάτι δυσάρεστο στο στομάχι και θέλουμε να κάνουμε εμετό (= ανακατωσούρα, ανακάτεμα): *Το γάλα μου φέρνει αναούλα.*

2. λέμε για κάποιον ή για κάτι ότι μας φέρνει αναούλα όταν δε μας αρέσει καθόλου (= αηδία): *Και μόνο που σκέφτομαι ότι πρέπει να τον δω με πιάνει αναούλα.*

⚠ Η λέξη αναούλα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

αναγουλιάζω (αναγουλιάσα, αναγουλιασμένος) ΡΗΜ. (ΑΝΕΠΙΣ.):

1. όταν αναγουλιάζουμε, νιώθουμε αναούλα (= ανακατεύομαι, αηδιάζω): *Αναγουλιάζει και μόνο που βλέπει το κρέας.*

2. **αναγουλιάζει** 3^ο ΠΡ.: όταν κάτι με αναγουλιάζει, μου φέρνει αναούλα: *Η φουρτούνα με αναγουλιάζει.*

ο **αναγραμματισμός** (του αναγραμματισμού, των αναγραμματισμών) ΟΥΣ.: αναγραμματισμός

είναι το να αλλάζουμε τη σειρά των γραμμάτων σε μια λέξη, σχηματίζοντας μια καινούρια λέξη: *Με τον αναγραμματισμό της λέξης «μάνα» φτιάχνουμε τη λέξη «νάμα».*

αναδασώνω (αναδάσωσα), **αναδασώνομαι** (αναδασώθηκα, αναδασωμένος) ΡΗΜ.: αναδασώνω σημαίνει φυτεύω δέντρα για να γίνει πάλι δάσος μια περιοχή που έχει καταστραφεί από φωτιά: *Αναδάσωσαν τις καμένες εκτάσεις γης.*

η **αναδάσωση** (της αναδάσωσης, των αναδασώσεων) ΟΥΣ.: αναδάσωση είναι το να φυτεύουμε δέντρα για να γίνει πάλι δάσος μια περιοχή που έχει καταστραφεί από φωτιά: *Πολλοί μαθητές πήραν μέρος στο πρόγραμμα για την αναδάσωση του δάσους.*

αναδεικνύω και **αναδείχνω** (ανάδειξα και ανέδειξα), **αναδεικνύομαι** και **αναδείχνομαι** (αναδείχτηκα, αναδειγμένος) ΡΗΜ.:

1. κάποιος ή κάτι μας αναδεικνύει όταν μας κάνει να δείχνουμε πιο όμορφοι (= τονίζω, προβάλλω): *Το πράσινο αναδεικνύει το χρώμα των ματιών της. / Τα χαμηλά σπίτια αναδεικνύουν το τοπίο.*

2. κάτι ή κάποιος αναδεικνύει κάτι όταν το κάνει να γίνει φανερό: *Η γρίπη των πτηνών ανέδειξε τα προβλήματα στον έλεγχο των τροφίμων.*

3. κάτι μας αναδεικνύει όταν μας βοηθάει να γίνουμε σημαντικοί σε έναν τομέα (= καταξιώνω): *Το τελευταίο του μυθιστόρημα τον ανέδειξε και τον καθιέρωσε ως λογοτέχνη. / Αναδείχτηκε ο καλύτερος ποδοσφαιριστής της χρονιάς.*

4. χρησιμοποιούμε το “αναδεικνύω” για να πούμε ότι διαλέγουμε κάποιον με εκλογές (= εκλέγω, βγάζω): *Η ψήφος του λαού τον ανέδειξε βουλευτή.*

αναδείχνω, αναδείχνομαι ΡΗΜ. ⇒ **αναδεικνύω**

αναζητάω/αναζητώ (αναζήτησα), **αναζητούμαι** (αναζητήθηκα) ΡΗΜ.: αναζητούμε κάποιον ή κάτι όταν ψάχνουμε να το(ν) βρούμε (= ψάχνω, ζητάω): *Η αστυνομία αναζητά τους δράστες της ληστείας. / Η κυβέρνηση αναζητά λύσεις για το πρόβλημα της ανεργίας.*

η **αναζήτηση** (της αναζήτησης, των αναζητήσεων) ΟΥΣ.:

1. αναζήτηση είναι η προσπάθεια που κάνουμε για να βρούμε κάποιον ή κάτι (= ψάξιμο): *Ένα μικρό αγόρι έφυγε από το σπίτι του σε αναζήτηση του χαμένου πατέρα του.*

2. αναζητήσεις ΠΛΗΘ.: αναζητήσεις λέμε τα θέματα που απασχολούν τη σκέψη κάποιου σε διάφορους τομείς της ζωής ή της τέχνης: *Από μικρός είχε καλλιτεχνικές αναζητήσεις. (= ανησυχίες)*

αναζωογονώ (αναζωογόνησα), **αναζωογονούμαι** (αναζωογονήθηκα, αναζωογονημένος) ΡΗΜ.:

1. όταν κάτι με αναζωογονεί, με κάνει να βρω πάλι τη δύναμη ή την υγεία μου (= ανανεώνω): *Ένα ζεστό μπάνιο θα σε αναζωογονήσει. / Η κρέμα θα αναζωογονήσει το δέρμα σου.*

2. λέμε ότι κάτι αναζωογονεί μια επιχείρηση ή κάτι άλλο όταν τη βοηθάει να έχει περισσότερα κέρδη (= τονώνει): *Τα πανεπιστήμια αναζωογόνησαν την οικονομία των μικρών πόλεων.*

αναθαρρεύω (αναθάρρεψα, αναθαρρεμένος) ΡΗΜ. (ΑΝΕΠΙΣ.): έτσι λέμε αλλιώς το αναθαρρώ

αναθαρρώ (αναθάρρησα, αναθαρρημένος) ΡΗΜ.: όταν αναθαρρώμε, βρίσκουμε πάλι το θάρρος ή το κουράγιο μας (= ξεθαρρεύω ≠ αποθαρρύνομαι): *Αναθάρρησαν οι φίλαθλοι από το γκολ της ομάδας τους.*

η **ανάθεση** (της ανάθεσης, των αναθέσεων) ΟΥΣ.: ανάθεση είναι το να ορίζουμε κάποιον υπεύθυνο για μια ορισμένη δουλειά: *Η ανάθεση της κατασκευής της γέφυρας δόθηκε σε μια κατασκευαστική εταιρεία.*

αναθέτω (ανέθεσα και ανάθεσα), **ανατίθεμαι** (ανατέθηκα) ΡΗΜ.: όταν αναθέτουμε σε κάποιον κάτι, του λέμε ότι αυτός είναι υπεύθυνος για να το κάνει: *Της ανέθεσε να προσέχει τα παιδιά. / Η κατασκευή του νοσοκομείου ανατέθηκε σε ιδιωτική εταιρεία.*

αναθρέφω (ανάθρεψα και ανέθρεψα), **αναθρέφομαι** (αναθράφηκα, αναθρεμμένος) ΡΗΜ. (ΑΝΕΠΙΣ.): έτσι λέμε αλλιώς το ανατρέφω

η **αναιδεια** (της αναιδειας) ΟΥΣ.: αναιδεια είναι η συμπεριφορά που έχει κάποιος να δε δείχνει τον απαραίτητο σεβασμό στους άλλους (= αυθάδεια, θράσος): *Αντί να ζητήσει συγγνώμη για το λάθος του, είχε την αναιδεια να μου αντιμιλήσει.*

⚠ Η λέξη αναιδεια δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **αναιδής**, η **αναιδής**, το **αναιδές** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι αναιδής, φέρεται χωρίς να δείχνει τον απαραίτητο σεβασμό (= αυθάδης, θρασύς ≠ σεμνός, ντροπαλός): *Ένας αναιδέστατος νεαρός αντιμίλησε στον πρόεδρο του δικαστηρίου.*

2. όταν μια πράξη ή η συμπεριφορά κάποιου είναι αναιδής, δείχνει αναιδεια (≠ σεμνός): *Τον απέβαλαν από το σχολείο για αναιδή συμπεριφορά.*

αναιμακτα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάτι γίνεται αναιμακτα, γίνεται χωρίς να χυθεί αίμα, χωρίς να σκοτωθεί κανένας: *Κανένas πόλεμος δεν τελειώνει αναιμακτα.*

ο **αναιμακτος**, η **αναιμακτη**, το **αναιμακτο** ΕΠΙΘ.: μία μάχη, μία επανάσταση ή μία εγχείριση είναι αναιμακτη όταν γίνεται χωρίς να χυθεί αίμα: *Η σύλληψη του επικίνδυνου κακοποιού ήταν, ευτυχώς, αναιμακτη. (≠ αιματηρός) / Τελευταία αυξάνεται το ενδιαφέρον για την αναιμακτη ιατρική και χειρουργική.*

η **αναιμία** (της αναιμίας) ουσ.: όταν κάποιος έχει αναιμία, το αίμα του δεν έχει όσες κόκκινες ουσίες (ερυθρά αιμοσφαίρια) χρειάζονται για να μεταφέρουν οξυγόνο στο υπόλοιπο σώμα του, με αποτέλεσμα να νιώθει συχνά κουρασμένος και το πρόσωπό του να είναι ωχρό: *Για την αναιμία ο γιατρός του σύστησε να τρώει φακές, που έχουν πολύ σίδηρο.*

⚠ Η λέξη αναιμία δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

η **αναισθησία** (της αναισθησίας) ουσ.:

1. όταν ένας γιατρός μάς κάνει αναισθησία, μας δίνει ένα ειδικό φάρμακο για να μη νιώθουμε πόνο σε μια εγχείριση (= νάρκωση): *Πολλές εγχειρίσεις σήμερα γίνονται μόνο με τοπική αναισθησία.*

2. όταν κάποιος βρίσκεται σε αναισθησία, δεν έχει τις αισθήσεις του και βρίσκεται σε μια κατάσταση σαν να κοιμάται: *Είναι τρεις μέρες σε αναισθησία μετά από σοβαρό χτύπημα στο κεφάλι. (= κώμα)*

3. αναισθησία δείχνει όποιος δε συγκινείται εύκολα από τα προβλήματα των άλλων (= απάθεια ≠ ευαισθησία): *Απορώ με την αναισθησία ορισμένων οδηγών που αφήνουν αβοήθητα τα θύματά τους.*

⚠ Η λέξη αναισθησία δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **αναισθησιολόγος**, η **αναισθησιολόγος** (του/της αναισθησιολόγου, των αναισθησιολόγων) ουσ.: ο αναισθησιολόγος είναι ο γιατρός που κάνει αναισθησία στον ασθενή πριν από μια εγχείριση: *Η αναισθησιολόγος τού έκανε ένεση για να τον κοιμίσει.*

το **αναισθητικό** (του αναισθητικού, των αναισθητικών) ουσ.: αναισθητικό είναι το φάρμακο που δίνει ο αναισθησιολόγος στον ασθενή για να μη νιώθει πόνο σε μια εγχείριση: *Η εγχείριση δεν μπορεί να γίνει χωρίς αναισθητικό.*

ο **αναισθητος**, η **αναισθητη**, το **αναισθητο** ΕΠΩ.:

1. όταν κάποιος μένει αναισθητος, χάνει τις αισθήσεις του και λιποθυμεί (= λιπόθυμος): *Ξαφνικά ζαλίστηκε και σωριάστηκε αναισθητη.*

2. αναισθητο λέμε κάποιον που δε συγκινείται εύκολα (= ψυχρός ≠ ευαίσθητος): *Πώς μπορεί να είσαι τόσο αναισθητος και να μην κάνεις κάτι να με βοηθήσεις;*

ανακαινίζω (ανακαινισα), **ανακαινίζομαι** (ανακαινίστηκα, ανακαινισμένος) ΡΗΜ.: ανακαινίζω κάτι σημαίνει ότι βάφω ένα σπίτι, διορθώνω τις ζημιές ή αλλάζω έπιπλα για να το κάνω να φαίνεται σαν καινούριο: *Ανακαίνισαν το παλιό εργοστάσιο και το μετέτρεψαν σε βιβλιοθήκη. / Το διαμέρισμα που αγόρασε είχε ανακαινιστεί πρόσφατα.*

η **ανακαίνιση** (της ανακαίνισης, των ανακαίνισεων) ουσ.: ανακαίνιση γίνεται όταν ανακαινίζεται ένας χώρος: *Το κατάστημα θα παραμείνει κλειστό λόγω ανακαίνισης.*

ανακαλύπτω (ανακάλυψα), **ανακαλύπτομαι** (ανακαλύφτηκα) ΡΗΜ.:

1. ανακαλύπτουμε κάτι όταν μαθαίνουμε κάτι που δεν ξέραμε πριν (= καταλαβαίνω): *Ανακάλυψε ότι ήταν έγκυος. / Μέσα από το παιχνίδι τα παιδιά ανακαλύπτουν τον κόσμο γύρω τους.*

2. ανακαλύπτει κάποιος κάτι όταν είναι ο πρώτος που βρίσκει ότι υπάρχει: *Ο Χριστόφορος Κολόμβος ανακάλυψε την Αμερική το 1492. / Έχει ανακαλυφτεί νέο εμβόλιο για τη φυματίωση.*

3. λέμε “ανακαλύπτω” όταν βρίσκουμε κάποιον ή κάτι που έχει κρυφτεί ή έχει χαθεί (= εντοπίζω): *Η αστυνομία ανακάλυψε το κλεμμένο αυτοκίνητο. / Ανακάλυψαν το πτώμα μιας άγνωστης γυναίκας.*

4. λέμε ότι ανακαλύπτω έναν καλλιτέχνη όταν καταλαβαίνω ότι έχει ταλέντο και τον βοηθάω να γίνει διάσημος: *Ήταν δώδεκα χρονών όταν τον ανακάλυψε ο μεγάλος σκηνοθέτης.*

η **ανακάλυψη** (της ανακάλυψης, των ανακαλύψεων) ουσ.:

1. ανακάλυψη λέμε το να βρίσκουμε πρώτο κάτι που δεν ξέραμε ότι υπάρχει: *Η ανακάλυψη ενός νέου πλανήτη από τους επιστήμονες.*

2. όταν κάποιος κάνει μια ανακάλυψη, βρίσκει πρώτος κάτι πολύ σημαντικό: *Η σημαντική ιατρική ανακάλυψη δύο νέων φαρμάκων.*

3. ανακάλυψη λέμε το να βρίσκουμε κάποιον ή κάτι που έχει κρυφτεί ή έχει χαθεί: *Η αστυνομία κάνει έρευνες για την ανακάλυψη του πτώματος.*

το **ανακάτεμα** (του ανακατέματος, των ανακατεμάτων) ουσ.:

1. ανακάτεμα λέμε το να βάζουμε μαζί δύο ή περισσότερες ουσίες και να τις κουνάμε μέχρι να γίνουν μία μάζα: *Η ζύμη γίνεται με το ανακάτεμα του αλευριού με το νερό. (= ανάμειξη) / Θέλει καλό ανακάτεμα η σούπα με το αυγό-λέμονο για να πηξει.*

2. το ανακάτεμα είναι η ανακατωσούρα στο στομάχι (= αναγούλα): *Και μόνο η μυρωδιά σκόρδου τής φέρνει ανακάτεμα.*

ανακατεύω (ανακάτεψα), **ανακατεύομαι** (ανακατεύτηκα, ανακατεμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν ανακατεύουμε ένα υγρό ή άλλη ουσία, το κουνάμε γύρω γύρω μέσα σε κάποιο σκεύος (= αναδεύω): *Ανακάτεψε το φαγητό στην κατσαρόλα για να μην κολλήσει.*

2. όταν βάζουμε μαζί διαφορετικά πράγματα, τότε τα ανακατεύουμε (= αναμειγνύω): *Ανακατεύετε τα αυγά με τη ζάχαρη και το αλεύρι. / Ανακάτεψε τα καλοκαιρινά ρούχα με τα χειμωνιάτικα.*

3. λέμε ότι ανακατεύουμε διάφορα πράγματα όταν χαλάμε τη σωστή σειρά ή τη θέση τους (= αναστατώνω, κάνω άνω κάτω ≠ τακτοποιώ, συγυρίζω): *Ανακάτεψε όλο το συρτάρι για να βρει τις κάλτσες.*

4. όταν βάζουμε κάποιον να πάρει μέρος σε μια άσχημη ή δυσάρεστη υπόθεση, λέμε ότι τον ανακατεύουμε (= μπλέκω): *Μη με ανακατεύετε εμένα στους καβγάδες σας. / Τον ανακάτεψαν στις κομπίνες τους.*

5. ανακατεύομαι ΠΑΘ.: όταν ασχολούμαστε με κάτι που δε μας αφορά, λέμε ότι ανακατευόμαστε σε αυτό (= παρεμβαίνω, αναμειγνύομαι): *Μην ανακατεύεσαι σε ξένες υποθέσεις.*

6. ανακατεύομαι ΠΑΘ.: λέμε ότι ανακατευόμαστε όταν νιώθουμε άσχημα και θέλουμε να κάνουμε εμετό (= αναγουλιάζω): *Ανακατεύτηκα από το πολύ φαγητό.*

ο ανάκατος, η ανάκατη, το ανάκατο ΕΠΙΘ. (ΑΝΕΠΙΣ.):

1. τα πράγματα είναι ανάκατα όταν είναι μπερδεμένα και ανακατεμένα: *Πάνω στο γραφείο υπήρχε ένας σωρός με ανάκατα χαρτιά.*

2. κάτι είναι ανάκατο όταν αποτελείται από πολλά διαφορετικά πράγματα, πρόσωπα κτλ.: *Προχωρούσαν όλοι ανάκατοι, εργάτες, αγρότες, φοιτητές. / Στο κελάρι, υπήρχε μια μурωδιά ξύλου ανάκατη με υγρασία.*

το ανακάτωμα (του ανακατώματος, των ανακατωμάτων) ΟΥΣ. (ΑΝΕΠΙΣ.): έτσι λέμε αλλιώς το ανακάτεμα

ανακατώνω (ανακατώσα), **ανακατώνομαι** (ανακατώθηκα, ανακατωμένος) ΡΗΜ. (ΑΝΕΠΙΣ.): έτσι λέμε αλλιώς το ανακατεύω

η ανακατωσούρα (της ανακατωσούρας) ΟΥΣ. (ΑΝΕΠΙΣ.):

1. ανακατωσούρα υπάρχει όταν όλα είναι ανακατεμένα και μπερδεμένα (= αναστάτωση, ακαταστασία): *Μέσα σε όλη την ανακατωσούρα, ξέχασα να πάρω το φάκελο.*

2. όταν νιώθουμε ανακατωσούρα, θέλουμε να κάνουμε εμετό (= αναγούλα): *Οι άσχημες μурωδιές μου φέρνουν ανακατωσούρα.*

⚠ Η λέξη ανακατωσούρα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

ανακηρύσσω (ανακήρυξα), **ανακηρύσσομαι** (ανακηρύχτηκα, ανακηρυγμένος) ΡΗΜ.: ανακηρύσσω σημαίνει ότι δίνω επίσημα μια θέση, αξίωμα ή τίτλο σε κάποιον: *Το κοινό τον ανακήρυξε καλύτερο ηθοποιό της χρονιάς. / Η αθλήτρια του στίβου ανακηρύχτηκε παγκόσμια πρωταθλήτρια.*

ανακοινώνω (ανακοίνωσα), **ανακοινώνομαι** (ανακοινώθηκα, ανακοινωμένος) ΡΗΜ.: όταν ανακοινώνουμε κάτι, κάνουμε γνωστή μια είδηση ή μια πληροφορία (= αναγγέλλω, κοινοποιώ, γνωστοποιώ): *Ανακοίνωσε γραπτώς στο διευθυντή την παραίτησή του. / Ανακοινώθηκε από τα μεγάφωνα ότι το τρένο θα καθυστερήσει.*

η ανακοίνωση (της ανακοίνωσης, των ανακοινώσεων) ΟΥΣ.:

1. η ανακοίνωση είναι το να ανακοινώνεται κάποια είδηση ή πληροφορία (= αναγγελία, κοινοποίηση, γνωστοποίηση): *Δεν υπήρξε επί-*

σημη ανακοίνωση των σεισμολόγων για το σεισμό. / Για την αναβολή της πτήσης θα γίνει ανακοίνωση από τα μεγάφωνα.

2. η ανακοίνωση είναι η είδηση ή η πληροφορία για ένα γεγονός: *Διαβάζει πάντα τις ανακοινώσεις για τις νέες θέσεις εργασίας.*

3. η ανακοίνωση είναι η παρουσίαση μιας επιστημονικής εργασίας σε συνέδριο (= εισήγηση): *Έκανε ανακοίνωση στο Πανελλήνιο Ιατρικό Συνέδριο για τις συνέπειες του καπνίσματος.*

ανακουφίζω (ανακούφισα), **ανακουφίζομαι** (ανακουφίστηκα, ανακουφισμένος) ΡΗΜ.:

1. κάτι μας ανακουφίζει όταν μας κάνει να νιώθουμε λιγότερο πόνο, ανησυχία κτλ. (= καταπραΰνω): *Η ασπιρίνη σε ανακουφίζει από τον πονοκέφαλο.*

2. λέμε ότι κάτι μας ανακουφίζει όταν μας προσφέρει κάποια βοήθεια: *Πήρε γυναίκα για να την ανακουφίζει από τις δουλειές του σπιτιού. / Τους ανακούφισαν τα χρήματα της κληρονομιάς.*

3. ανακουφίζομαι ΠΑΘ.: ανακουφίζομαστε όταν δε νιώθουμε πόνο, ανησυχία ή κάτι άλλο δυσάρεστο (= ξαλαφρώνω): *Ανακουφίστηκε όταν έμαθε ότι ο γιος της ήταν καλά. / Ανακουφίστηκε από τον πόνο του δοντιού.*

η ανακούφιση (της ανακούφισης) ΟΥΣ.:

1. ανακούφιση νιώθουμε όταν πονάμε λιγότερο: *Αυτή η αλοιφή θα σου φέρει μεγάλη ανακούφιση από το κάψιμο.*

2. η ανακούφιση είναι το ευχάριστο αίσθημα που νιώθουμε όταν κάτι δυσάρεστο δεν έγινε (= ξαλάφρωμα): *Είναι μεγάλη ανακούφιση να ξέρει ότι τα παιδιά της είναι υγιή.*

⚠ Η λέξη ανακούφιση δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ανακρίνω (ανέκρινα και ανάκρινα), **ανακρίνομαι** (ανακρίθηκα, ανακριμένος) ΡΗΜ.: συνήθως ανακρίνουν κάποιον στο δικαστήριο ή στη φυλακή όταν του κάνουν πολλές ερωτήσεις για να μάθουν κάποιες πληροφορίες (= εξετάζω): *Οι αστυνομικοί ανέκριναν τους ύποπτους κακοποιούς. / Ο εισαγγελέας ανέκρινε το μάρτυρα.*

η ανάκριση (της ανάκρισης, των ανακρίσεων) ΟΥΣ.: η ανάκριση είναι αυτό που κάνουν όταν ανακρίνουν κάποιον (= εξέταση): *Συνεχίζονται οι ανακρίσεις των κατηγορουμένων. / Σταμάτα πια τις ερωτήσεις, ανάκριση μου κάνεις;*

το ανάκτορο (του ανακτόρου, των ανακτόρων) ΟΥΣ.:

1. ανάκτορο λέμε το κτίριο στο οποίο μένει ο βασιλιάς (= παλάτι): *Το σημερινό κτίριο της Ελληνικής Βουλής είναι τα παλιά ανάκτορα του βασιλιά Όθωνα.*

2. ανάκτορα λέμε ένα πλούσιο και πολυτελές σπίτι: *Αυτό που έχτισες δεν είναι σπίτι, είναι ανάκτορο!*

⚠ Η λέξη ανάκτορο χρησιμοποιείται συνήθως στον πληθυντικό αριθμό.

ανακυκλώνω (ανακύκλωσα), **ανακυκλώνομαι** (ανακυκλώθηκα, ανακυκλωμένος) ΡΗΜ.:

ανακυκλώνουμε τα σκουπίδια όταν τα μετατρέψουμε με ειδικό τρόπο σε υλικό κατάλληλο να χρησιμοποιηθεί ξανά: *Ειδικά εργοστάσια ανακυκλώνουν χαρτί, αλουμίνιο και γυαλί. / Χρησιμοποιεί τετράδια από ανακυκλωμένο χαρτί.*

η **ανακύκλωση** (της ανακύκλωσης, των ανακυκλώσεων) ουσ.: η ανακύκλωση είναι ο ειδικός τρόπος με τον οποίο τα άχρηστα αντικείμενα ή τα σκουπίδια γίνονται πάλι χρήσιμα υλικά: *Να τοποθετείτε τις εφημερίδες στους ειδικούς κάδους για ανακύκλωση. / Εγώ συμμετέχω στην ανακύκλωση των απορριμμάτων.*

η **ανακωχή** (της ανακωχής, των ανακωχών) ουσ.:

1. όταν δύο λαοί που βρίσκονται σε πόλεμο κάνουν ανακωχή, σταματάνε για λίγο καιρό να πολεμούν: *Στην αρχαία Ελλάδα, πριν από τους Ολυμπιακούς αγώνες, οι λαοί που βρίσκονταν σε πόλεμο έκαναν ανακωχή.*

2. όταν δύο άνθρωποι που μαλώνουν κάνουν ανακωχή, σταματάνε για λίγο τους καβγάδες: *Οι γονείς μου διαρκώς καβγαδίζουν, αλλά σήμερα θα κάνουν ανακωχή γιατί είναι τα γενέθλιά μου.*

αναλαμβάνω (ανέλαβα), **αναλαμβάνομαι** (αναλήφθηκα, ανειλημμένος) ρημ.:

1. όταν αναλαμβάνουμε να κάνουμε κάτι, δεχόμαστε να το κάνουμε: *Ο μεγαλύτερος αδερφός ανέλαβε να φροντίζει την οικογένεια. / Ο δικηγόρος ανέλαβε την υπεράσπιση του κατηγορουμένου.*

2. όταν κάποιος αναλαμβάνει μία θέση ή αξίωμα, ξεκινάει να δουλεύει σε αυτή τη θέση: *Ανέλαβε υπουργός εξωτερικών.*

3. λέμε ότι αναλαμβάνουμε όταν γινόμαστε καλά μετά από αρρώστια (= αναρρώνω): *Ανέλαβε εντελώς μετά την εγχείριση.*

ο **ανάλατος**, η **ανάλατη**, το **ανάλατο** επιθ.: όταν ένα φαγητό είναι ανάλατο, έχει λίγο αλάτι ή δεν έχει καθόλου αλάτι (≠ αλατισμένος, αλμυρός): *Το αλάτι την πειράζει και τρώει τα φαγητά ανάλατα.*

ανάλαφρα επιρρ.: όταν κάτι γίνεται ανάλαφρα, γίνεται χωρίς ένταση ή δύναμη: *Ένωσε ένα χέρι να την ακουμπά τρυφερά, ανάλαφρα στην πλάτη.*

ο **ανάλαφρος**, η **ανάλαφρη**, το **ανάλαφρο** επιθ.:

1. όταν ένα ρούχο είναι ανάλαφρο, είναι πολύ λεπτό (= αέρινος): *Το ανάλαφρο πέπλο της ανέμιζε στον αέρα.*

2. ανάλαφρη λέμε μια κίνηση που μοιάζει σαν μην έχει βάρος ή δύναμη: *Δώστε όγκο και ανάλαφρη κίνηση στα μαλλιά σας.*

3. ανάλαφρο είναι ένα βιβλίο, ένα τραγούδι ή ένα έργο όταν μας διασκεδάζει και δε μας κάνει να σκεφτόμαστε πολύ (= ευχάριστος): *Είδαμε μια ανάλαφρη κωμωδία του παλιού ελληνικού κινηματογράφου.*

η **ανάληψη** (της ανάληψης, των αναλήψεων) ουσ.: η ανάληψη είναι το χρηματικό ποσό που παίρνουμε από το λογαριασμό μας στην τράπεζα (≠ κατάθεση): *Έκανε ανάληψη μετρητών από το αυτόματο μηχάνημα της τράπεζας.*

το **αναλόγιο** (του αναλόγιου, των αναλόγιων) ουσ.: αναλόγιο λέμε το ειδικό έπιπλο που έχει κλίση στο πάνω μέρος του, πάνω στο οποίο βάζουμε βιβλία ή σημειώσεις, για να τα διαβάζουμε πιο εύκολα: *Ο μουσικός τοποθέτησε την παρτιτούρα στο αναλόγιο και διάβαζε από εκεί τις νότες.*

ο **ανάλογος**, η **ανάλογη**, το **ανάλογο** επιθ.:

1. όταν κάτι είναι ανάλογο με κάτι άλλο, το μέγεθός του εξαρτάται από το μέγεθος του άλλου: *Τα χρήματα που ξοδεύει κανείς πρέπει να είναι ανάλογα με τα χρήματα που κερδίζει.*

2. ανάλογο είναι κάτι που είναι σύμφωνο ή κατάλληλο για κάποιο σκοπό: *Σε μια επίσημη εκδήλωση πρέπει να φοράμε και τα ανάλογα ρούχα. (= αντίστοιχος) / Έστειλα την αίτηση μαζί με τα ανάλογα δικαιολογητικά. (= σχετικός)*

3. ανάλογο λέμε κάτι που μοιάζει πολύ με κάτι άλλο (= παρόμοιος): *Σε καταλαβαίνω, γιατί παλιότερα είχα βρεθεί κι εγώ σε ανάλογη κατάσταση.*

η **ανάλυση** (της ανάλυσης, των αναλύσεων) ουσ.:

1. η ανάλυση είναι αυτό που κάνουμε όταν χωρίζουμε μια ουσία στα στοιχεία που την αποτελούν, για να τα μελετήσουμε: *Η ανάλυση των τροφίμων γίνεται από ειδικά εργαστήρια.*

2. ανάλυση κάνουμε όταν αναλύουμε ένα γεγονός ή ένα φαινόμενο: *Η ανάλυση των αποτελεσμάτων της έρευνας έδειξε ότι τα κορίτσια τα πήγαν καλύτερα από τα αγόρια στη γραμματική. / Η ανάλυσή του για τα αίτια του δυστυχήματος δε μας έπεισε.*

ΕΚΦΡ. σε τελική ανάλυση

αναλύω (ανέλυσα και ανάλυσα), **αναλύομαι** (αναλύθηκα, αναλυμένος) ρημ.:

1. όταν αναλύω μία ουσία, τη χωρίζω στα στοιχεία που την αποτελούν, για να τα μελετήσω: *Ανέλυσαν δείγμα νερού για να δουν αν είναι μολυσμένο. / Οι επιστήμονες ανέλυσαν το κύταρο και βρήκαν το DNA.*

2. όταν αναλύουμε ένα γεγονός ή ένα φαινόμενο, μελετάμε χωριστά καθένα από τα στοιχεία του: *Ανέλυσαν τις απαντήσεις των πολιτών για να βγάλουν συμπεράσματα.*

3. όταν αναλύουμε κάτι σε κάποιον, του το εξηγούμε με λεπτομέρεια: *Μας ανέλυσε τις απόψεις του για το θέμα.*

ο **αναλφαβητισμός** (του αναλφαβητισμού) ουσ.: αναλφαβητισμό λέμε την κατάσταση στην οποία βρίσκονται οι άνθρωποι που δεν ξέρουν να γράφουν και να διαβάζουν: *Έλαβαν την κίνηση για την καταπολέμηση του αναλφαβητισμού.*

⚠ Η λέξη αναλφαβητισμός δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **αναλφάβητος**, η **αναλφάβητη**, το **αναλφάβητο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι αναλφάβητος, δεν ξέρει να γράφει και να διαβάζει (= αγράμματος): *Το ποσοστό των αναλφάβητων γυναικών είναι υψηλότερο από το αντίστοιχο των ανδρών.*

ο **αναμαλλιασμένος**, η **αναμαλλιασμένη**, το **αναμαλλιασμένο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι αναμαλλιασμένος, τα μαλλιά του είναι ανακατωμένα: *Τα παιδιά μπήκαν στην τάξη, λαχανιασμένα και αναμαλλιασμένα από το παιχνίδι.*

αναμειγνύω (ανέμειξα και ανάμειξα), **αναμειγνύομαι** (αναμειχτήκα, αναμειγνύμενος) ΡΗΜ.:

1. όταν αναμειγνύουμε δύο ή περισσότερα πράγματα, τα βάζουμε μαζί και τα κουνάμε για να γίνουν ένα (= ανακατεύω): *Αναμειγνύετε το γιαούρτι με το δυόσμο και τα χτυπάτε με ένα πιρούνι.*

2. λέμε ότι αναμειγνύουμε κάποιον σε κάτι όταν τον κάνουμε να πάρει μέρος σε παράνομη ή ύποπτη υπόθεση (= ανακατεύω, μπλέκω): *Τον ανέμειξαν στη ληστεία.*

3. **αναμειγνύομαι** ΠΑΘ.: λέμε ότι κάποιος αναμειγνύεται όταν παίρνει μέρος σε κάτι που δεν πρέπει (= ανακατεύομαι, παρεμβαίνω): *Μην αναμειγνύεσαι στα οικογενειακά μας.*

ο **ανάμεικτος**, η **ανάμεικτη**, το **ανάμεικτο** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι ανάμεικτο, αποτελείται από δύο ή περισσότερα πράγματα, στοιχεία ή υλικά: *Παρήγγειλε ένα χυμό ανάμεικτο, πορτοκάλι-ροδάκινο. / Κοιτάζοντάς τον ένιωσαν ανάμεικτα συναισθήματα, λύπης αλλά και χαράς.*

η **ανάμειξη** (της ανάμειξης, των ανάμειξεων) ΟΥΣ.:

1. ανάμειξη είναι αυτό κάνουμε όταν αναμειγνύουμε δύο ή περισσότερα πράγματα (= ανακάτεμα, μείξη): *Το πράσινο χρώμα δημιουργείται από την ανάμειξη του μπλε με το κίτρινο.*

2. ανάμειξη είναι όταν κάποιος παίρνει μέρος σε κάτι που δεν πρέπει: *Ο κατηγορούμενος αρνήθηκε ότι είχε οποιαδήποτε ανάμειξη στη ληστεία. (= συμμετοχή) / Η ανάμειξη των ισχυρών χωρών στα εσωτερικά άλλων χωρών. (= παρέμβαση)*

αναμένω (ανέμεινα), **αναμένομαι** ΡΗΜ. (ΕΠΙΣ.):

1. όταν αναμένουμε κάτι, πιστεύουμε ότι θα γίνει (= περιμένω): *Αναμένω τηλεφώνημά σου το απόγευμα. / Δεν αναμένονται αλλαγές στο σύστημα των εξετάσεων.*

2. **αναμένομαι** ΠΑΘ.: όταν κάποιος αναμένεται, τον περιμένουμε να έρθει: *Ο πρωθυπουργός της Γαλλίας αναμένεται στη χώρα μας αύριο.*

ανάμεσα ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν κάτι βρίσκεται στη μέση από δύο ή περισσότερα πράγματα, πρόσωπα κτλ., βρίσκεται ανάμεσά τους: *Τα αυτοκίνητα ήταν παρκαρισμένα, και αυτός πέρασε ανάμεσα.*

2. όταν κάτι συμβαίνει ανάμεσα σε δύο στιγμές ή γεγονότα, συμβαίνει μετά από το πρώτο

και πριν από το δεύτερο: *Θα σου τηλεφωνήσω κάποια στιγμή ανάμεσα στις πέντε και στις έξι το απόγευμα.*

3. το χρησιμοποιούμε για να δείξουμε ότι δύο πρόσωπα ή πράγματα έχουν κάποια σχέση, διαφορά κτλ.: *Βρείτε πέντε διαφορές ανάμεσα στις δύο εικόνες.*

το **άναμμα** (του ανάμματος, των αναμμάτων) ΟΥΣ.:

1. το άναμμα γίνεται όταν ανάβουμε κάτι (≠ σβήσιμο): *Το άναμμα της φωτιάς ήταν δύσκολο, γιατί τα ξύλα ήταν βρεγμένα.*

2. άναμμα γίνεται όταν βάζει κάποιος σε λειτουργία μια μηχανή: *Το κουμπί για το άναμμα του φούρνου βρίσκεται πάνω δεξιά.*

η **ανάμνηση** (της ανάμνησης, των αναμνήσεων) ΟΥΣ.: η ανάμνηση είναι αυτό που θυμόμαστε από κάτι που έχουμε ζήσει παλιά: *Έχει όμορφες αναμνήσεις από τα μαθητικά του χρόνια.*

ο **αναμνηστικός**, η **αναμνηστική**, το **αναμνηστικό** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι αναμνηστικό, μας βοηθάει να θυμόμαστε κάποιο γεγονός ή κάποιο πρόσωπο: *Η συνάντηση των παλιών συμμαθητών έκλεισε με τις απαραίτητες αναμνηστικές φωτογραφίες.*

η **αναμονή** (της αναμονής, των αναμονών) ΟΥΣ.: η αναμονή ενός προσώπου ή ενός γεγονότος είναι το να το περιμένουμε: *Η αναμονή των αποτελεσμάτων της προκαλεί μεγάλη αγωνία.*

ΕΚΦΡ. σε αναμονή

η **αναμπουμπούλα** (της αναμπουμπούλας) ΟΥΣ. (ΑΝΕΠΙΣ.): αναμπουμπούλα λέμε τη μεγάλη φασαρία και αναστάτωση που επικρατεί σε ένα χώρο (= αναταραχή): *Μέσα στην αναμπουμπούλα και στο χαμό της διαδήλωσης χαθήκαμε με τους υπόλοιπους.*

⚠ Η λέξη αναμπουμπούλα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

ο **ανανάς** (του ανανά, των ανανάδων) ΟΥΣ.: ο ανανάς είναι ένας μεγάλος καρπός με σκληρή καφετιά φλούδα με αγκάθια, που μεγαλώνει στις ζεστές χώρες και τον τρώμε σαν φρούτο: *Στόλισε την τούρτα με στρογγυλές φρέσκες φρέσκες ανανά.*

ανανεώνω (ανανέωσα), **ανανεώνομαι** (ανανεώθηκα, ανανεωμένος) ΡΗΜ.:

1. ανανεώνουμε κάτι παλιό όταν το αλλάζουμε με κάτι καινούριο (= αντικαθιστώ): *Πρέπει να ανανεώσεις καθημερινά το νερό στο ανθοδοχείο.*

2. όταν κάτι μας ανανεώνει, μας κάνει να δειχνουμε ή να νιώθουμε λιγότερο κουρασμένοι (= αναζωογονώ): *Ο καθαρός αέρας στο βουνό θα σε ανανεώσει. / Ανανεώθηκε μετά τις διακοπές.*

3. λέμε ότι ανανεώνουμε κάτι όταν ζητάμε να αυξηθεί ο χρόνος που μπορούμε να το χρησιμοποιούμε (= παρατείνω): *Πρέπει να ανανεώσεις το διαβατήριό σου πριν λήξει.*

η **ανανέωση** (της ανανέωσης, των ανανεώσεων) ΟΥΣ.:
1. ανανέωση κάνουμε όταν ανανεώνουμε κάτι παλιό (= αντικατάσταση): *Ο υπολογιστής σου χρειάζεται ανανέωση.*
2. η ανανέωση γίνεται όταν νιώθουμε ή δειχνουμε λιγότερο κουρασμένοι (= αναζωογόνηση): *Δουλεύεις πολύ και χρειάζεσαι ανανέωση.*
3. η ανανέωση είναι όταν ζητάμε να αυξηθεί ο χρόνος που μπορούμε να χρησιμοποιούμε κάτι: *Ζήτησε από το διευθυντή ανανέωση της σύμβασης εργασίας του.*

ο **ανάξιος**, η **ανάξια**, το **ανάξιο** ΕΠΙΘ.:
1. όταν κάποιος είναι ανάξιος να κάνει κάτι, δεν μπορεί να το κάνει καλά (= ανίκανος ≠ άξιος, ικανός): *Είναι ανάξιος να γράψει ακόμη και το όνομά του χωρίς λάθος!*
2. όταν κάποιος είναι ανάξιος της εμπιστοσύνης μας, της φιλίας μας κτλ., δεν αξίζει την εμπιστοσύνη μας, τη φιλία μας κτλ. (≠ άξιος): *Με την ατιμία που μου έκανε, αποδείχτηκε ανάξιος της εμπιστοσύνης που του έδειξα.*
3. λέμε ότι κάτι είναι ανάξιο λόγου ή προσοχής όταν είναι πολύ ασήμαντο ή πολύ κακό: *Μην ασχολείσαι μ' αυτές τις συκοφαντίες, είναι ανάξιες προσοχής.*

αναπαλαιώνω (αναπαλαιώσα), **αναπαλαιώνομαι** (αναπαλαιώθηκα, αναπαλαιωμένος) ΡΗΜ.: αναπαλαιώνουμε αρχαία ή παλιά κτίρια όταν τα επισκευάζουμε ώστε να έχουν τη μορφή που είχαν παλιά (= αποκαθιστώ): *Αναπαλαιώσαν το παλιό αρχοντικό. / Αναπαλαιώθηκαν τα νεοκλασικά κτίρια στο κέντρο της πόλης.*

η **αναπαλαιώση** (της αναπαλαιώσης, των αναπαλαιώσεων) ΟΥΣ.: η αναπαλαιώση είναι το να αναπαλαιώνεται ένα κτίριο και να διατηρεί τη μορφή που είχε παλιά (= αποκατάσταση): *Ειδικεύονται στην αναπαλαιώση των νεοκλασικών κτιρίων.*

αναπάντεχα ΕΠΙΡΡ.: κάτι γίνεται αναπάντεχα όταν γίνεται χωρίς να το περιμένουμε (= απροσδόκητα): *Πέρασε πολύς καιρός και μια μέρα εντελώς αναπάντεχα ξαναγύρισε.*

ο **αναπάντεχος**, η **αναπάντεχη**, το **αναπάντεχο** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι αναπάντεχο, γίνεται χωρίς να το περιμένουμε ή δεν είναι όπως το περιμένουμε (= απροσδόκητος): *Διάβασα ένα αστυνομικό βιβλίο με αναπάντεχο τέλος.*

η **αναπαραγωγή** (της αναπαραγωγής) ΟΥΣ.: η αναπαραγωγή είναι η δημιουργία νέου οργανισμού: *Ο πολλαπλασιασμός με σπόρους είναι ο κυριότερος τρόπος με τον οποίο γίνεται η αναπαραγωγή των φυτών.*

⚠ Η λέξη αναπαραγωγή δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

η **ανάπαυλα** (της ανάπαυλας) ΟΥΣ.: ανάπαυλα είναι το να σταματάμε για λίγο τη δουλειά ή άλλη απασχόληση (= διάλειμμα, διακοπή): *Το μεσημέρι έκαναν μια μικρή ανάπαυλα για φα-*

γητό. / Δεν υπήρξε ανάπαυλα στις στρατιωτικές επιχειρήσεις.

⚠ Η λέξη ανάπαυλα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

αναπαύομαι (αναπαύτηκα, αναπαυμένος) ΡΗΜ.:
1. όταν κάποιος αναπαύεται, ξεπλώνει για να ξεκουραστεί (= ησυχάζω): *Δεν κοιμάται, απλώς αναπαύεται.*
2. όταν λέμε για κάποιον πεθαμένο ότι αναπαύεται κάπου, εννοούμε ότι είναι θαμμένος εκεί: *Ο παππούς του αναπαύεται στο Α' Νεκροταφείο.*

η **ανάπαυση** (της ανάπαυσης) ΟΥΣ.:
1. ανάπαυση είναι το σταμάτημα από τη δουλειά ή από κάτι κουραστικό που κάνουμε, για να ξεκουραστούμε (= ξεκούραση): *Η καλύτερη ανάπαυση είναι ο ύπνος.*
2. στη γυμναστική, ανάπαυση είναι η στάση κατά την οποία είμαστε όρθιοι έχοντας το αριστερό μας πόδι μπροστά και λίγο αριστερά: *Μόλις τελειώσουμε την άσκηση, καθόμαστε σε στάση ανάπαυσης.*

⚠ Η λέξη ανάπαυση δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

αναπαυτικά ΕΠΙΡΡ.: όταν καθόμαστε ή ξεπλώνουμε κάπου αναπαυτικά, το σώμα μας ξεκουράζεται γιατί ακουμπάει σε κάτι μαλακό (= άνετα, βολικά ≠ άβολα): *Ξάπλωσε αναπαυτικά στο στρώμα και αποκοιμήθηκε.*

ο **αναπαυτικός**, η **αναπαυτική**, το **αναπαυτικό** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι αναπαυτικό, μας ξεκουράζει και μας κάνει να νιώθουμε άνετα (= άνετος, βολικός ≠ άβολος): *Την ημέρα του ταξιδιού, φορέστε άνετα ρούχα και αναπαυτικά παπούτσια. / Βάζουμε τον άρρωστο σε αναπαυτική θέση.*

αναπηδάω/αναπηδῶ (αναπήδησα) ΡΗΜ.: όταν κάτι ή κάποιος αναπηδάει, κινείται απότομα προς τα πάνω (= πετιέμαι, τινάζομαι): *Το αίμα αναπήδησε από την πληγή. / Αναπήδησε από τη χαρά του.*

η **αναπηρία** (της αναπηρίας, των αναπηριών) ΟΥΣ.: όταν κάποιος έχει μια αναπηρία, του λείπει κάποιο μέρος του σώματος, όπως χέρι ή πόδι, ή έχει κάποια σοβαρή αρρώστια: *Η αναπηρία του οφείλεται σε ατύχημα. / Πήρε σύνταξη λόγω αναπηρίας.*

ο **ανάπηρος** (του αναπήρου, των αναπήρων), η **ανάπηρη** (της ανάπηρης) ΟΥΣ.: ο ανάπηρος είναι ο άνθρωπος που έχει κάποια αναπηρία: *Πάρκαρε παράνομα το αυτοκίνητο σε θέση πάρκινγκ για αναπήρους.*

ο **ανάπηρος**, η **ανάπηρη**, το **ανάπηρο** ΕΠΙΘ.: όταν ένας άνθρωπος είναι ανάπηρος, έχει κάποια αναπηρία: *Στα αεροδρόμια υπάρχουν ειδικές εγκαταστάσεις για ανάπηρους ταξιδιώτες.*

ο **αναπληρωματικός**, η **αναπληρωματική**, το **αναπληρωματικό** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι αναπληρωματικός σε μία θέση, αναπληρώνει αυτόν που έχει κανονικά τη θέση αυτή: *Όταν*

πέθανε ο βουλευτής Έβρου, τη θέση του πήρε ο πρώτος αναπληρωματικός.

αναπληρώνω (αναπληρώσα, **αναπληρώνομαι** (αναπληρώθηκα, αναπληρωμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν αναπληρώνουμε κάποιον, παίρνουμε για λίγο τη θέση του (= αντικαθιστώ): *Ποιος θα σε αναπληρώνει όσο θα λείπεις;*

2. όταν αναπληρώνουμε κάτι που λείπει, προσπαθούμε να το συμπληρώσουμε με κάτι άλλο: *Τρώει πολλά φρούτα, για να αναπληρώσει τις βιταμίνες που του λείπουν. / Το μάθημα που χάθηκε θα αναπληρωθεί την επόμενη εβδομάδα.*

ο αναπληρωτής (του αναπληρωτή, των αναπληρωτών), η **αναπληρώτρια** (της αναπληρώτριας, των αναπληρωτριών) ΟΥΣ.: ο αναπληρωτής μας παίρνει για λίγο τη θέση μας ή κάνει τη δουλειά μας για όσο διάστημα λείπουμε (= αντικαταστάτης): *Όσο λείπει ο διευθυντής, υπογράφει τις άδειες ο αναπληρωτής του.*

ο αναπνευστήρας (του αναπνευστήρα, των αναπνευστήρων) ΟΥΣ.:

1. ο αναπνευστήρας είναι η συσκευή που βοηθάει τους ανθρώπους να αναπνέουν όταν δεν μπορούν να αναπνεύσουν κανονικά, συνήθως επειδή είναι άρρωστοι ή τραυματισμένοι: *Οι γιατροί τού έβαλαν αναπνευστήρα γιατί δεν μπορούσε ν' αναπνέει.*

2. ο αναπνευστήρας είναι ο σωλήνας που χρησιμοποιούν οι άνθρωποι όταν κολυμπάνε κάτω από το νερό της θάλασσας, για να μπορούν να αναπνεύσουν: *Φοράει πάντα τη μάσκα, τον αναπνευστήρα και τα βατραχοπέδιλα πριν κάνει βουτιές.*

αναπνέω (ανέπνευσα και ανέπνευσα) ΡΗΜ.:

1. όταν οι άνθρωποι ή τα ζώα αναπνέουν, βάζουν αέρα μέσα στα πνευμόνια τους και μετά τον βγάζουν πάλι έξω (= ανασαίνω): *Λαχάνιασε από το τρέξιμο και ανέπνεε με δυσκολία.*

2. όταν αναπνέουμε κάτι, αυτό μπαίνει μέσα στα πνευμόνια μας (= εισπνέω): *Στο βουνό αναπνέουμε καθαρό αέρα.*

3. όταν λέμε ότι κάποιος αναπνέει, εννοούμε ότι είναι ζωντανός (= ζω ≠ πεθαίνω): *Όσο αναπνέει, θα ελπίζει.*

4. λέμε ότι αναπνέω όταν κάτι δύσκολο ή δυσάρεστο περνάει (= ανακουφίζομαι): *Οι παρανομίες σταμάτησαν και οι κάτοικοι της περιοχής ανέπνευσαν.*

η αναπνοή (της αναπνοής, των αναπνοών) ΟΥΣ.:

1. η αναπνοή είναι το να παίρνουμε και να βγάζουμε αέρα από τα πνευμόνια μας όταν αναπνέουμε (= ανάσα): *Σταμάτησε η αναπνοή του και του έβαλαν οξυγόνο για να μπορεί να αναπνεύσει.*

2. αναπνοή λέμε τον αέρα που βγάζουμε από το στόμα μας: *Έφαγε σκόρδο και η αναπνοή του μυρίζει πολύ άσχημα. / Τσίχλες με γεύση δυόσμου για δροσερή αναπνοή.*

ΕΚΦΡ. κρατάω την αναπνοή μου, μου κόβεται η αναπνοή, σε απόσταση αναπνοής

ανάποδα ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν βάζουμε κάτι ανάποδα, το βάζουμε από την ανάποδη: *Δεν μπορεί να περπατήσει γιατί φοράει τα παπούτσια του ανάποδα.*

2. όταν κάτι έρχεται ανάποδα, δε συμβαίνει όπως θα θέλαμε ή θα περιμέναμε: *Ήρθαν ανάποδα τα πράγματα και τελικά δε θα φύγουμε για διακοπές.*

ΕΚΦΡ. βγάζω την πίστη, μου βγαίνει η πίστη

η ανάποδη (της ανάποδης, των ανάποδων) ΟΥΣ.:

1. ανάποδη λέμε την άλλη πλευρά ενός πράγματος, αυτή που δεν είναι η πιο σημαντική ή αυτή που δε χρησιμοποιούμε: *Φόρεσε την μπλούζα της από την ανάποδη και όλοι γελούσαν μαζί της. (≠ καλή)*

2. λέμε ότι χτυπάμε κάποιον στο πρόσωπο με την ανάποδη όταν τον χτυπάμε με την πάνω πλευρά της παλάμης μας: *Μου μίλησε άσχημα και του έδωσα μια ανάποδη στο πρόσωπο.*

ΕΚΦΡ. ξέρω από την καλή και από την ανάποδη

η αναποδιά (της αναποδιάς, των αναποδιών) ΟΥΣ.:

1. η αναποδιά είναι ένα δυσάρεστο ή ξαφνικό γεγονός (= ατυχία, κακοτυχία): *Του έτυχαν πολλές αναποδιές μαζεμένες και αναγκάστηκε να κλείσει το μαγαζί.*

2. η αναποδιά είναι η άσχημη συμπεριφορά κάποιου, που οφείλεται στον κακό του χαρακτήρα (= ιδιοτροπία, παραξενιά): *Τον έπιασαν οι αναποδιές του και δε θέλει να βγει μαζί μας.*

αναποδογυρίζω (αναποδογύρισα), **αναποδογυρίζομαι** (αναποδογυρίστηκα, αναποδογυρισμένος) ΡΗΜ.:

1. αναποδογυρίζουμε κάτι όταν το γυρίζουμε ανάποδα, έτσι ώστε το πάνω μέρος του να βρεθεί από κάτω: *Πάνω στο θυμό του αναποδογύρισε το τραπέζι. / Ο αέρας αναποδογύρισε τη βάρκα.*

2. αναποδογυρίζει 3^ο ΠΡ.: κάτι αναποδογυρίζει όταν γυρίζει ανάποδα, έτσι ώστε το πάνω μέρος του να βρεθεί από κάτω (= ανατρέπεται): *Το αυτοκίνητο έπεσε στον γκρεμό και αναποδογύρισε.*

ο ανάποδος, η ανάποδη, το ανάποδο ΕΠΙΘ.:

1. η ανάποδη πλευρά ή η ανάποδη κατεύθυνση είναι η αντίθετη από την κανονική ή τη συνηθισμένη (= αντίθετος): *Τύπωσε τις σελίδες με ανάποδη σειρά, από το τέλος προς την αρχή. / Φόρεσες το πουλόβερ από την ανάποδη πλευρά.*

2. ανάποδο λέμε κάτι που φέρνει προβλήματα, αναποδιές (= αντίξοος ≠ ευνοϊκός): *Η αθλήτρια είχε μία ανάποδη μέρα και δυστυχώς έχασε το μετάλλιο.*

3. (ΑΝΕΠΙΣ.) ανάποδο λέμε κάποιον που δε συμπεριφέρεται καλά στους άλλους, που έχει κακό χαρακτήρα (= στριμμένος, δύστροπος):

Είναι πολύ ανάποδος άνθρωπος και όλο γκρι- νιάζει.

ΕΚΦΡ. παίρνω ανάποδες

αναπολώ (αναπόλησα) ΡΗΜ.: όταν θυμόμαστε ευχάριστα γεγονότα που ζήσαμε παλιά, λέμε ότι τα αναπολούμε (= νοσταλγώ): *Αναπολούν την ξένοιαστη ζωή στο νησί. / Αναπολεί τα παι- δικά του χρόνια και συγκινείται.*

ο **αναποφάσιτος**, η **αναποφάσιστη**, το **ανα- ποφάσιστο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι αναποφάσιτος για κάτι, δεν έχει αποφασίσει ακόμα τι θα κάνει σχετικά με αυτό ($\neq$ αποφασισμένος): *Στεκόταν στην πόρτα αναποφάσιστη, σαν να μην είχε το θάρ- ρος να μπει.*

2. όταν κάποιος είναι αναποφάσιτος, δεν απο- φασίζει εύκολα για κάτι ($\neq$ αποφασιστικός): *Οι αναποφάσιτοι άνθρωποι σκέφτονται πάρα πολύ πριν κάνουν κάτι.*

αναπόφευκτα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάτι γίνεται ανα- πόφευκτα, γίνεται οπωσδήποτε γιατί είναι αδύνατο να το αποφύγουμε (= αναγκαστικά, μοιραία): *Ο εθνικός διχασμός οδηγεί αναπό- φευκτα στην καταστροφή.*

ο **αναπόφευκτος**, η **αναπόφευκτη**, το **ανα- πόφευκτο** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι κακό ή δυσάρεστο είναι αναπόφευκτο, είναι αδύνατο να το απο- φύγουμε (= αναπότρεπτος): *Η ομάδα έπαιξε τόσο άσχημα, που η ήττα της ήταν αναπόφευ- κτη.*

ο **αναπήρας** (του αναπήρα, των αναπήρων) ΟΥΣ.: ο αναπήρας είναι μια μικρή συσκευή που βγάζει φλόγα και τη χρησιμοποιούμε για να ανάβουμε τσιγάρο, πίπα ή φωτιά: *Έβγαλε τον αναπήρα από την τσέπη του και άναψε το τσι- γάρο του.*

η **ανάπτυξη** (της ανάπτυξης, των αναπτύξεων) ΟΥΣ.:

1. ανάπτυξη υπάρχει όταν κάτι μεγαλώνει: *Ο ρόλος της οικογένειας είναι σημαντικός για την ανάπτυξη του παιδιού.*

2. ανάπτυξη υπάρχει όταν κάτι γίνεται καλύ- τερο (= πρόοδος, καλλιέργεια): *Το υπουργείο στηρίζει την ανάπτυξη των τεχνών.*

3. μια χώρα έχει ανάπτυξη όταν γίνεται πιο πλούσια ή πιο σημαντική σε έναν τομέα (= εξέλιξη): *Η βιομηχανική ανάπτυξη της χώρας είναι γρήγορη.*

4. γίνεται ανάπτυξη όταν κάτι νέο δημιουργεί- ται (= δημιουργία): *Η εταιρεία τους ασχολείται με την ανάπτυξη λογισμικού.*

5. η ανάπτυξη ενός θέματος είναι όταν το περι- γράφουμε με λεπτομέρεια: *Θα γίνει συζήτηση μετά από την ανάπτυξη της ομιλίας του.*

αναπτύσσω (ανέπτυξα και ανέπτυξα), **ανα- πτύσσομαι** (αναπτύχθηκα, αναπτυγμένος) ΡΗΜ.:

1. αναπτύσσουμε κάτι ή κάτι αναπτύσσεται όταν γίνεται καλύτερο ή πιο δυνατό (= καλ- λιεργώ): *Οι Βαβυλώνιοι ανέπτυξαν πρώτοι την*

επιστήμη και την τεχνολογία. / Η τέχνη του ψηφιδωτού αναπτύχθηκε στα βυζαντινά χρό- νια.

2. όταν αναπτύσσουμε κάτι, σχεδιάζουμε και φτιάχνουμε κάτι καινούριο (= δημιουργώ): *Ανέπτυξαν ένα νέο μοντέλο κινητού τηλεφώ- νου.*

3. αναπτύσσουμε ένα θέμα όταν το περιγρά- φουμε με λεπτομέρεια για να μας καταλάβουν (= αναλύω): *Μας ανέπτυξε αναλυτικά τις από- ψεις του.*

4. **αναπτύσσομαι** ΠΑΘ.: όταν κάτι ή κάποιος αναπτύσσεται, αλλάζει και γίνεται σιγά σιγά πιο μεγάλο (= μεγαλώνω): *Το φυτό κρόκος ανα- πτύσσεται αποκλειστικά στο Ν. Κοζάνης.*

ο **αναρίθμητος**, η **αναρίθμητη**, το **αναρίθη- το** ΕΠΙΘ.: όταν ένα σύνολο πραγμάτων ή αν- θρώπων είναι αναρίθμητο, δεν μπορούμε να το μετρήσουμε, γιατί είναι πολύ μεγάλο σε αριθμό (= αμέτρητος): *Οι φτωχές χώρες έχουν ανα- ρίθημα προβλήματα.*

ο **ανάρπαστος**, η **ανάρπαστη**, το **ανάρπαστο** ΕΠΙΘ.: λέμε ότι κάτι γίνεται ανάρπαστο όταν το αγοράζουν πολλοί άνθρωποι αμέσως: *Η εξαι- ρετική ποιότητα αυτού του κρασιού το κάνει ανάρπαστο σε όλο τον κόσμο.*

η **αναρρίχηση** (της αναρρίχησης, των αναρρι- χήσεων) ΟΥΣ.:

1. όταν κάνουμε αναρρίχηση, σκαρφαλώνουμε σε απότομα βράχια, χρησιμοποιώντας τα χέρια μας, τα πόδια μας, καθώς και ειδικά σκονιά: *Ασχολείται χρόνια με το άθλημα της αναρρί- χησης.*

2. αναρρίχηση σε ένα αξίωμα κτλ. είναι το να το αποκτά κάποιος χωρίς να το αξίζει: *Η αναρ- ρίχσή του στη θέση του προέδρου ενόχλησε πολλούς συναδέλφους του.*

το **αναρριχητικό φυτό** ΟΥΣ.: το αναρριχητικό φυτό είναι το φυτό που μεγαλώνοντας, για να στηριχθεί όρθιο, τυλίγεται γύρω από κάποιο αντικείμενο (= αναρριχόμενο φυτό): *Ο κισσός είναι αναρριχητικό φυτό.*

αναρριχώμαι (αναρριχήθηκα, αναρριχημένος)

ΡΗΜ. (ΕΠΙΣ.):

1. κάποιος αναρριχάται όταν ανεβαίνει με τη βοήθεια των χεριών και των ποδιών πάνω σε βράχο, δέντρο κτλ. (= σκαρφαλώνω): *Οι δύο ορειβάτες αναρριχήθηκαν στην κορυφή του βουνού.*

2. λέμε ότι κάποιος αναρριχάται σε ένα αξί- ωμα κτλ. όταν το αποκτά χωρίς να το αξίζει: *Αναρριχήθηκε στη θέση διευθυντή με ύπουλα μέσα.*

3. **αναρριχάται** 3^ο ΠΡ.: κάτι αναρριχάται όταν ανεβαίνει προς τα πάνω καθώς μεγαλώνει: *Ο κισσός αναρριχάται στον τοίχο ή στους κορ- μούς των δέντρων.*

αναρρώνω (ανάρρωσα) ΡΗΜ.: όταν αναρρώνου- με, ήμασταν άρρωστοι και γινόμαστε σιγά σιγά καλά (= συνέρχομαι, αναλαμβάνω): *Δεν έχει αναρρώσει ακόμη από την εγχείριση.*

η **ανάρρωση** (της ανάρρωσης) ΟΥΣ.: όταν ένας άρρωστος βρίσκεται στην ανάρρωση, γίνεται σιγά σιγά πάλι καλά στην υγεία του: *Του ευχήθηκαν καλή ανάρρωση.* / *Καθυστερεί η ανάρρωσή του.*

Δ Η λέξη ανάρρωση δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

η **αναρχία** (της αναρχίας) ΟΥΣ.: όταν επικρατεί αναρχία κάπου, ο καθένας κάνει ό,τι θέλει, επειδή δεν υπάρχουν νόμοι, κανόνες ή πειθαρχία ($\neq$ τάξη): *Επικρατεί αναρχία στο ωράριο των καταστημάτων.* / *Κυριάρχησε αναρχία στη χώρα λόγω του πολέμου.*

Δ Η λέξη αναρχία δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

αναρωτιέμαι (αναρωτήθηκα) ΡΗΜ.:

1. όταν αναρωτιόμαστε για κάτι που δεν ξέρουμε ή που μας ανησυχεί, δεν μπορούμε να το εξηγήσουμε (= διερωτώμαι, απορώ): *Αναρωτιέμαι γιατί δεν έχει φτάσει ακόμα.* / *"Γιατί ήρθε μόνη της;" αναρωτήθηκε...*

2. λέμε "αναρωτιέμαι" όταν θέλουμε να ρωτήσουμε ευγενικά κάποιον αν θα κάνει αυτό που του ζητάμε: *Αναρωτιέμαι αν θα μπορούσατε να έρθετε και το Σάββατο στη δουλειά.*

η **ανάσα** (της ανάσας) ΟΥΣ.: ανάσα λέμε είναι το παίρνουμε και να βγάζουμε αέρα από τα πνευμόνια μας όταν αναπνέουμε (= αναπνοή): *Πάρε μια βαθιά ανάσα.* / *Ζέστανε τα χέρια του με την ανάσα του.*

Δ Η λέξη ανάσα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

ΕΚΦΡ. κρατάω την ανάσα μου, μου κόβεται η ανάσα, παίρνω ανάσα

ανασαίνω (ανάσανα) ΡΗΜ.:

1. ανασαίνουμε όταν βάζουμε αέρα μέσα στα πνευμόνια μας και μετά τον βγάζουμε πάλι έξω (= αναπνέω): *Ανασαίνει βαριά επειδή είναι κρυμμένος.*

2. όταν λέμε ότι κάποιος ανασαίνει, εννοούμε ότι είναι ζωντανός (= ζω $\neq$ πεθαίνω): *Ο τραυματίας σταμάτησε να ανασαίνει.*

3. λέμε ότι ανασαίνουμε όταν ξεκουραζόμαστε: *Με τόση δουλειά, δεν πρόλαβα να ανασάνω!*

4. ανασαίνω όταν δεν ταλαιπωρούμαι από κάτι (= ανακουφίζομαι): *Δεν μπορεί να ανασάνει από τα χρέη.*

ανασηκώνω (ανασήκωσα), **ανασηκώνομαι** (ανασηκώθηκα, ανασηκωμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν ανασηκώνουμε κάτι, το σηκώνουμε λίγο πιο ψηλά: *Ανασήκωσε τη γλάστρα για να βρει το κλειδί.*

2. όταν ανασηκώνω την άκρη ενός ρούχου, τη σηκώνω ή την τυλίγω λίγο πιο ψηλά (= μαζεύω): *Υποκλίθηκε στο κοινό, ανασηκώνοντας τις άκρες της φούστας της.*

3. **ανασηκώνομαι** ΠΑΘ.: όταν ανασηκώνομαι, είμαι ξαπλωμένος και σηκώνω το σώμα μου όρθιο από τη μέση και πάνω (= ανακάθομαι): *Ανασηκώθηκε στο κρεβάτι για να φάει.*

η **ανασκαφή** (της ανασκαφής, των ανασκαφών) ΟΥΣ.: όταν οι αρχαιολόγοι κάνουν ανασκαφές, σκάβουν το έδαφος για να βρουν αρχαία μνημεία ή αντικείμενα: *Οι ανασκαφές*

της Βεργίνας έφεραν στο φως τον τάφο του βασιλιά Φιλίππου. / *Μας ξενάγησε στο χώρο των ανασκαφών της Κνωσού.*

Δ Η λέξη ανασκαφή χρησιμοποιείται συνήθως στον πληθυντικό αριθμό.

ανάσκελα ΕΠΙΡΡ.: όταν είμαστε ανάσκελα, είμαστε ξαπλωμένοι με την πλάτη να ακουμπάει κάτω ($\neq$ μπρούμυτα): *Μεθυσμένος όπως ήταν, έπεσε ανάσκελα αναίσθητος.*

ανασκουμπώνομαι (ανασκουμπώθηκα, ανασκουμπωμένος) ΡΗΜ.:

1. ανασκουμπώνομαι όταν σηκώνω τα μανίκια μου για να κάνω κάτι: *Ανασκουμπώθηκε για να πλύνει τα πιάτα.*

2. ανασκουμπωνόμαστε όταν ετοιμαζόμαστε για σκληρή δουλειά: *Πρέπει να ανασκουμπωθούν αν θέλουν να βγουν νικητές.*

ανασταίνω (ανάστησα και ανέστησα), **ανασταίνομαι** (αναστήθηκα, αναστημένος) ΡΗΜ.:

1. ανασταίνουν κάποιον όταν κάνουν να αρχίσει να αναπνέει πάλι μετά από λιποθυμία ή βαριά αρρώστια: *Οι γιατροί του έδωσαν οξυγόνο και τον ανέστησαν.*

2. λέμε ότι ανασταίνουμε κάτι όταν το κάνουμε να ξαναβρεί τη δύναμή του: *Ένα ποτηράκι κρασί θα σε αναστήσει.* (= αναζωογονώ) / *Ανέστησαν το παλιό καφενείο.*

3. **αναστήθηκε** ΠΑΘ. (ΘΡΗΣΚ.): οι χριστιανοί πιστεύουν ότι ο Χριστός αναστήθηκε όταν ξαναήρθε στη ζωή, αφού τον είχαν σκοτώσει: *Ο Χριστός αναστήθηκε τρεις μέρες μετά την ταφή του.*

ΕΚΦΡ. Χριστός ανέστη

η **Ανάσταση** (της Ανάστασης, των Αναστάσεων) ΟΥΣ. (ΘΡΗΣΚ.): στη χριστιανική θρησκεία, η Ανάσταση είναι η ημέρα και η γιορτή κατά την οποία οι χριστιανοί γιορτάζουν το ότι ο Χριστός ξαναήρθε στη ζωή μετά το θάνατό του: *Η Ανάσταση γιορτάζεται το Πάσχα.*

ο **ανάστατος**, η **ανάστατη**, το **ανάστατο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν ένας χώρος είναι ανάστατος, υπάρχει μεγάλη ακαταστασία (= ακατάστατος): *Τα παιδιά έκαναν πάρτι και άφησαν το σπίτι ανάστατο.*

2. όταν κάποιος είναι ανάστατος, νιώθει μεγάλη ταραχή και αναστάτωση (= αναστατωμένος): *Τρεις μέρες κρατούσε η πυρκαγιά και η πόλη ήταν ανάστατη.*

αναστατώνω (αναστάτωσα), **αναστατώνομαι** (αναστατώθηκα, αναστατωμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν αναστατώνουμε ένα χώρο, τον κάνουμε άνω κάτω (= ανακατεύω): *Έψαχνε τα κλειδιά του και αναστάτωσε όλα τα συρτάρια.*

2. όταν αναστατώνω κάποιον, τον ενοχλώ με τη φασαρία που κάνω (= ξεσηκώνω): *Αναστατώνουν την πολυκατοικία με τους καβγάδες τους.*

3. κάποιος ή κάτι με αναστατώνει όταν με κάνει να νιώθω ταραχή ή ανησυχία (= ταράζω $\neq$ ηρεμώ): *Ο σεισμός αναστάτωσε όλους τους κατοίκους της περιοχής.*

4. αναστατώνομαι παθ.: όταν κάποιος αναστατώνεται με κάτι ή από κάτι, νιώθει μεγάλη ανησυχία ή αναστάτωση (= ταραζομαι, ανησυχώ): *Αναστατώθηκαν όλοι από την είδηση του δυστυχήματος.*

η **αναστάτωση** (της αναστάτωσης, των αναστάσεων) ουσ.:

1. όταν επικρατεί αναστάτωση σε ένα χώρο, τα πράγματα είναι άνω κάτω (= ανακατωσούρα): *Αναστάτωση επικρατούσε στο γραφείο του λόγω της μετακόμισης.*

2. αναστάτωση λέμε τη δυσάρεστη κατάσταση που δημιουργείται από μια αλλαγή που γίνεται: *Η απεργία προκάλεσε αναστάτωση στα δρομολόγια των αεροπλάνων.*

3. αναστάτωση είναι η μεγάλη ανησυχία που νιώθει κάποιος (= ταραχή): *Η είδηση του πολέμου προκάλεσε αναστάτωση σε όλο τον πληνήτη.*

ο **αναστεναγμός** (του αναστεναγμού, των αναστεναγμών) ουσ.: ο αναστεναγμός είναι ο ήχος που ακούγεται όταν βγάζουμε μια δυνατή αναπνοή από πόνο, λύπη ή ανακούφιση (= στεναγμός): *"Ευτυχώς, είσαι καλά" είπε με έναν αναστεναγμό ανακούφισης. / Ο τραυματίας άφησε ένα βαθύ αναστεναγμό από τον πόνο.*

αναστενάζω (αναστέναξα) ρημ.: όταν αναστενάζουμε, βγάζουμε αναστεναγμό (= στενάζω): *"Όνειρο ήταν και πέρασε!" αναστέναξε με ανακούφιση. / Σκούπισε τα δάκρυα αναστενάζοντας.*

αναστηλώνω (αναστήλωσα), **αναστηλώνομαι** (αναστηλώθηκα, αναστηλωμένος) ρημ.: αναστηλώνουμε ένα αρχαίο μνημείο που έχει καταστραφεί όταν το επισκευάζουμε για να του δώσουμε τη μορφή που είχε (= αποκαθιστώ): *Αναστήλωσαν τους κίονες του Παρθενώνα.*

η **αναστήλωση** (της αναστήλωσης, των αναστηλώσεων) ουσ.: η αναστήλωση είναι η επισκευή αρχαίου μνημείου ώστε να αποκτήσει τη μορφή που είχε (= αποκατάσταση): *Αρχαιολόγοι και αρχιτέκτονες σχεδίασαν την αναστήλωση του Παρθενώνα.*

το **ανάστημα** (του αναστήματος, των αναστημάτων) ουσ.:

1. το ανάστημα κάποιου είναι το πόσο ψηλός είναι (= ύψος, μπόι): *Θυμάμαι έναν άντρα με μέτριο ανάστημα και φαρδιές πλάτες.*

2. ανάστημα λέμε τις ικανότητες που έχει κάποιος: *Δύσκολα συναντάει κανείς σήμερα Παπαδιαμάντη ή ενός Καζαντζάκη.*

η **ανασφάλεια** (της ανασφάλειας, των ανασφαλειών) ουσ.:

1. ανασφάλεια νιώθουμε όταν πιστεύουμε ότι βρισκόμαστε σε κίνδυνο (≠ ασφάλεια): *Η αύξηση των κλοπών δημιουργεί αίσθημα ανασφάλειας στους κατοίκους της περιοχής.*

2. λέμε ότι κάποιος νιώθει ανασφάλεια όταν δεν έχει εμπιστοσύνη στον εαυτό του ή στις

δυνάμεις του (≠ σιγουριά): *Νιώθει ανασφάλεια γιατί πιστεύει ότι δε θα τα καταφέρει.*

ο **ανασφαλής**, η **ανασφαλής**, το **ανασφαλές** επιθ.:

1. όταν κάποιος είναι ανασφαλής, πιστεύει ότι βρίσκεται σε κίνδυνο (≠ ασφαλής): *Ο πολίτης νιώθει τελείως ανασφαλής όταν παραβιάζονται τα συνταγματικά του δικαιώματα.*

2. λέμε ότι κάποιος είναι ανασφαλής όταν δεν έχει εμπιστοσύνη στον εαυτό του ή στις δυνάμεις του (≠ σίγουρος, αποφασιστικός): *Είναι πολύ όμορφος, αλλά παραμένει ντροπαλός και ανασφαλής με τις γυναίκες.*

αναταράζω (ανατάραξα), **αναταράζομαι** (αναταράχτηκα, αναταραγμένος) ρημ.:

1. αναταράζουμε ένα υγρό όταν το κουνάμε ή το ανακατεύουμε με δύναμη (= ανακινώ): *Το αεράκι ανατάραξε τα ήσυχια νερά της λίμνης. / Κλείστε το μπουκάλι και αναταράξτε το με δύναμη.*

2. αναταράζουμε μια κατάσταση όταν προκαλούμε ταραχή και αναστάτωση (= ταραζώ, αναστατώνω): *Ο πόλεμος ανατάραξε τις σχέσεις των δύο χωρών.*

η **αναταραχή** (της αναταραχής, των αναταραχών) ουσ.: η αναταραχή είναι η ανησυχία και η ταραχή που επικρατεί κάπου (= αναμπουμπούλα, αναστάτωση): *Οι αποχές των μαθητών από τα μαθήματα προκάλεσαν μεγάλη αναταραχή στο χώρο της παιδείας.*

η **ανάταση** (της ανάτασης, των ανατάσεων) ουσ.: ανάταση λέμε την άσκηση γυμναστικής κατά την οποία τεντώνουμε τα χέρια μας ψηλά με τις παλάμες μας προς τα μέσα: *Ο γυμναστής μάς είπε να κάνουμε ανάταση των χεριών.*

αντέλλει (ανέτειλε και ανέτειλε) ρημ.:

1. όταν ένα ουράνιο σώμα, όπως ο ήλιος, ανατέλλει, βγαίνει και φαίνεται στον ουρανό (= προβάλλει, ξεπροβάλλει ≠ δύει, βασιλεύει): *Ξυπνάει νωρίς το πρωί, μόλις ανατέλλει ο ήλιος.*

2. λέμε ότι κάτι ανατέλλει όταν αρχίζει να υπάρχει (= αρχίζει, ξεκινάει): *Μια νέα εποχή ανέτειλε.*

ανατινάζω (ανατίναξα), **ανατινάζομαι** (ανατινάχτηκα, ανατιναγμένος) ρημ.: ανατινάζουμε κάτι όταν το καταστρέφουμε με έκρηξη: *Ανατίναξαν τη γέφυρα με δυναμίτη. / Το βενζινάδικο έπιασε φωτιά και ανατινάχθηκε.*

η **ανατίναξη** (της ανατίναξης, των ανατίναξεων) ουσ.: ανατίναξη λέμε το να καταστρέφουμε κάτι ή να καταστρέφεται κάτι με έκρηξη: *Σχεδιαζόταν η ανατίναξη αεροπλάνου με βόμβες.*

η **ανατολή** (της ανατολής, των ανατολών) ουσ.:

1. η ανατολή είναι το να ανατέλλει ο ήλιος (≠ δύση): *Σηκώθηκε πολύ νωρίς για να δω την ανατολή του ήλιου.*

2. η ανατολή είναι η ώρα που βγαίνει ο ήλιος στον ουρανό (= αυγή, χάραμα, ξημέρωμα ≠

ηλιοβασίλεμα): Το πάρτι τελείωσε κατά την ανατολή.

3. η ανατολή είναι ένα από τα τέσσερα σημεία του ορίζοντα, αυτό απ' όπου βλέπουμε τον ήλιο να ανατέλλει ($\neq$ δύση): Το παράθυρο του δωματίου του βλέπει προς την ανατολή.

4. Ανατολή ΕΝΙΚ.: Ανατολή λέμε τις χώρες που βρίσκονται δεξιά από την Ευρώπη όταν κοιτάμε το χάρτη ($\neq$ Δύση): Οι αρχαιότεροι πολιτισμοί γεννήθηκαν στην Ανατολή.

ανατολικά ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν πηγαίνουμε ανατολικά, κινούμαστε προς την κατεύθυνση της ανατολής ($\neq$ δυτικά): Το ρεύμα παρέσυρε τη βάρκα ανατολικά.

2. όταν κάτι βρίσκεται ανατολικά μιας περιοχής, βρίσκεται προς την κατεύθυνση της ανατολής σε σχέση με αυτή την περιοχή: Η Ελλάδα συνορεύει ανατολικά με την Τουρκία.

ο ανατολικός, η ανατολική, το ανατολικό ΕΠΙΘ.:

1. όταν ένα μέρος είναι ανατολικό, βρίσκεται στην ανατολή ή βλέπει προς την ανατολή ($\neq$ δυτικός): Η Ρουμανία είναι στην ανατολική Ευρώπη. / Τα ανατολικά δωμάτια έχουν ήλιο νωρίς το πρωί.

2. όταν κάτι είναι ανατολικό, ξεκινάει από την ανατολή ή κατευθύνεται προς την ανατολή ($\neq$ δυτικός): Αύριο οι άνεμοι θα είναι ανατολικοί. / Το μονοπάτι ακολουθεί ανατολική πορεία.

3. ανατολικό είναι και κάτι που έχει σχέση με τις χώρες της Ανατολής ($\neq$ δυτικός): Μελετά την ανατολική φιλοσοφία.

ο Ανατολίτης (του Ανατολίτη, των Ανατολιτών), η Ανατολίτισσα (της Ανατολίτισσα) ΟΥΣ.:

Ανατολίτης είναι αυτός που ζει ή κατάγεται από τις χώρες της Μέσης Ανατολής: Οι Άραβες είναι Ανατολίτες.

ο ανατολίτικος, η ανατολίτικη, το ανατολίτικο ΕΠΙΘ.:

όταν κάτι είναι ανατολίτικο, έχει σχέση με τις χώρες της Μέσης Ανατολής ή με τους Ανατολίτες: Το τσιφτετέλι είναι ανατολίτικος χορός. / Η Ξάνθη είναι ονομαστή για τα ανατολίτικα γλυκά της.

η ανατομία (της ανατομίας) ΟΥΣ.:

1. η ανατομία είναι η επιστήμη που μελετάει το σώμα των ανθρώπων ή των ζώων και τον τρόπο που λειτουργούν τα όργανά τους: Η ανατομία είναι κλάδος της ιατρικής.

2. η ανατομία ενός ανθρώπου είναι ο τρόπος που είναι φτιαγμένο το σώμα μας: Η γυναίκα έχει διαφορετική ανατομία από τον άντρα.

⚠ Η λέξη ανατομία δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ανατρέπω (ανέτρεψα και ανάτρεψα), ανατρέπομαι (ανατράπηκα) ΡΗΜ.:

1. χρησιμοποιούμε το "ανατρέπω" για να πούμε ότι κάτι που είχαμε σχεδιάσει δε θα γίνει (= ματαιώνω, χαλάω): Η κακοκαιρία ανέτρεψε τα σχέδια των διακοπών μας.

2. όταν αλλάζουμε μια απόφαση ή μια διαταγή που πιστεύουμε ότι δεν είναι σωστή, την

ανατρέπουμε (= ανασκευάζω): Ανέτρεψε τις κατηγορίες εναντίον του.

3. λέμε ότι ανατρέπουμε κάτι όταν το αλλάζουμε ώστε να γίνει το αντίθετο από αυτό που ήταν (= αντιστρέφω): Ανέτρεψαν το σκορ και νίκησαν με 1-0.

4. ανατρέπουμε κάποιον όταν τον κάνουμε να φύγει από την εξουσία (= ρίχνω): Ο λαός ανέτρεψε το βασιλιά.

5. ανατρέπουμε κάτι όταν το κάνουμε να γυρίσει ανάποδα (= αναποδογυρίζω): Ένα τεράστιο κύμα ανέτρεψε τη βάρκα τους.

6. ανατρέπομαι ΠΑΘ.: κάποιος ανατρέπεται όταν χάνει την εξουσία (= πέφτω): Ανατράπηκε ο βασιλιάς.

7. ανατρέπεται ΠΑΘ. 3^ο ΠΡ.: κάτι ανατρέπεται όταν γυρίζει ανάποδα, έτσι ώστε το πάνω μέρος του να βρεθεί από κάτω (= αναποδογυρίζει, τουμπάρει): Δύο βαγόνια του τρένου ανατράπηκαν σε δασική έκταση.

ανατρέφω (ανάθρεψα και ανέθρεψα), ανατρέφομαι (ανατράφηκα, αναθρεμμένος) ΡΗΜ.:

1. ανατρέφω σημαίνει φροντίζω ένα παιδί μέχρι να γίνει μεγάλος (= μεγαλώνω): Ανάθρεψε μόνη της τρία παιδιά. / Έζησε και ανατράφηκε στη Γαλλία από τη γιαγιά του.

2. ανατρέφουμε ένα παιδί όταν του διδάσκουμε πώς να συμπεριφέρεται, πώς να σκέφτεται κτλ. (= διαπαιδαγωγώ): Τον ανέθρεψαν με δημοκρατικές αρχές. / Ανατράφηκε ως μουσουλμάνος.

ανατριχιάζω (ανατρίχιασα) ΡΗΜ.:

1. όταν ανατριχιάζουμε, νιώθουμε να σηκώνονται όρθιες οι τρίχες του σώματός μας: Ανατρίχιασα από το κρύο. / Ανατρίχιασε από το φόβο της.

2. χρησιμοποιούμε το "ανατριχιάζω" για να πούμε ότι κάτι μου προκαλεί αηδία (= αηδιάζω): Οι μπάμιες είναι το φαγητό που τον ανατριχιάζει.

ο ανατριχιαστικός, η ανατριχιαστική, το ανατριχιαστικό ΕΠΙΘ.:

όταν κάτι είναι ανατριχιαστικό, μας κάνει να ανατριχιάζουμε, συνήθως από φόβο ή φρίκη: Οι εφημερίδες περιγράφουν το έγκλημα με ανατριχιαστικές λεπτομέρειες.

η ανατριχίλα (της ανατριχίλας) ΟΥΣ.:

1. ανατριχίλα είναι αυτό που νιώθουμε όταν ανατριχιάζουμε: Τα ποντίκια του φέρνουν ανατριχίλα.

2. ανατριχίλες ΠΛΗΘ.: κάποιος έχει ανατριχίλες όταν δεν αισθάνεται καλά, συνήθως επειδή έχει πυρετό (= ρίγος): Έμεινε τρεις μέρες στο κρεβάτι με δυνατό πονοκέφαλο και ανατριχίλες.

⚠ Η λέξη ανατριχίλα δεν έχει γενική στην πληθυντικό αριθμό.

η ανατροφή (της ανατροφής, των ανατροφών) ΟΥΣ.:

1. ανατροφή λέμε το να φροντίζει κανείς ένα παιδί μέχρι να μεγαλώσει και να μπορεί να φροντίζει μόνο του τον εαυτό του: Μετά το θάνατο

των γονιών, ο παππούς και η γιαγιά ανέλαβαν την ανατροφή του παιδιού.

2. ανατροφή λέμε τον τρόπο που μας μεγαλώνουν οι γονείς και τα πράγματα που μας διδάσκουν για το πώς να συμπεριφερόμαστε (= αγωγή): *Είναι ένα παιδί με ανατροφή, έχει καλούς τρόπους και σέβεται τους μεγαλύτερους του.*

αναφέρω (ανάφερα και ανέφερα), **αναφέρομαι** (αναφέρθηκα) ΡΗΜ.:

1. αναφέρουμε κάτι όταν δίνουμε πληροφορίες για αυτό ή όταν το κάνουμε γνωστό (= ανακοινώνω, δηλώνω, γνωστοποιώ): *Αν δείτε κάτι ύποπτο, πρέπει να το αναφέρετε στην αστυνομία.* / *Αναφέρθηκε ένα κρούσμα της γρίπης των πτηνών.*

2. όταν αναφέρουμε κάποιον ή κάτι, λέμε ή γράφουμε κάτι για αυτόν ή για αυτό, χωρίς πολλές λεπτομέρειες: *Αναφέρει συχνά το όνομά της.* (= μνημονεύω) / *Η εφημερίδα δεν ανέφερε καν το περιστατικό.* (= γράφει)

3. αναφέρω κάποιον σε έναν ανώτερο όταν του λέμε ότι έχει κάνει κάτι κακό (= καταγγέλλω): *Θα σε αναφέρω στο διευθυντή, γι' αυτό που έκανες!*

4. αναφέρομαι ΠΑΘ.: αναφέρομαι σε κάποιον ή σε κάτι όταν μιλάω ή γράφω για αυτόν ή για αυτό: *Στην ομιλία της αναφέρθηκε στο φαινόμενο του θερμοκηπίου.* / *Η ταινία αναφέρεται στον πόλεμο του Βιετνάμ.*

το **αναφιλητό** (του αναφιλητού, των αναφιλητών) ΟΥΣ.: τα αναφιλητά είναι οι αναστεναγμοί που βγάζει κάποιος όταν κλαίει (= λυγμός): *Την άκουγε που έκλαιγε με αναφιλητά.*

η **αναφυλαξία** (της αναφυλαξίας, των αναφυλαξιών) ΟΥΣ.: η αναφυλαξία εμφανίζεται όταν βγάζουμε σπυράκια και κοκκινίλες στο δέρμα, επειδή ο οργανισμός μας είναι ευαίσθητος σε κάποιες ουσίες: *Η σοκολάτα, το αυγό και το γάλα προκαλούν συχνά αναφυλαξία.*

⚠ Η λέξη αναφυλαξία δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

η **αναχώρηση** (της αναχώρησης, των αναχωρήσεων) ΟΥΣ.: αναχώρηση είναι το να φεύγει κάποιος ή κάτι από ένα μέρος για να ταξιδέψει (≠ άφιξη): *Η ώρα αναχώρησης του πλοίου για Κρήτη είναι στις 7.30 το βράδυ.* / *Επιβεβαίωσε τον αριθμό της πτήσης του στον πίνακα των αναχωρήσεων.*

αναχωρώ (αναχώρησα) ΡΗΜ. (ΕΠΙΣ.): αναχωρούμε όταν ξεκινάμε να πάμε σε άλλο μέρος (= φεύγω ≠ φτάνω): *Ο πρωθυπουργός θα αναχωρήσει αύριο για τις Βρυξέλλες.* / *Τι ώρα αναχωρεί το τρένο;*

αναποκοκκινίζω (αναποκοκκίνισα, αναποκοκκινισμένος) ΡΗΜ.: όταν αναποκοκκινίζουμε, το πρόσωπό μας γίνεται κόκκινο από ντροπή, θυμό, ζέστη κτλ. (= ξανάβω): *Αναστατώθηκε, αναποκοκκίνισε και άρχισε να ουρλιάζει.* / *Γύρισε αναποκοκκινισμένος και ιδρωμένος από την προπόνηση.*

το **αναψυκτικό** (του αναψυκτικού, των αναψυκτικών) ΟΥΣ.: αναψυκτικό λέμε κάθε ποτό χωρίς οινόπνευμα, όπως είναι η πορτοκαλάδα, η λεμονάδα κτλ., που το πίνουμε για να δροσιστούμε: *Παρήγγειλε ένα σάντουιτς και ένα κρύο αναψυκτικό.*

η **αναψυχή** (της αναψυχής) ΟΥΣ.: αναψυχή λέμε το να ξεκουράζεται ή να διασκεδάζει κανείς (= διασκέδαση): *Αυτή τη φορά ταξίδεψε στο εξωτερικό για αναψυχή και όχι για δουλειά.*

⚠ Η λέξη αναψυχή δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **άνδρας** ΟΥΣ. ⇒ **άντρας**

η **ανδρεία** (της ανδρείας) ΟΥΣ.: ανδρεία δείχνει αυτός που αντιμετωπίζει με θάρρος τον κίνδυνο (= γενναιότητα, τόλμη ≠ δειλία): *Τιμήθηκε με μετallation ανδρείας για τη συμμετοχή του στον πόλεμο.*

⚠ Η λέξη ανδρεία δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **ανδρείος**, η **ανδρεία**, το **ανδρείο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι ανδρείος, δείχνει γενναιότητα και παλικάριά, συνήθως στον πόλεμο (= γενναίος, θαρραλέος ≠ ανάνδρος, δειλός): *Στην πρώτη γραμμή βρίσκονταν οι πιο ανδρείοι πολεμιστές.*

ο **ανδρειωμένος**, η **ανδρειωμένη**, το **ανδρειωμένο** ΕΠΙΘ. (ΑΝΕΠΙΣ.): είναι ό,τι και ο αντρειωμένος

ο **ανδριάντας** (του ανδριάντα, των ανδριάντων) ΟΥΣ.: ανδριάντα λέμε το άγαλμα που παριστάνει ολόκληρο το σώμα κάποιου σημαντικού ανθρώπου: *Για να τιμήσουν τη μνήμη του, του έστησαν ανδριάντα σε κεντρική πλατεία.*

τα **ανδρικά** ΟΥΣ. ⇒ **αντρικά**

ο **ανδρικός**, η **ανδρική**, το **ανδρικό** ΕΠΙΘ. ⇒ **αντρικός**

το **ανδρόγυνο** ΟΥΣ. ⇒ **αντρόγυνο**

ανεβάζω (ανεβάσα, ανεβασμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν ανεβάζουμε κάτι σε κάποιο μέρος, το μεταφέρουμε από ένα χαμηλότερο σημείο σε ένα ψηλότερο (≠ κατεβάζω): *Ανεβάσαμε το ψυγείο στον τρίτο όροφο με το ασανσέρ.* / *Ανέβασε το μωρό στους ώμους του.* (= σηκώνω)

2. λέμε ότι ανεβάζουμε κάτι όταν το κάνουμε να γίνει μεγαλύτερο σε τιμή, μέγεθος, αξία κτλ. (= αυξάνω ≠ μειώνω, ρίχνω): *Το σουπερμάρκετ ανέβασαν τις τιμές των τροφίμων.* / *Λένε ότι το αλάτι ανεβάζει την πίεση.*

3. λέμε ότι ανεβάζουμε την ένταση ενός ήχου όταν τον κάνουμε να ακούγεται πιο δυνατά (= δυναμώνω ≠ χαμηλώνω): *Ανέβασε την ένταση της τηλεόρασης για να ακούσει τον παρουσιαστή.*

4. λέμε ότι ανεβάζουμε μια παράσταση όταν την παρουσιάζουμε στο κοινό: *Ο θίασος ανέβασε αρχαία τραγωδία στην Επίδαυρο.*

5. (ΑΝΕΠΙΣ.) λέμε ότι κάποιος ή κάτι με ανεβάζει όταν με κάνει να έχω καλή διάθεση (= φτιάχνω): *Η μουσική τον ανεβάζει.*

ΕΚΦΡ. ανεβάζω στα ύψη

ανεβάζω στα ύψη ΕΚΦΡ.: λέμε ότι ανεβάζουμε κάτι στα ύψη όταν αυξάνουμε υπερβολικά την τιμή του ή την αξία του (= εκτοξεύω στα ύψη): *Οι ξενοδόχοι ανέβασαν στα ύψη τις τιμές των δωματίων. / Η δυνατή μουσική ανέβασε το κέφι του κοινού στα ύψη.*

ανεβαίνει στα ύψη ΕΚΦΡ.: όταν μια τιμή ή μια αξία ανεβαίνει στα ύψη, γίνεται πολύ μεγάλη, αυξάνεται πολύ (= εκτοξεύεται στα ύψη): *Η θερμοκρασία τους θερινούς μήνες ανεβαίνει στα ύψη.*

ανεβαίνω (ανέβηκα, ανεβασμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν ανεβαίνουμε μια σκάλα, ένα βουνό κτλ., προχωράμε για να φτάσουμε σε πιο ψηλό μέρος (**≠** κατεβαίνω): *Ανέβηκε στην ψηλότερη κορυφή του Έβερεστ. / Ανεβαίνει στον τρίτο όροφο με τις σκάλες, για να γυμναστεί. / Τα παιδιά ανέβαιναν στα δέντρα. (= σκαρφαλώνω)*

2. όταν ανεβαίνουμε σε ένα μέσο συγκοινωνίας, μπαίνουμε μέσα σε αυτό (= επιβιβάζομαι **≠** αποβιβάζομαι, κατεβαίνω): *Ανέβηκε σε λάθος τρένο.*

3. λέμε ότι κάποιος ανεβαίνει όταν παίρνει πιο σημαντική θέση ή αξίωμα (= προάγομαι): *Με σκληρή δουλειά, ανέβηκε στην ιεραρχία και έγινε αντιπρόεδρος.*

4. ανεβαίνει 3^ο ΠΡ.: όταν κάτι ανεβαίνει, γίνεται μεγαλύτερο σε τιμή, μέγεθος, αξία κτλ. (**≠** πέφτει, μειώνεται): *Ανέβηκαν οι τιμές των λαχανικών. (= ακριβαίνει) / Ανέβηκε κι άλλο ο περετός. (= αυξάνεται)*

5. ανεβαίνει 3^ο ΠΡ.: όταν κάτι ανεβαίνει, σηκώνεται ψηλά (**≠** χαμηλώνει, κατεβαίνει): *Παρακολουθήσαμε το αεροπλάνο να ανεβαίνει στον αέρα.*

6. ανεβαίνει 3^ο ΠΡ.: λέμε ότι ένα θεατρικό έργο ή μια παράσταση ανεβαίνει όταν παρουσιάζεται στο κοινό (**≠** κατεβαίνει): *Η παράσταση ανέβηκε πρώτη φορά το 1980 στο Εθνικό Θέατρο.*

ΕΚΦΡ. ανεβαίνει στα ύψη, ανεβαίνω στο θρόνο, μου ανεβαίνει η πίεση, μου ανεβαίνει το αίμα στο κεφάλι

ανεβαίνω στο θρόνο ΕΚΦΡ.: όταν κάποιος ανεβαίνει στο θρόνο, γίνεται βασιλιάς: *Μόλις ανέβηκε στο θρόνο, έγινε πραξικόπημα.*

το ανέβασμα (του ανεβάσματος, των ανεβασμάτων) ΟΥΣ.:

1. το ανέβασμα είναι όταν ανεβαίνει κάποιος κάπου (= ανάβαση **≠** κατάβαση, κατέβασμα): *Ήταν δύσκολο το ανέβασμα στο βουνό.*

2. το ανέβασμα είναι όταν ανεβάζουμε κάτι κάπου (**≠** κατέβασμα): *Το ανέβασμα της ντουλάπας στον τρίτο όροφο έγινε με γερανό.*

3. έχουμε ανέβασμα των τιμών όταν γίνονται πιο ακριβές (= αύξηση **≠** μείωση): *Δε θα αντέξουν οι καταναλωτές το ανέβασμα των τιμών.*

ανεβοκατεβάζω (ανεβοκατέβασα) ΡΗΜ.:

1. όταν ανεβοκατεβάζουμε κάτι, το ανεβάζουμε και το κατεβάζουμε πολλές φορές από

κάπου: *Οι ψαράδες ανεβοκατέβαζαν τα δίχτυα στη θάλασσα.*

2. ανεβοκατεβάζω μια τιμή σημαίνει ότι πότε την κάνω μεγαλύτερη και πότε λιγότερη: *Ανεβοκατέβασαν τρεις φορές την τιμή του πετρελαίου.*

ανεβοκατεβαίνω (ανεβοκατέβηκα) ΡΗΜ.:

1. ανεβοκατεβαίνουμε όταν ανεβαίνουμε και κατεβαίνουμε πολλές φορές από κάπου: *Ανεβοκατέβηκε τρεις φορές τη σκηνή ενώ το κοινό τον χειροκροτούσε.*

2. ανεβοκατεβαίνει 3^ο ΠΡ.: μια τιμή ανεβοκατεβαίνει όταν γίνεται πότε μεγαλύτερη και πότε μικρότερη: *Ανεβοκατεβαίνουν οι τιμές των λαχανικών.*

ανέκαθεν ΕΠΙΡΡ.: λέμε ότι κάτι γίνεται ανέκαθεν όταν έτσι γινόταν από πολύ παλιά, από πάντα: *Ο κόσμος του θεάτρου ανέκαθεν τον γοήτευε, γι' αυτό αποφάσισε να γίνει ηθοποιός.*

το ανέκδοτο (του ανέκδοτου, των ανέκδοτων) ΟΥΣ.: το ανέκδοτο είναι μια μικρή αστεία ιστορία, που τη λέμε για να κάνουμε κάποιον να γελάσει: *Ξεκαρδιστήκαμε στα γέλια με τα ανέκδοτα που μας είπε.*

ο ανέκδοτος, η ανέκδοτη, το ανέκδοτο ΕΠΙΘ.: όταν ένα κείμενο είναι ανέκδοτο, δεν έχει δημοσιευτεί ή δεν έχει εκδοθεί σε βιβλίο: *Η τελευταία συλλογή του γνωστού ποιητή περιλαμβάνει και μερικά νεανικά, ανέκδοτα ποιήματα.*

ο ανεκπλήρωτος, η ανεκπλήρωτη, το ανεκπλήρωτο ΕΠΙΘ.: όταν μία επιθυμία, μία ευχή, μία υπόσχεση κτλ. μένει ανεκπλήρωτη, δε γίνεται ποτέ πραγματικότητα (= απραγματοποίησης): *Φοβάμαι ότι το ταξίδι στην Αμερική θα μείνει ανεκπλήρωτο όνειρο. / Έχουν κουραστεί οι πολίτες από ανεκπλήρωτες υποσχέσεις και μεγάλα λόγια.*

ο ανεκτικός, η ανεκτική, το ανεκτικό ΕΠΙΘ.: όταν είμαστε ανεκτικοί απέναντι σε κάποιον, ανεχόμαστε αυτά που κάνει (= ελαστικός, επιεικής): *Μάθετε να είστε πιο ανεκτικοί με τις αδυναμίες των ανθρώπων.*

ο ανεκτίμητος, η ανεκτίμητη, το ανεκτίμητο ΕΠΙΘ.:

1. όταν ένα αντικείμενο είναι ανεκτίμητο, αξίζει πολλά χρήματα (= ανυπολόγιστος): *Κληρονόμησε κοσμήματα ανεκτίμητης αξίας.*

2. ανεκτίμητο λέμε κάτι ή κάποιον όταν έχει πολύ μεγάλη αξία ή σημασία για μας (= πολύτιμος, σημαντικός): *Οι πραγματικοί φίλοι είναι ανεκτίμητοι.*

ο ανέκφραστος, η ανέκφραστη, το ανέκφραστο ΕΠΙΘ.:

1. όταν το πρόσωπο ή το ύφος κάποιου είναι ανέκφραστο, δε φανερώνει κανένα συναίσθημα (**≠** εκφραστικός): *Το βλέμμα της ήταν κενό και ανέκφραστο, δεν ήξερα τι σκεφτόταν.*

2. όταν ένα συναίσθημα ή κάτι άλλο είναι ανέκφραστο, είναι τόσο έντονο, που δεν μπορούμε

να το εκφράσουμε με λόγια (= απεριγράφτος, ανεπίωτος): *Βασανίζεται από μια ανέκφραστη νοσταλγία.*

ο **ανελκυστήρας** (του ανελκυστήρα, των ανελκυστήρων) ΟΥΣ. (ΕΠΙΣ.): ανελκυστήρα λέμε αλλιώς το ασανσέρ: *Στα κτίρια με περισσότερους από έναν ορόφους επιβάλλεται η ύπαρξη ανελκυστήρα.*

ο **ανέλπιστος**, η **ανέλπιστη**, το **ανέλπιστο** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι ανέλπιστο, είναι πολύ ευχάριστο και συμβαίνει χωρίς να το περιμένουμε: *Ο τελευταίος τους δίσκος σημείωσε ανέλπιστη επιτυχία σε Ευρώπη και Αμερική.*

ανέμελα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάνουμε κάτι ανέμελα, το κάνουμε χωρίς να μας απασχολούν έγνοιες, προβλήματα ή ευθύνες (= ξένοιαστα): *Όταν ήμασταν παιδιά, ζούσαμε χαρούμενα και ανέμελα.*

η **ανεμελιά** (της ανεμελιάς) ΟΥΣ.: ανεμελιά είναι το να μην έχουμε έγνοιες, προβλήματα ή ευθύνες (= ξένοιασιά): *Θυμάται με νοσταλγία τα χρόνια της παιδικής ανεμελιάς.*

⚠ Η λέξη ανεμελιά δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **ανέμελος**, η **ανέμελη**, το **ανέμελο** ΕΠΙΘ.:
1. όταν κάποιος είναι ανέμελος, δεν έχει έγνοιες, προβλήματα ή ευθύνες (= ξένοιαστος): *Έκανε περίπατο σφυρίζοντας ανέμελος.*
2. όταν η ζωή μας είναι ανέμελη, ζούμε χωρίς να έχουμε έγνοιες, προβλήματα ή ευθύνες: *Τα παιδικά του χρόνια ήταν ανέμελα και ευτυχισμένα.*

η **ανέμη** (της ανέμης) ΟΥΣ.: η ανέμη είναι ένα αντικείμενο που μοιάζει με ρόδα και χρησιμεύει για να τυλίγουμε και να ξετυλίγουμε το νήμα: *Όταν η γιαγιά έπλεκε, τραβούσε το μαλλί που ήταν τυλιγμένο στην ανέμη.*

⚠ Η λέξη ανέμη δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

ανεμίζω (ανέμισα) ΡΗΜ.:

1. ανεμίζουμε κάτι όταν το κρατάμε ψηλά και το κουνάμε: *Οι φίλαθλοι ανέμιζαν τις σημαίες της ομάδας τους.*

2. **ανεμίζει** 3^ο ΠΡ.: κάτι ανεμίζει όταν κουνιέται πάνω κάτω από τον αέρα: *Τα απλωμένα σεντόνια ανέμιζαν σαν πανιά στο πέλαος.*

ο **ανεμιστήρας** (του ανεμιστήρα, των ανεμιστήρων) ΟΥΣ.: ο ανεμιστήρας είναι μια συσκευή που έχει μικρά φτερά που γυρίζουν πολύ γρήγορα και δροσίζει τον αέρα σε ένα κλειστό χώρο: *Τις ζεστές νύχτες του καλοκαιριού, ανοίγουμε τον ανεμιστήρα.*

η **ανεμοβλογιά** (της ανεμοβλογιάς) ΟΥΣ.: όταν ένα παιδί έχει ανεμοβλογιά, έχει πυρετό και βγάζει σπυριά στο πρόσωπο και στο σώμα του: *Δεν τον πλησιάζω γιατί έχει ανεμοβλογιά και φοβάμαι μήπως με κολλήσει.*

⚠ Η λέξη ανεμοβλογιά δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **ανεμοδείκτης** (του ανεμοδείκτη, των ανεμοδεικτών) ΟΥΣ.: ο ανεμοδείκτης είναι το όργανο που δείχνει την κατεύθυνση του ανέμου (= ανεμοδούρα): *Αν ο ανεμοδείκτης δείχνει προς*

το βορρά, αυτό σημαίνει ότι ο άνεμος έρχεται από εκεί.

ο **ανεμοδείκτης** (του ανεμοδείκτη, των ανεμοδεικτών) ΟΥΣ. (ΑΝΕΠΙΣ.): ο ανεμοδείκτης

ο **ανεμόμυλος** (του ανεμόμυλου, των ανεμόμυλων) ΟΥΣ.: ο ανεμόμυλος είναι ο μύλος που δουλεύει με τη δύναμη του ανέμου: *Οι αγρότες χρησιμοποιούσαν ανεμόμυλους για να αλέθουν σιτάρι και να αποστραγγίζουν τα χωράφια τους.*

το **ανεμοπλάνο** (του ανεμοπλάνου, των ανεμοπλάνων) ΟΥΣ.: το ανεμοπλάνο είναι ένα αεροπλάνο χωρίς μηχανή, που πετάει με τη δύναμη του ανέμου (= ανεμόπτερο): *Το 1903 οι αδερφοί Ράιτ πέταξαν με το πρώτο ανεμοπλάνο.*

το **ανεμόπτερο** (του ανεμόπτερου, των ανεμόπτερων) ΟΥΣ.: το ανεμόπτερο είναι το ίδιο με το ανεμοπλάνο: *Το ανεμόπτερο δεν πέταξε, γιατί είχε δυνατό άνεμο.*

ο **άνεμος** (του ανέμου, των ανέμων) ΟΥΣ.: ο άνεμος είναι ο αέρας που κινείται γρήγορα και με δύναμη προς ορισμένη κατεύθυνση: *Τα πλοία έμειναν δεμένα στα λιμάνια εξαιτίας των ισχυρών βόρειων ανέμων.*

ΕΚΦΡ. όπου φυσάει ο άνεμος

η **ανεμόσκαλα** (της ανεμόσκαλας) ΟΥΣ.: η ανεμόσκαλα είναι μια ελαφριά σκάλα από σκοινί ή από ξύλο, που είναι κρεμασμένη από κάπου και κινείται πέρα δώθε: *Του έριξαν ανεμόσκαλα στη θάλασσα για να ανεβεί στο πλοίο.*

⚠ Η λέξη ανεμόσκαλα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

ο **ανεμοστρόβιλος** (του ανεμοστρόβιλου, των ανεμοστρόβιλων) ΟΥΣ.: ο ανεμοστρόβιλος είναι ένα δυνατό ρεύμα αέρα, που κινείται πολύ γρήγορα και περιστρέφεται γύρω από τον εαυτό του: *Προκλήθηκαν σοβαρές ζημιές σε κτίρια από ανεμοστρόβιλο.*

η **ανεμώνη** (της ανεμώνας, των ανεμώνων) ΟΥΣ. (ΑΝΕΠΙΣ.): έτσι λέμε αλλιώς την ανεμώνη

η **ανεμώνη** (της ανεμώνης, των ανεμώνων) ΟΥΣ.:

1. η ανεμώνη είναι ένα φυτό με λουλουδία σε κόκκινο, μοβ ή άσπρο χρώμα, που το φυτεύουμε σε κήπους ή φυτρώνει μόνο του σε αγρούς: *Ο κήπος μας είναι γεμάτος ανεμώνες.*

2. ανεμώνη είναι το λουλούδι αυτού του φυτού: *Μου πρόσφερε ένα μπουκέτο κόκκινες ανεμώνες. / Τα παιδιά πήγαν στο δάσος για να κόψουν ανεμώνες.*

ανενόχλητα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάνουμε κάτι ανενόχλητα, το κάνουμε χωρίς να μας ενοχλεί ή να μας εμποδίζει κανείς: *Θα ήθελα λίγη ησυχία για να μπορέσω να συνεχίσω ανενόχλητα τη δουλειά μου.*

ο **ανενόχλητος**, η **ανενόχλητη**, το **ανενόχλητο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος κάνει κάτι ανενόχλητος, το κάνει χωρίς να τον ενοχλεί ή να τον εμποδι-

ζει κανείς: *Οι διαρρήκτες διέφυγαν ανενόχλητοι από την κεντρική είσοδο του κτιρίου.*

η **ανεξαρτησία** (της ανεξαρτησίας) ουσ.:

1. η ανεξαρτησία κάποιου είναι το να μην ελέγχεται από κάποιον άλλο: *Έφυγε από το πατρικό σπίτι, γιατί θέλει την ανεξαρτησία του.*

2. η ανεξαρτησία ενός κράτους είναι το να μην κυβερνιέται από άλλο κράτος (= ελευθερία ≠ εξάρτηση, υποτέλεια): *Ο λαός έχυσε αίμα για την εθνική του ανεξαρτησία.*

⚠ Η λέξη ανεξαρτησία δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ανεξάρτητα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάτι υπάρχει ή γίνεται ανεξάρτητα από κάτι άλλο, δεν το επηρεάζει ή δεν επηρεάζεται από αυτό: *Συνεργάστηκα μαζί τους, ανεξάρτητα από τη θέλησή μου.*

ο **ανεξάρτητος**, η **ανεξάρτητη**, το **ανεξάρτητο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι ανεξάρτητος, μπορεί να ζει χωρίς τη βοήθεια ή τα χρήματα κάποιου άλλου (= αυτόνομος): *Έπιασε δουλειά για να είναι οικονομικά ανεξάρτητος.*

2. όταν ένα κράτος είναι ανεξάρτητο, έχει τη δική του κυβέρνηση (= ελεύθερος, αυτεξούσιος): *Το Βατικανό είναι ένα ανεξάρτητο κράτος, δυτικά της Ρώμης.*

3. όταν κάτι είναι ανεξάρτητο από κάτι άλλο, το ένα δεν επηρεάζει το άλλο, δεν έχει σχέση ούτε συνδέεται με το άλλο: *Η υποτροφία είναι ανεξάρτητη από το τμήμα σπουδών που θα επιλέξετε.*

ανεξαρτήτως ΕΠΙΡΡ. (ΕΠΙΣ.): είναι ό,τι και το ανεξάρτητα: *Στον αγώνα μπορούν να συμμετέχουν όλοι, ανεξαρτήτως ηλικίας.*

ο **ανεξερευνήτος**, η **ανεξερευνήτη**, το **ανεξερευνήτο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν μια περιοχή είναι ανεξερευνήτη, δεν έχει πάει ακόμη άνθρωπος για να την εξερευνήσει (≠ εξερευνήμενος): *Ο Πλούτων είναι ο τελευταίος ανεξερευνήτος πλανήτης του ηλιακού μας συστήματος.*

2. όταν κάτι είναι ανεξερευνήτο, δεν ξέρουμε ακόμη πολλά πράγματα για αυτό (= ανεξιχνίαστος): *Το σύμπαν κρύβει ανεξερευνήτα μυστήρια.*

ο **ανεξεταστέος**, η **ανεξεταστέα**, το **ανεξεταστέο** ΕΠΙΘ.: όταν ένας μαθητής μένει ανεξεταστέος σε κάποιο μάθημα, πρέπει να ξαναδώσει εξετάσεις στο μάθημα αυτό για να περάσει την τάξη (= μετεξεταστέος): *Έμεινε πάλι ανεξεταστέος στα μαθηματικά.*

ο **ανεξήγητος**, η **ανεξήγητη**, το **ανεξήγητο** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι ανεξήγητο, δεν μπορούμε να το καταλάβουμε ή να το εξηγήσουμε (= ακατανόητος): *Κάποια φαινόμενα παραμένουν ανεξήγητα.*

η **ανεξίθρησκια** (της ανεξίθρησκίας) ουσ.: ανεξίθρησκια υπάρχει όταν οι άνθρωποι είναι ελεύθεροι να πιστεύουν σε όποια θρησκεία θέλουν: *Χριστιανοί, μουσουλμάνοι και βουδιστές*

ζουν όλοι μαζί ήρεμα σε χώρες όπου υπάρχει ανεξίθρησκια.

⚠ 1. Η λέξη ανεξίθρησκια γράφεται με "ι", ενώ η λέξη θρησκεία γράφεται με "ει". 2. Η λέξη δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ανεξίτηλα ΕΠΙΡΡ.: κάτι μένει ανεξίτηλα στο μυαλό μας ή στη μνήμη μας όταν το θυμόμαστε για πάντα: *Η στιγμή του αποχαιρετισμού αποτυπώθηκε ανεξίτηλα στο μυαλό μου.*

ο **ανεξίτηλος**, η **ανεξίτηλη**, το **ανεξίτηλο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν ένα μελάνι ή ένα χρώμα είναι ανεξίτηλο, δεν μπορούμε να το σβήσουμε ή να το εξαφανίσουμε: *Τα υφάσματα βάφονται με ανεξίτηλα χρώματα για να μην ξεθωριάζουν.*

2. όταν κάτι μένει ανεξίτηλο στη μνήμη μας, δεν μπορούμε να το ξεχάσουμε, το θυμόμαστε για πάντα: *Η προσφορά του στην πνευματική ζωή του τόπου έχει μείνει ανεξίτηλη.*

ο **ανέπαφος**, η **ανέπαφη**, το **ανέπαφο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι ανέπαφο, δεν το έχει αγγίξει ή δεν το έχει χρησιμοποιήσει κανείς (= άθικτος, ανέγγιχτος): *Βρήκε το τραπέζι στρωμένο και ανέπαφο, όπως το είχε αφήσει.*

2. λέμε ότι κάτι είναι ανέπαφο όταν δεν έχει αλλάξει ούτε έχει πάθει κάποια ζημιά (= ακέραιος): *Οι κάτοικοι του νησιού διατηρούν ανέπαφες τις παραδόσεις τους.*

ο **ανεπιθύμητος**, η **ανεπιθύμητη**, το **ανεπιθύμητο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι ανεπιθύμητο, είναι αντίθετο με αυτό που περιμέναμε ή επιθυμούσαμε να γίνει (≠ επιθυμητός): *Η πράξη του είχε ανεπιθύμητες συνέπειες.*

2. ανεπιθύμητο λέμε κάποιον ή κάτι που μας προκαλεί μεγάλη δυσάρεσκια ή ενόχληση: *Τον αναστάτωσε μια ανεπιθύμητη συνάντηση. (= δυσάρεστος ≠ ευχάριστος) / Έψαχνε τρόπο για να ξεφορτωθεί τον ανεπιθύμητο επισκέπτη. (≠ ευπρόσδεκτος, καλοδεχούμενος)*

ο **ανεπρόκοπος**, η **ανεπρόκοπη**, το **ανεπρόκοπο** ΕΠΙΘ. (ΜΕΙΩΤ.): λέμε για κάποιον ότι είναι ανεπρόκοπος όταν είναι τεμπέλης και άχρηστος (= αχαϊρευτος ≠ προκομμένος): *Πάλι δε μαγείρεψε η ανεπρόκοπη η γυναίκα σου!*

η **ανεργία** (της ανεργίας) ουσ.: όταν υπάρχει ανεργία, οι άνθρωποι δεν έχουν ή δε βρίσκουν δουλειά: *Η ανεργία στο νησί ανάγκασε τους νέους να φύγουν για την πρωτεύουσα. / Αυξήθηκε το ποσοστό ανεργίας.*

⚠ Η λέξη ανεργία δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **άνεργος**, η **άνεργη**, το **άνεργο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι άνεργος, δεν έχει ή δε βρίσκει δουλειά: *Έκλεισε η εταιρεία που δούλευε κι έμεινε άνεργος.*

η **άνεση** (της άνεσης, των ανέσεων) ουσ.:

1. λέμε ότι ένα σπίτι, ένα δωμάτιο κτλ. έχει άνεση όταν είναι ευρύχωρο: *Χρειαζόμαστε μεγαλύτερο σπίτι για να έχουμε άνεση χώρου.*

2. λέμε ότι κάνουμε κάτι με άνεση όταν το κάνουμε με ευκολία (= ευχέρεια): *Μεγάλωσε στη Γαλλία και μιλάει με άνεση τα γαλλικά.*

3. λέμε ότι δύο άνθρωποι έχουν άνεση μεταξύ τους όταν γνωρίζονται καλά (= οικειότητα): *Τον ξέρω χρόνια και του μιλάω με άνεση.*

4. **ανέσεις** ΠΛΗΘ.: οι ανέσεις είναι καθετί που διευκολύνει τη ζωή μας: *Τα σύγχρονα σπίτια έχουν όλες τις ανέσεις.*

άνετα ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν κάνουμε κάτι άνετα, το κάνουμε με ευκολία, χωρίς μεγάλο κόπο (= εύκολα ≠ δύσκολα): *Έλυσε άνετα όλες τις ασκήσεις των μαθηματικών. / Θα πάμε πιο άνετα με το αυτοκίνητο. (= ξεκούραστα)*

2. όταν νιώθουμε άνετα σε ένα μέρος, νιώθουμε ευχάριστα, χαλαρά και κινούμαστε ή φερόμαστε με ελευθερία (≠ άβολα): *Στις εκδρομές, ντύνεται άνετα για να μπορεί να κινείται ελεύθερα. / Έμαστε πολλά χρόνια φίλοι και νιώθω πολύ άνετα μαζί του.*

ο άνετος, η άνετη, το άνετο ΕΠΙΘ.:

1. όταν ένας χώρος είναι άνετος, είναι μεγάλος και μπορούμε να κινούμαστε εύκολα μέσα σε αυτόν (= ευρύχωρος): *Το διαμέρισμά τους έχει τέσσερα δωμάτια και είναι πολύ άνετο.*

2. όταν κάτι είναι άνετο, μας κάνει να νιώθουμε ευχάριστα (= βολικός ≠ άβολος): *Οι μεγάλοι καναπέδες είναι πολύ άνετοι. / Όταν κάνει γυμναστική, φοράει άνετα ρούχα.*

3. άνετο λέμε κάτι που δε μας κουράζει ή που το κάνουμε εύκολα (= εύκολος ≠ δύσκολος): *Η δουλειά αυτή είναι άνετη και δε θέλει πολλή σκέψη. / Ζουν μια άνετη ζωή χωρίς οικονομικά προβλήματα.*

4. (ΑΝΕΠΙΣ.) λέμε ότι κάποιος είναι άνετος όταν είναι φιλικός με τους άλλους: *Οι γονείς μου είναι πολύ άνετοι με τους φίλους μου.*

ανεύθυνα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάποιος φέρεται ανεύθυνα, κάνει πράγματα χωρίς να σκέφτεται προσεκτικά τις συνέπειες τους (≠ υπεύθυνα, σοβαρά): *Ενεργεί ανεύθυνα και χωρίς σοβαρότητα στον τρόπο που μεγαλώνει τα παιδιά του.*

ο ανεύθυνος, η ανεύθυνη, το ανεύθυνο ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι ανεύθυνος, συμπεριφέρεται αδιαφορώντας για τις συνέπειες των πράξεών του (= ασυνείδητος ≠ υπεύθυνος, ευσυνείδητος): *Είναι ανεύθυνοι όσοι οδηγούν μηχανάκια χωρίς να έχουν δίπλωμα οδήγησης. / Ο διευθυντής ήταν έξαλλος με τον ανεύθυνο υπάλληλο που είχε αφήσει τη δουλειά στη μέση.*

2. όταν κάποιος είναι ανεύθυνος, δεν έχει την ευθύνη για κάτι: *Τα μικρά παιδιά θεωρούνται ανεύθυνα, και δεν μπορεί να τα κατηγορήσει κανείς. / Οι μαθητές ήταν ανεύθυνοι για τις ζημιές που έγιναν στο σχολείο. (≠ υπαίτιος)*

η **ανέχεια** (της ανέχειας) ΟΥΣ.: ανέχεια είναι η φτώχεια: *Πολλές χώρες υποφέρουν από την πείνα και την ανέχεια.*

⚠ Η λέξη ανέχεια δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ανέχομαι (ανέχτηκα) ΡΗΜ.:

1. όταν ανεχόμαστε κάποιον, τον αφήνουμε να κάνει κάτι που μας ενοχλεί χωρίς να παραπονιόμαστε (= αντέχω, υπομένω, υποφέρω): *Αρκετά τον ανέχτηκες τόσα χρόνια!*

2. όταν ανεχόμαστε κάτι που μας ενοχλεί, το αφήνουμε να συνεχιστεί (= δέχομαι, καταπίνω): *Δε θα ανεχτώ άλλα ψέματα!*

ο **ανεψιός** (του ανεψιού, των ανεψιών), η **ανεψιά** (της ανεψιάς) ΟΥΣ. (ΑΝΕΠΙΣ.): έτσι λέγεται αλλιώς ο ανιψιός ή η ανιψιά

ο ανήθικος, η ανήθικη, το ανήθικο ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι ανήθικος, οι πράξεις του δεν ακολουθούν αυτό που η κοινωνία ορίζει ότι είναι καλό και σωστό (≠ ηθικός): *Είναι επικίνδυνο να εμπιστευόμαστε την ασφάλεια της χώρας σε ανήθικους πολιτικούς.*

2. όταν κάτι είναι ανήθικο, είναι ενάντια σε αυτό που η κοινωνία ορίζει ότι είναι καλό και σωστό: *Καθήκον μας είναι να σταματήσουμε τον ανήθικο και παράνομο αυτό πόλεμο.*

ο **άνηθος** (του άνηθου) ΟΥΣ.: ο άνηθος είναι ένα αρωματικό φυτό με πολύ λεπτά φύλλα, σαν κλωστές, που το βάζουμε στα φαγητά για να νοστιμίσουν: *Αγόρασε ένα ματσάκι άνηθο από το μανάβη. / Στο τζατζίκι προσθέτετε ψιλοκομμένο άνηθο.*

⚠ Η λέξη άνηθος δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ανήκω (ανήκα) ΡΗΜ.:

1. **ανήκει** 3^ο ΠΡ.: όταν κάτι ανήκει σε κάποιον, είναι δικό του ή αυτός το ελέγχει: *Το σπίτι ανήκει στον παππού μου. (= είναι) / Το μέλλον ανήκει στους νέους.*

2. χρησιμοποιούμε το “ανήκω” για να πούμε ότι κάποιος ή κάτι είναι μέρος μιας ομάδας: *Η Ελλάδα ανήκει στην Ευρωπαϊκή Ένωση. / Δεν ανήκει σε κανένα κόμμα.*

3. κάτι ή κάποιος ανήκει κάπου όταν έχει σχέση με ορισμένη εποχή: *Ο πίνακας ανήκει στην εποχή της Αναγέννησης. / Αυτά που λες ανήκουν στο παρελθόν.*

ο ανήλιαγος, η ανήλιαγη, το ανήλιαγο ΕΠΙΘ.:

όταν κάποιο μέρος είναι ανήλιαγο, δε φτάνει εκεί το φως του ήλιου (= ανήλιος, σκοτεινός ≠ ηλιόλουστος): *Τον έκλεισαν στο ανήλιαγο κελί της φυλακής.*

ο **ανήλικος, η ανήλικη, το ανήλικο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι ανήλικος, δεν είναι ακόμα 18 χρονών (≠ ενήλικος): *Η είσοδος σε μπαρ απαγορεύεται στα ανήλικα παιδιά.*

ο **ανήλικος** (του ανηλίκου, των ανηλίκων), η **ανήλικη** (της ανηλικής) ΟΥΣ.: ανήλικο λέμε όποιον είναι κάτω από 18 χρονών (≠ ενήλικος): *Η ταινία είναι αυστηρά ακατάλληλη για ανηλίκους.*

ανήμερα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάτι γίνεται ανήμερα με κάτι άλλο, γίνεται ακριβώς την ίδια μέρα με αυτό: *Ήταν πολύ άτυχη, γιατί αρρώστησε ανήμερα στα γενέθλιά της.*

ο **ανήμερος**, η **ανήμερη**, το **ανήμερο** ΕΠΙΘ.: όταν ένα ζώο είναι ανήμερο, είναι άγριο, δεν το έχουν ημερέψει οι άνθρωποι (≠ ήμερος): *Τα λιοντάρια και οι τίγρεις είναι ανήμερα ζώα της ζούγκλας.*

ΕΚΦΡ. θηρίο ανήμερο

ο **ανήμπορος**, η **ανήμπορη**, το **ανήμπορο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι ανήμπορος, δεν έχει καθόλου δύναμη, επειδή είναι γέρος ή άρρωστος (= αδύναμος ≠ δυνατός): *Ποιος θα τον φροντίσει τώρα που είναι γέρος και ανήμπορος; / Έμεινε δύο μήνες ανήμπορος στο κρεβάτι.*

2. όταν κάποιος είναι ανήμπορος να κάνει κάτι, δεν μπορεί να το κάνει (= ανίκανος): *Πονάει το πόδι της και είναι ανήμπορη να περπατήσει.*

ο **ανήξερος**, η **ανήξερη**, το **ανήξερο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι ανήξερος, δεν ξέρει: *Τα είχε δει όλα, αλλά έκανε τον ανήξερο.*

ανήσυχα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάτι γίνεται ανήσυχα, δε γίνεται με ησυχία και ηρεμία: *Χτες το μωρό κοιμήθηκε ανήσυχα, γιατί είχε υψηλό πυρετό.*

ανησυχητικά ΕΠΙΡΡ.: όταν κάτι αλλάζει ανησυχητικά, αλλάζει με τρόπο που προκαλεί μεγάλη ανησυχία: *Ο αριθμός των νέων που πέφτουν θύματα των ναρκωτικών αυξάνεται ανησυχητικά.*

ο **ανησυχητικός**, η **ανησυχητική**, το **ανησυχητικό** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι ανησυχητικό, μας κάνει να νιώθουμε μεγάλη ανησυχία: *Οι γιστροί τον καθησύχασαν όταν του είπαν ότι δεν έχει τίποτα το ανησυχητικό.*

η **ανησυχία** (της ανησυχίας, των ανησυχιών) ΟΥΣ.:

1. όταν νιώθουμε ανησυχία, ανησυχούμε για κάτι που συμβαίνει: *Οι φήμες για πόλεμο προκαλούν μεγάλη ανησυχία.*

2. ανησυχία είναι το να υπάρχει αναστάτωση σε ένα μέρος (≠ ησυχία): *Επικράτησε μια ανησυχία μέσα στην αίθουσα για λίγα λεπτά.*

3. ανησυχίες ΠΛΗΘ.: λέμε ότι κάποιος έχει ανησυχίες όταν ενδιαφέρεται για διάφορα θέματα και θέλει να μαθαίνει καινούρια πράγματα: *Πολύ νέος, εξέφρασε τις ποιητικές του ανησυχίες.*

ο **ανήσυχος**, η **ανήσυχη**, το **ανήσυχο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι ανήσυχος, νιώθει αγωνία, φόβο ή αναστάτωση επειδή ανησυχεί για κάτι (≠ ήρεμος): *Οι γονείς είναι ανήσυχοι για το μέλλον των παιδιών τους.*

2. όταν κάποιος είναι ανήσυχος, δεν μπορεί να μείνει ήσυχος, κινείται συνεχώς ή κάνει φασαρία (= άτακτος, ζωηρός ≠ ήσυχος): *Πολλοί μαθητές ήταν ανήσυχοι μέσα στο μάθημα.*

3. όταν κάτι είναι ανήσυχο, δε γίνεται με ησυχία και ηρεμία (= παραγμένος ≠ ήσυχος): *Χτες*

το βράδυ είχα ανήσυχο ύπνο και έβλεπα συνεχώς άσχημα όνειρα.

4. λέμε για κάποιον ότι είναι ανήσυχος όταν τον ενδιαφέρουν πολλά πράγματα: *Είναι ανήσυχος πνεύμα και διαρκώς ανακαλύπτει νέα ενδιαφέροντα.*

ανησυχώ (ανησύχησα) ΡΗΜ.:

1. όταν κάποιος ή κάτι με ανησυχεί, μου προκαλεί ταραχή ή αναστάτωση (= ταραζώ, αναστατώνω): *Συγγνώμη που σας ανησύχησα μες στη νύχτα.*

2. όταν ανησυχούμε για κάτι, νιώθουμε φόβο ή αγωνία για κάτι άσχημο που μπορεί να γίνει (= αγωνιώ, φοβάμαι): *Ανησυχώ μήπως έπαθε κάτι. / Ανησυχεί για τα αποτελέσματα των εξετάσεων.*

3. όταν κάποιος με ανησυχεί, κάνει φασαρία ή με διακόπτει από κάτι που κάνω (= ενοχλώ): *Όση ώρα θα διαβάζω, να μη με ανησυχήσει κανείς.*

η **ανηφόρα** (της ανηφόρας) ΟΥΣ.: η ανηφόρα είναι ο ανήφορος (= ανηφοριά ≠ κατηφόρα): *Ήταν δύσκολο να ανεβεί την ανηφόρα με το ποδήλατο.*

⚠ Η λέξη ανηφόρα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

η **ανηφοριά** (της ανηφοριάς) ΟΥΣ. (ΑΝΕΠΙΣ.): έτσι λέγεται αλλιώς ο ανήφορος: *Πήραμε την ανηφοριά και φτάσαμε στην κορυφή του βουνού.*

⚠ Η λέξη ανηφοριά δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

ανηφορίζω (ανηφόρισα) ΡΗΜ.:

1. όταν ανηφορίζουμε, προχωράμε σε ανήφορο (≠ κατηφορίζω): *Ανηφόρισαν στο λόφο για να μαζέψουν αγριολούλουδα.*

2. ανηφορίζει 3^ο ΠΡ.: ένας δρόμος ανηφορίζει όταν γίνεται ανήφορος (≠ κατηφορίζει): *Από το Βόλο ξεκινάει ο δρόμος που ανηφορίζει προς το Πήλιο.*

ανηφορικά ΕΠΙΡΡ.: όταν προχωράμε ανηφορικά, ανηφορίζουμε και προχωράμε προς τα πάνω (≠ κατηφορικά): *Κινούμαστε ανηφορικά και ύστερα από μία περίπου ώρα φτάνουμε στο οροπέδιο.*

ο **ανηφορικός**, η **ανηφορική**, το **ανηφορικό** ΕΠΙΘ.: όταν ένας δρόμος είναι ανηφορικός, ανηφορίζει και μας οδηγεί κάπου ψηλά (≠ κατηφορικός): *Περπατήσαμε στα στενά ανηφορικά δρομάκια της παλιάς πόλης.*

ο **ανήφορος** (του ανήφορου, των ανήφορων) ΟΥΣ.: ανήφορος είναι ο δρόμος που έχει κλίση προς τα πάνω (= ανηφόρα ≠ κατήφορος): *Λαχάνιασαν ανεβαίνοντας τον ανήφορο.*

ανθει (άνθησε και ανθισμένος) ΡΗΜ.:

1. ανθίζει (= ανθοφορεί): *Δέντρα που ανθούν σε τροπικά κλίματα.*

2. λέμε ότι κάτι ανθει όταν βρίσκεται σε μεγάλη ανάπτυξη (= ακμάζει ≠ παρακμάζει): *Η πληροφορική και το Ίντερνετ ανθούν στην*

εποχή μας. / Στην εποχή του άνθησαν η ζωγραφική και η λογοτεχνία.

ο **ανθεκτικός**, η **ανθεκτική**, το **ανθεκτικό** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι ανθεκτικό, αντέχει σε δύσκολες συνθήκες (= γερός, δυνατός ≠ αδύναμος, ευάλωτος): *Το φυτό δάφνη είναι ανθεκτικό στις χαμηλές θερμοκρασίες. / Τα μποτάκια είναι φτιαγμένα από ανθεκτικό υλικό και δε χαλάνε εύκολα.*

η **άνθηση** (της άνθησης) ΟΥΣ.:

1. άνθηση λέμε το να βγάζει λουλούδια ένα φυτό (= άνθισμα, ανθοφορία): *Η άνθηση της τριανταφυλλιάς θα αρχίσει το καλοκαίρι.*

2. άνθηση λέμε το να υπάρχει μεγάλη ανάπτυξη σε ένα συγκεκριμένο τομέα (= ακμή): *Η Αναγέννηση ήταν η περίοδος της άνθησης των τεχνών και των γραμμάτων στην Ευρώπη.*

⚠ Η λέξη άνθηση δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ανθίζει (άνθισε, ανθισμένος) ΡΗΜ.: ένα φυτό ανθίζει όταν βγάζει λουλούδια (= ανθεί): *Μπήκε η άνοιξη και άνθισαν οι αμυγδαλιές.*

το **άνθισμα** (του ανθίσματος, των ανθισμάτων) ΟΥΣ.: άνθισμα λέμε το να ανθίζει ένα φυτό (= άνθηση): *Το άνθισμα της αμυγδαλιάς ξεκινάει με τον ερχομό της άνοιξης.*

η **ανθοδέσμη** (της ανθοδέσμης, των ανθοδεσμών) ΟΥΣ.: όταν κόβουμε πολλά λουλούδια και τα βάζουμε ή τα δένουμε όλα μαζί, φτιάχνουμε μια ανθοδέσμη (= μπουκέτο): *Της πρόσφερε μια ανθοδέσμη από λευκά τριαντάφυλλα στη γιορτή της.*

το **ανθοδοχείο** (του ανθοδοχείου, των ανθοδοχείων) ΟΥΣ.: το ανθοδοχείο είναι ένα αντικείμενο, συνήθως από γυαλί, μέσα στο οποίο βάζουμε λουλούδια για να στολίσουμε ένα χώρο (= βάζο): *Σε κάθε γωνιά του δωματίου υπάρχει κι ένα ανθοδοχείο γεμάτο φρέσκα λουλούδια.*

ο **ανθόκηπος** (του ανθόκηπου, των ανθόκηπων) ΟΥΣ.: ανθόκηπος είναι ο κήπος στον οποίο φυτεύουμε μόνο λουλούδια: *Όλα τα δωμάτια του σπιτιού έχουν θέα στον καταπράσινο ανθόκηπο της αυλής.*

η **ανθολογία** (της ανθολογίας, των ανθολογιών) ΟΥΣ.: η ανθολογία είναι ένα βιβλίο, ένα σιντί κτλ. στο οποίο έχουν συγκεντρωθεί διάφορα κείμενα, ποιήματα, τραγούδια κτλ. (= συλλογή): *Του έκαναν δώρο μια ποιητική ανθολογία. / Κυκλοφόρησε σε σιντί μια ανθολογία με παλιές ροκ επιτυχίες.*

το **ανθολόγιο** (του ανθολογίου, των ανθολογιών) ΟΥΣ.: ανθολόγιο λέμε το σχολικό βιβλίο στο οποίο είναι συγκεντρωμένα διάφορα κείμενα ή ποιήματα: *Θα εξεταστούν στο ανθολόγιο κειμένων της αρχαίας ελληνικής λογοτεχνίας.*

το **ανθοπωλείο** (του ανθοπωλείου, των ανθοπωλείων) ΟΥΣ.: ανθοπωλείο λέμε το κατάστημα που πουλάει λουλούδια ή άλλα φυτά: *Αγόρασε φρέσκα τριαντάφυλλα από το ανθοπωλείο.*

ο **ανθοπώλης** (του ανθοπώλη, των ανθοπωλών), η **ανθοπώλισσα** (της ανθοπώλισσας) ΟΥΣ.: ο ανθοπώλης είναι αυτός που πουλάει λουλούδια ή άλλα φυτά: *Ο ανθοπώλης ετοίμασε μια ωραία ανθοδέσμη από μαργαρίτες.*

το **άνθος** (του άνθους, των ανθέων) ΟΥΣ. (ΕΠΙΣ.): άνθος λέμε αλλιώς το λουλούδι: *Η λεμονιά έχει μικρά άσπρα άνθη που μοσχοβολάνε.*

ο **ανθοστόλιστος**, η **ανθοστόλιστη**, το **ανθοστόλιστο** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι ανθοστόλιστο, είναι στολισμένο με λουλούδια: *Το νιόπαντρο ζευγάρι πέρασε πάνω σε ανθοστόλιστη άμαξα.*

το **ανθότυρο** (του ανθότυρου, των ανθότυρων) ΟΥΣ.: το ανθότυρο είναι ένα είδος τυριού που μοιάζει με τη φέτα, αλλά είναι πιο μαλακό και έχει λιγότερο αλάτι: *Τρελαίνεται για παραδοσιακή τυρόπιτα με ανθότυρο.*

η **ανθοφορία** (της ανθοφορίας, των ανθοφοριών) ΟΥΣ.: η ανθοφορία είναι το να ανθίζει ένα φυτό, καθώς και η εποχή που γίνεται αυτό (= άνθηση, άνθισμα): *Η άνοιξη είναι η εποχή με τη μεγαλύτερη ανθοφορία.*

ο **άνθρακας** (του άνθρακα, των ανθράκων) ΟΥΣ. (ΕΠΙΣ.): άνθρακα λέμε αλλιώς το κάρβουνο: *Σήμερα το πετρέλαιο έχει αντικαταστήσει τη χρήση του άνθρακα και του ξύλου.*

το **ανθρακικό** (του ανθρακικού) ΟΥΣ.: ανθρακικό λέμε το αέριο που περιέχουν κάποια αναψυκτικά (= γκαζί): *Πίνει λεμονάδα με ανθρακικό.*

⚠ Η λέξη ανθρακικό δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

το **ανθρακωρυχείο** (του ανθρακωρυχείου, των ανθρακωρυχείων) ΟΥΣ.: ανθρακωρυχείο λέμε το μέρος κάτω από τη γη όπου σκάβουν για να βγάλουν άνθρακα: *Κάνουν γεωτρήσεις στα ανθρακωρυχεία για να βρουν κοιτάσματα του άνθρακα.*

ο **ανθρακωρύχος** (του ανθρακωρύχου, των ανθρακωρύχων) ΟΥΣ.: ο ανθρακωρύχος είναι ο εργάτης που δουλεύει σε ανθρακωρυχείο: *Η εργασία του ανθρακωρύχου είναι σκληρή, ανθυγιεινή και αρκετά επικίνδυνη.*

η **ανθρωπιά** (της ανθρωπιάς) ΟΥΣ.: η ανθρωπιά είναι τα αισθήματα αγάπης και συμπάθειας που νιώθουμε για το συνάνθρωπό μας (≠ απανθρωπιά): *Η αιμοδοσία είναι μια πράξη ανθρωπιάς προς τους ασθενείς συνανθρώπους μας.*

⚠ Η λέξη ανθρωπιά δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ανθρώπινα ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν κάτι γίνεται ανθρώπινα, γίνεται με ανθρώπινο τρόπο: *Και σε μια μαϊμού αν της δείξεις πώς να φέρεται ανθρώπινα θα το κάνει.*

2. λέμε ότι κάνουμε κάτι ανθρώπινα όταν το κάνουμε με ανθρωπιά: *Στη δύσκολη ώρα, μου φέρεθηκε πολύ ζεστά και ανθρώπινα.*

ο **ανθρώπινος**, η **ανθρώπινη**, το **ανθρώπινο** ΕΠΙΘ.: ανθρώπινο είναι κάτι που έχει σχέση με τον άνθρωπο: *Ο ανθρώπινος οργανισμός χρειάζεται βιταμίνες. / Το ατύχημα οφείλεται σε ανθρώπινο λάθος.*

ο **ανθρωπιστής** (του ανθρωπιστή, των ανθρωπιστών), η **ανθρωπιστρια** (της ανθρωπιστριάς, των ανθρωπιστριών) ουσ.: ο ανθρωπιστής ενδιαφέρεται για τους συνανθρώπους του και τους προσφέρει τη βοήθειά του όταν υποφέρουν: *Οι ανθρωπιστές είναι εναντίον του πολέμου.*

ο **ανθρωπιστικός**, η **ανθρωπιστική**, το **ανθρωπιστικό** ΕΠΙΘ.: ανθρωπιστική λέμε μια ενέργεια που γίνεται για να βοηθήσει τους ανθρώπους που υποφέρουν: *Η παγκόσμια κοινότητα έστειλε ανθρωπιστική βοήθεια για τα θύματα του τυφώνα. / Οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα είναι ανθρωπιστική οργάνωση.*

ο **άνθρωπος** (του ανθρώπου, των ανθρώπων) ουσ.:

1. ο άνθρωπος είναι το πλάσμα που περπατάει στα δύο του πόδια, μπορεί να μιλάει και να σκέφτεται λογικά: *Ο εγκέφαλος του ανθρώπου είναι πολύ αναπτυγμένος σε σχέση με άλλα ζώα.*

2. άνθρωπο λέμε κάθε ανθρώπινο πλάσμα χωριστά (= άτομο): *Σκοτώθηκαν τρεις άνθρωποι. / Είναι έξυπνος άνθρωπος.*

3. άνθρωπο λέμε κάποιον που συμπεριφέρεται στους άλλους με ανθρωπιά: *Με τη συμπεριφορά του απέδειξε ότι είναι άνθρωπος.*

4. άνθρωποι ΠΛΗΘ.: οι άνθρωποι είναι το σύνολο των ανθρώπων που ζουν στη γη (= ανθρωπότητα): *Το περιβάλλον ανήκει σε όλους τους ανθρώπους.*

ΕΚΦΡ. γίνομαι άλλος άνθρωπος

η **ανθρωπότητα** (της ανθρωπότητας) ουσ.: η ανθρωπότητα είναι το σύνολο των ανθρώπων που ζουν στη γη (= υφήλιος, οικουμένη): *Η μόλυνση του περιβάλλοντος είναι ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα της ανθρωπότητας.*

⚠ Η λέξη ανθρωπότητα δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **ανθρωποφάγος** (του ανθρωποφάγου, των ανθρωποφάγων) ουσ.: ανθρωποφάγο λέμε τον άνθρωπο που τρώει ανθρώπινο κρέας (= κανίβαλος): *Οι ανθρωποφάγοι ήταν μέλη πρωτόγονων φυλών που ζούσαν στη ζούγκλα.*

ανθυγιεινά ΕΠΙΡΡ.: όταν ζούμε ή τρώμε ανθυγιεινά, κάνουμε πράγματα που κάνουν κακό στην υγεία μας (≠ υγιεινά): *Καπνίζει, πίνει, ξευυχτάει και γενικά ζει πολύ ανθυγιεινά.*

ο **ανθυγιεινός**, η **ανθυγιεινή**, το **ανθυγιεινό** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι ανθυγιεινό, κάνει κακό στην υγεία μας (≠ υγιεινός): *Οι οδοκαθαριστές παίρνουν επίδομα ανθυγιεινής εργασίας.*

η **ανία** (της ανίας) ουσ.: όταν νιώθουμε ανία, βαριόμαστε, επειδή δεν κάνουμε κάτι ενδιαφέρον ή επειδή κάνουμε συνεχώς τα ίδια πράγματα (= πλήξη, βαρεμάρα): *Η ταηνία ήταν τόσο βαρετή, που του προκάλεσε ανία.*

⚠ Η λέξη ανία δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ανιαρά ΕΠΙΡΡ.: όταν κάτι γίνεται ανιαρά, δεν έχει ενδιαφέρον και μας κάνει να βαριόμαστε (=

βαρετά, πληκτικά): *Η βραδιά κυλούσε πολύ ανιαρά και προτιμούσα να φύγουμε.*

ο **ανιαρός**, η **ανιαρή**, το **ανιαρό** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι ανιαρό, δεν έχει κανένα ενδιαφέρον και μας κάνει να βαριόμαστε (= βαρετός, πληκτικός ≠ ενδιαφέρων): *Η ζωή στη μικρή πόλη κυλά μονότονη και ανιαρή, χωρίς εκπλήξεις.*

ο **ανιάτος**, η **ανιάτη**, το **ανιάτο** ΕΠΙΘ. (ΕΠΙΣ.): όταν μια αρρώστια είναι ανιάτη, δεν μπορούμε να τη θεραπεύσουμε (= αθεράπευτος, αγιάτρευτος): *Πάσχει από ανιάτη αρρώστια στα νεφρά.*

ο **ανίδεος**, η **ανίδειη**, το **ανίδεο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι ανίδεος, δεν έχει ιδέα για κάτι, δεν το ξέρει (= άσχετος, αδαής): *Είναι τελείως ανίδεος από ηλεκτρονικούς υπολογιστές.*

2. όταν κάποιος είναι ανίδεος για κάτι, δεν υποψιάζεται ότι μπορεί να συμβαίνει κάτι κακό (= ανυποψίαστος, ανύποπτος): *Πήρε τα χάπια ανίδεος για τους πιθανούς κινδύνους.*

ο **ανίκανος**, η **ανίκανη**, το **ανίκανο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι ανίκανος να κάνει κάτι, δεν έχει τις ικανότητες ή τις γνώσεις που χρειάζονται για να το κάνει (≠ ικανός): *Είναι ανίκανη να αλλάξει μια λάμπα! / Ένα τόσο αγαθό παιδί είναι ανίκανο να κάνει τέτοιο κακό.*

ο **ανίκητος**, η **ανίκητη**, το **ανίκητο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι ανίκητος, δεν τον έχουν νικήσει ποτέ ή δεν μπορεί να τον νικήσει κανένας (= αήττητος): *Είναι ανίκητος στο σκάκι.*

ο **ανισόρροπος**, η **ανισόρροπη**, το **ανισόρροπο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι ανισόρροπος, δε σκέφτεται και δε συμπεριφέρεται με λογική και ηρεμία (= παλαβός ≠ ισορροπημένος): *Είναι αδύνατο να συνεννοηθώ με αυτόν τον ανισόρροπο!*

ο **άνισος**, η **άνιση**, το **άνισο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν δύο πράγματα είναι άνισα, δεν έχουν το ίδιο μέγεθος, βάρος, ύψος, μήκος κτλ. (≠ ίσος): *Οι δείκτες του ρολογιού είναι άνισοι με ταξύ τους.*

2. λέμε ότι κάτι είναι άνισο όταν δεν είναι το ίδιο για όλους, αλλά ευνοεί κάποιον περισσότερο από τους υπόλοιπους (= άδικος ≠ δίκαιος): *Ο ποδοσφαιρικός αγώνας ήταν άνισος, αφού η μια ομάδα έπαιζε μόνο με οκτώ παίκτες. / Καταγγέλλεται η άνιση μεταχείριση σε βάρος των γυναικών στην εργασία.*

ο **ανίσχυρος**, η **ανίσχυρη**, το **ανίσχυρο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι ανίσχυρος, δεν έχει τη δύναμη που χρειάζεται για να νικήσει: *Ο άνθρωπος είναι ανίσχυρος μπροστά στην καταστροφική μανία της φύσης.*

2. όταν κάτι είναι ανίσχυρο, δεν έχει αρκετή δύναμη ή ένταση για να πετύχει το σκοπό του (= αδύναμος ≠ ισχυρός): *Τα επιχειρηματά τους ήταν ανίσχυρα και δεν έπείσαν τους αγοραστές.*

το **ανίψι** (του ανιψιού, των ανιψιών) ουσ.: ανίψι λέμε αλλιώς τον ανιψιό ή την ανιψιά: *Είμαι το αγαπημένο ανίψι του θείου μου.*

ο **ανιψιός** (του ανιψιού, των ανιψιών), η **ανιψιά** (της ανιψιάς) ουσ.: ο ανιψιός είναι ο γιος του αδελφού ή της αδελφής κάποιου: *Για τον ανιψιό του αγόρασε ένα αυτοκινητάκι και για την ανιψιά του μία κούκλα.*

η **άνοδος** (της ανόδου, των ανόδων) ουσ.:

1. άνοδο λέμε την κίνηση προς ένα ψηλότερο σημείο (= ανέβασμα ≠ κάτωδο): *Η άνοδος σε μεγάλα ύψη πρέπει να γίνεται αργά για να προσαρμόζεται ομαλά ο οργανισμός.*

2. όταν ένας δρόμος είναι άνοδος, τα αυτοκίνητα μπορούν να κινούνται σε αυτόν μόνο προς τα πάνω (≠ κάτωδο): *Ο δρόμος μας είναι άνοδος, γι' αυτό θα στρίψεις στον επόμενο.*

3. λέμε ότι κάτι έχει άνοδο όταν γίνεται όλο και καλύτερο (= ανάπτυξη, βελτίωση): *Η βιομηχανική ανάπτυξη οδήγησε στην άνοδο του βιοτικού επιπέδου των λαϊκών τάξεων.*

4. λέμε ότι κάτι έχει άνοδο όταν γίνεται όλο και μεγαλύτερο (= αύξηση ≠ μείωση, πτώση): *Αύριο θα έχουμε καλό καιρό και μικρή άνοδο της θερμοκρασίας.*

η **ανοησία** (της ανοησίας, των ανοησιών) ουσ.:

1. ανοησία είναι το να είναι κάποιος ανόητος (= χαζομάρα, βλακεία ≠ έξυπνάδα): *Η ανοησία του ξεπερνά κάθε όριο.*

2. ανοησία είναι καθετί που λέει ή κάνει κάποιος που φέρεται ανόητα (= χαζομάρα, βλακεία): *Ήταν σκέτη ανοησία να του πεις το μυστικό μας.*

ανόητα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάποιος συμπεριφέρεται ανόητα, συμπεριφέρεται με τρόπο που δείχνει ότι δε σκέφτεται λογικά ή έξυπνα (= κουτά, χαζά ≠ έξυπνα): *Ξόδεψαν ανόητα τα χρήματά τους σε πράγματα που δε χρειαζόνταν.*

ο **ανόητος**, η **ανόητη**, το **ανόητο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι ανόητος, συμπεριφέρεται με τρόπο που δείχνει ότι δε σκέφτεται λογικά ή έξυπνα (= κουτός, χαζός ≠ έξυπνος): *Είσαι ανόητος αν νομίζεις ότι μπορείς να με κοροϊδέψεις.*

2. όταν κάτι είναι ανόητο, ταιριάζει σε άνθρωπο που δε σκέφτεται λογικά ή έξυπνα (= κουτός, χαζός ≠ έξυπνος): *Κάναμε ανόητα λάθη και χάσαμε τον αγώνα. / Είναι ανόητο να μη μαθαίνεις από τα σφάλματά σου.*

ανοίγει η καρδιά μου ΕΚΦΡ.: το λέμε όταν κάτι μας προκαλεί μεγάλη χαρά και ευχαρίστηση: *Κάθε φορά που τον βλέπω ανοίγει η καρδιά μου.*

το **άνοιγμα** (του ανοίγματος, των ανοιγμάτων) ουσ.:

1. το άνοιγμα είναι αυτό που γίνεται όταν ανοίγει ένα παράθυρο, μια πόρτα κτλ. (≠ κλείσιμο): *Αλλάξτε κλειδαριά για να διευκολύνετε το άνοιγμα της πόρτας.*

2. το άνοιγμα είναι αυτό που γίνεται όταν ανοίγουμε ένα καπάκι, ένα μπουκάλι κτλ.: *Ακούστηκε ένα δυνατό "μπαμ" από το άνοιγμα της σαμπάνιας.*

3. το άνοιγμα μιας επιχείρησης γίνεται όταν αρχίζει να λειτουργεί για πρώτη φορά (= ιδρύση): *Περιμένουν με ανυπομονησία το άνοιγμα του νέου σουπερμάρκετ.*

4. το άνοιγμα είναι αυτό που γίνεται όταν κάνουμε κάτι πιο φαρδύ (= φάρδεμα): *Το άνοιγμα της εθνικής οδού με την προσθήκη και τρίτης λωρίδας θα διευκολύνει τους οδηγούς.*

5. άνοιγμα λέμε το κενό πάνω σε μια επιφάνεια ή ανάμεσα σε δύο ή περισσότερα αντικείμενα (= χαραμάδα, ρωγμή, σχισμή): *Ο σεισμός προκάλεσε πολλά ανοίγματα στους τοίχους του κτιρίου. / Τους έβλεπε από το άνοιγμα της πόρτας.*

ανοιγοκλείνω (ανοιγόκλεισα) ΡΗΜ.:

1. όταν ανοιγοκλείνουμε κάτι, το ανοίγουμε και το κλείνουμε πολλές φορές: *Σταμάτα να ανοιγοκλείνεις τις πόρτες. / Μην ανοιγοκλείνεις το φως, γιατί θα καεί η λάμπα. (= αναβοσβήνω)*

2. **ανοιγοκλείνει** 3^ο ΠΡ.: όταν κάτι ανοιγοκλείνει, ανοίγει και κλείνει πολλές φορές: *Τα παράθυρα ανοιγόκλειναν από τον αέρα. / Τα μάτια του ανοιγόκλειναν από τη νύστα.*

ανοίγω (άνοιξα), **ανοίγομαι** (ανοίχτηκα, ανοιγμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν ανοίγουμε ή όταν ανοίγει ένα παράθυρο, μια πόρτα κτλ., το μετακινούμε έτσι ώστε να μπορεί κάποιος ή κάτι να περάσει μέσα από εκεί (≠ κλείνω): *Άνοιξε την εξώπορτα και μπήκε στο σπίτι. / Το παράθυρο άνοιξε με τον αέρα.*

2. όταν ανοίγουμε το καπάκι ή το κάλυμμα ενός πράγματος, το σηκώνουμε για να δούμε ή για να βγάλουμε αυτό που έχει μέσα: *Άνοιξε την κατσαρόλα για να δει αν έβρασε το φαγητό. (= ξεσκεπάζω ≠ σκεπάζω)*

3. όταν ανοίγουμε ή όταν ανοίγει κατάσταση, επιχείρηση κτλ., λειτουργεί για πρώτη φορά (≠ κλείνω): *Γύρισε στο νησί του για να ανοίξει βιβλιοπωλείο. / Άνοιξαν δύο φαρμακεία στην περιοχή μας.*

4. όταν ανοίγουμε ή όταν ανοίγει μια ηλεκτρική συσκευή, αρχίζει να λειτουργεί (= ανάβω ≠ κλείνω, σβήνω): *Άνοιξε την τηλεόραση για να παρακολουθήσει μια ταινία.*

5. όταν ανοίγουμε τρύπα ή κάτι άλλο, σκάβουμε στο έδαφος, σε τοίχο κτλ. για να το κατασκευάσουμε: *Άνοιξε μια τρύπα στον τοίχο για να κρεμάσει το κάδρο.*

6. όταν ανοίγουμε ένα ρούχο ή κάτι άλλο, το κάνουμε πιο φαρδύ (= φαρδαίνω ≠ στενεύω): *Με στένευε η φούστα, και την πήγα στη μοδίστρα για να μου την ανοίξει.*

7. **ανοίγει** ΕΝΕΡΓ. 3^ο ΠΡ.: όταν ένα κατάσταση, ένα μουσείο κτλ. ανοίγει μια συγκεκριμένη ώρα ή περίοδο, τότε αρχίζει να λειτουργεί και μπο-

ρούμε να το επισκεφτούμε ($\neq$ κλείνει): *Τι ώρα ανοίγουν οι τράπεζες το πρωί;*

8. ανοίγει ΕΝΕΡΓ. 3^ο ΠΡ.: λέμε ότι ανοίγει η μύτη ή κάτι άλλο στο σώμα μας όταν έχει πληγή και βγάζει αίμα: *Το καλοκαίρι ανοίγει η μύτη του από τη ζέστη.* (= ματώνει)

9. ανοίγει ΕΝΕΡΓ. 3^ο ΠΡ.: λέμε ότι κάτι ανοίγει όταν δημιουργείται κάποιο σκίσιμο στην επιφάνειά του (= σκάει): *Το ταβάνι άνοιξε από την υγρασία και χρειάζεται επισκευή.*

10. ανοίγομαι ΠΑΘ.: λέμε ότι ανοιγόμαστε σε κάποιον όταν του λέμε με ειλικρίνεια αυτό που νιώθουμε: *Μου άνοιχτηκε και μου είπε όλα της τα μυστικά.*

ΕΚΦΡ. ανοίγει η καρδιά μου, ανοίγω πυρ, ανοίγω σπίτι, ανοίγω τα μάτια, ανοίγω τα φτερά μου, ανοίγω τα χαρτιά μου, ανοίγω την καρδιά μου, ανοίγω την όρεξη, ανοίγω το βήμα μου, ανοίγω το δρόμο, ανοίγω το στόμα μου, άνοιξε η γη και τον κατάπие, δεν ανοίγω βιβλίο, μου ανοίγει η όρεξη, να ανοίξει η γη να με καταπιεί

ανοίγω πυρ ΕΚΦΡ.: όταν ανοίγουμε πυρ, αρχίζουμε να πυροβολούμε: *Η μάχη ξεκίνησε και άνοιξαν πυρ εναντίον των εχθρικών στρατευμάτων.*

ανοίγω σπίτι ΕΚΦΡ.: το λέμε όταν πάμε σε δικό μας σπίτι, συνήθως όταν παντρευόμαστε (= ανοίγω σπιτικό, ανοίγω νοικοκυριό): *Αν δε σοβαρευτεί, πώς θα ανοίξει σπίτι;*

ανοίγω τα μάτια ΕΚΦΡ.: λέμε ότι ανοίγουμε τα μάτια σε κάποιον όταν τον κάνουμε να καταλάβει την αλήθεια ή κάτι άλλο: *Είχα έναν εξαιρετικό δάσκαλο, που μου άνοιξε τα μάτια και με έμαθε να αγαπώ τη φύση.*

ανοίγω τα μάτια μου ΕΚΦΡ.: όταν ανοίγω τα μάτια μου, ξυπνάω: *Με το που άνοιγα τα μάτια μου, φτιάχνω καφέ.*

ανοίγω τα φτερά μου ΕΚΦΡ.: το λέμε όταν αρχίζουμε να κάνουμε κάτι καινούριο: *Μετά το σχολείο, άνοιξε τα φτερά του και έψαξε για δουλειά.*

ανοίγω τα χαρτιά μου ΕΚΦΡ.: το λέμε όταν αποκαλύπτουμε στους άλλους τι σκοπεύουμε να κάνουμε: *Μας άνοιξε τα χαρτιά του για τα επαγγελματικά του σχέδια.*

ανοίγω την καρδιά μου ΕΚΦΡ.: όταν ανοίγουμε την καρδιά μας σε κάποιον, του λέμε πολύ προσωπικά μας πράγματα (= ανοίγομαι): *Ανοίγει την καρδιά της μόνο στους στενούς της φίλους.*

ανοίγω την όρεξη ΕΚΦΡ.: όταν κάτι μας ανοίγει την όρεξη, μας κάνει να πεινάσουμε: *Ο καθαρός αέρας μου άνοιξε την όρεξη.*

ανοίγω το βήμα μου ΕΚΦΡ.: το λέμε όταν αρχίζουμε να περπατάμε πιο γρήγορα: *Άνοιξε το βήμα σου για να τους προλάβουμε.*

ανοίγω το δρόμο ΕΚΦΡ.: ανοίγουμε το δρόμο για κάτι όταν βοηθάμε ώστε να γίνει πιο εύκολα: *Ο*

πρώτος ρόλος του στην τηλεόραση του άνοιξε το δρόμο για την επιτυχία.

ανοίγω το στόμα μου ΕΚΦΡ.:

1. όταν ανοίγουμε το στόμα μας, αρχίζουμε να μιλάμε: *Έτσι κι άνοιξε το στόμα του, δε σταματάει!*

2. όταν ανοίγουμε το στόμα μας, αποκαλύπτουμε πράγματα που είναι μυστικά ($\neq$ κρατάω το στόμα μου κλειστό): *Αν άνοιξε το στόμα του, θα σας στείλει όλους στη φυλακή!*

ο ανοικοκύρευτος, η ανοικοκύρευτη, το ανοικοκύρευτο ΕΠΙΘ.:

1. όταν ένας χώρος είναι ανοικοκύρευτος, δεν τον έχουν νοικοκυρέψει (= αφρόντιστος $\neq$ νοικοκυρεμένος, τακτοποιημένος): *Τρεις μέρες προσπαθεί να συγυρίσει αυτό το ανοικοκύρευτο σπίτι!*

2. όταν κάποιος είναι ανοικοκύρευτος, δεν ενδιαφέρεται καθόλου για το νοικοκυριό και την τάξη (= ακατάστατος $\neq$ τακτικός): *Είναι ανοικοκύρευτος και πετάει τα ρούχα του όπου βρει.*

ο ανοικτός, η ανοικτή, το ανοικτό ΕΠΙΘ.: έτσι λέγεται αλλιώς ο ανοιχτός

άνοιξε η γη και τον κατάπие ΕΚΦΡ.: το λέμε όταν κάποιος εξαφανίζεται με τρόπο περιέργο και ανεξήγητο: *Πού χάθηκε τόσες μέρες, λες και άνοιξε η γη και τον κατάπие!*

η άνοιξη (της άνοιξης) ΟΥΣ.: η άνοιξη είναι η εποχή του χρόνου που βρίσκεται ανάμεσα στο χειμώνα και το καλοκαίρι: *Την άνοιξη ανθίζουν τα δέντρα και τα φυτά.*

⚠ Η λέξη άνοιξη δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ανοιξιάτικα ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν κάτι γίνεται ανοιξιάτικα, γίνεται στη διάρκεια της άνοιξης: *Πού θα βρεις χιόνι για να κάνεις σκι ανοιξιάτικα;*

2. όταν ντυνόμαστε ανοιξιάτικα, φοράμε ελαφρά ρούχα: *Σήμερα έχει ωραία λιακάδα και ντύθηκε ανοιξιάτικα.*

ο ανοιξιάτικος, η ανοιξιάτικη, το ανοιξιάτικο ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι ανοιξιάτικο, γίνεται την άνοιξη ή έχει σχέση με την άνοιξη: *Τα κέρασα είναι ανοιξιάτικα φρούτα.*

το **ανοιχτήρι** (του ανοιχτηριού, των ανοιχτηριών) ΟΥΣ.: ανοιχτήρι λέμε το μικρό εργαλείο που το χρησιμοποιούμε για να ανοίγουμε μπουκάλια, κονσέρβες κτλ.: *Ανοίγει το κρασί με ειδικό ανοιχτήρι που βγάζει το φελλό χωρίς να τον τρυπάει.*

ανοιχτό βιβλίο ΕΚΦΡ.: το λέμε για κάποιον όταν μπορούμε εύκολα να καταλάβουμε τι σκέφτεται: *Δε σας έκρυψα ποτέ τίποτα, πάντα ήμουν ανοιχτό βιβλίο.*

ο ανοιχτόκαρδος, η ανοιχτόκαρδη, το ανοιχτόκαρδο ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι ανοιχτόκαρδος, είναι πολύ ευχάριστος, γιατί έχει καλή διάθεση και καλοσύνη: *Μας κέρασε τσίπουρο ένας φιλόξενος και ανοιχτόκαρδος νησιώτης.*

2. όταν κάτι είναι ανοιχτόκαρδο, δείχνει καλή διάθεση και καλοσύνη: *Μας καλωσόρισε με ένα ζεστό και ανοιχτόκαρδο χαμόγελο.*

ο **ανοιχτός**, η **ανοιχτή**, το **ανοιχτό** ΕΠΙΘ.:

1. όταν το παράθυρο, η πόρτα ή κάτι άλλο είναι ανοιχτό, βρίσκεται σε τέτοια θέση ώστε να μπορεί κάποιος ή κάτι να περνάει μέσα από αυτό ($\neq$ κλειστός): *Βρήκα την πόρτα ανοιχτή και μπήκα χωρίς να χτυπήσω. / Άφησε τις κουρτίνες ανοιχτές για να μπαίνει φως.*

2. όταν κάτι είναι ανοιχτό, δεν έχει σκέπασμα, κάλυμμα ή εμπόδια, και μπορεί κάποιος ή κάτι να περνάει μέσα από αυτό ($\neq$ κλειστός): *Άφησα ανοιχτό το κλουβί και το καναρίνι πέταξε μακριά. / Βγήκε μέσα στο κρύο με ανοιχτό το παλτό του και κρύωσε. (= ξεκούμπωτος $\neq$ κουμπωμένος)*

3. όταν ένας χώρος είναι ανοιχτός, δεν είναι σκεπασμένος ή περιφραγμένος (= υπαίθριος $\neq$ κλειστός): *Η δημιουργία του σύγχρονου ανοιχτού σταδίου θα ολοκληρωθεί σύντομα.*

4. όταν μια ηλεκτρική συσκευή, μια βρύση ή κάτι άλλο είναι ανοιχτό, λειτουργεί ($\neq$ κλειστός): *Του αρέσει να διαβάζει με ανοιχτό ραδιόφωνο. (= αναμμένος $\neq$ σβηστός)*

5. όταν ένα κατάστημα, μουσείο ή κάτι άλλο είναι ανοιχτό, λειτουργεί και δέχεται τον κόσμο που θέλει να μπει σε αυτό ($\neq$ κλειστός): *Τα μαγαζιά στη διάρκεια των γιορτών θα είναι ανοιχτά μέχρι τις 9 το βράδυ.*

6. όταν κάτι, όπως βιβλίο, ομπρέλα κτλ., είναι ανοιχτό, έχει τα μέρη του απλωμένα: *Με υποδέχτηκε με ανοιχτά τα χέρια.*

7. όταν μια πληγή είναι ανοιχτή, δεν έχει γίνει ακόμα καλά: *Το τραύμα ήταν ακόμα ανοιχτό κι έτρεχε αίμα.*

8. όταν ένα θέμα είναι ανοιχτό, δεν έχει αποφασιστεί ακόμα: *Ανοιχτό παραμένει το θέμα του διορισμού αντιδημάρχων στους Δήμους της Θράκης.*

9. όταν ένα χρώμα είναι ανοιχτό, είναι απαλό και φωτεινό ($\neq$ σκούρος): *Το καπέλο του ήταν ανοιχτό γαλάζιο, σχεδόν άσπρο.*

10. όταν ένας άνθρωπος είναι ανοιχτός, του αρέσει να κάνει γνωριμίες και παρέες με άλλους ανθρώπους (= κοινωνικός, εξωστρεφής): *Είναι πολύ ανοιχτός χαρακτήρας και πιάνει εύκολα κουβέντα με αγνώστους.*

11. όταν ένας άνθρωπος είναι ανοιχτός σε ιδέες, προτάσεις κτλ., είναι πρόθυμος να τις ακούσει και να τις συζητήσει: *Η εταιρεία μας είναι ανοιχτή σε νέες συνεργασίες.*

ΕΚΦΡ. ανοιχτό βιβλίο, μένω με ανοιχτό το στόμα, παίζω με ανοιχτά χαρτιά, στ' ανοιχτά

ο **ανοιχτοχέρης**, η **ανοιχτοχέρα**, το **ανοιχτοχέρικο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι ανοιχτοχέρης, χαίρεται να ξεδεύει τα χρήματά του για τους άλλους (= κουβαρντάς, γενναιοδωρός $\neq$ τσιγκούνης): *Ο παππούς μου δεν ήταν πλούσιος, αλλά ήταν ανοιχτοχέρης και μας έδινε μεγάλο χαρτζιλίκι.*

ο **ανοιχτόχρωμος**, η **ανοιχτόχρωμη**, το **ανοιχτόχρωμο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι ανοιχτόχρωμο, έχει ανοιχτό χρώμα ($\neq$ σκούρος): *Τα ανοιχτόχρωμα ρούχα λερώνουν εύκολα.*

2. όταν κάποιος είναι ανοιχτόχρωμος, έχει άσπρο δέρμα και ξανθά μαλλιά ($\neq$ μελαμπός): *Καίγεται εύκολα από τον ήλιο, γιατί είναι ανοιχτόχρωμη.*

ο **ανόμοιος**, η **ανόμοια**, το **ανόμοιο** ΕΠΙΘ.: όταν δύο πράγματα είναι ανόμοια, δε μοιάζουν μεταξύ τους (= διαφορετικός $\neq$ όμοιος, ίδιος): *Μη συγκρίνεις ανόμοιες καταστάσεις.*

ο **ανοξείδωτος**, η **ανοξείδωτη**, το **ανοξείδωτο** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι ανοξείδωτο, έχει φτιαχτεί από μέταλλο που δε σκουριάζει: *Όλα μας τα μαγειρικά σκεύη και τα μαχαιροπίρουνα είναι ανοξείδωτα.*

ανοργάνωτα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάτι γίνεται ανοργάνωτα, γίνεται χωρίς οργάνωση, χωρίς πρόγραμμα ($\neq$ οργανωμένα): *Η κοινωνία πέρασε απότομα και ανοργάνωτα στην καινούρια εποχή.*

ο **ανοργάνωτος**, η **ανοργάνωτη**, το **ανοργάνωτο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι ανοργάνωτο, δεν το έχουν οργανώσει καθόλου ή δεν το έχουν οργανώσει καλά ($\neq$ οργανωμένος): *Η εκδρομή ήταν ανοργάνωτη και υπήρξαν πολλά προβλήματα.*

2. όταν κάποιος είναι ανοργάνωτος, δεν έχει πρόγραμμα και τάξη σε αυτά που κάνει (= ακατάστατος, τσαπατσούλης): *Δεν μπορώ να συνεργαστώ μαζί του γιατί είναι τελείως ανοργάνωτος.*

η **ανορεξία** (της ανορεξίας) ΟΥΣ.: όταν έχουμε ανορεξία, δεν έχουμε όρεξη να φάμε ($\neq$ όρεξη): *Η ανορεξία είναι ένα από τα συμπτώματα της γρίπης.*

⚠ Η λέξη ανορεξία δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

ανόρεχτα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάνουμε κάτι ανόρεχτα, το κάνουμε χωρίς κέφι και καλή διάθεση ($\neq$ ορεξάτα): *Ανόρεχτα παράτησε το βιβλίο του και σηκώθηκε ν' ανοίξει την πόρτα.*

ο **ανόρεχτος**, η **ανόρεχτη**, το **ανόρεχτο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι ανόρεχτος, δεν έχει όρεξη να φάει: *Το παιδί είναι ανόρεχτο γιατί έχει πυρετό.*

2. λέμε ότι κάποιος είναι ανόρεχτος όταν δεν έχει όρεξη ή κέφι να κάνει κάτι (= άκεφος): *Έδειχνε βαριεστημένος και ανόρεχτος για παιχνίδια.*

ανορθόγραφα ΕΠΙΡΡ.: όταν γράφουμε ανορθόγραφα, κάνουμε ορθογραφικά λάθη ($\neq$ ορθογραφημένα): *Κοίταξε τη λέξη στο λεξικό γιατί δεν ήθελε να τη γράψει ανορθόγραφα.*

η **ανορθογραφία** (της ανορθογραφίας, των ανορθογραφιών) ΟΥΣ.:

1. η ανορθογραφία είναι το ορθογραφικό λάθος: *Η έκθεσή του είναι γεμάτη ανορθογραφίες.*

ες. / Είναι ανορθογραφία να γράφεις το "κάνω" με "ο".

2. ανορθογραφία είναι το κάνουμε ορθογραφικά λάθη όταν γράφουμε: *Μαθαίνει να γράφει ελληνικά, αλλά είναι πολύ ανορθόγραφη.*

ο **ανορθόγραφος**, η **ανορθόγραφη**, το **ανορθόγραφο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι ανορθόγραφος, κάνει πολλά ορθογραφικά λάθη: *Μαθαίνει να γράφει ελληνικά, αλλά είναι πολύ ανορθόγραφη.*

2. όταν ένα κείμενο είναι ανορθόγραφο, έχει πολλά ορθογραφικά λάθη: *Δε βγάζω τι γράφει εδώ, γιατί όλες οι λέξεις είναι ανορθόγραφες.*

ο **άνοστος**, η **άνοστη**, το **άνοστο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν ένα φαγητό είναι άνοστο, δεν έχει ωραία γεύση ή δεν έχει καμία γεύση (= άγευστος ≠ νόστιμος, γευστικός): *Τα βερίκοκα που αγόρασες ήταν άγουρα και άνοστα, και τα πέταξα.*

2. άνοστο λέμε κάποιον που δεν έχει ιδιαίτερη χάρη (= άχαρος ≠ χαριτωμένος): *Είναι ωραία κοπέλα, αλλά λίγο άνοστη.*

3. άνοστο λέμε κάτι όταν δε μας αρέσει και δε μας προκαλεί κανένα ενδιαφέρον (= σαχλός): *Μας κούρασαν τα άνοστα αστεία του.*

η **ανοχή** (της ανοχής) ΟΥΣ.: όταν δείχνουμε ανοχή σε κάποιον ή σε κάτι που μας προκαλεί ενόχληση ή δυσανεξία, δεν αντιδρούμε σε αυτό(ν) (= ανεκτικότητα): *Δείχνουν μεγάλη ανοχή στα φαινόμενα βίας.*

⚠ Η λέξη ανοχή δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ανταγωνίζομαι (ανταγωνίστηκα) ΡΗΜ.:

1. ανταγωνίζομαι με κάποιον σημαίνει ότι αγωνίζομαι εναντίον του για τον νικήσω ή να τον ξεπεράσω: *Τα δύο κόμματα ανταγωνίζονται για τη νίκη στις εκλογές.*

2. **ανταγωνίζεται** ΠΑΘ. 3^ο ΠΡ.: κάτι ανταγωνίζεται κάτι άλλο όταν και τα δύο έχουν την ίδια αξία: *Τα ελληνικά κρασιά ανταγωνίζονται τα γαλλικά.*

ο **ανταγωνισμός** (του ανταγωνισμού, των ανταγωνισμών) ΟΥΣ.: ανταγωνισμό λέμε τον αγώνα εναντίον κάποιου για να τον νικήσω ή να τον ξεπεράσω: *Ο ανταγωνισμός μεταξύ των εταιρειών ωφελεί τελικά τον καταναλωτή. / Η σχέση της με το μεγαλύτερο αδερφό της χαρακτηρίζεται από ανταγωνισμό.*

ο **ανταγωνιστής** (του ανταγωνιστή, των ανταγωνιστών), η **ανταγωνίστρια** (της ανταγωνίστριας, των ανταγωνιστριών) ΟΥΣ.: δύο άνθρωποι είναι ανταγωνιστές όταν αγωνίζονται για να νικήσει ή να ξεπεράσει ο ένας τον άλλο (= αντίπαλος): *Οι δύο αθλητές είναι ανταγωνιστές για το χρυσό μετάλλιο.*

η **ανταλλαγή** (της ανταλλαγής, των ανταλλαγών) ΟΥΣ.:

1. ανταλλαγή κάνουμε όταν δίνουμε ένα πράγμα σε κάποιον και παίρνουμε ένα ίδιο ή κάτι άλλο από αυτόν: *Στις γιορτές κάνουμε ανταλ-*

λαγή δώρων. / Τα παιδιά κάνουν ανταλλαγή αυτοκόλλητων.

2. κάνουμε ανταλλαγή απόψεων, ιδεών ή κάτι άλλο όταν λέμε τη γνώμη μας και ακούμε τη γνώμη των άλλων: *Η ανταλλαγή απόψεων μεταξύ των μαθητών κάνει το μάθημα πιο ενδιαφέρον.*

3. όταν κάποια σχολεία ή πανεπιστήμια από διαφορετικές χώρες κάνουν ανταλλαγή, οι μαθητές ή οι δάσκαλοι της μίας χώρας πηγαίνουν για λίγο καιρό στα σχολεία ή στα πανεπιστήμια της άλλης χώρας: *Με την ανταλλαγή φοιτητών πολλοί νέοι από διαφορετικές χώρες γνωρίζονται μεταξύ τους.*

το **αντάλλαγμα** (του ανταλλάγματος, των ανταλλαγμάτων) ΟΥΣ.: αντάλλαγμα είναι αυτό που παίρνει κάποιος επειδή δίνει κάτι άλλο: *Αν εγώ σου δώσω το βραχιόλι μου, εσύ τι θα μου δώσεις για αντάλλαγμα;*

το **ανταλλακτικό** (του ανταλλακτικού, των ανταλλακτικών) ΟΥΣ.: ανταλλακτικό είναι το μέρος μηχανής, οργάνου ή εργαλείου κτλ. που χρησιμοποιείται στη θέση κάποιου άλλου που έχει χαλάσει: *Αγοράζει πάντα γνήσια ανταλλακτικά για το αυτοκίνητό του.*

ανταλλάσσω (αντάλλαξα), **ανταλλάσσομαι** (ανταλλάχτηκα, ανταλλαγμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν ανταλλάσσουμε κάτι, δίνουμε κάτι σε κάποιον και παίρνουμε από αυτόν κάτι άλλο (= αλλάζω): *Παιδιά από διαφορετικές χώρες αντάλλαξαν μεταξύ τους νομίσματα.*

2. όταν ανταλλάσσουμε λόγια με κάποιον, του λέμε κάτι και αυτός μας λέει κάτι παρόμοιο: *Αντάλλαξαν βαριές κουβέντες πάνω στον καβγά. / Του τηλεφώνησε για να ανταλλάξουν ευχές.*

η **ανταμοιβή** (της ανταμοιβής, των ανταμοιβών) ΟΥΣ.: ανταμοιβή είναι αυτό που δίνουμε ή κάνουμε σε κάποιον για κάτι καλό που έκανε ή που πέτυχε: *Η επιτυχία του στις εξετάσεις ήταν η καλύτερη ανταμοιβή για τους κόπους του.*

ανταμώνω (αντάμωσα), **ανταμώνομαι** (ανταμώθηκα, ανταμωμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν ανταμώνουμε κάποιον, τον συναντάμε: *Τον αντάμωσα τυχαία στο δρόμο.*

2. **ανταμώνομαι** ΠΑΘ.: όταν ανταμωνόμαστε με κάποιον, συναντιόμαστε μαζί του: *Ανταμωθήκαμε με τον κουμπάρο μου στο πανηγύρι του χωριού.*

η **αντάμωση** (της αντάμωσης) ΟΥΣ.: αντάμωση είναι το να ανταμώνουν δύο ή περισσότεροι άνθρωποι: *Σε κάθε τους αντάμωση οι παλιοί φίλοι τραγουδούν και χορεύουν.*

⚠ Η λέξη αντάμωση δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

αντανακλά (αντανάκλασε), **αντανακλάται** (αντανακλάστηκε) ΡΗΜ.:

1. όταν κάτι αντανακλά το φως, τη θερμότητα ή τον ήχο, τα κάνει να γυρίσουν πίσω ή να αλλάξουν κατεύθυνση, γιατί δεν τα απορροφά:

Το νερά της λίμνης αντανακλούσαν το φως του ήλιου.

2. λέμε ότι κάτι αντανακλά κάτι άλλο όταν το κάνει φανερό: *Το έργο του αντανακλά τα προβλήματα της εποχής του.*

η **αντανάκλαση** (της αντανάκλασης, των αντανάκλασεων) ουσ.:

1. αντανάκλαση λέμε αυτό που γίνεται όταν το φως, η θερμότητα ή ο ήχος πέφτουν πάνω σε μια επιφάνεια που δεν μπορεί να τα απορροφήσει και τα κάνει να γυρίσουν πίσω: *Το ουράνιο τόξο είναι αποτέλεσμα της αντανάκλασης του φωτός.*

2. αντανάκλαση λέμε την εικόνα ενός πράγματος πάνω σε μια γυαλιστερή επιφάνεια, όπως είναι το νερό, το γυαλί ή ο καθρέφτης: *Το βράδυ είδαμε στα νερά της λίμνης την αντανάκλαση του φεγγαριού.*

ο **αντάξιος**, η **αντάξια**, το **αντάξιο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι αντάξιος μας, είναι τόσο καλός όσο κι εμείς: *Ο γιος του βασιλιά αποδείχθηκε αντάξιος διάδοχός του στο θρόνο.*

2. όταν κάποιος φαίνεται αντάξιος της εμπιστοσύνης μας, αποδεικνύει ότι άξιζε την εμπιστοσύνη μας: *Ελπίζω να φανώ αντάξια της εμπιστοσύνης σας και να μη σας απογοητεύσω.*

ανταποδίδω (ανταπέδωσα και ανταπόδωσα), **ανταποδίδομαι** (ανταποδόθηκα) ΡΗΜ.: ανταποδίδουμε κάτι σε κάποιον όταν του κάνουμε το ίδιο που μας έκανε και αυτός: *Του ανταπέδωσε το χτύπημα και άρχισε ο καβγάς. / Δεν ξέρω πώς να του ανταποδώσω το καλό που μου έκανε. (= ξεπληρώνω)*

η **ανταπόδοση** (της ανταπόδοσης, των ανταποδόσεων) ουσ.: ανταπόδοση είναι το να ανταποδίδω σε κάποιον κάτι: *Η αγάπη είναι δώρο που το προσφέρεις χωρίς να ζητάς ανταπόδοση.*

ο **ανταποκριτής** (του ανταποκριτή, των ανταποκριτών), η **ανταποκρίτρια** (της ανταποκριτριάς, των ανταποκριτριών) ουσ.: ανταποκριτής είναι ο δημοσιογράφος που εργάζεται σε άλλη πόλη ή άλλη χώρα από εκεί όπου βρίσκονται τα γραφεία της εφημερίδας, του τηλεοπτικού σταθμού κτλ.: *Ο ανταποκριτής μας στην Ουάσιγκτον μας μεταδίδει καθημερινά τα νέα από το Λευκό Οίκο.*

η **αντάρα** (της αντάρας) ουσ. (ΑΝΕΠΙΣ.):

1. αντάρα λέμε τον κακό καιρό με πολλά σύννεφα και δυνατό αέρα: *Με τέτοια αντάρα δε γίνεται να βρούμε με τη βάρκα στο πέλαγος.*

2. όταν σε ένα χώρο υπάρχει αντάρα, γίνεται μεγάλη φασαρία: *Μέσα στην αντάρα της διαδήλωσης, δεν μπόρεσα να βρω τους γνωστούς μου.*

Δ Η λέξη αντάρα δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

η **ανταρσία** (της ανταρσίας, των ανταρσιών) ουσ.: ανταρσία κάνουν οι στρατιώτες, οι φυλακισμένοι κτλ. όταν αρνούνται να υπακούσουν στις διαταγές των ανωτέρων: *Τιμωρήθηκαν*

αυστηρά όσοι συμμετείχαν στην ανταρσία εναντίον του διευθυντή των φυλακών.

άντε! και **άντε!** ΕΠΙΦ.:

1. το λέμε σε κάποιον όταν θέλουμε να του πούμε να πηγαίνει: *Άντε στο καλό.*

2. το λέμε σε κάποιον για να κάνει κάτι (= εμπρός): *Άντε, τέλειωνε το διάβασμα για να φύγουμε.*

3. το λέμε για να ειρωνευτούμε κάποιον: *Άντε, σοβαρά, πήρες αυτοκίνητο;*

η **αντένα** (της αντένας, των αντενών) ουσ.: αντένα λέμε αλλιώς την κεραία της τηλεόρασης, του ραδιοφώνου κτλ.: *Απαγορεύεται η εγκατάσταση αντένας κινητής τηλεφωνίας δίπλα σε σχολείο.*

η **αντεπίθεση** (της αντεπίθεσης, των αντεπιθέσεων) ουσ.: αντεπίθεση κάνουμε σε αυτόν που μας έκανε πρώτος επίθεση: *Μετά το δεύτερο γκολ η ομάδα πέρασε στην αντεπίθεση. / Άκουσε πρώτα τις κατηγορίες τους και μετά πέρασε στην αντεπίθεση.*

το **άντερο** (του άντερου, των άντερων) ουσ. (ΑΝΕΠΙΣ.): το έντερο

ΕΚΦΡ. λαδώνω τ' άντερό μου, μου γυρίζουν τ' άντερα

αντέχω (άντεξα) ΡΗΜ.:

1. **αντέχει** 3^ο ΠΡ.: κάτι αντέχει όταν δεν παθαίνει εύκολα βλάβη ή ζημιά (= κρατάει): *Είναι αυτοκίνητο που αντέχει στο χρόνο. / Η μπαταρία δεν άντεξε ούτε δύο μέρες.*

2. αντέχουμε κάτι όταν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε μια δύσκολη κατάσταση (= υπομένω): *Αντέχει τους μεγάλους πόνους. / Δεν αντέχω να τον βλέπω να κλαίει.*

3. αντέχουμε κάποιον όταν δεχόμαστε με υπομονή τη συμπεριφορά του (= ανέχομαι, υποφέρω): *Πώς αντέχεις τα ψέματά του; / Δεν τον αντέχω, με εκνευρίζει!*

η **αντηλιά** (της αντηλιάς) ουσ.: αντηλιά είναι το φως του ήλιου που προέρχεται από αντανάκλαση σε κάποια επιφάνεια: *Οι κουρτίνες μειώνουν την αντηλιά.*

Δ Η λέξη αντηλιά δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

αντηχεί (αντήχησε) ΡΗΜ.:

1. ένας χώρος αντηχεί όταν γίνεται θόρυβος εκεί (= βουίζει, αντιλαλεί): *Το θέατρο αντήχησε από τα χειροκροτήματα των θεατών.*

2. ένας ήχος αντηχεί όταν ακούγεται δυνατά (= αντιλαλεί): *Τα τραγούδια τους αντηχούσαν σε όλη τη γειτονιά.*

3. κάτι αντηχεί όταν βγάζει ένα δυνατό ήχο (= χτυπάει): *Αντηχούσαν οι καμπάνες της εκκλησίας.*

αντί ΠΡΟΘ.:

1. όταν κάτι γίνεται αντί για κάτι άλλο, γίνεται στη θέση του: *Αντί για φρένο πάτησε γκάζί και τράκαρε.*

2. λέξη που φανερώνει αντίθεση: *Αντί να ζητήσει συγγνώμη, άρχισε να βρίζει και αποπάνω.*

το **αντιβιοτικό** (του αντιβιοτικού, των αντιβιοτικών) ΟΥΣ.: το αντιβιοτικό είναι φάρμακο που παίρνουμε όταν είμαστε άρρωστοι για να καταστρέψει ή να περιορίσει ορισμένα μικρόβια (= αντιβίωση): *Παίρνει αντιβιοτικό για το κρυολόγημα.*

η **αντιβίωση** (της αντιβίωσης, των αντιβιώσεων) ΟΥΣ.: αντιβίωση λέμε το αντιβιοτικό ή τα αντιβιοτικά που παίρνουμε όταν είμαστε άρρωστοι: *Οι γιατροί τού έδωσαν αντιβίωση για τη μόλυνση της πληγής.*

η **αντιγραφή** (της αντιγραφής, των αντιγραφών) ΟΥΣ.:

1. αντιγραφή κάνουμε όταν αντιγράφουμε κάτι: *Αντιγραφή από τον πίνακα.*

2. αντιγραφή λέμε την εργασία που κάνουν στο σπίτι οι μαθητές του δημοτικού σχολείου για να μάθουν να γράφουν με όμορφα γράμματα και με σωστή ορθογραφία: *Πήρα 10 στην αντιγραφή.*

3. κάνουμε αντιγραφή όταν αντιγράφουμε σε εξετάσεις, διαγώνισμα κτλ.: *Κόπηκε στα μαθηματικά γιατί έκανε αντιγραφή από το βιβλίο.*

το **αντίγραφο** (του αντιγράφου, των αντιγράφων) ΟΥΣ.: το αντίγραφο είναι ένα κείμενο, ένα έργο τέχνης κτλ. που έχει γίνει με αντιγραφή από το πρωτότυπο (≠ πρωτότυπο): *Ο δικηγόρος έφτιαξε δύο αντίγραφα του συμβολαίου. / Σε πολλά μουσεία δε βλέπουμε τους πρωτότυπους πίνακες αλλά τα αντίγραφα τους.*

αντιγράφω (αντέγραφα), **αντιγράφομαι** (αντιγράφω, αντιγραμμένος) ΡΗΜ.:

1. αντιγράφουμε κάτι όταν γράφουμε ή φτιάχνουμε κάτι που είναι ίδιο με κάτι άλλο (= κοπιάρω): *Να αντιγράψετε την άσκηση από τον πίνακα. / Παρατηρούσε, μελετούσε και αντέγραφε έργα άλλων ζωγράφων.*

2. όταν αντιγράφουμε στις εξετάσεις, κοιτάμε κρυφά τι γράφει κάποιος άλλος ή το βιβλίο και γράφουμε το ίδιο: *Αντέγραψε την απάντηση από το διπλανό του.*

3. λέμε ότι αντιγράφουμε κάποιον όταν κάνουμε ό,τι κάνει και αυτός (= μιμούμαι, ξεσηκώνω): *Τα παιδιά συχνά αντιγράφουν τους γονείς τους.*

η **αντίδραση** (της αντίδρασης, των αντιδράσεων) ΟΥΣ.:

1. η αντίδρασή μας σε κάτι που έγινε είναι αυτά που νιώθουμε, λέμε ή κάνουμε σαν αποτέλεσμα αυτού του πράγματος: *Τα κλάματα είναι η συνηθισμένη αντίδρασή του στις δυσκολίες.*

2. η αντίδραση είναι το κάνουμε κάτι για να δείξουμε ότι διαφωνούμε με κάτι που δε μας αρέσει: *Η αντίδραση του λαού ήταν άμεση.*

3. (ΧΗΜ.) στη χημεία, αντίδραση λέμε αυτό που γίνεται όταν δύο ουσίες ενώνονται για να σχηματίσουν μια άλλη ουσία: *Οι καταλύτες είναι ουσίες που επιταχύνουν τις χημικές αντιδράσεις των στοιχείων.*

αντιδράω/αντιδρώ (αντέδρασα) ΡΗΜ.:

1. αντιδρώ σε κάτι όταν δείχνω μια ορισμένη συμπεριφορά (= συμπεριφέρομαι): *Πώς αντέδρασε όταν τον μάλωσες;*

2. αντιδράμε σε κάτι όταν δείχνουμε ότι δε μας αρέσει ή ότι δε συμφωνούμε με αυτό (= εναντιώνομαι): *Οι γονείς της αντέδρασαν στο γάμο της.*

3. **αντιδρά** 3^ο ΠΡ. (ΧΗΜ.): στη χημεία, όταν μια ουσία αντιδρά με άλλη, ενώνονται για να σχηματίσουν μια τρίτη ουσία: *Το χλώριο αντιδρά με το νάτριο και παράγεται το χλωριούχο νάτριο.*

το **αντίδωρο** (του αντιδώρου, των αντιδώρων) ΟΥΣ. (ΘΡΗΣΚ.): αντίδωρο λένε οι χριστιανοί ένα μικρό κομμάτι από αγιασμένο ψωμί, που δίνει ο ιερέας στους πιστούς σαν δώρο από το Θεό: *Κοινωνήσε και πήρε το αντίδωρο.*

ο **αντιζήλος**, η **αντιζήλος** (του/της αντιζήλου, των αντιζήλων) και η **αντιζήλη** ΟΥΣ.: δύο άνθρωποι είναι αντιζήλοι όταν θέλουν το ίδιο πράγμα και προσπαθεί ο ένας να ξεπεράσει τον άλλο (= ανταγωνιστής): *Ο Ποσειδώνας ήταν αντιζήλος του Δία, γιατί και οι δύο αγαπούσαν τη Θέτιδα και την ήθελαν για σύζυγό τους.*

η **αντίθεση** (της αντίθεσης, των αντιθέσεων) ΟΥΣ.:

1. αντίθεση είναι το να είναι εντελώς διαφορετικά δύο ή περισσότερα πράγματα, πρόσωπα κτλ.: *Η αντίθεση του άσπρου και του μαύρου συμβολίζει την αντίθεση ανάμεσα στη ζωή και στο θάνατο.*

2. η αντίθεσή μας σε κάτι είναι όταν διαφωνούμε με αυτό: *Χιλιάδες διαδηλωτές δήλωσαν την αντίθεσή τους στα νέα μέτρα της κυβέρνησης. (= διαφωνία) / Παρά τις αντιθέσεις τους, έκαναν μια ήρεμη συζήτηση. (= διαφορές)*

αντίθετα και **αντιθέτως** ΕΠΙΡΡ.: το χρησιμοποιούμε για να δείξουμε ότι κάτι γίνεται με αντίθετο τρόπο από κάτι άλλο: *Στα νότια το κλίμα είναι ήπιο, αντίθετα στο βορρά κάνει πολύ κρύο. / Όχι μόνο δε μου άρεσε η ταινία, αλλά αντίθετα με ενόχλησε πολύ.*

το **αντίθετο** (του αντιθέτου, των αντιθέτων) ΟΥΣ.:

1. το αντίθετο κάποιου πράγματος είναι αυτό που είναι εντελώς διαφορετικό από αυτό: *Ό,τι και να του πεις, αυτός θα κάνει πάντα το αντίθετο.*

2. (ΓΡΑΜΜ.) στη γραμματική, μία λέξη είναι το αντίθετο μιας άλλης όταν έχει πάρα πολύ διαφορετική σημασία από αυτή (= αντώνυμο ≠ συνώνυμο): *Το "καλός" είναι το αντίθετο του "κακός".*

ο **αντίθετος**, η **αντίθετη**, το **αντίθετο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος ή κάτι βρίσκεται στην αντίθετη πλευρά ή κατεύθυνση από μας, βρίσκεται απέναντι, στην άλλη άκρη (= ανάποδος): *Ο αέρας φυσούσε από την αντίθετη πλευρά, και η βάρκα δεν μπορούσε να ξεκινήσει. / Το αυτοκίνητο μπήκε στο αντίθετο ρεύμα κυκλοφορίας και έπεσε πάνω σε ένα φορτηγό.*

2. όταν δύο πράγματα είναι αντίθετα, είναι εντελώς διαφορετικά μεταξύ τους: *Οι λέξεις "πάνω" και "κάτω" είναι αντίθετες. / Έχουν αντίθετες απόψεις και δε συμφωνούν σε τίποτα.*

3. όταν είμαστε αντίθετοι σε κάτι, δε συμφωνούμε με αυτό, γιατί πιστεύουμε κάτι πολύ διαφορετικό (≠ σύμφωνος): *Είμαι αντίθετος στην ιδέα του πολέμου.*

η **αντίκα** (της αντίκας, των αντικών) ουσ.: η αντίκα είναι ένα έπιπλο, ένα κόσμημα κτλ. που είναι πολύ παλιό και για αυτό έχει μεγάλη αξία: *Το σπίτι της είναι γεμάτο έπιπλα αντίκες της γιαιγιάς της. / Κρατάει τον πρώτο του υπολογιστή για αντίκα.*

αντικαθιστώ (αντικατέστησα), **αντικαθίσταμαι** (αντικαταστάθηκα) ρημ.:

1. όταν αντικαθιστούμε κάποιον, παίρνουμε τη θέση του: *Ποιος θα τον αντικαταστήσει όσο είναι άρρωστος; (= αναπληρώνω) / Το πετρέλαιο αντικατέστησε το κάρβουνο.*

2. όταν αντικαθιστούμε κάτι παλιό, χαλασμένο κτλ., παίρνουμε άλλο πιο καινούριο στη θέση του (= αλλάζω, ανανεώνω): *Αντικατέστησε την παλιά τηλεόραση με καινούρια.*

ο **αντικανονικός**, η **αντικανονική**, το **αντικανονικό** επιθ.: όταν κάτι είναι αντικανονικό, είναι αντίθετο με τους κανόνες ή με τους νόμους που υπάρχουν (≠ κανονικός): *Ο οδηγός πήρε πρόστιμο για αντικανονική προσπέραση.*

η **αντικατάσταση** (της αντικατάστασης, των αντικαταστάσεων) ουσ.:

1. αντικατάσταση ενός προσώπου γίνεται όταν βάζουμε κάποιον άλλο στη θέση του: *Ο υπουργός διέταξε την άμεση αντικατάσταση του γραμματέα του.*

2. αντικατάσταση ενός πράγματος γίνεται όταν το αλλάζουμε και παίρνουμε καινούριο (= αλλαγή, ανανέωση): *Τα λάστιχα του αυτοκινήτου έχουν φθαρεί και χρειάζονται αντικατάσταση.*

ο **αντικαταστάτης** (του αντικαταστάτη, των αντικαταστατών), η **αντικαταστάτρια** (της αντικαταστατριάς, των αντικαταστατριών) ουσ.: ο αντικαταστάτης μας είναι κάποιος που παίρνει τη θέση μας: *Μετά την παραίτηση του υπουργού η κυβέρνηση όρισε νέο αντικαταστάτη. / Η καθηγήτριά μας πήρε άδεια και χθες ήρθε η αντικαταστάτριά της. (= αναπληρωτής)*

το **αντικείμενο** (του αντικειμένου, των αντικειμένων) ουσ.:

1. αντικείμενο είναι οτιδήποτε έχει συγκεκριμένο σχήμα, μπορούμε να το πιάσουμε ή να το δούμε, και δεν είναι άνθρωπος, ζώο ή φυτό (= πράγμα): *Το μαχαίρι είναι ένα αντικείμενο.*

2. το αντικείμενο μιας συζήτησης, μιας εργασίας κτλ. είναι αυτό για το οποίο συζητάμε, γράφουμε κτλ.: *Αντικείμενο της μελέτης του είναι τα αρχαία αγγεία. (= θέμα)*

3. (ΓΡΑΜΜ.) στη γραμματική, λέμε αντικείμενο τη λέξη ή τη φράση που μπαίνει κοντά στο ρήμα και απαντάει στην ερώτηση τι κάνει κάποιος:

Αντικείμενο στην πρόταση "διαβάζω εφημερίδα" είναι η λέξη "εφημερίδα".

το **αντικλειδί** (του αντικλειδιού, των αντικλειδιών) ουσ.:

1. το αντικλειδί είναι ένα κλειδί ίδιο με αυτό που ανοίγει μια κλειδαριά: *Όταν βάλαμε καινούρια πόρτα, ο μπαμπάς μου πήρε το κλειδί και έβγαλε σε όλους αντικλειδιά.*

2. αντικλειδί είναι το κλειδί που μπορεί να ανοίγει πολλές διαφορετικές κλειδαριές: *Ο κλειδαράς μάς έδωσε ένα αντικλειδί για να ανοίγουμε όλες τις πόρτες του σπιτιού μας.*

αντικρίζω (αντίκρισα) ρημ.: αντικρίζουμε κάτι όταν εμφανίζεται μπροστά στα μάτια μας (= βλέπω): *Μπήκα και αντικλείδια ένα άδειο αραχνιασμένο δωμάτιο. / Μετά από τόσα ψέματα, ντρέπομαι να τον αντικρίσω.*

⚠ Το ρήμα αντικρίζω και το επίθετο αντικρινός γράφονται με "ι", ενώ το επίρρημα αντίκρυ με "υ".

ο **αντικρινός**, η **αντικρινή**, το **αντικρινό** επιθ.: αντικρινό είναι αυτό που βρίσκεται απέναντι από κάποιον ή από κάτι: *Όταν έχει καθαρό ουρανό, βλέπουμε το αντικρινό χωριό.*

αντίκρυ επιρρ.: όταν βρισκόμαστε αντίκρυ σε κάποιον ή σε κάτι, βρισκόμαστε απέναντί του: *Στάθηκε αντίκρυ της, αλλά εκείνη τον κοίταζε σαν να μην τον γνώριζε.*

αντιλαλεί (αντιλάλησε) ρημ.:

1. όταν ένας ήχος αντιλαλεί, ακούγεται δυνατά ή ακούγεται πολύ μακριά (= αντηχεί): *Οι φωνές των παιδιών αντιλαλούσαν σε όλη την πεδιάδα.*

2. ένας χώρος αντιλαλεί όταν είναι γεμάτος από δυνατούς ήχους που επαναλαμβάνονται (= αντηχεί): *Το σπίτι αντιλαλούσε από τα τραγούδια της παρέας.*

ο **αντίλαλος** (του αντίλαλου, των αντίλαλων) ουσ.: αντίλαλος είναι ο ήχος της φωνής μας που τον ακούμε ξανά και ξανά όταν μιλάμε σε ένα μεγάλο χώρο (= ηχώ): *Άκουσε τον αντίλαλο της φωνής του μέσα στη σπηλιά και τρόμαξε.*

αντιλαμβάνομαι (αντιλήφθηκα) ρημ.:

1. αντιλαμβάνομαι κάποιον ή κάτι όταν νιώθω με τις αισθήσεις μου ότι υπάρχει (= παίρνω είδηση): *Ο κλέφτες μπήκαν στο σπίτι χωρίς να τους αντιληφθούμε.*

2. αντιλαμβάνομαι κάτι όταν καταλαβαίνω γιατί γίνεται, πώς γίνεται ή τι συνέπειες έχει (= συνειδητοποιώ): *Δεν μπορεί να αντιληφθεί πόσο επικίνδυνο είναι να οδηγεί μεθυσμένος.*

ο **αντιληπτός**, η **αντιληπτή**, το **αντιληπτό** επιθ.:

1. όταν ένα πρόσωπο, ένα πράγμα ή κάτι άλλο γίνεται αντιληπτό, το αντιλαμβανόμαστε με τις αισθήσεις μας (= αισθητός ≠ απαρατήρητος): *Μπήκε αθόρυβα και η παρουσία του δεν έγινε αντιληπτή.*

2. όταν αυτά που λέμε γίνονται αντιληπτά, τα καταλαβαίνουν οι άλλοι (= κατανοητός): *Ελπίζω να έγινα αντιληπτός.*

η **αντίληψη** (της αντίληψης, των αντιλήψεων) ΟΥΣ.:

1. ένας άνθρωπος έχει αντίληψη κάποιου πράγματος όταν μπορεί να το καταλάβει (= αίσθηση): *Δεν οδηγεί, γιατί δεν έχει καλή αντίληψη του χώρου.*

2. αντίληψη λέμε τη γνώμη ή την άποψη που έχει κάποιος: *Υπάρχουν πολλές και διαφορετικές αντιλήψεις για το θέμα.*

ΕΚΦΡ. πέφτει στην αντίληψή μου

η **αντιλόπη** (της αντιλόπης, των αντιλοπών) ΟΥΣ.:

1. η αντιλόπη είναι ένα ζώο με κέρατα που μοιάζει με το ελάφι και ζει κυρίως στην Αφρική: *Ελάφια, αντιλόπες και ελέφαντες ζουν ήρεμα και ειρηνικά στη ζούγκλα.*

2. αντιλόπη λέμε και το δέρμα του ζώου, που το χρησιμοποιούμε για να φτιάχνουμε ρούχα, τσάντες, παπούτσια κτλ.: *Στη βιτρίνα υπήρχε ένα πολύ ακριβό παλτό από αντιλόπη.*

αντιμετωπίζω (αντιμετώπισα), **αντιμετωπίζομαι** (αντιμετωπίστηκα) ΡΗΜ.:

1. αντιμετωπίζουμε κάτι όταν έχουμε κάποιο πρόβλημα: *Αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα υγείας.*

2. για να αντιμετωπίσουμε ένα πρόβλημα, πρέπει να βρούμε κάποια λύση για αυτό (= ξεπερνάω): *Η κυβέρνηση πρέπει να αντιμετωπίσει το πρόβλημα της ανεργίας.*

3. αντιμετωπίζουμε κάποιον όταν δείχνουμε ορισμένη συμπεριφορά απέναντί του (= φέρομαι, μεταχειρίζομαι): *Δε θέλω να με αντιμετωπίζεις σαν να είμαι παιδί. / Με αντιμετώπισαν σαν ίσο.*

η **αντιμετώπιση** (της αντιμετώπισης, των αντιμετώπισεων) ΟΥΣ.:

1. αντιμετώπιση λέμε τη στάση που έχουμε απέναντι σε ένα θέμα ή πρόβλημα: *Η αντιμετώπιση του φαινομένου της βίας στα γήπεδα είναι κυρίως θέμα παιδείας. (= λύση)*

2. η αντιμετώπιση που έχουμε σε κάποιον είναι ο τρόπος που του φερόμαστε: *Οι μαθητές εκτιμούν πολύ το δάσκαλό τους, γιατί η αντιμετώπισή του απέναντί τους είναι πολύ φιλική.*

ο **αντιμέτωπος**, η **αντιμέτωπη**, το **αντιμέτωπο** ΕΠΙΘ.:

1. δύο άνθρωποι στέκονται αντιμετώποι όταν ο ένας στέκεται απέναντι από τον άλλο, πρόσωπο με πρόσωπο: *Οι δύο χορευτές στέκονταν ακίνητοι και αντιμετώποι.*

2. δύο αντίπαλοι βρίσκονται αντιμετώποι όταν ετοιμάζονται για πόλεμο ή για αγώνα μεταξύ τους: *Οι δύο ομάδες βρέθηκαν αντιμετώπες σε έναν πολύ κρίσιμο αγώνα.*

3. βρισκόμαστε αντιμετώποι με μια δυσάρεστη κατάσταση όταν χρειάζεται να την αντιμετωπίσουμε: *Βρέθηκε αντιμετώπη με μία πολύ σπάνια αρρώστια.*

αντιμιλάω/αντιμιλώ (αντιμίλησα) ΡΗΜ.: αντιμιλάμε σε κάποιον μεγαλύτερο ή ανώτερο από εμάς όταν του μιλάμε άσχημα, με αναίδεια (=

αυθαδιάζω, βγάζω γλώσσα): *Τιμωρήθηκε γιατί αντιμίλησε στο λοχαγό.*

ο **αντίξοος**, η **αντίξοη**, το **αντίξοο** ΕΠΙΘ.: όταν μία κατάσταση είναι αντίξοη, είναι γεμάτη εμπόδια και δυσκολίες (≠ ευνοϊκός): *Η πτήση πραγματοποιήθηκε κάτω από αντίξοες καιρικές συνθήκες.*

η **αντιξοότητα** (της αντιξοότητας, των αντιξοότητων) ΟΥΣ.: αντιξοότητα είναι κάθε δυσκολία ή εμπόδιο στη ζωή μας: *Η αισιοδοξία μάς βοηθάει να ξεπερνάμε τις αντιξοότητες της ζωής.*

αντίο! ΕΠΙΦ.: το λέμε σε κάποιον όταν τον αποχαιρετάμε: *Ήρθε στην αποβάθρα για να μου πει αντίο.*

η **αντιπάθεια** (της αντιπάθειας, των αντιπαθειών) ΟΥΣ.: η αντιπάθεια είναι αυτό που νιώθουμε για κάποιον ή για κάτι όταν δε μας αρέσει καθόλου (≠ συμπάθεια): *Πάντα πίστευα ότι υπήρχε μια αντιπάθεια μεταξύ μας. / Κάποια παιδιά νιώθουν αντιπάθεια για το σχολείο.*

ο **αντιπαθητικός**, η **αντιπαθητική**, το **αντιπαθητικό** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι αντιπαθητικός, μας κάνει να νιώθουμε αντιπάθεια για αυτόν (≠ συμπαθητικός): *Ο νέος προϊστάμενος φαίνεται ψυχρός και αντιπαθητικός.*

αντιπαθώ (αντιπάθησα) ΡΗΜ.: αντιπαθούμε κάποιον ή κάτι όταν νιώθουμε αντιπάθεια για αυτόν (≠ συμπαθώ): *Με ζηλεύει και με αντιπαθεί. / Της αρέσει το κρέας και αντιπαθεί τα φρούτα και τα λαχανικά.*

ο **αντίπαλος**, η **αντίπαλος** (του/της αντιπάλου, των αντιπάλων) ΟΥΣ.: ο αντίπαλός μας στον αθλητισμό, στα παιχνίδια ή στον πόλεμο παίζει ή πολεμάει εναντίον μας για να μας νικήσει: *Τον κατηγορήσαν οι πολιτικοί του αντίπαλοι. (= ανταγωνιστής) / Στόχος του αθλητή είναι να ρίξει τον αντίπαλό του στο έδαφος.*

ο **αντίπαλος**, η **αντίπαλη**, το **αντίπαλο** ΕΠΙΘ.: στον αθλητισμό, στα παιχνίδια ή στον πόλεμο, όταν κάποιος είναι αντίπαλός μας, παίζει ή πολεμάει εναντίον μας για να μας νικήσει: *Νικήσαμε την αντίπαλη ομάδα με 2-0. / Μας πρόδωσε και πέρασε στο αντίπαλο στρατεύμα. (= εχθρικός)*

ο **αντιπλημμυρικός**, η **αντιπλημμυρική**, το **αντιπλημμυρικό** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι αντιπλημμυρικό, γίνεται ή υπάρχει για να μας προστατεύει από τις πλημμύρες: *Ξεκινούν οι εργασίες για το αντιπλημμυρικό δίκτυο της περιοχής.*

ο **αντιπολεμικός**, η **αντιπολεμική**, το **αντιπολεμικό** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι αντιπολεμικό, είναι ή γίνεται εναντίον του πολέμου: *Στη μεγάλη αντιπολεμική διαδήλωση ακούγονταν συνθήματα υπέρ της ειρήνης.*

η **αντιπολίτευση** (της αντιπολίτευσης, των αντιπολιτεύσεων) ΟΥΣ.: αντιπολίτευση λέμε τα κόμματα και τους βουλευτές που δεν ανήκουν

στην κυβέρνηση: *Η αντιπολίτευση καταψήφισε το νέο νομοσχέδιο της κυβέρνησης.*

ο **αντιπρόεδρος**, η **αντιπρόεδρος** (του/της αντιπροέδρου, των αντιπροέδρων) ουσ.: σε ένα κόμμα ή σε έναν οργανισμό, ο αντιπρόεδρος είναι το δεύτερο σημαντικότερο πρόσωπο μετά τον πρόεδρο: *Εκλέχτηκε αντιπρόεδρος της βουλής.*

ο **αντιπρόσωπος**, η **αντιπρόσωπος** (του/της αντιπροσώπου, των αντιπροσώπων) ουσ.: ο αντιπρόσωπος είναι το πρόσωπο που έχουμε ορίσει για να πάει κάπου και να κάνει κάποιες ενέργειες αντί για εμάς: *Είναι αντιπρόσωπος των εργαζομένων στο συμβούλιο της εταιρείας. (= εκπρόσωπος) / Είναι ο επίσημος αντιπρόσωπος της FIAT στην Ελλάδα.*

το **αντιπυρετικό** (του αντιπυρετικού, των αντιπυρετικών) ουσ.: αντιπυρετικό λέμε το φάρμακο που κατεβάζει τον πυρετό: *Κυκλοφόρησε ένα νέο αντιπυρετικό σιρόπι για παιδιά.*

η **αντίρρηση** (της αντίρρησης, των αντιρρήσεων) ουσ.: όταν έχουμε αντίρρηση για κάτι, έχουμε διαφορετική ή αντίθετη γνώμη για αυτό (= διαφωνία): *Ψηφίστηκε ο νόμος παρά τις αντιρρήσεις κάποιων βουλευτών. / Δεν έχω αντίρρηση να συναντηθούμε το βράδυ.*

ο **αντισεισμικός**, η **αντισεισμική**, το **αντισεισμικό** επιθ.:

1. όταν κάτι είναι αντισεισμικό, γίνεται ή υπάρχει για να μας προστατεύει από τους σεισμούς: *Επιβλήθηκαν νέα μέτρα για την αντισεισμική ασφάλεια των σχολικών κτιρίων.*

2. ένα κτίριο είναι αντισεισμικό όταν αντέχει στους σεισμούς: *Οι καινούριες πολυκατοικίες είναι αντισεισμικές.*

το **αντίσκηνο** (του αντίσκηνου, των αντίσκηνων) ουσ.: το αντίσκηνο είναι μια μικρή και ελαφριά σκηνή από αδιάβροχο ύφασμα: *Έστησαν το αντίσκηνο σε μια έρημη παραλία.*

η **αντίσταση** (της αντίστασης, των αντιστάσεων) ουσ.:

1. αντίσταση είναι το να προσπαθεί κανείς να εμποδίσει καινούριες ιδέες ή αλλαγές (= αντίδραση): *Η μείωση των μισθών συνάντησε αντίσταση από όλους τους εργαζόμενους.*

2. αντίσταση είναι το να αντιστέκεται κανείς σε κάποια επίθεση ή απειλή εναντίον του: *Οι κατακτητές κατέλαβαν εύκολα τη χώρα χωρίς να συναντήσουν καμία αντίσταση.*

3. αντίσταση είναι η δύναμη που έχει ο οργανισμός μας να μην παθαίνει εύκολα μια αρρώστια (= άμυνα): *Ο κρίσιος καιρός μειώνει την αντίσταση του οργανισμού μας στα κρυολογήματα.*

ο **αντιστασιακός** (του αντιστασιακού, των αντιστασιακών), η **αντιστασιακή** (της αντιστασιακής) ουσ.: ο αντιστασιακός είναι αυτός που παίρνει μέρος στην αντίσταση εναντίον του κατακτητή: *Πολλοί αντιστασιακοί φυλακίστηκαν την περίοδο της Κατοχής.*

ο **αντιστασιακός**, η **αντιστασιακή**, το **αντιστασιακό** επιθ.: όταν κάτι είναι αντιστασιακό, έχει σχέση με την αντίσταση εναντίον του κατακτητή: *Οι φοιτητές έγραφαν στους τοίχους αντιστασιακά συνθήματα.*

αντιστέκομαι (αντιστάθηκα) ρημ.:

1. όταν αντιστεκόμαστε σε κάτι, προσπαθούμε να το εμποδίσουμε να γίνει: *Αντιστάθηκε στους αστυνομικούς, που ήθελαν να τον συλλάβουν. / Οι κάτοικοι αντιστάθηκαν στην κατασκευή του νέου αεροδρομίου.*

2. λέμε ότι αντιστεκόμαστε σε κάτι όταν προσπαθούμε να μην κάνουμε κάτι που θα μας κάνει κακό: *Κάνει δίαιτα, αλλά δεν μπορεί να αντισταθεί στα γλυκά. / Αντιστάθηκε στον πειρασμό και δεν κρυφάκουσε.*

αντιστοιχεί ρημ.:

1. κάτι αντιστοιχεί σε κάτι άλλο όταν τα δύο πράγματα είναι σχεδόν ίδια (= ισοδυναμεί): *Παλιότερα, ένα δολάριο αντιστοιχούσε περίπου σε τριακόσιες δραχμές.*

2. χρησιμοποιούμε το “αντιστοιχεί” για πράγματα που έχουν κάποια σχέση μεταξύ τους (= αναλογεί): *Σε κάθε λέξη αντιστοιχεί και μια εικόνα. / Αντιστοιχούν δύο αυτοκίνητα σε κάθε οικογένεια.*

⚠ Η λέξη έχει μόνο ενεστώτα και παρατατικό.

αντιστοιχίζω (αντιστοιχισα), **αντιστοιχίζομαι** (αντιστοιχίστηκα, αντιστοιχισμένος) ρημ.: αντιστοιχίζουμε κάτι με κάτι άλλο όταν το βάζουμε σε τέτοια θέση ώστε να ταιριάζει με αυτό: *Αντιστοιχίστε τα επίθετα στην πρώτη στήλη με τα συνώνυμα στη δεύτερη στήλη.*

αντίστροφα επιρρ.: όταν κάτι γίνεται αντίστροφα, γίνεται προς την αντίθετη κατεύθυνση από την κανονική: *Μεταφράζει από τα αγγλικά στα ελληνικά και αντίστροφα. / Το χρονόμετρο μετράει αντίστροφα τα λεπτά που απομένουν.*

ο **αντίστροφος**, η **αντίστροφη**, το **αντίστροφο** επιθ.: όταν κάτι έχει αντίστροφη κίνηση ή πορεία, κινείται σε αντίθετη κατεύθυνση από την κανονική: *Όσο απολαμβάνω να στολίζω το σπίτι, τόσο βαριέμαι την αντίστροφη διαδικασία. / Άρχισε η αντίστροφη μέτρηση για την αλλαγή του χρόνου.*

η **αντισφαίριση** (της αντισφαίρισης) ουσ. (επισ.): η υδατοσφαίριση είναι το άθλημα τένις: *Αγώνες αντισφαίρισης.*

⚠ Η λέξη αντισφαίριση δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **αντιτετανικός**, η **αντιτετανική**, το **αντιτετανικό** επιθ.: αντιτετανικό είναι το φάρμακο που μας προστατεύει από το μικρόβιο του τετάνου: *Χτύπησα σε ένα σκουριασμένο σίδερο και πρέπει να κάνω αντιτετανικό ορό.*

το **αντιτορπιλικό** (του αντιτορπιλικού, των αντιτορπιλικών) ουσ.: αντιτορπιλικό είναι το πολεμικό πλοίο που καταστρέφει τις торпильες και τα πλοία που τις ρίχνουν: *Το ιταλικό αντιτορπιλικό βύθισε δύο εχθρικά πολεμικά πλοία.*

το **αντίτυπο** (του αντιτύπου, των αντιτύπων) ουσ.: το αντίτυπο ενός βιβλίου, μιας εφημερίδας κτλ. είναι καθένα από τα πολλά αντίγραφα στα οποία τυπώνεται: *Η πρώτη έκδοση του βιβλίου κυκλοφόρησε σε πέντε χιλιάδες αντίτυπα.*

ο **αντίχειρας** (του αντίχειρα, των αντιχειρών) ουσ.: αντίχειρας είναι το πρώτο, το πιο παχύ και το πιο κοντό δάχτυλο του χεριού μας: *Για να κάνεις οτοστόπ, χρησιμοποιείς τον αντίχειρα.*

η **αντλία** (της αντλίας, των αντλιών) ουσ.: αντλία λέμε τη μηχανή που έχει ένα σωλήνα με τη βοήθεια του οποίου οδηγούμε κάποιο υγρό προς μια ορισμένη κατεύθυνση: *Γέμισε το ντεπόζιτο του αυτοκινήτου με την ειδική αντλία βενζίνης.*

αντλώ (άντλησα), **αντλούμαι** (αντλήθηκα, αντλημένος) ρημ.:

1. αντλούμε κάποιο υγρό όταν το βγάζουμε από κάπου με αντλία (= τραβάω): *Για το πότισμα του χωραφιού αντλούν το νερό από το πηγάδι.*

2. αντλούμε πληροφορίες ή κάτι άλλο όταν τα παίρνουμε από κάπου: *Άντλησε πληροφορίες από την εγκυκλοπαίδεια.*

η **αντοχή** (της αντοχής, των αντοχών) ουσ.:

1. λέμε ότι κάτι έχει αντοχή όταν δεν παθαίνει εύκολα βλάβη ή ζημιά (= ανθεκτικότητα): *Τα βαμβακερά υφάσματα έχουν αντοχή στο πλύσιμο.*

2. λέμε ότι κάποιος έχει αντοχή όταν αντέχει να κάνει κάτι δύσκολο ή κουραστικό για μεγάλο χρονικό διάστημα: *Η καθημερινή γυμναστική αυξάνει την αντοχή μας.*

ο **άντρας** (του άντρα, των αντρών) και ο **άνδρας** ουσ.:

1. άντρα λέμε τον αρσενικό άνθρωπο που είναι πάνω από 18 ετών: *Δίπλα στον πατέρα της κάθονταν και άλλοι δύο άντρες.*

2. ο άντρας μιας γυναίκας είναι αυτός με τον οποίο είναι παντρεμένη (= σύζυγος): *Έμεινε χήρα όταν ο άντρας της σκοτώθηκε.*

η **αντρεία** (της αντρείας) ουσ. (ΑΝΕΠΙΣ.): έτσι λέγεται αλλιώς η ανδρεία

ο **αντρείος**, η **αντρεία**, το **αντρείο** ΕΠΙΘ. (ΑΝΕΠΙΣ.): έτσι λέγεται αλλιώς ο ανδρείος

ο **αντρειωμένος**, η **αντρειωμένη**, το **αντρειωμένο** ΕΠΙΘ. (ΑΝΕΠΙΣ.): όταν κάποιος είναι αντρειωμένος, είναι πολύ γενναίος και δυνατός (= ανδρείος): *Ο Οδυσσέας ήταν, μεταξύ των άλλων, και ένας από τους πιο αντρειωμένους πολεμιστές.*

τα **αντρικά** (των αντρικών) και τα **ανδρικά** ουσ.: αντρικά λέμε τα ρούχα που φοράνε οι άντρες: *Στον πρώτο όροφο του καταστήματος θα βρείτε τα αντρικά και στο δεύτερο τα γυναικεία.*

ο **αντρίκειος**, η **αντρίκεια**, το **αντρίκειο** ΕΠΙΘ.: κάτι που λέμε ή που κάνουμε είναι αντρίκειο όταν δείχνει θάρρος, ειλικρίνεια και ήθος: *Μου μίλησε με αντρίκειες και έντιμες κουβέντες.*

⚠ Το επίθετο αντρίκειος γράφεται με "ει".

ο **αντρικός**, η **αντρική**, το **αντρικό** και ο **ανδρικός**, η **ανδρική**, το **ανδρικό** ΕΠΙΘ.:

1. αντρικό είναι κάτι που έχει σχέση με τους άντρες ή ταιριάζει στους άντρες (≠ γυναικείος): *Πήρε βραβείο καλύτερου αντρικού ρόλου στο φεστιβάλ κινηματογράφου.*

2. αντρικό είναι κάτι που αποτελείται μόνον από άντρες (≠ γυναικείος): *Το παγκόσμιο κύπελλο ποδοσφαίρου συναρπάζει όλο τον αντρικό πληθυσμό του πλανήτη.*

το **αντρόγυνο** (του αντρόγυνου, των αντρόγυνων) και το **ανδρόγυνο** ουσ.: λέμε αντρόγυνο τον άντρα και τη γυναίκα που είναι παντρεμένοι μεταξύ τους (= ζευγάρι, σύζυγοι): *Φαίνεται πολύ ευτυχισμένο αντρόγυνο.*

η **αντωνυμία** (της αντωνυμίας, των αντωνυμιών) ουσ. (ΓΡΑΜΜ.): στη γραμματική, αντωνυμία λέμε το μέρος του λόγου που το χρησιμοποιούμε στη θέση κάποιου ουσιαστικού ή επιθέτου: *Το "εγώ" και το "εσύ" είναι προσωπικές αντωνυμίες.*

η **ανυπακοή** (της ανυπακοής) ουσ.: ανυπακοή δείχνουμε όταν δεν υπακούμε σε κάποιον ή σε κάτι (= απειθαρχία ≠ υπακοή, πειθαρχία): *Η ανυπακοή στους νόμους τιμωρείται. / Είναι επιθετικός με τους συμμαθητές του και δείχνει ανυπακοή στους δασκάλους του.*

⚠ Η λέξη ανυπακοή δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **ανυπάκουος**, η **ανυπάκουη**, το **ανυπάκουο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι ανυπάκουος, δεν υπακούει στις διαταγές που του δίνουν (= απειθαρχος ≠ υπάκουος): *Ο δάσκαλος στέλνει τους ανυπάκουους μαθητές στο γραφείο του διευθυντή.*

ο **ανύπαντρος**, η **ανύπαντρη**, το **ανύπαντρο** ΕΠΙΘ.: κάποιος είναι ανύπαντρος όταν δεν έχει παντρευτεί (= άγαμος ≠ παντρεμένος): *Το πρόγραμμα αυτό βοηθάει ιδιαίτερα τις φτωχές εργαζόμενες ανύπαντρες μητέρες.*

ο **ανυπεράσπιστος**, η **ανυπεράσπιστη**, το **ανυπεράσπιστο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι ανυπεράσπιστος, μένει χωρίς βοήθεια και προστασία (= απροστάτευτος, αβοήθητος): *Η πόλη έμεινε ανυπεράσπιστη στα χέρια των εχθρών.*

2. λέμε ότι κάποιος είναι ανυπεράσπιστος όταν είναι αδύναμος και χρειάζεται προστασία: *Ποιος θα έκανε κακό σε ένα αθώο και ανυπεράσπιστο μωρό;*

ο **ανυπολόγιστος**, η **ανυπολόγιστη**, το **ανυπολόγιστο** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι ανυπολόγιστο, είναι τόσο μεγάλο, που δεν μπορούμε να το υπολογίσουμε: *Ο πίνακας αυτός είναι ανυπολόγιστης αξίας. (= ανεκτίμητος) / Οι ζημιές που προκάλεσε ο σεισμός είναι ανυπολόγιστες.*

η **ανυπομονησία** (της ανυπομονησίας) ουσ.: ανυπομονησία νιώθουμε όταν θέλουμε να γίνει κάτι όσο το δυνατόν πιο γρήγορα (= λαχτάρα,

αγωνία): Οι αναγνώστες περιμένουν με ανυπομονησία το νέο του μυθιστόρημα.

⚠ Η λέξη ανυπομονησία δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **ανυπόμονος**, η **ανυπόμονη**, το **ανυπόμονο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι ανυπόμονος, θέλει να γίνει κάτι όσο το δυνατόν πιο γρήγορα (≠ υπομονετικός): Οι μαθητές ήταν ανυπόμονοι να χτυπήσει το κουδούνι για να σχολάσουν.

ανυπομονώ ΡΗΜ.: ανυπομονούμε για κάτι όταν θέλουμε να γίνει όσο το δυνατόν πιο γρήγορα (= λαχταρώ): Οι θεατές ανυπομονούσαν να δουν ποιος θα βγει νικητής.

ο **ανύποπτος**, η **ανύποπτη**, το **ανύποπτο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι ανύποπτος, δεν υποψιάζεται ότι μπορεί να γίνει κάτι κακό ή δυσάρεστο (= ανυποψίαστος): Περιπατούσαν ανύποπτοι όταν ξαφνικά άκουσαν ένα πυροβολισμό.

ΕΚΦΡ. σε ανύποπτο χρόνο

ο **ανυπόφορος**, η **ανυπόφορη**, το **ανυπόφορο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι ανυπόφορο, είναι πολύ δυσάρεστο και δεν μπορούμε να το υποφέρουμε (= αφόρητος, αβάσταχτος): Η υπερβολική ζήλια του έχει κάνει τη σχέση τους ανυπόφορη.

2. όταν κάποιος είναι ανυπόφορος, η συμπεριφορά του είναι πολύ ενοχλητική και κουραστική: Έχεις γίνει ανυπόφορος με τις παραξενιές σου, δε σε αντέχω άλλο!

ανυψώνω (ανύψωσα), **ανυψώνομαι** (ανυψώθηκα, ανυψωμένος) ΡΗΜ.:

1. ανυψώνουμε κάτι όταν το σηκώνουμε ψηλά: Ανύψωσε τα μάτια του στον ουρανό.

2. λέμε ότι ανυψώνουμε το ηθικό κάποιου όταν του δίνουμε θάρρος: Ο προπονητής τους προσπάθησε να τους ανυψώσει το ηθικό πριν τον αγώνα.

3. **ανυψώνεται** ΠΑΘ. 3^ο ΠΡ.: όταν κάτι ανυψώνεται, σηκώνεται ψηλά στον αέρα (= ανεβαίνει ≠ κατεβαίνει): Ο χαρταετός ανυψώθηκε και τον χάσαμε από τα μάτια μας.

άνω κάτω ΕΚΦΡ.:

1. λέμε ότι κάποιος είναι άνω κάτω όταν είναι πολύ αναστατωμένος: Είμαστε από χτες όλο άνω κάτω απ' τα νέα που ακούσαμε.

2. λέμε ότι κάποιος χώρος είναι άνω κάτω όταν είναι ακατάστατος: Έφυγε βιαστικά και άφησε το σπίτι άνω κάτω.

η **άνω τελεία** ΟΥΣ. (ΓΡΑΜΜ.): η άνω τελεία (·) είναι το σημείο στίξης που χωρίζει δύο προτάσεις και δείχνει μικρό σταμάτημα της φωνής, λίγο μεγαλύτερο από όσο σταματάμε στο κόμμα: Μετά από την άνω τελεία, αρχίζουμε την πρόταση με μικρό γράμμα.

η **ανωμαλία** (της ανωμαλίας, των ανωμαλιών) ΟΥΣ.:

1. η ανωμαλία μιας επιφάνειας είναι το να μην είναι επίπεδη ή ευθεία: Η ανωμαλία του εδάφους δυσκόλεψε το άνοιγμα του δρόμου.

2. ανωμαλία λέμε τη βλάβη που παρουσιάζεται κυρίως στον ανθρώπινο οργανισμό: Πολλές αναπηρίες οφείλονται σε γενετικές ανωμαλίες.

3. μιλάμε για την ανωμαλία μιας κατάστασης όταν αυτή ξεφεύγει από το κανονικό ή το συνηθισμένο: Θα υπάρξουν ανωμαλίες στα δρομολόγια των λεωφορείων λόγω της απεργίας των οδηγών.

4. (ΓΡΑΜΜ.) στη γραμματική, ανωμαλία παρουσιάζουν οι λέξεις που δεν κλίνονται όπως οι περισσότερες λέξεις σε μια γλώσσα: Η ανωμαλία στην κλίση του επιθέτου πολύς.

ο **ανώμαλος**, η **ανώμαλη**, το **ανώμαλο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι ανώμαλο, η επιφάνειά του δεν είναι λεία και επίπεδη (≠ ομαλός, λείος): Ο ανώμαλος δρόμος κάνει το περπάτημα πιο δύσκολο.

2. λέμε ότι κάτι είναι ανώμαλο όταν δε γίνεται φυσιολογικά, όταν υπάρχουν προβλήματα ή εμπόδια (≠ φυσιολογικός): Η ανώμαλη λειτουργία της υπηρεσίας οφείλεται στη γενική απεργία.

3. (ΓΡΑΜΜ.) στη γραμματική, ένα ουσιαστικό, επίθετο ή ρήμα είναι ανώμαλο όταν δεν ακολουθεί τους γενικούς κανόνες κλίσης της γλώσσας (≠ ομαλός): Το ρήμα "πηγαίνω" είναι ανώμαλο.

ο **ανώνυμος**, η **ανώνυμη**, το **ανώνυμο** ΕΠΙΘ.:

1. κάποιος είναι ανώνυμος όταν δεν ξέρουμε το όνομά του ή δε φανερώνει το όνομά του (≠ επώνυμος): Τα δημοτικά τραγούδια είναι έργα ανώνυμων συγγραφέων.

2. κάτι είναι ανώνυμο όταν δεν ξέρουμε ποιος το έγραψε ή ποιος το είπε: Στην εφημερίδα δε δημοσιεύουμε ανώνυμες καταγγελίες.

3. ανώνυμος είναι όποιος δεν είναι διάσημος (= άσημος ≠ διάσημος): Οι ανώνυμοι πολίτες έχουν ίσα δικαιώματα με τους επώνυμους.

ο **ανώριμος**, η **ανώριμη**, το **ανώριμο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι ανώριμος, είναι νέος σε ηλικία και δεν έχει ωριμάσει ακόμη αρκετά το μυαλό του: Είναι πολύ μικρός και ανώριμος για να αναλάβει την ευθύνη του σπιτιού μόνος του.

2. (ΜΕΙΩΤ.) ανώριμο λέμε κάποιον που δε φέρεται με ωριμότητα και υπευθυνότητα (≠ ώριμος): Είναι πολύ επιπόλαιος και ανώριμος και πληγώνει αυτούς που τον αγαπούν.

ο **ανώτατος**, η **ανώτατη**, το **ανώτατο** ΕΠΙΘ.:

λέμε για κάτι ότι είναι ανώτατο για να δηλώσουμε ότι κάτι έχει τη μεγαλύτερη θέση, τιμή, αξία, σημασία κτλ. από όλα τα άλλα (≠ κατώτατος): Ο στρατηγός έχει το ανώτατο αξίωμα στο στρατό ξηράς.

ο **ανώτερος**, η **ανώτερη**, το **ανώτερο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι ανώτερο από κάτι άλλο, έχει μεγαλύτερη αξία, σημασία κτλ. από αυτό (≠ κατώτερος): Ο Πλάτωνας έλεγε: "Μη θεωρείς τίποτε ανώτερο από τη δικαιοσύνη".

2. όταν κάποιος είναι ανώτερος από κάποιον άλλο, έχει μεγαλύτερο βαθμό ή αξίωμα από

αυτόν ($\neq$ κατώτερος): *Είναι ανώτερος υπάλληλος του ΙΚΑ.*

ο **ανώφελος**, η **ανώφελη**, το **ανώφελο** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι ανώφελο, δεν ωφελεί να γίνεται, γιατί δεν έχει αποτέλεσμα (= μάταιος, άσκοπος): *Τα λόγια είναι ανώφελα όταν δεν οδηγούν σε πράξεις.*

ο **αξεπέραστος**, η **αξεπέραστη**, το **αξεπέραστο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι αξεπέραστο, είναι πάρα πολύ δύσκολο και δεν μπορούμε να το ξεπεράσουμε ή να το αντιμετωπίσουμε (= ανυπερβλήτος): *Συνάντησε αξεπέραστα εμπόδια και αναγκάστηκε να σταματήσει.*

2. λέμε ότι κάποιος είναι αξεπέραστος σε κάτι όταν είναι εξαιρετικός και δεν τον φτάνει κανείς (= ασυναγώνιστος, ασύγκριτος): *Οι αρχαίοι τραγικοί ποιητές παραμένουν αξεπέραστοι μέσα στους αιώνες.*

το **αξεσουάρ** ΟΥΣ.:

1. αξεσουάρ είναι καθετί που συμπληρώνει το ντύσιμό μας, όπως μια ζώνη, μια τσάντα κτλ.: *Συνδύασε το μαύρο φόρεμα με κόκκινα αξεσουάρ.*

2. αξεσουάρ λέμε το εξάρτημα αυτοκινήτου, συσκευής κτλ.: *Πρόσθεσε στο αυτοκίνητό του ηλεκτρικούς καθρέφτες, συναγερμό και άλλα αξεσουάρ.*

⚠ Η λέξη αξεσουάρ δεν κλίνεται.

ο **άξεστος**, η **άξεστη**, το **άξεστο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι άξεστος, δεν έχει καλλιέργεια και καλούς τρόπους (= αγροίκος, αγενής): *Η κοπέλα τρόμαξε από τη συμπεριφορά του άξεστου χωρικού.*

ο **αξέχαστος**, η **αξέχαστη**, το **αξέχαστο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι μας μένει αξέχαστο, το θυμόμαστε για πολύ καιρό, γιατί είναι ωραίο, ευχάριστο ή ασυνήθιστο (= αλησμόνητος): *Πέρασα τόσο όμορφα αυτό το καλοκαίρι, που θα μου μείνει αξέχαστο.*

2. αξέχαστο λέμε ένα πρόσωπο που έχει πεθάνει και το θυμόμαστε με αγάπη (= αείμνηστος): *Τον αξέχαστο κωμικό ηθοποιό τίμησε χθες το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.*

η **αξία** (της αξίας, των αξιών) ΟΥΣ.:

1. η αξία κάποιου πράγματος είναι το πόσα χρήματα αξίζει: *Η αξία των αυτοκινήτων μειώνεται συνεχώς.* (= τιμή) / *Έκλεψαν κοσμήματα μεγάλης αξίας.*

2. η αξία ενός προσώπου ή ενός πράγματος είναι το πόσο σημαντικό, ικανό ή χρήσιμο είναι: *Είναι ένα κτίριο με μεγάλη ιστορική αξία.* (= σημασία, σπουδαιότητα) / *Είναι επιστήμονας αναγνωρισμένης αξίας.* (= κύρος)

3. η αξία είναι κάτι που ακολουθούν οι άνθρωποι στη ζωή τους επειδή πιστεύουν ότι είναι σημαντικό, σωστό ή ωφέλιμο (= αρχή): *Η κοινωνία δείχνει να επιστρέφει στις αξίες της παραδοσιακής οικογένειας.*

άξια ΕΠΙΡΡ.: κάτι γίνεται ή υπάρχει άξια όταν αξίζει να γίνεται ή να υπάρχει: *Άξια κατέκτησε τον τίτλο του ολυμπιονίκη.*

ο **αξιαγάπητος**, η **αξιαγάπητη**, το **αξιαγάπητο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι αξιαγάπητος, αξίζει να τον αγαπάμε (= αξιολάτρευτος): *Είναι μια αξιαγάπητη κοπέλα με μεγάλη καλοσύνη και ευγενική ψυχή.*

ο **αξιέπαινος**, η **αξιέπαινη**, το **αξιέπαινο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι αξιέπαινος, αξίζει να τον επαινούμε, γιατί έχει πετύχει κάτι δύσκολο ή σπουδαίο: *Είναι αξιέπαινη γιατί δούλεψε για να καταφέρει να σπουδάσει.*

2. αξιέπαινο λέμε κάτι που είναι δύσκολο ή σπουδαίο και μας προκαλεί θαυμασμό: *Η προσπάθειά τους να μαζέψουν χρήματα για τα παιδιά διά του πολέμου ήταν αξιέπαινη.*

αξιζω ΡΗΜ.:

1. κάποιος ή κάτι αξίζει όταν έχει αξία: *Λέει στον εαυτό του ότι δεν αξίζει τίποτα. / Τίποτα δεν αξίζει όσο η ζωή.*

2. αξιζω κάτι όταν είναι δικαίο να το έχω (= δικαιούμαι): *Η ομάδα αξίζει τη νίκη.*

3. **αξίζει** 3^ο ΠΡ.: κάτι αξίζει όταν έχει μια ορισμένη τιμή (= στοιχίζει, κοστίζει): *Πόσο να αξίζει μια τέτοια βίλα;*

4. **αξίζει** ΕΝΙΚ. 3^ο ΠΡ.: αξίζει να γίνει κάτι σημαίνει ότι πρέπει να γίνει (= επιβάλλεται): *Είναι ωραία ταινία και αξίζει να τη δεις. / Αξίζει να τιμωρηθεί για τη συμπεριφορά του.*

η **αξίνα** (της αξίνας, των αξινών) ΟΥΣ.: αξίνα λέμε ένα εργαλείο με μακρύ κοντάρι, που η μια του άκρη είναι μυτερή για να σκάβουμε το χώμα και η άλλη πλατιά για να κόβουμε τα χόρτα: *Έσκαψε στο χώμα ένα τεράστιο λάκκο με φτυάρι και αξίνα.*

ο **αξιοζήλευτος**, η **αξιοζήλευτη**, το **αξιοζήλευτο** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι αξιοζήλευτο, αξίζει να το ζηλεύουμε (= ζηλευτός): *Η εργατικότητα του είναι αξιοζήλευτη.*

ο **αξιοθαύμαστος**, η **αξιοθαύμαστη**, το **αξιοθαύμαστο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι αξιοθαύμαστο, αξίζει να το θαυμάζουμε (= θαυμαστός): *Η προσπάθειά του είναι αξιοθαύμαστη.*

2. όταν κάποιος είναι αξιοθαύμαστος, αξίζει να τον θαυμάζουμε για το χαρακτήρα του ή τις πράξεις του: *Είναι αξιοθαύμαστος που δεν έχασε το κουράγιο του σε μια τόσο δύσκολη στιγμή.*

τα **αξιοθέατα** (των αξιοθέατων) ΟΥΣ.: τα αξιοθέατα είναι τα μέρη που αξίζει να δει κανείς όταν επισκέπτεται ένα καινούριο μέρος ή μια ξένη χώρα: *Η Ακρόπολη και ο Παρθενώνας είναι τα πιο γνωστά αξιοθέατα της Αθήνας.*

ο **αξιοθρήνητος**, η **αξιοθρήνητη**, το **αξιοθρήνητο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι αξιοθρήνητος, βρίσκεται σε πολύ άσχημη κατάσταση και μας κάνει να

τον λυπόμαστε (= αξιολύπητος): *Το σπίτι του κήκε, και είναι αξιοθρήνητος.*

2. λέμε ότι κάτι είναι αξιοθρήνητο όταν είναι φτιαγμένο με πολύ πρόχειρο ή άσχημο τρόπο και προκαλεί ειρωνικά σχόλια: *Προσπάθησα να ζωγραφίσω κάτι, αλλά το αποτέλεσμα ήταν αξιοθρήνητο!*

ο **αξιολάτρευτος**, η **αξιολάτρευτη**, το **αξιολάτρευτο** ΕΠΙΘ.: είναι ό,τι και ο αξιαγάπητος: *Είναι ένα αξιολάτρευτο παιδί που όλοι το αγαπούν.*

ο **αξιόλογος**, η **αξιόλογη**, το **αξιόλογο** ΕΠΙΘ.:
1. όταν κάποιος είναι αξιόλογος, είναι πολύ καλός σε αυτό που κάνει (= σπουδαίος): *Ο Ευκλείδης υπήρξε ο πλέον αξιόλογος μαθηματικός της αρχαιότητας.*

2. όταν κάτι είναι αξιόλογο, παρουσιάζει μεγάλο ενδιαφέρον (= σημαντικός): *Στην περιοχή υπάρχουν αξιόλογα μνημεία της βυζαντινής περιόδου.*

ο **αξιολύπητος**, η **αξιολύπητη**, το **αξιολύπητο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι αξιολύπητος, βρίσκεται σε πολύ άσχημη κατάσταση και μας κάνει να τον λυπόμαστε (= αξιοθρήνητος): *Μου φάνηκε πολύ αξιολύπητος όταν τον είδα να τριγυρνάει στους δρόμους με σκισμένα ρούχα.*

η **αξιοπρέπεια** (της αξιοπρέπειας) ΟΥΣ.: η αξιοπρέπεια είναι ο σεβασμός που δείχνουμε στον εαυτό μας και στους άλλους: *Έχασε το παιχνίδι, αλλά φέρθηκε με μεγάλη αξιοπρέπεια. (= ευπρέπεια) / Είχε την αξιοπρέπεια να παραδεχτεί το λάθος του και να ζητήσει συγνώμη. (= αυτοσεβασμός)*

Δ Η λέξη αξιοπρέπεια δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **αξιοπρεπής**, η **αξιοπρεπής**, το **αξιοπρεπές** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι αξιοπρεπής, φέρεται με αξιοπρέπεια, σέβεται τον εαυτό του και τους άλλους (≠ αναξιοπρεπής, μικροπρεπής): *Δεν πέφτει ποτέ σε μικρότητες, είναι πολύ αξιοπρεπής άνθρωπος.*

2. όταν κάτι είναι αξιοπρεπές, δείχνει αξιοπρέπεια και είναι σύμφωνο με τους κανόνες: *Η παρουσίασή της, αν και δεν ήταν τέλεια, ήταν αρκετά αξιοπρεπής.*

ο **άξιος**, η **άξια**, το **άξιο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι άξιος, μπορεί να κάνει κάτι πολύ καλά (= ικανός ≠ ανίκανος, ανάξιος): *Είναι πολύ άξια γυναίκα, αφού μεγαλώνει μόνη της τρία παιδιά. / Η ομάδα τους είναι άξια πρωταθλήτρια Ευρώπης.*

2. όταν κάτι είναι άξιο σεβασμού, θαυμασμού, προσοχής κτλ., αξίζει να το σεβόμαστε, να το θαυμάζουμε, να το προσέχουμε κτλ.: *Η προσπάθειά του να πάρει μέρος στους Ολυμπιακούς είναι άξια θαυμασμού.*

ΕΚΦΡ. άξιος της τύχης μου

άξιος της τύχης μου ΕΚΦΡ.: όταν είμαι άξιος της τύχης μου, παθαίνω αυτό που μου αξίζει (=

άξιος της μοίρας μου): *Έτρεχε και τράκαρε. Είναι άξιος της τύχης του!*

ο **αξιοσέβαστος**, η **αξιοσέβαστη**, το **αξιοσέβαστο** ΕΠΙΘ.: αξιοσέβαστος είναι κάποιος που τον σεβόμαστε πολύ, συνήθως επειδή είναι ηλικιωμένος: *Από τον αξιοσέβαστο γέροντα έχουμε ακούσει πολλές σοφές συμβουλές.*

ο **αξιότιμος**, η **αξιότιμη**, το **αξιότιμο** ΕΠΙΘ. (ΕΠΙΣ.): το λέμε πριν από το όνομα ή τον τίτλο κάποιου όταν αρχίζουμε ένα γράμμα ή μια ομιλία, για να του δείξουμε το σεβασμό μας: *Αξιότιμε κύριε υπουργέ, σας καλωσορίζω στην πόλη μας.*

το **αξίωμα** (του αξιώματος, των αξιωμάτων) ΟΥΣ.:

1. αξίωμα λέμε την πολύ μεγάλη θέση που έχει κάποιος σε μια εταιρεία, στην κοινωνία, στο στρατό, στην εκκλησία κτλ.: *Έχει το αξίωμα του στρατηγού και όλοι τον σέβονται στην υπηρεσία του.*

2. στην επιστήμη, αξίωμα είναι αυτό που δεχόμαστε ότι είναι αληθινό και δε χρειάζεται να το αποδείξουμε: *Αξίωμα είναι ότι από ένα σημείο περνάει μόνο μία παράλληλη σε μία ευθεία.*

η **αξιωματική αντιπολίτευση** ΟΥΣ.: αξιωματική αντιπολίτευση λέμε το κόμμα που ήρθε δεύτερο στις εκλογές: *Οι βουλευτές της αξιωματικής αντιπολίτευσης αποχώρησαν από τη βουλή.*

Δ Η αξιωματική αντιπολίτευση δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **αξιωματικός**, η **αξιωματικός** (του/της αξιωματικού, των αξιωματικών) ΟΥΣ.:

1. στο στρατό ή στην αστυνομία, ο αξιωματικός έχει κάποιο βαθμό, δηλαδή μεσαίο ή μεγάλο αξίωμα: *Είναι μόνιμος αξιωματικός του ναυτικού. / Δηλώσαμε την κλοπή στην αξιωματικό υπηρεσία του αστυνομικού τμήματος.*

2. **αξιωματικός** ΑΡΣ.: στο σκάκι, αξιωματικό λέμε το πιόνι που μπορούμε να το μετακινήσουμε μόνο διαγώνια, σε τετράγωνα που έχουν το ίδιο χρώμα

ο **άξονας** (του άξονα, των αξόνων) ΟΥΣ.:

1. άξονας είναι η φανταστική γραμμή που περνάει από τη μέση ενός σώματος ή γύρω από την οποία γυρνάει ένα σώμα: *Ο άξονας της Γης.*

2. άξονα λέμε τη μεταλλική ράβδο που ενώνει τους τροχούς του αυτοκινήτου: *Έσπασε ο άξονας του αυτοκινήτου.*

3. ο άξονας σε μια συζήτηση είναι το βασικό θέμα που την κατευθύνει: *Βασικός άξονας της εκπαιδευτικής πολιτικής είναι η διατήρηση της δωρεάν εκπαίδευσης.*

4. (ΜΑΘΗΜ.) άξονας είναι καθεμία από τις γραμμές στις οποίες σημειώνουμε μια μέτρηση: *Οι άξονες χ, ψ και z.*

ο **αξύριστος**, η **αξύριστη**, το **αξύριστο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν ένας άντρας είναι αξύριστος, δεν έχει ξυριστεί πρόσφατα και έχει γένια στο πρόσωπό του (≠ ξυρισμένος): *Έμεινε αξύριστος τρεις μέρες λόγω πένθους.*

A

2. όταν κάποιο μέρος του αντρικού ή γυναικείου σώματος είναι αξύριστο, δεν το έχουν ξυρίσει και έχει τρίχες (**≠** ξυρισμένος): *Αποφεύγει να φοράει φούστες γιατί οι γάμπες της είναι αξύριστες.*

ο αόμματος, η αόμματη, το αόμματο ΕΠΙΘ.: αόμματος λέγεται αλλιώς ο τυφλός: *Στεκόταν στη γωνία και φώναζε: "Ελεήστε τον αόμματο".*

ο άοπλος, η άοπλη, το άοπλο ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι άοπλος, δεν έχει πάνω του όπλο (**≠** ένοπλος, οπλισμένος): *Τα μεγαλύτερα θύματα των πολέμων είναι οι άοπλοι πολίτες.*

ο αόρατος, η αόρατη, το αόρατο ΕΠΙΘ.: **1.** όταν κάτι είναι αόρατο, δεν μπορούμε να το δούμε με τα μάτια μας (**≠** ορατός): *Ο αέρας είναι αόρατος. / Με αυτό το καθαριστικό τα τζάμια γίνονται αόρατα!*

2. λέμε αόρατο κάτι που αγνοούμε ότι υπάρχει ή κάνουμε ότι δεν το βλέπουμε: *Κανείς δεν ασχολείται ιδιαίτερα με τις αόρατες ομάδες της αρχής.*

ο αόριστος (του αορίστου, των αορίστων) ΟΥΣ. (ΓΡΑΜΜ.): στη γραμματική, ο αόριστος είναι ο χρόνος του ρήματος που δείχνει ότι κάτι έγινε και τελείωσε στο παρελθόν: *Ο αόριστος του "γράφω" είναι το "έγραφα".*

ο άοσμος, η άοσμη, το άοσμο ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι άοσμο, δεν έχει μυρωδιά: *Το νερό είναι ένα υγρό άοσμο και άχρωμο.*

η απαγγελία (της απαγγελίας, των απαγγελιών) ΟΥΣ.: απαγγελία είναι το να απαγγέλλει κάποιος ένα ποίημα, μια ιστορία κτλ.: *Η απαγγελία των ποιημάτων του Καβάφη θα γίνει από τη γνωστή ηθοποιό.*

απαγγέλλω (απαγγέιλα και απήγγειλα), **απαγγέλλομαι** (απαγγέλληκα, απαγγελέμενος) ΡΗΜ.: απαγγέλλουμε κάτι όταν λέμε ένα ποίημα ή μια ιστορία μπροστά σε κόσμο: *Οι μαθητές απαγγέλλουν ποιήματα στις σχολικές γιορτές. / Ο ηθοποιός απαγγέιλε στίχους από το έργο του μεγάλου ποιητή.*

απαγορεύω (απαγόρευσα), **απαγορεύομαι** (απαγορεύτηκα, απαγορευμένος) ΡΗΜ.:

1. απαγορεύουμε σε κάποιον να κάνει κάτι όταν δεν τον αφήνουμε να το κάνει (**≠** επιτρέπω): *Σου απαγορεύω να μου μιλάς άσχημα. / Οι γιατροί τού απαγόρευσαν το κάπνισμα.*

2. **απαγορεύεται** ΠΑΘ. 3^ο ΠΡ.: κάτι απαγορεύεται όταν είναι παράνομο (**≠** επιτρέπεται): *Απαγορεύεται το παρκάρισμα. / Στα νοσοκομεία απαγορεύεται το κάπνισμα.*

η απαγωγή (της απαγωγής, των απαγωγών) ΟΥΣ.: απαγωγή γίνεται όταν αρπάζουν κάποιον με τη βία και τον κρύβουν, με σκοπό να ζητήσουν χρήματα ή κάτι άλλο από τους συγγενείς του για να τον αφήσουν ελεύθερο: *Η αστυνομία συνέλαβε τον ύποπτο για την απαγωγή του επιχειρηματία.*

απαισιόδοξα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάνουμε κάτι απαισιόδοξα, το κάνουμε με απαισιοδοξία (**≠** αισιόδοξα): *Μη σκέφτεσαι απαισιόδοξα, κάνε υπομονή και θα φτιάξουν τα πράγματα.*

η απαισιοδοξία (της απαισιοδοξίας) ΟΥΣ.: απαισιοδοξία είναι το να βλέπει κανείς μόνο την άσχημη πλευρά των πραγμάτων και να πιστεύει ότι δεν μπορούν να γίνουν καλύτερα (**≠** αισιόδοξια): *Η ανεργία αναγκάζει πολλούς νέους να αντικρίζουν με απαισιοδοξία το μέλλον τους.*

⚠ Η λέξη απαισιοδοξία δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο απαισιόδοξος, η απαισιόδοξη, το απαισιόδοξο ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι απαισιόδοξος, είναι λυπημένος και δεν ελπίζει ότι μπορεί γίνουν καλά κι ευχάριστα πράγματα (**≠** αισιόδοξος): *Μην είσαι τόσο απαισιόδοξος για το μέλλον των παιδιών.*

2. όταν κάποιος είναι απαισιόδοξος, βλέπει μόνο την αρνητική πλευρά των πραγμάτων: *Ο απαισιόδοξος άνθρωπος βλέπει συνεχώς δυσκολίες και εμπόδια.*

3. όταν κάτι είναι απαισιόδοξο, δε μας δίνει ελπίδες ότι μπορούν να γίνουν καλά κι ευχάριστα πράγματα (**≠** αισιόδοξος): *Δε μου αρέσουν τα απαισιόδοξα βιβλία με θλιβερό τέλος.*

ο απαίσιος, η απαίσια, το απαίσιο ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι απαίσιο, είναι πολύ άσχημο, δυσάρεστο ή ενοχλητικό (= άθλιος, φρικτός): *Είδε ένα απαίσιο όνειρο και ξύπνησε τρομαγμένος. / Τα σκουπίδια έχουν απαίσια μυρωδιά.*

2. απαίσιο λέμε κάποιον όταν έχει πολύ κακό χαρακτήρα: *Είναι ένας απαίσιος άνθρωπος που δεν έχει ούτε ένα φίλο.*

απαιτώ (απαίτησα), **απαιτούμαι** (απαιτήθηκα) ΡΗΜ.:

1. απαιτούμε κάτι όταν ζητάμε να γίνει οπωσδήποτε: *Απαιτώ να με σέβονται!*

2. όταν απαιτούμε κάτι, ζητάμε να μας το δώσουν, γιατί το δικαιούμαστε: *Μπορείς να απαιτήσεις αποζημίωση αν σε απολύσουν.*

3. **απαιτεί** ΕΝΕΡΓ. 3^ο ΠΡ.: λέμε ότι κάτι απαιτεί κάτι άλλο όταν δεν μπορεί να γίνει χωρίς αυτό (= προϋποθέτει): *Η προστασία του περιβάλλοντος απαιτεί παγκόσμια συνεργασία.*

4. **απαιτείται** ΠΑΘ. 3^ο ΠΡ.: λέμε ότι κάτι απαιτείται όταν χρειάζεται να γίνει οπωσδήποτε για να γίνει κάτι άλλο (= χρειάζεται, θέλει): *Απαιτείται σκληρό διάβασμα για να περάσεις στο πανεπιστήμιο.*

ο απαλός, η απαλή, το απαλό ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι απαλό, είναι ευχάριστο όταν το αγγίζουμε (= μαλακός, τρυφερός **≠** σκληρός, τραχύς): *Τα μωρά έχουν πολύ απαλό δέρμα.*

2. απαλή μουσική ή απαλή κίνηση είναι εκείνη που δεν έχει δύναμη, ένταση ή βία (= ήρεμος **≠** δυνατός): *Ακούει απαλή μουσική για να χαλαρώσει.*

3. όταν ένα χρώμα είναι απαλό, δεν είναι ζωηρό ή έντονο (= αχνός): *Έβαψε το δωμάτιο με ένα απαλό κίτρινο χρώμα.*

απάνεμα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάπου είναι απάνεμα, δε χτυπάει εκεί ο άνεμος: *Βάλτε το σπιτάκι του σκύλου κάπου απάνεμα.*

ο **απάνεμος**, η **απάνεμη**, το **απάνεμο** ΕΠΙΘ.: όταν ένα μέρος είναι απάνεμο, είναι προφυλαγμένο από τον αέρα: *Στήσαμε τη σκηνή σε μία απάνεμη άκρη στην παραλία.*

απάνθρωπα ΕΠΙΡΡ.: όταν φερόμαστε απάνθρωπα, φερόμαστε με απάνθρωπο τρόπο: *Τον στείλανε εξορία, όπου βασανίστηκε απάνθρωπα.*

ο **απάνθρωπος**, η **απάνθρωπη**, το **απάνθρωπο** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι απάνθρωπο, είναι πολύ σκληρό και κακό, χωρίς ίχνος ανθρωπιάς: *Οι σκλάβοι ζούσαν και δούλευαν σε απάνθρωπες συνθήκες.*

τα **άπαντα** (των απάντων) ΟΥΣ.: τα άπαντα ενός συγγραφέα ή ενός ποιητή είναι το βιβλίο που περιλαμβάνει όλα τα κείμενα που έχει γράψει: *Διαβάξει τα άπαντα του Σεφέρη.*

απαντάω/απαντώ (απάντησα), **απαντιέμαι** (απαντήθηκα, απαντημένος) ΡΗΜ.:

1. απαντάμε όταν δίνουμε μια απάντηση σε μια ερώτηση (≠ ρωτάω): *Περιμένω να μου απαντήσεις. / Απαντήστε σε μία μόνο ερώτηση από κάθε ενότητα.*

2. όταν απαντάμε στο τηλέφωνο, το σηκώνουμε όταν χτυπάει: *Σου τηλεφωνούσα όλο το απόγευμα, αλλά δεν απάντησες.*

3. απαντάμε όταν κάνουμε κάτι σαν αντίδραση σε κάτι άλλο (= αντιδράω): *Στα κακά του σχόλια απάντησε με ένα ειρωνικό χαμόγελο.*

4. **απαντά** 3^ο ΠΡ. (ΕΠΙΣ.): όταν κάτι απαντά σε ένα κείμενο, το βρίσκουμε σε αυτό το κείμενο (= εμφανίζεται, βρίσκεται): *Η λέξη αυτή απαντά για πρώτη φορά στον Όμηρο.*

απάνω ΕΠΙΡΡ. (ΑΝΕΠΙΣ.): είναι ό,τι και το επάνω

απανωτά ΕΠΙΡΡ.: όταν δύο ή η περισσότερα πράγματα γίνονται απανωτά, γίνονται το ένα αμέσως μετά το άλλο: *Μου τηλεφώνησε τρεις φορές απανωτά.*

οι **απανωτοί**, οι **απανωτές**, τα **απανωτά** ΕΠΙΘ.: όταν δύο ή η περισσότερα πράγματα είναι απανωτά, γίνονται το ένα αμέσως μετά το άλλο: *Ο ληστής βγάζει ένα πιστόλι και του ρίχνει μερικές απανωτές πιστολιές.*

απαράδεκτα ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν φερόμαστε απαράδεκτα σε κάποιον, του φερόμαστε με πολύ άσχημο τρόπο: *Πήγε για βοήθεια, και εκείνοι του μίλησαν απαράδεκτα και τον πέταξαν έξω.*

2. λέμε ότι κάτι είναι απαράδεκτα μεγάλο, ακριβό κτλ. όταν θεωρούμε ότι δε θα έπρεπε να είναι τόσο μεγάλο, ακριβό κτλ.: *Τα νέα μέτρα οδήγησαν σε απαράδεκτα υψηλές αυξήσεις των εισιτηρίων.*

ο **απαράδεκτος**, η **απαράδεκτη**, το **απαράδεκτο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν λέμε ότι κάτι είναι απαράδεκτο, θεωρούμε ότι δε θα έπρεπε να υπάρχει ή να γίνεται, γιατί είναι πολύ κακό (= ανεπίτρεπτος):

Η εικόνα μιας πόλης γεμάτης σκουπίδια είναι απαράδεκτη.

2. λέμε ότι κάτι είναι απαράδεκτο όταν θέλουμε να τονίσουμε ότι δε μας αρέσει καθόλου (= φρικτός, άθλιος): *Η εξυπηρέτηση ήταν κακή και το φαγητό απαράδεκτο!*

απαραίτητα και **απαραιτήτως** ΕΠΙΡΡ.: οπωσδήποτε: *Πρέπει απαραίτητα να συναντηθούμε.*

ο **απαραίτητος**, η **απαραίτητη**, το **απαραίτητο** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι απαραίτητο, χρειάζεται οπωσδήποτε για να γίνει κάτι άλλο (= αναγκαίος): *Θα κάνω ό,τι είναι απαραίτητο για να τον σταματήσω.*

ο **απαράλλαχτος**, η **απαράλλαχτη**, το **απαράλλαχτο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι απαράλλαχτο με κάτι άλλο, είναι εντελώς ίδιος με αυτό, χωρίς καμία διαφορά (= ολόιδιος ≠ διαφορετικός): *Το αυτοκίνητό σου είναι ίδιο κι απαράλλαχτο με το δικό μου.*

2. απαράλλαχτο λέμε κάποιον ή κάτι που δεν έχει αλλάξει καθόλου, που έχει μείνει όπως ήταν (= αμετάβλητος): *Μεγαλώνοντας, όλοι αλλάζουν, αυτός όμως έμεινε απαράλλαχτος.*

ο **απαρηγόρητος**, η **απαρηγόρητη**, το **απαρηγόρητο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι απαρηγόρητος, είναι πολύ λυπημένος και δεν μπορεί κανείς να τον παρηγορήσει: *Έκλαιγε και ήταν απαρηγόρητη που έχασε την εκδρομή.*

ο **απασχολημένος**, η **απασχολημένη**, το **απασχολημένο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι απασχολημένος, έχει δουλειά: *Μου ζήτησε να περιμένω στην αίθουσα αναμονής γιατί ήταν απασχολημένος.*

η **απασχόληση** (της απασχόλησης, των απασχολήσεων) ΟΥΣ.:

1. απασχόληση λέμε το επάγγελμα που κάνει κάποιος για να κερδίζει χρήματα (= εργασία): *Είναι τώρα δύο μήνες χωρίς απασχόληση.*

2. η απασχόληση κάποιου είναι κάτι που κάνει στον ελεύθερο χρόνο του (= ενασχόληση, ασχολία): *Το ψάρεμα είναι για κάποιους μια ευχάριστη απασχόληση.*

απασχολώ (απασχόλησα), **απασχολούμαι** (απασχολήθηκα, απασχολημένος) ΡΗΜ.:

1. κάποιος μας απασχολεί όταν δε μας αφήνει να συνεχίσουμε αυτό που κάνουμε (= διακόπτω, ενοχλώ): *Να σε απασχολήσω για λίγο;*

2. λέμε ότι κάτι με απασχολεί όταν μου προκαλεί ανησυχία (= προβληματίζω, ανησυχώ): *Τι σε απασχολεί και είσαι σκεφτικός;*

3. λέμε ότι μια εταιρεία απασχολεί ανθρώπους όταν τους προσφέρει εργασία: *Είναι μικρή εταιρεία και απασχολεί μόνο δέκα άτομα.*

4. **απασχολούμαι** ΠΑΘ.: όταν απασχολούμαστε κάπου, εκεί βρίσκεται η εργασία μας (= εργάζομαι, δουλεύω): *Πόσοι καθηγητές απασχολούνται στο σχολείο σας;*

ο **απατεώνας** (του απατεώνα, των απατεώνων), η **απατεώνισσα** (της απατεώνισσας) ΟΥΣ.: ο

απατεώνας είναι αυτός που κάνει κάποια απάτη: *Ο απατεώνας δανείστηκε τα χρήματά τους και εξαφανίστηκε.*

η **απάτη** (της απάτης, των απατών) ΟΥΣ.: απάτη είναι όταν κάνουμε κάποιον να μας εμπιστευτεί για να τον ξεγελάσουμε και να κερδίσουμε κάτι από αυτόν (= κομπίνα): *Είναι γνωστές οι απάτες με ανυπάρκτα οικόπεδα που τα αγοράζουν ανυποψίαστοι αγοραστές.*

ο **άπαχος**, η **άπαχη**, το **άπαχο** ΕΠΙΘ.: όταν μια τροφή είναι άπαχη, δεν έχει ζωικό λίπος: *Το άπαχο γάλα είναι πιο ελαφρύ και υγιεινό.*

ο **απειθάρχος**, η **απειθαρχη**, το **απειθαρχο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι απειθάρχος, δεν υπακούει στους κανονισμούς ή στις διαταγές που του δίνουν (= ανυπάκουος ≠ πειθαρχικός): *Οι απειθαρχοί στρατιώτες τιμωρούνται.*

ο **απειλητικός**, η **απειλητική**, το **απειλητικό** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι απειλητικό, απειλεί ότι θα συμβεί κάτι κακό: *Δέχεται ανώνυμα απειλητικά τηλεφωνήματα μέσα στη νύχτα.*

απειλώ (απειλήσα), **απειλούμαι** (απειλήθηκα, απειλημένος) ΡΗΜ.:

1. όταν απειλούμε κάποιον, του λέμε ότι θα του κάνουμε κακό (= φοβερίζω): *Οι ληστές τον απείλησαν με περίστροφο. / Η Β. Κορέα απειλεί τις ΗΠΑ με "πυρηνικό πόλεμο".*

2. **απειλεί** 3^ο ΠΡ.: λέμε ότι κάτι απειλεί κάτι άλλο όταν το βάζει σε κίνδυνο: *Η ατμοσφαιρική ρύπανση απειλεί την υγεία μας.*

3. **απειλούμαι** ΠΑΘ.: απειλούμαστε όταν βρισκόμαστε σε κίνδυνο: *Με εξαφάνιση απειλούνται οι θαλάσσιες χελώνες.*

ο **άπειρος**, η **άπειρη**, το **άπειρο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι άπειρος, δεν έχει πείρα σε κάτι (≠ έμπειρος): *Ο οδηγός ήταν άπειρος και έχασε τον έλεγχο του αυτοκινήτου.*

2. όταν ένα σύνολο από πράγματα, πρόσωπα κτλ. είναι άπειρο, είναι τόσο μεγάλο που δεν μπορούμε να το μετρήσουμε (= αμέτρητος): *Σου τηλεφώνησα άπειρες φορές και δε σε βρήκα.*

απελπιζομαι (απελπίστηκα, απελπισμένος)

ΡΗΜ.: κάποιος απελπίζεται όταν νιώθει ότι μια κατάσταση είναι τόσο άσχημη, που δεν μπορεί να αλλάξει (= απογοητεύομαι ≠ ελπιίζω, αναθαρρώ): *Μην απελπίζεσαι, θα γίνει πάλι καλά! / Δεν κατάφερε να λύσει την άσκηση και απελπίστηκε.*

η **απελπισία** (της απελπισίας, των απελπισιών) ΟΥΣ.:

1. η απελπισία είναι αυτό που νιώθουμε όταν πιστεύουμε ότι μια κατάσταση είναι τόσο άσχημη, που δεν μπορεί να αλλάξει (= απόγνωση): *Τον έπιασε απελπισία όταν κατάλαβε πόσα χρήματα χρωστούσε. / Πάνω στην απελπισία του ήθελε να αυτοκτονήσει.*

2. (ΜΕΙΩΤ.) λέμε ότι κάτι είναι απελπισία όταν δε μας αρέσει καθόλου (= φρίκη): *Απελπισία είναι το φαγητό σου!*

απέναντι ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν βρισκόμαστε απέναντι από κάποιον ή από κάτι, βρισκόμαστε στην πλευρά που είναι μπροστά από αυτό (= αντίκρυ): *Η Θάσος βρίσκεται απέναντι από τις ακτές της Ανατολικής Μακεδονίας.*

2. όταν λέμε ότι είμαστε καλοί απέναντι σε κάποιον, εννοούμε ότι είμαστε καλοί μαζί του: *Οι κάτοικοι του νησιού ήταν πολύ ζεστοί και φιλικοί απέναντί μας.*

ο **απένταρος**, η **απένταρη**, το **απένταρο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι απένταρος, δεν έχει καθόλου χρήματα (= αδέκαρος, άφραγκος): *Έμεινε εντελώς απένταρος, δεν έχει λεφτά ούτε για το νοίκι.*

απέξω ΕΠΙΡΡ.: όταν λέμε ένα ποίημα απέξω, το έχουμε αποστηθίσει και το λέμε χωρίς να το διαβάζουμε: *Θα τον διαβάσεις το λόγο σου ή θα τον πεις απέξω;*

ο **απέραντος**, η **απέραντη**, το **απέραντο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι απέραντο, είναι τόσο μεγάλο ή τόσο πολύ, που δεν έχει τέλος (= άπειρος, ατελείωτος): *Το απέραντο γαλάζιο της θάλασσας με ηρεμεί.*

2. λέμε ότι ένα συναίσθημα είναι απέραντο όταν θέλουμε να τονίσουμε ότι είναι πολύ έντονο: *Νιώθει απέραντο θαυμασμό για το δάσκαλό της.*

η **απεργία** (της απεργίας, των απεργιών) ΟΥΣ.: απεργία κάνουν οι εργαζόμενοι όταν δεν πηγαίνουν στη δουλειά τους για κάποιο χρονικό διάστημα, για να διαμαρτυρηθούν για κάτι ή για να ζητήσουν κάτι: *Κλειστές θα παραμείνουν οι τράπεζες λόγω της απεργίας των εργαζομένων.*

η **απεργία πείνας** ΟΥΣ.: όταν κάποιος κάνει απεργία πείνας, αρνείται να φάει και έτσι διαμαρτύρεται για κάτι: *Οι φυλακισμένοι έκαναν απεργία πείνας.*

απερίσκεπτα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάνουμε κάτι απερίσκεπτα, το κάνουμε χωρίς να το σκεφτούμε (= ασυλλόγιστα, επιπόλαιο): *Φέρθηκε πολύ απερίσκεπτα, και μετά το μετάνιωσε πικρά.*

ο **απερίσκεπτος**, η **απερίσκεπτη**, το **απερίσκεπτο** ΕΠΙΘ.:

1. κάτι που κάνουμε ή λέμε είναι απερίσκεπτο όταν δεν το έχουμε σκεφτεί προσεκτικά από πριν (= ασυλλόγιστος, αστόχαστος): *Σ' αυτά τα χάλια τον οδήγησαν οι απερίσκεπτες σπατάλες του.*

2. κάποιος είναι απερίσκεπτος όταν κάνει ή λέει πράγματα χωρίς να τα σκεφτεί προσεκτικά (= επιπόλαιο, άμυαλος): *Μην είσαι τόσο απερίσκεπτος και σκέψου το μέλλον σου.*

απευθείας ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν πηγαίνουμε κάπου απευθείας, πηγαίνουμε εκεί χωρίς στάσεις και χωρίς ενδιάμεσους σταθμούς (= κατευθείαν): *Μετά το φροντιστήριο γυρίζει απευθείας σπίτι.*

2. όταν ένα γεγονός παρουσιάζεται στην τηλεόραση ή στο ραδιόφωνο απευθείας, παρουσιάζεται τη στιγμή ακριβώς που γίνεται (= ζωντανά): *Η συνέντευξη του υπουργού θα μεταδοθεί απευθείας.*

απέχω (απέιχα) ΡΗΜ.:

1. απέχουμε από ένα μέρος όταν έχουμε κάποια απόσταση από αυτό: *Η Ξάνθη απέχει 214 χιλιόμετρα από τη Θεσσαλονίκη. / Πόσο απέχουμε από το λιμάνι;*

2. όταν απέχουμε από κάτι, δεν παίρνουμε μέρος σε αυτό (≠ συμμετέχω): *Οι φοιτητές απέχουν από τα μαθήματά τους.*

3. απέχουμε από κάποιο φαγητό όταν αποφεύγουμε να το τρώμε: *Οι χριστιανοί απέχουν από το κρέας όταν νηστεύουν.*

4. όταν κάτι απέχει από κάτι άλλο, είναι διαφορετικό (= διαφέρω): *Η θεωρία απέχει πολύ από την πράξη.*

ο απίθανος, η απίθανη, το απίθανο ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι απίθανο, μάλλον δεν μπορεί να γίνει (= αδύνατος ≠ πιθανός, δυνατός): *Είναι τελείως απίθανο να έρθει σήμερα με τόσο βροχή που ρίχνει.*

2. όταν κάτι είναι απίθανο, δεν μπορούμε να πιστέψουμε ότι είναι αληθινό (= απίστευτος): *Αντί να πει την αλήθεια, μου αράδιασε ένα σωρό απίθανες δικαιολογίες!*

3. απίθανο λέμε ένα πρόσωπο ή ένα πράγμα όταν είναι πάρα πολύ καλό ή πάρα πολύ ωραίο (= καταπληκτικός, θαυμάσιος, εξαιρετικός): *Είσαι απίθανη! Τίποτε δεν ξεχνάς! / Τι απίθανο είναι αυτό το πολυμηχάνημα!*

ο απίστευτος, η απίστευτη, το απίστευτο ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι απίστευτο, δεν μπορούμε να το πιστέψουμε, γιατί είναι πολύ ασυνήθιστο ή περίεργο (= απίθανος ≠ πιστευτός): *Η ιστορία μπορεί να φαίνεται απίστευτη, είναι όμως αληθινή.*

2. λέμε ότι κάτι είναι απίστευτο όταν θέλουμε να τονίσουμε πόσο μεγάλο ή πόσο πολύ είναι: *Εισάγουν απίστευτες ποσότητες φρούτων από το εξωτερικό! (= τεράστιος)*

απλά ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν κάτι γίνεται απλά, γίνεται χωρίς στολίδια ή περιττά πράγματα (= λιτά): *Στην καθημερινή της ζωή ντύνεται απλά.*

2. όταν κάτι γίνεται απλά, γίνεται με απλό τρόπο και όχι υπερδεδεμένο (≠ υπερδεδεμένα): *Εξήγησέ το μου πιο απλά για να το καταλάβω.*

3. όταν κάτι γίνεται απλά, γίνεται με εύκολο τρόπο: *Έμαθα μια συνταγή που φτιάχνεται πολύ απλά και γρήγορα.*

ο απλήρωτος, η απλήρωτη, το απλήρωτο ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι απλήρωτος, δεν τον έχουν πληρώσει για κάποια δουλειά που έκανε (≠ πληρωμένος): *Δεν είχα πάρει το πορτοφόλι μου, και άφησα το μανάβη απλήρωτο.*

2. όταν ένας λογαριασμός είναι απλήρωτος, δεν έχει πληρωθεί (= ανεξοφλητός ≠ πληρωμένος): *Άφησε το νοίκι απλήρωτο κι αυτόν το μήνα.*

ο άπληστος, η άπληστη, το άπληστο ΕΠΙΘ.:

όταν κάποιος είναι άπληστος, δεν είναι ευχαριστημένος με αυτά που έχει και θέλει συνεχώς περισσότερα (= πλεονέκτης): *Ο άπληστος Μίδας ζήτησε να μπορεί ό,τι πιάνει να το μετατρέψει σε χρυσάφι.*

ο απλός, η απλή, το απλό ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι απλό, δεν αποτελείται από περισσότερα μέρη ή στοιχεία (≠ σύνθετος): *Η λέξη "βρέχω" είναι απλή, ενώ η λέξη "καταβρέχω" είναι σύνθετη.*

2. όταν κάτι είναι απλό, δεν έχει στολίδια ή περιττά στοιχεία (= σκέτος, λιτός): *Φορούσε ένα απλό μαύρο φόρεμα. / Το γεύμα του ήταν απλό: ρύζι και γιαούρτι.*

3. απλό λέμε κάτι που δεν είναι υπερδεδεμένο και έτσι είναι εύκολο να το κάνουμε ή να το καταλάβουμε (= εύκολος ≠ πολύπλοκος, δύσκολος): *Η λύση της άσκησης είναι πολύ απλή.*

4. απλό λέμε κάποιον ή κάτι όταν δεν προκαλεί ιδιαίτερη εντύπωση ή ανησυχία: *Τα πολλά λεφτά δεν τον άλλαξαν, παρέμεινε απλός και ταπεινός. / Ένα απλό κρουαζιέρα είναι και θα περάσει γρήγορα. (= συνηθισμένος, κοινός)*

5. χρησιμοποιούμε τη λέξη "απλός" για να τονίσουμε ότι αυτό που λέμε είναι μόνον αυτό και τίποτε παραπάνω: *Ήταν μια απλή υπενθύμιση για το αυριανό μας ραντεβού.*

τα άπλυτα (των απλύτων) ΟΥΣ.: άπλυτα λέμε τα λερωμένα ρούχα που πρέπει να πλυθούν: *Φέρε μου όλα τ' άπλυτα γιατί θα βάλω πλυντήριο.*

ΕΚΦΡ. βγάζω τα άπλυτα στη φόρα

ο άπλυτος, η άπλυτη, το άπλυτο ΕΠΙΘ.:

όταν κάτι είναι άπλυτο, δεν έχει πλυθεί και είναι βρόμικο (≠ πλυμένος, καθαρός): *Έβαλε τα άπλυτα ρούχα στο πλυντήριο.*

απλώνω (άπλωσα), **απλώνομαι** (απλώθηκα, απλωμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν απλώνουμε κάτι, το ανοίγουμε πάνω σε μια επιφάνεια (≠ μαζεύω): *Απλώσε την πετσέτα στην άμμο. / Να απλώσεις τα ρούχα στον ήλιο.*

2. όταν απλώνουμε κάτι, το ανοίγουμε, δεν το κρατάμε λυγισμένο ή διπλωμένο (= τεντώνω): *Η πωλήτρια άπλωσε το χέρι της για να πάρει τα λεφτά.*

3. απλώνουμε κάτι μαλακό σε μια επιφάνεια όταν τη σκεπάζουμε με αυτό: *Να απλώσεις καλά την αλοιφή πάνω στο κάψιμο.*

4. απλώνεται ΠΑΘ. 3^ο ΠΡ.: όταν κάτι απλώνεται, καλύπτει ορισμένη έκταση (= εκτείνεται): *Δίπλα από το ποτάμι απλώνεται ένα μεγάλο δάσος.*

5. απλώνεται ΠΑΘ. 3^ο ΠΡ.: όταν κάτι απλώνεται, γίνεται μεγαλύτερο ή κινείται γρήγορα (= εξαπλώνεται): *Η φωτιά απλώθηκε σε ολόκληρο το κτίριο.*

απλώς ΕΠΙΡΡ.: το χρησιμοποιούμε για να πούμε ότι κάτι υπάρχει ή γίνεται μόνο για έναν λόγο: *Η μετακίνηση αυτή έγινε απλώς για να έχω τον προσωπικό μου χώρο.*

η **απλώστρα** (της απλώστρας) ΟΥΣ.: η απλώστρα είναι μία απλή κατασκευή που αποτελείται από σκοινιά τεντωμένα σε ειδικά στηρίγματα, πάνω στην οποία απλώνουμε τα βρεγμένα ρούχα για να στεγνώσουν: *Έπιασε βροχή και μάζεψε τα ρούχα από την απλώστρα.*

⚠ Η λέξη απλώστρα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

η **άννοια** (της άπνοιας) ΟΥΣ.: όταν έχει άπνοια, δε φυσάει καθόλου (= νηνεμία): *Έχει άπνοια σήμερα και δε θα κουνάει το πλοίο.*

⚠ Η λέξη άπνοια δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

από ΠΡΟΘ.:

1. δηλώνει το αρχικό σημείο από το οποίο ξεκινάμε για να πάμε κάπου: *Το πλοίο για Κυκλάδες αναχωρεί από τον Πειραιά.*

2. φανερώνει το μέρος από όπου κατάγεται κάποιος: *Είναι από τα Τρίκαλα αλλά δουλεύει στην Αθήνα.*

3. φανερώνει το μέρος όπου παράγεται ή φτιάχνεται ένα προϊόν: *Τα μήλα είναι από το Πήλιο.*

4. φανερώνει τη στιγμή που ξεκινάει κάτι: *Διαβάξτε από το πρωί.*

5. φανερώνει σύγκριση ανάμεσα σε δύο ή περισσότερα πράγματα: *Είναι ψηλότερος από τον αδερφό του. / Από όλα τα φρούτα στο καλάθι, διάλεξε τον ανανά.*

6. δηλώνει το πρόσωπο ή το πράγμα που γίνεται η αιτία για να συμβεί κάτι: *Οι καλλιέργειες καταστράφηκαν από τη βροχή. / Κοκκίνισε από την ντροπή της.*

7. δηλώνει το υλικό από το οποίο είναι φτιαγμένο κάτι: *Το δαχτυλίδι της είναι φτιαγμένο από χρυσό.*

από απόσταση ΕΚΦΡ.: όταν κάνουμε κάτι από απόσταση, το κάνουμε χωρίς να βρισκόμαστε στο σημείο όπου γίνεται: *Παρακολούθησε μαθήματα από απόσταση για να τελειώσει το μεταπτυχιακό του στην Αγγλία.*

από δω κι εμπρός ΕΚΦΡ.: όταν λέμε από δω κι εμπρός, εννοούμε από αυτή τη στιγμή και μετά (= από τώρα και στο εξής): *Σου υπόσχομαι ότι από δω κι εμπρός δε θα σε ξαναενοχλήσω.*

από πού κρατάει η σκούφια του ΕΚΦΡ. (ΑΝΕΠΙΣ.): το λέμε όταν θέλουμε να μιλήσουμε για την καταγωγή κάποιου: *Ούτε κι εγώ ξέρω από πού κρατάει η σκούφια του.*

από στιγμή σε στιγμή ΕΚΦΡ.: όταν περιμένουμε να γίνει κάτι από στιγμή σε στιγμή, περιμένουμε να γίνει σύντομα: *Το αεροπλάνο θα προσγειωθεί από στιγμή σε στιγμή.*

από τη μια μέρα στην άλλη ΕΚΦΡ.: όταν κάτι γίνεται από τη μια μέρα στην άλλη, γίνεται εντελώς ξαφνικά (= από τη μια στιγμή στην άλλη):

Δε γίνεται να αλλάξει ο άνθρωπος από τη μια μέρα στην άλλη.

από τη φύση του ΕΚΦΡ.: κάποιος έχει μια ιδιότητα από τη φύση του όταν την έχει από τότε που γεννήθηκε: *Είμαι από τη φύση μου αισιόδοξος άνθρωπος και δεν απελπίζομαι.*

αποβραδīs ΕΠΙΡΡ. (ΑΝΕΠΙΣ.): όταν κάτι γίνεται αποβραδīs, γίνεται από το προηγούμενο βράδυ: *Ετοιμάζω αποβραδīs τα ρούχα που θα φορέσω την επόμενη μέρα.*

απογειώνω (απογειώσα), **απογειώνομαι** (απογειώθηκα, απογειωμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν ένας πιλότος απογειώνει ένα αεροπλάνο, το κάνει να σηκωθεί από το έδαφος στον αέρα (≠ προσγειώνω): *Απογείωσε το αεροσκάφος από το "Ελευθέριος Βενιζέλος".*

2. λέμε ότι κάτι ή κάποιος μας απογειώνει όταν μας δημιουργεί πολύ ευχάριστη διάθεση (= ενθουσιάζω): *Απογείωσε το κοινό με τα τραγούδια της.*

3. **απογειώνεται** ΠΑΘ. 3^ο ΠΡ.: όταν ένα αεροπλάνο απογειώνεται, σηκώνεται από το έδαφος στον αέρα μαζί με τους επιβάτες (≠ προσγειώνεται): *Χωρίς προβλήματα απογειώθηκε το διαστημόπλοιο.*

4. **απογειώνεται** ΠΑΘ. 3^ο ΠΡ.: λέμε ότι μια τιμή απογειώνεται όταν γίνεται πολύ ακριβή: *Απογειώθηκε πάλι η τιμή του πετρελαίου.*

η **απογείωση** (της απογείωσης, των απογειώσεων) ΟΥΣ.: απογείωση είναι αυτό που γίνεται όταν ένα αεροπλάνο σηκώνεται από το έδαφος στον αέρα (≠ προσγείωση): *Το αεροσκάφος ήταν έτοιμο για απογείωση.*

το **απόγεμα** (του απογέματος, των απογεμάτων) ΟΥΣ. (ΑΝΕΠΙΣ.): έτσι λέγεται αλλιώς το απόγευμα

το **απόγευμα** (του απογεύματος, των απογευμάτων) ΟΥΣ.: το απόγευμα είναι το διάστημα της ημέρας ανάμεσα στο μεσημέρι και στη δύση του ήλιου: *Γυρίζει από τη δουλειά του αργά το απόγευμα.*

ο **απογευματινός**, η **απογευματινή**, το **απογευματινό** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι απογευματινό, γίνεται το απόγευμα ή έχει σχέση με το απόγευμα: *Βγήκαμε για έναν απογευματινό περίπατο.*

2. όταν κάποιος είναι απογευματινός, πηγαίνει στη δουλειά του ή στο σχολείο του το απόγευμα: *Οι απογευματινοί υπάλληλοι δουλεύουν από τις 2 το μεσημέρι μέχρι τις 8 το βράδυ.*

η **απογοήτευση** (της απογοήτευσης, των απογοητεύσεων) ΟΥΣ.:

1. η απογοήτευση είναι η λύπη που νιώθουμε όταν δε γίνεται κάτι καλό που περιμέναμε ή όταν κάτι δεν είναι τόσο καλό όσο περιμέναμε (≠ ικανοποίηση): *Έβλεπες την απογοήτευση στα μάτια της. / Εκφράζει την απογοήτευσή του για την ήττα του κόμματός του στις εκλογές.*

2. λέμε απογοήτευση καθετί που δεν τόσο καλό όσο περιμέναμε: *Η παράσταση ήταν μια απογοήτευση.*

ο **απογοητευτικός**, η **απογοητευτική**, το **απογοητευτικό** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι απογοητευτικό, δεν είναι όπως το περιμέναμε και μας απογοητεύει: *Η απόδοση της ομάδας στον τελικό ήταν απογοητευτική.*

απογοητεύω (απογοήτευσα), **απογοητεύομαι** (απογοητεύτηκα, απογοητευμένος) ΡΗΜ.:

1. κάποιος ή κάτι μας απογοητεύει όταν μας κάνει να νιώσουμε απογοήτευση: *Λυπάμαι που θα σας απογοητεύσω, αλλά δε θα πάμε εκδρομή. / Με απογοήτεψε το τέλος της ταινίας.*

2. **απογοητεύομαι** ΠΑΘ.: όταν απογοητευόμαστε, νιώθουμε απογοήτευση για κάτι: *Απογοητεύτηκε όταν έμαθε ότι δεν πήρε το πρώτο βραβείο.*

ο **απόγονος** (του απογόνου, των απογόνων) ΟΥΣ.:

1. οι απόγονοι κάποιου είναι τα παιδιά του, τα εγγόνια του και όσοι γεννιούνται μετά από αυτά στην ίδια οικογένεια ($\neq$ πρόγονος): *Άφησε ολόκληρη την περιουσία του στους απογόνους του. / Είναι απόγονος του βασιλιά της Ισπανίας.*

2. **απόγονοι** ΠΛΗΘ.: οι απόγονοι λαών που έζησαν πολύ παλιά είναι οι άνθρωποι που έχουν σχέση με αυτούς και γεννήθηκαν μετά από αυτούς ($\neq$ πρόγονοι): *Οι Ιρλανδοί είναι απόγονοι των Κέλτων.*

αποδεικνύω (απέδειξα και απόδειξα), **αποδεικνύομαι** (αποδείχτηκα, αποδειγμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν αποδεικνύουμε κάτι, δείχνουμε με στοιχεία ότι είναι αλήθεια: *Απέδειξε την αθωότητά του. / Δεν αποδεικνύεται αυτό που λες.*

2. **αποδεικνύομαι** ΠΑΘ.: λέμε ότι κάποιος αποδεικνύεται ψεύτης ή κάτι άλλο όταν δείχνει σε μια ορισμένη περίπτωση ότι είναι πραγματικά τέτοιος (= βγήκα): *Ευτυχώς που δεν τον εμπιστεύτηκα, γιατί αποδείχτηκε απατεώνας.*

το **αποδεικτικό** (του αποδεικτικού, των αποδεικτικών) ΟΥΣ.: το αποδεικτικό είναι το επίσημο χαρτί που μας δίνει μια υπηρεσία για να βεβαιώσει κάτι (= πιστοποιητικό): *Για τις εξετάσεις στο πανεπιστήμιο χρειάζεται να καταθέσετε το αποδεικτικό σπουδών του λυκείου.*

ο **αποδεικτικός**, η **αποδεικτική**, το **αποδεικτικό** ΕΠΙΘ.: όταν ένα στοιχείο ή ένα έγγραφο είναι αποδεικτικό, αποδεικνύει ότι κάτι είναι αληθινό: *Χρειάζεται αποδεικτικό έγγραφο ότι είστε μόνιμος κάτοικος εξωτερικού.*

η **απόδειξη** (της απόδειξης, των αποδείξεων) ΟΥΣ.:

1. η απόδειξη ενός πράγματος είναι το να δείχνουμε με στοιχεία ότι είναι αληθινό: *Η απόδειξη της αθωότητάς του βασίστηκε σε στοιχεία και μάρτυρες που βρήκε ο δικηγόρος του.*

2. η απόδειξη είναι το στοιχείο που βεβαιώνει ότι κάτι είναι αληθινό (= αποδεικτικό στοιχείο,

τεκμήριο): *Έχεις αποδείξεις για όσα τον κατηγορείς;*

3. η απόδειξη είναι το χαρτί που παίρνουμε όταν αγοράζουμε κάτι και γράφει πόσα χρήματα δώσαμε: *Κράτησες την απόδειξη από το βιβλιοπωλείο;*

τα **αποδημητικά πουλιά** ΟΥΣ.: έτσι λέμε τα πουλιά που φεύγουν και πηγαίνουν σε ζεστά μέρη για να περάσουν το χειμώνα: *Τα χελιδόνια είναι αποδημητικά πουλιά.*

ο **αποδιοπομπαίος τράγος** ΟΥΣ.: αποδιοπομπαίο τράγο λέμε αυτόν που οι άλλοι τον κατηγορούν για λάθη, απροσεξίες κτλ. για τα οποία συνήθως δε φταίει αυτός: *Θεωρεί ότι έγινε ο αποδιοπομπαίος τράγος, για να γλιτώσουν οι συνάδελφοί του την απόλυση.*

η **αποζημίωση** (της αποζημίωσης, των αποζημιώσεων) ΟΥΣ.:

1. η αποζημίωση είναι τα χρήματα που παίρνει κάποιος για κάποια ζημιά που έπαθε: *Το κράτος θα δώσει αποζημίωση στους αγρότες για τις καταστροφές που προκάλεσαν οι πλημμύρες. / Ζητάει αποζημίωση δέκα χιλιάδες ευρώ για την απόλυσή του.*

2. η αποζημίωσή μας είναι η ικανοποίηση που νιώθουμε όταν πετυχαίνουμε κάτι για το οποίο προσπαθήσαμε πολύ (= ανταμοιβή): *Η επιτυχία του στις εξετάσεις ήταν η αποζημίωσή του για το σκληρό διάβασμα.*

αποθαρρύνω (αποθάρρυνα), **αποθαρρύνομαι** (αποθαρρύνθηκα, αποθαρρμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν κάποιος ή κάτι μας αποθαρρύνει, μας κάνει να χάσουμε το θάρρος μας, να δειλιάσουμε ($\neq$ ενθαρρύνω): *Δεν αποθάρρυνε ποτέ τους αθλητές πριν από τους αγώνες.*

2. **αποθαρρύνομαι** ΠΑΘ.: όταν κάποιος αποθαρρύνεται, χάνει την αισιοδοξία του (= απογοητεύομαι): *Οι τουρίστες αποθαρρύνθηκαν από τις υπερβολικά αυξημένες τιμές των ξενοδοχείων.*

η **αποθήκη** (της αποθήκης, των αποθηκών) ΟΥΣ.:

1. αποθήκη λέμε τον κλειστό χώρο στον οποίο φυλάμε διάφορα πράγματα: *Τα παλιά βιβλία τα έβαλαν στην αποθήκη.*

2. αποθήκη λέμε ένα μεγάλο κατάστημα που πουλάει τρόφιμα, ρούχα, φάρμακα κτλ. σε φτηνές τιμές: *Πολλά σουπερμάρκετ αγοράζουν τα προϊόντα τους από αποθήκες τροφίμων.*

η **αποικία** (της αποικίας, των αποικιών) ΟΥΣ.:

1. (ΙΣΤΟΡ.) στην αρχαιότητα, η αποικία ήταν μια νέα πόλη, που την έφτιαχναν άνθρωποι που έρχονταν από μια ξένη χώρα: *Πολλές πόλεις της Σικελίας ήταν αποικίες της αρχαίας Αθήνας.*

2. αποικία λέμε τη χώρα που την εξουσιάζει μια άλλη χώρα, που είναι πιο πλούσια και πιο δυνατή: *Πιο παλιά, η Ινδία ήταν αποικία της Μεγάλης Βρετανίας.*

3. στη ζωολογία, μια αποικία εντόμων ή μικροβίων είναι πολλά έντομα ή μικρόβια που ζουν

μαζί: *Τα μυρμήγκια μεγαλώνουν σε μεγάλες αποικίες.*

αποκαλύπτω (αποκάλυψα), **αποκαλύπτομαι** (αποκαλύφτηκα και αποκάλυφθηκα) ΡΗΜ.: αποκαλύπτουμε κάτι όταν αφήνουμε ένα μυστικό ή κάτι άλλο να γίνει γνωστό (= φανερώνω ≠ κρύβω): *Μου αποκάλυψε ότι θέλει να γίνει ηθοποιός. / Αποκαλύφθηκαν τα αίτια του δυσυχήματος.*

αποκάτω ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν κάτι βρίσκεται αποκάτω από κάτι άλλο, βρίσκεται κάτω από αυτό (≠ αποπάνω): *Ένα μικρό ποτάμι περνάει αποκάτω από το γεφυράκι.*

2. όταν λέμε αποκάτω, εννοούμε στο κάτω μέρος (≠ αποπάνω): *Τα παπούτσια μου ήταν γεμάτα λάσπες αποκάτω.*

αποκλείω (απέκλεισα), **αποκλείομαι** (αποκλείστηκα, αποκλεισμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν αποκλείουμε έναν τόπο, δεν αφήνουμε κανέναν να περάσει από εκεί (= κλείνω): *Οι αγρότες απέκλεισαν την εθνική οδό με τα φορτηγά τους. / Αποκλείστηκαν δέκα ορεινά χωριά λόγω του χιονιού.*

2. αποκλείουμε κάποιον από ένα διαγωνισμό, έναν αγώνα κ.ά. όταν δεν τον αφήνουμε να πάρει μέρος σε αυτόν: *Ο προπονητής τον απέκλεισε από τον αγώνα.*

3. **αποκλείει** ΕΝΕΡΓ. 3^ο ΠΡ.: όταν λέμε ότι κάτι δεν αποκλείει κάτι άλλο, εννοούμε ότι μπορούν να γίνουν και τα δύο (= αναίρει): *Το διάβασμα δεν αποκλείει το παιχνίδι.*

4. **αποκλείεται** ΠΑΘ. 3^ο ΠΡ.: όταν λέμε ότι αποκλείεται να γίνει κάτι, είμαστε σίγουροι ότι δε θα γίνει (= είναι αδύνατο, είναι απίθανο): *Αποκλείεται να χιονίσει το καλοκαίρι!*

αποκοιμιέμαι (αποκοιμήθηκα, αποκοιμισμένος) ΡΗΜ.: αποκοιμιέμαι όταν αρχίζω να κοιμάμαι (= με παίρνει ο ύπνος ≠ ξυπνάω): *Αποκοιμήθηκα μπροστά στην τηλεόραση. / Αποκοιμήθηκε στη μέση της παράστασης!*

αποκοιμίζω (αποκοίμισα) ΡΗΜ.: αποκοιμίζουμε κάποιον όταν τον κάνουμε να κοιμηθεί (≠ ξυπνάω): *Αποκοίμισε το μωρό με ένα νανούρισμα. / Ο Ορφέας αποκοίμισε με τη μαγική μουσική του το Μινώταυρο.*

το απόκομμα (του αποκόμματος, των αποκομμάτων) ΟΥΣ.: το απόκομμα είναι ένα κομμάτι χαρτί που κόψαμε ή σκίσαμε από κάποιο βιβλίο, εφημερίδα, περιοδικό κτλ.: *Κράτησε για ενθύμιο το απόκομμα από το εισιτήριο της συναυλίας.*

η **Αποκριά** (της Αποκριάς, των Αποκριών) και η **Απόκρια** ΟΥΣ.: γιορτή που διαρκεί τρεις εβδομάδες στην αρχή της άνοιξης, κατά την οποία υπάρχει το έθιμο να ντυνόμαστε μασκαραδες: *Τι θα ντυθείς φέτος τις Απόκριες;*

⚠ Η λέξη χρησιμοποιείται συνήθως στον πληθυντικό αριθμό.

ο **αποκριάτικος**, η **αποκριάτικη**, το **αποκριάτικο** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι αποκριάτικο, έχει σχέση με τις Απόκριες: *Τα παιδιά μεταμφιεσμένα με αποκριάτικες στολές διασκέδασαν ρίχνοντας κομφετί.*

αποκρίνομαι (αποκρίθηκα) ΡΗΜ.: όταν αποκρινόμαστε σε κάποιον, του δίνουμε μια απάντηση σε αυτό που μας ρώτησε ή μας ζήτησε (= απαντάω ≠ ρωτάω): *Τον ρώτησα τι ώρα είναι, αλλά δε μου αποκρίθηκε.*

η **απόκρουση** (της απόκρουσης, των αποκρούσεων) ΟΥΣ.:

1. (ΣΤΡΑΤ.) στον πόλεμο, απόκρουση είναι να αναγκάζουμε τον εχθρό να γυρίζει πίσω, να υποχωρεί όταν κάνει επίθεση εναντίον μας: *Η απόκρουση της επίθεσης του εχθρικών στρατευμάτων έσωσε την πόλη από την καταστροφή.*

2. (ΑΘΛΗΤ.) στο ποδόσφαιρο, απόκρουση λέμε το σταμάτημα της μπάλας από τον τερματοφύλακα, ώστε να μην μπει γκολ στην ομάδα του: *Ο τερματοφύλακας έκανε πολλές εντυπωσιακές αποκρούσεις και γλίτωσε δύο πιθανά γκολ.*

αποκρούω (απόκρουσα και απέκρουσα), **αποκρούομαι** (αποκρούστηκα) ΡΗΜ.:

1. όταν ένας στρατός αποκρούει μια επίθεση, δεν αφήνει τους εχθρούς να τον νικήσουν: *Απέκρουσαν τους εχθρούς και τους ανάγκασαν να υπογράψουν συνθήκη ειρήνης.*

2. αποκρούουμε μια πρόταση όταν λέμε "όχι" σε αυτή (= αρνούμαι, απορρίπτω): *Απέκρουσε την πρόταση γάμου που της έκανε.*

3. (ΑΘΛΗΤ.) λέμε ότι ο τερματοφύλακας μιας ομάδας αποκρούει την μπάλα όταν τη διώχνει μακριά από το τέρμα: *Ο τερματοφύλακας απέκρουσε με τα χέρια το δυνατό σουτ.*

αποκτάω/αποκτώ (απόκτησα και απέκτησα), **αποκτιέμαι/αποκτώμαι** (αποκτήθηκα, αποκτημένος) ΡΗΜ.:

1. όταν αποκτάμε κάτι, το αγοράζουμε ή μας το δίνουν: *Απέκτησαν καινούριο σπίτι.*

2. αποκτάμε κάτι όταν το κερδίζουμε: *Απέκτησε μεγάλη περιουσία. / Απέκτησε χρήματα και δόξα.*

3. αποκτάμε κάτι όταν το μαθαίνουμε: *Τα παιδιά αποκτούν γνώσεις παίζοντας και διασκεδάζοντας.*

4. αποκτάμε μια συνήθεια όταν αρχίζουμε να κάνουμε κάτι συχνά: *Οι νέοι πρέπει να αποκτήσουν τη συνήθεια να γυμνάζονται.*

5. χρησιμοποιούμε το "αποκτώ" για να πούμε ότι κάποιος κάνει παιδί ή γνωρίζει καινούριους ανθρώπους (= κάνω): *Απέκτησαν το δεύτερο παιδί. / Απέκτησε και φίλους και εχθρούς.*

απολαμβάνω (απόλαυσα) ΡΗΜ.: όταν απολαμβάνουμε κάτι, μας αρέσει πολύ ή παίρνουμε μεγάλη ευχαρίστηση από αυτό (= χαίρομαι, ευχαριστιέμαι): *Απολαμβάναμε τη θέα της θάλασσας. / Οι θεατές απόλαυσαν την παράσταση.*

η **απόλαυση** (της απόλαυσης, των απολαύσεων) ουσ.:

1. απόλαυση είναι η ευχαρίστηση που παίρνουμε από πράγματα που κάνουμε, που βλέπουμε, που σκεφτόμαστε κτλ.: *Είχε την ευκαιρία να γευτεί όλες τις απολαύσεις της ζωής.*

2. λέμε για κάποιον ή για κάτι ότι είναι απόλαυση όταν μας προκαλεί μεγάλη ευχαρίστηση: *Το βραδινό μπάνιο στη θάλασσα είναι απόλαυση!*

το **απολίθωμα** (του απολιθώματος, των απολιθωμάτων) ουσ.: το απολίθωμα είναι κομμάτι από νεκρό φυτό, ζώο κτλ. που έχει μείνει για πάρα πολλά χρόνια πάνω σε πέτρα και έχει γίνει σκληρό: *Έρευνες έφεραν στο φως απολιθώματα προϊστορικών δεινοσαύρων. / Τα απολιθώματα μελετάει η επιστήμη της παλαιοντολογίας.*

ο **απολίτιστος**, η **απολίτιστη**, το **απολίτιστο** επιθ.:

1. όταν ένας λαός είναι απολίτιστος, δεν έχει αναπτύξει πολιτισμό (= πρωτόγονος, βάρβαρος ≠ πολιτισμένος): *Οι αρχαίες απολίτιστες φυλές δεν κατασκεύασαν ποτέ μνημεία τέχνης.*

2. λέμε ότι κάποιος είναι απολίτιστος όταν δεν έχει ευγένεια ή καλούς τρόπους (= άξεστος ≠ καλλιεργημένος): *Μην τρως με τα χέρια, γιατί θα σε περάσουν για απολίτιστο!*

απολυμαίνω (απολύμανα), **απολυμαίνομαι** (απολυμάνθηκα, απολυμασμένος) ρημ.: όταν απολυμαίνουμε κάτι, το καθαρίζουμε με ειδικά φάρμακα που σκοτώνουν τα μικρόβια: *Πρέπει να απολυμάνεις με οινόπνευμα την πληγή. / Οι τουαλέτες δεν έχουν απολυμανθεί.*

η **απολύμανση** (της απολύμανσης, των απολυμάνσεων) ουσ.: η απολύμανση είναι αυτό που κάνουμε όταν καθαρίζουμε κάτι με ειδικά φάρμακα που σκοτώνουν τα επικίνδυνα μικρόβια (= καθαρισμός): *Χρησιμοποιήστε χλωρίνη για την απολύμανση του σπιτιού.*

απόλυτα και **απολύτως** επιρρ.: όταν λέμε απόλυτα, εννοούμε στον ανώτερο βαθμό (= εντελώς): *Είμαι απόλυτα σίγουρος ότι κλείδωσα πριν φύγω.*

το **απολυτήριο** (του απολυτηρίου, των απολυτηρίων) ουσ.: απολυτήριο είναι το επίσημο χαρτί που βεβαιώνει ότι κάποιος τελείωσε τις σπουδές του ή το στρατό: *Πήρε το απολυτήριο του δημοτικού με άριστα! / Σε δύο μήνες θα πάρει το απολυτήριό του από το στρατό.*

ο **απόλυτος**, η **απόλυτη**, το **απόλυτο** επιθ.:

1. χρησιμοποιούμε τη λέξη απόλυτος όταν θέλουμε να τονίσουμε ότι κάτι βρίσκεται στον ανώτερο βαθμό, ότι δεν μπορεί να γίνει περισσότερο ή μεγαλύτερο (= πλήρης): *Περπατούσε μέσα στο απόλυτο σκοτάδι. / Έχω απόλυτη εμπιστοσύνη στην κρίση σου.*

2. κάτι είναι απόλυτο όταν το εξετάζουμε μόνο του και όχι σε σχέση με κάτι άλλο (≠ σχετικός): *Στα μαθηματικά υπάρχουν απόλυτες τιμές ενός αριθμού.*

3. ένας άνθρωπος είναι απόλυτος όταν δεν αλλάζει ποτέ τη γνώμη του για κάτι, γιατί πιστεύει ότι αυτή μόνο είναι η σωστή (= κάθετος): *Στο θέμα αυτό, είναι απόλυτος και δεν ακούει κανέναν!*

απολύω (απέλυσα και απόλυσα), **απολύομαι** (απολύθηκα, απολυμένος) ρημ.:

1. όταν κάποιος μας απολύει, μας διώχνει από τη δουλειά (= απομακρύνω ≠ προσλαμβάνω): *Η εταιρεία είχε οικονομικά προβλήματα και απέλυσε πολλούς υπαλλήλους.*

2. **απολύομαι** παθ. (στρατ.): κάποιος απολύεται όταν παίρνει ένα χαρτί που δείχνει ότι τελείωσε το στρατό: *Μόλις απολυθώ από το στρατό, θα ψάξω για δουλειά.*

απομακρύνω (απομάκρυνα), **απομακρύνομαι** (απομακρύνθηκα) ρημ.:

1. όταν απομακρύνουμε κάτι ή κάποιον, το(ν) μεταφέρουμε σε άλλο μέρος ή το(ν) κάνουμε να φύγει από ένα μέρος (= διώχνω): *Η αστυνομία απομάκρυνε τους πολίτες από το σημείο της έκρηξης. / Ο παίκτης απομάκρυνε την μπάλα από το τέρμα με κεφαλιά.*

2. απομακρύνω κάτι όταν το κάνω να μην υπάρχει: *Αυτό το απορρυπαντικό απομακρύνει και τους πιο δύσκολους λεκέδες.*

3. απομακρύνουμε κάποιον από ένα αξίωμα όταν τον διώχνουμε από αυτό: *Τον απομάκρυναν από την υπηρεσία όταν αποκαλύφτηκε το σκάνδαλο.*

4. **απομακρύνομαι** παθ.: απομακρύνομαι από κάπου όταν φεύγω μακριά από εκεί (= ξεμακραίνω ≠ πλησιάζω): *Μην απομακρύνεστε από το σπίτι! / Το λεωφορείο απομακρύνθηκε από τη στάση.*

5. **απομακρύνομαι** παθ.: απομακρυνόμαστε από κάποιον όταν δεν έχουμε πια στενές ή φιλικές σχέσεις μαζί του (= αποκόβομαι, ξεμακραίνω): *Σιγά σιγά άρχισε να απομακρύνεται από την παλιά του παρέα.*

6. **απομακρύνομαι** παθ.: όταν κάτι απομακρύνεται από κάτι άλλο, έχει διαφορές από αυτό (= διαφοροποιούμαι): *Η κυβέρνηση απομακρύνθηκε από τις προεκλογικές υποσχέσεις της.*

ο **απομακρυσμένος**, η **απομακρυσμένη**, το **απομακρυσμένο** επιθ.: όταν κάτι είναι απομακρυσμένο, βρίσκεται μακριά από το σημείο που θεωρούμε ότι είναι το κέντρο (= μακρινός, απόμακρος): *Κάποια απομακρυσμένα χωριά έχουν αποκλειστεί από τα χιόνια.*

απομένω (απόμεινα και απέμεινα) ρημ.:

1. απομένουμε όταν συνεχίζουμε να είμαστε στην ίδια κατάσταση (= μένω): *Απόμεινε ξύπνιος όλη νύχτα.*

2. **απομένει** 3^ο πρ.: όταν απομένει κάτι, συνεχίζει να υπάρχει, ενώ όλα τα άλλα έχουν φύγει, έχουν χρησιμοποιηθεί ή έχουν αντιμετωπιστεί (= περισσεύει): *Δεν απέμεινε ούτε ψίχουλο από το ψωμί.*

3. **απομένει** 3^ο πρ.: όταν απομένει κάτι, δεν υπάρχει κάτι άλλο για να γίνει, αυτό είναι το

τελευταίο (= υπολείπεται): Έχουν απομείνει δύο μόνο τοίχοι για να τελειώσουμε το βάψιμο.

ο **απόμερος**, η **απόμερη**, το **απόμερο** ΕΠΙΘ.: όταν ένα μέρος είναι απόμερο, δεν περνούν από εκεί πολλοί άνθρωποι (= απόκεντρος ≠ κεντρικός): Συναντιούνται κρυφά σε ένα απόμερο ταβερνάκι.

τα **απομνημονεύματα** (των απομνημονευμάτων) ΟΥΣ.: τα απομνημονεύματα είναι κείμενα στα οποία κάποιος περιγράφει σημαντικά ιστορικά γεγονότα ή γεγονότα από τη ζωή του: Στα απομνημονεύματα του Μακρυγιάννη περιγράφεται η ιστορία της Ελλάδας στις αρχές του 19ου αιώνα.

ο **άπονος**, η **άπονη**, το **άπονο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι άπονος, δε λυπάται καθόλου τους άλλους ανθρώπους (= άσπλαχνος, άκαρδος ≠ πονόψυχος): Πώς μπόρεσε η άπονη να τον πετάξει στο δρόμο, άρρωστο και χτυπημένο;

αποπαίρνω (αποπήρα) ΡΗΜ.: όταν αποπαίρνω με κάποιον, του μιλάμε με άσχημο και απότομο τρόπο (= μαλώνω): "Θα έπρεπε να κοιμάσαι τέτοια ώρα!" τον αποπήρε ο πατέρας του.

αποπάνω ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν κάτι βρίσκεται αποπάνω από κάτι άλλο, βρίσκεται πάνω από αυτό (≠ αποκάτω): Αποπάνω μας μένει μία οικογένεια με δύο παιδιά.

2. όταν λέμε αποπάνω, εννοούμε στο επάνω μέρος (≠ αποκάτω): Αποπάνω η τούρτα έχει σοκολάτα.

3. λέξη που χρησιμοποιούμε για να προσθέσουμε κάτι αρνητικό σε μια άσχημη κατάσταση που περιγράψαμε πιο πριν (= επιπλέον): Όχι μόνο έχει άδικο, αλλά φωνάζει και αποπάνω!

ο **αποπνικτικός**, η **αποπνικτική**, το **αποπνικτικό** και ο **αποπνιχτικός**, η **αποπνιχτική**, το **αποπνιχτικό** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι αποπνικτικό, μας κάνει να πνιγόμαστε και να μην μπορούμε να αναπνεύσουμε: Ανοίξτε τα παράθυρα, γιατί η ατμόσφαιρα εδώ μέσα είναι αποπνικτική!

η **απορία** (της απορίας, των αποριών) ΟΥΣ.:

1. έχουμε απορία για κάτι όταν δεν μπορούμε να εξηγήσουμε γιατί γίνεται, πώς γίνεται κτλ. (= ερώτημα): Μπορείς να μου λύσεις μια απορία;

2. η απορία είναι η έκπληξη ή ο θαυμασμός που νιώθουμε όταν βλέπουμε κάτι παράξενο ή ασυνήθιστο: Γούρλωσε τα μάτια του με απορία.

ο **άπορος**, η **άπορη**, το **άπορο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι άπορος, δεν έχει καθόλου χρήματα (= φτωχός ≠ εύπορος): Το σχολείο μας μάζεψε χρήματα για τα άπορα παιδιά.

τα **απορρίμματα** (των απορριμμάτων) ΟΥΣ. (ΕΠΙΣ.): απορρίμματα λέμε αλλιώρις τα σκουπίδια: Ενημερώθηκαν για τους τρόπους ανακύκλωσης των απορριμμάτων.

απορρίπτω (απέρριψα και απόρριψα), **απορρίπτομαι** (απορρίφθηκα και απορρίφτηκα) ΡΗΜ.:

1. όταν απορρίπτουμε κάτι, δεν το δεχόμαστε ή δεν το εγκρίνουμε (= αρνούμαι): Η κυβέρνηση απέρριψε όλες τις προτάσεις της αντιπολίτευσης.

2. όταν μια απορρίπτονται, δεν περνάμε σε εξετάσεις, διαγωνισμό κτλ. (= κόβω): Απορρίφτηκε ο υποψήφιος επειδή πήρε πολύ χαμηλή βαθμολογία.

απορροφάω/απορροφώ (απορρόφησα), **απορροφίμαι/απορροφώμαι** (απορροφήθηκα, απορροφημένος) ΡΗΜ.:

1. όταν μια επιχείρηση απορροφάει ανθρώπους, τους απασχολεί σε κάποια δουλειά, θέση κτλ.: Πολλοί άνεργοι απορροφήθηκαν σε ιδιωτικές εταιρείες.

2. απορροφώ κάτι όταν μπορώ να το χρησιμοποιήσω (= καταναλώνω): Μεγάλες ποσότητες φρούτων και λαχανικών απορροφήθηκαν από χώρες του εξωτερικού.

3. κάτι με απορροφάει όταν τραβάει όλη την προσοχή μου: Τα παιδιά τής απορροφούν όλο τον ελεύθερο χρόνο της. / Απορροφήθηκε από τη μουσική και αποκοιμήθηκε. (= αφοσιώνωμαι)

4. **απορροφάει** 3^ο ΠΡ.: ένα υλικό απορροφά ένα υγρό ή ένα αέριο όταν το κρατάει μέσα του και δεν το αφήνει να βγει: Το σφουγγάρι απορροφά το νερό. / Η αλοιφή απορροφήθηκε αμέσως από το δέρμα του.

ο **απορροφητήρας** (του απορροφητήρα, των απορροφητήρων) ΟΥΣ.: ο απορροφητήρας είναι η συσκευή που τοποθετείται πάνω από την ηλεκτρική κουζίνα, για να ρουφάει τους ατμούς και τις μυρωδιές όταν μαγειρεύουμε: Όταν τηγανίζει ψάρι, ανάβει τον απορροφητήρα για να μη μυρίσει το σπίτι.

το **απορρυπαντικό** (του απορρυπαντικού, των απορρυπαντικών) ΟΥΣ.: απορρυπαντικό είναι η σκόνη ή το υγρό που χρησιμοποιούμε για να πλένουμε τα ρούχα, τα πιάτα, τα πατώματα κτλ.: Για το πλύσιμο των πιάτων χρησιμοποιεί απορρυπαντικό με άρωμα λεμόνι.

απορώ (αόρησα, απορημένος) ΡΗΜ.:

1. όταν απορώ για κάτι, δεν μπορούμε να εξηγήσουμε γιατί γίνεται, πώς γίνεται κτλ. (= αναρωτιέμαι): Είναι επικίνδυνος εγκληματίας, απορώ πώς τον αφήνουν να κυκλοφορεί ακόμα ελεύθερος.

2. όταν απορώ με κάτι, μου φαίνεται παράξενο ή ασυνήθιστο (= παραξενεύομαι, εκπλήσσομαι): Απορώ με την υπομονή σου!

τα **αποσιωπητικά** (των αποσιωπητικών) ΟΥΣ. (ΓΡΑΜΜ.): τα αποσιωπητικά είναι οι τρεις τελείες (...) που χρησιμοποιούμε ως σημείο στίξης σε ένα κείμενο, για να δείξουμε ότι δε θέλουμε να μιλήσουμε για κάτι: Θα σου έλεγα τι σκέφτομαι για σένα, αλλά... άσε καλύτερα.

η **αποσκευή** (της αποσκευής, των αποσκευών) ΟΥΣ.: αποσκευές λέμε τις βαλίτσες, τις τσάντες,

τους σάκους κτλ. που παίρνουμε μαζί μας όταν ταξιδεύουμε (= μπαγκαζία): Στο αεροδρόμιο γίνεται έλεγχος των αποσκευών. / Δε χωρούσαν όλες οι αποσκευές τους στο αυτοκίνητο.

⚠ Η λέξη αποσκευή χρησιμοποιείται συνήθως στον πληθυντικό αριθμό.

το **αποσμητικό** (του αποσμητικού, των αποσμητικών) ουσ.: το αποσμητικό είναι ουσία που αρωματίζει το σώμα μας ή ένα χώρο: *Ιδρώνει πολύ και βάζει συχνά αποσμητικό.*

το **απόσπασμα** (του απόσπασματος, των απόσπασμάτων) ουσ.: το απόσπασμα είναι μέρος ενός κειμένου, ενός μουσικού κομματιού ή μιας ταινίας: *Μας διάβασε ένα απόσπασμα από το καινούριο του βιβλίο. / Η ορχήστρα έπαιξε απόσπασματα από γνωστά έργα του συνθέτη.*

η **απόσταση** (της απόστασης, των αποστάσεων) ουσ.:

1. απόσταση λέμε το διάστημα που υπάρχει ανάμεσα σε δύο σημεία ή σε δύο αντικείμενα: *Η απόσταση μεταξύ των δύο πόλεων είναι 60 χιλιόμετρα.*

2. λέμε ότι υπάρχει απόσταση ανάμεσα σε ανθρώπους, καταστάσεις, απόψεις κτλ. όταν υπάρχει μεγάλη διαφορά μεταξύ τους: *Όταν υπάρχει τέτοια απόσταση στις αντιλήψεις μας, δεν είναι δυνατό να συνεννοηθούμε.*

ΕΚΦΡ. από απόσταση, κρατάω σε απόσταση, σε απόσταση αναπνοής

η **απόσταση ασφαλείας** ουσ.: κρατάμε απόσταση ασφαλείας από κάτι ή κάποιον ώστε να μη υπάρχει κίνδυνος να πάθουμε κάτι κακό: *Όταν οδηγείτε, να κρατάτε απόσταση ασφαλείας από τα μπροστινά αυτοκίνητα.*

αποστηθίζω (αποστήθισα) ρημ.: όταν αποστηθίζουμε ένα κείμενο, το μαθαίνουμε όπως ακριβώς είναι γραμμένο, λέξη προς λέξη (= απομνημονεύω, μαθαίνω απέξω, παπαγαλίζω): *Δεν αρκεί να αποστηθίσεις το μάθημα, πρέπει να καταλαβαίνεις και το νόημά του.*

ο **αποστολέας** (του αποστολέα, των αποστολέων) ουσ.: αποστολέας είναι αυτός που στέλνει ένα γράμμα, ένα δέμα κτλ. (≠ παραλήπτης): *Πάνω αριστερά στο φάκελο είναι γραμμένο το όνομα του αποστολέα.*

η **αποστολή** (της αποστολής, των αποστολών) ουσ.:

1. η αποστολή είναι η πράξη που κάνουμε όταν στέλνουμε κάτι σε κάποιον: *Το ταχυδρομείο είναι η υπεύθυνη υπηρεσία για την αποστολή δεμάτων.*

2. η αποστολή είναι ένα σημαντικό έργο που μας έχει αναθέσει κάποιος: *Αποστολή της οργάνωσής μας είναι να βοηθάει τα παιδιά.*

3. η αποστολή είναι η ομάδα των ανθρώπων που παίρνουν μέρος σε αυτό το έργο (= αντιπροσωπεία): *Αναχωρεί η εθνική αποστολή για τη γενική συνεδρίαση του ΟΗΕ.*

η **αποταμίευση** (της αποταμίευσης, των αποταμιεύσεων) ουσ.: αποταμίευση κάνουμε όταν

δεν ξοδεύουμε όλα μας τα χρήματα, αλλά κάνουμε οικονομίες για να τα χρησιμοποιήσουμε αργότερα: *Αν μειώσετε τις σπατάλες, θα σας μείνουν και χρήματα για αποταμίευση.*

το **αποτέλεσμα** (του αποτελέσματος, των αποτελεσμάτων) ουσ.:

1. το αποτέλεσμα ενός γεγονότος είναι κάτι που προκαλεί το γεγονός αυτό (= συνέπεια, επακόλουθο ≠ αιτία): *Πολλά δυστυχήματα είναι αποτέλεσμα ανθρώπινου λάθους.*

2. το αποτέλεσμα είναι αυτό που γίνεται στο τέλος μιας ορισμένης κατάστασης: *Δοκίμασα τα πάντα για να χάσω βάρος αλλά τίποτα δεν είχε αποτέλεσμα.*

3. το αποτέλεσμα είναι αυτό που βγαίνει στο τέλος ενός διαγωνισμού, ενός αθλητικού αγώνα κτλ.: *Περιμένω με αγωνία τα αποτελέσματα των εξετάσεων. / Το αποτέλεσμα του αγώνα ήταν 2-0.*

4. το αποτέλεσμα είναι αυτό που βρίσκουμε όταν κάνουμε μια αριθμητική πράξη: *Το αποτέλεσμα της διαίρεσης δε βγήκε σωστό, ξαναδοκίμασε.*

ο **αποτελεσματικός**, η **αποτελεσματική**, το **αποτελεσματικό** επιρ.:

1. κάτι είναι αποτελεσματικό όταν φέρνει το αποτέλεσμα που θέλουμε: *Το ψωμί είναι πολύ αποτελεσματικό δώγμα για τα ψάρια.*

2. κάποιος είναι αποτελεσματικός στη δουλειά του όταν την κάνει γρήγορα και με επιτυχία: *Ο νέος υπάλληλος είναι δραστήριος και αποτελεσματικός.*

αποτελώ (αποτελέσα), **αποτελούμαι** ρημ.:

1. όταν κάτι αποτελεί κάτι άλλο, μπορούμε να το δούμε σαν να είναι αυτό το πράγμα (= είναι, θεωρείται): *Η ανεργία αποτελεί πρόβλημα για τους νέους. / Το γάλα αποτελεί τη βασική τροφή του μωρού.*

2. **αποτελεί** 3^ο πρ.: όταν κάποια πράγματα ή κάποιιοι άνθρωποι αποτελούν ένα σύνολο, είναι μέρη αυτού του συνόλου: *Η Ελλάδα είναι μία από τις χώρες που αποτελούν την Ευρωπαϊκή Ένωση.*

απότομα επιρ.:

1. όταν κάτι γίνεται απότομα, γίνεται χωρίς να το περιμένουμε (= ξαφνικά, προειδοποίητα): *Ξέσπασε απότομα δυνατή βροχή. / Μόλις είδε το σκυλί, φρενάρισε απότομα.*

2. όταν κάτι γίνεται απότομα, γίνεται με μεγάλη δύναμη και με άγριο τρόπο (= δυνατά): *Βρόντηξε απότομα την πόρτα πίσω του.*

3. όταν κάποιος φέρεται απότομα, φέρεται με άσχημο τρόπο, με αγένεια: *Έβαλε τα κλάματα γιατί της μίλησε απότομα.*

ο **απότομος**, η **απότομη**, το **απότομο** επιρ.:

1. ένα μέρος είναι απότομο όταν δεν μπορούμε να το ανέβουμε ή να το κατέβουμε εύκολα, γιατί έχει μεγάλη κλίση (= απόκρημνος): *Γλίστρησε στην απότομη πλαγιά.*

2. ένα γεγονός είναι απότομο όταν γίνεται ξαφνικά, χωρίς να το περιμένουμε (= ξαφνι-

κός): Η απότομη αλλαγή του καιρού μάς χάλασε την εκδρομή.

3. λέμε ότι κάποιος είναι απότομος όταν μιλάει ή φέρεται στους άλλους με αγένεια: Όταν νευριάζει, γίνεται απότομος και μιλάει άσχημα.

αποτραβιέμαι (αποτραβήχτηκα, αποτραβηγμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν αποτραβιόμαστε, μετακινούμαστε λίγο από εκεί όπου βρισκόμαστε (= τραβιέμαι): Αποτραβιχτήκαμε στην άκρη του δρόμου για να περάσει το λεωφορείο.

2. όταν αποτραβιόμαστε από κάτι, σταματάμε να ασχολούμαστε με αυτό (= αποσύρομαι): Αποτραβήχτηκε από τον αθλητισμό μετά το σοβαρό τραυματισμό του.

3. όταν αποτραβιόμαστε από κάποιον, σταματάμε να έχουμε σχέσεις μαζί του (= ξεκόβω): Από τότε που μετακόμισε αποτραβήχτηκε από την παλιά του παρέα.

η **αποτρίχωση** (της αποτρίχωσης, των αποτρίχώσεων) ΟΥΣ.: όταν μια γυναίκα κάνει αποτρίχωση, βγάζει τις τρίχες από τα πόδια ή από άλλα σημεία του σώματός της: Κάνει αποτρίχωση στις μασχάλες με ειδική κρέμα ή κερύ.

αποτυγχάνω ΡΗΜ. ⇒ **αποτυχαίνω**

αποτυχαίνω και **αποτυγχάνω** (απέτυχα και απότυχα) ΡΗΜ.:

1. όταν προσπαθούμε να κάνουμε κάτι και αποτυχαίνουμε, δεν καταφέρνουμε να το κάνουμε (≠ κατορθώνω, καταφέρνω): Απέτυχα να τον πείσω να αλλάξει γνώμη.

2. όταν αποτυχαίνουμε στις εξετάσεις ή σε κάποιο διαγωνισμό, δεν καταφέρνουμε να πάρουμε το βαθμό που πρέπει για να περάσουμε (≠ πετυχαίνω, περνάω): Τους έβαλαν δύσκολα θέματα και απέτυχε στις εξετάσεις.

3. **αποτυχαίνει** 3^ο ΠΡ.: λέμε ότι κάτι αποτυχαίνει όταν δεν έχει το αποτέλεσμα που θα θέλαμε (= ναυαγεί): Όλες οι προσπάθειες για να επικρατήσει ειρήνη στην περιοχή απέτυχαν.

ο **αποτυχημένος**, η **αποτυχημένη**, το **αποτυχημένο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι αποτυχημένος στη δουλειά του ή στη ζωή του, δεν έχει καταφέρει να κάνει σημαντικά πράγματα (≠ επιτυχημένος): Είναι ένας αποτυχημένος ηθοποιός που δεν έπαιξε ποτέ μεγάλους ρόλους.

2. όταν κάτι είναι αποτυχημένο, δεν έφερε αποτελέσματα ή δεν είχε το αποτέλεσμα που περιμέναμε (= ανεπιτυχής ≠ πετυχημένος, επιτυχής): Είναι φυσικό να αισθάνεται απογοήτευση μετά από τόσες αποτυχημένες προσπάθειες.

η **αποτυχία** (της αποτυχίας, των αποτυχιών) ΟΥΣ.:

1. αποτυχία είναι το να μην έχει πετύχει κάτι που κάναμε (≠ επιτυχία): Είναι πολύ εγωιστής για να παραδεχτεί την αποτυχία του στις εξετάσεις.

2. αποτυχία λέμε κάτι που δεν πέτυχε, που δεν έγινε όπως έπρεπε: Ο μουσκάς ήταν σκέτη αποτυχία, ανάλατος και κακοψημένος.

η **απουσία** (της απουσίας, των απουσιών) ΟΥΣ.:

1. η απουσία είναι το να μη βρίσκεται κάποιος κάπου μια ορισμένη στιγμή (≠ παρουσία): Μπορείς να με αντικαταστήσεις κατά την απουσία μου; / Κανείς δεν είχε αντιληφθεί την απουσία του.

2. όταν ένας μαθητής λείπει από το σχολείο και χάνει μία ώρα μαθήματος, παίρνει μία απουσία: Όποιος αργεί να μπει στην τάξη, θα παίρνει απουσία.

απουσιάζω (απουσίασα) ΡΗΜ.: όταν κάποιος ή κάτι απουσιάζει από κάπου, δε βρίσκεται εκεί που πρέπει ή εκεί που περιμένουμε να βρίσκεται (= λείπω): Πόσοι μαθητές απουσίαζαν χωρίς άδεια; / Από την έκθεσή σου απουσιάζει ο επίλογος.

η **απόφαση** (της απόφασης, των αποφάσεων) ΟΥΣ.: απόφαση είναι η τελική γνώμη που έχουμε για κάτι, αφού πρώτα εξετάσουμε ή σκεφτούμε όλες τις δυνατότητες που υπάρχουν: Η επιλογή του επαγγέλματος είναι μια δύσκολη απόφαση. / Δεν πρέπει να παίρνεις βιαστικές αποφάσεις.

ΕΚΦΡ. το παίρνω απόφαση

αποφασίζω (αποφάσισα), **αποφασίζομαι** (αποφασίστηκα, αποφασισμένος) ΡΗΜ.: όταν αποφασίζουμε κάτι, διαλέγουμε τι θα κάνουμε ή τι θα γίνει, αφού πρώτα σκεφτούμε ή συζητήσουμε όλες τις δυνατότητες που υπάρχουν: Συνέχιση της απεργίας αποφάσισαν οι καθηγητές. / Δεν αποφασίστηκε ακόμα η ημερομηνία των εκλογών.

ο **αποφασισμένος**, η **αποφασισμένη**, το **αποφασισμένο** ΕΠΙΘ.: κάποιος είναι αποφασισμένος όταν θέλει με κάθε τρόπο να κάνει κάτι που έχει αποφασίσει: Είναι αποφασισμένος να τα καταφέρει, όποιες και να 'ναι οι δυσκολίες.

αποφεύγω (απέφυγα), **αποφεύγομαι** (αποφεύχτηκα) ΡΗΜ.:

1. όταν αποφεύγουμε κάποιον ή κάτι, προσπαθούμε να μην είμαστε κοντά του: Τον αποφεύγουν ακόμα και οι φίλοι του.

2. όταν αποφεύγουμε κάτι, προσπαθούμε να μην το κάνουμε ή να μην το χρησιμοποιούμε: Αποφεύγω να τρώω το βράδυ. / Ποια φάρμακα πρέπει να αποφεύγονται στην εγκυμοσύνη;

3. αποφεύγουμε κάτι κακό όταν προσπαθούμε να το εμποδίσουμε να γίνει (= αποτρέπω): Φρέναρα και απέφυγα το τρακάρισμα.

αποχαιρετάω/αποχαιρετώ και **αποχαιρετίζω** (αποχαιρέτισα), **αποχαιρετιέμαι** και **αποχαιρετιζομαι** (αποχαιρετίστηκα) ΡΗΜ.:

1. όταν αποχαιρετάμε κάποιον, τον χαιρετάμε πριν φύγει ή πριν φύγουμε εμείς (= ξεπροβιδίζω, χαιρετάω): Ήρθε στο σταθμό για να μας αποχαιρετίσει.

2. λέμε ότι αποχαιρετάμε κάτι όταν το αφήνουμε πίσω μας: *Αποχαιρέτα τις διακοπές, γιατί από αύριο αρχίζουμε πάλι δουλειά.*

3. **αποχαιρετίζομαι** ΠΑΘ.: όταν αποχαιρετίζομαι με κάποιον, τον αποχαιρετάω και με αποχαιρετάει και αυτός: *Μη φύγεις χωρίς να αποχαιρετιστούμε!*

αποχαιρετίζω ΡΗΜ. ⇒ **αποχαιρετάω**

ο **αποχαιρετισμός** (του αποχαιρετισμού, των αποχαιρετισμών) ΟΥΣ.: αποχαιρετισμός είναι ο χαιρετισμός που λέμε σε κάποιον πριν φύγει: *Όταν έφτασε η ώρα του αποχαιρετισμού, όλοι του ευχήθηκαν καλό ταξίδι.*

η **αποχέτευση** (της αποχέτευσης, των αποχετεύσεων) ΟΥΣ.:

1. αποχέτευση είναι όταν απομακρύνονται τα βρόμικα νερά ή τα νερά της βροχής από τις πόλεις, τα κτίρια κτλ.: *Για την αποχέτευση των νερών της βροχής κατασκευάστηκαν υπόγειοι αγωγοί.*

2. αποχέτευση είναι το σύστημα από ειδικούς σωλήνες που χρησιμοποιείται για να φεύγουν τα βρόμικα νερά, τα νερά της βροχής κτλ.: *Βούλωσε η κεντρική αποχέτευση της πολυκατοικίας.*

η **αποχή** (της αποχής, των αποχών) ΟΥΣ.:

1. αποχή κάνουμε όταν δεν παίρνουμε μέρος σε κάτι (≠ συμμετοχή): *Τα σχολεία δε λειτουργούν, γιατί οι μαθητές κάνουν αποχή. / Μαζική ήταν η αποχή των ψηφοφόρων από τις εκλογές.*

2. κάνουμε αποχή από κάτι όταν το αποφεύγουμε: *Η θεραπεία που του σύστησε ήταν η αποχή από το κάπνισμα.*

η **απόχη** (της απόχης) ΟΥΣ.: η απόχη είναι ένα μικρό δίχτυ, που το κρατάμε από μια λεπτή και μακριά λαβή για να πιάνουμε ψάρια ή έντομα: *Γύρισε από τη θάλασσα με την απόχη του γεμάτη μικρά ψάρια.*

⚠ Η λέξη απόχη δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

αποχωρίζομαι (αποχωρίστηκα, αποχωρισμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν αποχωρίζομαι κάποιον ή κάτι που αγαπάω πολύ, το(ν) αφήνω και φεύγω μακριά του (= εγκαταλείπω): *Ακόμα και στις διακοπές, δεν αποχωρίζεται ποτέ τα αγαπημένα της βιβλία.*

2. **αποχωρίζομαι** ΠΑΘ.: όταν δύο ή περισσότεροι άνθρωποι αποχωρίζονται, φεύγει μακριά ο ένας από τον άλλο: *Αποχωρίστηκαν με δάκρυα στα μάτια.*

αποχωρώ (αποχώρησα) ΡΗΜ.:

1. όταν αποχωρώμε από ένα μέρος, φεύγουμε με τη θέλησή μας από εκεί: *Ο καθηγητής αποχώρησε εκνευρισμένος από την αίθουσα.*

2. όταν αποχωρούμε από δραστηριότητα, θέση κτλ., τη σταματάμε (= αποσύρομαι): *Μετά τις κατηγορίες εναντίον του αποχώρησε από το διοικητικό συμβούλιο της εταιρείας.*

απόψε ΕΠΙΡΡ.:

1. σήμερα το βράδυ: *Θα βγειτε απόψε;*

2. η νύχτα που πέρασε: *Δεν κοιμήθηκε καλά απόψε.*

η **άποψη** (της άποψης, των απόψεων) ΟΥΣ.:

1. η άποψη μας για ένα θέμα είναι αυτό που πιστεύουμε για αυτό το θέμα (= γνώμη): *Τι άποψη έχεις για αυτό που έγινε; / Κατά την άποψή μου, δεν έπρεπε να του μιλήσεις τόσο άσχημα.*

2. άποψη είναι η συγκεκριμένη πλευρά από την οποία εξετάζουμε και κρίνουμε ένα θέμα: *Ο Παρθενώνας είναι πολύ σημαντικό μνημείο, από αρχαιολογική και αρχιτεκτονική άποψη.*

3. η άποψη ενός τόπου είναι το να τον βλέπουμε από ψηλά ή από μακριά (= θέα): *Από το μπαλκόνι έχουμε ωραία άποψη της θάλασσας.*

η **απόψυξη** (της απόψυξης, των αποψύξεων) ΟΥΣ.:

1. κάνουμε απόψυξη όταν λιώνουμε τον πάγο που δημιουργείται στην κατάψυξη του ψυγείου: *Το ψυγείο γέμισε πάγο και χρειάζεται απόψυξη.*

2. η απόψυξη είναι όταν ξεπαγώνουμε κατεψυγμένα τρόφιμα: *Χρησιμοποιεί το φούρνο μικροκυμάτων για απόψυξη τροφών.*

ο **Απρίλης** (του Απρίλη, των Απρίληδων) ΟΥΣ. (ΑΝΕΠΙΣ.): έτσι λέγεται αλλιώς ο μήνας Απρίλιος: *Την πρώτη του Απρίλη είναι έθιμο να λέμε ψέματα.*

ο **Απρίλιος** (του Απριλίου) ΟΥΣ.: ο Απρίλιος είναι ο τέταρτος μήνας του χρόνου όταν ξεκινάμε να μετράμε από τον Ιανουάριο: *Στις 21 Απριλίου 1967 έγινε στην Ελλάδα στρατιωτικό πραξικόπημα.*

⚠ Η λέξη Απρίλιος δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **απροετοίμαστος**, η **απροετοίμαστη**, το **απροετοίμαστο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι απροετοίμαστος, δεν έχει προετοιμαστεί καθόλου ή δεν έχει προετοιμαστεί σωστά για κάτι (≠ προετοιμασμένος, έτοιμος): *Δεν πρόλαβε να διαβάσει και πήγε απροετοίμαστος στις εξετάσεις. / Η ξαφνική επίθεση μας βρήκε απροετοίμαστους, κανένας δεν περίμενε κάτι τέτοιο.*

απρόσεκτα και **απρόσεχτα** ΕΠΙΡΡ.: όταν κάνουμε κάτι απρόσεκτα, το κάνουμε χωρίς πολλή προσοχή, με αποτέλεσμα να γίνονται λάθη, ζημιές ή ατυχήματα (≠ προσεκτικά): *Όποιος οδηγεί απρόσεκτα βάζει σε κίνδυνο τη δική του ζωή αλλά και τις ζωές των άλλων.*

ο **απρόσεκτος**, η **απρόσεκτη**, το **απρόσεκτο** και ο **απρόσεχτος**, η **απρόσεχη**, το **απρόσεχτο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι απρόσεκτος, δε δείχνει προσοχή σε αυτό που κάνει, με αποτέλεσμα να κάνει λάθη ή να προκαλεί ζημιές ή ατυχήματα (≠ προσεκτικός): *Ένας απρόσεκτος οδηγός έχει τρακάρει το αυτοκίνητό μας.*

2. όταν μια κίνησή μας ή μια ενέργειά μας είναι απρόσεκτη, την κάνουμε χωρίς να τη σκεφτούμε ή χωρίς να δείξουμε την προσοχή που πρέπει (= απερίσκεπτος, επιπόλαιος): *Το απρόσεκτο*

άναμμα φωτιάς κοντά σε δάσος μπορεί να γίνει αιτία πυρκαγιάς.

η **απροσεξία** (της απροσεξίας, των απροσεξιών) ουσ.:

1. η απροσεξία είναι η έλλειψη προσοχής σε αυτό που κάνουμε ($\neq$ προσοχή): *Το ατύχημα οφείλεται στην απροσεξία του οδηγού. / Έσπασα το ποτήρι από απροσεξία.*

2. η απροσεξία είναι το λάθος ή η ζημιά που κάνουμε όταν δε δείχνουμε την προσοχή που πρέπει σε αυτό που κάνουμε: *Όταν γράφεις, βιάζεσαι και κάνεις συνέχεια απροσεξίες.*

ο **απροστάτευτος**, η **απροστάτευτη**, το **απροστάτευτο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι απροστάτευτος, δεν τον φροντίζει, δεν τον προστατεύει κανένας (= ανυπεράσπιστος): *Τα δυο ορφανά έμειναν μόνα και απροστάτευτα.*

2. όταν αφήνουμε κάτι απροστάτευτο, δεν το προφυλάσσουμε από τους κινδύνους: *Μην αφήνεις το κεφάλι σου απροστάτευτο από τον ήλιο. (= ακάλυπτος) / Τα ζώα δεν αφήνουν ποτέ απροστάτευτη τη φωλιά τους. (= αφρούρητος)*

η **Άπω Ανατολή** ουσ.: Άπω Ανατολή λέμε τις χώρες της Ασίας που βρίσκονται πιο μακριά από την Ινδία, όπως είναι η Κίνα, η Ιαπωνία κτλ.: *Η Ταϊλάνδη είναι μία από τις χώρες της Άπω Ανατολής.*

⚠ Η Άπω Ανατολή δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο **απών**, η **απούσα**, το **απόν** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι απών, δε βρίσκεται στη θέση του, απουσιάζει ($\neq$ παρών): *Όσοι μαθητές είναι απόντες θα πάρουν απουσία.*

άρα ΕΠΙΡΡ.: το χρησιμοποιούμε για να δείξουμε ότι κάτι γίνεται σαν αποτέλεσμα κάποιου άλλου πράγματος (= επομένως): *Ειδοποίησαν ότι θα αργήσουν, άρα δεν υπάρχει λόγος να ανησυχείς.*

η **αράδα** (της αράδας, των αράδων) ουσ.: η αράδα είναι η γραμμή σε ένα κείμενο (= σειρά): *Το κείμενο δεν είναι πάνω από δέκα αράδες.*

αράζω (άραξα, αραγμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν αράζουμε ένα πλοίο ή όταν ένα πλοίο αράζει, ρίχνουμε άγκυρα για να το κρατήσουμε ακίνητο μέσα στο νερό (= αγκυροβολώ): *Το πλοίο άραξε στο λιμάνι του νησιού. / Άραξαν το σκάφος σε μια έρημη παραλία.*

2. (ΑΝΕΠΙΣ.) λέμε ότι αράζω κάπου όταν πηγαίνω εκεί για να μείνω: *Πήρε τη σύνταξή του και άραξε στο χωριό του.*

3. (ΑΝΕΠΙΣ.) όταν ξαπλώνω κάπου αναπαυτικά, λέμε ότι αράζω εκεί (= βολεύομαι): *Άραξε στον καναπέ και είδε την ταινία.*

ΕΚΦΡ. την αράζω

αραιά ΕΠΙΡΡ.: όταν κάτι γίνεται αραιά, δε γίνεται σε συχνά διαστήματα (= σπάνια $\neq$ τακτικά): *Από τότε που έγινε εκείνη η παρεξήγηση, άρχισε να έρχεται πολύ πιο αραιά στο σπίτι μας.*

ο **αραιοκατοικημένος**, η **αραιοκατοικημένη**, το **αραιοκατοικημένο** ΕΠΙΘ.: μια περιοχή είναι αραιοκατοικημένη όταν έχει λίγους κατοίκους και τα σπίτια της είναι μακριά το ένα από το άλλο ($\neq$ πυκνοκατοικημένος): *Τα χωριά είναι πιο αραιοκατοικημένα από τις πόλεις.*

ο **αραιός**, η **αραιή**, το **αραιό** ΕΠΙΘ.:

1. όταν τα μαλλιά, τα δόντια, οι ίνες ενός υφάσματος κτλ. είναι αραιά, δε βρίσκονται το ένα πολύ κοντά στο άλλο ($\neq$ πυκνός): *Αυτό το ύφασμα είναι πολύ λεπτό και αραιό και σκίζεται εύκολα.*

2. όταν ένα σύνολο ανθρώπων είναι αραιό, δεν έχει πολλούς ανθρώπους (= λιγοστός): *Στη βραδινή παράσταση το κοινό ήταν αραιό.*

3. όταν ένα υγρό είναι αραιό, δεν έχει πηξει αρκετά (= νερούλος $\neq$ πηχτός): *Η σάλτσα είναι πολύ αραιή, χρειάζεται κι άλλο αλεύρι για να πηξει.*

4. αραιά λέμε τα γεγονότα που δε γίνονται συχνά (= σπάνιος $\neq$ συχνός): *Το χειμώνα τα δρομολόγια των πλοίων για τα νησιά είναι αραιά.*

αραιώνω (αραιώσα, αραιωμένος) ΡΗΜ.:

1. αραιώνουμε ένα υγρό όταν το κάνουμε να γίνει πιο αραιό ($\neq$ πηζώ): *Αραιώσε τη σούπα με λίγο νερό.*

2. λέμε ότι αραιώνουμε κάτι όταν δεν το κάνουμε τόσο συχνά (= ελαττώνω, μειώνω $\neq$ αυξάνω): *Αραιώσε τις επισκέψεις του.*

3. **αραιώνει** 3^ο ΠΡ.: κάτι αραιώνει όταν γίνεται αραιό, όταν έχει περισσότερα υγρά από όσα πρέπει ($\neq$ πηζει): *Αραιώσε πολύ η μπογιά με το νέφτι.*

4. **αραιώνει** 3^ο ΠΡ.: λέμε ότι κάτι αραιώνει όταν δε γίνεται τόσο συχνά όσο παλιά ($\neq$ πυκνώνει, αυξάνει): *Αραιώσαν τα δρομολόγια των τρένων.*

5. **αραιώνει** 3^ο ΠΡ.: κάτι αραιώνει όταν γίνεται πιο λίγο (= λιγοστεύει $\neq$ πυκνώνει): *Τα μαλλιά του άσπρισαν και αραιώσαν. / Αραιώσαν οι δουλειές στο μαγαζί.*

ο **αρακάς** (του αρακά, των αρακάδων) ουσ.:

1. αρακά λέμε το φυτό που βγάζει στρογγυλούς πράσινους σπόρους: *Στο περιβόλι τους έχουν φυτέψει αρακά, ρεβίθια και άλλα όσπρια.*

2. αρακά λέμε το φαγητό που γίνεται από τους σπόρους του φυτού: *Σήμερα θα φάμε κρέας με αρακά.*

ο **αράνης** (του αράνη, των αράνηδων) ουσ. (ΜΕΙΩΤ.): αράνη λέμε τον άνθρωπο που ανήκει στη μαύρη φυλή, κυρίως για να δείξουμε ότι είναι κατώτερος από τους ανθρώπους που ανήκουν στην άσπρη φυλή (= μαύρος): *Ήταν ρατσιστής και έλεγε ότι δεν ήθελε αράνηδες στο μαγαζί του.*

ΕΚΦΡ. καννίζω σαν αράνης

η **αράχνη** (της αράχνης, των αραχνών) ουσ.:

1. η αράχνη είναι ένα μικρό έντομο χωρίς φτερά, με μακριά και λεπτά πόδια, που φτιάχνει δίκτυ για φωλιά, μέσα στο οποίο πιάνει και την

τροφή του: *Μερικές αράχνες είναι δηλητηριώδεις.*

2. αράχνη λέμε το δίχτυ που φτιάχνει η αράχνη στους τοίχους ή στα ταβάνια του σπιτιού: *Έπιασε μια μακριά σκούπα για να καθαρίσει το ταβάνι από τις αράχνες.*

η **αρβύλα** (της αρβύλας, των αρβυλών) ουσ.: η αρβύλα είναι ένα παπούτσι από χοντρό δέρμα, που δένεται με κορδόνια και καλύπτει τον αστράγαλο: *Για να περπατήσει στο χιόνι, τού έδωσε ένα ζευγάρι παλιές αρβύλες από το στρατό.*

το **άρβυλο** (του άρβυλου, των άρβυλων) ουσ.: είναι ό,τι και η αρβύλα

αργά ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν κάτι γίνεται ή κινείται αργά, γίνεται ή κινείται με μικρή ταχύτητα ($\neq$ γρήγορα): *Είναι γέρος και περπατάει αργά.*

2. όταν λέμε ότι είναι αργά, εννοούμε ότι η ώρα είναι περασμένη ($\neq$ νωρίς): *Χόρευαν και διασκεδάζαν ως αργά τη νύχτα.*

3. όταν κάνουμε κάτι αργά, το κάνουμε με καθυστέρηση, σε περισσότερο χρόνο από τον κανονικό (= καθυστερημένα $\neq$ έγκαιρα): *Πέρασα από την τράπεζα και έφτασα αργά στη δουλειά μου.*

ΕΚΦΡ. αργά ή γρήγορα

αργά ή γρήγορα ΕΚΦΡ.: όταν λέμε ότι κάτι θα γίνει αργά ή γρήγορα, ξέρουμε ότι θα γίνει οπωσδήποτε, αλλά δεν ξέρουμε πότε: *Αργά ή γρήγορα θα παντρευτεί κι αυτός.*

ο **αργαλειός** (του αργαλειού, των αργαλειών) ουσ.: ο αργαλειός είναι ένα εργαλείο με το οποίο υφαίνουμε κουβέρτες, χαλιά κ.ά.: *Οι γυναίκες του χωριού κάθονταν μπροστά στον αργαλειό και ύφαιναν κουβέρτες.*

η **αργία** (της αργίας, των αργιών) ουσ.:

1. αργία είναι η ημέρα κατά την οποία δε δουλεύουμε, δεν πηγαίνουμε σχολείο κτλ., γιατί γιορτάζουμε κάποιο γεγονός: *Η Πρωτοχρονιά είναι επίσημη αργία σε όλη την Ευρώπη.*

2. όταν κάποιος δημόσιος υπάλληλος μπαίνει σε αργία, τιμωρείται για κάποιο σοβαρό λάθος που έκανε και σταματά να δουλεύει: *Τέθηκε σε αργία όταν αποδείχτηκε ότι πλαστογραφούσε υπογραφές.*

ο **αργοκίνητος**, η **αργοκίνητη**, το **αργοκίνητο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν ένα μεταφορικό μέσο είναι αργοκίνητο, κινείται πάρα πολύ αργά (= αργός $\neq$ γρήγορος): *Αυτό το τρένο είναι τόσο αργοκίνητο, που αποκλείεται να φτάσουμε στην ώρα μας!*

2. όταν ένας άνθρωπος είναι αργοκίνητος, κάνει τις δουλειές του πάρα πολύ αργά και καθυστερεί πολύ να τις τελειώσει (= αργός $\neq$ γρήγορος): *Οι υπάλληλοι είναι αργοκίνητοι, και η δουλειά έχει μείνει πίσω.*

η **αργοπορία** (της αργοπορίας, των αργοποριών) ουσ.: αργοπορία είναι το να γίνεται κάτι πιο αργά από τη στιγμή που πρέπει ή που περι-

μένουμε να γίνει (= καθυστέρηση): *Συγγνώμη για την αργοπορία, αλλά είχε πολλή κίνηση στο δρόμο.*

αργοπορώ (αργοπόρησα, αργοπορημένος) ΡΗΜ.:

1. όταν αργοπορώ, φτάνω κάπου με καθυστέρηση (= αργά, καθυστερώ): *Αργοπόρησε στη δουλειά του, γιατί είχε κίνηση στους δρόμους.*

2. όταν κάτι με αργοπορεί, με κάνει να κάνω κάτι με καθυστέρηση (= χασομεράω): *Με αργοπόρησε ένα τηλεφώνημα.*

ο **αργός**, η **αργή**, το **αργό** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι αργό, κινείται ή γίνεται με μικρή ταχύτητα ($\neq$ γρήγορος, ταχύς): *Το τρένο είναι αργό και θα φτάσει το βράδυ. / Η οικονομία της χώρας αναπτύσσεται με αργούς ρυθμούς.*

2. όταν κάποιος είναι αργός, κινείται ή κάνει κάτι σε περισσότερο χρόνο από τον κανονικό (= αργοκίνητος $\neq$ σβέλτος): *Ήταν πολύ αργός κολυμβητής και δεν κατάφερνε να ακολουθήσει τους άλλους.*

ο **αργυρός**, η **αργυρή**, το **αργυρό** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι αργυρό, είναι φτιαγμένο από άργυρο, από ασήμι (= ασημένιος): *Κέρδισε το αργυρό μετάλλιο στους αγώνες κολύμβησης.*

ο **άργυρος** (του αργύρου) ουσ.: άργυρος λέγεται αλλιώς το ασήμι: *Πολλά κέρματα είναι φτιαγμένα από άργυρο.*

⚠ Η λέξη άργυρος δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

η **άρδευση** (της άρδευσης, των αρδεύσεων) ουσ.: η άρδευση είναι το να μεταφέρεται νερό με ειδικές μηχανές για το πότισμα των χωραφιών: *Υπάρχει βλάβη στο σύστημα άρδευσης και τα χωράφια έμειναν απότιστα.*

η **αρένα** (της αρένας, των αρενών) ουσ.:

1. αρένα λέμε το κυκλικό γήπεδο στο οποίο γίνονται συνήθως αγώνες ανάμεσα σε ανθρώπους και ταύρους: *Μόλις ο ταύρος φάνηκε στην αρένα το πλήθος άρχισε να χειροκροτεί.*

2. αρένα λέμε κάποιο τομέα της ζωής στον οποίο υπάρχει σκληρός ανταγωνισμός για το ποιος είναι καλύτερος, δυνατότερος κτλ.: *Όταν τελειώσεις το πανεπιστήμιο και μπεις στην επαγγελματική αγορά, θα καταλάβεις πόσο δύσκολη είναι η ζωή.*

αρέσω (άρεσα) ΡΗΜ.:

1. όταν αρέσουμε σε κάποιον, μας βρίσκει όμορφους: *Οι ξανθές γυναίκες αρέσουν στους άντρες. / Ποτέ δε μου άρεσε ο Γιάννης.*

2. **αρέσει** 3^ο πρ.: όταν κάτι μας αρέσει, το βρίσκουμε ωραίο ή ευχάριστο: *Σου αρέσει το νέο μου κούρεμα; / Του αρέσει πολύ η μουσική. / Της αρέσει να μαγειρεύει. (= με ευχαριστεί)*

3. **αρέσει** 3^ο πρ.: όταν μου αρέσει κάτι, το θεωρώ σωστό: *Δε μου αρέσει η αδικία.*

το **άρθρο** (του άρθρου, των άρθρων) ουσ.:

1. (ΓΡΑΜΜ.) στη γραμματική, άρθρο λέμε τη λέξη που μπαίνει πριν από τα ουσιαστικά ή τα επίθετα, για να δείξουμε αν μιλάμε για ένα ορισμένο

πρόσωπο, πράγμα κτλ. ή όχι: *Υπάρχουν οριστικά άρθρα και αόριστα άρθρα.*

2. το άρθρο είναι ένα κείμενο σε εφημερίδα ή περιοδικό: *Διάβασα το άρθρο σου στην εφημερίδα.*

ο αριθμητής (του αριθμητή, των αριθμητών) ΟΥΣ. (ΜΑΘΗΜ.): ο αριθμητής ενός κλάσματος είναι ο αριθμός που γράφουμε πάνω από τη γραμμή του κλάσματος: *Στο κλάσμα 3/4 το 3 είναι ο αριθμητής.*

η αριθμητική (της αριθμητικής, των αριθμητικών) ΟΥΣ.: **1.** αριθμητική είναι οι τέσσερις πράξεις των αριθμών, δηλαδή η πρόσθεση, η αφαίρεση, ο πολλαπλασιασμός και η διαίρεση: *Είναι άσχετος από αριθμητική. Ούτε πόσο κάνουν 2 + 2 δεν ξέρει!*

2. αριθμητική είναι το σχολικό μάθημα που έχει σχέση με τους αριθμούς και τις πράξεις που κάνουμε με αυτούς: *Γράψαμε διαγώνισμα στην αριθμητική.*

το αριθμητικό (του αριθμητικού, των αριθμητικών) ΟΥΣ. (ΓΡΑΜΜ.): στη γραμματική, αριθμητικό λέμε τις λέξεις "ένας", "πρώτος", "μονός", που φανερώνουν πλήθος, ποσότητα, σειρά κτλ.: *Το "δέκατος" είναι αριθμητικό.*

η αριθμομηχανή (της αριθμομηχανής, των αριθμομηχανών) ΟΥΣ.: η αριθμομηχανή είναι η μικρή συσκευή που χρησιμοποιούμε για να κάνουμε αριθμητικές πράξεις (= κομπιουτεράκι): *Κάνε την αφαίρεση στην αριθμομηχανή για να μην κάνεις λάθος.*

ο αριθμός (του αριθμού, των αριθμών) ΟΥΣ.:

1. ο αριθμός είναι το σύμβολο ή η λέξη που παριστάνει ένα ποσό ή μια ποσότητα: *Πες μου έναν αριθμό από το 1 ως το 9. / Μπορείς να διαβάσεις τους αριθμούς στον πίνακα;*

2. χρησιμοποιούμε τη λέξη "αριθμός" όταν θέλουμε να δείξουμε τη θέση κάποιου πράγματος σε μια σειρά (= νούμερο): *Το λεωφορείο με τον αριθμό 7 θα φύγει σε πέντε λεπτά. / Σε ποιον αριθμό του δρόμου μένεις;*

3. ο αριθμός είναι μια ποσότητα ανθρώπων ή πραγμάτων: *Ένας μικρός αριθμός γυναικών σπουδάζει στον τομέα της πληροφορικής. / Ένας μεγάλος αριθμός καταστημάτων λειτουργεί χωρίς άδεια.*

4. αριθμό λέμε μια σειρά από αριθμούς που σχηματίζουμε όταν θέλουμε να πάρουμε κάποιον τηλεφωνο (= νούμερο): *Κάλεσε αυτόν τον αριθμό για ταξί.*

5. (ΓΡΑΜΜ.) στη γραμματική, αριθμό λέμε τη μορφή που παίρνει μία λέξη για να δείξει αν αναφερόμαστε σε ένα ή περισσότερα πράγματα: *Ο ενικός αριθμός και ο πληθυντικός αριθμός.*

ο αριθμός κυκλοφορίας ΟΥΣ.: ο αριθμός κυκλοφορίας ενός αυτοκινήτου ή μιας μοτοσικλέτας είναι ο αριθμός που υπάρχει στις πινακίδες του: *Αγόρασε καινούριο αυτοκίνητο και πρέπει να πάρει τις πινακίδες με τον αριθμό κυκλοφορίας.*

αριστερά ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν κάτι βρίσκεται αριστερά από κάτι άλλο, βρίσκεται στην αριστερή πλευρά του (**≠** δεξιά): *Η βιβλιοθήκη είναι αριστερά από το πιάνο.*

2. όταν κάτι κινείται προς τα αριστερά, κινείται προς την αριστερή κατεύθυνση (**≠** δεξιά): *Μετά το φανάρι, θα στρίψεις αριστερά.*

ο αριστερός, η αριστερή, το αριστερό ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι αριστερό, βρίσκεται ή κοιτάζει προς την πλευρά της καρδιάς μας (**≠** δεξιάς): *Έσπασε το αριστερό του πόδι. / Το περίπτερο βρίσκεται στην αριστερή γωνία του δρόμου.*

2. αριστερό είναι ένα πολιτικό κόμμα ή ένα πρόσωπο που πιστεύει ότι τα χρήματα ή η εξουσία θα πρέπει να μοιράζονται ίσα σε όλους τους πολίτες (**≠** δεξιός): *Στην περίοδο της δικτατορίας, είχε φυλακιστεί για τις αριστερές του ιδέες.*

αριστεύω (αρίστευσα) ΡΗΜ.: κάποιος αριστεύει όταν παίρνει τον καλύτερο βαθμό σε διαγωνισμό, σε εξετάσεις κτλ. (**≠** πατώνω): *Αρίστευσε στις εξετάσεις του πανεπιστημίου.*

ο αριστοκράτης (του αριστοκράτη, των αριστοκρατών), **η αριστοκράτισσα** (της αριστοκράτισσας) ΟΥΣ.:

1. ο αριστοκράτης κατάγεται από παλιά αριστοκρατική και, συνήθως, πλούσια οικογένεια (= ευγενής): *Τα παλιότερα χρόνια η πολιτική εξουσία ήταν στα χέρια των αριστοκρατών.*

2. αριστοκράτη λέμε ειρωνικά αυτόν που φέρεται σαν είναι αριστοκράτης χωρίς να είναι: *Πολύ αριστοκράτισσα το παίζει και δεν κάνει καμιά δουλειά μέσα στο σπίτι.*

ο άριστος, η άριστη, το άριστο ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι άριστος σε κάτι, είναι πάρα πολύ καλός σε αυτό (= εξαιρετος, κορυφαίος): *Ήταν πάντα άριστος στις σπουδές του. / Ο Ντα Βίντσι ήταν άριστος σχεδιαστής, ζωγράφος και γλύπτης.*

2. όταν κάτι είναι άριστο, είναι πάρα πολύ καλό (= εξαιρετικός): *Τα παπούτσια του είναι από δέρμα άριστης ποιότητας. / Στο νέο γραφείο οι συνθήκες εργασίας είναι άριστες.*

το αριστούργημα (του αριστουργήματος, των αριστουργημάτων) ΟΥΣ.: αριστούργημα είναι το έργο που γίνεται με μεγάλη τέχνη και είναι το καλύτερο στο είδος του (**≠** τερατούργημα): *Η Αφροδίτη της Μήλου είναι ένα από τα αριστουργήματα της γλυπτικής. / Το καινούριο του βιβλίο είναι πραγματικά αριστούργημα.*

ο αριστούχος, η αριστούχα, το αριστούχο ΕΠΙΘ.:

όταν ένας μαθητής ή ένας φοιτητής είναι αριστούχος, παίρνει πολύ μεγάλους βαθμούς στα μαθήματά του: *Κάθε χρόνο βραβεύονται οι αριστούχοι φοιτητές της σχολής μας.*

αρκετά ΕΠΙΡΡ.:

1. όσο χρειάζεται: *Δεν κοιμήθηκα αρκετά και νυστάζω.*

2. λέξη που χρησιμοποιούμε όταν θέλουμε να σταματήσει κάτι: *Αρκετά! Δεν αντέχω άλλη γκρίνια!*

ο **αρκετός**, η **αρκετή**, το **αρκετό** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι αρκετό για να γίνει κάτι άλλο, δεν είναι ούτε πιο πολύ ούτε πιο λίγο απ' όσο χρειάζεται: *Έχω αρκετά χρήματα για να ζήσω.*

2. αρκετό λέμε και κάτι όταν είναι παραπάνω απ' όσο χρειάζεται: *Έριξε αρκετό χιόνι στο βουνό. / Το γραπτό σου είχε αρκετά λάθη.*

η **αρκούδα** (της αρκούδας, των αρκούδων) ΟΥΣ.: η αρκούδα είναι ένα μεγάλο άγριο ζώο που ζει στο δάσος και μπορεί να σταθεί όρθιο στα δύο πιασνά του πόδια: *Σε αυτή την περιοχή έχει απαγορευτεί το κυνήγι της αρκούδας. / Οι πολικές αρκούδες είναι λευκές.*

το **αρκουδάκι** ΟΥΣ.:

1. το αρκουδάκι είναι το μικρό της αρκούδας: *Η αρκούδα με το αρκουδάκι έψαχναν για τροφή μέσα στο δάσος.*

2. αρκουδάκι λέμε το παιδικό παιχνίδι που είναι γούνινο και μοιάζει με μικρή αρκούδα: *Η μικρή μου αδερφή κοιμάται με ένα αρκουδάκι στην αγκαλιά της.*

⚠ Η λέξη αρκουδάκι δεν έχει γενική στον ενικό και στον πληθυντικό αριθμό.

ο **αρλεκίνος** (του αρλεκίνου, των αρλεκίνων) ΟΥΣ.: ο αρλεκίνος είναι μια αποκριάτικη στολή με ρούχα φτιαγμένα από πολύχρωμα κομμάτια: *Ντύθηκε αρλεκίνος με κόκκινο καπέλο και μικρά κουδούνια.*

η **αρλούμπα** (της αρλούμπας) ΟΥΣ.: όταν κάποιος λέει αρλούμπες, λέει ανόητες κουβέντες, χωρίς νόημα (= ανοησία, σαχλαμάρα): *Ήπια πολύ και άρχισε πάλι να λέει αρλούμπες.*

⚠ Η λέξη αρλούμπα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

το **άρμα** (του άρματος, των αρμάτων) ΟΥΣ.:

1. στα αρχαία χρόνια, το άρμα ήταν μια ελαφριά και ανοιχτή άμαξα με δύο ρόδες, που την έσερναν άλογα και τη χρησιμοποιούσαν στον πόλεμο ή στους αθλητικούς αγώνες: *Οι αρχαίοι Σπαρτιάτες ήταν γνωστοί για τις νίκες τους στους αγώνες με άρματα.*

2. άρμα λέμε το αμάξι που το στολίζουμε για να πάρει μέρος σε αποκριάτικες παρελάσεις κτλ.: *Τα άρματα στο καρναβάλι της Πάτρας είναι στολισμένα με μεγάλη φαντασία.*

3. άρματα ΠΛΗΘ.: στα παλιότερα χρόνια, τα άρματα ήταν τα όπλα του πολέμου: *Οι χωρικοί έπιασαν τα άρματα για να πολεμήσουν τους επιδρομείς.*

η **αρματοδρομία** (της αρματοδρομίας, των αρματοδρομιών) ΟΥΣ.: στην αρχαία Ελλάδα, αρματοδρομία έλεγαν τον αγώνα δρόμου που γινόταν με άρματα: *Οι αρματοδρομίες ήταν ένα από τα αγωνίσματα των αρχαίων Ολυμπιακών αγώνων.*

ο **αρματολός** (του αρματολού, των αρματολών) ΟΥΣ. (ΙΣΤΟΡ.): οι αρματολοί ήταν οι Έλληνες

στρατιώτες που φύλαγαν ορισμένες περιοχές από τους ληστές κατά την περίοδο της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας: *Οι αρματολοί ήταν οργανωμένοι σε μικρές ομάδες και κρύβονταν στα βουνά.*

αρματώνω (αρμάτωσα), **αρματώνομαι** (αρματώθηκα, αρματωμένος) ΡΗΜ. (ΑΝΕΠΙΣ.): αρματώνουν στρατό ή στρατιώτες όταν τους δίνουν τα απαραίτητα όπλα για τον πόλεμο (= εξοπλίζω ≠ ξαρματώνω): *Οι πλούσιοι έμποροι αγόραζαν όπλα για να αρματώσουν το στρατό. / Οι στρατιώτες αρματώθηκαν με όπλα και χειροβομβίδες.*

αρμέγω (άρμεξα), **αρμέγομαι** (αρμέχτηκα, αρμεγμένος) ΡΗΜ.: αρμέγουμε μια αγελάδα, μια κατσίκα κτλ. όταν βγάσουμε το γάλα της: *Αρμέγει την κατσίκα και πίνει αμέσως το γάλα της.*

αρμενίζω (αρμένισα) ΡΗΜ.:

1. αρμενίζει 3^ο ΠΡ.: αρμενίζει ένα πλοίο όταν ταξιθεύει στη θάλασσα: *Βλέπαμε τις βάρκες να αρμενίζουν στο πέλαγος.*

2. λέμε ότι κάποιος αρμενίζει όταν δεν προσέχει κάτι, γιατί σκέφτεται άλλα πράγματα: *Πού αρμενίζεις και δεν ακούς τι λέω;*

αρμόζει ΡΗΜ.: κάτι αρμόζει όταν είναι κατάλληλο για κάποιον ή για κάτι (= ταιριάζει): *Αυτοί οι βαθμοί δεν αρμόζουν σε έναν καλό μαθητή! / Δεν αρμόζουν σε ένα μοντέρνο σπίτι αυτά τα έπιπλα!*

⚠ Η λέξη αρμόζει έχει μόνο ενεστώτα και παρατατικό.

η **αρμονία** (της αρμονίας, των αρμονιών) ΟΥΣ.:

1. (ΜΟΥΣ.) στη μουσική, αρμονία είναι ο τρόπος που συνδυάζονται οι νότες μεταξύ τους, ώστε να ακούγονται ευχάριστοι ήχοι: *Η αρμονία της κλασικής μουσικής με ηρεμεί.*

2. η αρμονία είναι ο τρόπος που συνδυάζονται τα διαφορετικά πράγματα, έτσι ώστε να φαίνονται ωραία: *Περπατούσαμε στο δάσος θαυμάζοντας την αρμονία της φύσης.*

3. όταν υπάρχει αρμονία, οι άνθρωποι ζουν ειρηνικά, χωρίς πολέμους και καβγάδες (= ομόνοια): *Τα παιδιά συνεργάζονται με αρμονία μέσα στην τάξη.*

το **αρμόνιο** (του αρμόνιου, των αρμόνιων) ΟΥΣ.: το αρμόνιο είναι ένα μουσικό όργανο με πλήκτρα, που μοιάζει με το πιάνο: *Τα σύγχρονα αρμόνια είναι ηλεκτρικά και χρησιμοποιούνται στη ροκ μουσική.*

η **αρμύρα** ΟΥΣ. ➔ **αλμύρα**

ο **αρμυρός**, η **αρμυρή**, το **αρμυρό** ΕΠΙΘ. ➔ **αλμυρός**

το **αρνάκι** ΟΥΣ.: έτσι λέγεται αλλιώς το αρνί: *Φάγαμε αρνάκι ψητό στο φούρνο με πατάτες.*

⚠ Η λέξη αρνάκι δεν έχει γενική στον ενικό και στον πληθυντικό αριθμό.

αρνητικά ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν κάποιος απαντά αρνητικά σε κάτι, δίνει αρνητική απάντηση, δε συμφωνεί (≠ θετικά):

Του πρότεινα να συνεργαστούμε, αλλά μου απάντησε αρνητικά.

2. όταν κάτι μας επηρεάζει αρνητικά, μας κάνει κακό ή δε μας βοηθάει (≠ θετικά): Το κάπνισμα επηρεάζει αρνητικά την υγεία.

3. όταν αντιμετωπίζουμε μια κατάσταση αρνητικά, τη βλέπουμε από την αρνητική της πλευρά (= απαισιόδοξα ≠ αισιόδοξα): Μην αντιμετωπίζεις την αποτυχία αρνητικά.

ο **αρνητικός**, η **αρνητική**, το **αρνητικό** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι αρνητικό, δε συμφωνεί με κάτι άλλο ή δεν το δέχεται (≠ θετικός): Έκανε αίτηση για μια δουλειά αλλά έλαβε αρνητική απάντηση. (≠ καταφατικό) / Μην είσαι αρνητικός με την τεχνολογία.

2. κάτι είναι αρνητικό όταν αναφέρεται στην κακή πλευρά των πραγμάτων (≠ θετικός): Ένα από τα αρνητικά στοιχεία του χαρακτήρα του είναι η επιπολαιότητά του. / Παρουσίασαν την αρνητική εικόνα της πόλης.

3. (ΓΡΑΜΜ.) στη γραμματική, μια αρνητική πρόταση έχει μία από τις λέξεις "όχι", "δεν", "κανείς", "ποτέ" κτλ.: Να βρείτε τις αρνητικές προτάσεις του κειμένου.

ο **αρνητικός αριθμός** ΟΥΣ. (ΜΑΘΗΜ.): ο αρνητικός αριθμός είναι ο αριθμός που είναι μικρότερος από το μηδέν (0) (≠ θετικός αριθμός): Το -5 είναι αρνητικός αριθμός ενώ το +5 είναι θετικός αριθμός.

το **αρνί** (του αρνιού, των αρνιών) ΟΥΣ.:

1. το αρνί είναι το μικρό σε ηλικία πρόβατο: Οι κτηνοτρόφοι κουρεύουν τα αρνιά πριν από το καλοκαίρι.

2. το κρέας του ζώου αυτού, που το μαγειρεύουμε και το τρώμε: Το Πάσχα τρώμε αρνί ψητό στη σούβλα.

3. αρνί λέμε τον πολύ ήρεμο, καλό και αγαθό άνθρωπο: Πώς εκείνη η στρίγγλα έγινε αρνάκι;

ο **αρνίσιος**, η **αρνίσια**, το **αρνίσιο** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι αρνίσιο, έχει σχέση με το κρέας του αρνιού: Ψήσαμε αρνίσια παιδάκια στα κάρβουνα.

αρνούμαι/αρνιέμαι (αρνήθηκα) ΡΗΜ.:

1. όταν δεν παίρνουμε κάτι που μας δίνουν, το αρνούμαστε (≠ δέχομαι): Αρνήθηκε να παραλάβει το βραβείο.

2. αρνούμαι μία πρόταση που μου κάνουν όταν λέω όχι (= απορρίπτω ≠ δέχομαι, αποδέχομαι): Δεν μπορώ να αρνηθείς την πρόσκλησή μου για το πάρτι!

3. αρνούμαστε κάτι όταν δεν κάνουμε αυτό που μας ζητάνε (≠ συμφωνώ, δέχομαι): Αρνήθηκε να τον ψηφίσει στις εκλογές. / Ο πρωθυπουργός αρνήθηκε να κάνει δηλώσεις.

4. όταν πιστεύω ότι κάτι δεν είναι αληθινό ή σωστό, το αρνούμαι (≠ παραδέχομαι, αναγνωρίζω, ομολογώ): Αρνήθηκε ότι έκανε κάτι παράνομο. / Αρνείται ότι έχει μυστικά από μένα.

το **άροτρο** (του αρότρου, των αρότρων) ΟΥΣ.: άροτρο λέμε αλλιώς το αλέτρι: Το άροτρο το σέρνουν συνήθως βόδια ή άλογα.

ο **αρουραίος** (του αρουραίου, των αρουραίων) ΟΥΣ.: αρουραίο λέμε το μεγάλο ποντικό που ζει στα χωράφια και στις πόλεις και είναι βλαβερός για τον άνθρωπο: Οι αρουραίοι κυκλοφορούν στους υπονόμους των πόλεων.

η **άρπα** (της άρπας, των αρπών) ΟΥΣ.: η άρπα είναι ένα μουσικό όργανο με πολλές χορδές, που παίζεται με τα δάχτυλα και των δύο χεριών: Η άρπα έχει ταυτιστεί με το όργανο που παίζουν οι άγγελοι.

αρπάξει το αυτί μου ΕΚΦΡ.: λέμε ότι το αυτί μας αρπάξει κάτι όταν το ακούμε τυχαία: Κάτι άρπαξε τ' αυτί μου για απεργία.

αρπάζω (άρπαξα), **αρπάζομαι** (αρπάχτηκα, αρπαγμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν αρπάζουμε κάποιον, τον πιάνουμε και τον τραβάμε με δύναμη (= γραπώνω): Τον άρπαξε από το γιακά και τον χαστούκισε.

2. όταν αρπάζουμε κάτι, το παίρνουμε γρήγορα και ξαφνικά (= βουτάω): Της άρπαξε το ψωμί από τα χέρια. / Άρπαξε το σακάκι του και έφυγε.

3. λέμε ότι αρπάζουμε κάτι όταν το παίρνουμε κρυφά ή με τη βία (= κλέβω, ληστεύω): Οι ληστές άρπαξαν όλα τα κοσμήματα από το συρτάρι.

4. όταν αρπάζουμε μια αρρώστια, την παθαίνουμε (= κολλάω): Άρπαξε ένα σοβαρό κρυολόγημα.

5. **αρπάξει** ΕΝΕΡΓ. 3^ο ΠΡ.: όταν κάτι αρπάξει, αρχίζει να καίγεται από την έξω πλευρά: Έχε το νου σου στο φαγητό, μην αρπάξει. / Έχει ευαίσθητο δέρμα και αρπάξει εύκολα στον ήλιο.

6. **αρπάζομαι** ΠΑΘ.: αρπαζόμαστε από κάπου όταν πιανόμαστε γερά και δυνατά από εκεί (= γαντζώνομαι, γραπώνομαι): Αρπάχτηκε από τα κάγκελα της σκάλας για να μη γλιστρήσει.

7. **αρπάζομαι** ΠΑΘ.: λέμε ότι κάποιος αρπάζεται όταν θυμώνει εύκολα: Δεν τολμάς να τον μαλώσεις, αρπάζεται αμέσως.

8. **αρπάζομαι** ΠΑΘ.: λέμε ότι κάποιος αρπάζεται με κάποιον άλλο όταν μαλώνουν (= καβγαδίζω, τσακώνομαι): Αρπάχτηκαν σαν άγρια θηρία τ' αδέρφια μεταξύ τους.

ΕΚΦΡ. αρπάξει το αυτί μου, αρπάζω μέσα από τα χέρια, την άρπαξα

αρπάζω μέσα από τα χέρια ΕΚΦΡ.: όταν λέμε ότι αρπάζουμε κάτι μέσα από τα χέρια κάποιου, του παίρνουμε κάτι που ήταν δικό του ή το είχε σίγουρο (= αρπάζω την μπουκιά από το στόμα): Μου άρπαξε τη δουλειά μέσα από τα χέρια.

το **αρπακτικό** (του αρπακτικού, των αρπακτικών) ΟΥΣ.: τα αρπακτικά είναι πουλιά με γυρίστο ράμφος και μυτερά νύχια, που αρπάζουν το κρέας για να το φάνε: Ο αετός και το γεράκι είναι αρπακτικά.

△ Η λέξη χρησιμοποιείται συνήθως στον πληθυντικό αριθμό.

ο **αρραβώνας** (του αρραβώνα, των αρραβώνων) ΟΥΣ.:

1. αρραβώνας είναι το να αρραβωνιαστούν ένας άντρας και μια γυναίκα και η τελετή που γίνεται για αυτό: *Πέρσι έκαναν τους αρραβώνες τους και φέτος παντρεύτηκαν.*

2. ο αρραβώνας είναι το χρονικό διάστημα από τη στιγμή που δίνεται η υπόσχεση για γάμο μέχρι το γάμο: *Ο αρραβώνας τους κράτησε δύο χρόνια.*

3. οι αρραβώνες είναι τα δαχτυλίδια που ανταλλάσσουν οι αρραβωνιασμένοι (= βέρα): *Της έδωσε χρυσό αρραβώνα.*

αρραβωνιάζω (αρραβωνιάσα), **αρραβωνιάζομαι** (αρραβωνιάστηκα, αρραβωνιασμένος)

ΡΗΜ.:

1. όταν οι γονείς αρραβωνιάζουν το παιδί τους, συμφωνούν να δώσει υπόσχεση σε έναν άντρα ή σε μια γυναίκα ότι θα παντρευτούν: *Αρραβώνιασαν το γιο τους με μια πολύ καλή κοπέλα.*

2. **αρραβωνιάζομαι** ΠΑΘ.: όταν μια γυναίκα και ένας άντρας αρραβωνιάζονται, δίνουν υπόσχεση ο ένας στον άλλο ότι θα παντρευτούν: *Αρραβωνιάστηκαν και του χρόνου θα παντρευτούν.*

ο **αρραβωνιαστικός** (του αρραβωνιαστικού, των αρραβωνιαστικών), η **αρραβωνιαστική** (της αρραβωνιαστικής) ΟΥΣ.: ο αρραβωνιαστικός μιας γυναίκας είναι αυτός με τον οποίο έχει αρραβωνιαστεί (= μνηστήρας): *Πρόκειται να παντρευτεί τον αρραβωνιαστικό της.*

αρρωσταίνω (αρρώστησα) ΡΗΜ.:

1. όταν αρρωσταίνουμε, δε νιώθουμε καλά και συνήθως έχουμε πυρετό ή πονάμε: *Αρρώστησα και δεν πήγα στο σχολείο. / Αρρώστησε βαριά και τον μετέφεραν στο νοσοκομείο.*

2. λέμε ότι αρρωσταίνουμε όταν νιώθουμε μεγάλη στενοχώρια για κάτι (= στενοχωριέμαι, υποφέρω): *Αρρώστησε όταν είδε τη ζημιά του αυτοκινήτου.*

η **αρρώστια** (της αρρώστιας) ΟΥΣ.:

1. αρρώστια λέμε την κακή κατάσταση της υγείας ενός ανθρώπου, ενός ζώου ή ενός φυτού (= ασθένεια): *Η ανεμοβλογιά είναι παιδική αρρώστια. / Ακολούθησε τις συμβουλές του γιατρού και νίκησε την αρρώστια.*

2. λέμε αρρώστια το μεγάλο πάθος που καταντά ελάττωμα ή κακιά συνήθεια: *Το ποδόσφαιρο είναι η μεγάλη του αρρώστια!*

△ Η λέξη αρρώστια δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

ο **αρρωστιάρης**, η **αρρωστιάρα**, το **αρρωστιάτικο** ΕΠΙΘ. (ΜΕΙΩΤ.):

1. όταν κάποιος είναι αρρωστιάρης, αρρωσταίνει πολύ συχνά ή πολύ εύκολα: *Είναι πολύ αρρωστιάρα η μικρή, κάθε τόσο την τρέχουν στους γιατρούς!*

2. λέμε ότι κάτι είναι αρρωστιάτικο όταν είναι αδύνατο και έχει άσχημη όψη: *Το δέντρο ήταν*

γυμνό με αρρωστιάρικά κλαδιά. / Το φως ήταν πολύ αχνό, σχεδόν αρρωστιάτικο.

ο **άρρωστος** (του αρρώστου, των αρρώστων), η **άρρωστη** (της άρρωστης) ΟΥΣ.: ο άρρωστος είναι ο άνθρωπος που έχει κάποια αρρώστια (= ασθένεια): *Ο γιατρός ασχολείται με την περίθαλψη και τη θεραπεία του αρρώστου.*

ο **άρρωστος**, η **άρρωστη**, το **άρρωστο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν ένας ζωντανός οργανισμός είναι άρρωστος, έχει κάποιο πρόβλημα στην υγεία του (≠ υγιής): *Χθες ήταν άρρωστος και δεν ήρθε στο σχολείο. / Η τριανταφυλλιά είναι άρρωστη και έχει χάσει όλα της τα φύλλα.*

2. (ΑΝΕΠΙΣ.) όταν είμαστε άρρωστοι με κάτι, μας αρέσει πάρα πολύ και ασχολούμαστε διαρκώς με αυτό (= τρελός): *Είναι άρρωστος με τους αγώνες ταχύτητας!*

ο **αρσενικός**, η **αρσενική**, το **αρσενικό** ΕΠΙΘ.:

1. στο αρσενικό φύλο ανήκουν οι άντρες και τα αγόρια (≠ θηλυκός): *Οι γυναίκες πετυχαίνουν στο χώρο εργασίας και απειλούν το αρσενικό φύλο.*

2. ένα αρσενικό ζώο δεν μπορεί να γεννήσει μωρά ή αυγά (≠ θηλυκός): *Η αρσενική φάλαινα έχει μήκος έξι με επτά μέτρα.*

3. αρσενικό λέμε κάτι που είναι σκληρό, δυνατό κτλ. και συνήθως ταιριάζει σε άντρα και όχι σε γυναίκα (= αντρικός): *Στο τηλέφωνο άκουσα μια σκληρή, αρσενική φωνή.*

4. (ΓΡΑΜΜ.) στη γραμματική, αρσενικό είναι το γένος των λέξεων που παίρνουν το άρθρο "ο": *Η κατάληξη "-ος" είναι η πιο συνηθισμένη κατάληξη των αρσενικών ουσιαστικών.*

η **άρση βαρών** ΟΥΣ.: η άρση βαρών είναι το άγνισμα στο οποίο οι αθλητές σηκώνουν βάρη: *Είναι πρωταθλητής στην άρση βαρών.*

△ Η άρση βαρών δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

το **αρτοποιείο** (του αρτοποιείου, των αρτοποιείων) ΟΥΣ. (ΕΠΙΣ.): αρτοποιείο λέμε το φούρνο: *Τα αρτοποιεία θα μείνουν κλειστά την ημέρα των Χριστουγέννων.*

ο **αρτοποιός** (του αρτοποιού, των αρτοποιών) ΟΥΣ. (ΕΠΙΣ.): ο αρτοποιός είναι ο φούρναρης: *Ο Σύλλογος Αρτοποιών της Ελλάδας διαμαρτυρήθηκε για τη μείωση της τιμής του ψωμιού.*

τα **αρχαία** (των αρχαίων) ΟΥΣ.: τα αρχαία είναι τα ερείπια ή τα κτίρια που σώζονται από τα αρχαία χρόνια: *Επισκέφτηκαν τη Βεργίνα για να δουν τα αρχαία.*

τα **αρχαία ελληνικά** ΟΥΣ.:

1. τα αρχαία ελληνικά είναι η γλώσσα που μιλούσαν οι αρχαίοι Έλληνες: *Τα ομηρικά ποιήματα είναι γραμμένα στα αρχαία ελληνικά.*

2. αρχαία ελληνικά λέμε το μάθημα στο οποίο διδασκόμαστε την αρχαία ελληνική γλώσσα: *Δεν παίρνει καλούς βαθμούς στα αρχαία ελληνικά.*

η **αρχαιολογία** (της αρχαιολογίας) ΟΥΣ.:

1. η αρχαιολογία είναι η επιστήμη που μελετάει τις αρχαίες κοινωνίες, εξετάζοντας τα κτίρια,

τα εργαλεία ή άλλα αντικείμενα που σώζονται από εκείνα τα χρόνια: Έχει ειδικευτεί στην προϊστορική αρχαιολογία.

2. (ΜΕΙΣΤ.) αρχαιολογία λέμε κάτι που είναι πολύ παλιό, που δεν είναι πια στη μόδα: Πέταξαν τις αρχαιολογίες που είχαν στο σπίτι τους και αγόρασαν καινούρια έπιπλα.

△ Η λέξη αρχαιολογία δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο αρχαιολογικός, η αρχαιολογική, το αρχαιολογικό ΕΠΙΘ.: αρχαιολογικό είναι οτιδήποτε έχει σχέση με την αρχαιολογία, τον αρχαιολόγο και τα αρχαία μνημεία: Οι αρχαιολογικές έρευνες στις Μυκήνες οδήγησαν στην ανακάλυψη αρχαίων τάφων.

ο αρχαιολόγος, η αρχαιολόγος (του/της αρχαιολόγου, των αρχαιολόγων) ΟΥΣ.: ο αρχαιολόγος είναι ο επιστήμονας που ασχολείται με τη μελέτη των αρχαίων μνημείων: Έλληνες αρχαιολόγοι ανακάλυψαν τον τάφο της Βεργίνας.

ο αρχαίος, η αρχαία, το αρχαίο ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι αρχαίο, υπήρξε ή έγινε τα πολύ παλιά χρόνια (≠ νέος, σύγχρονος): Στο γυμνάσιο διδασκόμαστε αρχαία ελληνική ιστορία.

2. λέμε αρχαίο κάτι που είναι πολύ παλιό: Αυτός ο υπολογιστής είναι αρχαίος και πρέπει να τον αλλάξω.

η αρχή (της αρχής, των αρχών) ΟΥΣ.:

1. η αρχή είναι το σημείο από το οποίο αρχίζει κάτι (≠ τέλος): Πληρώνω το ενοίκιο στην αρχή του μήνα.

2. η αρχή είναι αυτό στο οποίο στηρίζεται κάτι (= βάση, θεμέλιο): Η ειλικρίνεια είναι αρχή της φιλίας. / Οι αρχές της φυσικής.

3. η αρχή είναι καθετί που θεωρούμε σωστό και το ακολουθούμε στη ζωή μας (= αξία): Είναι άνθρωπος με αρχές. / Είναι ενάντια στις αρχές μου να δέχομαι δώρα από πελάτες.

4. αρχές ΠΛΗΘ.: οι άνθρωποι και οι υπηρεσίες που έχουν την εξουσία: Οι ελληνικές αρχές ερευνούν την υπόθεση.

το αρχηγείο (του αρχηγείου, των αρχηγείων) ΟΥΣ.: το αρχηγείο είναι το μέρος στο οποίο εργάζεται ο αρχηγός και η υπηρεσία που διοικεί: Το Αρχηγείο Πυροσβεστικού Σώματος (Α.Π.Σ.) έχει την έδρα του στην Αθήνα.

ο αρχιεπίσκοπος (του αρχιεπισκόπου, των αρχιεπισκόπων) ΟΥΣ. (ΘΡΗΣΚ.): στη χριστιανική θρησκεία, ο αρχιεπίσκοπος είναι ο αρχηγός της ορθόδοξης χριστιανικής εκκλησίας: Ο αρχιεπίσκοπος της Βόρειας Αμερικής θα επισκεφτεί τον αρχιεπίσκοπο της Ελλάδας.

αρχίζω (άρχισα) ΡΗΜ.:

1. όταν αρχίζουμε κάτι, είμαστε έτοιμοι να το κάνουμε (= ξεκινάω ≠ τελειώνω, σταματάω): Αρχισα να αδειάζω τη βαλίτσα μου.

2. όταν αρχίζουμε κάτι, το κάνουμε για πρώτη φορά (= ξεκινάω ≠ σταματάω): Πότε αρχίζεις την καινούρια δουλειά;

3. αρχίζει 3^ο ΠΡ.: όταν κάτι αρχίζει μια ορισμένη στιγμή, αυτή είναι η αρχή του (= ξεκινάει): Τα σχολεία αρχίζουν το Σεπτέμβριο. (≠ τελειώνει) / Μόλις άρχισε η βροχή. (≠ σταματάει)

4. αρχίζει 3^ο ΠΡ.: όταν ένας δρόμος αρχίζει από κάπου, εκεί βρίσκεται η αρχή του (≠ καταλήγει, τελειώνει): Λίγο μετά το χωριό αρχίζει το μονοπάτι.

τα **αρχικά** (των αρχικών) ΟΥΣ.: τα αρχικά είναι τα κεφαλαία γράμματα με τα οποία αρχίζει το μικρό και το επώνυμο ενός ανθρώπου: Τα αρχικά του Γιώργου Σεφέρη είναι Γ.Σ.

αρχικά ΕΠΙΡΡ.: όταν λέμε αρχικά, εννοούμε στην αρχή (≠ τελικά): Αρχικά τον συμπαθούσα, με τον καιρό όμως άλλαξα γνώμη.

ο αρχικός, η αρχική, το αρχικό ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι αρχικό, βρίσκεται ή γίνεται στην αρχή, πριν από όλα τα άλλα (≠ τελικός): Το αρχικό γράμμα της πρότασης είναι πάντα κεφαλαίο. / Το αρχικό σχέδιο ήταν να πάμε εκδρομή, αλλά άλλαξαμε γνώμη.

η αρχιμηνιά (της αρχιμηνιάς) ΟΥΣ. (ΑΝΕΠΙΣ.): αρχιμηνιά είναι η πρώτη μέρα του μήνα: Την αρχιμηνιά λέμε "καλό μήνα".

△ Η λέξη αρχιμηνιά δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο αρχιτέκτονας, η αρχιτέκτονας (του/της αρχιτέκτονα, των αρχιτεκτόνων) και **η αρχιτεκτόνισσα** (της αρχιτεκτόνισσας) ΟΥΣ.:

1. ο αρχιτέκτονας είναι αυτός που το επάγγελμά του είναι να σχεδιάζει κτίρια ή άλλες κατασκευές: Ο Ικτίνος και ο Καλλικράτης ήταν οι αρχιτέκτονες του Παρθενώνα.

2. αρχιτέκτονας ΑΡΣ.: αρχιτέκτονα λέμε τον άνθρωπο που σκέφτεται πρώτος μια σημαντική ιδέα και την κάνει πραγματικότητα: Ένας Ολλανδός οικονομολόγος υπήρξε πρωτεργάτης και αρχιτέκτονας του ευρώ.

η αρχιτεκτονική (της αρχιτεκτονικής, των αρχιτεκτονικών) ΟΥΣ.:

1. αρχιτεκτονική λέμε την επιστήμη που ασχολείται με το σχεδιασμό των κτιρίων: Σπούδασε αρχιτεκτονική στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο.

2. η αρχιτεκτονική ενός κτιρίου είναι το σχέδιο, η μορφή που έχει: Πρόκειται για ένα χαρακτηριστικό δείγμα σύγχρονης αρχιτεκτονικής.

ο άρχοντας (του άρχοντα, των αρχόντων), **η αρχόντισσα** (της αρχόντισσας) ΟΥΣ.:

1. άρχοντα λέμε κάποιον που έχει μεγάλο αξίωμα στην κυβέρνηση, στο δήμο κτλ.: Οι δημοτικοί άρχοντες θα μας τιμήσουν με την παρουσία τους στην εκδήλωση.

2. παλιότερα, ο άρχοντας ήταν κάποιος που καταγόταν από καλή και πλούσια οικογένεια και είχε σημαντική θέση στην κοινωνία: Μια φορά κι έναν καιρό, ζούσε ένας άρχοντας που είχε τρεις κόρες.

3. άρχοντα λέμε κάποιον που ζει πλούσια και άνετη ζωή: Τι σπίτι είναι αυτό! Τι ανέσεις! Εσύ εδώ είσαι άρχοντας!

το **αρχοντικό** (του αρχοντικού, των αρχοντικών) ΟΥΣ.:

1. τα παλιότερα χρόνια, αρχοντικά λέγονταν το σπίτι στα οποία έμεναν άρχοντες: *Τα παλιά αρχοντικά είχαν ψηλά ζωγραφιστά ταβάνια και πολλά δωμάτια.*

2. αρχοντικό λέμε το σπίτι που είναι πολύ μεγάλο και πλούσιο και μοιάζει με αυτά των παλιών αρχόντων: *Το σπίτι του είναι μεγάλο και άνετο. Σωστό αρχοντικό!*

το **άρωμα** (του αρώματος, των αρωμάτων) ΟΥΣ.:

1. το άρωμα είναι κάθε ευχάριστη μυρωδιά: *Τα αρώματα των λουλουδιών την άνοιξη είναι μεθυστικά.*

2. άρωμα λέμε το υλικό που το βάζουμε σε διάφορα τρόφιμα για να πάρουν μια ορισμένη μυρωδιά (= γεύση): *Καραμέλες με άρωμα λεμόνι. / Παγωτό με άρωμα βανίλιας.*

3. άρωμα λέμε αλλιώς την κολόνια: *Στο ασανσέρ μύριζε ένα κομψό γυναικείο άρωμα.*

αρωματίζω (αρωμάτισα), **αρωματίζομαι** (αρωματίστηκα, αρωματισμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν αρωματίζουμε κάτι, ρίχνουμε πάνω του άρωμα ή άλλο μυρωδικό κτλ., για να μυρίζει ωραία: *Αρωμάτισε το χώρο γεμίζοντας ένα καλαθάκι με ξύλο κανέλας. / Έριξε дуόσμο για να αρωματίσει τη σάλτσα.*

2. **αρωματίζει** 3^ο ΠΡ.: όταν κάτι αρωματίζει ένα χώρο, αφήνει το άρωμά του και ο χώρος μυρίζει ωραία: *Το αποσμητικό αρωμάτισε την κουζίνα.*

3. **αρωματίζομαι** ΠΑΘ.: όταν αρωματιζόμαστε, βάζουμε άρωμα ή κολόνια στο σώμα μας, για να μυρίζουμε ωραία: *Πλύθηκε, ντύθηκε, αρωματίστηκε κι έφυγε για το πάρτι.*

ο **αρωματικός**, η **αρωματική**, το **αρωματικό** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι αρωματικό, έχει ή βγάζει ευχάριστη μυρωδιά: *Η δάφνη είναι αρωματικό φυτό. / Τι όμορφα που μυρίζουν αυτά τα αρωματικά κεριά!*

ας ΜΟΡ.:

1. το χρησιμοποιούμε όταν προτείνουμε κάτι: *Ας παίξουμε ένα παιχνίδι.*

2. το χρησιμοποιούμε για να κάνουμε μια ευχή: *Ας γεννηθεί γερό το παιδί!*

3. το χρησιμοποιούμε για να δείξουμε ότι κάτι θα έπρεπε να είχε γίνει ή να είχε γίνει με άλλο τρόπο: *Ας πρόσεχες και δε θα έπεφτες!*

4. το χρησιμοποιούμε για να δείξουμε αδιαφορία για κάτι: *Εγώ θα βγω το βράδυ κι ας φωνάζει.*

ας γίνει ό,τι θέλει ΕΚΦΡ.: το λέμε όταν δε μας ενδιαφέρει τι θα συμβεί: *Ας γίνει ό,τι θέλει, εμένα δε με νοιάζει.*

το **ασανσέρ** ΟΥΣ.: το ασανσέρ είναι μια ειδική κατασκευή που λειτουργεί με ρεύμα και κινείται ανάμεσα στους ορόφους ενός κτιρίου για να μεταφέρει ανθρώπους ή αντικείμενα (= ανελκυστήρας): *Κάλεσε το ασανσέρ για να*

ανεβεί στον τέταρτο. / Είχε διακοπή ρεύματος και κλείστηκε στο ασανσέρ.

⚠ Η λέξη ασανσέρ δεν κλίνεται.

ο **ασβέστης** (του ασβέστη) ΟΥΣ.: ο ασβέστης είναι ένα άσπρο υλικό σαν σκόνη, που το διαλύουμε στο νερό και το χρησιμοποιούμε στις οικοδομές αντί για άμμο ή για να βάφουμε τους τοίχους: *Άσπρισε τους τοίχους με ασβέστη.*

⚠ Η λέξη ασβέστης δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

ασβεστώνω (ασβέστωσα), **ασβεστώνομαι** (ασβεστώθηκα, ασβεστωμένος) ΡΗΜ.: όταν ασβεστώνουμε έναν τοίχο ή άλλη επιφάνεια, τον βάφουμε άσπρο με ασβέστη (= ασπρίζω): *Ασβεστώσαμε το δωμάτιο του μωρού. / Πρέπει να ασβεστωθεί η αυλή.*

ο **ασβός** (του ασβού, των ασβών) ΟΥΣ.: ο ασβός είναι ένα μικρό άγριο ζώο με γκριζό κεφάλι με δύο μαύρες λωρίδες, που ζει κάτω από τη γη: *Ο ασβός έχει άσχημη μυρωδιά.*

ο **ασεβής**, η **ασεβής**, το **ασεβές** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι ασεβής, δε δείχνει σεβασμό στο Θεό ή σε κάτι που θεωρείται ιερό (≠ ευσεβής): *Όποιος μιλάει ή χαζεύει την ώρα της προσευχής είναι ασεβής.*

ο **ασήκωτος**, η **ασήκωτη**, το **ασήκωτο** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι ασήκωτο, είναι πάρα πολύ βαρύ και δεν μπορούμε να το σηκώσουμε: *Η βαλίτσα είναι ασήκωτη, γιατί τη γέμισα με όλα μου τα βιβλία.*

ο **ασήμαντος**, η **ασήμαντη**, το **ασήμαντο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι ασήμαντο, δεν έχει μεγάλη σημασία ή αξία και δεν αξίζει να του δίνουμε προσοχή (≠ σημαντικός, σοβαρός): *Τσακώνονται συνέχεια με ασήμαντες αφορμές.*

2. όταν κάποιος είναι ασήμαντος, δεν είναι πολύ σπουδαίος ή γνωστός (≠ σημαντικός, σπουδαίος, αξιόλογος): *Από ασήμαντος καλλιτέχνης έγινε ξαφνικά πρώτο όνομα.*

ο **ασημένιος**, η **ασημένια**, το **ασημένιο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι ασημένιο, είναι φτιαγμένο από ασήμι (= αργυρός): *Έβαλε τη φωτογραφία της σε μια ασημένια κορνίζα.*

2. λέμε ότι κάτι είναι ασημένιο όταν έχει το χρώμα του ασημιού και γυαλίζει (= ασημής): *Το ασημένιο φεγγάρι φώτιζε τον ξάστερο ουρανό.*

το **ασήμι** (του ασημιού, των ασημιών) ΟΥΣ.: το ασήμι είναι πολύτιμο μέταλλο με απαλό γκριζό χρώμα, που το χρησιμοποιούμε για να φτιάχνουμε κοσμήματα, στολίδια κτλ. (= άργυρος): *Της χάρισε ένα βραχιόλι από ασήμι με επίστρωση χρυσού.*

το **ασημικό** (του ασημικού, των ασημικών) ΟΥΣ.: ασημικά λέμε τα αντικείμενα που είναι φτιαγμένα από ασήμι και τα χρησιμοποιούμε για διακόσμηση: *Πρέπει να γυαλίσω τα ασημικά μου.*

⚠ Η λέξη ασημικό χρησιμοποιείται συνήθως στον πληθυντικό αριθμό.

η **ασθένεια** (της ασθένειας, των ασθενειών) ΟΥΣ. (ΕΠΙΣ.): έτσι λέγεται αλλιώς η αρρώστια (= νόσος): *Ο αλκοολισμός είναι η τρίτη θανατηφόρα ασθένεια στον πλανήτη.*

το **ασθενές φύλο** ΟΥΣ.: ασθενές φύλο λένε κά-ποιοι τις γυναίκες, για να τις ξεχωρίζουν από τους άντρες, που τους λένε ισχυρό φύλο: *Σήμερα που οι γυναίκες εργάζονται, δεν μπορού-με να λέμε ότι είναι ασθενές φύλο.*

ο **ασθενής**, η **ασθενής**, το **ασθενές** ΕΠΙΘ.:

1. (ΕΠΙΣ.) όταν κάποιος είναι ασθενής, είναι άρ-ρωστος (≠ υγιής): *Όσοι υπάλληλοι είναι ασθε-νείς θα φέρουν ιατρικές βεβαιώσεις.*

2. όταν κάτι είναι ασθενές, δεν έχει μεγάλη δύναμη ή ένταση (≠ ισχυρός): *Οι άνεμοι στα πελάγη θα είναι ασθενείς.*

3. όταν κάποιος έχει ασθενή χαρακτήρα ή θέ-ληση, επηρεάζεται εύκολα από τους άλλους (= αδύναμος ≠ δυνατός): *Είναι ασθενής χαρακτή-ρας και οι άλλοι τον κάνουν ό,τι θέλουν.*

4. όταν λέμε ότι έχουμε ασθενή όραση, ακοή ή μνήμη, εννοούμε ότι δε βλέπουμε, δεν ακού-με ή δε θυμόμαστε πολύ καλά (= μειωμένος): *Τώρα στα γεράματα, η ακοή του είναι ασθενής και φοράει ακουστικά.*

ο **ασθενής**, η **ασθενής** (του/της ασθενή, των ασθενών) ΟΥΣ. (ΕΠΙΣ.): ο ασθενής είναι ο άνθρω-πος που έχει κάποια ασθένεια, κάποια αρρώστια (= άρρωστος): *Ο γιατρός εξέτασε με προσοχή τον ασθενή. / Η κατάσταση του ασθενή χειρο-τέρεψε.*

το **ασθενοφόρο** (του ασθενοφόρου, των ασθε-νοφόρων) ΟΥΣ.: ασθενοφόρο είναι το αυτοκί-νητο που μεταφέρει γρήγορα αρρώστους και τραυματίες στο νοσοκομείο όταν έχουν κάποιο σοβαρό πρόβλημα (= νοσοκομειακό): *Ο για-τρός αμέσως κάλεσε ασθενοφόρο, που μετέφε-ρε τον τραυματισμένο παίκτη στο νοσοκομείο.*

ο **Ασιάτης** (του Ασιάτη, των Ασιατών), η **Ασιά-τισσα** (της Ασιάτισσας) ΟΥΣ.+ΕΠΙΘ.: Ασιάτης είναι αυτός που είναι από την Ασία: *Οι Κινέζοι και οι Ινδοί είναι Ασιάτες. / Ο Ασιάτης κατακτητής Ταμερλάνος ήταν ξακουστός για τη σκληρότη-τά του.*

ο **ασιατικός**, η **ασιατική**, το **ασιατικό** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι ασιατικό, έχει σχέση με την Ασία ή με τους Ασιάτες: *Ο ασιατικός ελέφαντας είναι λίγο μικρότερος από τον ελέφαντα που ζει στην Αφρική.*

η **άσκηση** (της άσκησης, των ασκήσεων) ΟΥΣ.:

1. άσκηση είναι το να γυμνάζουμε το σώμα ή το μυαλό μας: *Τα σταυρόλεξα βοηθούν στην άσκηση της μνήμης. (= εξάσκηση) / Η άσκηση χαρίζει υγεία. (= άθληση) / Κάνει ειδικές ασκή-σεις για τη μέση και την κοιλιά.*

2. οι ασκήσεις είναι γραπτές ερωτήσεις στις οποίες απαντάμε για να μας βοηθήσουν να μάθουμε κάτι (= πρόβλημα): *Έλυσα όλες τις ασκήσεις των μαθηματικών.*

ο **άσος** (του άσου, των άσων) ΟΥΣ.:

1. ο άσος είναι το χαρτί της τράπουλας που έχει τον αριθμό 1: *Έχω και τους τέσσερις άσους της τράπουλας και σε κερδίζω.*

2. (ΑΝΕΠΙΣ.) ο άσος είναι ο μικρότερος βαθμός που μπορεί να πάρει κάποιος σε ένα διαγωνί-σμα, μάθημα κτλ.: *Πήρε άσο σε πέντε μαθήμα-τα κι έμεινε στην ίδια τάξη.*

3. λέμε ότι κάποιος είναι άσος σε κάτι όταν εί-ναι πολύ καλός σε αυτό: *Είναι άσος στο κο-λύμπι.*

ΕΚΦΡ. μένω στον άσο

η **ασπίδα** (της ασπίδας, των ασπίδων) ΟΥΣ.:

1. η ασπίδα είναι ένα μεγάλο κομμάτι από μέ-ταλλο, ξύλο ή άλλο υλικό, που το κρατούσαν παλιότερα οι στρατιώτες για να προστατεύονται από τα χτυπήματα των αντιπάλων: *Η εγκατά-λειψη της ασπίδας στο πεδίο της μάχης θεω-ρούνταν μεγάλη προσβολή για το στρατιώτη.*

2. λέμε ότι κάτι είναι ασπίδα όταν μας προστα-τεύει από κάποιον κίνδυνο (= προστασία): *Το εμβόλιο αποτελεί ασπίδα από επικίνδυνες και θανατηφόρες ασθένειες.*

η **ασπιρίνη** (της ασπιρίνης, των ασπιρινών) ΟΥΣ.: η ασπιρίνη είναι χάπι που κατεβάζει τον πυρετό και μας ανακουφίζει από διάφορους πόνους: *Πήρε μία ασπιρίνη για τον πονοκέφαλο.*

το **ασπράδι** (του ασπραδιού, των ασπραδιών) ΟΥΣ.:

1. ασπράδι είναι το μέρος του αβγού που, όταν είναι ωμό, είναι διάφανο, και, όταν το μαγει-ρεύουμε, γίνεται άσπρο: *Η συνταγή λέει να χτυπήσεις τα ασπράδια χωριστά από τους κρό-κους.*

2. ασπράδι λέμε το άσπρο μέρος του ματιού: *Με το στίλο της τραυμάτισε κατά λάθος το ασπράδι του ματιού της.*

ο **ασπριδερός**, η **ασπριδερή**, το **ασπριδερό** ΕΠΙΘ.: κάτι είναι ασπριδερό όταν έχει σχεδόν άσπρο χρώμα: *Η παραλία είχε μεγάλα ασπριδε-ρά βότσαλα και κοχύλια.*

ασπρίζω (άσπρισα, άσπρισμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν ασπρίζουμε κάτι, το βάφουμε με άσπρη μπογιά (= ασβεστών): *Πριν το πανηγύρι, οι νοικοκυρές καθαρίζουν τις αυλές και ασπρί-ζουν τα πεζοδρόμια.*

2. κάτι ασπρίζει όταν γίνεται άσπρο (= λευ-καίνω ≠ μαυρίζω): *Άσπρισαν τα βουνά από τα χιόνια. / Άσπρισαν τα ρούχα με το πλύσιμο. / Γέραςε και άσπρισαν τα μαλλιά του.*

3. λέμε ότι ασπρίζω όταν γίνομαι χλωμός (= χλωμαίζω): *Άσπρισε από το φόβο του όταν είδε το φίδι.*

ο **ασπρομάλλης**, η **ασπρομάλλα**, το **ασπρο-μάλλικο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι ασπρομάλ-λης, έχει άσπρα μαλλιά, συνήθως γιατί είναι μεγάλος σε ηλικία: *Έδωσε τη θέση του σε ένα ασπρομάλλικο γεροντάκι.*

τα **ασπρόρουχα** (των ασπρόρουχων) ΟΥΣ.: ασπρόρουχα λέμε τα εσώρουχα, τα σεντόνια,

τις μαξιλαροθήκες και άλλα ρούχα που είναι φτιαγμένα από άσπρο ύφασμα: *Τα ασπρόρουχα πλένονται χωριστά από τα σκούρα ρούχα.*

ο **άσπρος**, η **άσπρη**, το **άσπρο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι άσπρο, έχει το χρώμα του χιονιού ή του γάλακτος (= λευκός ≠ μαύρος): *Ο γέροντας είχε μια μακριά, άσπρη γενειάδα.*

2. λέμε ότι κάτι είναι άσπρο όταν έχει ανοιχτό χρώμα, για να το ξεχωρίσουμε από κάτι άλλο που έχει έντονο χρώμα (= λευκός): *Το άσπρο κρασί πίνεται πάντα κρύο. / Η φέτα είναι άσπρο τυρί.*

3. λέμε ότι κάτι είναι άσπρο όταν δεν έχει πάνω του σχέδια, χρώματα ή γράμματα (= λευκός): *Σημείωσε τα ψώνια σε μια άσπρη κόλλα χαρτί.*

4. λέμε ότι κάποιος γίνεται άσπρος όταν το πρόσωπό του γίνεται χλωμό, συνήθως από αρρώστια ή μεγάλο φόβο (= χλωμός, ωχρός): *Έγινε άσπρος από το φόβο του.*

ΕΚΦΡ. άσπρος σαν το πανί, βλέπω άσπρη μέρα

άσπρος σαν το πανί ΕΚΦΡ.: λέμε ότι κάποιος γίνεται άσπρος σαν το πανί όταν γίνεται χλωμός, χάνει το χρώμα του, κυρίως από φόβο: *Είδε μια νυχτερίδα και έγινε άσπρος σαν το πανί.*

ο **αστακός** (του αστακού, των αστακών) ΟΥΣ.:

1. ο αστακός είναι ζώο που ζει στη θάλασσα, έχει μαλακό όστρακο, δύο μεγάλες δαγκάνες που τσιμπάνε, και κόκκινο χρώμα: *Βλέπαμε τους αστακούς να βγαίνουν από τη θάλασσα και να περπατάνε στην παραλία.*

2. αστακό λέμε το κρέας αυτού του ζώου, που το τρώμε συνήθως βραστό ή ψητό: *Καθίσαμε σε μια ψαροταβέρνα και φάγαμε αστακό.*

ασταμάτητα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάτι γίνεται ασταμάτητα, γίνεται συνεχώς χωρίς να σταματάει καθόλου (= αδιάκοπος, συνεχής): *Για έναν ολόκληρο χρόνο έκαναν ασταμάτητες πρόβες για την παράσταση.*

ο **ασταμάτητος**, η **ασταμάτητη**, το **ασταμάτητο** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι ασταμάτητο, συνεχίζεται για μεγάλο διάστημα χωρίς να σταματάει καθόλου (= αδιάκοπος, συνεχής): *Για έναν ολόκληρο χρόνο έκαναν ασταμάτητες πρόβες για την παράσταση.*

ο **άστεγος**, η **άστεγη**, το **άστεγο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι άστεγος, δεν έχει σπίτι για να μείνει: *Το σπίτι τους έπεσε από το σεισμό, και έμειναν άστεγοι.*

αστεία ΕΠΙΡΡ.: όταν κάνουμε κάτι αστεία, το κάνουμε με τρόπο που προκαλεί γέλιο στους άλλους (= κωμικά): *Οι κλόουν φοράνε τεράστια παπούτσια και περπατούν πολύ αστεία.*

αστειεύομαι (αστειεύτηκα) ΡΗΜ.:

1. όταν αστειεύομαστε, κάνουμε ή λέμε αστεία (= κάνω πλάκα): *Γελάει και αστειεύεται με όλους!*

2. όταν αστειεύομαστε με κάτι, δεν το αντιμετωπίζουμε σοβαρά: *Δεν πρέπει να αστειεύεσαι με την υγεία σου.*

3. λέμε ότι κάποιος δεν αστειεύεται όταν αυτά που λέει θα τα κάνει οπωσδήποτε: *Δεν αστειεύεται, θα σε τιμωρήσει. / Το νέο νομοσχέδιο για την τρομοκρατία δεν αστειεύεται.*

το **αστείο** (του αστείου, των αστειών) ΟΥΣ.: το αστείο είναι κάτι που λέει ή κάνει κάποιος για να κάνει τους άλλους να γελάσουν: *Πες μας κανένα αστείο να γελάσουμε. (= καλαμπούρι) / Όλο αστεία κάνει, δεν μπορείς να του μιλήσεις σοβαρά. (= πλάκα)*

ΕΚΦΡ. δε σηκώνω αστεία, μεταξύ σοβαρού και αστειού, ούτε γι' αστείο, το ρίχνω στο αστείο

ο **αστείος**, η **αστεία**, το **αστείο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι αστείο, μας κάνει να γελάμε (= κωμικός): *Οι κλόουν κάνουν αστείες γκριμάτσες.*

2. όταν κάποιος είναι αστείος, κάνει ή λέει αστεία πράγματα: *Είναι πολύ αστείος και μας διασκεδάζει με τα ανέκδοτα που λέει.*

3. αστείο λέμε κάτι που δεν αξίζει να του δίνουμε σημασία (= σοβαρός): *Ακύρωσε το ραντεβού με μια αστεία δικαιολογία.*

ΕΚΦΡ. στ' αστεία

το **αστέρι** (του αστεριού, των αστεριών) ΟΥΣ.:

1. αστέρι είναι το ουράνιο σώμα που λάμπει τη νύχτα στον ουρανό (= άστρο): *Ο ουρανός ήταν γεμάτος αστέρια.*

2. αστέρι λέμε καθετί που έχει το σχήμα του αστεριού: *Η στολή του στρατηγού έχει τέσσερα αστέρια. / Η τουρκική σημαία έχει ένα άσπρο αστέρι.*

3. αστέρι λέμε κάποιον διάσημο και πετυχημένο ηθοποιό, τραγουδιστή κτλ.: *Ο Μάρλον Μπράντο είναι αστέρι του παγκόσμιου κινηματογράφου.*

4. (ΑΝΕΠΙΣ.) όταν λέμε για κάποιον ότι είναι αστέρι, εννοούμε ότι είναι πολύ καλός σε κάτι (= άσος): *Είναι αστέρι στη φυσική.*

ο **αστερίας** (του αστερίου, των αστεριών) ΟΥΣ.: ο αστερίας είναι ένα ζώο της θάλασσας, που το σώμα του έχει το σχήμα του αστεριού και καλύπτεται από μικρά αγκάθια: *Έκανα βουτιά και έπιασα έναν κόκκινο αστερία.*

ο **αστικός**, η **αστική**, το **αστικό** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι αστικό, έχει σχέση με την πόλη: *Η ζωή στα μεγάλα αστικά κέντρα έχει έντονους ρυθμούς. (≠ αγροτικός)*

2. όταν ένα λεωφορείο ή ένα τηλεφώνημα είναι αστικό, εξυπηρετεί την επικοινωνία μέσα στην ίδια πόλη (≠ υπεραστικός): *Στην Αθήνα, εκτός από τα αστικά λεωφορεία, υπάρχει και το μετρό. / Τα αστικά τηλεφωνήματα έχουν φτηνότερες χρεώσεις.*

ο **άστοχος**, η **άστοχη**, το **άστοχο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι άστοχο, δε φτάνει στο στόχο του (≠ εύστοχος): *Δεν μπήκε ούτε ένα γκολ, αφού όλες οι μπαλιές ήταν άστοχες.*

2. όταν κάποιος είναι άστοχος, δεν πετυχαίνει το στόχο (≠ εύστοχος): *Είναι πολύ άστοχος στη σκοποβολή.*

3. λέμε ότι κάτι που κάνουμε ή λέμε είναι άστοχο όταν δεν ταιριάζει στη συγκεκριμένη περίπτωση (= ακατάλληλος): *Η παρατήρησή του είναι άστοχη και δεν έχει σχέση με το θέμα που συζητάμε.*

αστοχώ (αστόχησα) ΡΗΜ.:

1. όταν αστοχούμε, δε βρίσκουμε το στόχο (≠ ευστοχώ): *Πυροβόλησε το πουλί αλλά αστόχησε. / Αστόχησε στο χτύπημα του πέναλτι.*

2. λέμε ότι αστοχούμε σε κάτι όταν κάνουμε λάθος (= λαθεύω, πέφτω έξω): *Αστόχησε στην επιλογή επαγγέλματος. / Οι μετεωρολόγοι αστόχησαν στις προβλέψεις τους.*

ο αστράγαλος (του αστραγάλου, των αστραγάλων) ΟΥΣ.: ο αστράγαλος είναι το κόκαλο του ποδιού που βρίσκεται πάνω από τη φτέρνα: *Έπεσε και στραμπούληξε τον αστράγαλο. / Η φούστα ήταν πολύ μακριά και έφτανε μέχρι τον αστράγαλο.*

η αστραπή (της αστραπής, των αστραπών) ΟΥΣ.:

1. η αστραπή είναι η λάμψη που εμφανίζεται για κάποιες στιγμές στον ουρανό, όταν βρέχει: *Μετά τις πρώτες αστραπές, άρχισε να βρέχει δυνατά.*

2. όταν λέμε ότι κάποιος κινείται σαν αστραπή, εννοούμε ότι κινείται πάρα πολύ γρήγορα: *Έφυγε σαν αστραπή, και δεν πρόλαβα να τον χαιρετήσω.*

το αστραπόβροντο (του αστραπόβροντου, των αστραπόβροντων) ΟΥΣ.: αστραπόβροντο είναι η αστραπή και η βροντή μαζί που βλέπουμε και ακούμε όταν βρέχει πολύ δυνατά: *Ξέσπασε μια δυνατή καταιγίδα με φοβερά αστραπόβροντα.*

ο αστραφτερός, η αστραφτερή, το αστραφτερό ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι αστραφτερό, βγάζει δυνατό φως ή λάμψη (= λαμπερός): *Φόρεσε την αστραφτερή του πανοπλία και κίνησε για τη μάχη.*

2. λέμε ότι κάτι είναι αστραφτερό όταν είναι έντονο ή υπερβολικό και τραβάει την προσοχή μας: *Θαμπώθηκε από την αστραφτερή πολυτέλεια.*

αστράφτω (άστραψα) ΡΗΜ.:

1. αστράφτει ΕΝΙΚ. 3^ο ΠΡ.: αστράφτει όταν ρίχνει αστραπές: *Αστράφτει και βροντάει πριν πιάσει βροχή.*

2. αστράφτει 3^ο ΠΡ.: όταν κάτι αστράφτει, είναι φωτεινό και καθαρό (= λάμπει, λαμποκοπάει): *Τα πλακάκια της κουζίνας αστράφτουν από καθαριότητα.*

3. λέμε ότι κάποιος αστράφτει όταν το πρόσωπό του φανερώνει χαρά (= λάμπω): *Μόλις τον είδε, τα μάτια της άστραψαν από χαρά.*

το άστρο (του άστρου, των άστρων) ΟΥΣ.: το άστρο είναι το αστέρι που λάμπει στον ουρανό: *Μετράει τα άστρα και κάνει ευχές.*

ΕΚΦΡ. γυρεύω τον ουρανό με τ' άστρα

η αστρολογία (της αστρολογίας) ΟΥΣ.: η αστρολογία είναι η μελέτη της κίνησης των πλανητών και των άστρων, επειδή πολλοί άνθρωποι πιστεύουν ότι τα άστρα επηρεάζουν τη ζωή μας και το χαρακτήρα μας: *Ασχολείται με την αστρολογία και τα ζώδια.*

⚠ Η λέξη αστρολογία δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο αστρολόγος, η αστρολόγος (του/της αστρολόγου, των αστρολόγων) ΟΥΣ.: ο αστρολόγος είναι ο ειδικός που ασχολείται με την αστρολογία και δίνει στους ανθρώπους πληροφορίες για το χαρακτήρα και το μέλλον τους: *Διαβάζει κάθε εβδομάδα το ωροσκόπιο και ακολουθεί τις συμβουλές του αστρολόγου.*

ο αστροναύτης, η αστροναύτης (του/της αστροναύτη, των αστροναυτών) και **η αστροναύτισσα** (της αστροναύτισσας) ΟΥΣ.: ο αστροναύτης έχει εκπαιδευτεί για να μπορεί να ταξιδεύει στο διάστημα: *Ήταν ο πρώτος αστροναύτης που πάτησε το πόδι του στη Σελήνη.*

η αστρονομία (της αστρονομίας) ΟΥΣ.:

1. η αστρονομία είναι η επιστήμη που μελετάει τα ουράνια σώματα: *Σπούδασε αστρονομία για να μελετήσει τα μυστήρια του σύμπαντος.*

2. η αστρονομία είναι το σχολικό μάθημα με αυτό το θέμα: *Στην αστρονομία μαθαίνουμε για τις κινήσεις των πλανητών.*

⚠ Η λέξη αστρονομία δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

το αστροπελέκι (του αστροπελεκίου, των αστροπελεκιών) ΟΥΣ. (ΑΝΕΠΙΣ.):

1. αστροπελέκι λέμε τον κεραυνό: *Μην πας στην παραλία την ώρα της καταιγίδας, μπορεί να σε χτυπήσει κανένα αστροπελέκι.*

2. (ΜΕΙΩΤ.) αστροπελέκι λέμε ειρωνικά κάποιον όταν μιλάει ή φέρεται ανόητα: *Αστροπελέκι μου εσύ! Πάλι λάθος απάντηση έδωσες.*

η αστυνομία (της αστυνομίας) ΟΥΣ.:

1. η αστυνομία είναι η κρατική υπηρεσία που φροντίζει ώστε να εφαρμόζονται οι νόμοι και να μπορούν οι πολίτες να ζουν με ασφάλεια: *Τηλεφώνησε στην αστυνομία για να καταγγείλει την κλοπή.*

2. αστυνομία λέμε και όλους τους ανθρώπους που εργάζονται σε αυτή την υπηρεσία (= αστυνομικοί): *Οι διαδηλωτές συγκρούστηκαν με την αστυνομία.*

3. αστυνομία λέμε και το κτίριο στο οποίο λειτουργεί αυτή η υπηρεσία (= αστυνομικό τμήμα): *Ο κλέφτης συνελήφθη και κρατείται στην αστυνομία.*

⚠ Η λέξη αστυνομία δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

το αστυνομικό τμήμα ΟΥΣ.: το αστυνομικό τμήμα είναι το κτίριο στο οποίο λειτουργούν τα γραφεία της αστυνομίας: *Τον συνέλαβαν και τον μετέφεραν στο αστυνομικό τμήμα.*

ο αστυνομικός, η αστυνομικός (του/της αστυνομικού, των αστυνομικών) και **η αστυνομικά** (της αστυνομικάς) ΟΥΣ.: ο αστυνομικός είναι αυτός που υπηρετεί στην αστυνομία: *Οι*

αστυνομικοί συνέλαβαν τον επικίνδυνο κακοποιό.

ο **ασυγκίνητος**, η **ασυγκίνητη**, το **ασυγκίνητο** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι μας αφήνει ασυγκίνητους, δε μας συγκινεί, δεν επηρεάζει τα συναισθήματά μας (= απαθής ≠ συγκινημένος): *Στον αποχαιρετισμό τους, εκείνη έμεινε ψυχρή και ασυγκίνητη.*

ο **ασύγκριτος**, η **ασύγκριτη**, το **ασύγκριτο** ΕΠΙΘ.: ασύγκριτο λέμε κάτι όταν τίποτα δεν μπορεί να συγκριθεί μαζί του, όταν είναι ανώτερο από όλα τα άλλα (= απaráμιλλος, μοναδικός, αξεπέραστος): *Οι νέες συσκευές προσφέρουν ασύγκριτη ευκολία. / Το τοπίο είναι ασύγκριτης ομορφιάς.*

ο **ασυγχώρητος**, η **ασυγχώρητη**, το **ασυγχώρητο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν ένα λάθος ή κάτι άλλο είναι ασυγχώρητο, είναι πολύ κακό ή σοβαρό και δεν μπορούμε να το συγχωρήσουμε (= αδικαιολόγητος): *Η επιπολαιότητά του είναι ασυγχώρητη.*

2. όταν κάποιος είναι ασυγχώρητος, έχει κάνει κάτι πολύ κακό ή σοβαρό: *Αν ξανακάνεις τα ίδια λάθη, θα είσαι ασυγχώρητος!*

ασυλλόγιστα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάτι γίνεται ασυλλόγιστα, γίνεται χωρίς σκέψη (= απερίσκεπτα, επιπόλαιο): *Ξοδεύει ασυλλόγιστα τα λεφτά του.*

ο **ασυλλόγιστος**, η **ασυλλόγιστη**, το **ασυλλόγιστο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι ασυλλόγιστο, γίνεται χωρίς σκέψη (= απερίσκεπτος): *Το ηλεκτρικό ρεύμα είναι ακριβό και η ασυλλόγιστη χρήση του είναι σπατάλη.*

2. κάποιος είναι ασυλλόγιστος όταν κάνει ή λέει πράγματα χωρίς να τα σκεφτεί (= άμυαλος, επιπόλαιο): *Οι οδηγοί που τρέχουν με υπερβολική ταχύτητα είναι ασυλλόγιστοι.*

ο **ασυνήθιστος**, η **ασυνήθιστη**, το **ασυνήθιστο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι ασυνήθιστος σε κάτι, δεν έχει εμπειρία σε αυτό (= άπειρος, άμαθος ≠ συνηθισμένος): *Ήταν ασυνήθιστος στη σκληρή δουλειά και κουράστηκε γρήγορα.*

2. όταν κάτι είναι ασυνήθιστο, δεν είναι αυτό που συνηθίζεται (= σπάνιος ≠ συνηθισμένος): *Τόση ζέστη είναι ασυνήθιστη για την εποχή. / Ερμόλαο σε λένε; Τι ασυνήθιστο όνομα!*

η **ασφάλεια** (της ασφάλειας, των ασφαλειών) ΟΥΣ.:

1. ασφάλεια νιώθουμε όταν δεν είμαστε σε κίνδυνο (= σιγουριά ≠ ανασφάλεια): *Τα παιδιά παίζουν με ασφάλεια μέσα στο χώρο του σχολείου.*

2. η ασφάλεια είναι ο μηχανισμός που ελέγχει τη ροή του ηλεκτρικού ρεύματος ώστε να λειτουργεί μια ηλεκτρική συσκευή: *Κάηκε ο θερμοσίφωνας κι έπεσε η ασφάλεια.*

3. όταν βάζουμε ασφάλεια σε μια πόρτα, την κλείνουμε με ειδικό μηχανισμό: *Όταν βγεις*

από το αυτοκίνητο, μην ξεχάσεις να βάλεις τις ασφάλειες.

ο **ασφαλής**, η **ασφαλής**, το **ασφαλές** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι ασφαλής, δε βρίσκεται σε κίνδυνο: *Ασφαλείς επέστρεψαν από το Λίβανο 190 Έλληνες. / Μόνο στο καταφύγιό του νιώθει απόλυτα ασφαλής. (≠ ανασφαλής)*

2. όταν κάτι είναι ασφαλές, δε μας βάζει σε κίνδυνο: *Συμβουλές για ασφαλή οδήγηση. / Τα κοσμήματα είναι κρυμμένα σε ασφαλές σημείο. (= σίγουρος)*

3. λέμε ότι κάτι είναι ασφαλές όταν μπορούμε να το εμπιστευτούμε (= αξιόπιστος, εξακριβωμένος): *Ασφαλείς πληροφορίες λένε ότι θα γίνουν εκλογές σύντομα.*

η **άσφαλτος** (της ασφάλτου, των ασφάλτων) ΟΥΣ.:

1. η άσφαλτος είναι το μαύρο υλικό που χρησιμοποιούμε για να κατασκευάζουμε δρόμους: *Το νησί έχει δρόμους από άσφαλτο σε σχήμα τόξου, ιδανικούς για ποδήλατα.*

2. άσφαλτο λέμε το δρόμο που είναι στρωμένος με αυτό το υλικό: *Συνεχίστε λίγο ακόμα στην άσφαλτο και μετά στρίψτε στο χωματόδρομο.*

άσχημα ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν κάτι γίνεται άσχημα, γίνεται με άσχημο, κακό ή δυσάρεστο τρόπο: *Νιώθω πολύ άσχημα με ό,τι έγινε και σου ζητάω συγγνώμη. (≠ καλά) / Ο μολυσμένος αέρας μυρίζει άσχημα. (≠ όμορφα)*

2. λέμε ότι κάποιος χτυπάει άσχημα όταν το χτύπημα είναι σοβαρό και προκαλεί ανησυχία για την υγεία του (= σοβαρά): *Έπεσε από το βράχο και τραυματίστηκε άσχημα.*

3. όταν φερόμαστε άσχημα σε κάποιον, του φερόμαστε με αγένεια (≠ ευγενικά): *Όταν τσακώθηκαν, του μίλησε πολύ άσχημα.*

ΕΚΦΡ. τα πάω

ο **άσχημος**, η **άσχημη**, το **άσχημο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν ένα πρόσωπο ή ένα πράγμα είναι άσχημο, δε μας ευχαριστεί να το βλέπουμε (≠ ωραίος, όμορφος): *Στο παραμύθι, το άσχημο παπάκι μεταμορφώθηκε σε ένα πανέμορφο κύκνο.*

2. όταν κάτι είναι άσχημο, μας κάνει να νιώθουμε δυσάρεστα (= δυσάρεστος, κακός ≠ ευχάριστος, καλός): *Έμαθα τα άσχημα νέα και στενοχωρήθηκα πολύ.*

3. άσχημο λέμε κάτι που έχει μεγάλη δύναμη ή ένταση και μπορεί να είναι επικίνδυνο (= σοβαρός): *Ο αθλητής είχε ένα άσχημο τραύμα και αποσύρθηκε από τον αγώνα.*

4. άσχημο λέμε κάτι που δε φανερώνει ευγένεια ή καλοσύνη (= ευπρεπής ≠ απρεπής): *Της μίλησε με άσχημο τρόπο και την πλήγωσε πολύ.*

η **ασχολία** (της ασχολίας, των ασχολιών) ΟΥΣ.:

1. η ασχολία είναι καθετί που κάνουμε για να περάσουμε την ώρα μας (= απασχόληση, ενα-

σχόληση): *Ο χορός είναι μια ευχάριστη ασχολία.*

2. ασχολία λέμε το επάγγελμα (= απασχόληση): *Η κτηνοτροφία είναι η βασική ασχολία των κατοίκων του χωριού.*

ασχολούμαι (ασχολήθηκα) ΡΗΜ.:

1. όταν ασχολούμαστε με κάτι, αφιερώνουμε το χρόνο μας για να το κάνουμε (= καταπιάνομαι): *Της αρέσει να ασχολείται με τη ζωγραφική. / Θα ασχοληθεί με το πλύσιμο του αυτοκινήτου.*

2. όταν ρωτάμε κάποιον με τι ασχολείται, τον ρωτάμε ποιο είναι το επάγγελμά του: *– Με τι ασχολείστε; – Είμαι καθηγητής σε γυμνάσιο.*

ο αταίριαστος, η αταίριαστη, το αταίριαστο ΕΠΙΘ.:

1. κάτι είναι αταίριαστο όταν δεν ταιριάζει με κάτι άλλο ή με το σύνολο (= παράταιρος ≠ ταιριασμένος): *Αυτή η γραβάτα είναι εντελώς αταίριαστη με το ντύσιμό σου.*

2. δύο άνθρωποι είναι αταίριαστοι όταν έχουν μεγάλες διαφορές στην εμφάνιση ή στις απόψεις (≠ ταιριαστός): *Τι αταίριαστο ζευγάρι: αυτός μιλάει πολύ, ενώ εκείνη καθόλου!*

άτακτα και άταχτα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάτι γίνεται άτακτα, γίνεται χωρίς πρόγραμμα, τάξη ή οργάνωση: *Οι στρατιώτες αιφνιδιάστηκαν και υποχώρησαν άτακτα.*

ο άτακτος, η άτακτη, το άτακτο και ο άταχτος, η άταχτη, το άταχτο ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι άτακτο, γίνεται χωρίς πρόγραμμα, τάξη ή οργάνωση (= ακανόνιστος, ακατάστατος ≠ τακτικός): *Δεν ξεκουράζεται αρκετά, γιατί έχει άτακτο ωράριο εργασίας. / Το στράτευμα αιφνιδιάστηκε και τράπηκε σε άτακτη φυγή.*

2. όταν κάποιος είναι άτακτος, κάνει αταξίες ή δεν κάνει αυτό που του λένε (= ζωηρός ≠ φρόνιμος): *Οι άτακτοι μαθητές θα τιμωρηθούν.*

η αταξία (της αταξίας, των αταξιών) ΟΥΣ.:

1. αταξία υπάρχει όταν τίποτα δε βρίσκεται στη θέση του (= ακαταστασία ≠ τάξη): *Τι αταξία είναι αυτή μέσα στην ντουλάπα σου!*

2. αταξία επικρατεί όταν γίνονται τα πράγματα χωρίς πρόγραμμα ή οργάνωση: *Επικράτησε πανικός και πλήρης αταξία στο πλοίο που άρχισε να βυθίζεται.*

3. όταν ένα παιδί κάνει αταξίες, είναι ανυπάκουο και κάνει ζημιές ή σκανταλιές: *Αν ξανακάνεις αταξίες, θα σε τιμωρήσω.*

η ατζέντα (της ατζέντας) ΟΥΣ.:

1. η ατζέντα είναι ένα βιβλιαράκι ή μια μικρή ηλεκτρονική συσκευή, όπου σημειώνουμε χρήσιμα τηλέφωνα ή τα ραντεβού μας: *Πες μου το τηλέφωνό σου να το γράψω στην ατζέντα μου.*

2. η ατζέντα μιας επίσημης συνάντησης είναι ο κατάλογος με τα θέματα που θα συζητηθούν: *Το θέμα των νέων φόρων δεν περιλαμβάνεται στην ατζέντα της συνάντησης των δύο υπουργών.*

Δ Η λέξη ατζέντα δεν έχει γενική στον πληθυντικό αριθμό.

ο άτιμος, η άτιμη, το άτιμο ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι άτιμος, δε φέρεται με ειλικρίνεια και σεβασμό απέναντι στους άλλους, αλλά προσπαθεί να τους ξεγελάσει ή να τους βλάψει (= ανέντιμος ≠ τίμιος, έντιμος): *Ο άτιμος ο μανάβης μου πούλησε χαλασμένα φρούτα.*

2. όταν κάτι είναι άτιμο, δεν είναι τίμιο, δίκαιο ή σωστό και γίνεται για να ξεγελάσουμε κάποιον (= ανήθικος ≠ ηθικός): *Προσπαθεί να κερδίσει χρήματα με κλεψιές και άλλες άτιμες πράξεις.*

3. (ΑΝΕΠΙΣ.) άτιμο λέμε κάποιον όταν θέλουμε να του δείξουμε τη συμπάθειά ή το θαυμασμό μας για κάτι έξυπνο ή δύσκολο που κατάφερε (= κατεργάρης, μπαγάσας): *Κοίτα τον άτιμο πώς σκαρφαλώνει πάνω στα βράχια!*

4. (ΑΝΕΠΙΣ.) άτιμο λέμε κάτι όταν μας δυσκολεύει ή μας δημιουργεί προβλήματα (= καταραμένος): *Αυτά τα άτιμα τα κουνούπια δε μας άφησαν να κλείσουμε μάτι όλη νύχτα!*

ο ατιμώρητος, η ατιμώρητη, το ατιμώρητο ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι ατιμώρητος, δεν έχει τιμωρηθεί για κάτι κακό που έχει κάνει (≠ τιμωρημένος): *Ο δολοφόνος κυκλοφορεί ακόμη ελεύθερος και ατιμώρητος.*

2. όταν μια κακή πράξη ή μια ζημιά μένει ατιμώρητη, δεν τιμωρείται αυτός που την έκανε: *Η κοινωνία μας δε θα αφήσει ατιμώρητο ένα τέτοιο έγκλημα.*

η ατμομηχανή (της ατμομηχανής, των ατμομηχανών) ΟΥΣ.: η ατμομηχανή είναι η μηχανή που δουλεύει με ατμό, που τη χρησιμοποιούσαν παλιότερα τα τρένα και τα πλοία για να κινούνται: *Η ατμομηχανή χάλασε και το τρένο σταμάτησε.*

ο ατμός (του ατμού, των ατμών) ΟΥΣ.: το νερό ή άλλο υγρό όταν βράζει γίνεται ατμός: *Έβρασαν τα μακαρόνια και βγαίνουν ατμοί από την κατσαρόλα.*

η ατμόσφαιρα (της ατμόσφαιρας, των ατμόσφαιρών) ΟΥΣ.:

1. ατμόσφαιρα λέμε τα αέρια που βρίσκονται γύρω από τη Γη ή άλλους πλανήτες: *Η μόλυνση της ατμόσφαιρας προκαλεί προβλήματα στην υγεία των ανθρώπων. (= αέρας)*

2. ατμόσφαιρα λέμε τον αέρα μέσα σε ένα χώρο: *Η ατμόσφαιρα στο μπαρ είναι αποπνικτική με τόσους καπνούς.*

3. ατμόσφαιρα είναι η ευχάριστη ή δυσάρεστη κατάσταση που υπάρχει κάπου: *Επικρατούσε μια γιορτινή ατμόσφαιρα μετά τη νίκη της εθνικής ομάδας. (= κλίμα)*

το άτομο (του ατόμου, των ατόμων) ΟΥΣ.:

1. άτομο λέμε καθέναν από τους ανθρώπους χωριστά, για να τον ξεχωρίσουμε από την ομάδα (= άνθρωπος, πρόσωπο): *Είναι το μόνο*

άτομο που εμπιστεύομαι. / Πόσα άτομα ήρθαν στο πάρτι;

2. (ΦΥΣ.) στη φυσική, άτομο είναι το μικρότερο κομμάτι της ύλης: Η ατομική ενέργεια παράγεται από τη διάσπαση του πυρήνα του ατόμου.

το άτομο με ειδικές ανάγκες ΟΥΣ.: έτσι λέγεται αλλιώς ο ανάπηρος: Θα γίνει ποδοσφαιρικός αγώνας για άτομα με ειδικές ανάγκες.

άτονα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάτι γίνεται άτονα, γίνεται χωρίς δύναμη και ζωντάνια (= αδύναμα): Τα χέρια του κρέμονταν άτονα στο πλάι.

ο άτονος, η άτονη, το άτονο ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι άτονο, δεν έχει δύναμη και ζωντάνια (= αδύναμος ≠ έντονος, δυνατός): Η φωνή του ήταν κουρασμένη και άτονη.

2. (ΓΡΑΜΜ.) μια λέξη ή μια συλλαβή είναι άτονη όταν δεν τονίζεται: Στα ελληνικά, η τέταρτη συλλαβή από το τέλος είναι πάντα άτονη. / Η λέξη "γη" είναι άτονη.

ο ατρόμητος, η ατρόμητη, το ατρόμητο ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι ατρόμητος, δεν τον τρομάζει τίποτα (= άφοβος, γενναίος): Οι Πορτογάλοι ήταν ικανοί και ατρόμητοι θαλασσοπόροι.

ο ατσαλένιος, η ατσαλένια, το ατσαλένιο ΕΠΙΘ.: είναι ό,τι και ο ατσάλινος: Αυτές οι σκέψεις τρυπούσαν σαν ατσαλένια καρφιά το κρανίο μου.

το ατσάλι (του ατσαλιού) ΟΥΣ.:

1. το ατσάλι είναι ένα πολύ σκληρό μέταλλο που φτιάχνεται από σίδηρο και το χρησιμοποιούμε σε διάφορες κατασκευές και αντικείμενα (= χάλυβας): Ο σκελετός της γέφυρας είναι από ατσάλι.

2. ατσάλι λέμε κάτι όταν είναι πολύ δυνατό και σκληρό: Η γροθιά του είναι ατσάλι. (= σίδηρο)

⚠ Η λέξη ατσάλι δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο ατσάλινος, η ατσάλινη, το ατσάλινο ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι ατσάλινο, είναι φτιαγμένο από ατσάλι (= ατσαλένιος, χαλύβδινος): Το κτίριο της Πρεσβείας έχει μεγάλες ατσάλινες πόρτες για ασφάλεια.

2. λέμε ότι κάτι είναι ατσάλινο όταν είναι σκληρό και δυνατό σαν το ατσάλι: Οι αθλητές της άρσης βαρών έχουν ατσάλινα μπράτσα.

3. λέμε ότι κάποιος έχει ατσάλινα νεύρα ή ατσάλινο χαρακτήρα όταν δείχνει θάρρος και αντοχή σε δύσκολες καταστάσεις: Η μάχη με τον καρκίνο απαιτεί αποφασιστικότητα και ατσάλινα νεύρα.

ο ατσίδα (του ατσίδα, των ατσίδων), **η ατσίδα** (της ατσίδας) ΟΥΣ.: ατσίδα λέμε τον πολύ έξυπνο και ικανό άνθρωπο (= τετραπέρατος, ξεφτέρη): Είναι ατσίδα στα μαθηματικά!

ο άτυχος, η άτυχη, το άτυχο ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι άτυχος, δεν έχει καλή τύχη και του συμβαίνουν δυσάρεστα πράγματα (= κακότυχος ≠ τυχερός, καλότυχος): Είχε διαβάσει πολύ, αλλά στάθηκε άτυχος και δεν πέρασε.

2. άτυχο λέμε κάτι που δεν πέτυχε, που δεν είχε καλό αποτέλεσμα (= ανεπιτυχής, αποτυχημένος): Οι πρώτες του προσπάθειες ήταν άτυχες, στο τέλος όμως τα κατάφερε.

τα αυγά μάτια ΟΥΣ.: έτσι λέμε αλλιώς τα τηγανητά αυγά: Του τηγάνισε δυο αυγά μάτια.

η αυγή (της αυγής, των αυγών) ΟΥΣ.: η αυγή είναι το διάστημα της ημέρας όταν εμφανίζεται το πρώτο φως στον ουρανό, πριν ακόμα ανατείλει ο ήλιος (= ξημέρωμα, χάραμα): Ξυπνάει την αυγή για να πάει στη δουλειά.

το αυγό (του αυγού, των αυγών) ΟΥΣ.:

1. το αυγό είναι αυτό που γεννάνε τα περισσότερα θηλυκά πουλιά, ψάρια, ερπετά και έντομα, από το οποίο θα βγουν αργότερα τα μικρά τους: Η αρκούδα σκαρφαλώνει με ευκολία στα δέντρα για να κλέψει αυγά από τις φωλιές των πουλιών.

2. αυγό λέμε συνήθως το αυγό που γεννάνε οι κόττες και αποτελεί βασική τροφή του ανθρώπου: Για την ομελέτα σπάστε δύο αυγά σε ένα μπολ και χτυπήστε τα ελαφρά.

3. αυγό λέμε κάθε αντικείμενο που έχει το σχήμα του αυγού: Το Πάσχα τρώμε σοκολατένια αυγά.

ΕΚΦΡ. κάθομαι στ' αυγά μου, χάνω τ' αυγά και τα πασχάλια

το αυγολέμονο (του αυγολέμονου, των αυγολέμονων) ΟΥΣ.: το αυγολέμονο είναι η σάλτσα που γίνεται με αυγό και λεμόνι: Έριξε το αυγολέμονο στην κοτόσουπα.

ο Αύγουστος (του Αυγούστου) ΟΥΣ.: ο Αύγουστος είναι ο όγδοος μήνας του χρόνου και ο τελευταίος του καλοκαιριού: Οι καλοκαιρινές τους διακοπές τελειώνουν τον Αύγουστο.

⚠ Η λέξη Αύγουστος δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

ο αυθάδης, η αυθάδης, το αυθάδες ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι αυθάδης, φέρεται στους άλλους με αγένεια και χωρίς σεβασμό (= αναιδής, θρασύς): Μην είστε αυθάδεις και μη διακόπτετε αυτόν που μιλάει!

2. όταν μια πράξη ή η συμπεριφορά κάποιου είναι αυθάδης, φανερώνει αγένεια και αναιδεια (= αναιδής, θρασύς): Βγήκε από το αυτοκίνητο και τους έβρισε με τον πιο αυθάδη τρόπο!

αυθόρμητα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάνουμε κάτι αυθόρμητα, το κάνουμε χωρίς να το έχουμε σχεδιάσει, αλλά επειδή το νιώθουμε εκείνη τη στιγμή: Ο κόσμος μαζεύτηκε αυθόρμητα και άρχισε να πανηγυρίζει.

ο αυθόρμητος, η αυθόρμητη, το αυθόρμητο ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι αυθόρμητος, φέρεται ακριβώς όπως νιώθει: Είναι πολύ αυθόρμητη στις αντιδράσεις της.

2. όταν κάτι είναι αυθόρμητο, γίνεται φυσικά, χωρίς να έχει σχεδιαστεί από πριν (= φυσικός, αβίαστος): Ο αυθόρμητος ξεσηκωμός του λαού ήταν το καλύτερο μήνυμα για την ειρήνη.

η **αυλαία** (της αυλαίας, των αυλαιών) ουσ.: η αυλαία είναι μια μακριά κουρτίνα που χωρίζει τη σκηνή του θεάτρου από το χώρο των θεατών: *Άνοιξε η αυλαία και οι ηθοποιοί εμφανίστηκαν στη σκηνή.*

το **αυλάκι** (του αυλακιού, των αυλακιών) ουσ.: το αυλάκι είναι ένα στενό και μακρύ άνοιγμα στη γη, που χρησιμεύει για να μπορεί να περάσει το νερό: *Άνοιξε αυλάκια για να περάσει το νερό και να ποτιστούν τα φυτά.*

ΕΚΦΡ. μπαίνει το νερό στ' αυλάκι

η **αυλή** (της αυλής, των αυλών) ουσ.:

1. η αυλή είναι ο ανοιχτός χώρος που βρίσκεται μπροστά, πίσω ή γύρω από ένα σπίτι ή άλλο κτίριο και έχει γύρω του φράχτη ή τοίχο: *Φύτεψε λουλουδία στην αυλή του σπιτιού τους.* (= κήπος) / *Στο διάλειμμα οι μαθητές βγαίνουν στην αυλή του σχολείου.* (= προαύλιο)

2. στα παλιότερα χρόνια, η αυλή ενός βασιλιά ήταν όλοι οι άνθρωποι που ζούσαν στο παλάτι του: *Ο Αισχύλος έζησε κάποια χρόνια στην αυλή του Ιέρωνα, του τυράννου των Συρακουσών.*

αυξάνω (αύξησα), **αυξάνομαι** (αυξήθηκα, αυξημένος) ΡΗΜ.:

1. όταν αυξάνουμε κάτι, το κάνουμε μεγαλύτερο ή περισσότερο (= ανεβάζω ≠ μειώνω): *Η εταιρεία αύξησε τα κέρδη της.* / *Αύξησαν τους μισθούς των εργαζομένων.*

2. **αυξάνεται** ΠΑΘ. 3^ο ΠΡ.: όταν κάτι αυξάνεται, γίνεται μεγαλύτερο σε τιμή, μέγεθος, αξία κτλ. (= ανεβαίνει ≠ μειώνεται): *Αυξήθηκε η τιμή του πετρελαίου κατά ένα δολάριο το βαρέλι.* / *Αυξάνονται τα κρούσματα γρίπης το χειμώνα.*

η **αύξηση** (της αύξησης, των αυξήσεων) ουσ.:

1. όταν γίνεται αύξηση σε κάτι, αυτό γίνεται πιο πολύ ή πιο μεγάλο, αυξάνεται (≠ μείωση, ελάττωση): *Ανακοινώθηκαν μεγάλες αυξήσεις στις τιμές των λαχανικών.*

2. αύξηση είναι τα περισσότερα χρήματα που παίρνει κάποιος στο μισθό του: *Ζήτησε αύξηση από το διευθυντή.*

3. (ΓΡΑΜΜ.) στη γραμματική, αύξηση παίρνουν κάποια ρήματα στον παρατατικό και στον αόριστο, όταν προσθέτουμε στο θέμα τους μία ακόμα συλλαβή, συνήθως το "ε": *Το ρήμα "παίζω" παίρνει αύξηση και στον παρατατικό κάνει "έπαιζα".*

η **αϋννία** (της αϋννίας, των αϋννιών) ουσ.: αϋννία είναι το να μην μπορεί κάποιος να κοιμηθεί ή να μην έχει κοιμηθεί τη νύχτα: *Τα μάτια της είναι κόκκινα από την αϋννία.* / *Έχει αϋννίες και παίρνει χάπια για να κοιμηθεί.*

ο **άυπνος**, η **άυπνη**, το **άυπνο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι άυπνος, δεν έχει κοιμηθεί κατά τη διάρκεια της νύχτας: *Φτάσαμε κουρασμένοι και άυπνοι μετά από τριάντα ώρες ταξίδι.* (= ξάγρυπνος, άγρυπνος)

ο **αυριανός**, η **αυριανή**, το **αυριανό** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι αυριανό, θα γίνει ή θα υπάρχει αύριο: *Η αγγελία θα δημοσιευτεί στις αυριανές εφημερίδες.*

2. αυριανό λέμε και κάτι που θα γίνει ή θα υπάρχει στο μέλλον (= μελλοντικός): *Οι σημειρωμένοι μαθητές θα είναι οι αυριανοί πολίτες.*

αύριο ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν κάτι θα γίνει αύριο, θα γίνει την επόμενη μέρα μετά τη σημερινή: *Αύριο θα πάμε εκδρομή.*

2. λέμε ότι κάτι θα γίνει αύριο για να δηλώσουμε ότι θα γίνει στο μέλλον: *Φύλαγε τα χρήματά σου για να μην πεινάσεις αύριο.*

αυστηρά και **αυστηρώς** ΕΠΙΡΡ.:

1. όταν κάνουμε κάτι αυστηρά, το κάνουμε με αυστηρό τρόπο ή ύφος: *Πιστεύει ότι τον βαθμολόγησαν αυστηρά.* / *Την κοίταξε αυστηρά και της είπε να σωπάσει.*

2. το χρησιμοποιούμε για να τονίσουμε κάτι που απαγορεύεται: *Η ταινία είναι αυστηρά ακατάλληλη για ανηλίκους.* / *Αυτά τα ζητήματα είναι αυστηρώς προσωπικά.*

ο **αυστηρός**, η **αυστηρή**, το **αυστηρό** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι αυστηρός, δεν ανέχεται και δε συγχωρεί κανένα λάθος (≠ επιεικής, ελαστικός): *Ένας δικαστής πρέπει να είναι αυστηρός, αλλά δίκαιος.*

2. όταν κάτι είναι αυστηρό, δε δείχνει ελαστικότητα, είναι σοβαρό και σκληρό: *Επιβλήθηκε αυστηρή τιμωρία στους ληστές.* / *Τη μάλωσε με αυστηρό ύφος.*

3. αυστηρό λέμε κάτι όταν πρέπει να το υπακούμε ή να το ακολουθούμε με ακρίβεια: *Έχασε 30 κιλά με πολύ αυστηρή δίαιτα.*

ο **αυστραλέζικος**, η **αυστραλέζικη**, το **αυστραλέζικο** ΕΠΙΘ. (ΑΝΕΠΙΣ.): έτσι λέγεται αλλιώς ο αυστραλιανός

ο **αυστραλιανός**, η **αυστραλιανή**, το **αυστραλιανό** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι αυστραλιανό, έχει σχέση με την Αυστραλία ή τους Αυστραλούς: *Το αυστραλιανό κράτος έχει πρωτεύουσα την Καμπέρα.*

ο **Αυστραλός** (του Αυστραλού, των Αυστραλών), η **Αυστραλή** (της Αυστραλής) και η **Αυστραλέζα** (της Αυστραλέζας) ουσ.+ΕΠΙΘ.: Αυστραλός είναι αυτός που ανήκει στο έθνος της Αυστραλίας ή είναι πολίτης του κράτους της Αυστραλίας: *Οι Αυστραλοί μιλούν αγγλικά.* / *Η Αυστραλέζα αθλήτρια κέρδισε χρυσό μετάλλιο στην κολύμβηση.*

ο **αυστριακός**, η **αυστριακή**, το **αυστριακό** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι αυστριακό, έχει σχέση με την Αυστρία ή με τους Αυστριακούς: *Η λεκάβη του Δούναβη είναι η πιο εύφορη αυστριακή πεδιάδα.*

ο **Αυστριακός** (του Αυστριακού, των Αυστριακών), η **Αυστριακή** (της Αυστριακής) ουσ.+ΕΠΙΘ.: Αυστριακός είναι αυτός που ανήκει στο έθνος της Αυστρίας ή είναι πολίτης του κράτους της

Αυστρίας: *Η μητέρα του είναι Αυστριακή. / Ο Μότσαρτ είναι ένας από τους σημαντικούς Αυστριακούς συνθέτες κλασικής μουσικής.*

το **αυτί** (του αυτιού, των αυτιών) ουσ.:

1. τα αυτιά μας είναι τα δύο όργανα του σώματός μας με τα οποία ακούμε: *Κόλλησε το αυτί της στην πόρτα για να ακούσει τι λέμε.*

2. όταν λέμε ότι κάποιος έχει αυτί, εννοούμε ότι μπορεί να ακούει, να επαναλαμβάνει και να καταλαβαίνει πολύ καλά ορισμένους ήχους: *Έχει πολύ καλό αυτί, θα μπορούσε να γίνει μουσικός.*

ΕΚΦΡ. αρπάζει το αυτί μου, βουλώνω τα αυτιά μου, γελάνε και τ' αυτιά μου, δεν ιδρώνει τ' αυτί μου, δεν πιστεύω στ' αυτιά μου, είμαι όλος αυτιά, κλείνω τ' αυτιά μου, μπαίνουν ψύλλοι στ' αυτιά μου, παίρνω τα αυτιά, πήρε τ' αυτί μου, στήνω αυτί, τεντώνω τα αυτιά μου

το **αυτόγραφο** (του αυτόγραφου, των αυτόγραφων) ουσ.: το αυτόγραφο είναι η υπογραφή πάνω σε φωτογραφία ή σε κάποιο σημείωμα που δίνει ένα διάσημο πρόσωπο στους θαυμαστές του: *Στο τέλος της συναυλίας ζητήσαμε αυτόγραφο από τον τραγουδιστή.*

το **αυτοκίνητο** (του αυτοκινήτου, των αυτοκινήτων) ουσ.: αυτοκίνητο είναι το κλειστό μέσο συγκοινωνίας που κινείται πάνω σε τέσσερις ρόδες και έχει χώρο για λίγους ανθρώπους (= αμάξι): *Πηγαίνει στη δουλειά με το αυτοκίνητο και όχι με το λεωφορείο.*

ο **αυτοκινητόδρομος** (του αυτοκινητόδρομου, των αυτοκινητόδρομων) ουσ.: ο αυτοκινητόδρομος είναι ένας φαρδύς δρόμος, συνήθως έξω από τις πόλεις, στον οποίο τα αυτοκίνητα κινούνται με μεγάλη ταχύτητα: *Η Εγνατία οδός είναι ένας μεγάλος αυτοκινητόδρομος.*

το **αυτοκόλλητο** (του αυτοκόλλητου, των αυτοκόλλητων) ουσ.: το αυτοκόλλητο είναι ένα κομμάτι χαρτιού ή πλαστικού που έχει κόλλα από τη μία πλευρά, ώστε να μπορεί να κολλάει σε διάφορες επιφάνειες: *Τα παιδιά ανταλλάσσουν μεταξύ τους πολύχρωμα αυτοκόλλητα με γνωστές φιγούρες ζώων.*

ο **αυτοκράτορας** (του αυτοκράτορα, των αυτοκρατόρων), η **αυτοκράτειρα** (της αυτοκράτειρας) ουσ.: ο αυτοκράτορας είναι ο αρχηγός μιας αυτοκρατορίας: *Ο Ιουστινιανός ήταν αυτοκράτορας του Βυζαντίου.*

η **αυτοκρατορία** (της αυτοκρατορίας, των αυτοκρατοριών) ουσ.: η αυτοκρατορία είναι ένα μεγάλο και δυνατό κράτος, που αποτελείται από πολλά άλλα έθνη και έχει αρχηγό τον αυτοκράτορα: *Η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία εκτεινόταν σε τρεις ηπείρους: την Ευρώπη, την Αφρική και την Ασία.*

η **αυτοκτονία** (της αυτοκτονίας, των αυτοκτονιών) ουσ.: αυτοκτονία είναι αυτό που κάνει ένας άνθρωπος όταν βάζει ο ίδιος τέλος στη ζωή του, επειδή δε θέλει να συνεχίσει να ζει: *Έχει κάνει πολλές απόπειρες αυτοκτονίας.*

ο **αυτόματος**, η **αυτόματη**, το **αυτόματο** ΕΠΙΘ.:

1. μια συσκευή ή μια μηχανή είναι αυτόματη όταν λειτουργεί χωρίς τη βοήθεια του ανθρώπου: *Πολλά σύγχρονα μαγαζιά έχουν αυτόματες πόρτες.*

2. μια αυτόματη κίνηση, λειτουργία ή πράξη την κάνουμε χωρίς να τη σκεφτούμε (= μηχανικός): *Η αναπνοή είναι αυτόματη λειτουργία.*

αυτός, αυτή, αυτό ΑΝΤΩΝ.:

1. το λέμε για να αναφερθούμε σε κάποιον ή σε κάτι που βρίσκεται κοντά μας ($\neq$ εκείνος): *Τι είναι αυτό που τρως; / Αυτό το καλοκαίρι δε θα πάμε διακοπές.*

2. το χρησιμοποιούμε για να ξεχωρίσουμε ένα πρόσωπο ή ένα πράγμα από τα υπόλοιπα: *Αυτός που μιλάει είναι καθηγητής πανεπιστημίου.*

3. το χρησιμοποιούμε για να μην επαναλάβουμε το όνομα κάποιου προσώπου ή πράγματος στο οποίο αναφερθήκαμε πιο πριν: *Είδα τη Μαρία και τη χαιρέτησα, αυτή όμως δε με γνώρισε.*

ο **αυχένας** (του αυχένα, των αυχένων) ουσ.: ο αυχένας είναι το πίσω μέρος του λαιμού (= σβέρκος): *Μπορείτε να απαλλαγείτε από τον πονοκέφαλο κάνοντας μασάζ στον αυχένα.*

η **αφαίρεση** (της αφαίρεσης, των αφαιρέσεων) ουσ.:

1. (ΜΑΘΗΜ.) στα μαθηματικά, η αφαίρεση είναι η πράξη που κάνουμε όταν αφαιρούμε έναν αριθμό ή ένα ποσό από ένα άλλο ($\neq$ πρόσθεση): *Το σύμβολο της αφαίρεσης είναι το πλην (-).*

2. αφαίρεση είναι το να παίρνουμε κάτι από εκεί όπου βρίσκεται ή όπου ανήκει: *Ο οδοντίατρος προχώρησε στην αφαίρεση του χαλασμένου δοντιού. (= βγάλσιμο) / Αφαίρεση χρημάτων από το ταμείο. (= κλοπή)*

3. αφαίρεση είναι το να παίρνουμε από κάποιον κάτι που του ανήκει (= στέρηση): *Οι παραβάτες τιμωρούνται με αφαίρεση διπλώματος.*

αφαιρώ (αφαίρεσα), **αφαιρούμαι** (αφαιρέθηκα) ΡΗΜ.:

1. όταν αφαιρώ από ένα μεγαλύτερο ποσό ένα άλλο, το βγάζω από αυτό, για να το κάνω μικρότερο ($\neq$ προσθέτω): *Του αφάιρεσαν εκατό ευρώ από το μισθό του.*

2. όταν αφαιρούμε κάτι από κάπου, το παίρνουμε από εκεί όπου βρίσκεται: *Ο γιατρός τού αφάιρεσε το γύψο από το πόδι. (= βγάξω) / Αφάιρεσε όλα τα ύποπτα στοιχεία από τον κατάλογο. (= διαγράψω)*

3. όταν αφαιρούμε κάτι από κάποιον, του παίρνουμε κάτι που είναι δικό του: *Του αφάιρεσε το δικαίωμα να βλέπει τα παιδιά. (= στερώ) / Η τροχαία τού αφάιρεσε τις πινακίδες του αυτοκινήτου.*

4. αφαιρούμαι ΠΑΘ.: όταν αφαιρούμαι, δεν προσέχω κάτι που γίνεται ή που κάνω, γιατί σκέφτομαι άλλα πράγματα ($\neq$ προσέχω, συ-

γκεντρώνομαι): Δεν πρέπει να αφαιρείσαι όταν οδηγείς.

ο **αφαλός** (του αφαλού, των αφαλών) ΟΥΣ.: ο αφαλός είναι το στρογγυλό βαθούλωμα που έχουμε στο κέντρο της κοιλιά μας: *Σκέφτεται να φορέσει σκουλαρίκια στη μύτη και στον αφαλό.*

ο **άφαντος, η άφαντη, το άφαντο** ΕΠΙΘ.: όταν ένα πρόσωπο ή ένα πράγμα είναι άφαντο, χάθηκε ξαφνικά και δεν μπορούμε να το βρούμε: *Οι κλέφτες πήραν τα χρήματα και έγιναν άφαντοι. / Άφαντο το πορτοφόλι μου!*

οι **αφέλειες** ΟΥΣ.: αφέλειες λέμε το χτένισμα στο οποίο τα μαλλιά σκεπάζουν όλο το μέτωπο: *Έκοψε τα μαλλιά της αφέλειες.*

⚠ Η λέξη αφέλειες δεν έχει γενική.

ο **αφελής, η αφελής, το αφελές** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι αφελής, δε σκέφτεται πονηρά και οι άλλοι μπορούν εύκολα να τον ξεγελάσουν (= αγαθός, απονήρευτος ≠ πονηρός): *Πόσο αφελής ήμουν να πιστέψω όσα μου έλεγε!*

2. όταν κάνουμε μια αφελή σκέψη, ερώτηση κτλ., δείχνει ότι δε σκεφτόμαστε έξυπνα ή πονηρά (= απλοϊκός, παιδαριώδης): *Μην κάνεις αφελείς ερωτήσεις.*

το **αφεντικό** (του αφεντικού, των αφεντικών) ΟΥΣ.:

1. το αφεντικό ενός ζώου ή ενός πράγματος είναι αυτός που το έχει δικό του: *Ο σκύλος δεν είναι αδέσποτος, έχει αφεντικό. (= ιδιοκτήτης) / Πού είναι το αφεντικό του σπιτιού; (= κύριος)*

2. το αφεντικό σε μια δουλειά είναι ο εργοδότης: *Το αφεντικό δε μας έδωσε αύξηση.*

η **αφετηρία** (της αφετηρίας, των αφετηριών) ΟΥΣ.:

1. η αφετηρία είναι το σημείο από όπου αρχίζει μια διαδρομή (≠ τέρμα): *Βρήκαμε άδειες θέσεις γιατί πήραμε το λεωφορείο από την αφετηρία.*

2. η αφετηρία είναι η αρχή μια σειράς γεγονότων: *Η απόφασή του να εργαστεί στο εξωτερικό θα είναι η αφετηρία μιας νέας ζωής. (= ξεκίνημα) / Ένα ασήμαντο γεγονός υπήρξε η αφετηρία όλης αυτής της αναστάτωσης. (= αφορμή)*

η **αφή** (της αφής) ΟΥΣ.: η αφή είναι μία από τις πέντε αισθήσεις, με την οποία καταλαβαίνουμε τι είναι κάτι όταν το ακουμπάμε με τα χέρια μας: *Το βελούδο είναι πολύ μαλακό στην αφή.*

⚠ Η λέξη αφή δεν έχει πληθυντικό αριθμό.

το **αφήγημα** (του αφηγήματος, των αφηγημάτων) ΟΥΣ.: αφήγημα είναι το γραπτό κείμενο στο οποίο ένας συγγραφέας αφηγείται μια ιστορία: *Έγραψε ένα ιστορικό αφήγημα.*

η **αφήγηση** (της αφήγησης, των αφηγήσεων) ΟΥΣ.:

1. η αφήγηση είναι το να διηγείται κανείς μια ιστορία: *Η γιαγιά ξεκίνησε την αφήγηση της ιστορίας.*

2. αφήγηση είναι η ιστορία που διηγείται κάποιος: *Οι αφηγήσεις του έχουν πάντα πολύ ενδιαφέρον.*

αφηγούμαι (αφηγήθηκα) ΡΗΜ.: αφηγούμαστε ένα γεγονός ή μια ιστορία όταν τη λέμε ή τη γράφουμε (= διηγούμαι, περιγράφω): *Μας αφηγήθηκε τις περιπέτειές του.*

αφήνω (άφησα) ΡΗΜ.:

1. αφήνουμε κάτι όταν σταματάμε να το κρατάμε ή να το πιάνουμε (≠ πιάνω, κρατάω, παίρνω): *Μια το έπιανε, μια το άφηνε, μέχρι να αποφασίσει αν θα το αγοράσει. / Άφησέ με, μη με ακουμπάς.*

2. αφήνουμε κάτι σε ένα μέρος όταν το βάζουμε εκεί (= ακουμπάω, τοποθετώ): *Τα κλειδιά του τα αφήνει πάντα πάνω στο τραπέζι.*

3. αφήνουμε κάτι ή κάποιον σε ένα μέρος και εμείς φεύγουμε από εκεί: *Άφησε το αυτοκίνητο στη μέση του δρόμου και εξαφανίστηκε. (= παρατάω) / Άφησε την τσάντα της στο λεωφορείο. (= ξεχνάω)*

4. αφήνουμε ένα μέρος όταν φεύγουμε από εκεί: *Άφησαν το χωριό τους και ήρθαν στην Αθήνα. (= εγκαταλείπω) / Θα το αφήσουμε το σπίτι, γιατί είναι μικρό. (= ξενοικιάζω)*

5. αφήνουμε κάποιον όταν δεν τον κρατάμε πια φυλακισμένο (= απελευθερώνω): *Άφησαν ελεύθερους όλους τους αιχμαλώτους.*

6. αφήνουμε κάποιον να κάνει κάτι όταν του δίνουμε την άδεια να το κάνει (= επιτρέπω ≠ απαγορεύω, εμποδίζω): *Δε θα βγω το βράδυ, ο πατέρας μου δε θα με αφήσει. / Άσε με να σε βοηθήσω.*

7. αφήνω κάτι όταν δεν τελειώνω κάτι που έχω αρχίσει: *Άφησε τις σπουδές για να ασχοληθεί με τον αθλητισμό. (= παρατάω, διακόπτω) / Άσε τις δικαιολογίες και λέγε τι έγινε.*

8. κάποιος αφήνει την περιουσία του όταν τη δίνει σε άλλον μετά το θάνατό του, με διαθήκη (= γράφω, κληροδοτώ): *Άφησε το σπίτι στην κόρη του και το μαγαζί στο γιο του.*

9. αφήνουμε ένα προϊόν όταν το πουλάμε πιο φτηνά: *Πόσο θα μου τις αφήσεις τις ντομάτες;*

10. αφήνουμε ένα μαθητή όταν δεν τον θεωρούμε αρκετά καλό για να πάει στην επόμενη τάξη (= κόβω ≠ προβιβάζω, περνάω): *Δε διάβαζε και ο δάσκαλος τον άφησε στην ίδια τάξη.*

11. χρησιμοποιούμε το “αφήνω” για να πούμε ότι κάτι έχει ένα αποτέλεσμα (= δημιουργώ, προκαλώ, προξενώ): *Ο σεισμός άφησε ερείπια. / Το χτύπημα του άφησε ένα σημάδι στο μέτωπο.*

12. όταν αφήνω μούσι, γένια ή μαλλιά, δεν τα κόβω για να μεγαλώσουν: *Άφησε μούσι για να μην τον αναγνωρίσουν.*

ΕΚΦΡ. αφήνω άναυδο, αφήνω εποχή, αφήνω ξερό, αφήνω όνομα, αφήνω σε ησυχία, αφήνω στα κρύα του λουτρού, αφήνω στη μέση, αφήνω στην άκρη, αφήνω στην τύχη του, αφήνω στο δρόμο, αφήνω στο πόδι μου, αφήνω στον τόπο, αφήνω την τελευταία μου πνοή, δεν αφήνω από τα μάτια μου, δεν αφήνω σε χλωρό κλαρί

αφήνω άναυδο ΕΚΦΡ.: αφήνω κάποιον άναυδο όταν τον κάνω να νιώσει πολύ μεγάλη έκπληξη (= αφήνω με ανοιχτό το στόμα): *Η αγένειά του με άφησε άναυδη.*

αφήνω εποχή ΕΚΦΡ.: το λέμε για κάποιον ή για κάτι που έχει κάνει μεγάλη εντύπωση και δεν ξεχνιέται: *Το τραγούδι αυτό άφησε εποχή.*

αφήνω ξερό ΕΚΦΡ.:

1. όταν αφήνουμε κάποιον ξερό, τον χτυπάμε τόσο δυνατά, που χάνει τις αισθήσεις του (= αφήνω σέκο): *Του έδωσε μια γροθιά στο στομάχι και τον άφησε ξερό.*

2. όταν αφήνουμε κάποιον ξερό, τον κάνουμε να νιώσει μεγάλη έκπληξη (= αφήνω άναυδο): *Η απάντησή του άφησε ξερή όλη την παρέα.*

αφήνω όνομα ΕΚΦΡ.: όταν κάποιος αφήνει όνομα, γίνεται πολύ γνωστός και δεν τον ξεχνούν: *Ο κύριος αυτός άφησε όνομα ως διευθυντής του οργανισμού.*

αφήνω σε ησυχία και αφήνω στην ησυχία του ΕΚΦΡ.: όταν αφήνουμε κάποιον στην ησυχία του, δεν τον ενοχλούμε, δεν του χαλάμε την ηρεμία του: *Τα άλλα παιδιά τον πείραζαν και δε τον άφηναν σε ησυχία.*

αφήνω στα κρύα του λουτρού ΕΚΦΡ. (ΑΝΕΠΙΣ.): όταν αφήνουμε κάποιον στα κρύα του λουτρού, τον εγκαταλείπουμε ξαφνικά, χωρίς να το περιμένει: *Την τελευταία στιγμή ακύρωσε την εκδρομή και μας άφησε στα κρύα του λουτρού.*

αφήνω στη μέση ΕΚΦΡ.: όταν αφήνουμε κάτι στη μέση, δεν το τελειώνουμε ή το σταματάμε πριν τελειώσει (≠ ολοκληρώνω): *Αναγκάστηκε να αφήσει στη μέση τις διακοπές του και να γυρίσει στη δουλειά.*

αφήνω στην άκρη ΕΚΦΡ.: όταν αφήνουμε κάτι στην άκρη, δεν το κάνουμε ή δεν το χρησιμοποιούμε (= αφήνω στην μπάντα): *Μπορούμε να αφήσουμε στην άκρη τις διαφορές μας και να μιλήσουμε ήρεμα;*

αφήνω στην τύχη του ΕΚΦΡ.: όταν αφήνουμε κάποιον ή κάτι στην τύχη του, δε μας ενδιαφέρει το μέλλον του και δεν κάνουμε καμία προσπάθεια για αυτό: *Πήρε το μαγαζί του πατέρα του αλλά δεν ήξερε τη δουλειά και το άφησε στην τύχη του.*

αφήνω στο δρόμο ΕΚΦΡ.: όταν αφήνουμε κάποιον στο δρόμο, γινόμεστε η αιτία να χάσει τη δουλειά του ή το σπίτι του: *Ο μεγάλος σεισμός άφησε στο δρόμο χιλιάδες άστεγους.*

αφήνω στο πόδι μου ΕΚΦΡ.: όταν αφήνουμε κάποιον στο πόδι μας, παίρνει τη θέση μας σε μια δουλειά για όσο λείπουμε από αυτή (= αφήνω στη θέση μου): *Στο μαγαζί άφησε το γιο του στο πόδι του κι αυτός πήγε διακοπές.*

αφήνω στον τόπο ΕΚΦΡ.: όταν αφήνουμε κάποιον στον τόπο, τον χτυπάμε τόσο δυνατά, που πεθαίνει αμέσως: *Τον βρήκε μια σφαίρα στο κεφάλι και τον άφησε στον τόπο.*

αφήνω την τελευταία μου πνοή ΕΚΦΡ.: όταν κάποιος αφήνει την τελευταία του πνοή, πεθαίνει (= ξεψυχώ, αφήνω τα κόκαλά μου): *Ο άτυχος νέος άφησε την τελευταία του πνοή στην άσφαλτο.*

ο **αφηρημένος**, η **αφηρημένη**, το **αφηρημένο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι αφηρημένος, δεν προσέχει αυτό που γίνεται ή που κάνει, γιατί σκέφτεται κάτι άλλο (≠ συγκεντρωμένος): *Έφυγα από το σπίτι αφηρημένη και ξέχασα τα κλειδιά μου!*

2. όταν κάτι είναι αφηρημένο, έχει σχέση με θεωρητικές ιδέες και όχι με πραγματικά ή συγκεκριμένα αντικείμενα (≠ συγκεκριμένος): *Η ελευθερία και η ισότητα είναι αφηρημένες έννοιες.*

ο **άφθονος**, η **άφθονη**, το **άφθονο** ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι άφθονο, υπάρχει σε μεγάλη ποσότητα ή σε ποσότητα μεγαλύτερη από όση χρειάζεται (= μπόλικος ≠ λιγοστός): *Στο γλέντι το κέφι ήταν άφθονο όλο το βράδυ.*

αφιερώνω (αφιέρωσα), **αφιερώνομαι** (αφιερώθηκα, αφιερωμένος) ΡΗΜ.:

1. όταν αφιερώνουμε κάτι σε κάποιον, του το δίνουμε ως δώρο ή για να τον τιμήσουμε (= προσφέρω): *Αφιέρωσε μια εικόνα στην Παναγία. / Αφιέρωσε το νέο του βιβλίο στους γονείς του.*

2. **αφιερώνομαι** ΠΑΘ.: όταν κάποιος αφιερώνεται σε κάτι, ασχολείται πολύ με αυτό (= αφοσιώνομαι): *Αφιερώθηκε με πάθος στην επιστήμη του.*

η **άφιξη** (της άφιξης, των άφιξεων) ΟΥΣ.: άφιξη είναι το να φτάνει κάποιος ή κάτι σε ένα μέρος (≠ αναχώρηση): *Η πόλη προετοιμάζεται για την άφιξη των πρωταθλητών Ευρώπης. / Είδα στον πίνακα άφιξεων του σταθμού ότι το τρένο θα έχει καθυστέρηση.*

άφοβα ΕΠΙΡΡ.: όταν κάνουμε ή λέμε κάτι άφοβα, το κάνουμε ή το λέμε χωρίς φόβο: *Φοράει αντιηλιακό και χαίρεται άφοβα τον ήλιο. / Μιλήστε μου άφοβα, δε μας ακούει κανείς.*

ο **άφοβος**, η **άφοβη**, το **άφοβο** ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι άφοβος, δε φοβάται (= ατρόμητος ≠ φοβητσιάρης): *Είναι άφοβο παλικάρι και δε δειλιάζει μπροστά στον κίνδυνο.*

αφορά ΡΗΜ.:

1. λέμε ότι κάτι αφορά κάτι άλλο όταν έχει σχέση με αυτό (= σχετίζεται, έχει να κάνει):

Μας μίλησε για τις ασθένειες που αφορούν τις γυναίκες.

2. όταν κάτι μας αφορά, μας ενδιαφέρει (= ενδιαφέρει, νοιάζει): *Δε με αφορά τι λένε για μένα. / Τους πολιτικούς πρέπει να τους αφορούν τα προβλήματα των πολιτών.*

ο αφόρητος, η αφόρητη, το αφόρητο ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι αφόρητο, δεν μπορούμε να το υποφέρουμε ή να το αντέξουμε (= ανυπόφορος, αβάσταχτος): *Το καλοκαίρι στην έρημο η ζέστη είναι αφόρητη.*

η αφορμή (της αφορμής, των αφορμών) ΟΥΣ.:

1. αφορμή είναι ο λόγος για τον οποίο γίνεται κάτι, χωρίς να είναι η πραγματική αιτία: *Χώρισαν λόγω κάποιας ασήμαντης αφορμής.*

2. αφορμή λέμε το γεγονός που χρησιμοποιεί κάποιος ως δικαιολογία για να κάνει κάτι (= πρόσχημα): *Με αφορμή μια αδιαθεσία βρήκε ευκαιρία να λείψει από τη δουλειά.*

ΕΚΦΡ. βρίσκω αφορμή

αφοσιώνομαι (αφοσιώθηκα, αφοσιωμένος) ΡΗΜ.:

1. αφοσιώνομαι σε κάτι σημαίνει ότι ασχολούμαι πολύ με αυτό, δείχνω μεγάλο ενδιαφέρον για αυτό (= δίνω, αφιερώνομαι): *Αφοσιώθηκε στο μέγαλωμα των παιδιών της.*

2. λέμε ότι αφοσιώνομαι σε κάτι όταν μου τραβάει όλη την προσοχή (= απορροφώμαι): *Αφοσιώθηκε στην τηλεόραση και δεν άκουγε τι του λέγαμε.*

αφότου ΣΥΝΔ.: το χρησιμοποιούμε για να πούμε από πότε ξεκίνησε να γίνεται κάτι: *Αφότου διαλύθηκε το συγκρότημα, δεν ξανατραγουδίσαν ποτέ μαζί.*

αφού ΣΥΝΔ.:

1. το χρησιμοποιούμε για να δείξουμε ότι κάτι γίνεται πριν από κάτι άλλο: *Ανάβουμε τη φωτιά και, αφού κάψει το λάδι, βάζουμε τα αυγά στο τηγάνι.*

2. το χρησιμοποιούμε για να δείξουμε ότι κάτι είναι η αιτία για να γίνει κάτι άλλο: *Αφού δε με πιστεύεις, πήγαινε να το δεις μόνος σου.*

3. το χρησιμοποιούμε για να δείξουμε ότι αυτό που συμβαίνει δεν έχει το αποτέλεσμα που θα περιμέναμε: *Αφού δεν τα καταφέρνεις στο ποδόσφαιρο, γιατί παίζεις;*

αφουγκράζομαι (αφουγκράστηκα) ΡΗΜ.:

1. όταν αφουγκραζόμαστε, κάνουμε ησυχία για να ακούσουμε κάτι: *Αφουγκραζόταν και τον παραμικρό θόρυβο που ακουγόταν στο σπίτι.*

2. όταν αφουγκραζόμαστε κάτι, το ακούμε με προσοχή και προσπαθούμε να το καταλάβουμε: *Ήταν έμπειρος πολιτικός, που αφουγκραζόταν τα προβλήματα της εποχής του.*

ο αφράτος, η αφράτη, το αφράτο ΕΠΙΘ.:

1. αφράτο είναι κάτι που έχουμε ζυμώσει, όταν έχει φουσκώσει και είναι μαλακό σαν αφρός: *Το ψωμί με μαγιά γίνεται πιο αφράτο.*

2. αφράτο λέμε το δέρμα που είναι λευκό, μαλακό και μοιάζει με ζυμάρι: *Τι αφράτα μαγουλάκια που έχεις!*

αφρίζω (άφρισα) ΡΗΜ.:

1. **αφρίζει** 3^ο ΠΡ.: η θάλασσα ή άλλο υγρό αφρίζει όταν σχηματίζεται αφρός στην επιφάνειά του: *Το κύμα αφρίζει καθώς σκάει στο βράχο.*

2. λέμε για κάποιον ότι αφρίζει όταν είναι πολύ θυμωμένος: *Άφρισε από το κακό του όταν έμαθε ότι τον είχαν ξεγελάσει.*

ο αφρικανικός, η αφρικανική, το αφρικανικό ΕΠΙΘ.: όταν κάτι είναι αφρικανικό, έχει σχέση με την Αφρική ή με τους Αφρικανούς: *Οι χώρες της αφρικανικής ηπείρου αντιμετωπίζουν προβλήματα ξηρασίας.*

ο αφρικάνικος, η αφρικάνικη, το αφρικάνικο ΕΠΙΘ. (ΑΝΕΠΙΣ.): έτσι λέγεται αλλιώς ο αφρικανικός

ο Αφρικανός (του Αφρικανού, των Αφρικανών), **η Αφρικανή** (της Αφρικανής) ΟΥΣ.+ΕΠΙΘ.: Αφρικανός είναι αυτός που είναι από την Αφρική: *Οι Κενυάτες και οι Αιγύπτιοι είναι Αφρικανοί. / Ο Κόφι Ανάν είναι ο δεύτερος Αφρικανός Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ.*

ο Αφρικάνος (του Αφρικάνου, των Αφρικάνων), **η Αφρικάνα** (της Αφρικάνας) ΟΥΣ.+ΕΠΙΘ. (ΑΝΕΠΙΣ.): έτσι λέγεται αλλιώς ο Αφρικανός

ο αφρός (του αφρού, των αφρών) ΟΥΣ.:

1. ο αφρός αποτελείται από πολλές και μικρές άσπρες φυσαλίδες, που σχηματίζονται στην επιφάνεια ενός υγρού όταν αυτό βράζει, κινείται απότομα κτλ.: *Αυτό το σαπούνι κάνει πολύ αφρό.*

2. αφρό λέμε και το πάνω μέρος της θάλασσας (= επιφάνεια ≠ βυθός): *Οι μαρίδες και ο γαύρος λέγονται αφρόψαρα γιατί ζουν στον αφρό της θάλασσας.*

3. τα καλλυντικά που έχουν τη μορφή αφρού μοιάζουν με μαλακή αλοιφή που απλώνεται εύκολα: *Τελείωσε ο αφρός ξυρίσματος και θα ξυριστεί με σαπουνάδα.*

ο αφύλακτος, η αφύλακτη, το αφύλακτο και ο αφύλαχτος, η αφύλαχτη, το αφύλαχτο ΕΠΙΘ.: όταν ένας χώρος είναι αφύλακτος, δεν τον φυλάει κάποιος φύλακας (= αφρούρητος): *Η πύλη του στρατοπέδου δε μένει ποτέ αφύλακτη.*

ο άφωνος, η άφωνη, το άφωνο ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος μένει άφωνος, δεν μπορεί να μιλήσει, συνήθως από μεγάλη έκπληξη ή θαυμασμό: *Δεν περίμενα να έρθει και μόλις τον είδα, έμεινα άφωνη!*

2. (ΑΝΕΠΙΣ.) όταν κάποιος είναι άφωνος, δεν έχει ωραία φωνή: *Θέλει να γίνει τραγουδίστρια, αλλά είναι τελείως άφωνη.*

ο αχάριστος, η αχάριστη, το αχάριστο ΕΠΙΘ.: όταν κάποιος είναι αχάριστος, δεν εκτιμάει αυτά που έχει ή το καλό που του έχει κάνει κάποιος άλλος (= αγνώμων): *Μην είσαι αχά-*

ριστη. Έχεις υγεία, νιάτα, ομορφιά, λεφτά, τι άλλο θέλεις;

ο **άχαρος**, η **άχαρη**, το **άχαρο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι άχαρος, κινείται και συμπεριφέρεται χωρίς χάρη (≠ χαριτωμένος): *Είναι πολύ ψηλή και άχαρη.*

2. όταν κάτι είναι άχαρο, δεν έχει χάρη και ομορφιά (= άγαρμος): *Έχει πολύ άχαρο περπάτημα.*

3. άχαρο λέμε κάτι που δεν είναι ευχάριστο: *Ζει μια άχαρη ζωή χωρίς χαρές και διασκεδάσεις. (= βαρετός) / Έχει το άχαρο καθήκον να ανακινώνει τις απολύσεις στους υπαλλήλους. (= δυσάρεστος)*

η **αχιβάδα** (της αχιβάδας, των αχιβάδων) ΟΥΣ.:

1. η αχιβάδα είναι ένα ζώο της θάλασσας που έχει δύο όστρακα: *Περπατούσαμε στην παραλία και μαζεύαμε αχιβάδες.*

2. η αχιβάδα είναι το κρέας που βρίσκεται ανάμεσα στα δύο όστρακα αυτού του ζώου και το τρώμε: *Σε αυτό το εστιατόριο μπορείς να φας στρείδια και νοστιμότητες αχιβάδες.*

ο **αχινός** (του αχινού, των αχινών) ΟΥΣ.:

1. ο αχινός είναι το μικρό ζώο της θάλασσας που το σώμα του έχει σφαιρικό σχήμα και πολλά μαύρα αγκάθια: *Μην πατήσεις στο βράχο δίπλα από το νερό, γιατί έχει αχινούς.*

2. ο αχινός είναι το κρέας αυτού του ζώου, που πολλοί άνθρωποι το τρώνε: *Σήμερα θα φάμε σουπα από αχινούς.*

το **αχλάδι** (του αχλαδιού, των αχλαδιών) ΟΥΣ.:

το αχλάδι είναι ο καρπός της αχλαδιάς, που έχει λεπτή πράσινη φλούδα, είναι συνήθως στενός κοντά στο κοτσάνι και πιο φαρδύς στο κάτω μέρος και τρώγεται σαν φρούτο: *Φτιάχνει πολύ νόστιμες κομπόστες από αχλάδια και μήλα.*

ο **αχνιστός**, η **αχνιστή**, το **αχνιστό** ΕΠΙΘ.:

όταν ένα φαγητό ή ένα ρόφημα είναι αχνιστό, είναι πολύ ζεστό και βγάζει ατμούς: *Στο τραπέζι με περίμενε ένα πιάτο αχνιστή σουπα.*

ο **αχνός**, η **αχνή**, το **αχνό** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι αχνό, το σχήμα του δε φαίνεται καλά: *Τα ίχνη πάνω στο χιόνι ήταν αχνά, είχαν σχεδόν σβηστεί.*

2. όταν ένα φως ή ένα χρώμα είναι αχνό, δεν είναι έντονο (= απαλός, αμυδρός): *Περπατούσε στο αχνό φως του φεγγαριού.*

ο **αχόρταγος**, η **αχόρταγη**, το **αχόρταγο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάποιος είναι αχόρταγος, δε χορταίνει εύκολα και νιώθει συνέχεια να πεινάει (= λαιμαργός): *Τι αχόρταγο αυτό το παιδί, όλη μέρα δεν έχει σταματήσει να τρώει!*

2. αχόρταγο λέμε κάποιον που θέλει ολοένα και περισσότερα από αυτά που έχει (= άπληστος, ανικανοποίητος): *Είναι υπερβολικά φιλόδοξος και αχόρταγος για πλούτη και εξουσία.*

το **αχούρι** (του αχουριού, των αχουριών) ΟΥΣ.:

αχούρι λέμε ένα χώρο που είναι πολύ βρόμικος και ακατάστατος: *Είναι πολύ ακατάστατος και το δωμάτιό του είναι ένα αχούρι.*

ο **άχρηστος**, η **άχρηστη**, το **άχρηστο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι άχρηστο, δε χρησιμεύει σε τίποτα (≠ χρήσιμος): *Πέταξα τα άχρηστα αντικείμενα στα σκουπίδια.*

2. άχρηστο λέμε αυτόν που δεν προσφέρει τίποτα, που δεν κάνει τίποτα καλά (= ανίκανος): *Άφησε τον άχρηστο το γιο του να κρατήσει το μαγαζί, και αυτός έδιωξε όλους τους πελάτες!*

ο **άχρωμος**, η **άχρωμη**, το **άχρωμο** ΕΠΙΘ.:

1. όταν κάτι είναι άχρωμο, δεν έχει χρώμα (≠ έγχρωμος, χρωματιστός): *Το νερό είναι άχρωμο. / Άλειψε το τραπέζι με άχρωμο βερνίκι ξύλου.*

2. όταν κάτι είναι άχρωμο, δεν έχει ζωηρό χρώμα: *Κάπως άχρωμη μου φαίνεσαι σήμερα. (= χλωμός, ωχρός)*

3. άχρωμο λέμε κάτι που δεν έχει ενδιαφέρον ή που δεν εκφράζει συναισθημα (= άτονος): *Δεν απαγγέλλει καλά, γιατί η φωνή του είναι εντελώς άχρωμη.*

ο **αχτένιστος**, η **αχτένιστη**, το **αχτένιστο** ΕΠΙΘ.:

όταν κάποιος είναι αχτένιστος, δεν έχει χτενίσει τα μαλλιά του (= ξεχτένιστος ≠ χτενισμένος): *Έφυγε αμακινιάριστη και αχτένιστη, γιατί βιαζόταν πολύ.*

ο **άχτιστος**, η **άχτιστη**, το **άχτιστο** ΕΠΙΘ.:

άχτιστο είναι ένα κτίριο ή ένα μέρος που δεν έχει χτιστεί ακόμα (≠ χτισμένος): *Άχτιστη έχει μείνει η βιβλιοθήκη της πόλης μας. / Κάποτε τα άχτιστα οικόπεδα ήταν χώρος παιχνιδιού.*

ο **αχτύπητος**, η **αχτύπητη**, το **αχτύπητο** ΕΠΙΘ.:

(ΑΝΕΠΙΣ.): όταν κάποιος είναι αχτύπητος σε κάτι, είναι πολύ καλός και κανείς δεν μπορεί να τον νικήσει ή να τον ξεπεράσει (= ασυναγώνιστος): *Έχουμε γίνει αχτύπητη ομάδα.*

το **άχυρο** (του άχυρου, των άχυρων) ΟΥΣ.:

το άχυρο είναι τα ξερά κитρινωπά κοτσάνια που μένουν από το σιτάρι και το κριθάρι μετά το αλώνισμα: *Έφτιαχναν πρόχειρες καλύβες από άχυρο. / Οι γυναίκες έφτιαχναν δεμάτια από άχυρο και οι άντρες τα φόρτωναν στην άμαξα.*

ΕΚΦΡ. ψάχνω ψύλλους στ' άχυρα

ο **αχώριστος**, η **αχώριστη**, το **αχώριστο** ΕΠΙΘ.:

όταν δύο άνθρωποι είναι αχώριστοι, δεν αποχωρίζεται ποτέ ο ένας τον άλλο: *Ο Ασπερίξ και ο Οβελίξ είναι αχώριστοι φίλοι και πάνε παντού μαζί.*

ο **άψητος**, η **άψητη**, το **άψητο** ΕΠΙΘ.:

όταν ένα φαγητό είναι άψητο, δεν έχει ψηθεί καθόλου ή δεν έχει ψηθεί καλά (= ωμός ≠ ψημένος): *Το κρέας ψήθηκε, αλλά οι πατάτες είναι ακόμη άψητες.*

άψογα ΕΠΙΡΡ.:

όταν κάτι γίνεται άψογα, γίνεται χωρίς κανένα ελάττωμα (= τέλεια): *Μιλάει άψογα τρεις ξένες γλώσσες.*

ο **άψογος**, η **άψογη**, το **άψογο** ΕΠΙΘ.:

όταν κάτι είναι άψογο, δεν έχει κανένα ελάττωμα (= τέλειος): *Η συμπεριφορά του είναι πάντα άψογη.*